

နတ်တောင်ရွှေ

မဂ္ဂဇင်း

BURMESE CLASSIC

အပိုင်အခန်းတစ်ကြီးပေးမည်...

fatigon
ဓာတ်ပွန်

နယ တယ ဘဂဝတေ ဒရဟတေ သပ္ပာသပ္ပန္နဿ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်

လော ကိ ပ ညာ ရ သ စိ မ ဂ္ဂ စင်း

www.burmeseclassic.com

နက္ခတ္တဗေဒဗဟိုဌာန

လောကီပညာရပ်သင်တန်း

နာယကကြီး

အိတ်တာ အောင်စိုင်း

M.B.B.S (Ygt)

ဒ-ဘ-ဝ(တိုင်းရင်းဆေး)

M.Med.Sc (Pharmacology)

Advanced Pharmacokinetics

Training (London)

M.C.P.A. A.T.C.M

(Wuhani, D.M.A)

Senior Fellowship of Aryurvedic

Medicine(India)

သာသနာ့အကျိုးဆောင်

ကောလိသ ဆရာအောင်

တိုင်းရင်းဆေးပညာရပ်ဆိုင်ရာ

အကြံပေး

အိတ်တက်ဇင်ဆွ

B.Sc(Bot),Dip.T.Med.

ဦးဝင်းထိန်ကျော်

B.A(Philos),Dip.T.Med.

T.L.R.M (INDIA)

အနောက်တိုင်း ဆေးကဏ္ဍ

အယ်ဒီတာ

ကိုကိုမောင်

စာတည်းချုပ်

ဦးကျော်မိုးသိန်း

တာဝန်ခံစာတည်း

ဓမ္မဒေဝ

နယ်လှည့်အယ်ဒီတာ

အောင်စ(ILLB)ကိုစိုးဆန်း။

သန်းထွန်း(ဘားဘဲ)

ပါဠိ အယ်ဒီတာ

* ဦးစံတင့်

(တော့နီကောလိဒါ၊ ဝိနယဓရာ၊ ဓမ္မာစရိယ)

* ဦးသန်းအောင်ဓမ္မ

[ဓမ္မာစရိယ (မဟာဝဂ္ဂါဒိ မြန်မာဂုဏ်ထူး)]

ဒီယဘာဏက-ဒီယနီကောလိဒါ

(နီကောလိဒါ)

ဥပဒေအကြံပေး

* ဦးထွန်းစိန်

B.A(Myanmar),J.L.G.P.R.L(Advocate)

ပန်းချီဆိုင်ပညာရှင်

ကိုတင်ဦး။

တင်တင်နွယ်

မျက်နှာဖုံးပန်းချီ

မြတ်မင်းဟန်

မြန်မာ့ရေးရာ

ယဉ်ကျေးဝေ

တွန်းပျူတာစာပီ

ပါရမီ တွန်းပျူတာစာပီလုပ်ငန်း

မဟာမြိုင်တောင်က လူတစ်ပါး

ဒီရဟန္တာကြီးတွေ ကြွလာပြီမှ သာသနာပြု

လုပ်ငန်းတွေ အများကြီးလုပ်ဖြစ်တယ်...

စာ-၁၃၄

ထုတ်ဝေသူ
ဦးမင်မောင်(ခ)ဦးကျော်မိုးသိန်း(ဝေဂ္ဂဝုဇ္ဇ)
နက္ခတ္တဗေဒမြည်မဂ္ဂဇင်းတိုက်
၂၀၉၊ ၉ လမ်း၊ ရန်ကင်းမြို့၊
အတွင်းနှင့် မျက်နှာဖုံးတိုက်
ဦးကျော်မင်းစိုး(ဝေဂ္ဂဝုဇ္ဇ)၊ ဝိပဿနာနှင့်တိုက်
အမှတ် ၁၇/၁၊ ၇၆ လမ်း၊ ၂ ရပ်ကွက်
ပုန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊
မန္တလေးပြည်နယ်၊
နဂါးစာပေ
ရှမ်းပြည်နယ်၊ မြန်မာ့ရေးရာ
မိသံနာစာပေ (တောင်ကြီး)
ဝဂါးစာပေ(မြန်မာ့ရေးရာ(တောင်ကြီး))
မြန်မာ့ပြည်နယ်၊ ကရင်ပြည်နယ်(မြန်မာ့ရေးရာ
ကျော်တော်စာပေ(မော်လမြိုင်)
မြန်မာ့ရေးရာ
ကျော်မိုးသိန်းစာပေ၊ ၂၀၉၊ ၉ လမ်း၊ ရန်ကင်းမြို့၊
ဇူ- ၀၀ ၂၄၂၂၀၄

ကြော်ငြာဌာနမှူး - ကိုတင်မောင်ဓမ္မ
ပက်လာ ဝိပဿနာရေးကြော်ငြာလုပ်ငန်း

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ
အမှတ် ၃၅၁
တန်ဖိုး - ၂၀၀၀ကျပ် (မြန်မာ့ရေးရာ)
[နှစ်ထောင်တစ်ရာကျပ်]
အုပ်စု
၀၀၀၀
ဇူ-၀၁ ၂၄၂၂၂၅၄

**ဒီကက်ကင်းဘုရား၊ ပရိဘောဂစေတီနဲ့
ဘေးစေတီပုံတော်ပါပူဇော်ပါ
မင်းတို့ တစ်ပါးစုလုံးဘဝကအား အကျပ်အတည်းတွေက...**
• ၈၁-၁၀၅

**ကျိပ်ပုတ်လအိတောင်ထိပ်တွင်
ဆံထောက်ကို ရွှေကြိုးတံနှင့်
သွတ်သွင်းငှာပနာပြီး...**
• ၈၁-၉

★ လျှောက်ခြင်းရောင်းခြင်း ★

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ဝမ်းချောင်းမြို့နယ်၊
နန်းစန္ဒာတိုင်းရင်းသေတုခန်း ဆရာမခေါ်မြင့်စန်း
(တဆ-၀၀၁၅၇)၏ အစာအိမ်ရောဂါ ကာကွယ်
စောင့်ရှောက်နည်းများ [မြောင်းမြ မောင်ယဉ်တင့်] ၂၁၈

❁ ပညာပေးရောင်းခြင်း ❁

နာမည်က ဖော်ပြသော ကံကြမ္မာ
[အောင်နန္ဒစံ-ကျိုက်လတ်] ၁၂၅
မိတ်ဆွေပြစ်သွားမည့် ဖဲချပ်များ(၆) [ဟန်ပင်းနိုင်] ၂၁၀
လေမြတ်ခံထားရသူများအတွက် လက်နှင့်ခြေ
လှေကျင့်ခန်းများ(၃) [တင်ထွန်းအောင်-ရေနံချောင်း] ၂၁၄

❃ ကဏ္ဍကောရောင်းခြင်း ❃

သူ တယ်လိုလူစားလဲ [သန်းပညာ] ၆၃
အဖေရှိ၍ အပြေခိုခဲ့ပါသည်
[ဆရာဦးခင်မောင်လင်း-B.Sc ဓမ္မဘိ] ၁၃၃
ခေတ်သစ်ဦးကျည်ပွေ့၏ လက္ခဏာတော်ကို ပူဇော်ခြင်း
[အောင်-L.L.B] ၁၆၉
လက္ခဏာပဟေဠိ အပြေညိုကြမို့
[ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၂၁၅

❄ ကမ်းညွှန်ရောင်းခြင်း ❄

မွတ်လစာပွတ်လအပ် တောင်တွတ်များပေါ်
ဆံတော်ရှင် ဘုရားဖူးခရီး(၁) [အောင်-L.L.B] ၉
သိကြားမင်းနှင့် နတ်အပေါင်းတို့ ဦးခိုက်ရသော
မေတ္တာစွပ် ဆရာတော်ကြီးဦးဝိသုဒ္ဓိထံသို့
[ဦးကိုကိုကြီး-စစ်ဆေးရေး၊ ကစေ(၁၂)ထုံးဘိ] ၃၃
ကျောက်ဆည်နယ် အရှေ့ခြမ်းမှ ဓာတ်တော်တောင်
လိုက်ဝုန်းနန်းသို့ (၃) [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၇၃
မြို့နတ်ဖောက်မှ ဖူးမေခိုင်သည့် ရွှေနတ်ကယ်(၂)
[သန်းသန်းဆင့်-ပျဉ်းမနား] ၁၂၁

○ အလူးကဏ္ဍရောင်းခြင်း ○

မုက်ရွာ ဘုရားလေးဆူတုန်းတော်နှင့် ကျောက်ဂိုတောင်က
လိုက်၍ သီတင်းသုံးသွားသူရသေကြီးတစ်ပါး၏
အစွမ်းသတ္တိများ [စံထွန်းသာ] ၁၇
သရက်မြို့ အရှေ့မြောက်ရွက်မှ ဖာလီတောင်
သာသနာ့မြေသို့(၁) [ဗြိတိသော်တာ] ၄၁
ကိမ်မြစ်နေသော ကုက္ကသယ(၁) [နိုင်မင်းညို] ၄၉
ဆရာတော်ကြီး ဦးကေသရနှင့် ဝမ်းမိန်တောရ
သာသနာ့မြေ(၂) [နယ်လှည့်စာသမားတစ်ဦး] ၅၅
ခော်လမြိုင်နယ်မှ တွမ်းယင်းအရှင်နှင့်
တောင်ပင်လယ် ဘုရားဖူးခရီး(၄) [ဟုဂျင်းဖီ] ၈၁
တောလင်းမြို့ အနောက်တောင်ခွင်မှ
နတ်သွင်တောင် သာသနာ့စခန်းသို့(၆) [စံထွန်းသာ] ၁၂၉
နက္ခတ္တရောင်းခြင်းရောင်း ၃

နဲ ကိုယ်ကျေရောင်ခြည် နဲ

လောင်မီးကျလျက် နတ်တို့စက် [လွယ်ကောင်းအောင်] ၁၅
လက်ညှိုးပြန်ထွက်သော တိလူးရုပ်တုကြီး [ချစ်ဆိုင်] ၂၃၃
တစ္ဆေ မဆွဲအောင် ဖီလိုလုပ် [ကသာသင်းဈေး] ၂၆၃
ပဋ္ဌာန်းပွဲလာသည့် ပရလောကသားတစ်ဦး

[ဝသုန်သက်လွင်] ၂၆၅

သွေနုရာနှင့်သူ့ဒေသ(၂) [စိုးလင်းအောင်-မြန်အောင်] ၂၇၀
ထူးတာတွေ့တော့ ပြောဆိုပြချင် [နတ်ဝှက်တာအပြင်၊
နွယ်ဝှက်တာလဲ ရှိပါတယ်] [မောင်ကံ-တံတာရွာ] ၂၈၉

* ကျင့်စဉ်ရောင်ခြည် *

လောကသုံးဆူ ဂန္ဓိရအဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ် [ကဝိသီရောမဏိ] ၃၀
ရှေးဆရာကြီးများ၏ ဝိစွာဓရ မဟာရွှေထီးဆောင်း
ကျင့်စဉ် [မောင်အောင်ကျော်-အိမ်ပဲ] ၅၄
အဘယဗျာနဂန္ဓိရအဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ် [ဦးခင်မောင်နိုင်] ၂၀၉

● အမိအဖရောင်ခြည် ●

ကလေးအငိုတိတ်စေတဲ့ ဖိုလနတ်သား [ကသာသင်းဈေး] ၂၃
ကြွေးတောင်းယကြာအစီအရင်

[ဂါမဏိစော်-ဝိစွာဓရ စစ်ကိုင်း] ၁၀၂

မဟာဘုတ်ချိန်နှင့် လက်ဆောင်ယကြာ(၆) [သန်းပညာ] ၁၃၄
ရောဂါဝေဒနာများအတွက် သိဒ္ဓိဝင်ဆေးဖိုးအစီအရင်

[မြင့်မြတ်မောင်] ၁၆၃

သက်ဦးသက်နှောင်း လက်တပ်ကြမည်ဆိုလျှင်

[မောင်ရင်ထွေး-မအူပင်] ၁၆၅

မိုးခေါင်ရေရှားဖြစ်ပါက မိုးရွာစေရန် ပြုလုပ်သော
အစီအရင် [ဗိုလ်မင်း-မင်းလှ] ၁၈၂

မြွေဆိပ်မြေစေမို့ [အညာသား-ကသာမြေ] ၂၄၈

□ အဖိုရောင်ခြည် □

သတ္တကုဏ္ဍိ [တင်လှ-ဆည်မြောင်း၊ ငြိမ်း] ၃၈
ထိရောက်အောင်မြင်စေမည့် ဓာတ်လုံးမီးတက်နည်းများ

[အောင်သန်း-ပုသိမ်ကြီး] ၄၆

မိုးစေ့မမှန် ပင်မသန် ၁၀၃

ကြေးကိုသေစေသော ဂန္ဓမာမြစ် [ရဲမျိုးသူ-ဟေဝိမြိုင်] ၁၄၆

ပြဒါး တော် ရွှေ ကြေး (၁) [အောင်သန်း-ပုသိမ်ကြီး] ၁၈၇

၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပဏ္ဍင်း

ကျောက်စင်းဝါးအစွန်းတွင်
ဖြုတ်ကျလျက်ရှိ ပြင်ပုက
ခင်းချွန်တိုင် ပြင်းချွန်တိုင်တွေ့
● ၈-၁၂၉

စဉ့်အိုးထိမှာ ပျားဝင်ခွဲတယ်
ပျားသုံ့က မြေတစ်ကောင် ရင်ခွေနေသလို
ဘရစ်ရစ် ဘထပ်ထပ် ဖြစ်နေတယ်
● ၈-၁၃၈

* ပါဏာရွှန်မောင်ခြံည့် *

ထူးခြားသော ရုပ်တုနှင့် အစွမ်းထက် ဂါထာ
[တက္ကသိုလ် အပန်းငယ်] ၁၃၇
တောစခန်းချ ညဉ့်အိမ် (၇)ခေါက်ရွတ်ဂါထာ
[မောင်ဗဟိန်း-အင်းတော်] ၁၅၉

* သေးဖုန်းပျံမောင်ခြံည့် *

သွားနာပျောက် ဆေးနည်းတစ်နည်း
[ဦးကိုလေး-ထန်းတပင်၊ ဇီးကုန်း] ၅၅
အပူတိုက်အပူလုံးအတွက် [ပြေပိုးချစ်-နတ်မောက်] ၁၄၅
ဆီးချိုဆေးမှာ မခက်ပါ
[ဗိုလ်မှူးသောင်းဟန်(ဦးမိုး)၊ မော်လမြိုင်] ၁၉၉

◆ ဆေးစေဒမောင်ခြံည့် ◆

တူးမှန်ရင် အားသန်ရမည် [ပြဒင်-ခင်းကျိုက်] ၃၇
မိသားစုကျန်းမာရေးအတွက် တန်ဆေးလွန်စေး
နှိုင်းနှိုင်းချိန်ချိန် စားသောက်ရမည့် အစားအစာများ(၁)
[ရွေးတောက်ရွက်နှင့် ကြက်သားအရည်သောက်ဟင်း] ၂၂၃
[မင်းချစ်မြေ-ပုသိမ်] ၂၂၃

* ပဏ္ဍိတဗျူဟာမောင်ခြံည့် *

လွမ်းစေတီ [ဦးစိုး-မတ္တရာ] ၂၄၉
အောင်သပြေပန်းတွေနဲ့ လက်ကမ်းလို့ ကြိုသည့်တိုင်း
[မျိုးတင့်-ညောင်လေးပင်] ၂၉၁

† ထူးခြားသစ်ပင်မောင်ခြံည့် †

ဖိုးစိန်ကြီးခေါင်းပေါင်းဂမုန်းပင် [ထက်ပင်းကျော်စွာ] ၁၆၁
ကြာနှစ်ဆင့် ပန်တင်ပြန်ပြီ [ဦးဥတ္တမ-ပင်မမြို့] ၂၁၁

✧ ဂဟုသုစာမောင်ခြံည့် ✧

ဝါးမင်းနှင့်ပတ်သက်၍ အသုံးဝင်ပုံများနှင့် အစွမ်းရှိပုံများ
[ဆရာစိန်-ပေးသုတေသီ] ၁၅၈
အလောင်းထမ်းမွေးခြင်းအတွက်
ကိုယ်တွေ့အတွေ့အကြုံ [သင်္ဃာစိန်] ၂၅၆

† ထူးခြားပစ္စည်းမောင်ခြံည့် †

သာစည်ရွာမှ ဆေးပစ္စည်းနှင့် ဆေးနည်းအမျိုး
[ခရီးသွားသုတေသီ] ၁၅၃
မြွေပုံစံ ပျားစုံနိမိတ် [ဟုဂျင်းစီ] ၁၄၇
သိဒ္ဓိဝင် အနက်(၉)ပါး ရှာဖွေခြင်းမှသည် (၅)
[ခင်ခင်ဝင်း-မောရဝတီ] ၁၉၃

* ဟုထုံးမောင်ခြံည့် *

ခူလာမြင်းသမိုက် အတွင်းအပြင်လိပ်ခေါင်းရောဂါ သတိပြု
ဆင်ခြင်ဖွယ်ရာများ အပိုင်း(၁) [ဦးပင်းစင်-ရွှေစောင်း] ၂၀၄
နက္ခတ္တမောင်ခြံည့်မူလင်း ၅

**ပျံတော်မူပါက ရုပ်တုစာတော်
ပညာသိက္ခာ ပြုပြင်ခြင်း ပြုပြင်
ချဲ့သဘော ချဲ့ ဆောင်ပါစေဟေ့... ❖ စာ-၂၅**

**ဘုံဖွယ်ထူးတင်ကြာနှစ်ဆင့်
နှစ်ဝံ့မပျက် ပွင့်ထွန်းသံသျှပျာ
ယနေ့ သာကရာဇ်နှစ်တိုင် (၁၀) နှစ်ရှိပါပြီ... ❖ စာ-၂၀၂**

✦ အပျိုးသမီးအဖူးရောင်ခြည် ✦

အနံ့မပြင်းတဲ့ ခြင်္သေ့အေး [စောသိင်္ဂါလ] ၃၀၄

○ သုတေသနရောင်ခြည် ○

ပျားစုံကို မဖျက်ဆီးရာ [အောင်ဆန်းလင်း-ဘီအေ] ၁၅၁
မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်နှင့် ကေတုဇူရှင်ဆရာတော်ကြီးများ
[ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ ညောင်သုံးစွဲ၊ ဝိပဿနာ
ဓမ္မဓိုလိယာ၊ ဦးစီးပဓာန၊ နာယက ဆရာတော်ကြီး၊ အရှင်သာသန
(ပေတ္တာရောင်ခြည်)အား၊ ဂါထာပြုပူဇော်ခြင်း၊ [သန်းပညာ] ၁၆၇
စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော ထီးမြဲလက်မှတ်များ

[ဆရာကြီး၊ ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၁၅၇

○ မြစ်သွင်းဖြိုးအေးပင်အေးမြစ်ရောင်ခြည် ○

လမ်းဘေးက ထိကမ္ဘာပင် သူ၏စွမ်းအင် သိစေချင်
[ရဲမျိုးလှ-ဟောစီမြိုင်] ၆၂
အေးမက်ဝင် ဣဿရမ္မလီနွယ်ပင်
[နတ်မောက် လှမြင့်သစ်] ၁၂၇

* ဟိမ္မာန်ရောင်ခြည် *

ဆရာကြီးဦးထွန်းသိန်း နိဗ္ဗာန်သော ကမ္ဘာကလေး
ရောဂါတုထုံး [ရတနာဆင်မင်း-တုံရွှာ၊ ဆားလင်းကြီး] ၁၄၈

☞ ကြည်ညိုခြင်းရောင်ခြည် ☜

ထူးထူးခြားခြားကက်ကင်းဘုရားနှင့် ပရိဘောဂစေတီများ
[နတ်မောက်လှမြင့်သစ်] ၁၈၅

* အောင်မြေ့ရောင်ခြည် *

စစ်ကိုင်းတစ်ခွင် သမိုင်းဝင်စေတီများ၏
အောင်မြေ့နှင့် မြို့ရိုးပူဇော် ဝါထာတော်များ(၃၂)
[ပထမအသေသာကစေတီ] [အောင်ရွှေမြတ်-စစ်ကိုင်းတောင်] ၆၅
စပါးတောင်မိုး သာသနာ့အောင်မြေ့ စုပုံတောင်(၂)
[မောင်မောင်စိုး-ထားဝယ်] ၈၉

◆ ဟိမေဒရောင်ခြည် ◆

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလတွင် ထီဆုကြီးများ
ဆွတ်ခူးနိုင်ဖို့ [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၁၆၈
အောင်ဘာလေထီ [သပုတီးမျိုးမြင့်-မင်းလှ] ၂၀၇
၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ ထီထိုးလိုတ
ဇွေချယ်ပါ ဤဂဏန်း [ဆရာရဲထက်-သုတေသီ] ၃၀၄
၆ နုပျဏ္ဍရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သရက်ဇာလီတောင်စေတီအနီးရှိ တံခွန်တိုင်မှာ ဇော်ဂျီနှင့် သန်လျက်ကိုင် နတ်ရုပ်တုများကို... ၈-၄၄

ဓာတ်တော်
တောင်
လိုက်ရ
၌
ကျောက်မြေထု
နှင့်
အောင်မောင်း
ကို
ထူးခြားစွာ
ထွေထွေသည့်...
၈-၄၃

ရွန်းလွန်း
ဆရာတော်ကြီး
၏
ရှေးဘဝကို
ညွှန်းသော
မြတ်စွာဘုရား
နှင့်
ကျေးဇူးခွပ်တု
ကို...
 † စာ-၁၁၆

ပြောကိဘက်
ပျက်နှာစာ
ထွင်
ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး
နီးတော်ကျား
နှင့်အတူ
တွေ့ရပုံမှာ...
 † စာ-၉၀

လပြည့်
လကွယ်
အခါကြီး
ရက်ကြီး
ပျား၌
ရောင်ခြည်တော်
ကွန်ဖြူးလေ
ရှိသော
ဓာတ်တော်ပေါက်
ကို...
 † စာ-၅၂

✦ ရိုက်ပျိုးရေးရောင်ခြည် ✦

ရွတ်လှပင် မိုးပွားနည်း [ဦးသန်းစိုး-ချောင်းနက်] ၁၁၇

★ အင်အင်အင်ရောင်ခြည် ★

တော့ဇုတင်ပါသည် နက္ခတ္တရောင်ခြည်
[နဝယ်အသုံး လိုရာသုံး သူ၏ စွမ်းအင်သိစေချင်]
[သပြေ-မင်းလှ] ၁၉၂

◉ အင်းစမရောင်ခြည် ◉

မိုးရွာစေအင်း... [ထက်မြက်မြင့်] ၁၄၅
ဓာတ်ပွင့်လာဘ်ပွင့် လောကီအစီအရင်
ဓာတ်လေးပါးပညာ [ဆရာနေပျိုး-ဘီအေ] ၁၈၁
ဇုတ္တုနိုးနတ်တင်က လာဘ်ရွှင်မည် [စော်မြင့်-မြင်းမြို] ၂၂၁

◉ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးရောင်ခြည် ◉

ရုပ်ကလာပ်တော်မှ ခြေသည်း ဆံပင်များ ရှည်ထွတ်
နေသည့် ပခန်းဝယ်ရွှေသာမောင်းဆရာတော်ဦးစိန်မာ...
[စင်ညိုဝယ်] ၂၅
ပိပါခြေဆရာတော် အရှင်နန္ဒာဘိရိနှင့်
တုသိုလ်တော်စေတီနှစ်ဆူ(၄) [ခရီးသည် သုတေသီ] ၉၇
ရွန်းလွန်းဆရာတော်ကြီးနှင့် အတိတ်ဘဝက
တော့ညီနောင် ဖြစ်ခဲ့သည့် သတိပဋ္ဌာန်ဆရာတော်
ဦးလောကတိက္ကဏ၏ ဘဝပုံရိပ်များ(၆)
[ထက်ပင်းကျော်စွာ] ၁၁၃

✦ ထူးခြားဆန်းကြယ်ရောင်ခြည် ✦

အမရပူရနယ်တော်ရှင် တောင်သခန်းဘိုးဘိုးကြီး
စောင့်ရှောက်မှုတို့ ရရှိခဲ့သော လူငယ်လေးတစ်ဦး၏
ဖြစ်ရပ်ဆန်း [ချို-အမရပူရ] ၂၃၁
ဧရာဝတီမြစ်ထဲရှိ ရေမြစ်နေသော တုံးထဲမှ
ပြဝါးသေဓာတ်ရောင်းများ ရရှိခြင်း ဖြစ်ရပ်ဆန်း
[ဒိုင်စိုးဦး-ရေလယ်သောင်ကျေးရွာ] ၂၄၀
ဆရာကြီးဦးစိန်ဆိုင်နှင့် ထူးခြားသောဓနိကလေး(၂)
[လင်း ဦးကျော်] ၂၅၃
ဝင့်ကြွေးလား...ကံကြွေးလား...ရေစက်လား
[ဦးသူရစိုး-ငါးသိုင်းချောင်း] ၂၇၀
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၇၂

၇ အပေးအကြွေရောင်ခြည် ၇

ပျားစွဲနိမိတ်ကောင်း အတိတ်ယူသော်

[ညွန့်ဝင်း-နတ်တလင်း] ၂၆၂

လက်ထောက်အကြောပြင်ပညာရှင် သိရှိသူ ပညာဆက်
အမွေခံများမှ ဖော်ထုတ်ပေးစေခိုင်

[ဦးစိန်-တိုးချောင်ကြီး] ၂၀၅

၈ ဓမ္မစဉ်ဆုံးဘဝလမ်းညွှန်ရောင်ခြည် ၈

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလအတွက်

ခုနှစ်ရက်သားသမီး ဟောစာတမ်း [ဆရာ ရောင်ခြည်] ၁၄၉

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလအတွင်း

ပုံရိပ်ရှင်တို့၏ တံကြွေမှာ [ဟုဂျင်းစီ] ၁၆၀

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလအတွက်

နေ့ကောင်းရက်သာ ဇွေးချယ်ပါ [သုစေတ-ကျိက်လတ်] ၂၀၀

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလအတွင်း

လာဘ်လာသခွင်လန်းစေဖို့ [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၂၈၈

၉ ခြန်စာဖိုးရပညာရောင်ခြည် ၉

ဦးပုညတေးထပ်ထဲတ လက်ဆန်းဟောနည်းတစ်ခု

[မောင်လပိန်း-အင်းတော်] ၁၈၃

၁၀ ဂဗျင်းစာရေး ဖတ်စာရောင်ခြည် ၁၀

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလအတွက်

ကျန်းမာရေးအကြံပေးချက်များ [ဆေးသုတေသီ] ၁၄၄

၁၁ မိဗ္ဗာဂရောင်ခြည် ၁၁

ကျွန်ုပ်နှင့် ဆရာအရှင် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ(၂)

[အောင်ရွှေမြတ်-စစ်ကိုင်းတောင်] ၁၀၅

၁၂ စုရယောစာရောင်ခြည် ၁၂

ရွာပျက်နှိမိတ် [သျှင်မင်း-မင်းကင်း] ၂၂၅

မြို့ပိုင်မင်း အမိန့်နှင့်မှ ထွက်သွားသော သရဲကြီး

[ဉာဏကျော်] ၂၄၁

ပိညာဉ်မှ ကိုယ်ထင်ပြု၍ နှုတ်ဆက်သူ

[အေးချမ်းအောင်-ရမည်းသင်း] ၂၄၅

မရထိုက်တဲ့ ငွေမတ်စေလေးတစ်စေ့

[စောမိသွင်-ရန်ကုန်] ၂၇၃

ထနောင်းပင် သခင်ခေါင်းပြတ်

[ယုလေး-ဥပဒေ] ၂၈၁

အထူးသဖြင့်
ခြေလေးချောင်း
သားများ
ပစားရန်
မြင်နိုင်ပါက
သက်သတ်လွတ်
စားကြရန်
မိန့်မှာပါသည့်
စာ-၃၃ ▶

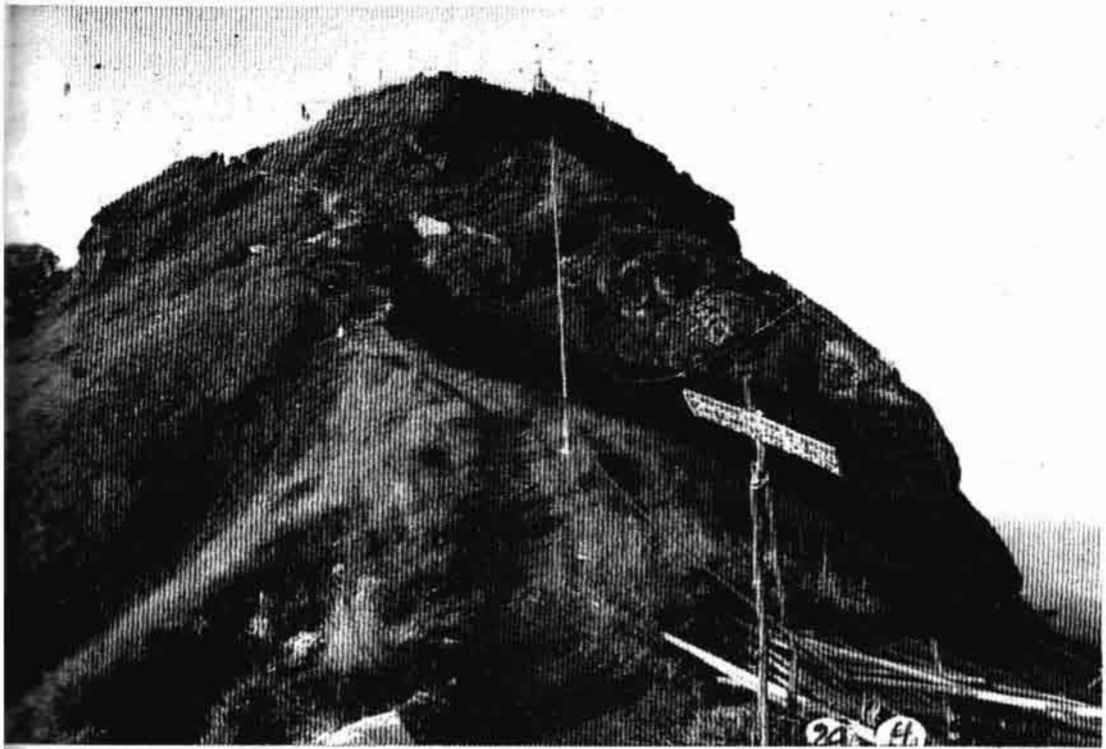
ရွှေနတ်ကမ်
တောင်တော်မှ
ဇီးကျက်
ကျောင်းတော်
မြစ်သည့်
ကျောင်းတော်ထိ
ထွင်...
စာ-၁၂၂ ▶

မေးခိုင်း
လေ့လာပေးခိုင်း
ဖျက်မှာစာလှိုင်
မိုက်ပျိုသိက
အိမ်ရှင်
မိသားစုကို
အာဟာရပြော
စေးညှိမှု
စာ-၁၆၂ ▶

မြန်မာ့အလင်းစာပေတိုက်မှ ယောက်ျားတိုက်တော်တော်သို့ အသွားလမ်းအတော်တွင် တွေ့ရသော မြို့မများ မဟာဂရုပညာ တာမြှုပ်ဆိုင်းတုတ်ငယ်

မွတ်လအိတ် မွတ်လအိတ်

ရှောက် (LL.B)

တောင်ထွတ်များပေါ် ဆံတော်ရှင် ဘုရားရှေးခရီး (၁)

၁၈၉၉ ခုနှစ်က၊ ဟံသာဝတီ
သတင်းစာတိုက်က ထုတ်ဝေခဲ့သော
ရှင်ရာဇဝင်နှင့် စေတီတော်သမိုင်း
ဆိုင်ကျပ် (စစ်ကဲတော်မင်း
ဆောင်ရွှေခေတ်)စာအုပ်ကို ကျွန်ုပ်
ဆံတော်ရှင်မှ မွတ်လအိတ် ဆံတော်ရှင်
စေတီတော်နှင့် မွတ်လအိတ် ဆံတော်
ရှင် စေတီတော်တို့ကို အထူး စိတ်ဝင်
စားဆီခဲ့ပါသည်။

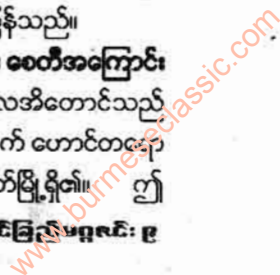
သုံးလူထွတ်ထား သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓမြတ်စွာ
ဘုရားသည် (၈)ဝါ ရတော်မူပြီးသော
အခါ သက္ကရာဇ် ၁၁၁ ခုနှစ်၊ ဟေမန္တ
ရာသီအတွင်း ရာမညတိုင်းနှင့် ယောနက
တိုင်းတို့ကို ရဟန္တာပေါင်း (၅၀၀)နှင့်

ဒေသစာရီ ဖြန့်ချိတော်မူခဲ့ရာ ရာမည
တိုင်း သုဝဏ္ဏဘူမိပြည်၏ မြို့တော်သုခု
(ယခုခေတ် သထုံမြို့)မှာ စံကျောင်း
တော်၌ (၇)ရက် စံနေတော်မူရင်း
တရားဓမ္မ ဟောကြားတော်မူခဲ့သည်။
ထို့ပြင် ဂစ္ဆင်္ဂီရိတောင်က တိဿ
ကုမာရရသေ့၊ ဗန္ဓဝင်္ဂီရိတောင်က
သီဟကုမာရရသေ့၊ ကုသိနာရုံတောင်
က ရသေ့၊ ဒိုးကမော့ခေတ်လှိုင်တောင်
က ဗုဒ္ဓညာဏရသေ့၊ ဒိုးခလွန်းတောင်
က ရသေ့၊ မဲလံတောင်က ရသေ့
ပေါင်း (၆)ပါးသော ရသေ့တို့ကို
ဆံတော်မြတ် (၁)ဆူစီ ပေးသနားတော်
မူခဲ့သည်။

နောက်တစ်ဖန် မွတ်လအိတ်တောင်
က ကပ္ပရသေ့၊ မွတ်လအိတ်တောင်က
နာရဒရသေ့၊ ဝါဂရူနယ်လမိုင်း၊
ကောလာသတောင်က ရသေ့၊ ကျိက္ခမီ
တောင်က ရသေ့၊ ကောယကုဇုတ်
သွတ်ကျွန်းက နတ်ဘီလူးညီနောင်
နှစ်ယောက်၊ ဒိုးယွန်းတောင်က
ရသေ့၊ ဆောင်ခဲတောင်က အလ္လကပ္ပ
ရသေ့တို့ကိုလည်း ဆံတော်(၁)ဆူစီ
ပေးသနားတော်မူပြန်သည်။

မွတ်လအိတ်ဘုရား စေတီအကြောင်း
ကား မွတ်လအိတ်တောင်သည်
မော်လမြိုင်မြို့အထက် ဟောင်တနော်
ချောင်းဖျားမှာ ကျိတ်မြို့ရှိ၏။ ဤ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၉

ကျိတ်မြို့ အရှေ့တည်တည်ခရီးတာ ပေါင်း တစ်သောင်းနှစ်ထောင်လောက် တောင်ထိပ်၌ မွတ်လအိဘုရားစေတီ ရှိ၏။

မွတ်လအိတောင်တွင် သီတင်းသုံး နေသော ကပ္ပရှင်ရသေ့သည် သက္ကရာဇ် ၁၁၁ ခုနှစ် သုဝဏ္ဏဘူမိ သထုံပြည်ကို ဘုရားရှင် ဒေသစာရီ ကြွရောက်တော်မူသောအခါ ဆံတော် (၁)ဆူ ရရှိထား၏။ မိမိသီတင်းသုံးနေ သော တောင်ထိပ်မှာ အကြီးအကျယ် တင့်တယ်ကောင်းမွန်စွာ ဌာပနာလို သဖြင့် ကျိတ်၊ တောင်ဘို့မြို့ အစိုးရ သော ကလဘုမင်းကို တိုင်ပင်၏။

ထိုအခါ ကျိတ်၊ တောင်ဘို့ အစရှိ သော ဟောင်တရောချောင်းဖျားတစ် လျှောက် တလိုင်းလဝလူမျိုး ရှိသမျှ အပေါ်မှာ ကလဘုမင်း ဩဇာအာဏာ ရှိသည့် မင်းဖြစ်သည့်အတိုင်း ကုသိုလ် ကောင်းမှုအရာလည်း ဝါသနာဆန္ဒ ရှိသည်နှင့်အညီ ရှင်ရသေ့ တိုင်ပင် ချက်အရ ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက် သာယာစွာ သဘောတူညီ အာမခံ၏။

သို့ အာမခံပြီးသော် သက္ကရာဇ် ၁၁၄ ခုနှစ် ဟေမန္တတူ နတ်တော်လ အတွင်း၌ အလှူအတန်း ပွဲလမ်း သဘင် အကြီးအကျယ် ပြုလုပ်ပြီး လျှင် ကပ္ပရှင်ရသေ့၊ ကလဘုမင်းတို့ ကြပ်မတ်၍ မွတ်လအိတောင်ထိပ်တွင် ကျောက်လုံးကျောက်ခဲ၊ အင်္ဂတေ သရွတ်ဖြင့် သုတ်လိမ်းဌာပနာတိုက် လုပ်၏။

ဆံတော်ကို ရွှေကြွတ်နှင့် သွတ်သွင်းဌာပနာ၏။ ဘုရားရှင်၏ ကိုယ်ပွား ရုပ်တုတော်လည်း ဌာပနာ ၏။ ရှင်ရသေ့အရုပ်၊ ကလဘုမင်း အရုပ်၊ ရွှေပန်း၊ ငွေပန်းနှင့် ပူဇော် လျက် ဌာပနာ၏။

၁၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မွတ်လအိတောင်ထိပ်ရှိ ထွမ်စာသင်တန်း
တစ်ဖွဲ့ဆန်တွင် ဆင်းလျှင် မွတ်ဘုမင်း တရားတော်ကြားသမျှ

ရွှေငွေကျောက်သံ ပတ္တမြားလည်း ဌာပနာကြကုန်၏။ သို့ ဌာပနာပြီးကာ ဖိနပ်တော်ဆယ်တောင်၊ ဉာဏ်တော် တစ်ဆယ့်ငါးတောင်၊ ကျောက်စေတီ တည်လုပ်ကိုးကွယ်ကြ၏။

တောင်ထိပ်ပြင်အကျယ် အရှေ့ အနောက် အတောင်လေးဆယ်၊ တောင်နှင့်မြောက် နှစ်ဆယ့်ငါးတောင် ရှိ၏။

ဘုရားစေတီဘွဲ့တော်ကား မွန် ဘာသာ ကျိုက်မွတ်လအိ ခေါ်သည်။ မြန်မာဘာသာ အမြထင်ပေါ်သော ဘုရားဆို၏။ တောင်အမြင့်မှာ ပေ

ပေါင်း (၆၀၀၀)ခြောက်ထောင်ရှိ၏။ ၁၂၂၇ ခုနှစ်၊ နယ်ခြားမင်းကြီးပြဒါး ချိန်၌ သိရ၏။

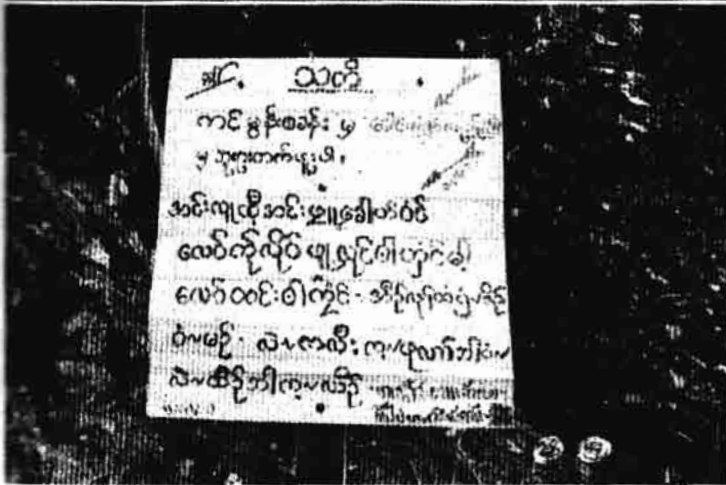
ဤမွတ်လအိတောင်၏ တောင် ဘက်ခရီးအပြောင့် မြန်မာသုံးတိုင် အကွာ၌ နတ်ဘီလူးတောင် "ထို့ဇီ ချိုင်း၊ ခွေးအိပ်တောင်" တို့ ရံလျက် ရှိ၏။ အရှေ့စူးစူးအရပ်က ခရီး အပြောင့် (၈)မိုင်၊ မြန်မာလေးတိုင်ကွာ မွတ်လအိတောင်ကြီးရှိ၏။

မွတ်လအိတောင်၌ အထူးအဆန်း တို့ကို လူအများသိရန် ပြပေးအံ့ အထူးအဆန်းကား သစ်ခွပန်း

• ကင်ပွန်ဆန်ထုတ်ရာမှ သတိပေးစာ
• ကင်ပွန်ဆန်မှ သတိပေးဆိုတတ်

ကျောက်ပေါ်တက်လျှင် ကျောက်ကွဲ၊
သစ်ပင်တက်လျှင် သစ်ပင်လဲသော
မွတ်လအပ်ပင်တို့လည်း အများရှိ၏။
အလိုရှိသော ဆရာများ သွားကြလေ
ကေန်အမှန်ရ၏။

မွတ်လအပ်စေတီ ဘုရားတောင်
သည် မွတ်လအိတောင်ဘုရားစေတီ
၏ အရှေ့တည့်တည့် အဖြောင့်အား
ဖြင့် မြန်မာတိုင်လေးတိုင် အဆင်း
အတက် အကောက်အားဖြင့် သွားသော်
တစ်ဆယ့်တစ်တိုင်ခန့် ကွာ၏။

ထိုတောင်ကို ယိုးဒယားရှမ်းတို့က
ပိုင်၏။ ယင်းမွတ်လအပ်တောင်၌
သီတင်းသုံးနေသော နာရဒရှင်ရသေ့
သည် သုဝဏ္ဏဘူမိသထုံပြည် မြတ်စွာ
ဘုရားရှင် အထံတော်မှ သက္ကရာဇ်
သာ ခုနှစ်တွင် တခြားသော ရသေ့များ
ကဲ့သို့ မိမိလည်း ဆံတော်(၁)ဆူ ရရှိ
ထား၏။

ထိုသို့ ရရှိထားသည့်အတိုင်း
ဆံတော်မြတ်ကို မွတ်လအပ်တောင်
ထိပ်အပျားတွင် ကောင်းမွန်ကြီးကျယ်
စွာ ဌာပနာလိုသဖြင့် မဲကလောင်
ချောင်းဖျားတစ်ခွင် အစိုးရသော
ရှမ်းပင်းမောင်ဝဏ္ဏကို ပြောဆိုတိုင်ပင်
ရာ ယင်း ရှမ်းမင်းမောင်ဝဏ္ဏက နာရဒ
ရှင်ရသေ့စကားအတိုင်း သဘောတူညီ
၍ ရှမ်းတိုင်းရင်းသား ငယ်သား
အပေါင်းတို့အား ဆင့်ဆိုနှိုးဆော်
ခေါ်ငင်ပြီးလျှင် သက္ကရာဇ် ၁၁၄ ခုနှစ်၊
ပြာသိုလအတွင်း အလှူအတန်း
ပွဲလမ်းသဘင်တို့နှင့် မွတ်လအပ်
တောင်ထိပ်သို့ တက်ရောက်ကြ၏။

ထိုသို့တက်ရောက်ပြီးသော် ဌာပနာ
တိုက်မှာ မွတ်လအိဌာပနာတိုက်ကဲ့သို့
ကျောက်လုံးကျောက်ပြားစီ၌ အင်္ဂတေ
သရွက် မွမ်းမံလုပ်ကိုင်၏။ ဆံတော်ကို
ရွှေကြုတ်နှင့် ထည့်သွင်းဌာပနာ၏။

အလွန်တရာ အထူးအဆန်း ရှုချင့်
စွယ် ဆင်ယင်စွယ် နန်းသုံးနန်းထိုက်
များစွာရှိ၏။

တစ်ပင်နှင့်တစ်ပင် တစ်မိုက်
လက်လေးသစ်ခြား ပေါက်ရောက်
လျက် ဝါးမင်းပင်တို့လည်း များစွာ
ရှိ၏။

တစ်ဆစ်နှင့် တစ်ဆစ် သုံးသစ်ခြား၊
လေးသစ်ခြား တစ်ဆစ်တွင် အခက်
ငယ်ငယ် အရွက်သေးသေး တစ်ခက်
သာရှိ၏။ ထိုဝါးပင်မျိုး မည်သည့်
အရပ်ဒေသမှာမှ ရှိမည်မထင်။ ယင်း

ပြင် **ဂမုန်းပျို၊ ဆေးပင်မျိုး**သိ၍ ရှာ
ဖွေလျှင် များစွာရရန် အကြောင်းရှိ၏။

ဤမွတ်လအိတောင်မှ အနောက်
မြောက်ဘက် တောင်တန်းတောင်ရိုး
သို့ လျှောက်ဆင်းသွားသော် ခရီး
မြန်မာတိုင် လေးတိုင်ခန့်အတွင်း
တခြားအပင် မရောမစွက် **လက်ဖက်**
ပင် များစွာရှိ၏။

ငရုထံသီးမိုးပျော် အငယ်မျိုး
ငရုထံပင် လုံးပတ် ခြောက်တောင်၊
ငါးတောင်၊ လေးတောင် များစွာရှိ၏။
မွတ်လောင်ပင်၊ မြွေမင်းပင်

မွတ်လအိတောင် မွှာရုံကြီးများအနိဂျီ အချို့ကန်

မွတ်လအိတောင်တက်ကားလမ်းအစ

တောင်ပိုင်းတိုင်း နယ်စပ်ဒေသများ ဆိုင်းဘတ်

ဘုရားရှင် ကိုယ်ပွားဆင်းတုတော် နှင့် ရှင်ရသေ့အရုပ်၊ ရှမ်းပင်းမောင်ဝဏ္ဏ အရုပ်တို့လည်း ရွှေပန်း ငွေပန်းကိုင်ငင် ပူဇော်ကန်တော့ဟန်ပြုလျက် ဌာပနာ ၏။ ပြီးလျှင် ဖိနပ်တော် ဆယ်တောင်၊ ဉာဏ်တော် တစ်ဆယ့်ငါးတောင် ကျောက်စေတီတည်လုပ် ကိုးကွယ်ကြ ကုန်၏။

တောင်ထိပ်ပြင်ကျယ်မှာ အရှေ့ အနောက် သုံးဆယ့်ငါးတောင်၊ တောင်၊ မြောက် သုံးဆယ့်ငါးတောင်ကျယ်၏။ ဘုရားစေတီဘွဲ့တော်မှာ "ကျိုက်မွတ် လအိ" ခေါ်၏။

မြန်မာဘာသာဖြင့် အလွန်ထင်ပေါ် သောဘုရားဆို၏။ ဤ မွတ်လအိ တောင်အမြင့်မှာ ပေ(၆၅၀၀) ခြောက် ထောင်ငါးရာ မြင့်၏။ ၁၂၂၇ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလအတွင်း နယ်ခြားမင်းကြီး ပြဒါးချိန်၍ သိရ၏။ ယင်းတောင်မှာ အထူးအဆန်းရေးပြရန် မရှိဖြစ်၏။

ဘုရားဖူးခရီးစဉ် ကြိုတင်စီစဉ်

ကျွန်ုပ်သည် မွန်ပြည်နယ်၊ ကရင် ပြည်နယ်တို့မှ ရဟန်းသံဃာတော်

၁၂ နာမည်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အချို့၊ ရသေ့အချို့၊ သီလရှင်အချို့၊ ဂန္ဓာရီပိဇ္ဇာလမ်း လိုက်စားအားထုတ် သူ လူပုဂ္ဂိုလ်အချို့တို့နှင့် ဆုံဖူးခဲ့ပါ သည်။

ထိုစဉ် မွန်ပြည်နယ်၊ မုဒုံမြို့မှ ကြာအင်းဆိပ်ကြီး (ကရင်ပြည်နယ်)သို့ သွားပြီး ထိုမှ ကျိုက်ဒုံသို့သွားကာ မွတ်လအိတောင်ထိပ် ဘုရားသို့ ခြေကျင်ခရီးဖြင့် အသွားအပြန် တစ်ပတ်ခန့်ကြာအောင် ဘုရားသွား ဖူးခဲ့ရကြောင်း တပေါင်းလတွင် ဘုရား ဖူးသွားသူပိုများကြောင်း စုံစမ်းသိရှိခဲ့ ရသည်။ နယ်မြေအေးချမ်းမှု မရှိသဖြင့် ကျွန်ုပ် မသွား မရောက်ဖြစ်ခဲ့ပေ။

သို့ရာတွင် ၂၀၁၅ ခုနှစ်အတွင်း ဇန်နဝါရီ၊ ဖေဖော်ဝါရီလတို့မှာ ကျွန်ုပ် ထံသို့ လက္ခဏာဗေဒင် လာမေးကြ သော မွန်ပြည်နယ်၊ ကရင်ပြည်နယ်တို့ မှ ပရိသတ်အချို့က မွတ်လအိတောင် ထိပ်သို့ မော်တော်ကားလမ်း ဖောက် လုပ်ထားပြီးဖြစ်ကြောင်း ပြောပြသည်။

သို့ဖြင့်၍ သက်သက်သာသာဖြင့် မွတ်လအိ ဆံတော်ရှင်ဘုရားကို သွား

ရောက်ဖူးနိုင်ပြီဖြစ်ကြောင်း၊ နယ်မြေ လည်း ယခုလတ်တလော အေးချမ်း နေပြီဖြစ်ကြောင်း သတင်းစကား ပါးကြသည်။

ကျွန်ုပ်လည်း ဝမ်းသာအားရဖြင့် ကရင်ပြည်နယ်၊ ဘားအံမြို့နယ်၊ မိကရင်ကျေးရွာ ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်းဆရာတော် ဦးဝဏ္ဏိတထံ ဖုန်းဆက်၍ မွတ်လအိဆံတော်ရှင် ရှေးဟောင်းဘုရားကို သွားရောက် ဖူးမြော်လိုသဖြင့် ခရီးစဉ်ဖြစ်မြောက် အောင် စုံစမ်းစီစဉ်ပေးပါရန် လျှောက် ထား အကူအညီ တောင်းခဲ့သည်။

(၂၆-၄-၂၀၁၅) ညနေပိုင်းတွင် ဆရာတော်ထံမှ တယ်လီဖုန်းဆက် လာသည်။

'အကူကြီး ဦးအောင်လ မှုန်ပြန် (၂၀၄၂၀၅)မိကရင်ရွာကို အရောက်လာ ခဲ့ပါ။ (၂၀၄၂၀၅) မှုန်ပြန် ပြာသီပြုကို 'ဖိုရ်တောက်ကားတစ်စီး တူးပြုသွားမယ်

◆ မွတ်လအိတောင် ဘိုတိုကျောင်း (ကျောက်လှိုင်ကြီး)

◆ မွတ်လအိတောင်တော်ဘာသာလမ်းအစာ ထောင့်ပိုင်ဘိုတို၊ နတ်စင်

◆ ကင်ပွန်ဆန်ရှိ ဇရာနယ်

ဆရာတော်နှင့်အတူ မိကရင်ရွာက ရွာခံ ကပ္ပိယကျောင်းသား ဖောင်ကျော်လှ လိုက်ဖမ်း

မြတ်တို့ပြုရောက်ရင် တောရတိုက်ကျောင်း ခဲ့တိုက်အုပ် ဦးပွင့်ဦးသောတိတ ကပ်ပါးလဲ မွတ်လအိတောင်ကို လိုက်လိမ့်မယ်။ ဇန်ဆက်ထားပြီးပြီး တောရကျောင်းတိုက်အုပ် ဦးပွင့်က မွတ်လအိတောင်ကို ငယ်စဉ်က ရောက်ဖူးတယ်။

သူ့ဇာတိက မွတ်လအိတောင်အသွားလမ်းနဲ့ မနီးပေစေက တောအုပ်ထဲရွာပဲ။ မြတ်တို့ပြုက တန်ဆီထဆိုတဲ့ရွာကို ကားတစ်ဆင့် ဇာစီးရမယ်။ မွတ်လအိတောင်ခြေနဲ့ အနီးဆုံးရွာပဲ။

အဲဒီရွာကနေတစ်ဆင့် မွတ်လအိတောင်ပေါ်တက်တဲ့ကားကို ပြောင်းစီးရမယ်လို့ သိရတယ်။

ကျွန်ုပ်လည်း ဆရာတော် အစီအစဉ်အတိုင်း လက်ခံကြောင်း ကတိပေးလိုက်သည်။

(၂၆-၄-၂၀၁၅) ညပိုင်းတွင်

23 34 2015

မွတ်လအိဘုရားဖူး ခရီးစဉ်အတွက် အဝတ်အစား၊ အသုံးအဆောင်၊ ဆေးဝါး၊ စသည်ဖြင့် လိုအပ်သည်များကို ကျောပိုးအိတ်၊ ခရီးဆောင်အိတ်တို့ဖြင့် ထည့်သွင်းပြင်ဆင်ခြင်း။ မှတ်စုစာအုပ်၊ ဘောလပင်၊ ကင်မရာ၊ ဓာတ်ခဲ စသည်တို့ပါ မကျန်အောင် ထည့်သွင်းပြင်ဆင်ခြင်းများ ပြုရသည်။

ရန်ကုန်မြို့မှ ကရင်ပြည်နယ်၊ မိကရင်ကျေးရွာအထိ ကိုယ်ပိုင်ကားဖြင့်သွားရန် ကားကို(၂၇-၄-၂၀၁၅) တွင် ဆီဖြည့်ခြင်း အောက်ပိုင်းစစ်ဆေး

ပြုပြင်ခြင်းများ လုပ်ခဲ့ရသည်။

(၂၇-၄-၂၀၁၅) နံနက်ပိုင်း (၁၀) နာရီခန့်တွင် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတိုက်သို့ တယ်လီဖုန်းဆက်၍ အယ်ဒီတာချုပ် ဦးကျော်မိုးသိန်းအား မွတ်လအိတောင် ဘုရားဖူးခရီးသို့ လိုက်ပါလိုက် ယနေ့သွားမည်ဟု အကြောင်းကြားရာ မဂ္ဂဇင်းအလုပ်တာဝန် များပြားနေသဖြင့် မလိုက်နိုင်ဆေးကြောင်း အဖြေပေးခဲ့သည်။

ဤမွတ်လအိ ဘုရားဖူးခရီးစဉ်အတွင်း ဆောင်းပါးကောင်များရ

အောင် ပြည့်ပြည့်စုံစုံ မှတ်သား စုဆောင်းခဲ့ရန် ညွှန်ကြားချက်ပေး လိုက်သည်။

(၂၇-၄-၂၀၁၅) မွန်းလွဲ(၁၂)နာရီ ခွဲကျော်ခန့်တွင် ရန်ကုန်မြို့မှ မော်တော် ကားဖြင့် ခရီးစထွက်ရာ ဘားအံမြို့ မိကရင်ကျေးရွာသို့ ညနေ(၆)နာရီခန့် ရောက်ရှိသည်။

ကျွန်ုပ် တည်းခိုညအိပ်ရာ အိမ်သို့ မိကရင်ဆရာတော် အလည်လာပြီး မနက်ဖြန်မနက် မင်္ဂလာဆောင်အလှူ တရားပွဲရှိ၍ ထိုအလှူတရားပွဲပြီးသည် နှင့် ဒရိုင်ဘာ အောင်မင်ဦး မောင်းနှင် သော ပရိဘောဂ်ကားဖြင့် မြဝတီသို့ သွားမည်ဖြစ်ကြောင်း...

မြဝတီတောရကျောင်းတွင် တနီ ထရွာသို့သွားရန် မော်တော်ကား တစ်စီး အဆင်သင့် ငှားထားပြီး ကြောင်း၊ တနီထရွာမှ မွတ်လအိမ်ဘုရား တောင်ထိပ်သို့ တက်ရန်လည်း တောင် တက်ကားတစ်စီး အဆင်သင့် ချိတ်ဆက် ငှားထားပြီးကြောင်း ခရီး စဉ်ကို ရှင်းပြသည်။

ဆရာတော် ပြန်သွားပြီး မကြာမီ ကျွန်ုပ်လည်း အိပ်ရာဝင်ခဲ့သည်။ (၂၈-၄-၂၀၁၅)ရက်နေ့ နံနက်စော စော (၆)နာရီခန့်တွင် ကျွန်ုပ် ရန်ကုန်မှ စီးလာသော မော်တော်ကားကို ရန်ကုန် ပြန်လွှတ်လိုက်၏။

နံနက်(၇)နာရီခန့်တွင် မိကရင် တောင်ခြေရှိ **ရန်အောင်ချမ်းသာဆန္ဒ ပြည့်စေတီတော်**တွင် ဖူးမြော်ပူဇော် ကာ မွတ်လအိမ်တော်ရှင် ဘုရားဖူး ခရီးမှာ ဘောဗုဒ္ဓ အန္တရာယ်ကင်းစွာ အဆင်ပြေ အောင်မြင်စေဖို့ ဆုတောင်း ခဲ့ပါသည်။

(၂၈-၄-၂၀၁၅) နံနက်(၇)နာရီ (၄၅)မိနစ်တွင် မိကရင် ဆရာတော်၊

၁၄ နက္ခတ္တရောင်မြို့စံပုဂံ

◆ မွတ်လအိမ်တော်ထိပ်ရှိ မိန်းတုန်းဆေးတော်ကို အနီးကပ်ရုံဖြင့်ရုံ
◆ မြင့်မြင့်ထူထူထောက်ထိုင် တည်ရှိ ရဟန်း၊ ရဟန်း အကာ အကာများ အလှူပေး၍ ဆောက်လုပ်ထူထပ် မွတ်လအိမ်တော်တုန်းများ တည်ရှိသည်ကို မွှားမြှားဖြင့် ဖြည့်စွန်းထား

၂၀၁၅

ကပ္ပိယကျောင်းသား မောင်ကျော်လှ နှင့် ကျွန်ုပ် စုစုပေါင်း(၃)ဦး ပရိဘောဂ် ကားဖြင့် မိကရင်ကျေးရွာမှ စတင် ထွက်ခွာကြပါသည်။

နံနက် (၈)နာရီ (၄၀)မိနစ်တွင် ဘားအံမြို့ထိပ်သို့ ရောက်ရှိသည်။ (၉) နာရီတွင် အိန္ဒြာရွာလမ်းဆုံသို့ ရောက် သည်။ လမ်းညွှန်ဆိုင်းဘုတ်တွင် **“အိန္ဒြာ-ကျော့ကရိတ် = (၄၃)မိုင်”**

ဟု ရေးထားပါသည်။

(၉)နာရီ(၂၀)မိနစ်တွင် ကျော့ကရိတ်

ရွာသို့ရောက်ပြီး ကားရေဆေးခြင်း၊ ကားဘီးရေဆေးခြင်း၊ အပေါ့အပါ သွားခြင်းများ ပြုကြသည်။ ထိုနေရာ မှာ အတက်အဆင်းကားများ ဆေး ရန်နားကြောင်း တွေ့ရသည်။ (၉)နာရီ (၃၀)မိနစ် ပြန်ထွက်ကြသည်။

ရွှေလဆက်ဖတ်ပါရန်
အောင်စ (LLB)

www.burmeseclassic.com

လောလိမ္မာပျက် နှုတ်ချိတ်

ကျွန်ုပ် တည်းခိုဆောင်ကို ပြန်ရောက်
တော့ ကျွဲကံထီးရိုးဘုရားမှာ ဆုံခဲ့သည်
ဇနားတော်(၃)ပါးက အရင်ရောက်နှင့်
ဆင်း

အိပ်မိ အပြန်အလှန် စကားစမြည်
ပြောကြရင်းက စိတ်ကူးယဉ်တွေထက်
ဆန်ကြယ်သော ဖြစ်ရပ်မှန် ဇာတ်လမ်း
များကို ကြားသိရတော့သည်။

မိဒီယာခေတ် မတိုင်မီက ဖြစ်ရပ်များ
သည် မှတ်တမ်းတင်ခွင့် မရလိုက်ပါက
ထူးထူး သူမထံ ပျောက်ကွယ်ကုန်တော့
သည်။

အေးစွန်ပါမှ ရှေးမိနောက်မိ ခေါ်ရ
လောက်သော မနောစိတ္တပျိုဒါရီထီး
ဆရာအဆင့်ရှိသူ ဦးကောသလ္လမှ
ပြောပြသော ဇာတ်လမ်းလေးများကို
မြန်လည် တင်ပြလိုပါသည်။

အရှင်ဘုရား တပည့်တော် (၁၃)နှစ်
သားလောက်က အဖြစ်အပျက်ကို ပြောပြ
နိုင်တယ်။ အခု တပည့်တော်(၇၀)ဆိုတော့
ထွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်(၅၀)ကျော်လောက်ကပေါ့။
ထူးတိုင်းဒေသကြီးထဲက ရွာလေးတစ်ရွာ
မှာ ဖြစ်ခဲ့တာ။

တပည့်တော်နဲ့ ဆွေမျိုးစပ်ရင်လဲ
ဆုံးစမ်းကွဲလောက်တော့ တော်ပါတယ်
ဘုရား။ ဒါယိကာမကြီးကတော့ မရှိ
လောက်တော့ဘူး။ သူ့သမီးတော့ ရှိဦး
လား၊ မသိဘူး။

အဲဒီခေတ်က ပဲခူးနယ်မှာ ဆေးရွက်
ကြီး၊ ပဲတို့ကို အဓိက စိုက်ကြချိန်ပေါ့။

သူတို့ကလဲ ဆေးနဲ့ပဲကို အကြီးအကျယ်
စိုက်ကြတယ်။ ရေရိုးက အဆင်ပြေ၊
ဈေးက ကောင်းဆိုတော့ တော်တော်လေး
အဆင်ပြေ ငွေကြေး တော်တော် စုမိ
ဆောင်းမိသွားတာပေါ့။

တောသူတောင်သား ဆိုတာကတော့
ငွေကြေးလေး လက်ထဲစုစီရင် အလှူပေး
မယ်။ အိမ်ကောင်းကောင်း ဆောက်ကြ
မယ်ပေါ့။ သူတို့လဲ အိမ်ကို ပြင်ဆောက်
ကြတယ်။

အဲ... ဘာစိတ်ကူးပေါက်သလဲ၊
ဘယ်သူကပဲ မြှောက်ပေးလိုက်သလဲ မသိ
ပါဘူး။ အိမ်ကိုရိုးရိုး မဆောက်ကြဘဲ
ဘုံအဆင့်ဆင့်နဲ့ကိုဆောက်လိုက်ကြတာ
အိမ်နဲ့မတူဘဲ ကျောင်းနဲ့တူသွားတယ်
ပေါ့ ဘုရား။

ဆောက်ပြီး မကြာပါဘူး ညဉ့်ဦးပိုင်း
(၇)နာရီလောက်မှာပေါ့။ အိမ်နီးချင်း
အမျိုးသမီးတစ်ယောက်က အိမ်ခေါင်မိုးကို
လက်ညှိုးထိုးပြီးတော့ အော်ပြောတယ်။

အိမ်ခေါင်မိုး ဘုံအဆင့်ဆင့်တွေကို
ပိုးစုန်းကြူးလောက်ရှိတဲ့ မီးအလင်းတန်း
လေးဟာ ပတ်ပြီးတော့ပြေးနေတယ်။ သူ
အော်တာနဲ့ ဘေးလူတွေပါ သိပြီးတော့
အံ့ဩစွာ ဝေးကြည့်နေကြတယ်။ မီးတောက်
ပုံစံမျိုး ပြောင်းလာတယ်။

ဒါနဲ့ အိမ်ရှင်လဲ အိမ်ထဲပြေးဝင်ပြီး
အရေးပါတဲ့ မီးခံသေတ္တာကို ဆွဲပြီးတော့
အိမ်ပြင်ထွက်လိုက်တယ်။

အဲဒီ မီးအလင်းတန်းဟာ အဲလိုပတ်ပြေး

နေရင်းက မကြာလိုက်ပါဘူး။ အိမ်ကြီး
တစ်လုံးလုံး ပြိုအိဆင်းကျသွားတယ်။
မီးလောင်သလို မီးမကျွမ်းဘူး။ ဒါပေ
မယ့် လက်နဲ့ထိကြည့်တော့ ကြေမှုသွား
တယ်။ ဘာတစ်ခုမှကို အကောင်းမရလိုက်
ဘူး။

'မီးခံသေတ္တာထဲက ငွေတွေကတော့
ကောင်းရောပေါ့'

ကျွန်တော်၏ အမေးစကားကို...

'အေးရာ ကမန်းကတန်း ပြင်ကြည့်တော့
မီးတော့ မတောက်ဘူး။ ကိုင်ကြည့်ရင်တော့
ကြေမှုန့်တယ်'

'ထူးဆန်းတယ်နော်'

ထိုဖြစ်ရပ်မျိုးကို စာရေးသူတော့ မကြား
ဘူးပါ။ စာရေးသူဆိုတာကိုယ်တိုင် အတွေ့
အကြုံဆိုတာ တွေ့ဖို့ရာ ခက်ခဲပါသည်။
သူတစ်ပါး အတွေ့အကြုံများကိုပင် ပြန်
လည် မှုဝေပေးရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မှားသည်၊ မှန်သည်၊ ယုတ္တိရှိသည်၊
မရှိသည်ဆိုတာကတော့ စာဖတ်သူတို့
ဉာဏ်နှင့် ချင်ချိန်ကြမည့်အရာ ဖြစ်ပါသည်။

လောကမှာ မဖြစ်သေးတာသာ ရှိပါ
သည်။ မဖြစ်နိုင်တာ မရှိဘူး ဆိုတာ
ကတော့ သတိပြုသင့်ပါသည်။

လွယ်ကောင်းအောင်

စာရှုသူ... သုတေသီနှင့် ပညာရှင်များ ခင်ဗျား...

ဤဆောင်းပါးပါး ဖြစ်ရပ်မျိုး ဤလောကကြီးထဲတွင် ဖြစ်ခဲ့ပါကြောင်း ယခင်က ကြားသိဖူးပါသည်။ သို့ဖြစ်၍
သိရှိနားလည်သူ ပုဂ္ဂိုလ်များမှ ဖြစ်ရပ်မှန်များ ရေးသားပေးပို့ကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

ထေးစာရွာဖြင့်...

ဦးကျော်မိုးသိန်း

စာတည်းချုပ်

နက္ခတ္တဇာန်မြည်မဂ္ဂဇင်း

ထာဝစဉ်ကျန်းမာပြီး ဝင်တွင်းလန်းချင်ရင် အင်ကြင်းပန်း သွေးတိုးကျဆေးကိုသောက်ပါ

မှတ်တမ်း ၁၁၁၆ (၇၆) ၀၁.၂၅.၇၃ လိုင်စင် ၀၀၇၈ (၇၅)

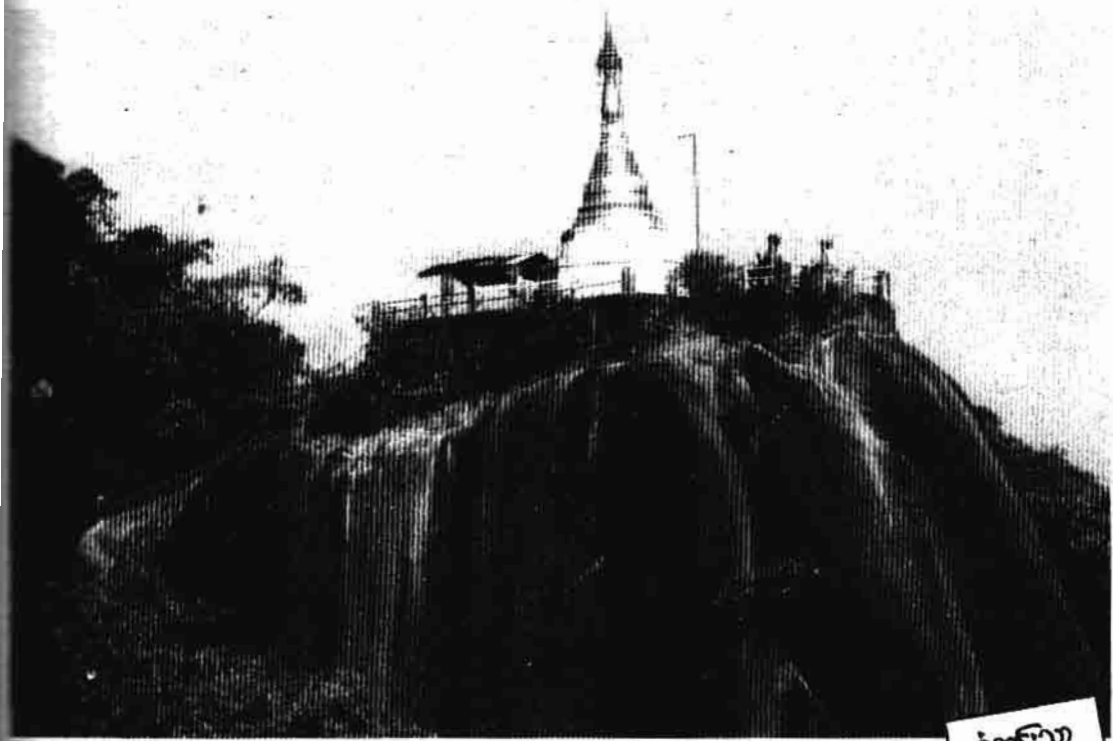
“ကိုမင်းကျော်ပါလား . . . . မတွေ့တာကြာပြီ”
 “ဆရာကိုယ်တိုင်နဲ့ ဆရာကိုယ်တိုင်နဲ့ဆိုတိုက် . . . စိတ်ထဲကတွေ့ချင်နေတာနဲ့ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်လာတွေ့တာ . . . ကံကောင်းတာပဲဗျို့”
 “ကျွန်တော်တို့ဘာအကူပေးရမလဲပြောပါဦး”
 “တခြားတွေမဟုတ်ပါဘူး . . . . ဆရာတို့က တိုင်းရင်းဆေးသုတေသီတွေဆိုတော့ . . . သွေးတိုးရောဂါခံစားနေရတဲ့ ကျွန်တော်ကို သွေးတိုးကျဆေးကောင်း တစ်လက် . . . ဆေးလမ်းညွှန်ပေးဖို့ပါ”
 “ကိုမင်းကျော်သွေးတိုးက . . . ဘယ်အဆင့်မှာရှိနေပြီလဲ”
 “အပေါ်သွေးအောက်သွေး ၁၆၀ နဲ့ ၉၀ ရှိတယ် . . . နိုင်ငံတကာဆေးတွေသောက်တာ . . . တက်လိုက်ကျလိုက်နဲ့ သံသရာလည်နေတာပဲ . . . ”
 “မပေါ့နဲ့ ကိုမင်းကျော် . . . သွေးတိုးကျဆေးကောင်းကောင်းသောက်ဖို့လိုအပ်နေပြီ . . . ”
 “ဒါဆို . . . ကျွန်တော်ဘယ်ဆေးသောက်ရင်ကောင်းမှာလဲဆိုတာ လမ်းညွှန်ပေးပါဦး”
 ကိုမင်းကျော်ပြောသလိုတိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပဲ . . . အခုလဲ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ . . . တိုင်းရင်းဆေးဆရာမ ဒေါ်ဝင်းဝင်းဇော် ထုတ်လုပ်တဲ့ **အင်ကြင်းပန်း** အမှတ်တံဆိပ်သွေးတိုးကျဆေးပါ လာတယ် . . . ဆရာမဒေါ်ဝင်းဝင်းဇော် . . . က သမားတော်ကြီးတွေဆိုမှာ နှစ်ပေါင်းများစွာနည်းနာခံယူပြီး ဆေးကုသက် (၁၅) နှစ်အတွင်း . . . သွေးတိုးရောဂါရှင် ပေါင်းများစွာကိုကုသအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ဆေးဖြစ်တဲ့အတွက် . . . သွေးတိုးရောဂါရှင်တွေရဲ့ တောင်းဆိုချက်အရ ထုတ်လုပ်လိုက်တဲ့ **အင်ကြင်းပန်း** အမှတ်တံဆိပ် သွေးတိုးကျဆေးပဲ”
 “ဆရာတို့ကိုတွေ့ချင်နေတာနဲ့တွေ့လိုက်ရလို့ ကံကောင်းသလို . . . ကျွန်တော်ခံစားနေရတဲ့ သွေးတိုးရောဂါအတွက် ဆေးလည်းပါလာတယ်ဆိုတော့ . . . ကံကောင်းပြီးရင် . . . ကံကောင်းတာပဲဗျို့”
 “ဒါနဲ့ တစ်ခုလောက်မေးမယ် . . . ခင်ဗျား နိုင်ငံတကာသွေးတိုးကျဆေးတွေစားပြီး . . . အစားအသောက် အနေအထိုင် ဆင်ခြင်ခဲ့လား”
 “ရှောင်ကြဉ်ရမယ့်အစားအစာနဲ့ စားသောက်ရမယ့်အစားစာတွေခွဲခြားမသိလို့ . . . အသိမိတ်ဆွေ တစ်ယောက်ကစား ချင်တာစား . . . ဒီဆေးဆောင်ထားဆိုတာနဲ့ သူပြောတဲ့ဆေးက . . . ”
 “ကျွန်တော်ပြောမယ်ကိုမင်းကျော် ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရဆိုတဲ့သမုဋ္ဌာန်တရား (၄) ပါးကို၊ လွန်၊ ယုတ်၊ လွဲမှားပြုဖန် များရင် . . . မဖြစ်သေးတဲ့ရောဂါတွေဖြစ်လာပြီး . . . ဖြစ်နေတဲ့ ရောဂါလဲ သံသရာလည်နေမှာပဲ . . . အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲနဲ့ ဒံပေါက်ထမင်းစားပြီးဆေးစားလဲ . . . ရောဂါမတိုးချင်သာနေမယ် . . . သက်သာပျောက်ကင်းမှာ မဟုတ်ဘူး . . . အပဲနဲ့ ထွင်းရမယ့်နေရာမှာ ပုဆိန်နဲ့ ထွင်းရမယ့်ကိန်းဆိုက်လိမ့်မယ် . . . ”
 “ဟုတ်ပါတယ်ဆရာ ကျန်းမာရေး အသိနဲ့ ကျန်းမာရေးသတိမရှိလို့ သွေးတိုးရောဂါထဲမှာသံသရာလည်နေတာ ပါ ”
 “ပြောနေတာနဲ့လို့ရာ မရောက်ဘူးခုပါလာတဲ့ **အင်ကြင်းပန်း** အမှတ်တံဆိပ်သွေးတိုးကျဆေးကို တစ်နေ့ (၂) ကြိမ် သောက်ရင် . . . အပေါ်သွေးအောက်သွေး ၁၂၀ နဲ့ ၈၀ ကြားမှာ ရှိစေတဲ့မြန်မာဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ပဲ . . . အဲဒီဆေးကသွေးတိုးရောဂါကြောင့် ကိုယ်လက်လေးလဲထိုင်းမိုင်းခြင်း၊ အိပ်မပျော်စားမဝခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောတက်ခြင်း၊ ခေါင်းတစ်ခြမ်းကိုက်ခြင်း၊ မူးဝေခြင်း၊ ခြေဖျားအေးခြင်း၊ ဆီးဝါ၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေချုပ်ခြင်းတို့ ကိုသက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး၊ သွေးတိုးကိုပုံမှန်ဖြစ်အောင်ထိန်းပေးနိုင်တဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲ . . . ရှေးအယ်မုန်ကန်ဖို့တော့လိုတယ် ကိုမင်းကျော် . . . သွေးတိုးရောဂါကို ပုံမှန်ထိန်းပေးနိုင်တဲ့ဆေးဖြစ်လို့ . . . နှစ်ထပ်ရှိမှမှတ်မိမယ်ဆိုရင် . . . ထပ်ပြောလိုက်မယ် . . . **ထာဝစဉ်ကျန်းမာပြီးရင်တွင်းလန်းချင်ရင် . . . အင်ကြင်းပန်း အမှတ်တံဆိပ်သွေးတိုးကျဆေးကိုသောက်ပါ။ . . . .**”

ပင်ရင်း ‘ဝင်း’ ဆေးတိုက်
 ပုန်း - ၀၁ ၅၉၀၅၇၀

ပြန်ချိရေး - အောင်သိဒ္ဓိဆေးဆိုင်
 ၄/၁၁၁၆ ဝင်တွင်းလမ်း
 ၁/အောင်သိဒ္ဓိကျွန်း၊ အယ်ဒီကျွန်း၊ ပြီးနယ်၊ ရန်ကင်းမြို့
 ပုန်း ၀၁ ၅၉၀၅၇၀၊ ၀၁ ၅၉၀၅၇၁၊ ၀၁ ၅၉၀၅၇၂၊ ၀၁ ၅၉၀၅၇၃

ကျောက်မဏ္ဍပ်တော်

ခံယူရဿာ

မုကျိရွာ ဘုရားလေးဆူကုန်းတော်

နှင့် ကျောက်မိုကျောက်မလိုက်၍ သီတင်းသုံးသွားသူ ဂုဏ်ထူးတစ်ပါး၏ အစွမ်းသိဒ္ဓါများ

ပေါင်မြို့နယ်၊ မုကျိကျေးရွာ
ဆောင်ရွက်ရရှိ ရှေးကမ္ဘာဦးစာတမ်း
လေ့လာမှတ်တမ်းပြုပြီးနောက်
ဆင်းလာရာ မရောက်သည်မှာ
ပြုပြင်သော ကျောက်မိုကျောက်မ
ဘုရားလေးဆူ ကျောက်ဆောင်
လမ်းသင့်သဖြင့် သွားရောက်
မြင်ဖြစ်သည်။

မုကျိတိုက်ကျောင်း၏ အရှေ့ဘက်
(၂၀၀၀)ခန့်အကွာတွင်ရှိ၍ ညီညာ
ခြောက်ဖြူးသော လမ်းက ကား၊ ဆိုင်
တယ်များ သွားလာနိုင်သည့် အကျယ်
အဝန်း ရှိသည်။
သာသနာပြုအဖွဲ့ တစ်ဖွဲ့က ရှင်း
ဆင်း ထိန်းသိမ်း၍ ဝိပဿနာတရား
E3A, October, 2015.

ရိပ်သာတစ်ဆောင် ပေါ်ပေါက်ဖြစ်
တည်စေရန် ကြိုးပမ်းအားထုတ်နေ
ကြောင်း သိရသဖြင့် သာသနာတော်
အတွက် ဝမ်းမြောက် သာသနာရပါ
သည်။

ကျောက်မိုကျောက်မ တွင်ရသည့်
ကား အနောက်ဘက်တွင် ကျောက်
ဆောင်ကြီးတစ်ခု ထီးတည်းတည်ရှိ
ကာ လူတစ်ကိုယ်စာ လမ်းငယ်တစ်ခု
ခြားသော အရှေ့ဘက်တွင် ကျောက်
ဆောင်နှစ်ခု ယှဉ်တွဲတည်ရှိသည်။

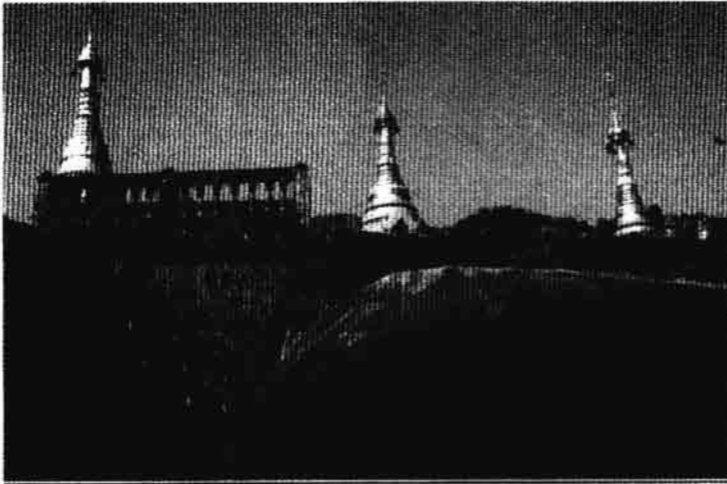
ထီးတည်ရှိသော ကျောက်ဆောင်ကို
ကျောက်မိုနှစ်ခု ယှဉ်တွဲနေသော
ကျောက်ဆောင်ကို ကျောက်မဟု ဆို
တွင်ကြားဖြစ်သည်။
တရုတ်လေ့အရ တစ်ခုတည်း

ထီးတည်းရှိသော ယန်း(Yang) (အစို
ဓာတ်)နှင့် ယင်း(Yin)(အမဓာတ်)တို့
ယှဉ်တွဲနေသော "ထိုက်ကျီ" ရုပ်ပုံ
ဖြစ်သည်။ ဆန်ကျင်ဘက်နှစ်ခု ခွန်တွဲ
ကာ လွန်ဆွဲနေကြသော၊ မညီမျှသော
ညီမျှခြင်းပုံရိပ် ဖြစ်လေသည်။
ကျောက်မိုထက်တွင် စေတီငယ်
တစ်ဆူနှင့် ကျောက်မထက်တွင် စေတီ
သုံးဆူ ပူဇော်ထားလေရာ ဘုရားလေး
ဆူ ကျောက်ဆောင်ဟုလည်း ခေါ်တွင်
ကြသည်။

လောကီ၊ လောကုတ္တရာ မျက်နှာစာ
အသီးသီးတွင် နှောင့်နှေးကြန့်ကြာမှု
များ၊ အခက်အခဲ အတားအဆီး ကိစ္စ
ပြဿနာများ ရင်ဆိုင်ရပါက ဤဘုရား

နာမဂုဏ်ရောင်ခြည်မဂ္ဂလင်း ၁၇

◆ ကျောက်မ ကျောက်ဆောင်ထက်မှ ထေဝီသုံ့ဆူ

လေးဆူကုန်းတော်၌ ဒါနကုသိုလ်၊ သီလကုသိုလ်၊ ဘာဝနာကုသိုလ်ပြုခြင်းဖြင့် သုခအဖြာဖြာ ပြည့်ဝကြသည်ဟု ယုံကြည်ကြသည်။

ထူးခြားသော လူ့အချို့

ဘုရားလေးဆူကုန်းတော်တွင် အခါကြီးရက်ကြီး လပြည့်လကွယ်ညများ၌ လာရောက်ဖူးမြော်၍ တရားဘာဝနာပွားများပါက ထူးခြားသော လူ့အချို့ကို တွေ့မြင်ရတတ်သည် ဆို၏။

ကျား၊ မလူကြီးငယ် ခုံလင်၍ ဝတ်စားဆင်ယင်မှုမှာ သာမန်လူများထက် ထူးခြားမှုမရှိသော်လည်း မျက်နှာသွင်ပြင်မှာ တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မတွေ့မမြင်ဘူးသည့် လူစိမ်းများဖြစ်ကြသည်။

စကားပြောဆိုခြင်း၊ ထိုင်းမှိုင်းငေးမောနေခြင်းများ မရှိဘဲ ဘုရားဝတ်ပြုခြင်း၊ စကြာလျှောက်၍ ပုတီးစိပ်ခြင်း၊ ရင်ပြင်နှင့် ကုန်းတော် သန့်ရှင်းခြင်း စသည်တို့ဖြင့်သာ မြင်ရလေ့ရှိသည်။

ကုန်းတော်တွင် ညအိပ်၍ နံနက်အရုဏ်တက်ချိန်၌ ဆွမ်းကပ်ခြင်း၊ ပန်းကပ်ခြင်းပြုသည့်အခါ တစ်စုံတစ်ယောက်က ကပ်လျှထားနှင့်သည်

ကိုသာ တွေ့ရ၏။ ဆွမ်းဦးပန်းဦး ကပ်လျှနိုင်ခြင်းမရှိဟု သိရသည်။

ပန်း၊ ရေချမ်းကပ်ခြင်း၊ ရင်ပြင်ဝန်းကျင် တံမြက်လှည်း သန့်ရှင်း စသည်တို့အတွက် ပုံမှန် တာဝန်ယူ ကုသိုလ်ပြုသူမရှိသော်လည်း ဘုရားပန်းများ အစဉ်အမြဲ လန်းဆန်း၍ ရင်ပြင်ဝန်းကျင် သန့်ရှင်းနေတတ်သည် ဆိုလေသည်။

ဤသို့ ထူးထူးခြားခြားဖြစ်စဉ်များ ကြားသိရသဖြင့် ရှင်တော်ဗုဒ္ဓအား ရည်မှန်းကာ ပဋ္ဌာန်းနှင့် ဂုဏ်တော်ကို တွဲဖက် ပူဇော်ကာ ဘာဝနာကုသိုလ်ပွားများသောအခါ ပစ္စည်းဂုဏ်တော်တစ်ပါးချင်း၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ရှင်းလင်း သိသာစွာ နှလုံးသွင်းနိုင်ကာ (သမာဓိထူထောင်နိုင်ခြင်း) ထိုင်းမှိုင်းလေးလံခြင်း၊ ပျံလွင့်ခြင်းမရှိဘဲ အချိန်ခေတ္တသာဟု ထင်မှတ်ရလျက် ကမ္မဋ္ဌာန်းသိမ်းနိုင်ခဲ့သည်။

အစောင့်အရှောက်ကာရက စွမ်းအင် ပြည့်ဝသောဋ္ဌာန ဖြစ်သည်ဟု ယူဆဖွယ်ရှိကာ မြင်အပ်မမြင်အပ်သူ အပေါင်းသို့ ကျွန်ုပ်ပြုပြီးသမျှ ကုသိုလ်အဖို့ဘာဝကို ဝေမျှပေးခဲ့၏။

ဗုဒ္ဓထွေဂုဏ်

ကျွန်ုပ်တို့ ရောက်ရှိသွားချိန်မှာ ညနေလေးနာရီခွဲခန့် ရှိပြီဖြစ်၍ ကျနေရောင်ပြန်ဟပ်ခြင်းနှင့် အုပ်ဆိုင်းနေသော သစ်ကိုင်းသစ်ခက်များကြောင့် ကျောက်ဖိုထက်စေတီကို ဓာတ်ပုံရိုက်ကူးခွင့် မရခဲ့ပါ။

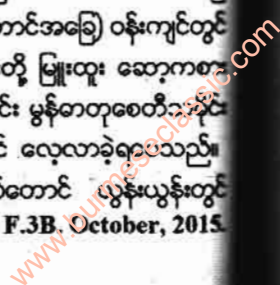
ကျောက်မ ကျောက်ဆောင်ထက်စေတီသုံးဆူကိုမူ မှတ်တမ်းပြု ပူဇော်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ နှစ်ခုကွဲနေသော ကျောက်ဆောင်ထိပ်အား တံတားပေါင်းကူးထားသဖြင့် သုံးဆူစလုံးအား အဆင်ပြေစွာ ဝတ်ပြုပူဇော်နိုင်လေသည်။

စေတီများအား ဖူးမြော်ပြီးနောက် ကျောက်ဆောက်ထက်မှ ဝန်းကျင်ရှုခင်းကို ဆီးမိုး၍ ရှုစားနိုင်ပါသည်။ အရှေ့ယွန်းယွန်းတွင် ကျောက်မဏ္ဍပ်စေတီ ကိန်းဝပ်တော်မူသည်။ ထီးထီးမားမား တည်ရှိသော ကျောက်ဆောင်မြင့်အထက်၌ စေတီတည်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

သုဝဏ္ဏဘုမ္မိ နေပြည်တော် ကောင်းစားစဉ်အခါက ပြည့်ရှင်ဘုရင် ကြွရောက် ယာယီဝန်နန်းဖြင့် စံမြန်း တရားဘာဝနာပွားများခြင်း ပြုလေ့ရှိသော ဥပုသ်ဆောင်တော်နေရာ ဖြစ်သည်ဆို၏။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၂၅၀၀)ခန့်က ဤနေရာသည် ပင်လယ်တွင်း ထိုးထွက်နေသော မုတ္တမတောင်တန်း၏ အငူအစွယ်ဖြစ်ကာ ကမ်းခြေ (ကျောက်တောင်အခြေ) ဝန်းကျင်တွင် ရေပျော်နဂါးတို့ မြူးထူး ဆော့ကစားလေ့ရှိကြောင်း မွန်ဓာတုစေတီသုံးဆူပေမှုများတွင် လေ့လာခဲ့ရပေသည်။

အနောက်တောင် ယွန်းယွန်းတွင်

ကား နဂါးတို့ဌာနေ သပြေပင်ကျွန်းကို ထုမ်းမြင်ရသည်။ ယခုအခါ လယ်မြေများ ဝန်းရံနေသည့် “ကျော့ကရင်” ဌာအဖြစ် မြင်တွေ့ရသည်။ (ကျော့= ကျွန်း ကရင်=သပြေပင်ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသော မွန်ဝေါဟာရအတိုင်း ရွာအမည် ထည်တုံကျွန်းရစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။)

သပြေပင်ကျွန်းမှ နဂါးမများသည် ယခု ဇင်းကျိုက်တောင်ခြေမှသည် နွားလပို့တောင်ခြေအထိ ကမ်းစပ်၌ တောင်လည်ကျက်စားကာ ဝိဇ္ဇာသိရ်များ နှင့် မြူးထူးပျော်ပါး၍ နဂါးဥများ ချထားခဲ့ကြောင်း ဇင်းကျိုက်ဘုရားသမိုင်း၊ တျိုက်ထီးရိုးဘုရားသမိုင်း၊ နွားလပို့ဆံတော်ရှင် ဘုရားသမိုင်းများတွင် ဖော်ပြထားကြလေသည်။

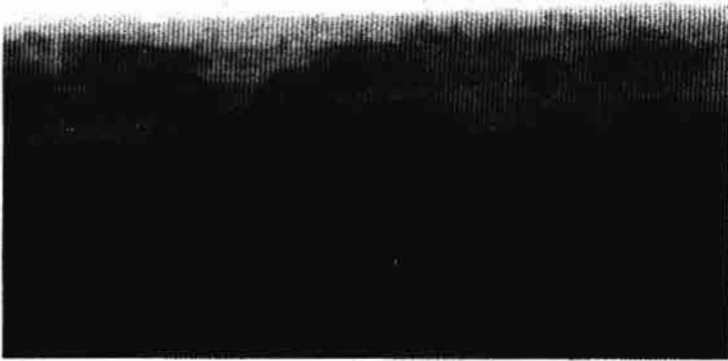
သထုံပြည်ရှင် တိဿဓမ္မသီဟရာဇာမင်းကြီး ကြင်ယာတော် မိဖုရားခေါင်နာဂသူဇာ၊ မိဖုရားရွှေနန်းကျင်၊ အသက်(၁၀)နှစ်အရွယ်တွင် ကျောက်ရေကန်ဖြင့် ကွယ်လွန်ခဲ့သည့် ညီတော် သီဟကုမ္မာ (နောင်တစ်ဘဝတွင် ဓမ္မတိရလန္တာဖြစ်လာသူ) စသူတို့သည် နဂါးဥပွားများအနက် ထင်ရှားသူများ ဖြစ်ကြလေသည်။

ရသေ့ဂူ

ဘုရားလေးဆူ ထံတော်ပါးတွင် အရာဆရာညွှန်ပြသော ပဋ္ဌာန်းဂုဏ်ဆော်ကွန်ချာ ပူဇော်နည်းဖြင့် ဘာဝနာဇာသိုလ်ပြုပြီးနောက် ကျောက်ဆောင်အခြေသို့ ဆင်းသက်ခဲ့ရာ အနောက်ဆက်ယွန်းယွန်း မနိမ္မဝေး တစ်နေရာ၌ ကျောက်လိုဏ်ဂူတစ်ခု တွေ့ရသည်။ ကျောက်ဆောင်ကြီးတစ်ခု (၄၅) နီးထိုင်စောင်း၍ ဆီးမိုးထားကာ ကျောက်ဆွဲကြီးတစ်ခုသီးခံထားသော သဘာဝကျောက်လိုဏ်ဂူဖြစ်သည်။

▲ အလျားအနံ ပေ(၂၀)စီမျှ ကျယ်ဝန်းသည့် သောကရေအိုးနှင့် ဖျာအဟောင်းများကို စနစ်တကျ သိမ်းဆည်းထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ ထင်းခွေ၊ မျှစ်ချိုးသူမှတစ်ပါး လူသူအရောက်အပေါက်နည်းပါးလှသဖြင့် တောရိပ်ခိုကာ တရားဘာဝနာပွားသူများ မကြာခဏ လာရောက်ကြကြောင်း သိရသည်။

အလျားအနံ ပေ(၂၀)စီမျှ ကျယ်ဝန်းသည်။ သောက်ရေအိုးနှင့် ဖျာအဟောင်းများကို စနစ်တကျ သိမ်းဆည်းထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ ထင်းခွေ၊ မျှစ်ချိုးသူမှတစ်ပါး လူသူအရောက်အပေါက်နည်းပါးလှသဖြင့် တောရိပ်ခိုကာ တရားဘာဝနာပွားသူများ မကြာခဏ လာရောက်ကြကြောင်း သိရသည်။ ဤလိုဏ်ဂူတွင် အင်္ဂလိပ်အစိုးရခေတ်ကာလက ဦးအောင်ရှိန်အမည်ရှိ ရသေ့ကြီးတစ်ဦး ကာလအတန်ကြာအောင် နေထိုင်ကျင့်ကြံခဲ့သဖြင့် “ရသေ့ဂူ”ဟု ခေါ်တွင်ကြသည် ဆို၏။ ရသေ့ဂူအတွင်း၌ ပူသောရာသီတွင်

အေးမြ၍ အေးသောရာသီတွင် နွေးထွေးမှုရှိကြောင်း ဦးအောင်ဘုက ပြောပြသည်။ ထိုစဉ်က တောနက်ရာ နေရာဖြစ်၍ ကျား၊ မြွေ၊ ချေ့၊ ဆတ် တောတိရစ္ဆာန်အစုံ ကျက်စားကြလေရာ ဤလိုဏ်ဂူအနီးတွင်ပူ တစ်ကောင်နှင့် တစ်ကောင် ရန်ပြုတိုက်ခိုက်ခြင်း မရှိဘဲ ကျားနှင့် ချေ့၊ မြွေနှင့်ဖားတို့ အေးချမ်းစွာ ယှဉ်တွဲနေထိုင်ကြသည်ကို မြင်ရလေ့ရှိကြောင်း ဘိုးဘွားများ ပြောပြခဲ့သည်ဆို၏။ လိုဏ်ဂူတွင်း အတန်ကြာအောင် နားနေစဉ် ပုရွက်၊ ခြံ၊ ခါချို၊ မှက်၊ မြင်း ယင် စသည်တို့ ပိုးမွှား အနှောင်အယှက် တစ်စုံတစ်ရာ မတွေ့ကြူးရ

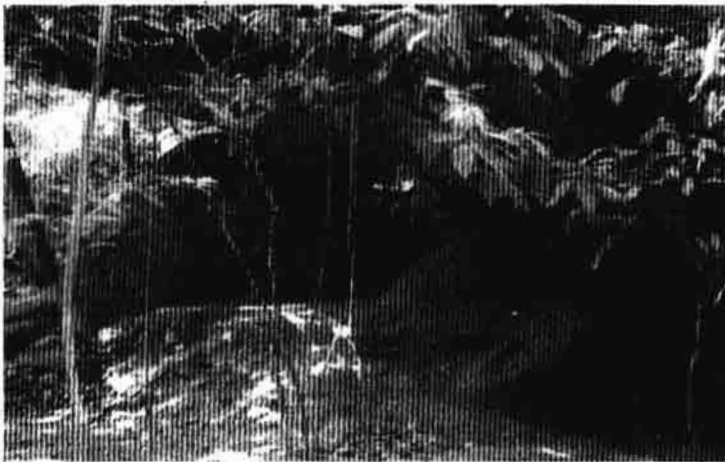
www.burmeseclassic.com

● ထွက်ခွာရေး

● ထွက်ခွာရေး အခြေအနေအထား

ပေ။

ဤတောင်တန်း၏ အချို့နေရာ (ဥပမာ ဇင်းကျိုက်ဘုရားတောင်တက် လမ်း) များ မှန်ထည့်ထားသော ကြွပ်ကြွပ်အိတ်ခွံကို ချထားပါက မိနစ်ပိုင်းအတွင်း ပုရွက်ဆိတ်များ အုံခဲ လာသည်ကို တွေ့နိုင်လေသည်။ ထို့ ကြောင့် ဤရေခဲကုန်းမှာ အနှောင့်အယှက် ကင်းသော အေးချမ်းသည့်နေရာဟု ဆိုဖွယ်ရှိ၏။

လူတို့ကုဥပမာ

ဤလိုက်လံသို့ လွန်ခဲ့သော နှစ်သုံး

၂၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဆယ်ခန့်က ပထမဆုံးအကြိမ်အဖြစ် ရောက်ရှိစဉ် လိုက်ပို့ပေးသည့် ဆန် တိုက်ရွာသား ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီး ဦးစောထွန်းအေးက ဤသို့ဆိုခဲ့၏။

“ဒီလိုက်လံမှာ အနိယာမိတ္တလို့ခေါ်တဲ့ သစ္စာ လေပါ။ ကို သိပြင်အောင် ကြိုးစားခဲ့သူတွေ ရှိခဲ့သလို အသက်တာကို ဆွဲဆန်ပြီး သိဒ္ဓိ ယာဏ် ပြည့်စုံအောင် ကြိုးစားသူတွေလဲ ရှိခဲ့တယ်။ ဒီပေယံ တကယ်သေရာတဲ့ နည်းလမ်းကို အရှင်နာဂသိန် ဟောခဲ့တယ်။ မြို့ကြီးရွာတဲ့အချိန်မှ ဒီလိုလိုက်လံထဲ ထဲ ခိုနေတဲ့ ယောက်ျားဟာ မိမိတို့တို့။ ဒီလို မိမိတို့ဟာ အဲဒီယောက်ျားက စွမ်းလို့

လာ။ ယောက်ျား လိုက်လံရဲ့ လုံခြုံမှုကြောင့် ယိုတယ်။

ဒီလို ယတ္တကပ္ပဋ္ဌာန်ကို စိဖြန်းတဲ့သူဟာ သူ့ဆီကို မီးတောက်ဖြစ်စေ၊ အဆိပ် အတောက်ဖြစ်စေ တား လက်နက်ဖြစ်စေ ဘာမှ ယထိခိုက်စေနိုင်ဘူး။

ယတ္တကပ္ပဋ္ဌာန်စိဖြန်းခြင်းကြောင့် ရတဲ့ ဂုဏ်ကျေးဇူး(၁၁)ပါးဟာ ဘယ်သူမှ ယဖျက် ဆီးနိုင်ဘူး။ မကောင်းမကြံနိုင်ဘူးတဲ့ ယတ္တကပ္ပဋ္ဌာန်ဟာ အားလုံးသော မကောင်းတဲ့ အမှုတွေကို တားဆီးပေးနိုင်ပါတယ်။

လိုက်လံက ဒိုင်လာသူ ယောက်ျားကို ပိုးရေဖိုအောင် ကာကွယ်ပေးနိုင်သလို ယတ္တကပ္ပဋ္ဌာန်ဟာ မကောင်းမှုတွေအား (၁၁)ပါး ရရှိပြည့်စုံပြီး မကောင်းမှုတွေရန် အားလုံးကို ကာကွယ်ပေးနိုင်ကြောင်း မိလိန္ဒပင်ကြီးက အရှင်နာဂသိန်က ဥပမာပြု တရားဟော ဆုံးမတော်မူပါတယ်။

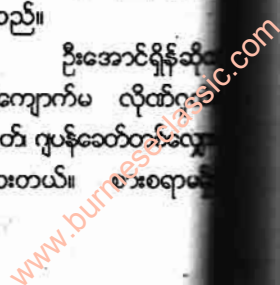
ဒါကို ဥပမာထားပြီး မောင်ရင်ဘာဝ ရှေးမှာ လိုက်လံလို လုံခြုံတဲ့ ဒိုင်လုံရာနေ ကောင်ကို ရှာတတ်ပါစေ’ ဟု၍ ဖြစ်လေသည်။

ရေသေဦးအောင်ရှိန်

လိုက်လံတွင် နှစ်ကာလအတန် ကြီး အောင် သီတင်းသုံးကျင့်ကြံခဲ့သည့် ဆိုသော ရေသေဦးအောင်ရှိန်၏ ဘဝ ဖြစ်စဉ်ကို စုံစမ်းကြည့်ရာ မွေးရာဌာန မွေးနေ့ရက်စွဲ၊ မိဘမျိုးရိုး စသည့် တစ်စုံတစ်ရာမျှ မသိရှိရပေ။

၁၉၄၀ ပြည့်နှစ်လွန် ကာလများတွင် အသက်(၉၀)ခန့်ရှိသော “ဘိုဆန် ရံ” က သူ၏ အတွေ့အကြုံကို ဤ ပြောပြဖူးသည်။

‘ရေသေ ဦးအောင်ရှိန်ဆိုတဲ့ ကျောက်ခိုကျောက်မ လိုက်လံရဲ့ အင်္ဂလိပ်ခေတ် ဂျွန်ခေတ်တားခွေလုံး နေသွားတယ်။ ဇားစရာမလို

ဒုက္ခရောက်နေသူကို တွေ့ရင် ဆန် တစ်ထုပ် ငွေဒင်္ဂါး(အင်္ဂလိပ်ဘုရင်မပုံ နှင့် ONE ANNA ဟု ပုံနှိပ်ထားသော အင်္ဂလိပ်ခေတ်သုံး မတ်စရ) နည်းနည်း ပေးသွားတတ်တယ်။

ခေတ်အပျက်မှာ (ဒုတိယကမ္ဘာစစ် ကာလကို ဆိုလို၏။) လူရမ်းကားတစ်စု က ဒီရသေ့ကြီး ပိုက်ဆံအတော် ချမ်းသာမှာပဲလို့ ထင်ပြီး ဓားပြတိုက်ကြ တယ်။

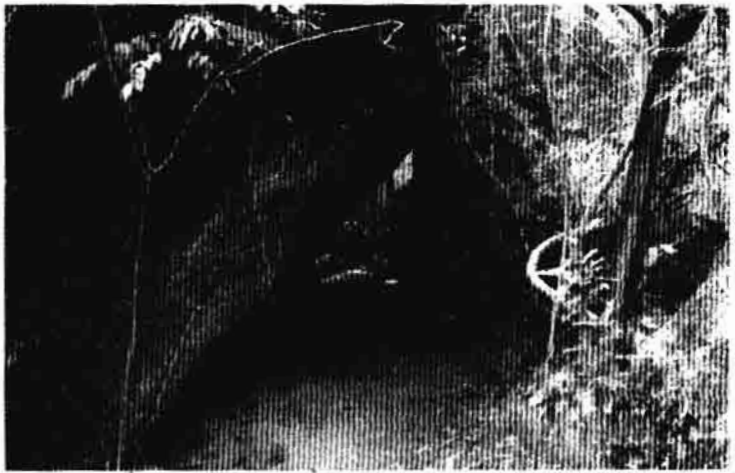
လိုဏ်ဂူထဲမှာ ခြေလက်တွေ မလှုပ် နိုင်အောင် ကြိုးတုပ်ပြီး ရှာကြပေမယ့် ငွေတစ်ပြားတစ်ချပ်မှ မတွေ့ကြဘူး။ နောက်ဆုံး မောမောပန်းပန်းနဲ့ ကုန်း တော်အခြေက သောက်ရေအိုးမှာ ရေ ခပ်သောက်ကြတော့ ရင်ပြင်တော်မှာ စကြဲလျှောက်နေတဲ့ ရသေ့ကြီးကို တွေ့ကြရတယ်။

ဘာပြောကောင်းမလဲ တုတ်၊ ဓား တွေတောင် မယူနိုင်ဘဲ ထွက်ပြေးကြ တာပေါ့။ ဒါက သူတစ်ပါးပြောတာတွေ ကြားရတာနော်။ ငါ့ကိုယ်တိုင် ကြုံရ တာ ရှိသေးတယ်။

ဂျပန်ခေတ် ဗုံးဒဏ်၊ သေနတ်ဒဏ်၊ လူဆိုးဒဏ်တွေ လူးလဲခံရပြီး ဝတ်စရာ မရှိ၊ စားစရာမရှိနဲ့ အတော့်ကို ဆင်းရဲ တယ်။ အိမ်က အဘွားကြီးလဲ အာဟာရ ပြတ်ပြီးလဲနေတော့ ကြံရာမရဖြစ်ပြီး ဘန်ဘွေးကုန်း စမ်းချောင်းမှာ ငါးဖမ်း မိတယ်။

(မုကိုကျေးရွာတွင် သားငါး ကျေးငှက် တိရစ္ဆာန်မွေးမြူခြင်း။ သတ်ဖြတ်ခြင်းမပြုကြပါ။ ရှေး ပဝေသဏီကာလများမှ ယခုတိုင် အောင် လိုက်နာကြသော ရွာခလေး ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ဘိုးသားရုံက ရွာနှင့် အနည်းငယ်လှမ်းသော ဘန်ဘွေး

မုကိုကျေးရွာ

ကုန်းရွာ စမ်းချောင်းတွင် တိတ် တသိတ် ငါးဖမ်း ထွက်ခြင်းဖြစ် သည်။)

ဆွမ်းခံပြန်ချိန် (နံနက် ၉ နာရီခန့်) မှစ၍ ယက်သဲတစ်ခု၊ ပလိုင်တစ်လုံး ဖြင့် ချောင်းတွင်းသို့ ရောက်ခဲ့ရာ နေမုန်းတည့်ချိန်အထိ ငါးတစ်ကောင် မျှ မရပါ။ ငါးရုံခေါင်းတိုကလေး တစ်ကောင်မျှပင် မတွေ့ရသဖြင့် စိတ် ပျက်မိသည်။

မကြာမီ ရွှေတံသာဘုရားခြေရင်းသို့ ရောက်လာသည်။ ထိုနေရာတွင် ချောင်းမှာ ကွေ့ဝိုက်နေသဖြင့် ရေစီး ညင်သာကာ ငါးများ ခိုအောင်းနေ တတ်သည်။

သို့ဖြစ်၍ မျှော်လင့်ခြင်းကြီးစွာဖြင့် ရောက်ခဲ့ရာ ချောင်းလယ် ကျောက် ဆောင်ထက်၌ ရသေ့ဦးအောင်ရှိန်ကို တွေ့ရသဖြင့် ပလိုင်များကို ဝှက်ကာ ကျောက်ဆောင်ပေါ်တက်ခဲ့သည်။

တင်ပျဉ်ခွေထိုင်၍ မွန်းတည့်နေကို မခိုတ်မသုန်ကြည့်နေသည့် ရသေ့ကြီး သည် ကသိုဏ်းရှုမှတ်ခြင်း ပြီးဆုံးသွား ဟန်ဖြင့် မျက်လွှာချ၍ ကိုယ်အနေ အထား ပြုပြင်နေသည်ကို မြင်ရသည်။ ပုဆစ်တုပ်၍ ဝတ်ဖြည့်ကန်တော့သော

အခါ ပြုံး၍ မေး၏။

'ငါးပုဂ္ဂိုလား ဒကာကြီး'

ဦးသာရုံက တိတ်လန့်စွာဖြင့် မော့ ကြည့်မိသည်။

'ဘယ်ရဟူလဲ ငါ့ပိမ်းထားတာကိုး ဟော ဟိုမှာ'

'မန်ကျည်းချုပ် တွေတယ် ရသေ့ ကြီး'

မန်ကျည်းပင်ငုတ်တိုမှ အညွန့် ထွက်၍ ချုံသဖွယ်ရှိနေ၏။

'အေး... လက်တစ်ဆုပ်လောက် ခူးခဲ့ကွာ'

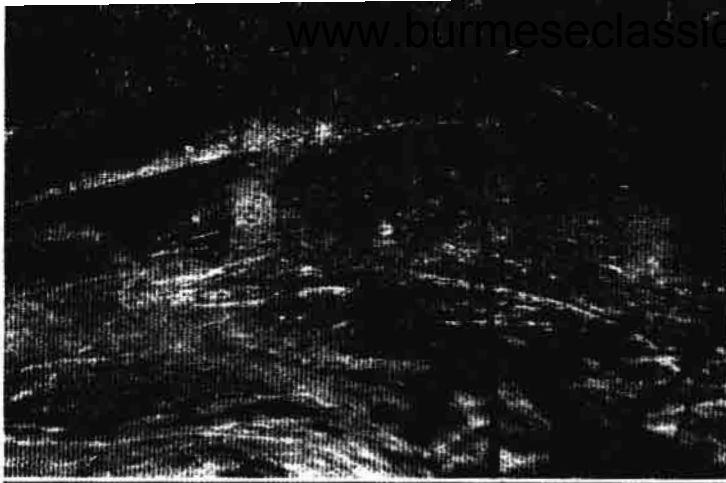
ဦးသာရုံကမ်းပေးသော မန်ကျည်း ရွက်များကို ရေပေါ်ဖြန့်ချလိုက်ရာ ရေ အိုင်အတွင်း၌ ငါးများ ပွက်လောရိုက် ကာပြည့်နက်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။

'ကဲ... ဒီတစ်ခါ ချောက်ဆွဲရိုပါစေ၊ နောင် ဘယ်တော့မှ မလုပ်နဲ့တော့'

ရသေ့ကြီးက ခွင့်ပေးသဖြင့် အပြေး ဆင်းကာ ပလိုင်အတွင်းသို့ ငါးများ ဖမ်းထည့်သည်။ ပလိုင်ပြည့်လုနီးတွင် ကျောက်ဆောင်ထက်သို့ လှမ်းကြည့် သောအခါ ရသေ့ကြီး မရှိတော့ပါ။

ထိုမှနောက်ပိုင်းတွင် ဦးသာရုံသည် ကွယ်လွန်သည်အထိ သက်သတ် လွတ်စားကာ ဥပါသကာတစ်ဦးအဖြစ်

တောင်ပြည်ထောင်စု

နိဂုံး

ဘုရားလေးဆူကုန်းတော် ဝန်းကျင် လေ့လာကြည့်ညို့နေောက် ဘုရားရှင် ကိုယ်စားတော် စေတီများအား နှုတ်ဆက်ကန်တော့၍ ပြန်ထွက်ခဲ့ သည်။

ဘုရားလေးဆူကုန်းတော်ကား (၄) ဂဏန်းသင်္ချာ၏ သဘောအရ လေးဖင့် နှဲခြင်း၊ တရုတ်ဂဏိတဗေဒအရ သေဆုံးခြင်း၊ အပြီးတိုင်ခြင်းကို ညွှန်း ဆိုလေရာ ဘုရားရှင်၏ ဘုန်းရိပ်ကို ခိုလှုံကာ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာကုသိုလ် ပြုခြင်းဖြင့် လောကီလောကုတ္တရာ မျက်နှာစာအသီးသီး၌ ကြုံရဖွယ်ရှိ သော အဆိုးတရားများ၊ ကြမ္မာဆိုးများ၊ အနိဋ္ဌာရုံ အပျက်အစီးများတို့ အပြီးတိုင် ပျောက်ပျက်အေးငြိမ်း၍ သုခအဖြာဖြာ ပြည့်စုံရေးကို မျှော်လင့်နိုင်ကြ၏။

ဇော်ဂျီကျောက်ဖျာရှိရာ ကျောက် တံခါးကို ငုံ့လျှိုးကျော်ဖြတ်ခြင်းဖြင့် ကိုယ်တွင်းကိုယ်ပရိ ရောဂါဘယများ ပပျောက်စေသည်ဟူသော ဒေသခံ များ၏ ယုံကြည်ချက်အတိုင်းလည်း အာရောဂျဆုလာဘ်ကို တောင်းယူ ပြည့်ဝနိုင်ကြသည်။

ဌာနကာရကဗလခေါ် တည်မှီရာ နေရာ အထောက်အပံ့ အင်အား ကောင်းမွန်သော ကုန်းတော်ဖြစ်လေ ရာ ပေါင်မြို့နယ်၊ မုကျီကျေးရွာသို့ ရောက်ပါက လွယ်ကူစွာ စုံစမ်း၍ သွားရောက်ကြည့်ညို့ လေ့လာနိုင်ကြ လေသည်။

တတ်အားသမျှ ဖြည့်ဆည်းခဲ့ကြောင်း သိရလေသည်။

‘ဦးအောင်ဘုကော ရသေ့ကြီး အကြောင်း သိရသလောက် ပြောပြပါ ဦး’

‘ကျွန်တော် မမွေးခင်ကတည်းက ပျောက်သွားတာ ဘာသိမှာတုံး’

‘ဘိုးဘွားတွေ လက်ဆင့်ကမ်း ပြော တာ ကြားမိသလောက်ပေါ့’

‘အရပ်ရှည်ရှည် မျက်နှာသွယ်သွယ် ယောဂီ ရောင်(လေ့ညှင်ရောင်)ထိစုံနဲ့ ကြိမ်တောင် ဝှေးတစ်ချောင်း အပြ ကိုယ်ထားတတ်သတဲ့ အိတောင်ပေးက “ကြိမ် ယုံ” လို့ ပြောတာပဲ။ ဂျွန်တော့ပြန်သွားတော့ ရသေ့ကြီးလဲ မရှိ တော့ဘူး ဒီလောက်ပဲ သိပါတယ်’

ရသေ့ကြီး မရှိတော့သကဲ့သို့ လက်ပွန်းတတီးနေခဲ့ဖူးသည့် ဘိုးသာရုံ လည်း အသက်(၉၅)နှစ်တွင် ကွယ်လွန် သွားခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

သို့သော် မုကျီရွာ ဘုရားလေးဆူ ကုန်းတော်မှ ရသေ့ဂူကား တည်ငြိမ်စွာ ဖြင့် တရားခုံမင်သော သူတော်စင် တပည့်သာဝကများအား အစဉ်နှွေး ထွေးစွာ ကြိုဆိုနေသည်ဟု ခံစား တွေ့မြင်ရလေသည်။

ဇော်ဂျီကျောက်ဖျာ

ရသေ့ဂူမှ အရှေ့ယွန်းယွန်း မဝေး လှသောနေရာတွင် ကျောက်တံခါး တစ်ခုရှိ၍ လူတစ်ကိုယ် ချောင်ချီစွာ ဝင်ရောက်နိုင်သည်။ တစ်ဖက်တွင် ဆင်ခြေလျှာ ကျောက်ဖျာကြီးတစ်ချပ် ရှိ၍ ကျောက်ဖျာပေါ်၌ အစင်း အကြောင်း အကွက်များ ပြည့်နှက်နေ သည်။ ဇော်ဂျီကျောက်ဖျာဟု ခေါ်ကြ ၏။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၂၅၀၀) ကျော်က နဂါးမများနှင့် ပျော်ပါးကြ သော ဝိစွာဇော်ဂျီတို့ အင်းကစားကြ သည့်နေရာဟု ဆိုကြသည်။ အင်း ကွက်၊ အင်းဆန်များကိုမူ ပီပြင် ရှင်း လင်းစွာ မတွေ့ရပေ။

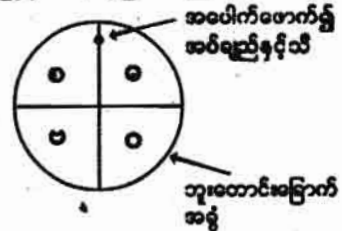
တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်ညများတွင် ဤနေရာသို့ လာရောက်ပါက မိမိတို့ ပြုစု ဖြည့်ဆည်းခဲ့သော ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာကုသိုလ်အဟုန်အရ ထိုက် တန်ရာ လာဘ၊ ဝီယ၊ အာရောဂျ အင်းကွက်များ ရရှိ သုံးဆောင်နိုင်ကြ သည် ဆိုလေသည်။

ဤကျောက်တံခါးကို ငုံ့လျှိုး ကျော် ဖြတ်ကာ ကျန်းမာရေးအတွက် ဆု

ကလေးအလိုတိုက်စေတို

ဖိုးသန့်တံသား

ဟု ပြောပြီး စာရွက်နှင့် ဘောလ်ပင်ကို ထုတ်ပေးလိုက်ပါသည်။ ဦးသောင်းညွန့်က ပုံဆွဲပြပါသည်။

'ဘူးတောင်းခြောက်အခွံရဲ့ အပေါ်ဘက်မှာ ရှေးရဟာလား။ အတွင်းပျက်မှာ ပြင်မှာ ရှေးရဟာလား။ ဘာနဲ့ရှေးရမလဲ' ဟု စာရေးသူကလည်း ပြည့်စုံအောင် မေးပြန်ပါသည်။

'ဘူးတောင်းခြောက် အတွင်းပျက်မှာပြင်က အဖြူရောင် အတွင်းပျက်မှာပြင်မှာ ခဲတံနဲ့ရှေးရော၊ ဘောလ်ပင်နဲ့ရှေးရော၊ ရပါတယ်။ အပေါ်ပျက်မှာပြင်ပေါ်မှာ ခဲတံ အပြုဟုတ် ဘောလ်ပင်နဲ့ရှေးရင်လက်နဲ့ ပွတ်မိတော့ ပျက်သွားနိုင်တယ်။ အပေါ်ပျက်မှာပြင် အဝါရင်ပေါ်မှာ သံရွှန် အပြုဟုတ် ကညစ်နဲ့ရှေးရော၊ အမိက၊က ရှေးထားစာတံလုံး ပျက်သွားဖို့ပါ။'

ဟု ဦးသောင်းညွန့်က သေသေချာချာ ရှင်းပြပါသည်။ 'တောမှာတော့ ဘူးတောင်းခြောက် ရှာလို့ ရနိုင်သေးတယ်။ မြို့မှာဆိုရင် ဘာနဲ့လုပ်မလဲ'

ဟု စာရေးသူက စောဒကတက်ပြန်ပါသည်။ 'နို့နှင့်ဘူးမှာပါတဲ့ ခဲပြာဖြစ်ဖြစ်၊ သွပ်ပြာ၊ သံပြာ၊ ရွှေပြာဖြစ်ဖြစ် သံရွှန်(ကညစ်)နဲ့ ရှေးပြီး ဆရာကြီး စမ်းကြည့်လေး၊ လယ်လေးလို အပိုင်လေးဖြစ်အောင်တော့ လုပ်ပေါ့'

ဟု ဦးသောင်းညွန့်ကပြောရာ စာရေးသူ၏စိတ်ထဲတွင် "ငိုမြှေးငိုရင်တော့ စမ်းရသေးတာပေါ့" ဟု တွေးမိပါသည်။ စာဖတ်သူတို့လည်း စမ်းသပ်ကြည့်ကြပါကုန်။

အားထိုး ရွှင်သန်းချမ်းမြေ့ကြပါစေ။

ကသာ သင်းမွှေး

(၂၀-၂-၂၀၁၃)ရက်နေ့က မိုးတားကြီးသို့ရောက်ပြီး ခင်မင်ရင်းနှီးသော ဦးသောင်းညွန့်အိမ်တွင် စကားပြောနေမိသည်။

မိုးတားကြီးရွာမှစာပည့် မကေသီခိုင်က သူ့မင်လာဆောင်သို့ ဆရာကြီး ဘေးဖြစ်အောင် လာပါဟု အိမ်အရောက်စိတ်ထားခဲ့သဖြင့် သွားခဲ့ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ထိုစဉ် မကေသီခိုင်၏အဖေ ဦးညွန့်ထွေး ရောက်လာပါသည်။

'ဆရာကြီး ရောက်လာပြီကြားလို့ ဆရာကြီးကို ညနေ ထမင်းစားရအောင် ဘေးခေါ်တာ'

ဟု ပြောပါသည်။ ဦးသောင်းညွန့်၊ ဦးသိန်းနိုင်နှင့် စာရေးသူတို့ စကားပိုင်းတွင် ဝင်ထိုင်ပါသည်။

'သန်းဇော်ရဲ့ကလေး ဘယ်နှယ်လဲ၊ အပိုတိုတ်သွားပါလား'

ဟု ဦးသောင်းညွန့်က ဦးညွန့်ထွေးအား မေးလိုက်ပါသည်။

'ခင်ဗျားပြောတဲ့အတိုင်း လုပ်ပေးလိုက်တာ ဟန်ကျသွားတယ်ဗျာ'

ဟု ဦးညွန့်ထွေးက ပြန်ပြောပါသည်။ စာရေးသူကလည်း ဆဘောပေါက် လိုက်သလို နည်းတစ်ခုတော့ ရတော့ မှာပဲဟု တွေးမိပါသည်။

'လုပ်ပါဦးဗျာ ဘယ်လို လုပ်လိုက်တာလဲ' စာရေးသူက ဦးညွန့်ထွေးအား မေးလိုက်ပါသည်။

'ဒီလိုပါ ဆရာကြီး မခက်ပါဘူး။ ဘူးတောင်းအခွံကို ကျပ်ပြာပိုင်း ထောက်ရအောင်လို့၊ ကြက်ခြေခတ်ခတ် ပြီတော့ စ.ခ.ပ.ဝ.ဝ.ရော ထုံစံအတိုင်း ဂုဏ်တော်ကိုပွတ်ခွတ်၊ သရဏဂုံလုံးပါပွတ်ခွတ်၊ စပင်ထားပွတ်ခွတ်ပေါ့၊ ပြီတော့ ဘူးတောင်းအခွံကို ထိပ်ကအိပ်နဲ့ ထိုဖောက်ပြီး ဖိစိတ်ချည်ရလဲ၊ ဖိစိတ်ချည်ပေါ့၊ ဖိရဲလဲ ရှိရဲအပ်ချည်နဲ့သီပြီး ဝိုင်းနတ်ကလေးရဲ့လည်ပင်းမှာ ဆွဲထားပေးလိုက်ရုံပါ။ ကလေးကိုလဲ "ကလေး အလိုတိုက်အောင် အိပ်အယောင်ပြတယ် ဖိုးသန့်တံသား" လို့ ပြောတာပါ။ အနိပ်ပြာတာက ကလေးကို မင်းအလိုတိုက်တော့လို့ မပြောဘဲ စိတ်ပြောင်း သွားအောင်နဲ့ ကလေးကျေနပ်အောင် သီရင်းသီပြုတဲ့ သဘောပေါ့' ဟု ဦးသောင်းညွန့်က သူ့နည်းကို ရှင်းပြပါသည်။

'သေချာအောင် စာရွက်မှာ ရေးပြစမ်းပါဦး'

www.burmeseclassic.com

ကျားမှန်လျှင် အားသန်ရအောင် ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကိုဆောင်

အမှတ်အိမ်

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင် TMR 009194(0814)

လိုင်စင်-၅/၂၀၁၀/တဆထလ/တိုး(၀၁၄၇၂)

“ကိုမင်းဝေပါလား... မရွှင်လေနဲ့ စိတ်ဝင်ဝန်းလှပင်ဝန်းဖြစ်နေပုံရတယ်”

“ဟုတ်တယ်ဗျာ... စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်မပါတဲ ထိုရာဆန္ဒပြည့်ဖြစ်နေတာ... ဝှင့်ဝှင့်လင်းလင်းပြောရရင် အမျိုးသားအားနည်းနေလို့ ဘယ်ဆေးစားပြီး ဘယ်ဆရာနဲ့ထုသရင်တောင်းမလဲဆိုတာ အကြံပေးပါဦး”

“ရောဂါထိမှတော့ဆေးနှိပ်တယ် တိုမင်းဝေ... တွန်တော်မိတ်ဆွေဆရာကြီး ဦးစံမြင့်က... ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးထုတ်လုပ်နေတဲ့အပြင် အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ (ပန်းညှိုးပန်းသေရောဂါ)၊ လိပ်ခေါင်းရောဂါ၊ လေငန်းလေမြစ်ရောဂါတွေကို ဦးစားပေးထုသနေတာဗျာ... ပြည်စိုးအေးတိုက်ကို လမ်းညွှန်လိုက်မယ် ခင်ဗျာ သွားလိုက်ပါလား”

“ခင်ဗျာနဲ့စိတ်ဆွေဆိုတော့ ခင်ဗျားပါမှ ဝိုတောင်းတာပေါ့”

“မိဆို... ပြည်စိုးအေးတိုက်ကို အခုပဲသွားကြရအောင်”

***

“ကိုမင်းမြတ်မောင်ပါလား... လောတာကြာလို့ သင်္ကေတနာ... စဉ်းသည့်ပဲပါလာတာကိုး၊ ကဲ... ထိုင်ကြပါ”

“ဆရာ... မိ၊ တွန်တော်မိတ်ဆွေ ဓာရေးဆရာ ကိုမင်းဝေပါ၊ စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်မပါတဲ အမျိုးသားအားနည်းနေလို့ ဆရာနဲ့ဆွေးနွေးပြီး အမျိုးသားအားဆေးလဲ ထာဝဝံတာပါ”

“ကဲ... ကိုမင်းဝေ ဒီရောဂါကြောင့်တော့ ထိပ်လဲစိုးရိမ်သောတမဖြစ်ပါနဲ့... တွန်တော် ပြောပြတာတွေကို နားထောင်ပြီး ခင်ဗျားခံစားနေရတဲ့အချက်တွေနဲ့ ထိုက်ညီမှုရှိမရှိသိမှ ဝိုတောင်းတာပေါ့... အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်တတ်သူတွေဟာ (၁) မေထုန်မှလွန်ကဲသူများ၊ (၂) သဘာဝမဟုတ်သောတက္ကမေထုန်ပြုသူများ၊ (၃) တုန်ခန်းသွားသောသုတ်ဓာတ်နဲ့ အင်အားများကို ဆေးဝါးဓာတ်စာနဲ့ ဖြန့်လည်မပြည့်ဆည်းသူများ၊ (၄) အပျော်အပါးလိုက်စားသူများ၊ (၅) မြစ်ခြောက်နာရီသူများ၊ (၆) သားကြောဖြတ်ထားသူများ၊ (၇) အဆုတ်ရောဂါရှိသူများ၊ (၈) လေမြစ်ဖူးသူများနဲ့ လေငန်းရောဂါရှိသူများ၊ (၉) ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါရှိသူများ၊ (၁၀) လိပ်ခေါင်းရောဂါရှိသူများ၊ (၁၁) အသက်အရွယ်ကြီးရင့်သူများ၊ ငန်းညှိုးပန်းသေရောဂါ ဖြစ်တတ်ကြပါတယ်၊ ပန်းညှိုးရောဂါခံစားနေရပြီဆိုရင် (၁) ခန္ဓာကိုယ်ဝန်ဆောင်သည်၊ စိတ်ရောကိုယ်ပါ ရွှင်လန်းမှုမရှိခြင်း၊ (၂) မောပန်းလွယ်ခြင်း၊ (၃) အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ (၄) ညှဉ်းပိုင်းတွင် အိပ်ပျော်ဆော်သည်၊ တရဖေးလျှင် အိပ်မရတတ်ခြင်း၊ (၅) သင်္ကေတမလျော့တတ်ခြင်း စတဲ့လက္ခဏာတွေရှိနေတတ်ပါတယ်”

“ဟုတ်ပါတယ်ဆရာ... ဆရာပြောပြတဲ့အချက်အလက်အတော်များများနဲ့ ထိုက်ညီနေပါတယ်”

“မိဆိုရင် ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကို ပုံမှန်သောက်သုံးပြီး အကြောပညာ၊ ဆေးပညာနဲ့ ထုသသွားမယ်ဆိုရင် ကိုမင်းဝေခံစားနေရတဲ့ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါဟာ တဖြည်းဖြည်း သက်သာပျောက်တင်းသွားမှာပါ”

“ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးက ဘယ်လိုရောဂါတွေ သက်သာပျောက်တင်းစေပါတယ်ဆရာ”

“ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးဟာ အိပ်မနေစဉ် သုတ်လွတ်ခြင်း၊ သုတ်အားနည်းခြင်း၊ သုတ်လွတ်မြန်ခြင်း၊ အကြောအားနည်းပြီး အကြောသန်စွမ်းမှုမရှိခြင်း၊ အမောမလုံခြင်း၊ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ အစဉ်သဖြင့် အားအင်နုံးချည့်သလို ခံစားရခြင်းများကို သက်သာပျောက်တင်းစေပါတယ်”

ဆရာကြီး ဦးစံမြင့်နဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပြီး “ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေး ဝယ်ယူရရှိနိုင်တဲ့နေရာတွေကတော့...”

<p>ဆေးထုတ်လုပ်ပင်ရင်း အမှတ် (၂၅၁၉/ခ)၊ ဗညားဒလ်လမ်း၊ (၇၃) ရပ်ကွက်၊ ဒဂုံမြို့သစ်(တောင်ပိုင်း)</p>	<p>ဆေးပြန်ချိရေး - ပြည်စိုး ဆေးကုဌာန အမှတ် ၇၁၊ ကျိုက္ကဆံဘုရားဝင်းတောင်ဘက်၊ သယ်နန်းကျွန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။</p>
--	---

www.burmeseclassic.com

နိဒါန်း

ဝစ်တလက်တော်မှ ရွှေသည်း ဆံပင်များ ရှည်ထွက်နေသည့်
ဝန်းငယ် ရွှေသာမောင်းဆရာတော်

ဦးစန္ဒိယ

ဇော်ဝင်း

ရွှေသာမောင်းဆရာတော် ဦးစန္ဒိယ

ဆောင်းတစ်နေ့တွင် ပခုက္ကူခရိုင်၊
မြိုင်မြို့နယ်၊ မင်းကန်ကျေးရွာမှ
ဆရာတော် သမုတ်ခြင်း ခံရသည့်
ရွာထွက်ကျောင်းဆရာတော် ပုဇွန်
အတွင်း ပြည့်စုံစွာ ကူညီပေးခဲ့သူ ဦးတင်
ဆောင်လင်းက မိတ်ဆက် အသိပေးခဲ့
ခြင်းဖြစ်သည်။

‘ချောက်မြို့မှာ ဦးစန္ဒိယတာဝန်နဲ့ နှစ်အတော်
ကြာ နေခဲ့ရတယ်။ ရာသီဥတုက ပြင်းထန်
သလို တွေ့ကြုံနေရတဲ့ လူတွေထဲမှာ အတ္တ
ဖိတ် ရှောင်တတ်ပြီး ဝိသယလောဘ
ကြီးမာသူတွေ တွေ့ခဲ့ရသလို သစ်သီးစား
ဆရာတော်လို ထိအကျိုး လုံ့လ မဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တို့
အများအကျိုး သာသနာ့အကျိုးဆောင်
ပျိုလ်တွေလဲ ကြည့်ညိုစရာ ဖူးတွေ့ရတယ်။
ဒီဆရာတော်က ဖခန်းငယ် ရွှေသာမောင်း
ဆရာတော်လို ကြည့်ညိုပြီး ဆရာတော်
ဖခင်သလို ဖရိုက်ကြီး (၁၀) သုတ်ကို နေ့စဉ်
ရွတ်ဖတ် ပုဇွန်တော်ပုဇွန်လို့ သိရပါတယ်’
‘ဖခန်းငယ်ဆိုတော့ ရေစကြိုမြို့နယ်
က ဖခန်းကြီးအရှေ့ဘက် နှစ်မိုင်ကွာ
မှာရှိတဲ့ ရွာလား။’

‘မဟုတ်ဘူး ချောက်မြို့နယ်က
ဖခန်းငယ်။ ဒီလိုဗျာ ချောက်မြို့အရှေ့
ဆောင်ဘက် ကားလမ်းအတိုင်း
“ဒိုလာ” အရောက်မှာ လမ်းခွဲကို
ဆွဲရမယ်။ လက်ယာဘက် တောင်
အောက်ကိုသွားရင် ဒုတိယပုဂံလို့ ခေါ်ကြ
တဲ့ စလေမြို့ဟောင်းရောက်မယ်။
မေ့ဆက်သွားရင် ငွေးချိုရွာကို ရောက်
မယ်’

‘ကျောက်ပန်းတောင်း - ရေနံချောင်း
အားလမ်းပေါ်က ငွေးချိုရွာပေါ်ရော်’
‘ဟုတ်တယ် ကျောက်ပန်းတောင်း၊
ငွေးချို ရေနံချောင်း၊ ဒေါင်းသေချောင်း
အတိုင်း မကွေးရောက်တဲ့ ရောအရှေ့

www.burmeseclassic.com

လမ်းပေါ့။ ဗိုလာလမ်းခွဲကနေ တောင်
ယွန်းယွန်း(၈)မိုင်ကျော်မှာ စလေမြို့
ဟောင်းရှိတယ်။ စလေကနေ အရှေ့
ယွန်းယွန်း(၈)မိုင်ကျော် ဆက်သွားရင်
ပခန်းငယ်ကို ရောက်ပါတယ်။

ပခန်းငယ် ရွှေသာမောင်ဆရာတော်
ဆိုတာ ပုံတော်ပူပြီ ၃၆(၃၀) ဧကရံလောက်
အကြာ ကျွန်တော် (အတ္တရုဏ်) ခြေလှမ်း
တွေ့ရည်ထွက်နေဆဲ။ ဆံပင်တွေ့ရည်ထွက်
နေဆဲ။ သက်တော်(၉၀)မှာ ပုံတော်ပူပေ
ယံ တွေ့ရတဲ့ ဆံပင်တွေက အဖြူရောင်
ပဟုတ်တဲ့ အမည်းတွေဗျာ'

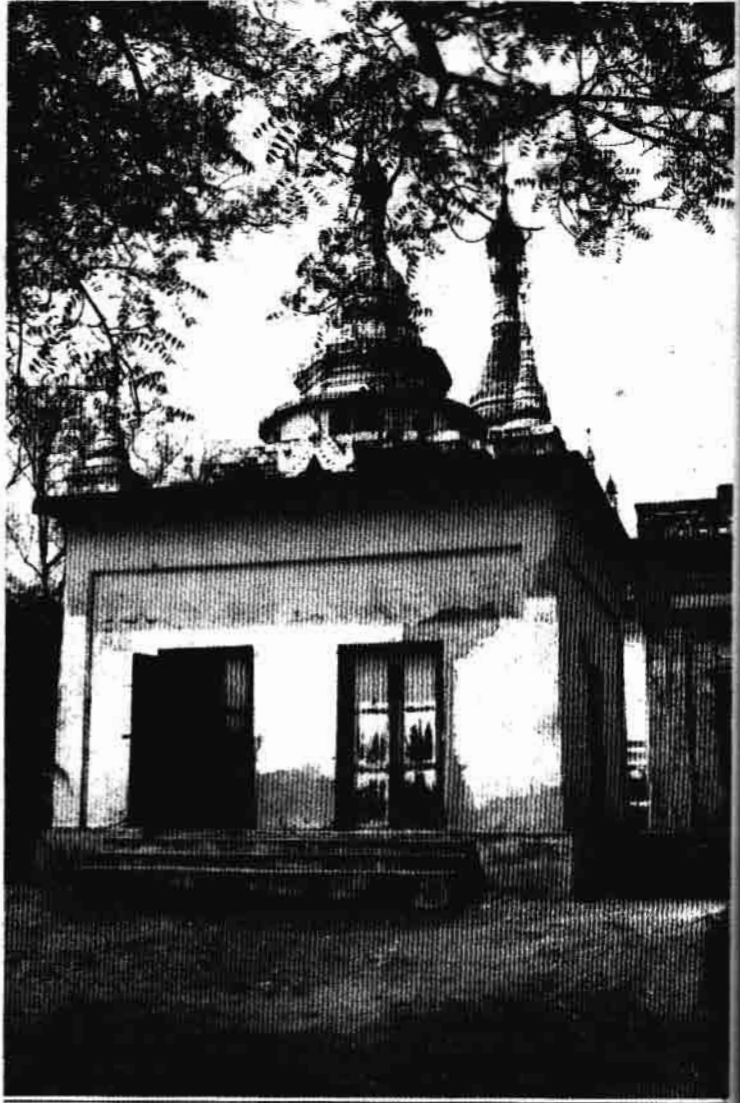
ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော် ပူဇော်ခြင်းအကျိုး

သို့လျှင် ကြားသိရသော ရွှေသာ
မောင်ဆရာတော်၏ ရုပ်ကလာပ်ရှိရာ
ပခန်းငယ်ရွာသို့ ချောက်မြို့၊ သစ်သီး
စားကျောင်း လက်ရှိဆရာတော်
ဦးမာလာ၏ ကူညီမှုဖြင့် ဆိုင်ကယ်
ငှားရမ်းကာ သွားရောက်ဖြစ်ခဲ့သည်။

လောကဓမ္မတာ နေရာဒေသတိုင်း
၌ အစွန်းရောက်သူများ ရှိမြဲဖြစ်သော်
လည်း မိမိနှင့် ချောက်မြို့မှာ ဓမ္မာ
သောက ကြုံရမြဲ ဖြစ်သည်ကို ယခင်
ခရီးစဉ်များက ကြုံခဲ့ရသည်။ ဆိုင်ကယ်
ငှားရမ်းရာတွင် စနိုးစနောင့် ဖြစ်ခြင်း
ပင်။

ယခုအကြိမ်တွင်မူ ချောက်မြို့သို့
ဦးတည် မောင်းနှင်လာသော ကားပေါ်
ရောက်သည့်အချိန်မှ စတင်ကာ တရား
အသိပေးသည့်ဆရာ ချီးမြှင့်သော ဗုဒ္ဓ
ဂုဏ်တော်ပွားများခြင်းနှင့် ဗုဒ္ဓါနုဿတိ
ကမ္မဋ္ဌာန်းကို မပြတ် ဆောက်တည်ကာ
နတ်ဒေဝတာများအား မေတ္တာပို့ အမျှ
ပေးဝေခဲ့သည်။ ခရီးလမ်း အဆင်ပြေ
စေရန် ကူညီကြပါဟု မေတ္တာရပ်ခံခဲ့
သည်။

ချောက်မြို့ သစ်သီးစားကျောင်းသို့

ဆရာတော် ဦးမျိုးမိမာန်

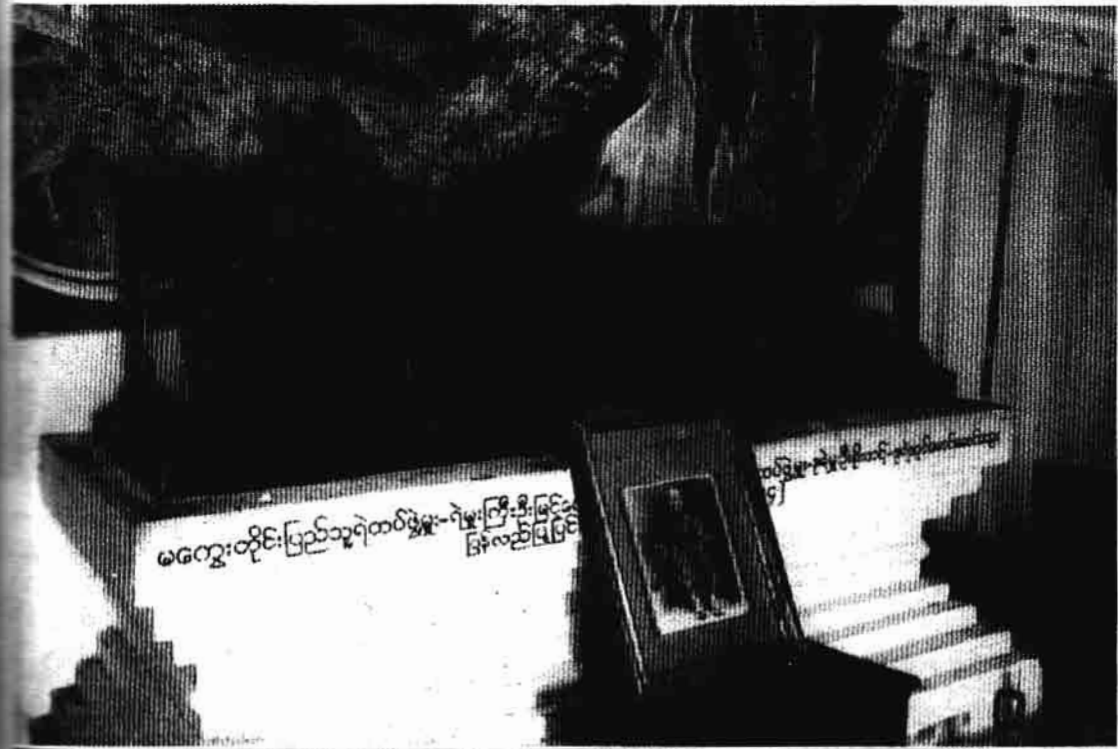
ရောက်၍ ကြည့်လိုလေလာပြီးနောက်
ကျောင်းမှ ပြန်အထွက်တွင် လက်ရှိ
ဆရာတော်က သာမဏေကြီးတစ်ပါး
ကိုခေါ်၍...

'ဒီဒကာကြီးကို ဆိုင်ကယ်ငှားလို့ရ
တဲ့ နေရာအထိ လိုက်ပို့ပေးလိုက်ပါ'
ဟု မိန့်ကြားသည်။ ပခန်းငယ်
ရွှေသာမောင်ဆရာတော်အား ဖူးမြော်
လိုကြောင်း လျှောက်ထားခဲ့သည်နှင့်
ပတ်သက်၍မူ ရွှေသာမောင်ဆရာ

တော်နှင့် သေခဲလှစေတီ ဘုရားပူးများ
သည် ကိုယ်ပိုင်ကား၊ အချိန်ပိုင်း ငှားရမ်း
သော ကားများဖြင့်သာ သွားကြရ
သည်။ ပုံမှန်ပြေးဆွဲသည့် ယာဉ်လိုင်း
မရှိပါ။

မိမိမှာလည်း မော်တော်ယာဉ် ကူညီ
ပေးရန် အဆင်မပြေသဖြင့် ဆန္ဒ ပြင်းပြ
ပါက အဆင်းရဲ(အပင်ပန်းခံကာ) ဆိုင်
ကယ်ငှားသွားပါဟု အကြံပေးတော်မူ
သည်။

www.burmeseclassic.com

• မပိုင်ပျက်စား ရုပ်ကလာပ်

သာမဏေကြီး- လိုက်ပို့ပေးသဖြင့် မောင်သက်လွင် အမည်ရှိ ဆိုင်ကယ် ဘီးများနှင့် တွေ့ဆုံပြောဆိုကြသော အခါ “သစ်သီးစားကျောင်းမှ စေ ချွတ်သဖြင့် ဈေးစကား မဆိုဝံ့ပါ။ ဆင့်သလို ကြည့်ပေးပါ” ဟု ဆို၏။

အတန်တန် တိုက်တွန်းလေမှ သူ ဆောင်းဆိုသော ဈေးနှုန်းသည် ယခင် ငှားခဲ့ဖူးသော ဆိုင်ကယ်သမားများ ဆို သော ဈေးထက် ငါးပုံတစ်ပုံမျှသာ ရှိ ထေသည်။

ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော် ပူဇော်ရခြင်းအကျိုး ဆတည်းဟု ဝမ်းမြောက်စွာဖြင့် တရား အသိပေးသူ ဆရာ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ခံရပ်ပြုရပေသည်။

ချောက်မှ စထေအထိ ကတ္တရာ ထမ်းချောဖြစ်၍ ခရီးတွင်ပါသည်။ နေပူ ဆာပူကြောင့် မျက်ရည်တွေ စီးကျရ သည်အထိ ဖြစ်ရသော်လည်း စလေ

မြို့ဟောင်း၏ စေတီပုထိုးများအကြား ခြေကျင်သွားလာနေကြသည့် နိုင်ငံခြား ဝေည့်သည်များမှာမူ ဣန္ဒြေရလှသည် ကို တွေ့ရ၏။

စလေမှ ရှင်ပင်စာကြိုဘုရားလှ သွားရာလမ်းအတိုင်း ခရီးဆက်ရသည်။ ရှင်ပင်စာကြိုသို့ လေးမိုင် ပခန်းငယ်သို့ ရှစ်မိုင်ကွာဝေးသည်။ သစ်ပင်ချိပ်မရှိ လမ်းမှာ အတန်ပင် ကြမ်းလှသဖြင့် မိနစ်လေးဆယ်ခန့်ကြာမှ ရွှေသာ မောင်းအရှေ့ကျောင်းတိုက်သို့ ရောက် လေသည်။

ဖူးမြော်ရစဉ်

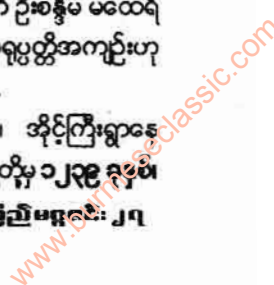
အရိယာထူပါစေတီဟု ဘွဲ့မည်ပေး ထားသော ဆရာတော် ဦးစန္ဒိမာ၏ ဗိမာန်မှာ ရွှေသာမောင်းကျောင်းဝင်း အစွန်တွင် သီးခြား အုတ်တိုက်အဖြစ် တည်ရှိသည်။ တိုက်မအထက်စေတီ

ငယ်တစ်ဆူ ပူဇော်ထားသည်။ တိုက်အတွင်း အုတ်ပလ္လင်ထက် မှန်ခေါင်းဖြင့် ရုပ်ကလာပ်တော်ကို ပူဇော်ထားရာ ရှည်ထွက်နေသော အနက်ရောင် ဆံပင်အချို့နှင့် ခြေသည်း များကို တွေ့ရသည်။ ရုပ်ကလာပ်မှာ ခြောက်သွေ့၍ အနံ့အသက်များ မရရှိ ပါ။ မှန်ခေါင်းအနီးတွင် ဆရာတော်၏ ဓာတ်ပုံနှင့် ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်းကို တွေ့ ရသည်။

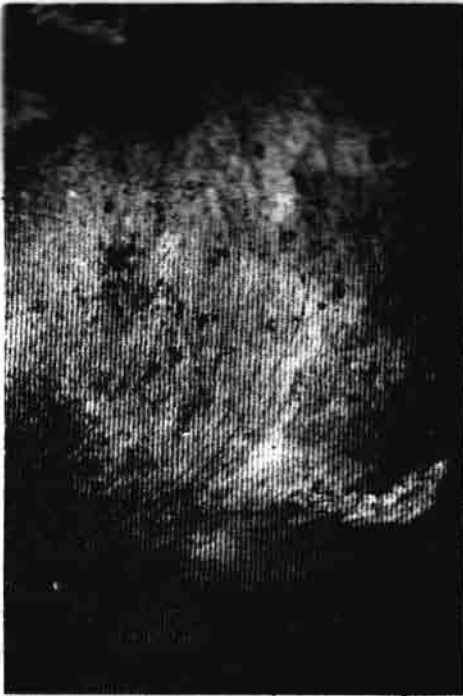
ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်း

ချောက်မြို့နယ်၊ ပခန်းငယ်ရွာ၊ ရွှေသာမောင်းအရှေ့ကျောင်း ကျေးဇူး တော်ရှင် ဆရာတော် ဦးစန္ဒိမ မထေရ် မြတ်ကြီး၏ ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်းဟု ခေါင်းစဉ်တပ်ကာ...

“ချောက်မြို့နယ်၊ အိုင်ကြီးရွာနေ ဦးရွှေတော်+ခေါ်ပြည့်တို့မှ ၁၂၃၉ ခုမှစ၊

◆ ရှည်ထွက်နေသည့် ဝတ္ထုသည်
◆ အနက်ထုတ်ထပ်ထပ်ကုန်
◆ လက်ရှိထုတ်ဝေ ဦးစားစား

**ဝါခေါင်လဆန်း (၁၄)ရက်နေ့တွင်
ဖွားမြင်သည်။**

အသက်(၂၀)အရွယ်တွင် ရဟန်း
ဖြစ်ပြီးနောက် ရွှေသာမောင်းစေတီ၊
ပြည်လုံးချမ်းသာစေတီ စသည့် အနီး
အနားရှိ စေတီများတွင် နေ့ညမပျက်
ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်များ ရွတ်ဖတ်ပွားများ
ခြင်း၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန်း
အားထုတ်ခဲ့သည်။

ပရိတ်ကြီး (၁၁)သုတ်ကိုလည်း
နေ့ရောညပါ နေ့စဉ်မပြတ် ရွတ်ဖတ်
ပူဇော်ခဲ့သည်။

သည်နှင့်လွတ်မှုတွင် လွန်စွာ ထူးကဲ
ထင်ရှားသည့် ရုပ်နာမ်နှစ်ပါး သဘာဝတရား
၌ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ လက္ခဏာရေသုံးပါး
ကို အဖန်ဖန်မလယ် ရှုမှတ်ခဲ့သည်။

၁၃၂၉ ခုနှစ်၊ ပြာသိုလဆန်း(၁၁)
ရက်နေ့ ဇာတိ အိုင်ကြီးရွာသို့ ခေတ္တ
ပြန်ကြွချိန်တွင် ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်
တော်မူသည်။

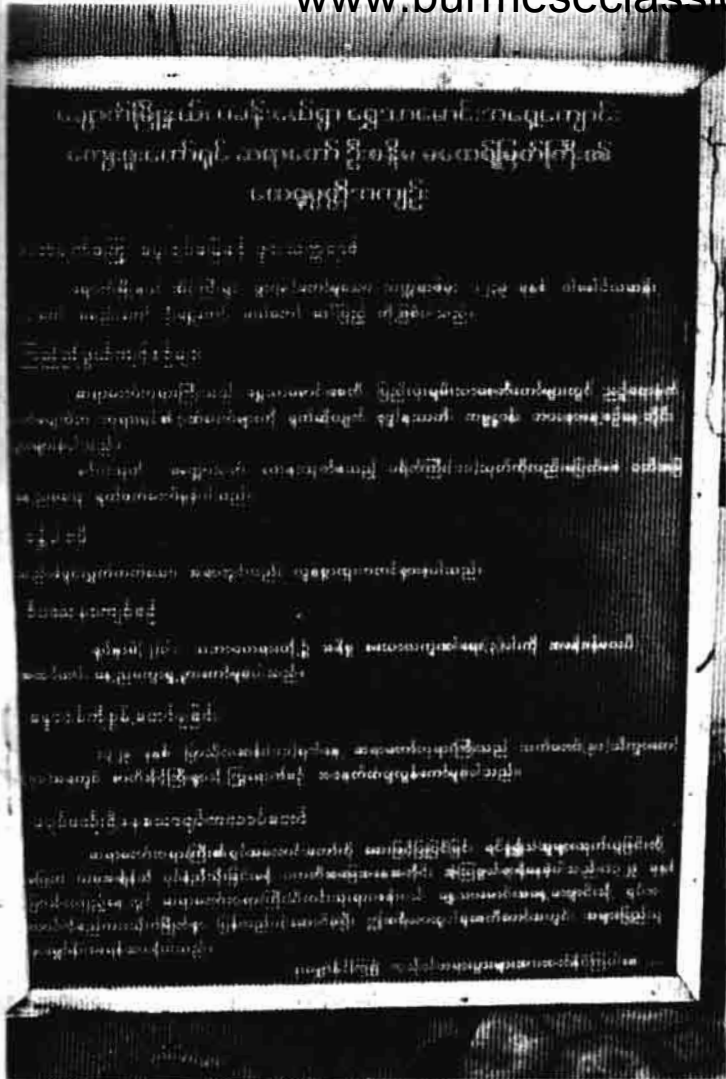
ပြာသိုလပြည့်နေ့တွင် ဆရာတော်

၂၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ သွားဖောင်တစ်ခုတင်တိုက်

ထောပုတ္တိကမ္ဘာ

၏ ရုပ်ကလာပ်တော်ကို ရွှေသာမောင်း အရှေ့ကျောင်းသို့ စည်ကားသိုက်မြိုက် စွာ ပြန်လည် ပင့်ဆောင်၍ ဖိန့်ခြင်း၊ ရင်ခွဲခြင်း၊ ဆေးထိုးဆေးသွင်းခြင်း၊ မြေမြှုပ်ခြင်း တစ်စုံတစ်ရာ မပြုလုပ်ဘဲ သူ့သဘောသူ ဆောင်စေကာ အရိယာထူပါစေတီတွင် ပူဇော်ထားရှိ သည်။

ဟူ၍ ဖော်ပြထားသည်။ ရဟန်းဖြစ် သည့် အချိန်မှ စတင်ကာ ရွှေသာ မောင်းအရှေ့ကျောင်းတွင်သာ သီတင်း

သုံးခဲ့ကြောင်း သိရ၍ ရဟန်းဖြစ်ချိန် ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ ပစ္စယာနုဂ္ဂဟ ပုဂ္ဂိုလ် များကို ယေဘုယျအားဖြင့် ဆရာတော် ကျင့်ကြံအားထုတ်ပုံ၊ တရားထူး ရရှိပုံ နှင့် သြဝါဒများ တစ်စုံတစ်ရာ ယေရ ပေ။

ချောက်ဖြူ၊ ရတနာအိုင်ရပ်ကွက်ရှိ သစ်သီးစားကျောင်းခေါ် သန္တိသုခ ကျောင်းတိုက်ဆရာတော် ဦးပဏ္ဍဝ၏ ယပုပ်မပျက်သော ရုပ်ကလာပ်တော် အား ကြည်ညိုစဉ် ဆရာတော်၏

ထောပုတ္တိ၌ တောရ ဆောက်တည် အားထုတ်ခဲ့သော နေရာအချို့ကို ဖော်ပြထားသည်။

ယင်းတွင် စာကြို၊ စလေ စသည့် အရပ်များ ပါရှိ၏။ ပခန်းငယ်သို့ ကြွ ရောက်ကြောင်းမူ မပါရှိပါ။ သို့သော် လည်း ဦးပဏ္ဍဝသည် ပခန်းငယ်အိုင် ခပေါင်းတဲအနောက်ရွာတွင် မွေးဖွား၍ ခပေါင်းတဲရွာဦးကျောင်းတွင် ၁၂၈၅ ခုနှစ်၌ သာမဏေဝတ်သည်။

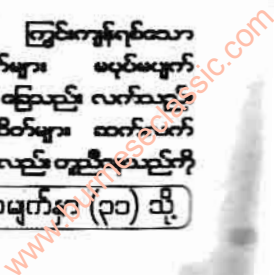
၁၂၉၂ ခုနှစ်တွင် ရဟန်းဖြစ်သည် ဟု ဖော်ပြပါရှိလေရာ အသက်ဝါကြီး သော ရွှေသာမောင်းဆရာတော်ထံသို့ လည်း ကြွရောက်ဖူးမြော်၍ သြဝါဒ ခံယူခဲ့သည်ဟု ယူဆဖွယ် ရှိပေသည်။

(သစ်သီးစားကျောင်း ဆရာတော် က ရွှေသာမောင်းဆရာတော်ထက် အသက်(၃၃)နှစ်ငယ်၌ ရွှေသာ မောင်းဆရာတော် ယုံတော်မူသည် ၁၃၂၉ ခုနှစ်တွင် သစ်သီးစားဆရာ တော် သက်တော်(၅၇)နှစ် ရှိပြီဖြစ် ကြောင်း သိရသည်။)

သစ်သီးစားဆရာတော်က တပည့် သံဃာများအား သြဝါဒပေးရာတွင် "ဘုန်းကြီးချင်ရင် ပရိတ်ကြီးနေ တိုင်းရွတ်" ဟု မိန့်ကြားတော်မူလေ ရှိခဲ့သည်။

ဆရာတော်နှစ်ပါးမှာ နေ့စဉ် ပရိတ် ကြီး(၁၁)သုတ် ပူဇော်မှုခြင်း တူသည်နှင့် အမျှ "ယုံတော်မူပါက ရုပ်ကလာပ် ကို မည်သို့မျှ မြှုပ်ခြင်း၊ မပြုဘဲ သူ့သဘောသူ ဆောင်ပါစေ" ဟု ကြိုတင် မိန့်မှာပုံချင်းလည်း တူညီသ ည်။

ထို့အပြင် ကြွင်းကျန်ရစ်သော ရုပ်ကလာပ်တော်များ မပုပ်မပျက် အနံ့မီးထွက်ဘဲ ကြေညင်း လက်သင့် နှစ်ဆင့် မုတ်ဆိတ်များ ဆက်လက် ရှည်ထွက်နေရင်းလည်း တူညီပေသည်ကို

◆ လောကနှင့်သော ဘွဲ့အမည်ရှိ ရုပ်ပွားတော်

◆ လောကနှင့်သော ဘွဲ့အမည်ရှိ ရုပ်ပွားတော်

◆ လောကနှင့်သော ဘွဲ့အမည်ရှိ ရုပ်ပွားတော်

တစ်လောကလုံး၏ မိဘသဖွယ်ဖြစ် တော်မူသော ကျေးဇူးတော်ရှင် ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး၏ လောက(၃)ပါးကို သိတော်မူသည့် ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို အထွတ်အမြတ်ထားပြီး ထောက်ကြံ့ အပြေထားသည့် ပညတ်ဘွဲ့တော်ရသည့် ရုပ်ပွားတော်များ၊ စေတီတော်များကို တိုးကွယ်သမှု ပြုထားခြင်း ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်မိပါသည်။

ဤကဲ့သို့ ယုံကြည်မှု သဒ္ဓါတရားကြောင့်လည်း အာစရိယဝါဒအရ လောကနှင့် စသည့် ပညတ်အမည်တော်ရသည့် ရုပ်ပွားတော်(၃)ရတိုင်ကုသိုလ်စရဏ ပြုခဲ့ပါသည်။

လောကနှင့်လောကီသည် ဆက်နွယ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဆိုရသော် လောက၌ လောကီလူသားများနှင့် ပတ်သက်ဆက်နွယ်နေသည့် လောကဝံရှစ်ပါးက ရှိနေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

လောကဝံရှစ်ပါးတွင် အကောင်း ၃၀ နုဗ္ဗဗျာဓေရင်ခြင်္ဘာပစ္စည်း

လောက (၃)ခု

ဣန္ဒြေစိဋ္ဌာန်တူစဉ်

ကဝိသိရေဗဏိ

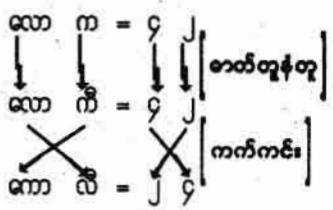
အဆိုး လောကဝံရှ်ငြားသော်လည်း အဆိုးလောကဝံရှ်ဖြင့် ကြုံရပြီဆိုလျှင် ဖြင့် လောကီလူသားတို့အဖို့ တုန်လှုပ်ကုန်ကြရပါသည်။

လောကဝံတရားရှစ်ပါးနှင့် ကြုံဆုံရပြီ ဆိုလျှင်ဖြင့် တုန်လှုပ်ကုန်ကြသည်မှာ အမှန်တရားတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

ဤတွင် လာဘ်ဆိုသည်မှာ လာဘ်ရခြင်း မရှိသောအခါ၊ လာဘ်ပိတ်ခြင်း ဖြစ်သောအခါ၊ ငွေကြေးဆိုင်ရာ အခက်အခဲများ ကြုံတွေ့ရသော အခါမျိုးတွင် ပိဋ္ဌ်ပင် တုန်လှုပ်ကြပါသည်။ သို့ပါ၍...

လောကီမှာ ပြေလည်အောင် ကောလီချေခြင်း ဣန္ဒြေကျင့်စဉ်ကို ယုံကြည်မှုအပြည့်အဝဖြင့် ကုသိုလ်စရဏပြုရန်အတွက် အကြံပြုပြောကြားချင်ပါသည်။

ဤတွင်... ဣန္ဒြေသဘောအကြည့်လျှင်...

နည်းစဉ်ကို ပြောပြပါမည်။ လောကီမှာ အဆင်ပြေရန်အတွက် ကောလီဇာတ်ကို ချေရာတွင် ကောလီလောကီတို့၏ နံသင့်ဂဏန်းကို ကောက်လျှင် "လောကီ"သည် (၄-၂)ဖြစ်ပြီး ကောလီသည်လည်း (၂-၄)ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။ ဤကျင့်စဉ်သည် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာရတနာ မြတ်သုံးပါးကို အလေးအမြတ်ပြုပြီး အထွတ်တင် ပူဇော်ခြင်းဖြစ်ရာ

သရဏဂုံသုံးပါး၊ ပဋ္ဌာန်း ၂၄ ပစ္စည်းကို ဆွေ့ရပါသည်။

ထို့ကြောင့် “လောက” နှင့် အစပြုထားသည့် သို့မဟုတ် ရှိတော်မူသော ရုပ်ပွားတော် စေတီတော်သုံးဆူတွင် “ဓမ္မာနေဆောင်အောင်” ဆိုသည့် စကားအစဉ်အလာ ရှိသည်အတိုင်း ဓမ္မာနေတွင် ဆောင်ရွက်ကုသိုလ်ယူကြရန် ဖြစ်ပါသည်။

ဦးစွာ... ရုပ်ပွားတော်(၃)ဆူအား သက်ဆက်ထင်ရှား ဘုရားသွင် မှတ်ထင်ပြီး ဆီခြင်းငါးပါးဖြင့် ရှိခိုးရမည်။ သို့မှသာ ဆုတောင်းမြန်မြန်ပြည့်မှာ ဖြစ်ပါသည်။

ပထမရုပ်ပွားတော်ကို ခရေညွန့် (၂၄)ညွန့်လျှပါ။ ပြီးလျှင် ပထမရုပ်ပွားတော်ရှေ့မှောက်တွင် ထိုင်ပြီး...

သရဏဂုံသုံးပါးကို ပုတီး(၃)ပတ် စိပ်ပါ။ ပြီးလျှင်...

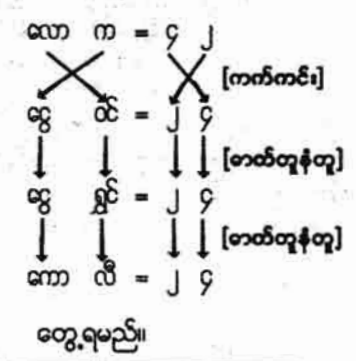
ပဋ္ဌာန်း ၂၄ ပစ္စည်းကို (၂၄)ခေါက် ရွတ်ပါ။ ပြီးလျှင်...

လောကဝိဒူဂုဏ်တော်ကို ပုတီး (၁)ပတ်စိပ်ပါ။ ပြီးလျှင်...

ဆုတောင်းပါ။ ဤနည်းစဉ်အတိုင်း...

ဒုတိယရုပ်ပွားတော်၊ တတိယရုပ်ပွားတော်များတွင်လည်း အထက်ကအတိုင်း ဆောင်ရွက်ကုသိုလ်ယူရမှာဖြစ်သည်။

ဝန္တီရသဘောအကြည်လျှင်...

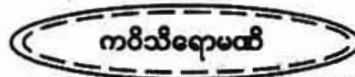
သရဏဂုံ(၃)ပါး

ဗုဒ္ဓ သရဏံ ဣဏ္ဍိယံ [ပုတီးတစ်လုံးမျှ] ၊
ဓမ္မ သရဏံ ဣဏ္ဍိယံ [ပုတီးတစ်လုံးမျှ] ၊
သံသံ သရဏံ ဣဏ္ဍိယံ [ပုတီးတစ်လုံးမျှ] ၊

ပဋ္ဌာန်း ၂၄ ပစ္စည်း

- ဟေတုပစ္စယော အာရမ္မဏပစ္စယော
- အဿိတိပစ္စယော အန္တရုပစ္စယော
- သပန္နန္တရုပစ္စယော သဟဇာတပစ္စယော
- အညမညပစ္စယော နိဿယပစ္စယော
- ဥပနိဿယပစ္စယော ပုရောဇာတပစ္စယော
- ပုတ္တဇာတပစ္စယော အာသေသနပစ္စယော
- ကပ္ပပစ္စယော ဝိပါကပစ္စယော အာဟာရပစ္စယော
- ဣန္ဒြိယပစ္စယော စာနပစ္စယော
- ပုဂ္ဂပစ္စယော သပ္ပယတ္တပစ္စယော ဝိပုယတ္တပစ္စယော
- အတ္ထိပစ္စယော နတ္ထိပစ္စယော
- ဝိတပစ္စယော အ၊ဝိတပစ္စယောတိ။

သင့်ထင်အောင် နှလုံးသွင်း အစွဲကင်းပါစေ။

စာမျက်နှာ (၂၉)ခု အဆက်

ဦးစွာ မြန်မာ့အလင်း... ရွှေသာမောင်းဆရာတော်အကြောင်း ပြောပြနိုင်သူ သိလိုက်သူများကို စုံစမ်းရာ ပခန်းငယ်ရွာ အောင်လယ်ရွာ သည် အနီးဝန်းကျင်ရွာများ၌ တစ်ယောက်တလေမျှမတွေ့ရတော့ချေ။

ရွှေသာမောင်း အရှေ့ကျောင်း လက်ရှိဆရာတော် ဦးထွဋ်စာတက ဤသို့ခိုခိန်၏။

ရွှေသာမောင်းအရှေ့ကျောင်းနဲ့ ပထမ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကို ဆရာ ဘွဲ့ပုည ယေရပ်တူး ဦးစွန်က ဒုတိယပြောကမ်း၊ ၁၃၉ ခုနှစ်မှ ဦးစွန်ပ ပုံတော်ပုထိုး တတိယဆရာတော် ဦးထွဋ်စာ ဆက်ခံတယ်။ ကျွန်က စတုတ္ထပြောကမ်း။

ဦးစွန်ကို ယေပီလိုက်တဲ့အပြင် ဆရာတော် အစဉ်အဆက်နဲ့လျှင်၊ သူပစ္စည်းလဲ ဘာမှ လက်ဆင့်ကမ်းတာ မရှိလို့အာရုံကြီးစွာ ထားထက် ပိုပြီး ယေရပ်တူး

သူ ပုံတော်ပုထိုး ခေယုမ္မာ မိမိရဲ့ ပြောပြပြီး ရုပ်ပွားတော် ဒီအတိုင်း ထားလိုက်ပါလို့ ကြိုတင်ပွားပေးတယ်လို့ ဆိုတယ်။

ရိုက်ကယ်ကို လာဖုတ်သူတွေကတော့ အများကြီးပါ။ အညာတရား ဖွဲ့ထွက်ရင်း ရှင်ပင်စာကြိုနဲ့ သေခဲလှတရားတွေ ဖြပြီး ဒီကိုလာကြတဲ့ ရုပ်ပေပခံလက်တွေလဲ ရှိပါတယ်။ ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ဆရာတော်က ဆက်၍ မဟာသေခဲ လှစေတီတော်ကို လည်း ဖူးမြော်သင့်ကြောင်း အကြံပြု တိုက်တွန်းတော်မူလေသည်။

ရွှေသာမောင်းဆရာတော် ဦးစွန်မ၏ ဘဝဖြစ်စဉ် အပြည့်အစုံကို မသိရသော်လည်း ပုံတော်မူပြီးနောက် (၁၃၇၅ ခုနှစ်တွင်) (၄၆)နှစ်ကျော် ကြာပြီဖြစ်သော်လည်း ဆံပင်နှင့် ခြေသည်များဆက်၍ ရှည်ထွက်နေသည်ကို ဖူးတွေ့ရသဖြင့် ရုန်းထူး ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတစ်ပါးအဖြစ် ဝါရဝပြ တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

နဂလတ်စဉ်သူမင်း၏ ဘုရားလှ ငါးဆူ အပါအဝင်ဖြစ်သော ရှင်ပင်စာ ကြိုဘုရားလှကို ဖူးမြော်ဖြစ်ပါက လေးမိုင်မျှသာ ကွာဝေးသော ပခန်းဝယ် ရွှေသာမောင်းအရှေ့ကျောင်းသို့ သွားရောက် ဖူးမြော်နိုင်ကြပေသည်။

နုလုံးရောဂါနှင့် ဝတ်သက်လာလျှင်

တန်ခိုးရှင် နုလုံးရောဂါဆေး

တွေ့အောင်ရှာ

[တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်
၀၃၀၆ Y ၀၆၆၅၃
လိုင်စင်-၃/၂၀၀၄၊
တဆထလ (၀၂၅၀)]

မြောက်ဥက္ကလာပ ဖြိုးနယ်၊
ရောက်တဲ့အခါ “နုလုံးရောဂါနှင့်
ပတ်သက်လာရင် တန်ခိုးရှင်
နုလုံးအားတိုးဆေးကိုတွေ့အောင်
ရှာ”ဆိုတဲ့ ဆိုင်းဘုတ်စာတန်းတစ်ခု
ကို စတွေ့စဉ်ကပတ်ပြီး ပြုံးခဲ့မိပါ
တယ်။

အလေးအနက် မထားမိရိုး
အမှန်ပါ။ ဒါပေမယ့် ပန်းသတင်း
လေညင်းဆောင်ဆိုသလို တန်ခိုး
ရှင် နုလုံးအားတိုးဆေးကို သောက်

ပြီး နုလုံးရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ သက်သာပျောက်ကင်းသွားကြတဲ့
သတင်းကို တစ်ဆင့်စကားတစ်ဆင့်နားနဲ့ ကြားရမန့် များလာတဲ့အခါ
စိတ်ဝင်တစား ရှိလာပါတယ်။

နုလုံးရောဂါအကြောင်းကိုလည်း သေသေချာချာ လေ့လာမိပြီး
အဖြူဖြူ အနယ်နယ်မှာ ရှိတဲ့ နုလုံးရောဂါဝေဒနာရှင်များ သိရှိနိုင်ဖို့
အကျိုးမျှော် နှိုးဆော်တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

ယနေ့ခေတ်တွင် အဖြစ်များသော ရောဂါများအနက် နုလုံးရောဂါ
လဲ အပါအဝင်ဖြစ်ပါတယ်။ နုလုံးဟာ ဟဒယဝတ္ထုရှင် ဖြစ်ပါတယ်။
လူခန္ဓာကိုယ် ရင်ခေါ် အတွင်းသားမြတ်နှစ်ခု အလယ် ပဒုမ္မာကြောင့်
သဏ္ဍာန်တည်ရှိပါတယ်။ လူခန္ဓာကိုယ် တည်ဆောက်မှုမှာ ဟဒယ
ခေါ် နုလုံးဟာ အဓိကအကျဆုံး ဖြစ်ပါတယ်။

နုလုံးဟာ မွေးဖွားသည်မှ အသက်ရှင်နေသမျှ ကာလပတ်လုံး
ဇွေ/ညမပြတ် အလုပ်လုပ်နေရတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက သက်စောင့်
စက်ယန္တရားတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးမှာရှိတဲ့ လှည့်
ပတ်နေတဲ့သွေးများကို သွေးဟောင်းက သွေးသစ်ဖြစ်အောင် ပြု
လုပ်ပေးနေရပြီး တစ်ကိုယ်လုံးရှိ သွေးကြောအားလုံးကို ပို့ဆောင်
ဆက်သွယ်ပေးနေရတဲ့ စက်တစ်ခုဆိုရင် မမှားပါဘူး။

နုလုံးသွေး ပုံမှန်လည်ပတ်စေဖို့ အဓိက အချက်ကတော့ ဝမ်း
တွင်းမှာရှိတဲ့ လေ(ဂါယော)ဟာ အဓိကကျပါတယ်။ လေအား
နည်းရင် သွေးအားပုံမှန်တွန်းမပို့နိုင်တဲ့အတွက် နုလုံးသွေးဟာ
ပျစ်ခဲပြီး နုလုံးသွေးလည်ပတ်မှု အားနည်းလာပါတယ်။

အဲဒီအခါ လေးစက်နား လေငန်းလေမြတ်ရောဂါများ နောက်
ဆက်တွဲ ဖြစ်ပွားလာနိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် နုလုံးရောဂါဟာ
ဘယ်လောက် အရေးကြီးတယ်ဆိုတာ သိခွင့်ရခဲ့ပါတယ်။

နုလုံးတုန်ခြင်း၊ နုလုံးအောင်ခြင်း၊ နုလုံးပူခြင်း၊ မောခြင်း၊ ကျပ်ခြင်း
၃၂ *ကျွန်ုပ်တို့ရောင်းချခြင်းပစ္စည်း

တို့ဟာ သိတနဲ့ညာ ဝိရောဓိပစ္စယ
ကြောင့် ဖြစ်လာခြင်းပါ။ အချို့
အဆီနှင့် အဆီအစေးများသော
အစာအာဟာရများ လွန်ကျူးစွာ
စားသုံးခြင်း၊ အရက်အမျိုးမျိုး
ဆေးလိပ်၊ စီးကရက်တို့ သောက်
သုံးခြင်း၊ စီးရိမ် ပူပန်မှုများခြင်း၊
ဖိမ်ခံမှုများခြင်း၊ ကိုယ်လက်လှုပ်
ရှားမှုနည်းခြင်း၊ နေပူ ဖိပူခံပြီး
ရေချိုးခြင်း၊ ပန်ကာလေ၊ လေ
အေးစက်တို့တွင် နေထိုင်မှုများ
ခြင်း စတဲ့ အကြောင်းအချက်များ
ဟာ နုလုံးရောဂါ ဖြစ်ပွားလာရ
ခြင်းရဲ့ အဓိကအချက်များ ဖြစ်ပါ
တယ်။

အဲဒီ နုလုံးရောဂါကို လျင်မြန်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေတဲ့
ဆေးကတော့ တန်ခိုးရှင်နုလုံးအားတိုးဆေးပါပဲ။ ဘယ်လိုရောဂါ
တွေ သက်သာပျောက်ကင်းစေနိုင်တယ်ဆိုတော့ နုလုံးသွေးကြော
ကျဉ်းခြင်း/ကျယ်ခြင်း၊ နုလုံးရန်နှုန်းမြန်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊
အချိန်ပြည့် သွေးတိုးနေခြင်း၊ စိတ်ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ခြင်း၊ ပြင်းထန်စွာ
လှုပ်ရှားမှုကြောင့် မောပန်းခြင်း၊ အိပ်မပျော် စားမဝခြင်း၊ သွေးအား
နည်းခြင်း၊ ရင်တုန်မှုပေါ်ခြင်း။

ကျောရင်ညှပ်အောင်ခြင်း၊ လေထိုးလေအောင်ခြင်း၊ နုလုံးစူးနှံ
အောင်ခြင်း၊ မီးယပ်ထိမ်း၊ မီးယပ်ကျန်း၊ မီးယပ်ငိုဝ်ခြင်း စသည်
ရောဂါများအတွက် ရေလဲအမျိုးမျိုးဖြင့် သောက်သုံးနိုင်ပြီး ကလေး
ငယ်မှအစ ကျား/မ အရွယ်မရွေး သောက်သုံးပါက ဆီး၊ ဝမ်း
လေ မှန်ကန်၍ အိပ်ပျော်စားဝင် အားအင်ပြည့်ဝပြီး လန်းဆန်းစေ
ပါတယ်။ ဤဆေးကို နေ့စဉ် သောက်သုံးခြင်းဖြင့် ဘာကြောင့်
မောမော အမောပြေစေပါတယ်။

အဖြူဖြူ အနယ်နယ်ရှိ နုလုံးရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ အလွယ်
တကူ ဝယ်ယူ သောက်သုံးနိုင်ရန် တန်ခိုးရှင်ဆေးတိုက်မှ မြန်မာ
ပြည်တစ်ဝန်း ဖြန့်ချိ ရောင်းချလျက်ရှိကြောင်း မှတ်တမ်း
ကောင်း ပါးလိုက်ပါတယ်။

ပင်ရှင်း

တန်ခိုးရှင် ဆေးတိုက်

အမှတ်-(၁၃)၊ ဧရာ(ဂ)လမ်း၊ (ည)ရပ်ကွက်၊
မြောက်ဥက္ကလာပပြနယ် ရန်ကင်းမြို့၊ ဇန်-၀၃ ၂၀၀၃ခုနှစ်

မြောင်းမြ မောင်ယဉ်တင့်

www.burmeseclassic.com

သိကြားမင်းနှင့် နတ်အပေါင်းတို့ ဦးစိုက်ရသော

မေတ္တာရောင်ခရစ်ယာန်ဘဝ ဦးစိုက်သည့် နတ်အပေါင်းတို့

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ (၁၂) ရက်နေ့၊ နတ်အပေါင်းတို့ ဦးစိုက်သည့်

မေတ္တာရောင်ခရစ်ယာန်ဘဝ ဦးစိုက်သည့် နတ်အပေါင်းတို့

စာရေးသူ ယခု ရေးသားတင်ပြ
ဆောင်းပါးသည် ပြီးပြည့်စုံရန်
အာဟာရကြောင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးကို အရင်
မြန်မြန်ဆန်ဆန် သတင်းပေး
အတွက် ဖြစ်ပါသည်။

ဆောင်းပါးအား ပြည့်စုံရန် ဘုရား
အကြောင်းတွေ ရေးချင်သော်
အချိန်များများယူ ရေးရမှာ
သတင်းပေးမှု နောက်ကျမှာ
ဖြစ်ပါသည်။

ဆိုဒေသသို့ စာရေးသူ ရောက်ခဲ့
ကသီလင်တ နိုင်လွန်း
အသေးစိတ် လေ့လာ
မရခဲ့ပါ။ နောက်တစ်
သီးသန့်ထပ်သွားပြီး လေ့လာ
ရပါဦးမည်။ ပြီးမှ ထပ်မံ၍
တင်ပြရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဆိုသည်ကို စာရှုသူများ မေတ္တာရှေ့
စာရေးသူအား သီးသန့်
ပေးကြပါရန် စာအားဖြင့်
တောင်းပန်အပ်ပါသည်။

* * *

စာရေးသူတို့က ကစစ(၁၂)နယ်မြေ
(၇)ပိုင်ခန့်ဝေးသည့် အကောက်
ရုပ်ရှင်နှင့် ဗီဒီယိုသရုပ်
တစ်ဦး ဘုရားဖူးလာရင်း
စကားကြောင့် နာမည်
ထွက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဆိုသရုပ်ဆောင်မှာ အသည်း
ဆာ ဝေဒနာရှင်တစ်ဦး ဖြစ်ပါ
သည်။

သည် အသည်းကင်ဆာဝေဒနာ
ရနေရတာ ကြာပြီဖြစ်ပြီး မြန်မာ
ဆေးရော၊ နိုင်ငံခြားနည်းရော ဆေး
ပေးပေးခဲ့သော်လည်း မပျောက်ဘဲ
ဆာရော ယခု နဂါးရစ်တောင်

ဆရာတော်ကြီးနှင့်
တွေ့မှ ရောဂါ
လုံးဝ ပျောက်ကင်း
သွားကြောင်း ပြော
ခဲ့ပါသည်။

ထိုသည်မှ စ၍
တစ်စနှင့် တစ်စ
လူအများ သိသွား
ကြကာ ထိုဆရာ
တော်ကြီးထံသို့ သွား
ကြသူ များပြားလာ
ရာ ရောဂါ ပျောက်
ကင်း သူများလည်း
ရှိလာကြသည့်
အတွက် သွားကြ
သူများ များပြား
လျက် ရှိကြပါပေသည်။

ထို့အတွက်ကြောင့် စာရေးသူသည်
(၃၁-၅-၂၀၁၅)နေ့ ည(၇)နာရီခွဲ
အချိန်က ဇနီးချစ်ညိုနှင့်အတူ ကား
ဖြင့် ဆရာတော်ကြီးရှိရာသို့ သွားခဲ့ကြ
ပါသည်။

* * *

ဆရာတော်ကြီး၏ ဘွဲ့အမည်
အပြည့်အစုံမှာ နဂါးရစ်တောင်

ဓမ္မပါလတောရကျောင်း၊ မေတ္တာရောင်
ဆရာတော်ကြီး ဦးစိုက်သည့် ဖြစ်ပါ
သည်။

ဓမ္မပါလ တောရကျောင်းသည်
ကျောက်တန်းတောင်ကြီး၊ သီပေါ
ကျွန်း၊ နယ်မြေ၊ မုသိမ်း-နဂါးရစ်တောင်ကြီး
ကျေးရွာအုပ်စုတွင် သွားလျှင် ကျောက်
ပါသည်။

စာရေးသူတို့သည် ကားကို (၁၄)
ယောက်စုပေါင်း၍ ငှားလာသော ကား

www.burmeseclassic.com

ဖြစ်ပါသည်။ ည(၉)နာရီခွဲမှာ ရောက်သဖြင့် ကားမောင်းချိန် (၂)နာရီခန့်သာ ကြာပါသည်။

ကားပေါ်မှ ဆင်းသည်နှင့် “သက်သတ်လွတ် သာသနာ့မြေ” ဆိုသည့် ဆိုင်းဘုတ်ကို ထပ်တွေ့လိုက်ရပါသည်။

ထိုနေရာ၏ရှေ့တွင် EXPRESS ကားကြီးသုံးစီး ရပ်ထားသည်ကို တွေ့ရပြီး ကားလတ် ကားငယ် အသွယ်သွယ်တို့ ရပ်ထားသည်ကိုပါ တွေ့ရှိရပါသည်။

ထိုကားတို့ဖြင့် လာရောက်ကြကုန်သော အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ လူအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့ ခံစားနေရသော ဝေဒနာများ ပျောက်ကင်းကြစေခြင်း အလို့ငှာ ဆရာတော်ကြီးထံ လာရောက် ဖူးမြော်ကန်တော့ကြခြင်း ဖြစ်ပေ၏။

ညအချိန် ရောက်သွားသော်လည်း လျှပ်စစ်မီးများ ထိန်ထိန်လင်းလျက် ရှိနေသဖြင့် သွားလာရသည်မှာ အဆင်ပြေလှပါသည်။

စာရေးသူတို့အဖွဲ့သည် ညအိပ်ရန်အတွက် နေရာစုံစမ်းရှာဖွေကြရာ တန်ဆောင်းကြီးတစ်ခု တွေ့ရလေသည်။

ထိုတန်ဆောင်းကြီးတွင်မတော့ လူအမြောက်အမြား ပြည့်ကျပ်စွာ လဲလျောင်း အိပ်စက်နေကြသည်ကို တွေ့ရပါလေသည်။

တချို့သော လူများကတော့ ထိုင်လျက် စကားစိုင်းဖွဲ့ ပြောနေကြသည်ကို တွေ့ရှိလိုက်ရပါသည်။

လူအများ ပြည့်ကျပ်နေသဖြင့် မည်သည့်နေရာတွင် နေရာယူရမည်ကို တွေးတောရင်း စာရေးသူ စိတ်မော

▲ ဆရာတော်ကြီးမှ ထွက်ခွာသွားသော ဂိုဏ်းမှ ပုဂံသွားသည့်အခါ

ရပါလေသည်။ စာရေးသူလည်း တစ်ကိုယ်တည်း တန်ဆောင်းထဲသို့ လူကြိုလူကြားမှ ဖြတ်သန်း၍ (၂)ယောက်စာမျှ နေရာရရန် လှည့်ပတ်ရှာဖွေရပါသည်။

တချို့လည်း ခရီးပန်း အိပ်မောကျ နေပြီဖြစ်သဖြင့် နေရာရှာရသည်မှာ အားနာရပါသည်။

သို့နှင့် တန်ဆောင်းအဆုံး နေရာတစ်နေရာတွင် လူမရှိဘဲ ဖျာတစ်ချပ် ခင်းထားသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် အနီးအနားမှ လူများအား မေးစမ်းကြည့်ရာ လူမရှိကြောင်း ပြောသဖြင့် ကံအားလျော်စွာ နတ်ကောင်း နတ်မြတ်များ မစစောင့်ရှောက်၍ နေရာတစ်နေရာ စာမျှ ရရှိခဲ့သည်ဟု ခံစားရပါသည်။

ဤမျှလောက် လူတွေ များပြားလိမ့်မည်ဟု စာရေးသူ မထင်မှတ်ခဲ့။ ထို့နောက် ဇနီးဖြစ်သူ ချစ်ညိုအား ပြန်ခေါ်ကာ ထိုဖျာလေးပေါ်တွင် ပါလာသော စောင်ပါးလေးခင်းကာ ကျောချအနားယူကြပါသည်။

တန်ဆောင်းတွင်းမှာလည်း စာရေးသူ ရသည့်နေရာမှာ လေလေးတဖြူဖြူနှင့် ခြင်ထောင် ထောင်စရာမလိုဘဲ အိပ်စက်၍ ရပါသည်။

စာရေးသူလည်း တော်တော်နှင့် အိပ်မပျော်ဘဲ ည(၁၂)နာရီကျော်မှ အိပ်ပျော်သွားခဲ့ပါသည်။

* * *

နံနက်(၃)နာရီလောက်တွင် နီးသဖြင့် လူအချို့လည်း နီးနေကြပြီဖြစ်၍ မျက်နှာသစ်သည့် နေရာအား မေးမြန်း၍ သွားရပါသည်။

မျက်နှာသစ်သည့် နေရာမှ အုတ်ရေကန်အရှည်ကြီးဖြစ်၍ လူအများ မျက်နှာသစ် ရေချိုးနိုင်ရန် စီစဉ်ထားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ကန်များကိုလည်း အမျိုးသားအမျိုးသမီး ရဟန်းဟူ၍ ခွဲခြားထားသည်ကိုပါ မြင်တွေ့ရပါသည်။

ပြီးနောက် အိမ်သာဘက်ဆီသို့ သွားရာ အိမ်သာများမှာလည်း ကျား၊ အိမ်သာ၊ မ၊ အိမ်သာဟူ၍ ခွဲခြားထားပြီး ကြော့ခွက်များနှင့် ရေအိမ်သာများ ဖြစ်ပါသည်။ ရေများလည်း အလှံ့အပယ် ဖြစ်ပါ၏။

အနေအထားတို့ကို ကြည့်ရသည်မှာ လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ကြာကြာကတည်းက ရှိနေပုံရပါသည်။ စာရေးသူတို့ မသိ၍သာ မရောက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကိစ္စစိစိ ပြီးစီး၍ နံနက်(၅)နာရီခန့် ရဟန်းသာမဏေများနှင့် သီလရှင်တို့မှ ဘုရားရဟန္တာများနှင့် ဝိဇ္ဇာရှစ်သောင်း နတ်အပေါင်းများစွာတို့အား ပင့်ဖိတ်အရုဏ်ဆွမ်းလှူ ပူဇော်မှုအား သူ့ရောက်ကြည့်ညို ကန်တော့ကြပါသည်။

နံနက်(၆)နာရီတွင် ဧည့်ပရိသတ်အားလုံးအား အာဟာရသိဖို့ဆောင်

ထွင် သက်သတ်လွတ် မုန့်ဟင်းခါး အား ဝေညှိခံကျွေးမွေးကြပါသည်။ သက်သတ်လွတ်မုန့်ဟင်းခါး ဖြစ် ထင်ကစား စားရသည်မှာ အင်မတန်မှ ခြိမ်းခြောက်လှပါသည်။

စားသောက်ပြီးနောက် နတ်တို့ နံနံတီးပေးထားသည့် နတ်ရေကန်မှ ဆရာတို့ သောက်သုံးကာ မိမိတို့အိမ် အတွက်လည်း ရေသန့်ဘူးများနှင့် ဆည့်ကာ ယူဆောင်ကြပါသည်။

ထို့နောက် သံဆန်ခါဖြင့် ဝန်းရံကာ ဆားသည့် ဆေးဆိုင်သို့ လူအများ ညီတူကာ မိမိတို့နှင့် သက်ဆိုင်သည့် ဆေးဝါးများ၊ သိဒ္ဓိတင်လက်စွပ်များ၊ နှိတ်ဆံအိတ်များ၊ ဆွဲကြိုးများ၊ ဆရာ တော်ကြီး၏ တရားခွေများ အစသဖြင့်

အလှအယက် ဝယ်ယူကြရပါသည်။ ပြီးသည်နှင့် ဆရာတော်ကြီးအား ဆာစီးစွာ ပူးတွေ့နိုင်ရန် တန်ဆောင်း ဆီသို့ လျင်မြန်စွာ တန်းစီရပါသည်။ နတ်သိကြားများ မ၊သည်ဟု ယုံကြည်မိပါသည်။ လူအမြောက်

အမြား ရှိသည့်အထံမှ စာရေးသူတို့ ဆွဲဆုံးနေရာမှ နေရာ ရရှိပါသည်။ စာရေးသူတို့ရှေ့တွင် (၅)ဦးမျှသာ နှိမ့်သည်။

အရက်မုန့်ဆွမ်း စားပြီးကြည့် ဖြစ် ကြ၍ တန်ဆောင်းအတွင်းတွင် လူစု များ တဖြည်းဖြည်းနှင့် ပြည့်ကျပ်လာ သည်။

ထိုအချိန်မှာပဲ ကားများနှင့် ဝေဒနာ ခွင်များ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ ထပ်မံ ရောက်ရှိလာကြပြန်သဖြင့် တန်ဆောင်း ပြီး ပြည့်ကျပ်ရုံတင်မက တန်ဆောင်း ကြီး၏ အပြင်ဘက်တွင်ပါ ဖျာများ ဆင်း၍ ထိုင်နေကြပါတော့သည်။

(၇)နာရီတွင် ရှေ့ပြေး ဦးပဉ္စင်း တစ်ပါးမှ ရှေ့ပြေးတရား စတင်ဟော

ဆရာတော်ကြီးမှ ဆွဲဆိုင်သတ်တို့ အား တရားဟောနေပုံ

ပါသည်။ ထို ဦးပဉ္စင်းလေးမှ သက် သတ်လွတ် သာသနာ့မြေအတွင်း မြက်ပင်များမှအစ သစ်ပင်ပန်းပင်များ အဆုံး ဆရာတော်ကြီး၏ ခွင့်ပြုချက် တစ်စုံတစ်ရာ မရရှိဘဲ မရူးမနတ်ရန် မှာကြားပါသည်။

ယခင်က သက်သတ်လွတ် သာသနာ့မြေ သည် တောထောင်ချွယ် ပိတ်ပေါင်းများ ပုံအုပ်နေပြီး ဆရာတော်ကြီး ဦးပိလူဒွာ တံကျောင်းကလေးနှင့် သီတင်းသုံး စံပြန် ကာ တရားကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့ရ ကြောင်း...

ကျင့်ကြံအားထုတ်မှု အားကောင်း၍ အောင်မြင်လာသည့်အခါ သိကြားပင်ကြီး ကိုယ်တိုင် ဆရာတော်ကြီးထံ ကြွရောက် ဦးခိုက်ပြီး ဆရာတော်ကြီးအား လိုသမျှ ပျံ့စွမ်းဆောင်ရွက်ကြောင်း ပြောပြပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး ဤနေရာတွင် သာသနာ့ပြုနေသည်မှာ အနှစ်(၃၀) နီးပါး ရှိပြီဖြစ်ကြောင်း ဤ သက်သတ် လွတ်သာသနာ့နယ်မြေတွင် ဆရာ တော်ကြီး ဦးဆောင်၍ သိကြားမင်းနှင့်

- နတ်လူအပေါင်းတို့ တည်ထားသော...
  - ၁။ ဒေအင်ပြေစေတီတော်
  - ၂။ နဂါးရုံတရား
  - ၃။ ခန္ဓသုဘတရား
  - ၄။ ဝင်ကြွေးတော်ပြေ ယန်းတော်ပြေတရား
  - ၅။ ဥပက္ခ သိုက်ပျက်တရား
  - ၆။ ယိတကျေးဇူးပြုပိုင်ခွင့်တရား
  - ၇။ ဧကဝိပင်တရား
- တို့ရှိကြောင်း ဟောကြားပြောဆိုပါ သည်။

မှတ်ချက် ။ ။ လူအများနှင့် လာရသည်ဖြစ်ပါ၍ အချိန်မရပါ။ သို့ဖြစ်၍ ထိုဘုရားများ၏ ပုံတော်နှင့် သမိုင်းကြောင်းတို့ကို သီးခြားလေ့လာ ၍ အခွင့်ကြီးသလို စာရေးသူ ရေးသား တင်ပြပါမည်။

* * *

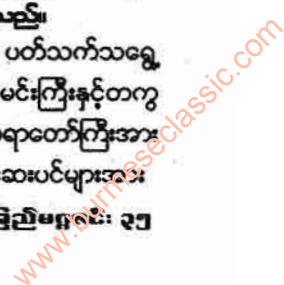
ရှေ့ပြေး ဦးပဉ္စင်းလေး တရားဟော ပြီးနောက် နံနက်(၈)နာရီတွင် မေတ္တာ ရှင်ဆရာတော်ကြီး ဦးပိသုဒ္ဓ ကြွရောက် လာပြီး တရားများ ဟောကြားပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးမှ တရားဟော ကြားရာတွင် နတ်သတင် အစဉ် အထပ်တစ်ခုကို ဆရာတော်ကြီး ကိုယ် တိုင် ကြားရက်၍ တရားဟော ရတော်အား သိကြားမင်းနှင့် နတ်မင်း ကြီးဝေးစီတို့မှ လူအများသည် သရဏာနှင့် ကင်းဝေးစေ ကြကြောင်း...

မိကြားမိရှိ လူအများအား သရဏာနှင့် ဆောက်တည်နိုင်ကြစို့ရန် တရားများ ဟောကြားပေးစေလို ကြောင်း လျှောက် ထားကြသဖြင့် တရားနာသိသတ်တို့အား သရဏာနှင့်ဆောက်တည်ရန် အထူးတရား ဟောကြားပါသည်။

အထူးသဖြင့် ခြေလေးဆွမ်းသာများ မစားရန် ခြောက်ပါးက သက်သတ်လွတ် စာကြော့ရန် စိန့်ကာ ဝိသုဒ္ဓိ။

ဆေးဝါးများနှင့် ပတ်သက်သရွေ့ တော့ ရုက္ခစိုးနတ်မင်းကြီးနှင့်တကွ နတ်အပေါင်းတို့မှ ဆရာတော်ကြီးအား ဆေးပက်ဝင် ဆေးပင်များအား

လိုက်လံ ပြသပေးသဖြင့် ဆရာတော်ကြီးမှ မှတ်သားကာ ရောဂါနှင့် သက်ဆိုင်သည့် သစ်ရွက်သစ်မြစ်များ ခူးယူစေ၍ သိဒ္ဓိတင်ကာ ရောင်းချပေးခြင်း ပြုပါသည်။ ရောင်းချ ရရှိငွေအား ဆရာတော်ကြီးမှ သူသုံးရန် မဟုတ်ဘဲ သာသနာပြုရန် သာ ဖြစ်ကြောင်း မိန့်ကြားပါသည်။

လာရောက် ကြကုန်သော ဝေဒနာရှင်များကိုလည်း ဆရာတော်ကြီး၏ လက်နှင့် ပုတ်ချ၊ ရိုက်ချပေးရင်းဖြင့် ရောဂါဝေဒနာ ကြီးများပင် ပျောက်ကင်းသွားကြောင်း သာဓကများစွာနှင့် ရှင်းလင်းပြောဆို ဟောကြားပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးရှေ့သို့ ရောက်၍ ဆရာတော်ကြီးမှ လက်ဖြင့် ပုတ်ချ၊ ရိုက်ချပေးစဉ်တွင် တစ်မျိုးတည်းသော ဆုကိုသာ တောင်းရမှာ ဖြစ်ကြောင်း ပြောဆိုမိန့်ကြားပြီး တရားပွဲကို နိဂုံးချုပ်လိုက်ပါသည်။

* * *

ထိုနောက် လူအများတို့သည် အတန်းကြီး (၃)တန်း တန်းစီကာ ဆရာတော်ကြီး၏ တရားပလ္လင်ထံသို့ လက်အုပ်ချီ ခါးညွှတ်ကာ တစ်လှည့်စီ သွားကြရပါသည်။

များပြားလှသော ပရိသတ်အပေါင်းတို့အား ဆရာတော်ကြီးသည် တစ်ယောက်တလေမျှ မကျန်အောင် လက်ဖြင့် တစ်ယောက်ချင်း ဖြည်းဖြည်း စွာ ပုတ်ချ၊ ရိုက်ချပေးလေသည်။

စာရေးသူနှင့် ဇနီးတို့မှာလည်း

၃၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဆရာတော်ကြီးထံ လာအုတ်ကြသည့် ဝေဒနာရှင် ဧည့်ပရိသတ်များ

ဆရာတော်ကြီး၏ ရိုက်ချပုတ်ချမှုနှင့် တစ်နိမ့်၍ သွားထုတ်ပုံ

ဆရာတော်ကြီးမှ ပုတ်ချ၊ ရိုက်ချပြီး သည်နှင့် ပေါ့ပါးလန်းဆန်းသွားပါသည်။ ဖြစ်နေသော ဝေဒနာသည်လည်း ထက်ဝက် သက်သာသွားသည် ဟု ခံယူမိပါသည်။

စာရေးသူ၏ ကိုယ်တွေ့ရေး ကြားရသည့် သတင်းများကပါ ဆရာတော်ကြီး၏ မေတ္တာ၊ ကရုဏာ စွမ်းအားတို့သည် ရောဂါ၊ ပယောဂတို့ကို လူတိုင်း နီးပါး ပျောက်ကင်းသွားကြောင်း လေ့လာ သိရှိရပါသည်။

ပရိသတ်များမှ အလှူငွေ လှူရသည့် အပိုင်းတွင်လည်း သတ်မှတ်ထားခြင်းမျိုး မရှိဘဲ သဒ္ဓါတတ်အား နည်း၊ များမဆို လှူဒါန်းနိုင်ကြပြီး အလှူခံရရှိငွေ အားလုံးကိုလည်း သာသနာပြုလုပ်ငန်းများတွင် အသုံးပြုသွားမှာ ဖြစ်ပေသည်။

ဆရာတော်ကြီး၏လက်ဖြင့် ပုတ်ချ၊ ရိုက်ချမှုဖြင့် ဆေးထိုး၊ ဆေးသောက်စရာ မလိုဘဲ ရောဂါများ ပျောက်ကင်း

သွားကြသည်မှာ အင်မတန်မှ ထူးခြားသော အရာပေတည်း။

ဆရာတော်ကြီးသည် (၁)ပတ်တို့ သက်သတ်လွတ် သာသနာ့မြေတွင် အင်္ဂါ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ ကြာသပတေးတို့သို့ ရှိ၍ တနင်္ဂနွေ၊ တနင်္လာ၊ သောကြာ စနေတို့တွင် အခြားအရပ်ဒေသ သာသနာ လိုက်လံပြုနေကြောင်း သိရပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး ရှိမရှိ အတိအလင်း သိလိုပါက အောက်ပါ ပုန်းနံပါတ်များအား မေးမြန်းစုံစမ်းနိုင်ပါသည်။

- ၁။ ၀၉ ၉၇၆၈၀၇၀၀၀
- ၂။ ၀၉ ၉၇၆၁၉၇၀၀၀

နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းကြီးမှ တက္က စာစစ်ပရိသတ်များအား အလေးစားလျက်...

၇ = = = = =

၇။ ဦးကိုကိုကြီး(စစ်ဆေးရာ)

၇။ ကစစ(၁၂)၊ လုံးဘို

၇ = = = = =

• (၄) နဂါးပန်း အပွင့်အသံအား အနီးကပ် ထောင့်ရင်

• (၄) နဂါးပန်းပင်၏ အထပ်ပြင်ကွင်းပုံ

စာရေးသူ ယခု တင်ပြချင်တာက တော့ ယောက်ျားတို့အတွက် ဆေးတစ်ခွက်ဆိုလျှင် မမှားပါ။ "ကျားမှန်ရင် အားသန်ရမည်" ဆိုစကားနှင့်အညီ ယောက်ျားတို့တွင် ရှိသင့်ရှိထိုက်သော ခွန်အားများသည် အဓိက ဖြစ်ပါသည်။ ခွန်အားရှိမှ စိတ်ရွှင်လန်းသလို စိတ်ရွှင်လန်းနေမှပဲ ခွန်အားတိုးပွားမှာပါ။

အိမ်ထောင်ရှင်များ အနေနှင့်လည်း ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ကျန်းမာမှု အိမ်ထောင်သူခက် ရရှိကြမှာ မလွဲပေ။

ဒါကြောင့်ပို အိမ်ထောင်ရှင် ယောက်ျားများသာမက လူပျို၊ လူအို၊ လူငယ်များပါမကျန် ယောက်ျားတွေ

ကျားမှန်ရင် အားသန်ရမည်

မြတ် (စေးကျိတ်)

အားလုံးအတွက် သိသင့်သိထိုက်သော ကိစ္စများနှင့်တကွ ဖြစ်သင့်ဖြစ်အပ်သော ရောဂါဝေဒနာများကို ကုသနိုင်စေရန် ရည်သန်၍ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် "ကျားမှန်ရင် အားသန်ရမည်" ဆိုသော ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်ကို တင်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

ဤဆောင်းပါးတွင် ပါရှိသော ဆေးနည်းသည် စာရေးသူ၏ ဦးလေးတစ်ယောက် ကိုယ်တွေ့သုံးစွဲခဲ့သော ဆေးနည်းတစ်လက် ဖြစ်ပါ

သည်။ ထို့ကြောင့် ယောက်ျားတို့တွင် အူကျခြင်း၊ မုတ်ဖြစ်ခြင်းဆိုသည့် ရောဂါမျိုး ဖြစ်တတ်ပါသည်။ မုတ်ဖြစ်သည်မှာ သွေးမုတ်နှင့် လေမုတ်ဟူ၍ နှစ်မျိုးရှိပါသည်။ မည်သို့သော မုတ်ဖြစ်စေကာမူ လက်တွေ့ ကုသခဲ့ပါသည်။ တစ်ဖန် ပန်းသေ ပန်းညှိုးနှင့် ကာစိတ် နည်းသူများပါ မကျန်အောင် အားလုံးကို သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ဤဆောင်းပါး အားဖြင့် စာရေးသူတို့ အထိန်းအခြေ "လေးနဂါးပန်း" ဟု ခေါ်ကြပါသည်။ "လေးနဂါးပန်း" ဟု

သတ္တကုတ္တံ

စာမျက်နှာ (၃၇)ခု အဆက်

သို့မဟုတ် အခြားအရာကို အချိန်က ဖြစ်ပေါ်လာရန်အတွက် လွန်လွန်းစွာ ခြိမ်းခြောက်စေပါသည်။ တစ်ဖန် ညအထိ အစားအသောက်ခြင်း ခြင်း ခြင်း လာအောင်ကြိုးစားစေသော တစ် ဘက်အားဖြင့်ပင် ဝမ်းခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အပင်၏ အရွယ်အစားမှာ တစ် တောင်သာသာရှိပြီး အပွင့်၏ အရောင် မှာ ပန်းရောင်ဖြစ်ပါသည်။ အရွက်၏ ပုံသဏ္ဍာန်မှာ ညောင်ရွက်နှင့် တူလေ သည်။ ထိုဆေးပင်သည် ဥရိသော အပင်မျိုးဖြစ်ပါသည်။ ဥ၏ အပြင်ပိုင်းတွင် မညှိပြောသော အမြွေးပါးလေး များက ဝန်းကျယ်ထားပါသည်။

ထိုဆေးပင်၏ အသုံးဝင်ပုံမှာ အုကုခြင်း၊ သွေးမှတ် လေမှတ်ဖြစ်ခြင်း များကို ဆေးစုကို ရေခဲအောင်ဆေး၍ ကျောက်ပျဉ်ပေါ်တွင် ဆားအနည်းငယ် ထည့်၍ ဆန်ဆေးရည်နှင့် သွေးပြီး ဝေခနာဖြစ်သော နေရာကို လှေလိမ်း ပေးပါ။ ရက်များကြာမှီ သက်သာ ပျောက်ကင်းပါသည်။

ပန်းဆေး ပန်းညှိုးခြင်းများနှင့် ကာခစိတ် နည်းသူများအတွက် တော့...

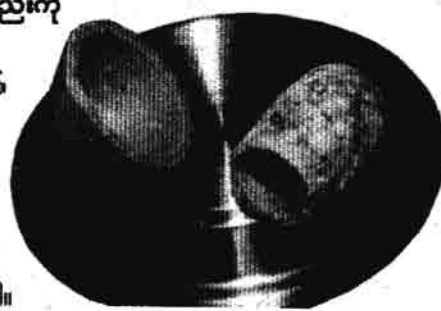
ဆေးကို ရေခဲအောင်ဆေးပြီး အပြင်အဖွံ့ အမြွေးများကို မှုတ်ပါ။ သို့မဟုတ် ကို ပါးပါးလိ၍ ဝက်သားနှင့် ကြော်စားပြီး တစ်ဖက်ခန့် စားပေးကာ သိသာစွာ လိုအပ် သည့် ဖြည့်စေပေးပါ။

ဆေးစု ကြော်စားရာတွင် ထူးခြားစွာ တစ်ခု ဖြစ်တတ်ပါသည်။ ဆေးစုစား ပြီးချိန်လယ် လျှာပေါ်တွင် စူးရှလေး ဖြစ်နေထတ်သည်။ သို့ပေမယ့် ဘာမှ အန္တရာယ်မဖြစ်ပါ။ စိတ်ချပုံကြည့်စွာ စားသုံးနိုင်ပါကြောင်း စေတနာ ဖေတ္တာ ဖြင့် ရေးသားတင်ပြအပ်ပါသည်။

မြိုင် (ခင်ကျိတ်)

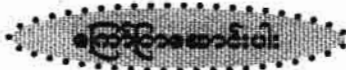
(လက်တွေ့ ဖမ်းဆီးသောနည်းကို ဖော်ပြပါမည်။)

စိန်၊ ဆေး၊ ကန့်၊ ဝက်၊ ဒုတ်၊ ဟင်း၊ လက်၊ သတ္တကုတ္တံ၊ တတ်ပေါင်း၊ ဘိက္ခု၊ အာဟာ သင့်'

- ၁။ ဆေးကုဓာတ်လုံးဖြစ်သဖြင့် ဝိနည်းတော်အရ မကိုင်ရပါ။
  - ၂။ ယင်းဓာတ်လုံး ဆောင်ထားပြီး အဆိပ်ရှိသောသတ္တဝါပေါ် ကျော်ဖြတ်မိက သေဆုံးခြင်းတို့ကြောင့် ရဟန်းတော်များ မကိုင်ဆောင်ရပါ။
  - (က) ဓာတ်(၇)ပါးကို (၁)ကျွပ်သားစီ စု၍ ထောင်း(သို့မဟုတ်) ကြိတ်ပါ။
(ကြော့ခရုတ်ဆုံနှင့် ကြော့ကျည်ဓမ္မ သုံးနိုင်က ကောင်းပါသည်။)
ပြဒါ(၁)ကျွပ်သားထည့်၍ သံပရာရည်နှင့်တော့ ပြဒါဝင်သည့်ကာလကျောက်ပျဉ် (သို့မဟုတ်) ဆုံတွင် ထည့်၍ ဖယောင်းသားကျအောင်ကြိတ် သောင်တွင် (၈) သို့မဟုတ် (၉) နံပါတ်လုံးတွင် ထည့်၍ ခြောက်အောင်လှန်။
  - (ခ) ပင်နီစလင် ဆေးထည့်သော ပုလင်းအလွတ် (၂)ကျွပ်သားနှင့် လက်ချား မီးပေါက် (၂)ကျွပ်သားကို ညက်အောင် ထောင်းထားပါ။ ယင်းအမှုန့်များကို လုံအပေါ်က သိပ်ထားပါ။
  - (ဂ) မီးလျှံကစပြီး မီးသွေးနည်းနည်းဖြင့် ထိုးပါ။ အခိုးထလာပါက အခိုးငြိမ် သည့်အထိ ရပ်ထားပါ။ အခိုးငြိမ်သွားပါက ချော်လျှော့လျှင် ပင်နီစလင် ပုလင်းချော်ထပ်ထည့်ပါ။
  - (ဃ) မီးလျှံကစပြီး မီးသွေး တဖြည်းဖြည်းများထည့်ပြီး ထိုးသွားပါ။ အခိုး မီး တောက်ထပါက ပုလင်း ချော်ထည့်ပါ။ တဖြည်းဖြည်း ငြိမ်သွားပါလိမ့်မည်။
  - (င) ငြိမ်သွားပါက တဖြည်းဖြည်း ခါးတိုက်အထိ မြှင့်၍ လုံတစ်ခိုင် ထိုးပါ။
  - (စ) အေးမှ ခွဲကြည့်ပါက (၅)မူးသား၊ (၃)မတ်သားခန့် ဓာတ်သား ရရှိပါမည်။ ချော်ဟောင်းများနှင့် ဆက်ထိုးသွားပါက စင်ကြယ်သော ဆေးကုဓာတ်လုံး ရရှိပါသည်။
- သတ္တကုတ္တံ အသုံးပြုနည်းများကို ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်။

တင်လှ(ဆ-မ-ငြိမ်း)

ဆီး ဝမ်း လေမှန်၍ မျက်စိကြည် အကြောပြေပြီး အပူအပုပ် ကင်းစေဖို့

အကြံပေး မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၁၁၂ YR ၀၀၇၉၉၃

ကျွန်ုပ်တို့သည် တစ်နေ့တွင် စိတ်ချမ်းသာ ကိုယ်ကျန်းမာ အသက်တစ်ရာ ကျင့်ကြံနေထိုင်နည်းစာမူ ရေးသားနေစဉ် "ဟာ စာရေးဆရာကြီးကို တွေ့မှတွေ့ပါ့မလား" ဟုသော အသံရှင်ကြောင့် ရေးလက်စာမူကို အသာချထားပြီး ပြန်လည် ခရီးဦးခြံ နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

'ဪ ကိုမျိုးမြင့်ပါလား၊ လာဗျာ' စာရေးဆရာ ကိုဘုန်းဝေကတော့ သယ်အချိန်တွေတွေ့ တက်ကြွလန်းဆန်းပြီး စာရေးစာဖတ် အမြဲတမ်းမပြတ်ဘူးနော်' 'ဟဲ... ဟဲ... ဟဲ'

'ဟဲ... ဟဲ လုပ်မနေနဲ့ စာရေးဆရာကြီးအခု အခု စာရေးဆရာကြီးကို အကူအညီ ဆောင်ရွက်လို့ဗျ'

'ပြောလေ ကိုမျိုးမြင့်' ဒီလိုဗျ၊ ကျွန်တော် ရုံးမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အိမ်မှာပဲဖြစ်ဖြစ် နည်းနည်းလေး စာဖတ်မိတာတို့ အလုပ်ထဲကို အာရုံစူးစိုက်တာတို့ အထိုင်နည်းနည်းလေးကြာကြာ ထိုင်မိတာတို့ဆိုရင် မျက်ခုံး မျက်လုံးတွေ လေးလံလာတယ်။ ခေါင်းမကြည် ဆာတာ။ နောက်ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးလာတယ်။ အမြဲတမ်းလိုလို ကိုယ်လက်တွေ လေးလံထိုင်းခိုင်းနေပြီး စိတ်ရော ကိုယ်ပါ မလန်းဆန်းဘူး ဖြစ်နေလို့ဗျ။ အဲဒါ ဘာဆေးတွေများ သုံးစွဲရမလဲဆိုတာ စာရေးဆရာကြီးဆီမှာ အကြံဉာဏ် လာ ဆောင်တာ'

'ညှပ်သည်ဆိုလို့ ဘယ်သူများမှတ်တယ် ကိုမျိုးမြင့်ကိုး။ ဘာပဲလေး သုံးဆောင်ပါဦး'

'ကျေးဇူးပဲ အစ်မ၊ ကိုဘုန်းဝေနဲ့ အစ်မ မအေးစိန်တို့ ဇနီးမောင်နှံကတော့ ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာပေတွေ ရေးသားနေ

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၅/၀၅၁၃

သူတွေမို့လား မသိဘူး။ လန်းဆန်းကျန်းမာ လှပနေတာကို တွေ့ရလို့ အားကျမိပါတယ်ဗျာ'

'ကိုမျိုးမြင့်ရေ ကျွန်တော်ရော အေးပါ အရင်တုန်းက ခင်ဗျားလိုပဲဗျ။ ကျွန်တော်ဆိုရင် စာလဲ မရေးနိုင်၊ စာလဲ မဖတ်နိုင် စာရေးစာဖတ်တိုင်း ခေါင်းတွေ အုံခဲလာပြီး စိတ်ရောလူရော အကြညာဏ်ပါ ထုံထိုင်းလေးလံနေတာဗျ။ အေးဆိုရင်လဲ တစ်နေ့တခြား ၀,၀လာတယ်။ ဇက်ကြောထိုး၊ နောက်ကြောတက်၊ ကိုယ်လက်ညောင်ညှာ ကိုက်ခဲနေတယ်။ အထိုင်လေး၊ အသလေးနဲ့ ညဘက်ရောက်လာရင် သားသမီးတွေက နင်းခိုင်းပေးရတယ်။ သူ့ကြည့်ပြီး စိတ်မချမ်းသာ၊ ကိုယ်ကျတော့လဲ မကျန်းမာဘူး ဖြစ်နေခဲ့တာပါဗျာ'

စကြာမင်း

'သမားတော် ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ကတော့ ဤဆေးဟာ တိုင်းရင်းဆေးစစ်စစ်ဖြစ်ပြီး သဘာဝဆေးဖက်ဝင် ဆေးပစ္စည်းများ နဲ့ စနစ်တကျ စီမံဖော်စပ်ထားတဲ့ ဆေးဖြစ်လို့ စိတ်ချယုံကြည်စွာ သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့ မျက်စိပူနီဝေခြင်း၊ မျက်စိ အာရုံကြောများအားနည်းခြင်း၊ ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းအုံ့၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်း၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးများ လေး၍ မျက်ရိုးကိုက်ခြင်း၊ နောက်ကြော တက် ဖက်ကြောထိုးခြင်း၊ ကိုယ်လက်များ ညောင်းညာကိုက်ခဲ၍ မအီမသာ ထိုင်ခိုင်းလေးလံနေခြင်း၊ သွေးတက်၊ သွေးတိုးဖြစ်ခြင်း၊ သွေးမသန်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပြင်လိပ်ဖြစ် ခြင်း၊ ဒူးလာကိုက် ညောင်းညာ ချဉ်းခဲခြင်း၊ အပူခိုး၊ အပုပ်ခိုးများ အပေါ်သို့တက်၍ မျက်ရည်ပူကျခြင်း၊ မျက်ဝတ်ထွက်ခြင်း၊ တိမ်သလာဖြစ်ခြင်း၊ အာခေါင်ခြောက်ခြင်း၊ လည်ချောင်းနာခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးချုပ်ဆီးကျန်ဖြစ်ခြင်း၊ ဝမ်းချုပ် ဝမ်းကျန် စမြင်းခဲခြင်း၊ လေချုပ်လေပူဖြစ်ခြင်း၊ အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်ထွ၍ အဆီပိုများ ပွားများနေခြင်း၊ အသားအရေ ဖွဲခြောက် ညစ်ထေးနေခြင်း စသော ရောဂါများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းလို့ မျက်စိကြည် အကြောပြေကာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေတဲ့ အဆီများကို ကျဆင်းစေပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေတို့ကို မှန်၍ ကျန်းမာပေါ့ပါး သွက်လက်လန်းဆန်းစေ တဲ့ဆေး ဖြစ်တယ်ဗျ'

'ဟာ ကိုဘုန်းဝေကလဲ လုပ်တော့မယ်။ အခု ဆရာဆိုလဲ ကျန်းမာလန်းဆန်းလို့၊ အစ်မဆိုရင်လဲ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျှပြီး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေတဲ့ဥစ္စာ'

'ကိုမျိုးမြင့်ရေ၊ အခုလို ကျွန်မ အဆီတွေကျ၊ ကိုယ်ရေစစ်တာ၊ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျှပြီး ဇနီးမောင်နှံ ကျန်းမာရွှင်လန်းနေတာက တော့ ဆေးစွမ်းတစ်လက်ကြောင့်ပဲရင်'

'ဒါဆိုရင် လုပ်ပါဦးဗျ၊ ဘာဆေးလဲ'

'ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြော ပြေဆေးပေး'

'ကိုဘုန်းဝေကတော့ လုပ်ပြီ။ ဆေးဝါးကောင်းတွေတာတောင် အသိမပေးဘူး'

'ဒီလိုဗျ၊ ကျွန်တော်လဲ စာဖတ်စာရေးတာနဲ့ မျက်စိ၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးတွေ လေးလံလာတယ်။ နောက်ကြောတက်၊ ဖက်ကြော ထိုးပြီး ညောင်းညာလေးလံနေတယ်။ ဆီးဝမ်းလဲချုပ်၊ အပူလဲ ၎င်းနေပြီး ဒူးလာ လိပ်ခေါင်းရောဂါပါ ဖြစ်စပြုလာနေတာဗျ။ တစ်နေ့မှာ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ စာရေးဆရာ မောင်မြင့်မောင် ရောက်လာပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးတစ်ဘူး လက်ဆောင်ပေးသွားတယ်။ ဆေးညွှန်း ဖတ်ကြည့်တော့ ကျွန်တော်တို့ ဇနီးမောင်နှံဖြစ်နေတဲ့ ရောဂါ လက္ခဏာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်း တွေ့ရလို့ သုံးစွဲလိုက်တာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရတဲ့ ရောဂါတွေဟာ ကင်းစင်သွားပြီး အခုလို စိတ်ရောကိုယ်ပါ ကျန်းမာလန်းဆန်းနေတာပါ'

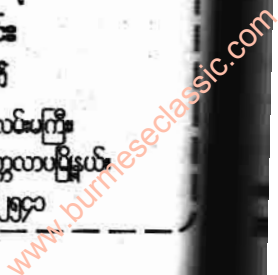
'ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြော ပြေဆေးရဲ့ အာနိသင်လေး ပြောပြပါဦး'

'ဒါဆို ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်း မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး ဟာ မျက်စိကို အသုံးပြုပြီး အလုပ်လုပ်ရသူတွေ နေ့စဉ် စာရင်း ဇယားတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်နေရတဲ့သူတွေ၊ ရုံးမှာ မိမိတို့လုပ်ငန်းတွေ မှာ ကြာမြင့်စွာ ထိုင်ကြပြီး အလုပ်လုပ်ကြရသူတွေနဲ့ ကာယ၊ ဉာဏ အလုပ်သမားတွေအတွက် နေ့စဉ် နှိပ်သုံးစွဲသင့်တဲ့ ဆေးပေါ့နော်'

'ပြောဖို့လိုသေးလား ကိုမျိုးမြင့်ရယ်။ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်းပြီး ခေါင်းမခဲဘဲ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်နေတဲ့ ခေတ်ကြီးထဲမှာ ကျန်းမာရေး၊ လူမှုရေး၊ စီးပွားရေးတွေ နောက်ကျကျန်မနေခဲ့အောင် အဖော် ကောင်းဖြစ်တဲ့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးကို ဆောင်ထားပါလို့ သင့်ကျန်းမာရေးအတွက် အကြံပြုပါရစေ'

'ကျေးဇူးပဲ ဆရာကိုဘုန်းဝေရေ၊ ကျန်းမာပျော်ရွှင် ပြည့်စုံ ကောင်းမွန်တဲ့ မိသားစုကမ္ဘာလေးဖြစ်အောင် "စကြာမင်း မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး" ကို ပြေးဝယ်လိုက်ဦးမယ်ဗျ'

ပင်ရင်း-မြန်မာ့စေး
စကြာမင်း
 ထိုင်းရင်းဆေးထုတ်
 အမှတ်စ/၆၆၆၊ သုတေသနဗဟို
 သွားပုတ်တိုင်းအနီး မြောက်ဘက်လမ်းပေါ်
 ဖွန်းတင်၂၀၀၇၊ ၇၂၂၅၄

သရက်မြို့ အရှေ့မြောက်ခွင်

ဇာလီတောင် သာသနာ့ဓမ္မံ [၁]

သရက်မြို့၌ ဇာလီတောင်သို့ သွား
 ဆုတ်လေ့လာရန် ဆိုင်ကယ်သမား
 ခေါ်ယူ ငှားရမ်းသောအခါ
 ဤသို့လျှင်...

'ဇာလီတောင်ပုဂ္ဂိုလ် ဆရာတော် ဂိယု
 ဒါယကာရင်းတွေ့ဆုံမှာ စုံစမ်းကြည့်ရင်
 ဘာပဲပယ်'

ဟု အကြံပေးသည်။ မိမိမှာ ဇာလီ
 တောင်ဆရာတော်၏ ထေရုပ္ပတ္တိကို
 စုံစမ်းလိုသဖြင့် သူ့အစီအစဉ်ကို
 ဆောတူလိုက်သည်။

ဦးစွာ တွေ့ရသည့် အသက်(၇၀)ခန့်
 အမျိုးသမီးက...

'ဆရာတော်ကအနောက်ဇာလီတောင်မှာ
 ရှိနေတယ်။ သူ့ဆီသွားမယ်ဆိုရင် ကြိုတင်
 စုံစမ်းပြီးမှ သွားလင့်တယ်။ ထေရုပ္ပတ္တိစာအုပ်
 ကတော့ ရပ်ဝေးက မိတ်ဆွေတစ်ယောက်
 ယူသွားလို့ မရှိတော့ပါဘူး'

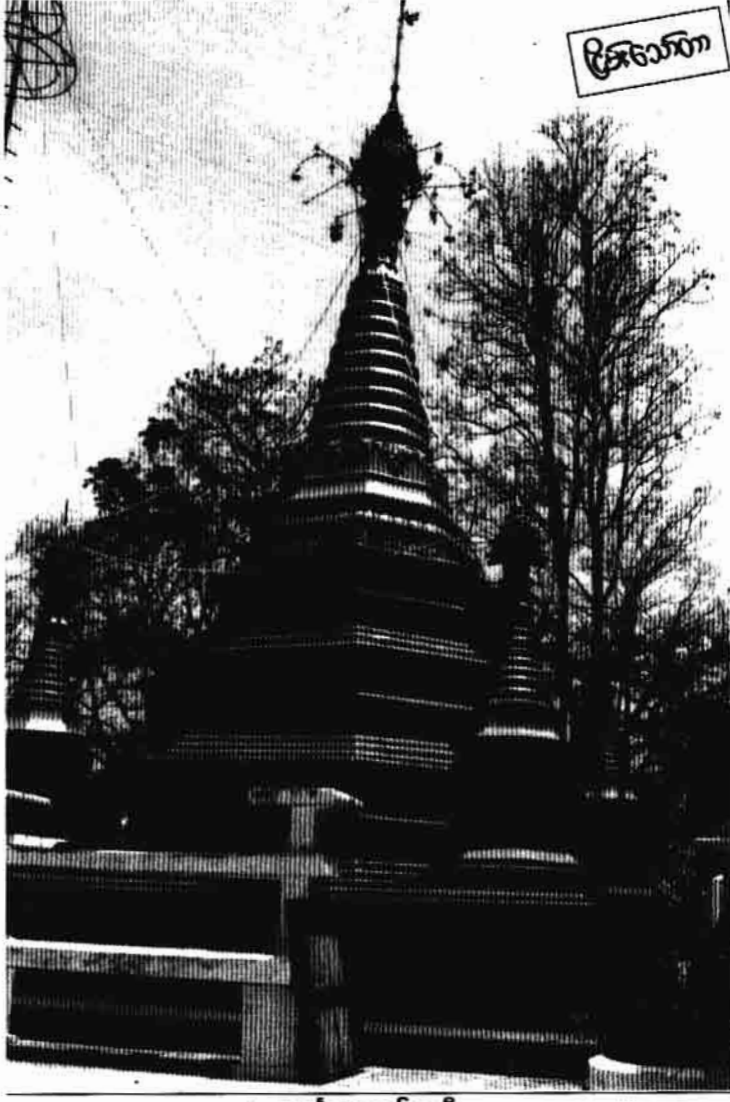
ဟု ပြောကြား၏။

နောက်ထပ် ဒါယကာရင်းနှစ်ဦး
 လည်း အထက်ပါအတိုင်းပင် ပြော
 ကြားကြလေသည်။

'ဘာအတွက် စုံစမ်းတာလဲ
 ဦးလေး'

'ဆရာတော် အလုပ်များနေရင် တွေ့
 မရမှာပဲလို့ပါ။ သရက်က ပူလ ဇာလီတောင်
 အပြင် မင်းတုန်းပြို့နယ်မှာ အနောက်ဇာလီ
 တောင်တစ်ခု မင်းတုအထက်မှာမှာ တစ်ခု
 နဲ့ ရန်ကုန် တောင်ဥက္ကလာမှာလဲ ဇာလီ
 တောင် အခွဲတွေရှိသေးတယ်လေ'

'ဇာလီတောင် ပထမဆရာတော်နဲ့
 ဖတ်သက်ပြီး ပူဇော်မှု ဆောင်းပါးရေး
 F.6A, October, 2015.

သုတေသနအောင်တော်

မလို့ပါ။ သရက်ဇာလီတောင်ကိုပဲ သွား
 ကြတာပေါ့'

သို့ဖြင့် ဇာလီတောင်ဆီသို့ ထွက်ခွာ
 လာခဲ့ကြသည်။ တပ်နယ်မြေအချို့ကို

ဖြတ်ကျော်ကာ "ဇာလီတံတား"ကို
 တူးရသည်။ တံတားအလွန်တွင်
 စစ်သည်ဗိမာန်တစ်ခုကို တွေ့ရ၏။
 ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်းက ကျဆုံး
 မှုကပျောက်ခဲ့ခြင်းမရှိဘဲ ငှာ

www.burmeseclassic.com

• ဇာလီတောင်တိုက်သစ်ကျောင်း

ထောက်ကြီး မဟာအာဇီဥယျာဉ်ပင်

• ထာဝရဓာတ်အိမ်မှ အောက်ထောင်

ခဲ့ကြသော မဟာမိတ်စစ်သည်အချို့၏ အထိမ်းအမှတ် စစ်သည်ဗိမာန် ဖြစ်သည်။ နိုင်ငံခြားဧည့်သည်များ မကြာခဏ လာရောက်လေ့ ရှိကြောင်း သိရ၏။

ယင်းနောက် မြစ်တောင် အရုဏ်တောင်တို့ကို ကျော်ဖြတ်ကာ ဇာလီတောင်သို့ ရောက်ကြသည်။ လာရာလမ်းမှာ ဖြောင့်ဖြူးညီညာ၍ ဇာလီတောင်ဆရာတော် ဖောက်လုပ်ခင်းကျင်းခဲ့သည်ဆို၏။

၄၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဇာလီတောင်တိုက်သစ် ကျောင်းတွင် ကပ္ပိယဦးငြိမ်းမောင်နှင့်တွေ့၍ ပထမဆရာတော်၏ ထေရုပ္ပတ္တိစာအုပ်အကြောင်း မေးမြန်းရာ...

'ကျောင်းမှာတော့ မရှိဘူး။ သူ့တပည့်ရင်းတွေဆိုမှာ တစ်အုပ်တလေ ရှိနိုင်ပါတယ်'

'ကျွန်တော် စုံစမ်းခဲ့တဲ့ ဒါယကာရင်း သုံးယောက်ကတော့ အခြားကို ပေးလိုက်ပြီလို့ ပြောကြတယ်'

'ကျုပ်ဆိုမှာလဲ မရှိတော့ပါဘူး။

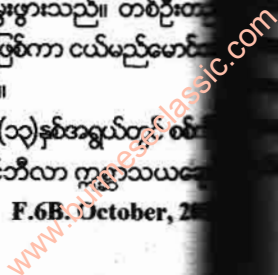
ဘုရားဖူးတာကတော့ ရပါတယ်။ မောင်ကျော်စိုးလွင် လိုက်ပို့ပေးလိမယ်'

ဟူ၍ ဖြေကြားသည်။ သို့ဖြစ်လေရာ လက်လှမ်းမီရာ ဆောင်းရသမျှ ထေရုပ္ပတ္တိအကျင့်တင်ပြပါမည်။

ဇာလီတောင်ဆရာတော်၏ ထေရုပ္ပတ္တိအကျင့်

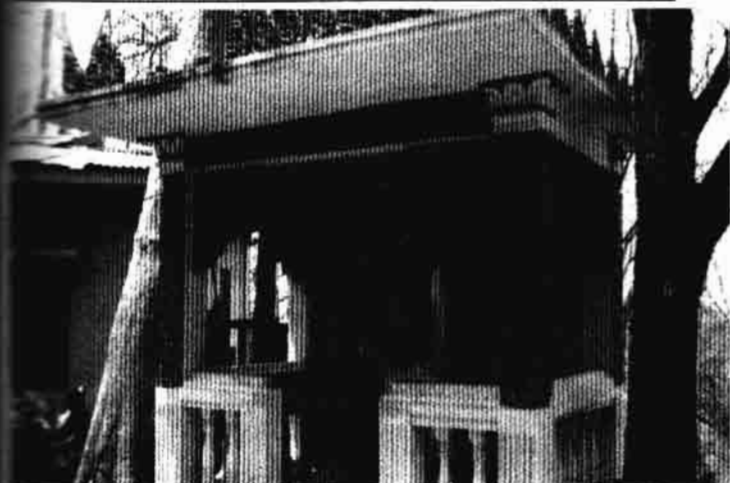
ဆရာတော်လောင်းလျာကို ဇာလီတော် မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဒေသ၊ ငါးဆယ်ချောင်းမြို့၊ မင်းပိုင်းရပ်နေ ဦးဘိုးစိန်အိမ်မင်းရင်တို့မှ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၆၆ ခုနှစ်၊ ပြာသိုလပြည့် သောကြာနေ့တွင် မွေးဖွားသည်။ တစ်ဦးတည်းသော သားဖြစ်ကာ ငယ်မည်မောင်ဟု တွင်၏။

အသက်(၁၃)နှစ်အရွယ်တွင် စစ်မြို့ တောင်ဘီလာ ကုမ္ပဏီသယ...

◆ ဘုရားတော်တော်တော် ကျောင်းတော်တော်
တော်တော်တော် တံခွန်တော်
◆ တော်တော် ကျောင်းတော်တော်တော်

ဆရာတော်ဦးပဏ္ဍိတသထံ သာမဏေ
တော်သည်။ ဆရာတော်က မိမိဘွဲ့နှင့်
ဆက်တူ "ရှင်ပဏ္ဍိတသ" ဟု ဘွဲ့မည်
တော်။ ဆရာတော်ထံတွင် သုံးနှစ်နေ
တော် ဝိနည်းနှင့် သဒ္ဒါကျမ်းများ သင်ယူ
တော်သည်။
၁၂၈၅ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်း
တော်ပြည့်နေ့တွင် ရဟန်းတောင်သို့
ဆရာတော်ရှိရာ ဆရာဘွဲ့နှင့် မိမိဘွဲ့ တူညီ
တော်ဖြင့် နေသင့်နံသင့်ဖြစ်သော
ဆရာတော်သုမာလသာမိဘွဲ့မည်ကို ပြောင်း
တော်ခဲ့၏။

ရဟန်းဖြစ်ပြီးနောက် မန္တလေး
အနောက်ပိသုဒ္ဓါရုံကျောင်း၌ ပိဋကတ်
စာပေများ သင်ယူခဲ့ရာ (၅) ဝါမျှ ကြာခဲ့
သည်။ ထို့နောက် ၁၂၉၀ ပြည့်နှစ်တွင်
ရွှေစက်တော်တောဝန်းကျင်၌ တောရ
ဆောက်တည် အားထုတ်သည်။
ယင်းနောက် ရေနံချောင်းမြို့နယ်၊
နတ်မောက်မြို့နယ်နှင့် ပုပ္ဖိုးတောင်
ဝန်းကျင်ဒေသများ၌ လည်းကောင်း၊
မြန်မာနိုင်ငံအထက်ပိုင်း မြစ်ကြီးနား၊
ကသာ၊ မြန်မာနိုင်ငံအောက်ပိုင်း ပဲခူး၊
သထုံ၊ မော်လမြိုင်၊ ဗြိတိသျှတော်

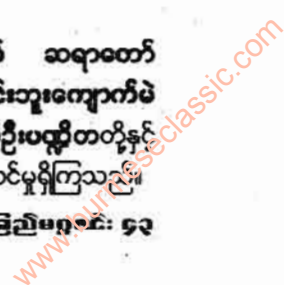
မြို့နယ်များနှင့် ရခိုင်ပြည်နယ်၊ ရှမ်းပြည်
နယ်ဒေသများ၌ လည်းကောင်း
တောရ ဆောက်တည် ကျင့်ကြံ အား
ထုတ်ခဲ့သည်။

၁၃၀၀ ပြည့်နှစ်တွင် သရက်မြို့
မြောက်ဘက်ရှိ ဇာလီတောင်တွင်
တောရဆောက်တည်၍ ၁၃၀၂ ခုနှစ်၌
ရွှေစက်တော်သို့ ပြောင်းရွှေ့ သီတင်း
သုံးသည်။

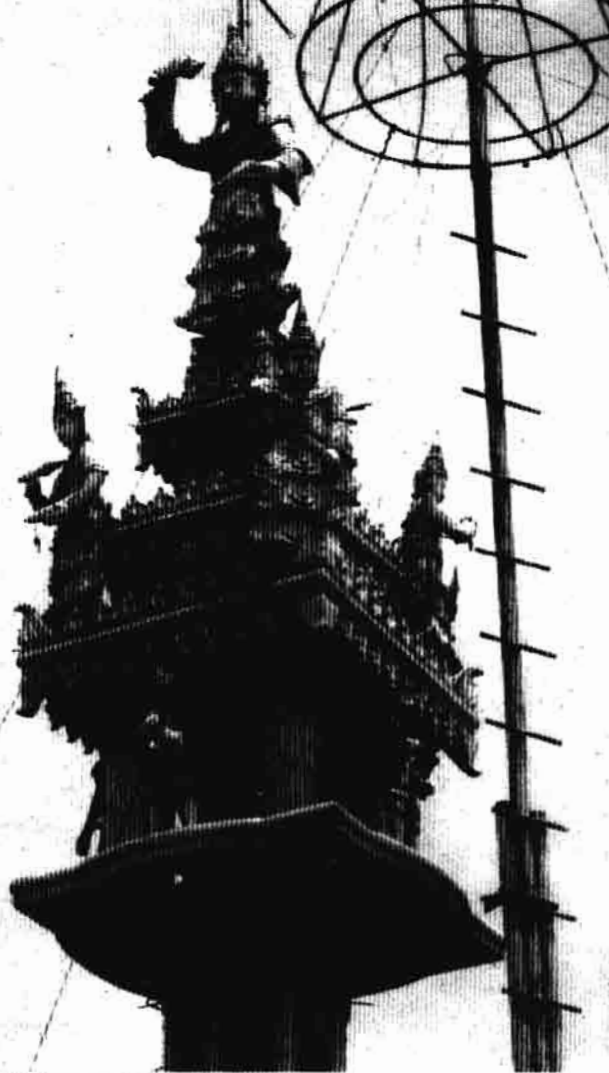
ထိုမှ ၁၃၁၂ ခုနှစ်အထိ ပွင့်ဖြူမြို့
နယ်နှင့် စကျီမြို့နယ်အတွင်းရှိ တော
တောင်များနှင့် မဟာမြိုင်တောတို့၌
တောရ ဆောက်တည်ခဲ့သည်။

၁၃၁၅ ခုနှစ်တွင် ဇာလီတောင်သို့
ဒုတိယအကြိမ် ကြွရောက်ကာ ပျံတော်
မူသည်အထိ သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့
သည်။

စလင်းကန်လယ် ဆရာတော်
ဦးဝဇီရာဝဇ၊ မင်းဘူးကျောက်မဲ
တောင် ဆရာတော်ဦးပဏ္ဍိတတို့နှင့်
အထူး ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်မှုရှိကြသည်။

တနင်္ဂနွေတိုင်းရှိ နတ်နှင့် ထော်ဂိုဏ်းများ

ဆရာတော်သုံးပါးသည် ရွှေစက်တော် ဘုရားပွဲတော်ကျင်းပချိန်၌ အချိန်းအချက်ပြုလုပ် တွေ့ဆုံကြကာ ရွှေစက်တော်ဝန်းကျင် တောတောင်များ၌ တစ်နေရာစီ ခိုဝင် အားထုတ်ခဲ့ကြသည်။

သုံးပါးစလုံး တွေ့ဆုံကြော့ အလှူခံ ကိုယ်ဆောင်ခြင်းမရှိဘဲ စကား စလင်း လယ်ကိုင်း တွေ့ဆုံတော် ဖမ်းဆီးထားမှုနှင့် သတ်တတ်လုံး သတ်ခံသုံးထည်ဖြင့် ဖြောင့်ထပ်မျှ ဖြောင့်ကြွေးကြော်သည်ဟု သိရ၏။

၄၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

စလင်းကန်လယ် ဆရာတော်ကြီး၏ ထေရုပုတ္တိစာအုပ်တွင် ဇာလိတောင် ဆရာတော်နှင့် ပတ်သက်၍ အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရှိရ၏။

ကောဇာ ၁၂၉၅ ခုနှစ်တွင် ဇာလိတောင်ဆရာတော်သည် ရေနံချောင်း ဗြို့မြောက်ဘက် ဥသျှစ်ကုန်းရွာအနီး တောရဆောက်တည်နေရာမှ မကွေး ဗြို့တောင်ဘက် မြင်ကွန်းရွာ အရှေ့ဘက် တောင်တန်းသို့ ရွှေ့ပြောင်းလာပြီး တောရဆောက်တည်သည်။

၁၃၀၅ ခုနှစ်၊ ဝါကျွတ်အပြီးတွင် တွန့်တောင်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသော ဇာလိတောင်ဆရာတော်အား ဂျပန်ကင်ပေတိုင်များက အင်္ဂလိပ်သူလူမျိုးဟု စွပ်စွဲကာ ဖမ်းဆီးခဲ့ကြသည်။ ထိုအခါ စလင်းကန်လယ် ဆရာတော်ကြီးသည် ဇာလိတောင် ဆရာတော် လွတ်မြောက်ရေးအတွက် ဆောင်ရွက်ရန် ရန်ကုန်သို့ ကြွတော်မူရသည်။

ထိုခေတ်အခါက (ဂျပန်ခေတ်) သာသနာရေးဝန်ကြီးမှာ ဗန္ဓုလဦးမိလိန်ဖြစ်သည်။ ဗန္ဓုလဦးမိလိန်၏ အကူအညီကို ရယူပြီးလျှင် သက်ဆိုင်ရာတို့နှင့် ဆောင်ရွက်ပေးမှုကြောင့် ဇာလိတောင် ဆရာတော်မှာ လွတ်မြောက်လာရမည်ဖြစ်သည်။

[ဇာလိတောင်တွင် လေ့လာကြည့်ညိုရသောအခါ သုမင်္ဂလီအောင်စေတီသွား လမ်းခေါ် “ဗန္ဓုလဆောင်”ဟု ကမ္မည်းစာထားသည့် ကျောင်းဆောင် တစ်ဆောင်ကို တွေ့ခဲ့ရသည်။ ခုနစ်မှတ်တမ်းမှာ ၁၃၅၈ ဖြစ်သည်။

ဇာလိတောင် ဆရာတော်သည် ၁၃၀၉ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း၅ ရက်နေ့တွင် နေရာတော်မူသည်ဖြစ်ရာ ဗန္ဓုလဆောင်၏ သက္ကရာဇ် (၉)နှစ်ခန့် နောက်ကျနေ၏။

ဖြစ်စဉ်မှာ ဆရာတော်သည် ကျေးဇူးရှိသူသော ဗန္ဓုလဦးမိလိန်၏ ရည်ရွယ်၍ ဤဗန္ဓုလအဆောင်ဆောက်လုပ် မှည့်ခေါ်စေခဲ့သည့် မူလ ယှဉ်ထောင်ကျောင်း ယိုယွင်းသဖြင့် ၁၃၅၈ ခုနှစ်တွင် အုတ်တိုက်ဆောင်အဖြစ် ပြန်လည်မွမ်းမံ တည်လုပ်ခြင်းဖြစ်သည်ဆိုပေသည်။]

ရွှေလဆောင်

ဇာလီတောင်မှ ကျောက်ဆောင်အထိ

စလင်းကန်လယ် ဆရာတော်ကြီးသည် ထိုကိစ္စများ ဆောင်ရွက်ပြီးနောက် ရန်ကုန်မှ (ဇာလီတောင် ဆရာတော်နှင့်အတူ) ပြန်ကြွခဲ့သည်။ မင်းဘူးမြို့တွင် ဒုတိယကမ္ဘာစစ် ပြီးဆုံးသည်အထိ သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့သည်။

စစ်ကြီးပြီးဆုံးသောအခါ စလင်းကန်လယ်ဆရာတော်ကြီးနှင့် ဇာလီတောင် ဆရာတော်တို့သည် မင်းဘူးကျောက်မဲတောင်ဆရာတော်ဦးပဏ္ဍိတနှင့် ရွှေစက်တော်တွင် ပြန်လည်

ဆုံတွေ့ခဲ့ကြသည်။ စလင်းဆရာတော်နှင့် ကျောက်မဲတောင်ဆရာတော်တို့သည် ဇာလီတောင်ဆရာတော်အား သရက်၊ ဇာလီတောင်သို့ ပြန်လည် ပို့ဆောင်ပေးကြသည်။

ကျောက်မဲတောင် ဆရာတော်ဦးပဏ္ဍိတသည် ပုံတော်မူသည်အထိ မင်းဘူးမြို့ ကျောက်မဲတောင်တွင် သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့လေသည်။

(အညကြတ်ကျွန်း စက္ခုဆလင်း သံစိပ်)

ကဏ္ဍိနှင့် စလင်းကန်လယ်ဆရာတော်ကြီး၏ ထေရုပ္ပတ္တိစာအုပ်၊ ရေသူ ဦးထွန်းအောင်၊ ဒိုက်ဦး၊ ၁၉၅၅ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလထုတ် ပဉ္စမအကြိမ် စာမျက်နှာ ၁၂၄ တွင် ထုတ်ဖော်ပါသည်။)

ဆရာတော်သည် ထိုကဲ့သို့ ဇာလီတောင်ကို ရောက်ပြီးနောက် ကြာရှည်သီတင်းသုံးခြင်း မပြုသေးဘဲ မင်းဘူး၊ စကျ၊ စလင်းနယ်မြေ တောတောင်တို့၌ တောရဆောက်တည်ကာ ဆက်လက်ကျင့်ကြံအားထုတ်ပြန်သည်။

၁၃၁၅ ခုနှစ် ဒုတိယ ဝါဆိုလဆန်းတွင် စကျမြို့၊ ထောင်ပြည့်ဂူမှ မင်းဘူးမြို့ စက္ကန်းတဲသို့ ကြွသည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် သရက်၊ ဇာလီတောင်သို့ ပြန်လည်ကြွရောက်တော်မူခြင်း ဖြစ်လေသည်။

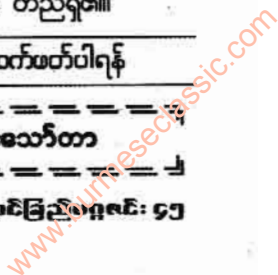
ထိုကာလများတွင် ဆရာတော်သည် ရှေ့ဖြစ်မည့် အကြောင်းအရာတို့ကို ကြိုတင် မိန့်ကြား ပြင်ဆင်စေခြင်း သူတစ်ပါး၏ စိတ်အကြံကို သိရှိခြင်း၊ ပရမိတ္ထဝိစာနာနအဘိညာဉ်ကိုပင် ကောင်းစွာ ပိုင်နိုင်လျက် ရှိသည်ဟု မှတ်တမ်းပြုကြလေသည်။

ဇာလီတောင်တွင်

ကပ္ပိယကြီး တာဝန်ပေးသဖြင့် မောင်ကျော်စိုးလွင်က သော့များကိုင်၍ ရှေ့မှဦးဆောင်လျက် အရှေ့ဘက်တောင်ဦးသို့ သွားရောက်ကြသည်။ ဗောဓိညောင်ပင်ကြီး တစ်ပင်ကို တွေ့၍ အနီး၌ "ဗောဓိဆောင်" ဟု ကမ္မည်းတင်ထားသည့် အုတ်တိုက်တစ်ထပ်ဆောင် တည်ရှိ၏။

ရွှေလဆက်ဖတ်ပါရန်

၇ = = = = =
ဦးစောတာ
၆ = = = = =
နမူရာရောင်ခြည်ဂူစာအုပ် ၅၃

ဆွယ်လျှင်သော အေးအေးပွယ်
မှာ မိမိတို့အောင်ချက်ရသည့် အတတ်
ပညာတို့ ဆိုထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မိမိတတ်လုံး တစ်မျိုးမျိုးကို မီးဖြင့်
အဆင့်ဆင့် ရင့်မာပြောင်းလဲစေပြီး
ဓာတ်နုဘဝမှ ဓာတ်ရင့်ဘဝ၊ ဘော်
သက်ရောက်ဘဝသို့ ပြောင်းလဲအောင်
ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်ရသည်။

နောက်ဆုံးတွင် ဓာတ်လုံးက ဓာတ်
(၉)ပါးလုံးကို ပြာရိုက်လာနိုင်ပါသည်။
ဤသို့ ပြာရိုက်နိုင်က ဘော်၊ သံ၊ ရွှေ
သတ္တုများကို ပြာရိုက်၍ ထိုပြာသုံးမျိုး
အား မီးဖြင့် (၁၂)ဆင့် ထပ်မံဖုတ်ပြီး
ရရှိလာသည့် (၁၂)ဆင့်ပြာနုများကို
ပျားရည်တစ်ပိဿာတွင် တစ်ရွေးခန့်
ထည့်ပြီး သုံးဆောင်သွားပါက အသက်
ရှည်ပြီး ထွက်ရပ်ပေါက်အဆင့်သို့
ရောက်ရှိနိုင်ကြောင်း အင်္ဂါရတ်ဆိုင်ရာ
ကျမ်းအသီးသီးက ပြဆိုထားကြပါ
သည်။

အထူးသဖြင့် ပြဒါးအခြေခံဓာတ်လုံး
အား မီးအဆင့်ဆင့် တက်ရောက်နိုင်ရန်
အတွေ့အကြုံနှင့် အသိအမြင်များစွာ
လိုအပ်ပါသည်။ စာတွေ့လက်တွေ့
နှစ်ပါးလုံး ညီညွတ်မျှတနေရန် အရေး
ကြီးသည်။

မိမိတတ်ကြီး စတည်ခါစတွင် မီးနု
ဖြစ်သော မီးလျှံမီးဖြင့် လေဖို သို့မဟုတ်
ဆွဲဖိုမှာထည့်၍ ထိုးရမည်။ တဖြည်း
ဖြည်းနှင့် ဓာတ်လုံးအခြေအနေ ရင့်လာ
ချိန်တွင်မူ နှုတ်ခမ်းတိုက်မီးကို အသုံးပြု
ရပါသည်။

ဓာတ်လုံး ပထဝီဆိုက်ချိန်တွင်မူ
ခါးတိုက်မီးဖြင့် အဆင့်ဆင့် တက်ရ
ပါသည်။ မည်သည့်ဆင့်ကိုမျှ ဓာတ်လုံး
ဖင်တိုက်မီး ဖထိုးသင့်ပါ။ ပြဒါးအငွေ့ကို
ဖမ်း၍ အပိုင်အခဲဘဝသို့ရောက်အောင်

၄၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကျောင်းသန့်
(ပုသိမ်ကြီး)

ထီးထုတ်အောင်မြင်စေမည့်

ဓာတ်လုံးဖိုးတက်သွားများ

ထိန်းချုပ်ထားသည့် မီးလျှံမီးနှင့်
နှုတ်ခမ်းတိုက်မီးကိုသာ အကြိမ်များစွာ
အသုံးပြု၍ မီးထိုးခံပြဒါးဓာတ်လုံး
အဆင့်ရောက်ပြီဆိုမှ **ခါးတိုက်မီး**ကို
အသုံးပြုရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့ ဓာတ်လုံးကို တစ်လုံးပြီး
တစ်လုံး ထိုးရင်ဖြင့် မီးထိုးခံဘဝ
ရောက်လာမှသာ ချော်တစ်လုံ နှစ်လုံ
သည်။ ချော်ဖြင့်ထိုခြင်းအားဖြင့် ပြဒါး
နှင့် ပေါင်းစပ်နေသော ဓာတ်ပေါင်းများ
ပိုမို ပေါင်းစပ်မှုအားကောင်းလာပြီး
ဓာတ်လုံး၏ အညစ်အကြေးများ
ချော်ထဲသို့ ပျော်ဝင်လာကြကာ ဓာတ်

လုံးကို ပိုမိုချောမွေ့လာစေပါသည်။
ဓာတ်လုံး စင်ကြယ်လာစေရန်
အတွက် အခြောက်ခွဲနှစ်လုံ ချော်တစ်
လုံနှုန်း ထိုးသွားရသည်။ လုံပေါင်း
(၆၃)လုံထိုးပြီးပြီဆိုက **ဝက်ခေါ် ထော
ပတ်၊ ပျားရည်**တို့တွင် ခံ့ညည်လောင်း
ရသည်။ ဤတွင် (၆၄)လုံသို့ ရောက်ပြီ
ဖြစ်ပါသည်။

ခံ့ညည်လောင်းရာတွင် ကျွမ်းကျင်မှု
ရှိဖို့ လိုပါသည်။ မကျွမ်းကျင်ပါက
ဓာတ်လုံးမှ ဓာတ်သားများ အလေး
အလွင့် ဖြစ်စေနိုင်သည်။ ဓာတ်လုံး
လုံချောက်ထိုးရာတွင် လုံချောက်

မကျွတ်သေးပါက ခံရည်မလောင်းသင့်
သေးပါ။ ထိုအဆင့်တွင် ခံရည်လောင်း
လှိုက်မိပါက ဓာတ်များ အငွေ့ပျံထွက်၍
လျော့ခြင်း၊ ဓာတ်နုများ ဗျိုင်းပျံ့သလို
အဖြူရောင် ချွေးစက်များထွက်၍
အဖြူငွေ့များဖြစ်ပေါ်ကာ ဓာတ်များစွာ
လေလွင့်စေတတ်ပါသည်။

ဓာတ်လုံး လုံခြောက်ကျွတ်ချိန်
ရောက်သည့်အခါတွင်မှ ခံရည်လောင်း
မည်ဆိုပါက ဓာတ်လုံးအတွင်းရှိ အညစ်
အကြေးများ အထူးသန့်စင်သွား၍
အရောင်တောက်ပလာပြီး သိဒ္ဓါများ
ဝင်ရောက်လာနိုင်သည်ဟု ဆရာကြီး
များက လမ်းညွှန်ခဲ့ကြပါသည်။

ခံရည်လောင်းခြင်းကိုလည်း တစ်
ဆက်တည်း ကြိမ်ဖန်များစွာ မလောင်း
သင့်ပါ။ မိမိဓာတ်လုံးအား အခြောက်
(၃)လုံး ချော်(၁)လုံးနှုန်းဖြင့် (၈)ကြိမ်
ထိုးအပြီး (၆၃)လုံးသို့ရောက်ရှိအောင်
မီးဖြင့်ထိုးပြီးချိန်တွင် တစ်ကြိမ် ခံရည်
လောင်းရသည်။

ဤနှုန်းထားအတိုင်း (၆၄)လုံး
အကြိမ်ပေါင်း(၄)ကြိမ် မီးဖြင့် ထိုးပြီး
ပါက လုံပေါင်း (၂၅၆)လုံး ထိုးပြီးမည်
ဖြစ်ပါသည်။ ဤအဆင့်တွင် ဓာတ်လုံး
၏ အစွမ်းသိဒ္ဓါများ ပြည့်ဝစွာ ရရှိလာ
မည်ဖြစ်ကြောင်း ပညာရှင်ကြီးများက
မိန့်ကြားခဲ့ကြပါသည်။

ဤတွင် ထစ်လုံဆိုသောစကားနှင့်
ထစ်မီးဆိုသော သတ်မှတ်ချက်များ
ကို ရှင်းလင်းစွာ သဘောပေါက်ထားဖို့
အရေးကြီးသည်။ အင်္ဂုရတ်ကျမ်းများ
အဆိုအရ မိမိ၏ ပြဒါးဓာတ်လုံး
(ရှစ်ပါးဓာတ်လုံး)ကို နံနက်(၆)နာရီ
နေ့စတင်ချိန်မှစ၍ ညနေ(၆)နာရီ
နေ့စတင်ချိန်အထိ မီးဖြင့်ထိုးပါက တစ်မီး
ရသည်ဟု သတ်မှတ်ပါသည်။

တစ်နည်းဆိုရသော် လုံအသစ်တစ်
လုံထဲတွင် မိမိဓာတ်လုံးကို ထည့်သွင်း
ပြီး နံနက်(၆)နာရီမှ ညနေ(၆)နာရီ
အထိထိုးပါက တစ်လုံပြီးသည်ဟု ဆိုပါ
သည်။

ယင်းသို့ မီးထဲတွင် တစ်နေ့လျှင်
(၁၂)နာရီမျှ ကြာမြင့်အောင်ထား၍
မီးပေးဆောင်ရွက်မည်ဆိုပါက တစ်
ဆက်တည်းထိုး၍ လုံမခံနိုင်ပါ။

နာရီဝက်ထိုးပြီးချိန်တွင် နာရီဝက်နား
ခြင်း၊ တစ်နာရီရှိပြင်ထိုး၍ တစ်နာရီရှိ
ရပ်ထားကာ မီးနှပ်ထားခြင်းမျိုး ပုလိက်
အေးလိုက် သို့မဟုတ်ဓာတ်ပျော်အောင်
ထိုးလိုက်၊ ပျော်နေသောဓာတ်ကို အခဲ
ဘဝ ရောက်သွားအောင် မီးထဲမှာပင်
အအေးခံထားလိုက်နည်းဖြင့် ဆောင်
ရွက်သွားနိုင်မှသာ တစ်နေ့ကုန် မီးထဲမှာ
ထားသော်လည်း လုံက ခံနိုင်ရည်ရှိမည်
ဖြစ်ပါသည်။

ဤစနစ်မှာ သိဒ္ဓါသွင်းရာလည်း
ရောက်သည်ဟု ဆိုပါသည်။ ကမ္ဘာကြီး
၏ သဘာဝနိယာမအရ နေ့အချိန်မှာ
နေမင်း၏ အပူချိန်ကိုရရှိပြီး ညအချိန်
မှာ နေမင်းပျောက်ကွယ်ကာ အအေး
ဓာတ်ကို ရရှိကြောင်း တွေ့ရပါသည်။
ဤနည်းအားဖြင့် သဘာဝ

အလျောက် နဝရတ်(၉)ပါးဓာတ်များ
ရတနာများ ဖြစ်ပေါ်လာကြောင်း ကြံဆ
သိမြင်နိုင်ပါသည်။ ဓာတ်လုံး မီးပေးရာ
တွင်လည်း အရည်ပျော်အောင် ဖိုဆွဲ
လိုက်၊ အရည်ပျော်ချိန်တွင် ဖိုကို ရပ်နား
ထား၍ အခဲဘဝသို့ ကူးပြောင်းစေလိုက်
ဖြင့် အကြိမ်ကြိမ် ဆောင်ရွက်သွားပါက
ဓာတ်၏ သန္ဓေသား ရင့်ကျက်လာပြီး
သိဒ္ဓါ(၁၀)ပါးပေါက်မြောက်သည့် ဓာတ်
လုံးဘဝသို့ တဖြည်းဖြည်း ကူးပြောင်း
ရောက်ရှိလာမည်ဖြစ်ကြောင်း တင်ပြ
လိုက်ပါသည်။

သို့ဖြစ်ပါ၍ အင်္ဂုရတ်ပါသနာရှင်များ
နှင့် အင်္ဂုရတ်ပညာ လေ့လာနေကြသူ
များအနေနှင့် မိမိဆောင်ရွက်နေသော
ပြဒါးဓာတ်လုံး (ရှစ်ပါးဓာတ်လုံး)အား
ဖော်ပြပါ ဓာတ်လုံးမီးတက်စဉ် နည်း
လမ်းများအတိုင်း စနစ်တကျတက်လုပ်
ဆောင်ရွက်မည်ဆိုပါက ပေါက်မြောက်
အောင်မြင်သောဓာတ်လုံး သိဒ္ဓါမြောက်
ဓာတ်လုံးများ အမြန်ဆုံး ရရှိလာနိုင်မည်
ဖြစ်ပါကြောင်း စေတနာကောင်းဖြင့်
ဖော်ပြရေးသားလိုက်ပါသည်။

အောင်သန့် (ပုသိမ်ကြီး)

သိပေါမင်း ပါတော်မူပြီး နောက်နန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ ဖြူနယ်အသိသီးသို့ မြန်မာ့ရောက်ရှိခဲ့ကြရာ ဘီလူးကုန်း၊ ကမာမုန်ရွာသို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြသည့် နန်းတွင်း သမားတော်ကြီး ဦးပန္နဝ၊ သမားတော်ကြီး ဦးနွယ်၊ မြန်မာ့မျိုးချစ်တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင် ဆရာစံ (သမားတော်ကြီး ဦးစံရှား)တို့ထံမှ လက်ဆင့်ကမ်း၍ ဆင်းသက်လာသော နန်းတွင်းသမားစဉ် မူရင်းဆေးစွမ်းကောင်းတို့ကို သမားတော်ကြီး

သမားတော်ကြီး

မှ ထုတ်လုပ်သော နန်းတွင်းလိမ်းဆေး၊ လေးဖက်နာဆေး၊ နှလုံးထုတ်နှင့် ညှက်ကောင်းဆေး

ဦးနွယ်၏မိမြ၊ သမားတော်ကြီး ဦးတင့်လွင်(ငြိမ်း/ရိုလ်ကြီး) စနိုးဖော်ကျင်သိန်း၊ တိုင်းရင်းသမားတော် ဦးသန်းခေတ်၊ ညီမဖေါင်ခင်စင်ထွေးတို့ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက် သမားအိုဆေးတိုက်မှ မြန်မာ့ဆေးစွမ်းကောင်းများကို ထုတ်လုပ် မြန်မာ့လျက် ရှိပါသည်။

သမားတော် နန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၅၀၀ YR ၀၀၀၅၅၀]
[လိုင်စင်အမှတ် ၁၁/၂၀၀၈ တဆထလ တီ(၀၁၂၁)]

မြန်မာ့နန်းတွင်း အစဉ်အဆက် သုံးစွဲခဲ့သည့် လိမ်းဆေးဖြစ်ပြီး ပရတ်၊ မင်သော် စသည့် ဆေးပုများ မပါရှိသော ဆေးအေးဖြစ်၍ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး လုံးဝ မပါရှိဘဲ အပူနာများကိုပါ သက်သာပျောက်ကင်းစေကြောင်း အာမံသည့် လိမ်းဆေးတစ်လက်ဖြစ်သည်။ ပျောက်ကင်းစေသော ရောဂါများ

သမားအို နန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီးသည် အဆစ်၊ အမြစ်၊ အကြောရောင်/နာ၊ ကိုက်ခဲခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ခါးနာ၊ လေးဖက်နာ၊ ဂေါက်နာ၊ ဇက်ထိုး၊ ခေါင်းဒဏ်၊ ခေါင်းကိုက်၊ ပန်းနာ၊ ရင်ကျင်း၊ နာစေး၊ နာပိတ်၊ ထိပ်ကပ်နာ၊ အရိုးကျိုး၊ အဆစ်လွဲ၊ အဆစ်ပာ၊ ဒဏ်နာဖြစ်၊ လက်ကပ်ခြင်းနှင့် အပူလောင်ခြင်းများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

အသားပပ်ခြင်း၊ အသားကျဲခြင်း၊ ဝက်ခြံ၊ တင်းတိမ်၊ နေလောင်ကွက်များကို ညအိပ်ရာဝင်ချိန်၌ မျက်နှာအား ဆပ်ပြာဖြင့် စင်ကြယ်စွာ ဆေးကြောပြီးမှ ဆေးလိမ်း တစ်ရှူးကပ် အိပ်ပါ။

နေ့စဉ်ရက်ဆက် လိမ်းဆေးခြင်းဖြင့် "အသားအရေ ဖြူနု ရောမွတ်ပြီး မကြာဘူးအောင် အလှထူးစေသည်" ကမ္ဘာ့ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ မန္တလေးတောင်ကျွန်းထိန်းတောင်ပုပျိုးတောင်ကဲ့သို့ အလှူအကျင့်မရှိသော တောင်တက်ဘုရားပူးခရီးသည်များ သုံးစွဲရုံနှင့် ထိုကျည်ညောင်းညာ ကိုက်ခဲခြင်းများ သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် ကျွမ်းပေါင်းရောဂါဝေဒနာရှင်များ အသားထဲ စိမ့်ဝင်အောင် ညင်သာစွာ လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် ကျွမ်းပေါင်းရောဂါဝေဒနာများ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

၄၈ နဂျဏ်ပျော်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

သမားတော်
လေးဖက်နာဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၃၀၅ YR ၃၀၆၃]

လူတစ်ယောက်၏ခန္ဓာကိုယ်အား သိပ္ပံနည်းကျ သွေးစစ်ကြည့်ခြင်းဖြင့် ယူရစ်အက်စ်စ်အလွန် များနေခြင်း၊ အဆအက်စ်စ်ဆို သိတာယူနစ်(၂၀၀)ထက် များခြင်း၊ နောက်ထိုး အဆစမ်းသပ်မှု၌ (+) အပေါင်းလက္ခဏာတွေ့

ရှိခြင်းစသည်ဖြင့် လေးဖက်နာရောဂါအဆင့်ဆင့်တိုက်သိရှိနိုင်ပေသည်။ လေးဖက်နာရောဂါ၏ ထင်ရှားထင်ရှားဖြစ်သော နှလုံး၊ တွေ့တိုး၊ နှလုံးထုတ်၊ မြစ်ဖွားစောင့်၊ ဤတစ်ကာကွယ်သည့် ဆေးကုသမှုများ သမားတော် လေးဖက်နာဆေးတွင် ထည့်သွင်း ထားစင်ထားပါသည်။

သမားအိုလေးဖက်နာဆေးတွင် သက်စောင့်ဆေးဖက်များ ပါရှိသည့်အတွက် ရာသီဥတုဒဏ်ခံနိုင်ပြီး တရားထိုင်သူများ၊ ယာဉ်မောင်းသူများ၊ စက်ချုပ်သမားများ၊ လက်နှိပ်စက်နှင့် ကွန်ပျူတာ အော်ပရေတာများ ဤဆေးကို မှန်မှန် စားသုံးသွားပါက သီး၊ ဝမ်း၊ လေပန်းကန်ပြီး ကျန်းမာရေးနှင့် ညီညွတ်ကာ ကိုယ်လက်ခပိုပြီး သွက်လက်စေပါသည်။

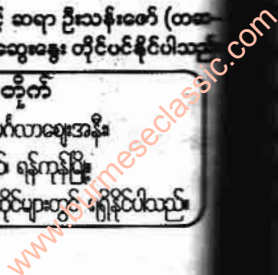
သမားတော် နှလုံးကျောင့်နှင့် ညှက်ကောင်းဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင် ၀၃၁၁ YR ၀၀၃၀၆၂]

မြန်မာ့နန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ အသုံးပြုခဲ့သော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်သည်။ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ နှလုံးကျပ်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်လွန်ခြင်း၊ မောပန်းခြင်း၊ နှလုံးအားနည်းခြင်း၊ နှလုံးရောင်ခြင်းနှင့် နှလုံးရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး စိတ်ဓာတ်ကို ကြည်လင် လန်းဆန်း၍ ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်စေသော "သတ္တဝါ" နှင့် ပြည့်စုံသော ဆေးကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားများနှင့် ရုန်းသဲသော အရှင်မြတ်များ စာမေးပွဲနီးသော အခါ၌ လည်းကောင်း၊ ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ ဝန်ဆောင်ရာ၌ လည်းကောင်း အစဉ်အလာအားဖြင့် အောင်မြင်စွာ သုံးစွဲခဲ့သော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

ဆေးဆန်းစွဲသူ ဝေဒနာရှင်များအနေဖြင့် ဆရာ ဦးသန်းခေတ် (တဆ-၀၂၉၁)၊ ဝန်း-၀၉-၄၉၂၆၄၄၁ သို့ ဆွေးနွေး တိုင်ပင်နိုင်ပါသည်။

သမားအိုဆေးတိုက်
အမှတ်(၇) (၁၈)လမ်း၊ ဟံသာရွှေအနီး၊
ဟံသာတောင်ညွန့်ပြည် ရန်ကင်းမြို့၊
ဖုန်း ၂၉၀၆၀ အမြို့ပြုရှိ မြန်မာ့ဆေးဆိုင်များတွင် မှိုနိုင်ပါသည်။

ဣန္ဒြာဿယ ဖဟိဒ္ဓိဗိတြ (ဆီ) ငှက်ကြီးအန် ဘဂျားဇိ

အိမ်ပြန်

[၀]

ထိမ်မြုပ်နေရ

ထွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၅၀)ကာလ
တစ်ခုခု ရပ်စောက်မြို့နှင့် (၅)မိုင်ခန့်
ကွာဝေးသည့် ကြာအင်းကျေးရွာမှ
အိမ်ထောင်ရေးတစ်ဦးဖြစ်သည့် နွားအုပ်
ဦးမာလာကျီးဆိုသူသည် ယင်း
အိမ်ထောင်ရေး အကောင်(၈၀)ရှိ နွားအုပ်
ရွာတောင်ဘက် တောင်တန်းများ
အတွင်း နေစဉ် တက်ရောက်၍ နွား
အောင်းလေ့ရှိသည်။

တစ်နေ့ ရွာတောင်ဘက် အမြင့်ဆုံး
အောင်ကုန်းကြီး၏ လွင်ပြင်တစ်ခုပေါ်
၌ နွားများကို ကျောင်းရင်း သူ နေစဉ်
အောင်ရွက်နေကျ အလုပ်တစ်ခုဖြစ်
သည့် မြေပြင်ပေါ်မှ ကျောက်တုံး၊
ကျောက်ခဲလေးများဖြင့် ကျောက်ခဲ
အတိတ်တည်ခြင်းအမိဋ္ဌာန်ကို ကျင့်ကြံ
အားထုတ်လေ့ရှိရာ နီးစပ်ရာ ကျောက်
ခဲတုံးများ ကောက်ယူ စုဆောင်း၍
E.7A. October, 2015.

ဣန္ဒြာဿယ

(၁)

အမိဋ္ဌာန် ပုတီးစိပ်လေတော့သည်။
ထိုသို့ အမိဋ္ဌာန်မဝင်မီ မိမိအောက်
ရှိ ကျောက်တုံးကလေးများကို
ကောက်ယူစုဆောင်းစဉ် မိမိအောက်ရှိ
ရှေးလက်ရာ ကျောက်ကြမ်းလောင်း
ထားသော သမံတလင်းပုံစံ ကွက်လပ်
ကြီးတစ်ခုကို မြင်တွေ့လိုက်ရသည်။
သို့သော် ရိုးသားအေးဆေးသော
လူမျိုးဖြစ်သည်နှင့်အညီ စိတ်ဝင်စား
မှု အလွှင်းမရှိပါဘဲ စိပ်လက်စ ပုတီးကို
သာ ဆက်စိပ်ရင်းဖြင့် ထိုအကြောင်း
အရာကို မေ့မေ့ပျောက် ပျောက်ထားခဲ့
ရာမှ ထိုသို့ ထူးဆန်းစွာ မြင်တွေ့ခဲ့ရ

သော ကွက်လပ်ကြီးမှာ ထိုအချိန် ထို
ကာလ၌ပင် တစ်ခန်းရပ်ခဲ့ပါတော့
သည်။

[၂]

ထပ်မံ၍ နောက်အနှစ်(၂၀)ကျော်
ပြီးနောက် ရန်ကုန်၊ ဗဟန်းမြို့နယ်ရှိ
“ရွှေနံသာ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်
ကြီး ဘဒ္ဒန္တဂုဏဝန္တ”မှ “ဝိဇ္ဇာသိင်္ဂီ
ကြီးအဘရစ်”၏ နိမိတ် အာရုံအရ
အဆိုပါ ကျောက်ခဲစေတီခေါ် ကျောက်
တုံးစေတီ၏ ပန္နက်ဟောင်းအပေါ်မှ
မိုးအုပ်ကာ “ငှက်ကြီးအန်(ခေါ်)
ဣန္ဒြာဿယ ဖဟိဒ္ဓိဗိတြ ဝေတီဇောတိ
နက္ခတ္တဓမ္မာဓိဗြညီမဂ္ဂဇာတိ ၄၉

◆ ဗုဒ္ဓာဿ မဟိန္ဒိတြထေရီ အကျောက်ဥစ္စာတော်
သက်တော်(၈၀)၊ ဝိသတော်(၁၇) ဦးစုဇနီရီ
◆ ကျောင်းဆိုင်ထောတော်ကြီး ဦးစုဇနီရီ

ကြီး"ဟု အမည်နာမဘွဲ့တော်ရှိသည့် ဘုရားစေတီကို လာရောက် တည်ခဲ့သည်။

ထိုအချိန်မှာ ၁၉၈၂-၈၃ ခုနှစ် ဝန်းကျင် စာရေးသူတို့ အထက်တန်း ကျောင်းသားဘဝ၌ အတန်းပိုင် ဆရာ/ဆရာမများက ဦးဆောင်၍ သွားရောက် လုပ်အားပေးခဲ့ဖူးသည်။

ထိုသို့ သွားရောက်၍ လုပ်အားပေးခဲ့ စဉ်၌ ငှက်ကြီးအန်ထားခဲ့သော အရိုး တွင်း(လူရိုးများ)၊ ငှက်ကြီးချိမ ယူ

ဆောင်လာစဉ် ပါလာခဲ့သည့် ပုဂံအရပ် မှ ကညာပျိုများ၏ လည်ဆွဲပုတီးကုန်း များ၊ ရွှေတိုရွှေစများနှင့် အဖိုးတန် လက်ဝတ်ရတနာအချို့ကို ဒေသခံများ ရရှိပူးကြောင်း ရှေးလူကြီးသူမများမှ ပြောဆိုပြသကြသဖြင့် စာရေးသူတို့ ကျောင်းသားဘဝ၌ အထူးပင် စိတ်ဝင် စားခဲ့ရသည့် ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ် ဖြစ်ခဲ့ သည်။

စာရေးသူတို့ တွေ့ရှိရသည့် အနေ အထားမှာ ယခင်စေတီ နေရာဟောင်း

မှာ မည်သည့်အကြောင်းကြောင့်ဟု မသိရ။ ရှေးတည်ထားခဲ့သူက ရင်ပြင် တော်အဆင့်မှာပင် အပြီးသတ်ခဲ့သည် ကို တွေ့ရသည်။ ယခု ငှက်ကြီးအန် ဘုရားကို ယခင်ပဏ္ဍိတ်ချပြီးသား ရင်ပြင် တော်အတိုင်းအတာကိုပင် ငုံ့၍ တည် ထားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

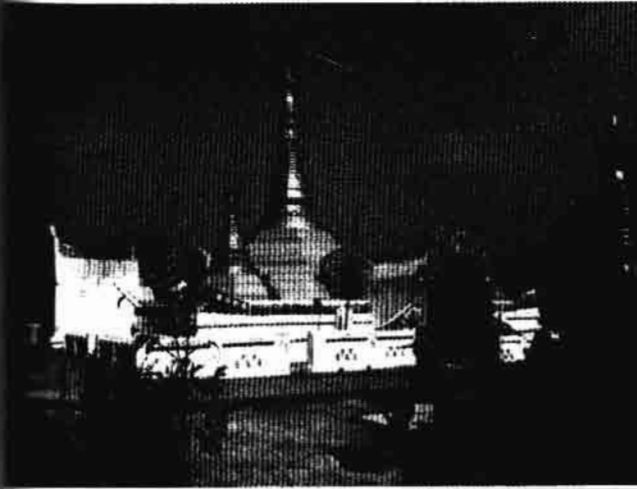
စေတီဟောင်း တည်ထားကိုးကွယ် ခဲ့သည်ဟု ယူဆရသည့် ရှေးပညာရှင် များ၏ လက်ရာအုတ်ချပ်များ အခြား ဆက်စပ် ပန်းရန်၊ ပန်းပု၊ ပန်းတင့် စသည့် သက်သေ အထောက်အထား များအား ဒီကနေ့အထိ စာရေးသူတို့ မမြင်တွေ့ခဲ့ရပါ။

နွားအုပ်ပိုင်ရှင်ဖြစ်သူ ဦးမာလာကို တွေ့ခဲ့သည့် ပုံစံမှာလည်း အတွင်း ဌာပနာထည့် တည်အပြီး အပေါ်မှ ရင်ပြင်တော်အကျယ်သာ ဖြစ်မည်ဟု ယူဆကြသည်။

[၃]

ငှက်ကြီး အန်ချထားခဲ့သည့် အခန်း များကို ငယ်စဉ် ကျောင်းသားဘဝမှ အထူး စိတ်ဝင်စားလာသည်မှာ ယနေ့

www.burmeseclassic.com

◆ ဝက်ကြီးတော်ဘုရား အကျွတ်တောင်တော် မြင့်တွင်
◆ ရတနာတောင်

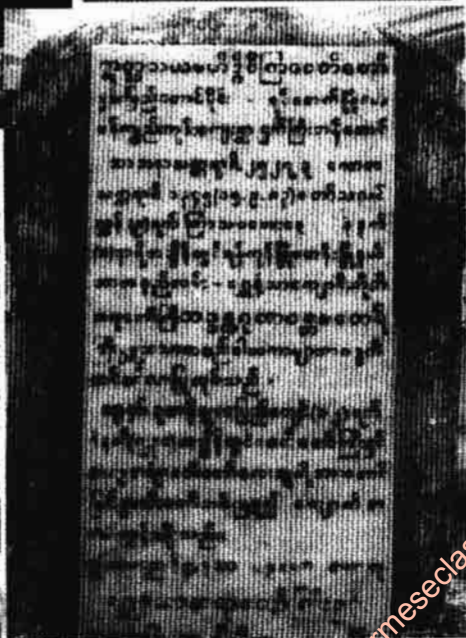

◆ ထေရီကြီးအကျွတ်ဘက်ရှိ
မေပုရိကြာထေရီဝယ်

◆ ကောသုာသည့် အငှက် အနှောင်အငှက်

◆ အကျွတ်ဘက်မူရီ
လက်ခဲတော်ရှိ
ဖော်ငှက်အနှောင်အငှက်

• မစားလှူငွေအသယံ ဓမ္မသိဒ္ဓိဗဟု ကျောင်းတိုက်ဆောက်
• လပြည့်လကွယ် အဆိုကြီးတို့တိုင် ကျောင်းပြည်တော်ကွန်မြူဇာ
ဆောက်တော်ကြီး အစီအစဉ်ရှိ ဓာတ်ဆောင်ပေါက်
• ကျောက်မောင်ကြီးကို ထောင်တံတိုင်းမှ လိုက်ပြီးစဉ် ယခု အသံမပြည့်ပါ

တိုင်ပင်ဖြစ်သည်။ လက်လှမ်းမီသမျှ ရှာဖွေလေ့လာမိပါသည်။

နောက်ဆုံးရရှိလာသည့် အနီးစပ်ဆုံးအဖြေမှာ စာရေးသူ ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ မတ်လထုတ် အမှတ်(၃၄၄)၊ စာမျက်နှာ(၁၆၁) နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၌ ရေးသားဖော်ပြခဲ့သည့် **“လိုချင်ယူသုံး ဆန်းကြယ်နေတုန်း ကျောက်ပုတီးကုန်း”** ဆောင်းပါးမှ **“ကျောက်ပုတီးကုန်းအစ ပေါက်ပြည်မှ”** ဟူသည့် ဆောင်းပါး၌ ပါရှိသော မင်းထီးခေါ် စောထီးမှ အစပြုခဲ့သည် သမိုင်းဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိခဲ့ရသည်။ အဆိုပါ သမိုင်းအကဏ္ဍကို ထပ်မံဖော်ပြလိုပါသည်။

မင်းထီးခေါ်စောထီး မှန်နန်းရာဇဝင် (သက္ကရာဇ် ၈၄-၁၆၄) အသက်တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်ပြည့်သော် ပုဂံပြည်သို့ သွားခွင့်တောင်း၏။ မင်းထီးပုဂံပြည်သို့ ရောက်စဉ်ကာလ ပုဂံပြည်သူပြည်သားတို့အား နှိပ်စက်သတ်ဖြတ်နေသော ရန်သူကြီးလေးဦး ရှိနေ

သည်။ အဆိုပါ ရန်သူလေးဦးမှာ အရှေ့အရပ်၌ ဝက်ကြီး၊ အနောက်အရပ်၌ ငှက်ကြီး၊ မြောက်အရပ်တွင် ရှူးပျံကြီးနှင့် တောင်အရပ်၌ ကျားကြီးတို့မှ တစ်ဖက်အရ ငါးရာစီဖြင့် ကြီးစိုးမင်းမူလျက်ရှိရာ အဆိုပါ ရန်သူကြီးလေးဦးကို ပုဂံပြည်ရှင် သမုတိရာဇ်မင်းကိုယ်တော်တိုင် မနှိမ်နင်းနိုင်သဖြင့် လက်မှိုင်ချနေရသော အချိန်ကာလ

တစ်ခုဖြစ်သည်။ ထိုအထဲမှ ငှက်ကြီးထီးလှိုင်က အဆိုးဆုံးဖြစ်သည်။ ယင်းစားသော ရန် သမီးကညာ တစ်နေ့တစ်ယော နှုန်းဖြင့် ဆက်သခဲ့ရသည်မှာ (၁၂) တိုင်တိုင်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။ ထိုသို့ဖြင့် (၁၂)နှစ်တိုင်တိုင် ဆက်ခဲ့ရသည့် သမီးကညာပေါင်း(၄၃) ကျော်ကို ပေါက်ပြည်တွင် မာသားဘေးဘေးရန်အပေါင်းမှ ဖွတ်ရာ

• ကျောင်းဆိုင်ရာအောက်ကြီး တရားကန့်ရန် ငှက်ကင်းသည့်အရာနှင့် သီတင်းသုံးဆုတောင်း ကျောင်းဆောင်
စေတီကျောင်းထံသို့ စားသောက်ပြီး လူရိုများကို လာအောက် စာနိရူသည့် မှန်မှ ငှက်ကြီးထီးလှိုင်းကာ •
• ဣန္ဒာသယ ဓမ္မာရုံအလှူရှင် ဇနီးမောင်နှံ

ကြောင်းအရပ်ဖြစ်သည့် ပေါက်ပြည် ကြီး၏ အရှေ့စူးစူး ရှမ်းကျန်းမြေမြင့် တစ်နေရာ၌ လာရောက် စားသောက် လေ့ရှိကြောင်း သိရသည်။
ထိုအရပ်မှာ စာရေးသူ တင်ပြခဲ့ဖူး သည့် ရပ်စောက်(နဂါးမြို့တော်)မှ (၁၀) မိုင်ခန့် ဝေးကွာသည့် ကျောက်တော ကျေးရွာအုပ်စု၊ ကျောက်တောကျေးရွာ အရှေ့တောင်ဘက် ထင်းရှူးကျန်းကြီး

ပေါ်ရှိ ကျောက်ပုတီးများ ထွက်ရှိရာ အရပ်ပင် ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။
ထိုသို့ စားသောက်ပြီးသကာလ ထပ်မံ၍ အရှေ့စူးစူးအရပ်၌ ထင်ထင် ရှားရှား မြင်တွေ့ရသည့် ကျောက် တောင်ကြီးတစ်ခုပေါ်သို့ စားကြွင်း စားကျန် အစိုးများကို သွားရောက် အန်ချခဲ့သည်။
အဆိုပါ တောင်ကြီးမှာ ယခု

စာရေးသူ ရေးသားတင်ပြသည့် "ဣန္ဒာသယ မဟီဒ္ဓိစိတြစေတီ" တော်ကြီး တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့ရာ "ငှက်ကြီးအန်တောင်တော်" ကြီး ပင်ဖြစ်ကြောင်း လေ့လာခဲ့ရပါသည်။
အဆိုပါ ငှက်ကြီးအန် စေတီကြီး တည်ရှိရာအရပ်မှာ ရပ်စောက်မြို့ တောင်ဘက်၊ ပင်းတယမြို့သွားရာ ကားလမ်းနံဘေး၌ တည်ရှိပြီး (၅)မိုင် ကျော်ခန့် ဝေးကွာသည်။ ပင်းတယ သွား လမ်းမကြီးမှ တောင်စူးစူးအရပ်ရှိ ကျောက်တောင်ကြီးတစ်ခုပေါ်၌ ဖြစ် သည်။
ထိုစေတီသို့ မရောက်မီ ကြာအင်း ကျေးရွာ၊ ရွာဦးထိပ်၌ "ဝတီးချောင်း တံတား"အမည်ရှိသည့် တံတားတစ်ခု သို့ ရောက်မည်ဖြစ်ပါသည်။

ရှေ့လဆက်ဖတ်ပါရန်
နိုင်မင်းညို

မဟာရွှေထီးဆောင်းကျင့်စဉ်

မောင်ရွှေကျော် (အိမ်မဲ)

ကျွန်ုပ်တို့၏ မြန်မာ့ဝိဇ္ဇာဝေရလောကီ ပညာရပ်တို့သည် လေ့လာလိုက်စား၍ မကုန်လောက်အောင် ကျယ်ဝန်း နက်နဲလှပါသည်။

ထိုကျယ်ဝန်းနက်နဲသော ပညာရပ် များထဲမှ မိမိတို့ သိရှိလေ့လာဆည်းပူး ထားသော ပညာရပ်များကို မျှဝေပေး နေသော နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် မဂ္ဂဇင်းတွင် ရေးသားနေကြသော စာရေးဆရာများကို ကျွန်ုပ်မှာ လွန်စွာ မှ ကျေးဇူးဥပကာရ တင်ရှိရပါသည်။
“ပညာကို သေရွာမယူဘဲ” ရေးသား မှတ်တမ်းတင်နေသူများကို လေးစားနေမိပါသည်။

ကျွန်ုပ်သည် နွေရာသီ အလုပ် ကလေး နားနေရသည်နှင့် စာမူလေး တစ်ပုဒ်လောက် ရေးကြည့်ရန် စိတ်ကူး ကာ အိမ်ရှေ့ကုက္ကိုပင်အောက်၌ ကုလားထိုင်နှင့် စားပွဲချကာ စာရေးရန် စဉ်းစားနေမိပါသည်။

ဘောလံပင်ကိုင်၍ တကယ့် တကယ် ရေးမည်ဆိုသောအခါ မည်သည့်အကြောင်းကို ရေးရမည် မသိ ဖြစ်နေ၏။

ထိုစဉ် ကျွန်ုပ်တို့ ရပ်ကွက်ထဲရှိ ရိုးကြီး ဝိသုဒ္ဓါရုံကျောင်းမှ ရဟန်းဆံ ရှင်ပြုအတွက် မဲပေါက်ရဟန်းလောင်း များကို ရွှေထီးများဖိုး၍ လိုက်ပင့်နေ သည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ထိုအခါမှ လွန်ခဲ့သော (၁၈)နှစ် လောက်က ဖခင်ကြီးမှ သူ၏ သူငယ်ချင်းအား ပြောပြသော “မဟာရွှေထီးဆောင်း” ပုတီးစိပ်

ကျင့်စဉ်ကို ပြန်လည်အမှတ်ရ၍ ကလောင်ကို အသော့နှင်လိုက်ရပါ တော့သည်။

တစ်နေ့ ကျွန်ုပ်တို့၏အိမ်သို့ ဖခင် ကြီး၏သူငယ်ချင်း ဦးလှဖေတစ် ယောက် ညှိုးငယ်သော မျက်နှာထား ဖြင့် ရောက်လာပါသည်။ ရောက် ရောက်ချင်း ဆိုသလို...

‘သူငယ်ချင်းရယ် ငါ့အခက်အခဲကို ကူညီပါဦးကွာ၊ ငါတော့ ခေါင်းမီး တောက်နေပြီ’

ထိုအခါ ဖခင်ကြီးက...
‘လှဖေရာ ခေါင်းမီးတောက်နေရင် ရေခွဲ လောင်းချလိုက်ပေါ့ကွာ’ ဟု နောက်လိုက်လေ၏။

‘မနောက်ပါနဲ့ကွာ၊ ငါ့မှာ ခုဆိုရင် ပွဲရုံလုပ်ငန်းကလဲ အဆင်မပြေ အရှုံး ပေါ်၊ ဒီကြားထဲ အရှုပ်အရှင်းရှိတာ မသိဘဲ ရှေးသက်သာလို့ ဝယ်ထား လိုက်တဲ့ မြေကြီးကလဲ ပြဿနာတက် လို့ တရားရုံးမှာ ရုံးချိန်းကို သွားနေရ သေးတယ်’

စသည်ဖြင့် ဦးလှဖေက သူ၏ ဒုက္ခ များကို အိတ်သွန်ဖာမှောက် ပြောလေ တော့၏။

ဖခင်ကြီးက...
‘ဟေ့ကောင်ကြီးရာ အနာသိ ဆေးရှိပါတယ်ကွာ’

ဟု ပြောကာ ယခု ကျွန်တော် ရေးသားတင်ပြမည့် ပုတီးစိပ်ကျင့်စဉ် ကြီးကို ပြောပြလေတော့၏။

တစ်လခန့် ကြာသောအခါ ကျွန်တော်တို့၏အိမ်သို့ ဦးလှဖေ မုန့်ပုံးများဆွဲ၍ ရောက်လာလေတော့ ၏။

ပွဲရုံလည်း အဆင်ပြေ၊ တရား တဘောင်လည်း ပြီးဆုံးအဆင်ပြေ သွားကြောင်း ဝမ်းသာစွာ ကြားသိရ လေတော့သည်။

အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်တွင် လိုအပ် သော ပစ္စည်းများ...

- ◆ ကနဦးအထိမ်းမြှုပ်စာအုပ်၊ ရွှေထီးတစ် ချောင်း အသင့်ဆောင်ထားပါ။
  - ◆ အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ် ဖတ်စဉ် တစ်ရက်အလို တွင် မိမိ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်မည့်နေရာရှိ ဘုရားကို ထိမြှုပ်၍ လှူဒါန်းပါ။
  - ◆ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရမည့်ရက်မှာ မိမိမွေးနေ့ နံနက် (၉:၅၅)နာရီမှစ၍ (၉)ရက်တိတိ ထ်ရမည် ဖြစ်သည်။
- အဓိဋ္ဌာန် စသည်နေ့တွင် ဘုရားရှင် အား ဆွမ်း၊ ပန်း၊ ရေချမ်း အစုံကပ် လှူပါ။ ပြီးနောက် နဝင်သီလ ဆောက် တည်ပါ။ သီလဆောက်တည်ပြီး ဘုရား

ဘောင်ရှေ့တွင် စားပွဲခုံတစ်ခုကို
 ဖြစ်မြှုပ်ထား၍ ထိုခုံပေါ်တွင် ငှက်ပျော
 (၅)စီး၊ အုန်း(၁)လုံး၊ လက်ဖက်၊
 ချွမ်းသာ အပြည့်အစုံပါသော ပွဲတစ်ပွဲ
 ထိုင်လှူပူဇော်ပါ။

ထိုစားပွဲပေါ်တွင်ပင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်
 သူ၏ မွေးနေ့ အညွန့်ပန်းကို ပန်းအိုး
 သစ်ထိုးထဲတွင်ထည့်၍ လှူထားပါ။

(၉)ညွန့် လှူရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ပြီးလျှင် အသင့်ဆောင်ထားသော
 ဆွမ်းကိုဖွင့်၍ မိမိပုတီးစိပ်မည့်
 ဆရာအပေါ်၌ မိုးပါ။(ရွှေထီးဆောင်း၍
 နှင်းစိပ်သည့် သဘောမျိုးဖြစ်သည်။)

ပြီးနောက် ရွှေထီးအောက်သို့ဝင်၍
 ဧတ္ထသုတ်(၉)ခေါက် ရွတ်ပွားကာ
 နတ်ဗြဟ္မာများအား ပင့်ဖိတ်ခြင်း၊
 ဝိဇ္ဇာများအား ပင့်ဖိတ်ခြင်း၊ မြင်အပ်
 မြင်အပ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ပင့်ဖိတ်ခြင်း
 ပြုပါ။

ပုဂ္ဂိုလ်အလုံးစုံတို့ကို ပင့်ဖိတ်ပြီးမှ
 ဌာနန်းကျမ်းမြတ်ဒေသနာ (ပစ္စယ
 နိဒ္ဒေသ)ကို ဌာနံကရိုဏ်းကျကျ ရွတ်
 ဖတ်ပူဇော်ပါ။

ဌာနန်း ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပြီးမှ
 အောက်ပါဂါထာကို တစ်ခေါက်ရွတ်
 ပုတီးတစ်လုံးချနှင့် (၁၀၈)လုံး ပုတီး
 တစ်ပတ်စိပ်ပါ။

- ဇယန္တော ဘောဓိယာ ပူလေ၊
- သက္ကုနံ နန္ဒိဝမနော၊
- ဝေဝေဝ ဇယာ ဟောတု၊
- ဇယသု ဇယဟံလေ၊
- အ၊ပရာဇိတပုဏ္ဏဏံ၊
- သီသေ ပုတု ဝိ၊ပုက္ခလေ၊
- အတိသေကေ သပ္ပုဒိန္နံ၊
- အဂ္ဂပ္ပတ္တာ ပမောဒတိ။

ထို့နောက် ဘုရားဂုဏ်တော်(၉)ပါး
 တို့ တစ်ပါးလျှင် ပုတီးတစ်ပတ်နှင့်
 (၉)ပတ်စိပ်ပါ။ စုစုပေါင်း ပုတီး (၁၀)

ပတ်ရှိရမည်။ ထိုနည်းအတိုင်း (၉)
 ရက် ပုတီးစိပ်ရမည်။

ပုတီးစိပ်ပြီးနောက် (၃၁)ဘုံသားတို့
 အား အမျှပေးဝေပါ။ အလိုအပ်ဆုံး
 ဆုတစ်ဆုကိုသာ တောင်းပါ။ ပြီးမှ
 နတ်ဗြဟ္မာများ၊ ပင့်ဖိတ်ထားသူများကို
 ပြန်ပို့ပါ။

ဤကျင့်စဉ်၏ အကျိုးသည် စီးပွား
 ဥစ္စာများတိုးတက်ခြင်း၊ မတရား အမှု
 ဆင်ခြင်းများမှ ကင်းလွတ်ခြင်း၊ သွား
 လေရာ၌ ဘေးရန်ကင်းခြင်း၊ လူနတ်
 ချစ်ခင်ခြင်း စသည်တို့ ဖြစ်သည်။

အထူးသတိချုပ်ရန်မှာ ကိုးပါး
 သီလကို လုံခြုံစွာ စောင့်ထိန်းရမည်
 ဖြစ်သည်။ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်က ပို၍ ကောင်း
 တ်။

မည်သည့်အဓိဋ္ဌာန်မဆို အချိန်မှန်
 မှန် ယုံယုံကြည်ကြည်နှင့် ဆောင်ရွက်
 ပါက ကောင်းကျိုးများသာ ရရှိမည်ဖြစ်
 ပါသည်။

အဓိဋ္ဌာန်တစ်ရက်ပျက်ပါက အစမှ
 ပြန်ဝင်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။

* * *

အဓိဋ္ဌာန်ဝင်သူ၏နေ့နံ	အညွန့်ပန်း
တနင်္ဂနွေ	ကြညွန့်
တနင်္လာ	သီး(ဖိ)ညွန့်
အင်္ဂါ	ရွက်လှညွန့်
ဗုဒ္ဓဟူး	ပျံပ/ပိတောက်
ကြာသပတေး	သီပိုင်ညွန့်
သောကြာ	ထိပ် ထန်း တမာ
စနေ	အုန်း အင်

ရတနာသုံးဖြာနှင့် မိဘဆရာအား
 ရှိသေစွာ ဦးဆိုက်လျက်...

မောင်အောင်ကျော်(အိမ်ပဲ)

သွားနားပျောက်

ဆေးနည်းတစ်နည်း

တစ်နေ့
 သော
 နံနက်ခင်း
 အချိန်တွင်
 စာရေးသူ
 နေအိမ်ရှေ့
 တမာပင်ရင်းမှာ ရွှေဘိုမြို့၊ သီတဂူ
 ရပ်ကွက်မှ ကိုဇော်မင်းဦးတစ်ယောက်
 ဓားမတို တစ်ချောင်းဖြင့် ပင်စည်ကို
 ခြစ်ခွာနေသည်ကို စာရေးသူ သွား
 ရောက်ကြည့် ရှုမေးမြန်းခဲ့ပါသည်။
 'ကိုဇော်မင်းထွန်း ဘာတွေ ခြစ်ခွာ
 နေတာလဲ'

ဟု မေးကြည့်တော့...
 'တမာစေးခွာနေတာပါ ဆရာ'
 'တမာစေးကို ဘာအတွက် အသုံး
 ပြုမှာလဲ'

ဟု မေးတော့...
 'တမာစေးကို နာနေတဲ့ သွားဒေါင်းထဲကို
 ထည့်ပေးပါက သွားမှာ ချက်ချင်း သက်သာ
 ပျောက်ကင်းတယ်ဗျာ'

ဟု ပြန်ပြောပါသည်။
 'ကျွန်တော် ကြားဖူးတာက
 လေးညှင်းပွင့်ကိုကြိတ်ပြီး သွားဒေါင်းထဲ
 ထည့်ရတယ်ပဲ ကြားဖူးတယ်။ ခင်ဗျား
 ပြောမှ တမာစေးလို့ သိရတယ်'
 ဆိုတော့...

'တမာစေးကတော့ ကျွန်တော့်
 ကိုယ်တွေ့ပဲဗျို့၊ ခုထည့် ခုချက်ချင်း
 သက်သာတယ်။ ပျောက်လဲပျောက်ပါ
 တယ်'

ဟု ပြောပြီး တမာစေးများကို
 ဆုပ်ကိုင်ကာ ထွက်ခွာသွားပါတော့
 သည်။

ဦးကိုလေး
 (ထန်းတပင်၊ ဖိကုန်း)

'ဟေ့ ကိုကြီးကောင်း အိမ်တွင်းပုန်း
လုပ်နေတာလားဗျ'
'အိမ်တွင်းပုန်းနေတာ မဟုတ်ဘူး။
စိတ်ဓာတ်ကျနေတာဗျ'
'ကဲ ဆိုစမ်းပါဦး။ စိတ်ဓာတ်ကျရော
ဘယ်လိုအကြောင်းတွေများ ရှိလို့လဲ'
'ပြောရရင်တော့ ရှက်စရာကြီးပါဗျာ။
ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားက ဗဟုသုတစုံသူ
ဆိုတော့ အကြံဉာဏ်များပေးနိုင်ကောင်းရဲ့
ဆိုပြီး ရှေ့မျက်နှာ နောက်ထားပြီး ပြော
မယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်မှာ အမျိုးသားအား
နည်းရောဂါ ဖြစ်နေလို့ဗျ။ အဲဒါ လုပ်ပါဦး။
ဘယ်လိုလုပ်ရင် ကောင်းမလဲ'

'ဆေးတွေ မသုံးစွဲဘူးလား'
'သုံးစွဲတာမှ ရှိသမျှအားဆေးတွေ စုံနေပြီ။ ထူးခြားမှုမရှိဘူး
ကိုဘုန်းရ'

'ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်လဲ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်နေရလို့
ခင်ဗျားလိုပဲ စိတ်ဓာတ်ကျနေတဲ့အချိန်မှာ ဆရာကြီး ဆရာမြင့်
(စကြာမင်း) ရေးသားပြုစုထားတဲ့ "အမျိုးသားရောဂါ သိကောင်း
စရာနဲ့ ကာကွယ်ကုသနည်းများ" ဆိုတဲ့ အမျိုးသားများအတွက်
ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာအုပ်ကို ဖတ်မှတ်မိရမှ အားတက်သွား
ပြီး ဆရာမြင့်ထံ အပြေးကလေး သွားရောက်ဆွေးနွေးမိတယ်ဗျ။

အဲဒီမှာ ဆရာမြင့်က စကြာမင်းအားတိုးဆေးပေးပြီး တစ်နေ့
(၂)ကြိမ် မှန်မှန်သောက်ရင် မင်းရဲ့ရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း
သက်သာပျောက်ကင်းပါလိမ့်မယ်လို့ ညွှန်ကြားလိုက်တယ်။ ဒါနဲ့
ကျွန်တော်လဲ ဆရာရဲ့ ညွှန်ကြားချက် ဆေးညွှန်းပါ အညွှန်း
အတိုင်း သောက်သုံးလိုက်တာ အခုဆိုရင် လန်းဆန်းပြီး အကြော
အားတွေ ကောင်းလိုက်တာမှ ဒေါင်ဒေါင်မြည်ပဲဗျ'

'ဆေးရဲ့ အစွမ်းအားနိသင်က ဘာတွေကောင်းလဲ'
'ဘာတွေကောင်းလဲဆိုရင် ခန္ဓာကိုယ်အတွက် တစ်နေ့တာ
ကုန်ခန်းသွားတဲ့ အားအင်များကို အလျင်အမြန် ပြန်လည်ပြီး
ဖြည့်တင်းပေးနိုင်တဲ့ အစွမ်းသတ္တိထူးရှိလို့ သွေးသစ်၊ အားသစ်၊
ခွန်အားသစ်၊ ဓာတ်ပစ္စည်းအသစ်များ ဖြစ်ထွန်းတည်ဆောက်ပေး
နိုင်တယ်။

ပန်းသေ၊ ပန်းညှိုးဖြစ်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခန်းခြင်း၊ သုက်ဓာတ်
အားနည်းခြင်း၊ သုက်လွှတ်မြန်ခြင်း၊ အိပ်နေစဉ်အလိုလို သုတ်
လွှတ်ခြင်း၊ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေခြင်း၊ စိတ်ပီပီပူပူများခြင်း၊ အကြော
အားနည်းခြင်း၊ နှစ်ခြိုက်စွာအိပ်မပျော်ခြင်း၊ စားမကောင်းခြင်း၊
ကိုယ်ခံစွမ်းအား လျော့နည်းကျဆင်းခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်း
ခြင်းနဲ့ အဆုတ်အား၊ နှလုံးအား၊ သွေးအားနည်းခြင်းများကို
သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး အမောလုံ၍ စိတ်ဓာတ်အား၊
ဆန္ဒအား၊ အကြောအား၊ ပန်းအားများကို တက်ကြွလန်းဆန်းစေ
လျက် ဆန္ဒသုခ အိမ်ထောင်ရေးရာသတို့ကို ပြည့်စုံစွာ ပေးစွမ်း
နိုင်သော ရသာယာနုဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ နေ့စဉ်သုံးစွဲပါက
ဒါအပြင် ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းရှိ ဓာတ်ပစ္စည်းများကို ညီညွတ်မှုတစေ
ပါတယ်'

'ကျွန်တော်လဲ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအားတိုးဆေးကို
၅၆ နဂျာရီရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အမျိုးသားများ အားအင်ထွန်းခန်း စိတ်ရွှင်လန်းရင်

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

အားတိုးဆေး

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၃၁၁ YR ၀၀၆၀၂၄)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်
တဆဝက(စာနယ်ဇင်း)
၅၃/၀၅၁၃

သုံးစွဲချင်လို့ ဆေးဆိုင်တွေမှာ မေးကြည့်တော့ မရှိဘူးလို့
ပြောပြောနေတော့ ခက်တယ်ဗျ'

'မခက်ပါနဲ့ဗျာ အလွယ်တကူ ဝယ်ယူသုံးစွဲနိုင်စေဖို့ တစ်ပြည်
လုံးကို ဖြန့်ချိနေပါပြီ။ ခင်ဗျားလဲ နီးစပ်ရာ ဆေးမျိုးစုံဆိုင်သာ
ပြေးပြီးဝယ်ပေတော့'

ဟော အခုတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအားတိုးဆေး
အစွမ်းထက်မှုကြောင့် စိတ်ရောကိုယ်ပါ လန်းဆန်းတက်ကြွနေ
တဲ့အပြင် အကြောအားတွေလဲ ကောင်းမှကောင်းပဲ။

အဲဒါကြောင့် ဘဝတူအမျိုးသားများ အကျိုးများပြီး အင်အား
တိုးပွားကာ အမြဲတမ်းတက်ကြွလန်းဆန်း သန်မာစွာနဲ့ နေနိုင်
စေဖို့ အသက်ရှည်ရာ အနာကင်းရေး သော့ချက်ဖြစ်တဲ့ စကြာ
မင်း စိတ်ပျိုကိုယ်နု အားတိုးဆေးစွမ်းတစ်လက်ကို နီးစပ်ရာ
ဆေးဆိုင်များမှာ ဝယ်ယူသုံးကြည့်ပါလို့ အကြံပြုပါရစေ။

အဲ ဆရာမြင့်နဲ့ ကိုယ်တိုင်တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးချင်ကြရင်တော့

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းတိုင်ရင်ဆာတိုက်
အမှတ် (၈/၆၆၆) သုဝဏ္ဏလမ်းမကြီး၊ သွတပုတ်တိုင်းအနီး၊
(၈)ရပ်ကွက်၊ ပြောက်ဥက္ကလာပပြဒွယ်၊ ဖုန်း ၇၂၂၈၁၁

ကိုကြီးကောင်း

ဆရာတော်ကြီး ဦးကောသလနှင့်

ဝင်းစိန်စောရ

သာယာနာမြေ (၂)

နယ်လှည့်၊ ဓာသမားတစ်ဦး

◆ သက်တော်(၉၀)နှစ်တွင် ဖုတ်ပြုသော ဦးကောသရ

သက်တမ်းလေး အာဆော်

သက်တမ်းလေးသည် သက်တမ်းလေးလုံး
 နှင့် ဆောင်ရွက်တစ်ချောင်းကို အားပြု
 သက် ကြွတော်မူခြင်းဖြစ်သည်။
 သို့သော် လှည့်လည်ကြွရောက်ရာ၌
 ခြေထဲအတွင်း သုသာန်ပေါင်း (၁၃၃)ခု
 အားထုတ်ခဲ့ကြောင်း သိရသည်။
 ထိုလှည့်လည်ကျင့်ကြံခြင်း နောက်ဆုံး
 နှစ် ဝတ္ထုဝါအပြီးတွင် ဘီလူးကျွန်းမှ
 ဆင်းဆင့် မှုခံမြို့နယ်၊ ကောသလကျေးရွာ
 သင်္ဃာတိုက်ဆံတော်ရှင် စေတီအနီး)
 သုသာန်၌ သီတင်းသုံးကျင့်ကြရာ
 ကောသလဆရာတော်ခွန်တောရ ဆရာတော်
 ဦးစံ ကမ္မဋ္ဌာန်းနည်းနာများ ခံယူ
 နှင့် ရရှိလျက် ဆရာတော်ကြီးများ
 ကြံပေးလမ်းညွှန်ချက်အရ ဘုန်း
 ဆော်ကြီး ဦးသီလ သီတင်းသုံးခဲ့သည့်
 နေရာတော်တော်(ကျောက်တစ်လုံး
 ဆောင်)ငွေလိုက်ရုံတွင်းသို့ ကြွ
 ဆရာတော် သီတင်းသုံးသည်။(ထိုစဉ်က
 ဆရာတော်ရုံထဲသို့ တက်ရန် လမ်းမရှိ၊
 ဆရာတော်မရှိပါ။ ကျောက်တုံးအစွန်း
 များကို လက်မောင်းရင်းအားဖြင့်
 ဆရာတော်ရုံ ကုတ်ကတ်တက်ရသော
 လမ်းဆက်ခံသည့် လမ်းသာ ရှိ၏။
 ထိုစဉ်က တက်ကြွသော အသက်
 (၉)ကျော်အရွယ်သာရှိသည့် မိမိ
 ဆရာတော် လက်ဆံသေအောင် တွဲခို၍
 ဆရာတော်ဆန်ပျာ ကြိုးစားတက်ခဲ့ရ
 သေးသည်။)

ကျောက်တစ်လုံးတောင်၌ နေစဉ်
 ကမ္မဋ္ဌာန်းဂူမှတ်ပုံ နည်းနာတို့ကို ပါဠိ
 နည်းစာမပါ လူပြိုနန်းနားလည်အောင်
 ဆရာကြားပြသနိုင်သဖြင့် ကျောက်
 တစ်လုံးဆရာတော်ဟု လူသိများ
 ဆင်ရွာခဲ့သည်။

ယင်းတွင် တစ်ဝါ သီတင်းသုံးပြီး

နောက် ၁၃၄၃ ခုနှစ်ကုန်ပိုင်းတွင် သည်။ ထိုနေရာသည် ကျောက်စိမ်း
 ဘဲလူးတောင်ကြားသို့ ကြွရောက် ဆရာတော်ခေါ် ကောသလဆရာတော်

www.burmeseclassic.com

အား လှူဒါန်းထားသည့် နေရာဖြစ်
လေရာ ကော့လှာဆရာတော်ထံ သွား
ရောက်၍ ခွင့်ပန်ရသည်။

ကော့လှာဆရာတော်က ရက်ရော
စွာ လှူဒါန်းတော်မူကာ...

“အေးရာဟာ ဘုန်းတော်ကြီး ဦးလီလ
သာသနာပြုပုံစံတို့ နေရာပဲ။ နောင်အခါ
ထင်ရှားတဲ့ သာသနာပြုကြီး ဖြစ်လာလိမ့်
မယ်”

ဟု မိန့်တော်မူသည်။ ကော့စပုံ
ရေထဲခွန်တောရ ဆရာတော်ကြီးက
ထည်း...

‘မောင်ပွင့်ကြီးစာကွယ်၊ နောင်တစ်ချိန်
မှာ ထင်ရှားတဲ့ သာသနာပြုဆရာတော်
ဖြစ်လာလိမ့်မယ်’

ဟု အားပေး မိန့်မြှောက်တော်မူလေ
သည်။

(ကော့စပုံရေထဲခွန်တောရ ဆရာ
တော်ကြီးသည် ကောင်းကင်တွင်
ဈာန်ပျံကြွတော်မူသည်ဟု ကျော်
ကြားကာ ဆရာတော်၏ မပုပ်မပျက်
သော ဓုပ်ကလာပ်တော်ကို ကော့စပုံ
ရွာအရှေ့ လေးပိုင်ခန့်အကွာရှိ
ရေထဲခွန်တောင်တွင် ယနေ့တိုင်
ဗူးထွေနိုင်၏။ နတ်တို့၏ ဘုရားရှိခိုး
သံကို ကြားရသော ဆရာတော်ဟု
ထင်ရှား၍ မဟာရင်ဂိုဏ်းချုပ်ဆရာ
တော်လည်း ဖြစ်လေသည်။)

ဆရာတော် ဦးကေသရသည်
မော်လမြိုင်-မုဒုံကားလမ်း မြိုင်ကုန်း
ရွာအနီးမှ အရှေ့ဘက် တစ်ပိုင်
နှစ်ဖာလုံအကွာရှိ ဘဲလူးတောင်ကြား
ကို ဝင်းစိန်တောရဟု အမည်ပေးကာ
သာသနာပြုလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်
တော်မူသည်။

သာသနာပြု အကျယ်အဝန်း ကေ
(၅၀၀)နီးပါး (၄၅၅.၆၂)ဧကရှိ၍ စေတီ
ပုထိုးပေါင်း(၆၀၀)ကျော်၊ သာသနိက

အဆောက်အအုံ (၃၀)ကျော်၊ ရဟန္တာ
(၅၀၀)ရုပ်တုများနှင့် အတောင်(၄၀၀)
ပြည့်နေရန် လျောင်းတော်မူတစ်ဆူ
အတောင်(၆၀၀)ပြည့် ရှင်ပင်ပေါင်း
လဲလျောင်းတော်မူတစ်ဆူ (တည်
ဆောက်ဆဲ)တို့ကို ကြည့်ညိုစွာ တွေ့မြင်
နိုင်ပြီ ဖြစ်လေသည်။

အခြား သာသနာပြုစခန်းများ

၁။ မုဒုံမြို့နယ်၊ လက်တက်ကျေးရွာ
(ဆရာတော်၏ဇာတိရွာ)၏ အရှေ့
ဘက် သုံးပိုင်ခန့်အကွာတွင် ၁၃၆၃
ခုနှစ်၌ စတင်တောရှင်းကာ စေတီ
(၁၀)ဆူ၊ ဉာဏ်တော်အမြင့် ပေ
(၁၈၀)ရှိသော တင်ပျဉ်ခွေရုပ်ပွား
တော်ကြီးတစ်ဆူ (အတွင်းလိုဏ်
ခွဲ၍ (၁၅)ပေ အမြင့်ရှိ အထပ်
ပေါင်း (၈)ထပ် ခွဲစည်းတည်
ဆောက်ထား၏)တို့ကို တည်
ဆောက်ပူဇော်ကာ “ခပ်ရခပ်ယု”
သာသနာပြုစခန်းအဖြစ် ထူထောင်
ခဲ့သည်။

၂။ မုဒုံမြို့နယ်၊ ကမာဝက်ကျေးရွာ
ကမာတာ သာသနာပြုစခန်းကို
၁၃၅၀ ပြည့်နှစ်မှ စတင်၍ ဉာဏ်
တော်အမြင့်(၁၂)ပေရှိ စေတီတော်
တစ်ဆူ၊ ကျောင်းတစ်ဆောင်နှင့်
သောက်ရေကန်တစ်ကန် တူးဖော်
တည်ဆောက်၍ ထူထောင်ခဲ့သည်။

၃။ မုဒုံမြို့နယ်၊ မြို့မ(၂)ရပ်ကွက်တွင်
ကော့ဟာဘင် သာသနာပြုစခန်း၊
ဗျိုင်းနှစ်ကောင် ကွင်းကျောင်းကို
ထူထောင်၍ သာသနာပြုရဟန်း
လေးပါးကို သီတင်းသုံးစေခဲ့သည်။

၄။ မော်လမြိုင်မြို့နယ်၊ ဖားအောက်
ကျေးရွာ ကော့စပုံအနောက်
ထယ်ကွင်း၌ သာသနာပြုစခန်းကို
စေတီတစ်ဆူ၊ ကျောင်းတစ်ဆောင်

နှင့် ရေကန်တစ်ကန်တို့ တည်
ဆောက်တူးဖော်၍ သာသနာပြု
ရဟန်းများ စေလွှတ်သီတင်းသုံး
စေခဲ့သည်။

၅။ ကရင်ပြည်နယ်၊ တားအံမြို့နယ်၊
စာသပြင်ကျေးရွာအနီးရှိ သာသနာ
ပြု (၃၆)ဧကနှင့် လယ်ယာမြေ
ထပ်ပိုင်ခွင့် (၃၃၄)ဧက၌ စေတီ
(၆)ဆူ၊ လယ်ယာမြေ တိုးတက်
ပွံ့ပြန့်ရေးကျောင်းတို့ တည်ဆောက်
၍ သာသနာပြုရဟန်းများ စေလွှတ်
သီတင်းသုံးစေခဲ့သည်။
ထို့အပြင်...

◆ ကမာဆိုက် သာသနာပြုစခန်း
(ကမာဝက်ကျေးရွာ၌ရှိ၍ ၁၃၅၀
ပြည့်နှစ်တွင် ထူထောင်၏)

◆ ကမာကရဲ သာသနာပြုစခန်း
(ကမာဝက်ကျေးရွာ၌ရှိ၍ ၁၃၅၂
ပြည့်နှစ်တွင် ထူထောင်သည်။)

◆ ကွေ့ဝမ်း သာသနာပြုစခန်း
မိုန်ကန်နီး သာသနာပြုစခန်း
(မုဒုံမြို့နယ်တွင်း ရှိကြ၍ တည်
ထောင်သော ခုနှစ်ကို မသိရပါ။)

◆ ထက်ခတ်တောင် သာသနာပြု
စခန်း (မုဒုံ-သံဖြူရေကားလမ်း
နံဘေးရှိ၍ ၁၃၅၃ ခုနှစ်တွင်
တည်ထောင်သည်။)

◆ သီဟိုဠ်သာသနာပြုစခန်း (လက်
ခတ်တောင်အနီး၌ရှိ၍ ၁၃၅၄
ခုနှစ်တွင် တည်ထောင်သည်။)
စသည့် သာသနာပြုစခန်းများစွာ
ကိုလည်း တည်ထောင်တော်မူခဲ့ဖူး
သည်။

ထူးခြားမှုအချို့

◆ ကျောက်တစ်လုံး နားမောက်ဘက်
တွင် သီတင်းသုံးစဉ်က ကျောက်
ဆောင်အစွန်းတွင် အထက်သို့

တစ်ခိုက်ခန့်လွတ်လျက် တင်ပို့ရာတွင်
ထိုင်နေသည့် ဆရာတော်ကို ဖူးမြင်
ရကြောင်း ဒါယကာရင်းတစ်ဦး
ဖြစ်သည့် ဦးတင်ထွန်းက ပြောပြ
သည်။

ဦးတင်ထွန်းတောရတွင် သံဃာတော်
များ ပရိဝါသ်ဆောက်တည် အာပတ်
ပြေနိုင်ရန်အတွက် လိုက်ပါပို့စေတီ
(၅)ဆူ တည်ဆောက်ထား၏။
လိုက်မှာ အမြင့်(၈)ပေ (၆)ပေ
ပတ်လည်ရှိ၏။

၁၃၄၅ ခုနှစ်မှ စတင်၍ ပရိဝါသ်
ဆောက်တည်ပွဲကို နှစ်စဉ် ပြုလုပ်ခဲ့ကြ
သည်။

၁၃၅၁ ခုနှစ် ပရိဝါသ် ဆောက်
တည်ကြရာ မိမိတို့ သီတင်းသုံးရာ
ထိုင်စေတီအနီး၌ ဆရာတော်ကြီးကို
တစ်နေ့ တစ်ချိန်တည်းတွင်ပင် ဖူးမြော်
ရကြောင်း သံဃာ(၁၀)ပါးက မိန့်ကြား
ကြသည်။

တစ်စုံတစ်ခုကို သတိပေးလိုဟန်
နဲ့သည်ဟု သဘောပိုက်၍ ဝိနည်း
သိက္ခာကို တင်းကျပ်စွာ ကြိုးစား
တောင်ဆောင်ကြရတော့သည်ဟု ယင်း
(၁၀)ပါး၌ ပါဝင်သော အရှင်သူရိယ
(ထောက်ကြံ့)က ပြန်လည်မိန့်ကြား
တော်မူခဲ့သည်။

ဦးတင်ထွန်းတောရ ထူထောင်ခါစ
အချိန် နေ့လယ်ပိုင်း၌ မိမိနှင့်
ကိုထွန်း(မှန်)တို့ ဆရာတော်ထံ
ဝတ်ဖြည့်ကန်တော့၍ ပြန်လာခဲ့ကြ
ရာ နာရီဝက်ကြာမှ (မှန်-မော်လမြိုင်)
ကားလမ်းသို့ ရောက်ရှိကြသည်။
ထိုစဉ် မြောက်ဘက်ဆီမှ ဆရာ
တော် ကြွလာသည်ကို တွေ့ရသဖြင့်
ဦးချမှေးလျှောက်ကြည့်ရာ ကျောက်
တစ်လုံးဆရာတော်ထံမှ ပြန်လာ
ကြောင်း မိန့်ကြား၏။

ဦးတင်ထွန်း (၁၀)ပါး၌ ဖူးမြော်ရသည့်ဆရာတော်

'ဟာ ဒီလောက်မြန်အောင် ဘယ်
လို ကြွသွားတာလဲ ဘုရား'

'ငါ ဖြတ်လမ်းက သွားတာ'

စိတ်တွင်း မတင်မကျ ရှိလှသဖြင့်
ကျောက်တစ်လုံးဆရာတော် (ဆရာ
တော် ဦးဧကသရ ကျောက်တစ်လုံး
သို့မဟုတ် မရောက်မီ မူလ သီတင်း
သုံးနေသော ဆရာတော်ဖြစ်၍
ကျော့စုံ ရေတံခွန်တောင်ဆရာတော်
နှင့် သက်တော် မတိုင်းမယိမ်းချီ၏။
ဦးဧကသရအား ဆုံးမဖြူဝါစ မိန့်
ကြားပေးတော်မူသော သက်ကြီး
ဝါကြီးဖြစ်ကာ ဆွေတော်ကို မသိရ
ပါ။)ထံ သွားရောက်ဖူးမြော် မေး
လျှောက်၏။

'လွန်ခဲ့တဲ့ နာရီဝက်လောက်
ကတည်းက ရောက်နေတာပဲ'

ဟု မိန့်တော်မူသဖြင့် မိမိတို့ ဦးချ
ကန်တော့၍ အပြန်ခရီး စတင်ချိန်တွင်
ပင် ကျောက်တစ်လုံးသို့ ရောက်နေ
ကြောင်း သိရ၏။

ဦးတင်ထွန်း ခုနှစ်ခန့်တွင် ရပ်ဝေးရောက်
ဆွေမျိုးသားချင်းများ ပြန်လည်
ဆုံတွေ့ကြသဖြင့် ကျိက္ခမိ စက်စဲ
ဘုရားဖူး အပန်းဖြေခရီး လိုက်ဖို့ရာ

အပြန် ညနေစောင်းအချိန်၌ ဝင်းစိန်
တောရသို့ ဝင်ရောက်လေ့လာ
ကြည့်လိုကြ၏။

ဘုန်းတော်ကြီး ဦးသီလ သီတင်း
သုံးခဲ့သည့်သီမ်(လက်ရှိ အဆောက်
အအုံမှာ ဆရာတော် ဦးဧကသရ
လက်ထက် အသစ်တစ်ဖန် ဆောက်
လုပ်ခြင်းဖြစ်သည်။)၌ ဆရာတော်ကို
ဖူးတွေ့ရ၏။

ဦးချကန်တော့၍ ပဋိသန္ဓာရစ်ကား
အနည်းငယ် မေးလျှောက်ပြီးနောက်
သီမ်အပြင် မြေကွက်လစ်သို့ ပြန်ထွက်
ခဲ့သည်။ ဖူးမြော်လိုသူ ပရိသတ် များ
ပြားလှသဖြင့် နေရာပေးသည့်သဘော
လည်း ပါဝင်၏။ ထိုစဉ်...

'အထက ဖြိုကို နှုတ်တောင်းထက်တူး'

ဟု အဓိပ္ပါယ်ရသော တရုတ်ဗုဒ္ဓ
စကားသံကို ကြားရသဖြင့် ဘေးဘီ
လှည့်ကြည့်ရာ ဆံပင်ကြက်တောင်
စည်းနှင့် (၁၂)နှစ်ခန့် မွန်တိုင်းရင်းသူ
ကလေးတစ်ဦးကိုသာ တွေ့ရ၏။ သူ၏
မျက်ဝန်းမှာ မျက်ရည်ပိုင်း၍ တောက်ပ
နေသည်ကိုမှ သတိပြုမိသည်။

'ဟဲ့ ဟိုကောင်မ လာစမ်း'
ဆရာတော်က အသံပြုသဖြင့်

ထိုကလေးမလည်း အမောတကော ပြေးသွား၏။ ဆရာတော်က သူ၏ လည်ပင်းကို သိုင်းဖက်ကာ နဖူးပြင်ကို နှမ်းရှုတ်၏။ ထို့နောက် တရုတ်ဘာသာ ဖြင့် တစ်စုံတစ်ရာပြောဆိုရာ ကလေးမ သည် ဝမ်းသာကျေနပ်စွာဖြင့် ထွက်ခွာ သွားလေသည်။

မိမိတို့၏ တတိယ အဘိုးလေးတော် သည် အင်တင်းနားက “အင်း အရင် ဘဝက သားအဖတွေ ပြန်တွေ့ရတာ ပဲ” ဟု မှတ်ချက်ပေးလေသည်။ (ဆရာ တော်သည် မွန်နှင့် ထိုင်းဘာသာ များကို ကျွမ်းကျင်စွာ ပြောဆိုနိုင်၍ ဗမာစကား အနည်းအကျဉ်း ပြော ဆိုနိုင်၏။ တရုတ်ဘာသာကို လုံးဝ တတ်ကျွမ်းမှု မရှိကြောင်း သိရ၏။) *တစ်ကြိမ်တွင် ဓာတ်ဆေးကန် ကျောင်းတိုက်တွင် သွားရောက် ကန်တော့ရာ...

‘ဟေ့ အိမ်မှာပဲနေ၊ ဝေးဝေးယွှားနဲ့’ ဟု တိုတောင်းစွာ မိန့်၏။

ထိုနေ့ည အိမ်၌ရှိစဉ် မဝေးလှသော ပဉ္စမဦးလေး နေအိမ်ကို ဓားပြတိုက် လေသည်။ သေနတ်သံထွက်သွား သဖြင့် လူအများ နိုးထလာကြသော် ကြောင့် ဓားပြများ အကြံမအောင်ဘဲ လက်လွှတ်ထွက်ပြေးကြ၏။

တိုက်ဆိုင်စွာပင် ထိုနေ့မှစ၍ လက်ပြင် အကြောညှပ်ခြင်းဝေဒနာ ခံစားရသဖြင့် တစ်လခန့် အိမ်ပြဲခဲ့ရ လေသည်။ (၁၉ နှစ်အရွယ်တွင် လက် ၀ လက် မောင်း ရင်း ခွဲစိတ်ကုသခံယူမှု ကြောင့် ဤကဲ့သို့ ဝေဒနာကို မကြာ ဝထ ခံစားရလေ နှိပါသည်။)

*တစ်နေ့သ၌ ပရိသတ်(၅၀)ကျော် ရှိသည့်အနက် လူတစ်ဦးအား လက်ညှိုးထိုးကာ ရှေ့တိုးစေလျက်

“လွယ်အိတ်ထဲက လက်နက်ကို ထုတ်ပြီး ကြမ်းပေါ်ချထား” ဟု မိန့်ကြား၏။

တစ်စုံတစ်ရာ ရှေးထားသည့် စာရွက်ပိုင်းငယ်ကို ကမ်းပေး၍ အခြား သူများနှင့် အာလာပသလ္လာပ စကား များ ပြောဆိုနေ၏။ မွန်းလွဲ(၃)နာရီခွဲ တွင် “မင်း သွားတော့” ဟု ဆို၏။

ထိုသူလည်း ကျောင်းမှ ပြန်ထွက်ခဲ့ ရာ ကားလမ်းပေါ် ရောက်သောအခါ စာရွက်ပိုင်းကို ဖွင့်ကြည့်၏။ ထိုနေ့ (၃)နာရီခွဲအချိန်တွင် ဖွင့်လှစ်သော ထိုင်းနိုင်ငံမှ ဘတ်(၁၅)သိန်း ထိ၏ ပေါက်မဲနံပါတ် ခုနစ်လုံး ဖြစ်နေလေ သည်။

ယင်းပေါက်မဲ၏ နောက်ဆုံးသုံးလုံး ကို မှန်းဆ၍ အလောင်းအစားပြုသော ချီထွင်လောင်းကစားမှုအတွက် ဆရာ တော်အား သင်္ကာမကင်းသဖြင့် လာ ရောက်စုံစမ်းသူဖြစ်ကြောင်း သိရပေ သည်။

ဓုတင်ဆောင် ဆရာတော်

ဓုတင်ဆောင်ဆရာတော်ဟု ခေါ်ကြ ခြင်းမှာ ဓုတင်(၁၃)ပါးကို ဆောင်ယူ ကျင့်ကြံခဲ့ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

၁။ တော၌သာနေခြင်း (အရည်က ဓုတင်)

၂။ သစ်ပင်ရင်း၌သာနေခြင်း (ရှက္ခမူ လိကဓုတင်)

၃။ လွင်တီးခေါင်၌သာနေခြင်း (အတ္တေကာသိကဓုတင်)

၄။ သုသာန်၌ အရုဏ်တက်ခြင်း (သောသနိကဓုတင်)

၅။ ကျောင်းမရွေးဘဲ ကျရာကျောင်း ၌နေခြင်း(ယထာသန္တတိကဓုတင်)

စသည်တို့ကို အခါအားလျော်စွာ ကျင့်ကြံခဲ့၍...

၆။ ဆွမ်းခံထွက်၍ရသော ဆွမ်းကို သာ ဘုဉ်းပေးခြင်း (ပိဏ္ဍပါတီက ဓုတင်)

၇။ ရွာစဉ် အိမ်စဉ် မကျော်ဘဲ ဆွမ်းမ ကြုံခြင်း(သပဒါနစာရိကဓုတင်)

၈။ တစ်နပ်တည်း။ တစ်နေရာတည်း ၌ တစ်ထိုင်တည်း ဘုဉ်းပေးခြင်း (ကောသနိကဓုတင်)

၉။ သပိတ် တစ်လုံးတည်းဖြင့်သာ ဘုဉ်းပေးခြင်း(ပတ္တပိဏ္ဍိကဓုတင်)

၁၀။ တော်ပြီဆိုသည်နောက် ဆက်၍ ဘုဉ်းမပေးခြင်း(ခလုပစ္ဆာဘတ္တိက ဓုတင်)

၁၁။ စွန့်ပစ်ထားသော အဝတ်သင်္ကန်း ကိုသာ သုံးဆောင်ခြင်း(ပံသုက လိကဓုတင်)

၁၂။ ဒုက္ခန္ဓ ကေသီ၊ သင်းပိုင် သုံးထည် သော သင်္ကန်းသာဝတ်ရုံခြင်း (တေစီဝရိကဓုတင်)

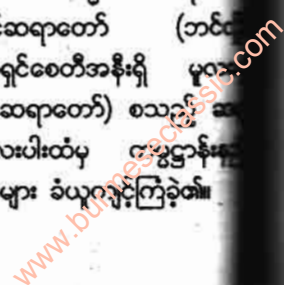
၁၃။ ကျောချလျောင်းစက်သော ဣရိယံ ပုတ်ကို ပယ်ခြင်း(နေသမ္ပိန္နဲ ဓုတင်)

တို့ကိုမူ စွဲမြဲစွာ ဆောင်ယူကျင့်ကြံ ခဲ့ကြောင်း သိရှိရပေသည်။

ဝင်းစိန်သာသနာမြေ၏

ရှေ့အလား အလာ

ဝင်းစိန်တောရ ဆရာတော် ဦးကေသရသည် ကျောက်တစ်ထပ် ငွေလိုဏ်ဂူတွင် သီတင်းသုံးနေစဉ် ကော့ခပုံ ရေတံခွန်တောင်ထော ဆရာတော်၊ မူလကျောက်တစ်ထပ် ဆရာတော်၊ လမ္မတော်ဆရာတော် ဘင်လှိုင်ဆရာတော် (ဘင်လှိုင် ဆံတော်ရှင်စေတီအနီးရှိ မူလဆရာ ကျောင်းဆရာတော်) စသည့် ဆရာ တော်လေးပါးထံမှ ကိစ္စဌာန်းနှု နိဿယများ ခံယူကျင့်ကြံခဲ့၏။

ထိုဆရာတော်များ၏ ဩဝါဒလမ်းညွှန်မှုဖြင့် ဘုန်းတော်ကြီး ဦးသီလသာသနာမျိုးစေ့ ချပေးခဲ့သော ဘဲလူးတောင်ကြားကို ကော့လှာဆရာတော်ထံမှ လျှောက်ထားအလှူခံကာ ဝင်းစိန်တောရ သာသနာပြုစခန်းကို ၁၃၄၃ ခုနှစ် ကုန်ပိုင်းတွင် စတင် ထူထောင်ခဲ့သည်။

(၃၄)နှစ်ကြာ ၁၃၇၇ ခုနှစ်တွင် သာသနာပြုဆရာတော်ကြီး အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဇေ ဘဒ္ဒန္တကေသရသည် မျက်စိတဆုံး ဖူးမြော်၍ မကုန်နိုင်သော စေတီရုပ်ပွားသာသနိကအဆောက်အအုံများကို သံယောဇဉ်ဖြတ်လျက် တစ်ဘဝ တစ်ခန္ဓာ စွန့်ခွာတော်မူလေပြီဖြစ်သည်။

ဆရာတော်ကြီး မျက်ကွယ်ပြုသော်လည်း ဝင်းစိန်တောရသာသနာပြုစခန်းသည် အရှိန်အဟုန်မပျက် ဆက်လက်တည်တံ့ စည်ကားနေပေမည်ဟု ယုံကြည်စရာ ရှိပါသည်။

တစ်ဆက်တည်း တင်ပြရသော်... ဆရာတော်(လူ့ဘဝက) သားအထွေး မောင်ဘိုဆန်းဖြစ်၍ ၁၉၉၁ ခုနှစ်တွင် မော်လမြိုင်တက္ကသိုလ်မှ သင်္ချာအဓိကဖြင့် သိပ္ပံဘွဲ့ ရရှိခဲ့သည်။

၁၃၅၃ ခုနှစ်၊ အတောင်(၄၀)ပြည့် နေရမာန်လဲလျောင်းတော်မူ ဘုရားကြီး အုတ်မြစ်ချသောနေ့တွင် ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့ကာ ယနေ့တိုင် ဓာတ်ဆေးကန်ကျောင်းတွင် သီတင်းသုံးလျက် ဆရာတော်ကြီး၏ သာသနာပြုလုပ်ငန်းများတွင် (၂၃)ဝါကျော်မျှ လက်တွဲ ပါဝင်ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့သည်။

တည်ဆောက်ဆဲ ဖြစ်သော အတောင်(၆၀၀)ပြည့် ရှင်ပင်ပေါင်း

လျောင်းတော်မူကာ တစ်ဆက်တည်းသိပ္ပံ ဖွဲ့စည်း

လဲလျောင်းတော်မူ ရုပ်ပွားတော်ကြီးကို တာဝန်ယူဦးစီးနေသည့် ဆရာတော်လည်း ဖြစ်လေသည်။

ဘုန်းတော်ကြီးဦးသီလ မူလအစသာသနာပြုခဲ့သော ဘဲလူးတောင်ကြားဌာနပညတ် ဗုဒ္ဓဟူးနှင့် ဘုန်းတော်ကြီး၏နိတော် သောကြာတို့ စံသေအာပေါဓာတ် မိတ်ကျ၏။ အာပေါ၏ သဘာဝအရ ယုံစိမ်းခြင်း၊ တစ်ဆက်တစ်သားတည်းဖြစ်ခြင်း သဘောဆောင်သဖြင့် နောင်လာနောက်သားတို့အတွက် သာသနာမြေအဖြစ် ဓာတ်ပန္နက် ချပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ယင်းဌာနကို ဆရာတော်ဦးကေသရက ဝင်းစိန်တောရဟူ၍ အမည်ပညတ်ကာ သာသနာပြုတော်မူ၏။ ဌာနပညတ်အင်္ဂါနှင့် ဆရာတော်၏နိတော် တနင်္လာတို့ စံကူးဓာတ်ရန်ကျ၏။ မိတ်၏ သဘာဝကား မူလအခြေအနေ အရင်းအမြစ်တို့ မပျောက်မပျက် ဆက်လက်ပွားစည်းခြင်းဖြစ်၍ ရန်၏သဘာဝမှာ မူလအခြေအနေ အရင်းအမြစ်တို့

ပျောက်ပျက်ရွေ့လျော့ ပြောင်းလဲခြင်း ဖြစ်သည်။

ရန်ပြိုဟ်ဆောင်၍ ဥစ္စာအောင်၏။ စံကူးဓာတ်ရန် ဖြစ်သောကြောင့် ဆရာတော် အလိုရှိသည့် ဥစ္စာဖြစ်သော စေတီပုထိုး သာသနိကအဆောက်အအုံများ စည်ကားစွာ ပေါ်ပေါက်ပွင့်ထွန်း၏။ လူသူပြတ်လပ်၍ ဒုစရိုက်သမားတို့သာ စခန်းချ အမှီပြုရာဌာနမှ ပျောက်ပျက်ရွေ့လျော့ ပြောင်းလဲလာခြင်းဖြစ်၏။

(ဆရာတော် ဦးကေသရ၏ ဖြစ်စဉ်တော်အချို့ကို (၉၁)နှစ်မြောက် မွေးနေ့၌ ထုတ်ဝေသည့် ထေရုပ္ပတ္တိစာအုပ်မှ ထုတ်နုတ်ဖိုခြင်း ပါသည်။)

နောက်ဆက်တွဲသတင်း

(၂၉-၄-၂၀၁၅)ရက်နေ့တွင် ဆရာတော် ဦးကေသရ၏ ရုပ်တုတော်မှ မျက်ရည်များ ထွက်ပေါ်စီးကျနေကြောင်း မော်လမြိုင်နှင့် မုဒုံမြို့များမှ မိတ်ဆွေများက အကြောင်းကြားလာကြသည်။

ရုပ်ကလာပ်တော်အား ဂါရဝပြုပူဇော်ဖူးမြော်သူ ပရိသတ်မှာ နေ့ညမဟု ကြိတ်ကြိတ်တိုး စည်ကားလျက် ဂေါပကအဖွဲ့မှ ထမင်းဟင်း အကျွေးအမွှေးများဖြင့် ပြည့်စုံစွာ ဧည့်ခံကျွေးမွှေးလျက်ရှိကြောင်း သိရှိရလေသည်။

ဆရာတော်၏ ရုပ်ကလာပ်တော်ကို ထင်ရှားရှိစဉ်က ကြိုတင်မှာကြားမိန့်ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း မီးသဏ္ဍိတ်ဖြင့် မပြုဘဲ စံကျောင်းဗိမာန်ဖြင့် ပူဇော်ထားမည် ဖြစ်ကြောင်းလည်း ကြားသိရပေသည်။

နယ်လှည့်စာသမားတစ်ဦး

မသိသူကျော်ကာနှင့်၍ သိသူ ယူကာသွား၏။ လမ်းဘေးက ဆူပင် ကျော်ကာ မနင်းလေနှင့် သင့်အတွက် ဆေးသခင်အဖြစ် ပညာမြင်အတွေး ကြွယ်စေရန် လိုရာသုံး ဆေးနည်း တစ်မျိုးအား ယဟာမြိုင်တောမှ ဘရသေ့ရှင်ပညာဒီပ ချီးမြှင့်ခဲ့၏။

မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း တိုင်းရင်းဆေး ဝါးတို့ ဖော်စပ်အသုံးပြုကြရာတွင် သိသူအဖို့ “ဗွယ်မြက်သစ်ပင် ဆေး ဖက်ဝင်” ဆိုသော စကားသည် မှန် ပေ၏။

ဘရသေ့ ရှင်ပညာဒီပနှင့်အတူ လမ်းအတိုင်း လျှောက်လာရင်းမှ ဘရသေ့ ပြောပြမိန့်ကြားနေသော ဆေးပင်ဝါးပင်များအကြောင်း သိမိ သမျှ ဦးနှောက်မှ လိုက်မှတ်သားမိ၏။ သိလည်းသိလှသည်ဟု စိတ်တွင် အံ့ဩမိသည်က အမှန်ပင်။

‘မောင်သွေး ဒီအပင်ကို သိလား’
‘ထိကရုံးပင်ပါ ဘုရား’
‘အဲဒီ ထိကရုံးပင်ဟာ ဆေးတော် မြတ်တစ်ဆူပဲကွယ့်’

‘တင်ပါ ဘုရား’
ဘရသေ့။ ‘ထိကရုံးပင်ဟာ တွေတွေ ထူးထူး ရှာရန်မလိုတဲ့ အာနိသင်ကြီးတဲ့ ဆေးပင်တစ်မျိုးပဲ။ လမ်းဘေးမှာ ပေါက်တယ်။

လူတော်တော်များများ တန်ဖိုး မထားကြပေမယ့် ဆေးအသုံး သိသူ အတွက် ထိကရုံးဆိုတဲ့အတိုင်း ထိရောက်စွာ အသုံးပြုနိုင်တယ်။

ဝိဇ္ဇာဉာဏ်အသိအရ ပညာဉာဏ် ကြီးပါမှ ကူးလမ်းမြောင့်က ရောက် လွယ်နိုင်တယ်လို့ မှတ်ပါ မောင်သွေး’
မောင်သွေး။ ‘ထိကရုံးကို ဆေး

အဖြစ် အသုံးပြုတာ တပည့်တော် မသိဘူး ဘုရား’
ဘရသေ့။ ‘လူမနီးတဲ့ တောတောင် ကြီးတွေထဲမှာ နေထိုင်

ကာ သူတော်ကောင်းတရားရှာဖွေကြ တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းဟာ သဘာဝတရား ကပေးတဲ့ စွမ်းအားတွေကို သိကြရ

ထိကရုံးပင်

ဗွယ်မြက်သစ်ပင်

တယ်။

အစာအတွက်၊ ကျန်းမာရေး အတွက်၊ အငန်ဓာတ်(ဆား)အတွက် တောတောင်ထဲ ပေါက်ရောက်တဲ့ သစ်ပင်၊ သစ်သီး၊ သစ်ညှု၊ သစ်ရွက်၊ အမြစ်၊ အခေါက်နဲ့ အပွင့်ကစပြီး သိ ထားပေမယ့် ရပ်တည်လို့ ရတယ်ကွယ့်။

ထိကရုံးအကြောင်း ဘရသေ့ ပြောပြမယ်။ ထိကရုံးပင်ဟာ အရွက် ကို ထိတာနဲ့ မျက်တောင်ခတ်သလို ရှိတံ့ဆီ ချက်ချင်းပြန်စုတ်တာ ကြောင့် အသက်ဝင်တဲ့သဘောကို ဆောင်တယ်’
မောင်သွေး။ ‘အဲဒါတော့ တပည့်

တော် သိတယ် ဘုရား။ ထူးဆန်းတဲ့သဘောကို သတိ ပထားမိဘူး ဘုရား’
ဘရသေ့။ ‘ဂုဏ် မကြီးပေမယ့်

အစွမ်းသတ္တိ ကြီးရာ မှာ ဆီးချို၊ သွေးချို၊ အဆိပ်ဖျက်၊ အစားဖျက်၊ ဓရယုန်ပေါက်နဲ့ ဆီး

ကျောက်တည်တဲ့ ရောဂါများကို ပျောက်ကင်းစေတယ်။

သူတော်ကောင်းတရားကို ရှာဖွေကြ တဲ့ သူတော်စင်တို့တွက် အထူးလိုအပ် တဲ့ ဆေးတော်မြတ်ပင်ပဲ မောင်သွေး’
မောင်သွေး။ ‘ဘယ်လို အသုံးပြုလဲ ဘုရား’

ဘရသေ့။ ‘ထိကရုံးကို ဆေးအဖြစ် အသုံးပြုရာမှာ အရွက် သာ ယူခြင်းမဟုတ် ပညာဉာဏ်ထုတ် ပြီး ဓာတ်သဘောပါအောင် ပစ္စည်းပါး ကို အကုန်နုတ်ယူရတယ်။

ထိကရုံးပင်ကို ရေနဲ့စင်အောင် ဆေး၊ ရေနဲ့ပြုတ် အရည်ကို ဆား အနည်းငယ်ထည့်ပြီး ရေခဲခွေးကဲ့သို့ သောက်ရုံပါပဲ။

အနာဖြစ်ရင်လဲ အဲဒီပြုတ်ရည်နဲ့ ဖန်ရည်ဆေးလို့ရတယ်။ အခြားဆေး အသုံးလဲ မှတ်ထားပေါ့။

အရက်(၁)(၂)ပုလင်း၊ ထိကရုံးပင် ယူ ဝါးပါးကို နှပ်နှပ်စဉ်၊ ပုလင်းတစ်ဝက်ထည့် နောက်ဆေးရွက်တစ်ပွယ်ကား၊ ကင်ပွန်ချစ် ကို ထိကရုံးပင် (၁)(၂)ပုံထည့် အရက် ပိတ်ပြီး နေ့လျှန်ရတယ်။

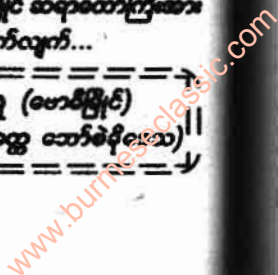
အဲဒါကြံတော့ ဆေးအဖြစ်သောက် ဖို့မဟုတ် လူးရန်အတွက် သုံးတယ်။ အကြောအခြင်ကိုက်ခြင်း၊ အကြော ကပ်၊ အကြောထုံ ကြွက်တက်၊ ခြေ ဆစ်လက်ဆစ်လွဲတာတွေ ပျောက် ‘ကင်းစေတယ် မောင်သွေး’
မောင်သွေး။ ‘ဘရသေ့ တပည့်

တော် အများပြည့်သူ သိရအောင် ဓာရေးချင်တယ် ခွင့်ပြုပါ ဘုရား’
ဘရသေ့။ ‘ဘရသေ့က ခွင့်ပြုရုံ

သာမကဘူး ဝမ်းသာ အားရ သာရခေါ်ပါတယ်ကွယ်’

ဟောစောစောစိုဦး ဆရာတော်ကြီးအား အာနိမြင့် ဦးဆိုက်လျက်...

ရဲချိုးသူ (စောစိုဦး) ။ (ရွှေထန်း-တွေ့ တော်စိုဦးသေ) ။

၃၃ သက်ရှိရေခဲ

ကြည့်ပါ။

✦ နှလုံးလမ်းကြောင်းသည် ကြာသပတေးဗြို့ဟ်နံနှင့် စနေဗြို့ဟ်နံကြားမှ စတင်ပါတယ်။(က)
ဒါကတော့...

လွန်လွန်ကဲကဲ အချစ်စိတ် ရှိခြင်းပါ။

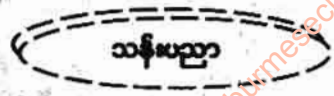
✦ ထက်မပျော့ပျောင်းပြီး နောက်သို့ အနည်းငယ် ကော့နေတယ်။(ခ)
ဒါကတော့...

စိတ်သဘာထား နှလုံးထိပ်ပွေ့ခြင်းကို ပြပါတယ်။

✦ ကံလမ်းကြောင်းသည် အထက်လမ်းကြောင်းနဲ့ နီးကပ်နေတယ်။ (ဂ)
ဒါကတော့...

သံယောဇဉ်ရှိမှုကို ပြပါတယ်။
ကဲ ဒါဆိုရင်...
သူသည်
အချစ်ကြီးတဲ့သူ
တစ်ယောက်လို့...

အောင်ပေါ်စေ အောင်ပါစေ

ထုတ်လုပ်ခွင့်လိုင်စင်အမှတ် ၂/ ၂၀၁၂ တစ်ဆယ့်/ထိုး(၀၀၂၅)

ဝင်ရင်း ကိစ္စရိ အမှတ်တံဆိပ် တန္တရထိစေးထိုက် အမှတ်-၄၄၁၊ ဓနသိဒ္ဓိလမ်း၊ (၈)ရပ်ကွက်
မရန်းတုန်းမြို့နယ်၊ရန်ကင်းမြို့၊ ဝန်း ၀၉ ၅၁၄၀၃၈၉၊ ၀၉ ၄၂၀၀၀၃၀၅

ကြက်လည်ဆံ ဆီးဆေးပြား
အပြား ၁၀၀ပါ ဗူးကြီး

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်
TMR 007860 (1114)

ကြက်လည်ဆံ ဆီးဆေးပြား
အပြား ၄၀ပါ ဗူးငယ်

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်
TMR 007860 (1114)

မင်းမကိုင်
သွေးချို ဆီးချိုကျဆေး

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်
TMR 012254(0916)

ရင်ငြိမ်းအေး
နှလုံးဆေး

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်
TMR 012014(0516)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၆၇/၀၆၁၃

စစ်ကိုင်းတစ်ခွင် သပိုင်စစ်စစ်ပေးပို့ရ

၏ အောင်မြင်မှု ရှိခဲ့လေပါသတော်များ (၃၂)

စောင့်မြတ်
(စစ်ကိုင်းတောင်)

◀ စောင့်မြတ်စေတီ၏ ပထမအသောကစေတီ
ပထမအသောကစေတီတော် အင်္ဂါထောင်မှ
မာနိပိတရသော နာယကဗွင် ခြင်္သေ့ကြီး ▶

ပထမအသောကစေတီ
နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟ
ဏော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။ [၃-ကြိမ်ခွတ်
၏]
ဓမ္မာသောကာ ဘိဓေယျေန
နိဗ္ဗိတံ ဓာတု သံယုတံ။
ပထမအသောက ထုပ်
နမာမိ သီရိ သာအံ။

မြန်မာပြန်
အဟံ - "....." ဟု နာမ သမုတ်
အကျွန်ုပ်သည်။
[မှတ်ချက်။။ "....." နေရာတွင်
မိမိအမည် ထည့်ဆိုရန်]
ဓမ္မာသောကာဘိဓေယျေန - သိရိ
ဓမ္မာသောကခေါ် အသောကရာဇာ
မင်းကြီးသည်။
နိဗ္ဗိတံ - ကိုးကွယ်တည်ထားအပ်ပါ
သော။

ဓာတုသံယုတံ - ရှင်တော်မြတ်
ဘုရား၏ ဓာတ်တော်မွေတော်တို့နှင့်
ယှဉ်သော။
ပထမ အသောကထုပ် - ပထမ
အသောက စေတီတော်မြတ်ကို။
သီရိသာ - ဦးခေါင်းရတနာမြတ်
အင်္ဂါအားဖြင့်။
အာဒရိ - လေးမြတ်ကြည်ညို ရိုသေ
လှစွာ။
နမာမိ - ရိုရိုးဦးချ ကန်တော့ပါ၏။
ဘုရားစာည်နှစ်
သက္ကရာဇ် ၂၂၄ ခုနှစ်။
ဘုရားဒါယကာ
သီရိဓမ္မာသောက အသောကရာဇာ
မင်းကြီး။
ဗာညနရာ
စစ်ကိုင်းတောင်တန်း။ ရွှေမြင်မိ
တောင်၏ အနောက်မြောက် မြေပြန့်

စကျင်ရွာ။
ပွဲတော်ရက်
နစ်စဉ် တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်
ကျော်(၈)ရက်။
အောင်မြေ
စေတီတော်၏ အရှေ့ဘက်လိုဏ်
အတွင်း ရုပ်ပွားတော်ရှေ့။
အစောင့်အရှောက်
မန်ကျည်းညီနောင်ရှုကွစိုးကြီး။
ထူးခြားချက်
သီရိဓမ္မာသောက မင်းကြီးသည်
ဇေယျဒိပ်ကျွန်းအနွံ စေတီတော်ပေါင်း
၈၄၀၀၀၊ ရေတွင်းရေကန်ပေါင်း
၈၄၀၀၀တို့ကို တစ်ချိန်တည်း။
တစ်ပြိုင်တည်း ဗုဒ္ဓသာသနာတော်
ကြီး အမွှာရည် တည်နိုင်ရန် တည်ထား
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂလင်း ၆၇

ပထမအသောကစေတီတော်၏ အကျောက်ပိုင်းအတွင်းမှာ မုတော်သာရှိသည့် ထောင်ခြေရာမှ ဈာနုဒြားပိုင်းပွားတော်

ပထမအသောကစေတီတော်အား တတိယအကြိမ် ရှိ တည်ထားခဲ့သော တတိယရွှေဂူစေတီတော်ပုံစံ

တော်မူလေသည်။

စစ်ကိုင်းမြို့အတွင်း၌ အတွင်း မုဒြောကိုးဆူ အပြင် မုဒြောကိုးဆူ ပါဝင်လေရာ ဤစေတီတော်မှာ မုဒြော စေတီစာရင်းတွင် မပါသော စေတီဖြစ် လေ၏။

အသောကမင်းကြီး၏ ထူးခြား သော ကုသိုလ်တော်ဖြစ်လေသည်။ ဘွဲ့အမည်မှာလည်း နှစ်ကာလအလိုက် ဒေသဓလေ့ အနေအထားအရ ဘွဲ့ အမည်တော် (၄)မျိုး ပေါ်ထွန်းခဲ့ရလေ ၏။

၁။ ပထမအသောကရွှေဂူစေတီ

၂။ ဒုတိယအနုရုဒ္ဒရွှေဂူစေတီ

၃။ တတိယရွှေဂူစေတီ

၄။ စတုတ္ထရွှေဂူစေတီ

ဟူ၍ အမည်တွင်ခဲ့လေသည်။

ပထမအသောက ရွှေဂူစေတီ ဘွဲ့

အမည်မှာ မူလဘွဲ့အမည် မဟုတ်ပါ။ သက္ကရာဇ် ၂၂၄ ခုနှစ်က သီရိဓမ္မာ သောကမင်းကြီး တည်ထားခဲ့စဉ်က မြေအုတ်သား လုံးဝ မပါရှိဘဲ မင်းကြီး ၏ အမှတ်အသားများကြောင့်သာ ဘွဲ့ တော်တွင်ခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်လေသည်။

စစ်ကိုင်းမြို့ ဧရာဝတီမြစ်ကမ်းအနီး မှ အောင်မြေ လောကကျောက်စေတီ၊ ဆွမ်းဦးပုညရှင် စောင်းတန်းအနောက် ဘက်မှ အဘအောင်မင်းခေါင်၏ ဓာတ် ပန္နက်ကျောက်စေတီတို့ကဲ့သို့ ကျောက် ညိုသားများဖြင့် အခိုင်အမာထုဆစ် တည်ဆောက်ထားခြင်း ဖြစ်လေ၏။

စစ်ကိုင်းမြို့တွင် ထူးထူးခြားခြား ကျောက်သားစေတီဟူ၍ ဤစေတီ တော် အပါအဝင် (၃)ဆူသာ တည်ရှိပါ သည်။

အဘအောင်မင်းခေါင်၏ ဓာတ်

ပန္နက်စေတီတော်မှာ ပန်းတုံးတိုင် မှစ၍ ခြင်္သေ့ရုပ်တုများပါ ကျောက်သားစစ် စစ် ဖြစ်လေသည်။

ဒုတိယအနုရုဒ္ဒရွှေဂူ ဘွဲ့အမည်မှာ သက္ကရာဇ် ၄၁၉ ခုနှစ်၌ အနော်ရထာ မင်းကြီး စွယ်တော်ပင့်ရာမှ အပြန်ခဏီ တွင် ထပ်ပိုးမွမ်းမံ တည်ထားခဲ့ခြင်း ကြောင့် ရရှိခဲ့သော ဘွဲ့အမည်ဖြစ် ကြောင်း သက်ဝါကြီးသူများ၏ အမှတ် အသား ပါးစပ်ရာဇဝင်သမိုင်း ဖြစ်လေ ၏။

တတိယရွှေဂူစေတီတော် ဘွဲ့ အမည်တွင်ခဲ့ခြင်းမှာ သိကြားမင်းကြီး က ပေးအပ်သော “သီရိတြိဘဝနာ ဒီတျာ ပဝရ ပဏ္ဍိတ သုဓမ္မရာမ မဟာဗိပတိ နရပတိစည်ဘွဲ့” ဘွဲ့ရ အထောင်းစည်သူမင်းကြီးသည် ရွှေ မြင်မိစေတီတော် တည်ထားပြီး အပြန်

ပထမအထောက်အပံ့တော်၏ သင်္ချိုင်းကျောက်စာရံ

သီရိဗုဒ္ဓကောသလကမ္ဘင်ကြီး၏ အထိမ်းအမှတ်ဩဇာပုံရိပ်

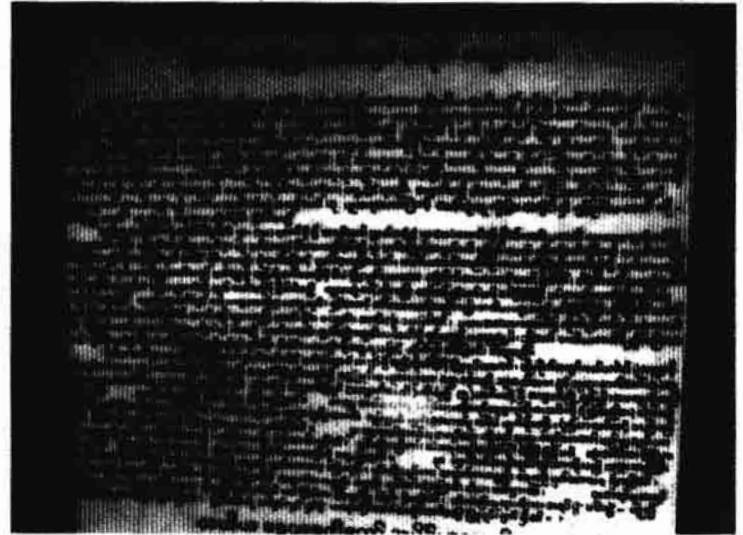
ပထမအထောက်အပံ့တော်မှ လက်ရာထုတ်ပြန်သော တံခွန်တိုင်ထက်မှ မြော်စွာအရာနှင့် မြော်သော်လည်း အနီးကပ်မြင်ကွင်း

အနောက်တွင် ကာလကြာရှည် လေပိုဒေရက်၊ သွင်းဒက် စသော ဘေးပန်းကြောင့် အင်းရစ်မျှသာ ကျန်ရှိနေခြင်းကြောင့် အားလောင်းတော် ပြုပြင်ခဲ့သော ဤ စေတီအား ထပ်ပိုးပြုပြင် သောကြောင့် သက္ကရာဇ် ၄၇၈ ခုနှစ်တွင် တတိယ အက္ခရာစေတီဟူ၍ တွင်ပြန်လေ၏။

စတုတ္ထရွှေဂူစေတီတော်ဟူ၍ ယခု အထိ ထင်ပေါ်လာပုံမှာ သက္ကရာဇ် ၁၁၉၅ ခုနှစ်တွင် ယိုယွင်းဆွေးနွေးသော ဤစေတီတော်ကြီးအား ဆရာတော် ဦးရမခေါ် စကျင်ဆရာတော်ကြီးနှင့် ဦးမင်ဆရာတော် ဦးစိမလတို့မှ ဆောင်၍ စကျင်ရွာသူရွာသား ဒကာ တို့၏ ကောင်းမှုအစုစုအားဖြင့် မွမ်းမံ ပြုပြင်ထားခဲ့လေရာ သက္ကရာဇ် ၁၃၁၃ ခုနှစ်တွင် "စတုတ္ထရွှေဂူစေတီတော်" ဟူ၍ ဘွဲ့မည်အသစ် တွင်ခဲ့လေသည်။

နှစ်စဉ် ဘုရားပွဲတော်ကျင်းပလေရာ အထက်လာသမျှ ဘုရားဖူး ဧည့်သည် တို့ကို ပဲတီချဉ်ဖြင့် ဧည့်ခံလက်ဆောင် လေ့ရှိသောကြောင့် "ပဲတီချဉ်ပွဲ စေတီ"ဟု ယနေ့ထက်တိုင် ရိုးရာ မှတ် တွင်နေလေတော့သည်။

ပထမအထောက်အပံ့တော်၏ သင်္ချိုင်းကျောက်စာရံ

စတုတ္ထရွှေဂူစေတီတော်၏ ပုံဟန်မှာ ဗုဒ္ဓကောသလကမ္ဘင်ကြီး၏ အမြင့်(၁၃)တောင် ရှိလေသည်။ ဖိနပ်ခုံ၏ အမြင့်မှာ တစ်တောင်ရှိ၍ စေတီတော်တစ်ဆူလုံး ကျောက်ညို သားဖြင့် စီမံတည်ထားလေရာ ပစ္စယာ (၃)ဆင့်မှ ခရေပေးတိုင်အောင် ကျောက်သားများဖြစ်လေသည်။ ကျောက်ညိုသားများကို သပ်ရပ်စွာ

ထုဆစ်ပြီး အင်္ဂတေပါးပါးဖြင့် ရှေ့တိုး နောက်ဆုတ် စနစ်ကျစွာ စီထပ်ထား လေ၏။ အတွင်းသားကိုလည်း ကျောက်ညိုသားများဖြင့် တည် ဆောက်ထားလေရာ ခိုင်ခန့်လှပေ သည်။ ဌာပနာတိုက်မှာ ပထမပစ္စယာ အတွင်း နှစ်တောင်တစ်ထွာ ပတ်လည် ကျောက်သေတ္တာပြုလုပ်၍ အောက်ခြံ

◆ ပထမအာသောကစတီဆာန်၏ ထူးခြားလှသော တံခွန်တိုင်ကြီး
ပထမအာသောကစတီကြီး၏ အနီးကပ်တည်ရှိသော အာသောကရာဇာမင်းကြီး၏ ကုသိုလ်တော်ဆုတော်ကြီး

တွင် စရွေးကိုက်ကျောက်သားခင်း ဖြစ်လေသည်။

သေတ္တာ၏ အဖုံးကိုလည်း စရွေးကိုက် ကျောက်ပြားဖြစ်လေသည်။ ကျောက်သေတ္တာအတွင်း၌ကား တစ်တောင်ရှိသော မူလစေတီငယ်၏ ပုံစံတော်ကို ကျောက်သားဖြင့် ပြုလုပ်ထားရှိလေ၏။

စေတီတော်ငယ်၏ ပတ်ပတ်လည်တွင် ကျောက်နီ၊ ကျောက်ပြာ၊ ကျောက်စိမ်းခဲလေးများဖြင့် ဖြန့်ခင်း ပူဇော်ထားလေသည်။

ရတနာကျောက်မျက်များဖြင့် မွေ့ရာခင်းထားလေရာ အနီးတွင် သုမေဓာရှင်ရသေ့ ဗျာဒိတ်ခံယူဟန်နှင့် ငွေသားဟေမိပင်၏အရင်း၌ ရွှေချထားသော ကျောက်သားခင်းတု(၄)ဆူပါ ရှိလေ

၆၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ ပထမအာသောကစတီဆာန်မှ အာသောကမင်းကြီး၏ အဓိဋ္ဌာန်တုတွင်

◆ သီရိဗျာသောကမင်းကြီး၏ တေးဆိုကြွားကန်ကြီးသို့ အဝင်လမ်းကဝေးအကျွန်ုပ် သစ်ပင်တို့မှာ ကြွားကန်ကြီး ဖြစ်ပါသည်

• ကြာကန်ကြီးအားမှ ကြီးပြင်းမှုရှိသော ရာထက် မန်ကည်ပင်ကြီး
တက္ကသိုလ်တော်ရပ်ခြံမှ ထူးခြားထပ်ပြား မန်ကည်ပင်အောင် •
• ကြာကန်ကြီးအဝင်မှ လျှာပြားပင်အောင်

၏။
လက်ယာဘက်တွင် ကျောက်သား
ဖြင့် ထုလုပ်ထားသော (၅)လက်မခန့်
ပုဆစ်တုပ် လက်အုပ်ချီကန်တော့နေပုံ
ဗောင်းနားတောင်းနှင့် မင်းကြီးပုံ ပါဝင်
လေသည်။
စေတီငယ်၏ သပိတ်မှောက်တွင်
အံ့ဂှက်ဖြင့် ပြုလုပ်ထားလေရာ အတွင်း
၌ကား (၄x၆)လက်မ ငွေကြူတံနှင့်
(၂x၁)လက်မ ရွှေကြူတံငယ်တစ်ခု
ပါရှိလေ၏။
ထိုရွှေကြူတံအတွင်း၌ ဝင်းလက်

နေသော ဘုရားရှင်တော်တော် (၁၅၅၀)
ကို ဖူးတွေ့ကြရလေသည်။
ငွေကြူတံအတွင်း၌ကား အဆင်း
အရောင်(၃)မျိုးရှိသော ဓာတ်တော်
(၁၅၈၁)ဆူကို ဖူးတွေ့ရလေ၏။
ငွေကြူတံ၏အကန့်တွင် ရွှေးငယ်၊
ရွှေးကြီးခန့် ရဟန္တာဓာတ်တော် (၁၀၀)
ကို ဖူးမြင်ရလေသည်။
ရွှေကြူတံသည်ကား လှော်ပြီးခါစ
ရွှေကဲ့သို့ တဖိတ်ဖိတ် တောက်
ပြောင်လျက် မြင်တွေ့ကြရလေရာ
ထူးခြားလှပါပေသည်။

ငွေဗောဓိပင်၊ ငွေပန်းခိုင်များမှာ
ဆွေးမြည့်လျက် သဏ္ဍာန်ယုက် တည်
ရှိနေကြပါသော်လည်း ကိုင်တွယ်လိုက်
သောအခါ ကြေမှု့ ပျက်စီးသွားလေ
သည်။
စေတီတော်ကြီးအား မုခ်ပေါက်
လေးမျက်နှာဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားလေရာ
အရှေ့ဘက် မျက်နှာပြုထားပါသည်။
လိုက်အတွင်း၌ကား “ဈာနမုဒြာ”
ပုံတော်နှစ်ဆူ စံနေတော်မူလေသည်။
လက်ယာဘက်မှ ရုပ်ပွားတော်သည်
“တတိယရွှေဂူစေတီတော်”အား
ထပ်မံပြုပြင်ရာမှ တွေ့ရှိရသော
ကျောက်ညိုသား ရုပ်ပွားတော်ဖြစ်လေ
သည်။
လက်ဝဲဘက်မှ ရုပ်ပွားတော်မြတ်
မှာ “ဒုတိယအနုရုဒ္ဓရွှေဂူ”အဖြစ်
ပြန်လည်မွမ်းမံစဉ်က ပါဝင်သော
ရုပ်ပွားတော်မြတ် ဖြစ်လေသည်။
ရုပ်ပွားတော်မြတ် နှစ်ဆူလုံးမှာ ပုံမှ
တူ “ဈာနမုဒြာပုံတော်များဖြစ်၍
နက္ခတ္တရောင်ခြည်လျှောက် ၆၉

ကြာကန်တော်၏ ဝယ်ထက်မှ ထေဟင်္ဂင် မြင်းရွာနီတောကြီး ရှင်သန်စုနဲ့
* သီဟိုဠ်ခင်းများ တောင် ထွန်သက် စိုက်ပျိုးပွင့် ဦးတိုက်လျှိုလော
ထုငြား သီဟင်္ဂါ

လက်ရာ အလွန်သေသပ်လှပစွာ ကြည်ညိုမဆုံး ပူး၍မဝ ဖြစ်ကြလေသည်။

တောင်ဘက်မှစပြီး အနောက်ဘက်မှစပြီးနှင့် မြောက်ဘက်မှစပြီးလိုက်များတွင် ပထမ အသောကရွှေဂူ ဒုတိယ အနုရုဒ္ဓရွှေဂူနှင့် တတိယရွှေဂူစေတီတော်များ၏ ပုံစံတူစေတီစေတီပွားများကို ကြည့်ညိုနိုင်ရန် စီမံထားရှိပါသည်။

မှစပြီးများ၏ အထက်တွင် ဘုံငါးဆင့် အထွတ်တင်၍ ဝဲယာ တစ်ဖက်စီတွင် မှတ်ပြာသား တစ်ဆောင်စီ ခြံရံ၍ ထားရှိလေသည်။

မှစပြီးလေးဆောင်တို့၏ ဗဟိုချက်မတွင် ပစ္စယာသုံးဆင့်တင်၍ ခေါင်းလောင်းမှောက်၏ အထက်၌ ခုနစ်ရက်သားသမီးအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့အတွက် အပူဇော်ခံတော်မူရာ အမှတ်လက္ခဏာအဖြစ် ဖောင်းရစ် (၇)ရစ် ထားရှိလေ၏။

ဖောင်းရစ်များ၏ အထက်တွင်

၇၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကြာခံကြာလွန် ပုလဲရွဲတို့ဖြင့် ခရေသီး၏ အပေါ်တွင် ရွှေထီးတော်ကြီးကို အထွတ်တင်ထားလေရာ အလွန်သပွယ်ခမ်းနားလှပါပေသည်။

စေတီတော်ကြီး၏ ဖိနပ်တော်ဘုံထောင့်များတွင် အုတ်ပလ္လင်ဖြင့် ခံ၍ မာန်ဖိနေသော ခြင်္သေ့မင်းကြီးများကို မြင်တွေ့နိုင်ကြလေသည်။

စေတီတော်ရင်ပြင် အင်္ဂါထောင့်တွင် ကမ္ဘာကျော် သမ္မုဒ္ဓေမိညောင် ဘုရားမှ ပုံဟန်များအတိုင်း ချောင်းဦး ဗြို့နှင့် စကျင်ရွာမှ ကျွမ်းကျင်ပညာရှင် ဆရာကြီး၏ အနုပညာပြောင်မြောက်လှသော အောင်တံခွန်တိုင်ကြီးကို ရှုမောဗွယ် တွေ့မြင်ကြရလေသည်။

စေတီတော်၏ မြောက်ဘက်ရင်ပြင် တံတိုင်းအားကျော်၍ ရှုကြည့်ပါက အသောကမင်းကြီး၏ ရေကန်တော်ကို မည်သည့် အခါကာလ၌မဆို အမှိုက်တစ်စမျှ မရှိဘဲ ကြည်လင်စိမ်းစိုစွာ တွေ့ရှိရမည် ဖြစ်လေသည်။

ရေကသိုဏ်း အားထုတ်လိုသော သူတော်ကောင်းများအတွက် တစ်ခု

တည်းသော ရှားပါးလှသည့် အဓိဋ္ဌာန် နေရာထူးဖြစ်လေ၏။

ယင်းရေကန်တော်ကြီး၏ သမသတ်ထောင့်အရပ် ဖြစ်သည့် ရင်ပြင်တော်၏ စနေထောင့်ဌာနတွင် မင်းကြီး၏ အဓိဋ္ဌာန်ရေချိုးတွင်း တည်ရှိလေသည်။

မိုးခေါင်ရေရှားရပ်ဝန်း ဖြစ်သော်ငြားလည်း တွင်းရေမှာ အလွန် ကြည်လင်သန့်ရှင်း၍ လက်တစ်ကမ်း အလွယ်တကူ ခပ်ယူအသုံးပြုနိုင်လေသည်။

စေတီတော်၏ တောင်ဘက်ရင်ပြင်တော်၌ သက်တမ်းရာကျော် မန်ကျည်းညီနောင်မှာ ထူးခြားလှပေ၏။ အရှေ့ဘက်မှ မန်ကျည်းပင်ကြီးမှာ ကြီးမားတုတ်ခိုင်လှသော်လည်း ပုပုဝဝ ဖြစ်လေသည်။ အနောက်ဘက်မှ ညီတော်မန်းကျည်းပင်မှာ နောင်တော်ကြီးထက် အရပ်မြင့်မားလှပေ၏။

ထူးခြားလှသော မန်ကျည်းညီနောင် ရုက္ခစိုက်ကြီးအား အမျှဖော်ဆောင်ဆုတောင်း၍ အဓိဋ္ဌာန် ယူနိုင်ကြလေ

www.burmeseclassic.com

ပထမအသောကထေတီတော်၏ အနီးစောင့် နတ်တို့အေး
ဤတန်ကြီးအား စစ်ကိုင်းတောင် ဇာတ်ခုံဖြင့်
သာယာကြည်စွာပွယ် တည်ရှိရာမှ

သည်။
စတုတ္ထ ရွှေဂူစေတီတော်ကြီး၏ ရာဟုထောင့်တွင် ပထမအသောက ရွှေဂူစေတီတော်၏ ကျောက်စာတိုက် ဟောင်းအသား အသစ်တစ်ဖန် တည်ဆောက်ထားလေရာ သီရိဓမ္မာ သောကမင်းကြီး၏ အမှတ်လံကွဏာ ဖြစ်သော ခြင်္သေ့ကြီး(၄)စီးနှင့် အမြိုက်ရေစင်အိုးကြီးအား အထူးပြု ထားလေသည်။

ယင်းသို့အားဖြင့် တံခွန်တိုင်ပုံဟန် ဖွဲ့စည်းထားသော မျက်နှာပြင်လေး ဖက်ပါ ဌာနများတွင် ပထမရွှေဂူမှ စ၍ စတုတ္ထရွှေဂူစေတီတော်၏ သမိုင်း မှတ်တမ်းများတိုင်း ကျောက်စာဖြင့် ထွင်းထုထားရှိလေသည်။
စေတီတော်မှ စနေထောင့်အရပ် တွင် ဘေးမဲ့ကြာကန်ကြီးသို့ သွား ရောက်ရာ၌ အလွန်ကြီးမားသော နတ်ပေး သီးပင်ကြီးအား အံ့ဩဖွယ်

တွေ့မြင်နိုင်ကြလေ၏။
နတ်ပေး သီးပင်ကြီး၏ အထွတ် ရိုးကလေးတွင် ထူးဆန်းသော ညောင်ဖြူပင်အမြွှာအား အရိပ် အာဝါသ ကောင်းစွာ ဖွံ့ဖြိုးနေပုံကို လည်း မြင်တွေ့ရနိုင်လေသည်။

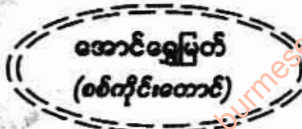
ညောင်ဖြူပင် အမြွှာညီနောင်အား ကျော်လွန်ပါလျှင် သက်တမ်းရာကျော် ရှိနေပြီဖြစ်သော်လည်း ကြီးထွားခြင်း မရှိသော မန်ကျည်းပင်ကြီးဟု အဆို ရှိသည့် ရုက္ခအိုကြီးအား ထူးခြားစွာ ရှင်သန်နေမှုကို တွေ့ရလေသည်။

သက်ကြီး မန်ကျည်းပင်ကြီး၏ ခြေရင်းဖြစ်သော ကြာကန်ကြီး၏ တာပေါင်ပေါ်များတွင်ကား ဆေးဖက် ဝင်လှသော ဆေးမြင်းခွာနီများက ကြာကန်တော်ကြီးအား လှပဆန်း ကြယ်စွာ တယောင်တဆောင် ပေါက် ရောက်နေကြလေသည်။

ကြာဖြူ၊ ကြာနီနှင့် ကြာပြာ (၃)မျိုး သာ ဖြစ်ထွန်းနေသော ဘေးမဲ့ကန် တော်ကြီး၌ အလွန် ချစ်စရာကောင်း သော ရွှေဟင်္သာ၊ တောဘဲငန်း၊ ကြာဖက်နင်း၊ ကြီးကြာနှင့် ဆောင်းသို ငှက်များအား ကြည့်ရှုမေတ္တာပွားနိုင် ကြလေ၏။

စတုတ္ထ ရွှေဂူစေတီတော်ကြီးသည် ကား ဂန္ဓာရီခရီးသွား သူတော်ကောင်း များအတွက် ကြည်နူးချမ်းမြေ့စွာ အားထုတ်နိုင်သည့် ထူးခြားလှသော အောင်မြေတစ်ခုအဖြစ် လမ်းညွှန်ဒါန ပြုလိုက်ရပါသည်။

နတ်ပတ်ဝမ်း ငြိမ်းချမ်းကြပါစေ။

ကျောက်ဆည်နယ် အရှေ့ခြမ်းမှ

ထက်ခွင်ကျော်စွာ

တောက်တောက်တောက်တောက် လျှောက်လျှောက်လျှောက်လျှောက် (၃)

ယခင်လမှ အဆက်

‘ခြေချော်ပြီး တက်ရခက်နေတယ်လေ’

အိတ်ဆောင်တတ်မီးဖြင့် လမ်းပြပြီး ဆက်...

‘ကိုယ်ကို မလှည့်နဲ့၊ ပက်လက်အနေအထားအတိုင်း ပြန်တက်ခဲ့’

ဟု သတိပေးလေမှ ရှော့ရှော့ရှူရှူ ဆက်လာနိုင်လေသည်။

ကျောက်ရင်များဖြစ်၍ ကြီးထွားနေရာ ဥမင်လမ်းမှာ ကျဉ်းမြောင်းလာ

၍ ခန္ဓာကိုယ်ကို မလှည့်သာပါ။ ပက်လက်အနေအထားဖြင့် ဝင်ကာ ထို

နယ်အနေအထားအတိုင်း ပြန်တက်လေသည်။

ဆွမ်းစားကျောင်းသို့ ပြန်ရောက်၍ ဆွမ်းအား လျှောက်ထားရာ...

‘ကျုပ်လဲ ပြောပါတယ်။ ဆရာတော်က မူလအခြေအနေအတိုင်း ရှိစေချင်လို့ ဥပင်

အတို မချဲ့ဖြစ်တာပါ’

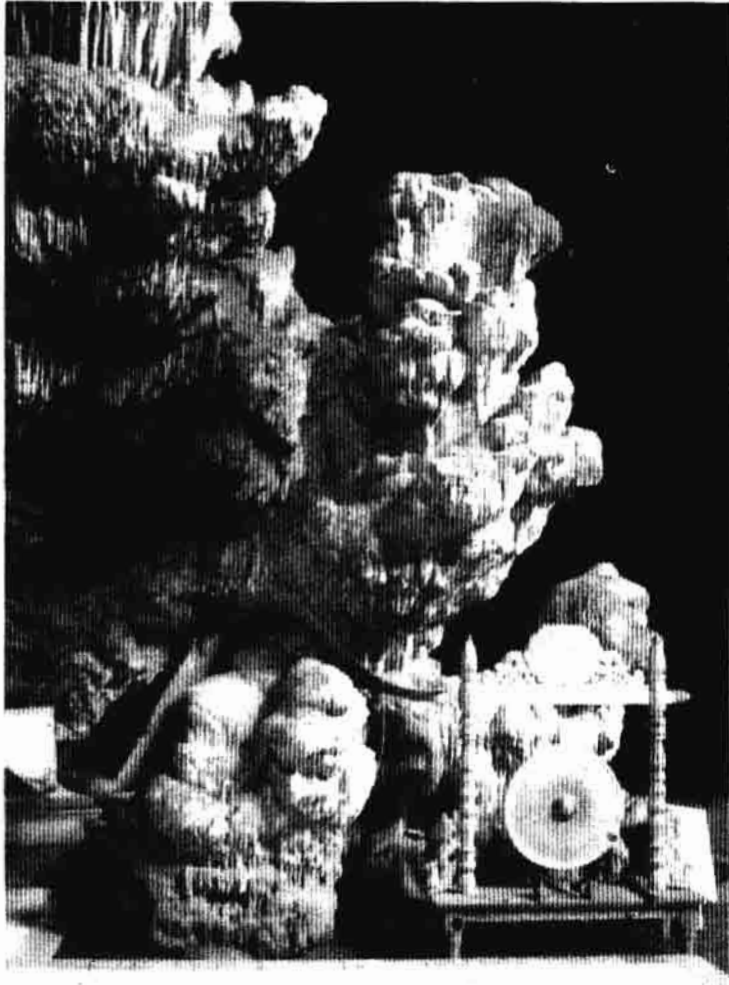
ဟု မိန့်၏။ ကပ္ပိယအမယ်ကြီး သိန်းထိုက်ကလည်း ဝင်ရောက်ပြောဆိုသည်။

‘အမေတို့ ဝယ်ယိုက ထကြည့်ဖူးပါတယ်။ ဗဟုနက္ခိယတော်သုံးဆူ သီတင်းသုံးတယ်။

ဆောင်းဂြိုဟ်လုံးနဲ့ဆိုင်ရင် ထံဆွဲမှာ မဟုတ်ဘူး’

‘ဝင်ခဲ့ပြီးပြီအမေ လူနှစ်ရပ်လောက် နက်မှာ အသက်ရှူကျပ်လို့ ပြန်

ဆက်လာတာ’

◆ ကျောက်ခြင်္သေ့နှင့် ထောင်စာပင်

‘ဟိုတုန်းကတော့ ဖယောင်းဆီမီး ပူဇော်ခဲ့ကြတာပဲ။ အဲဒီက ဆက်ဆင်းသွားရင် ပုဂံ ပြည် လောကနန္ဒာဘုရား အောက်ဥမင်ကို ရောက်တယ်လို့ ပြောကြတယ်။ အမေတို့တော့ မသွားဖူးပါ

ဘူး။ ဆရာတော်(ဦးအာစိတ္တ)က အနေအေးတယ်။ ဘာအလိုရှိသလဲမေးရင် ပြည့်စုံပါတယ်လို့ပဲ ဖြေတယ်။ ဘာမှ အလှူမခံဘူး။

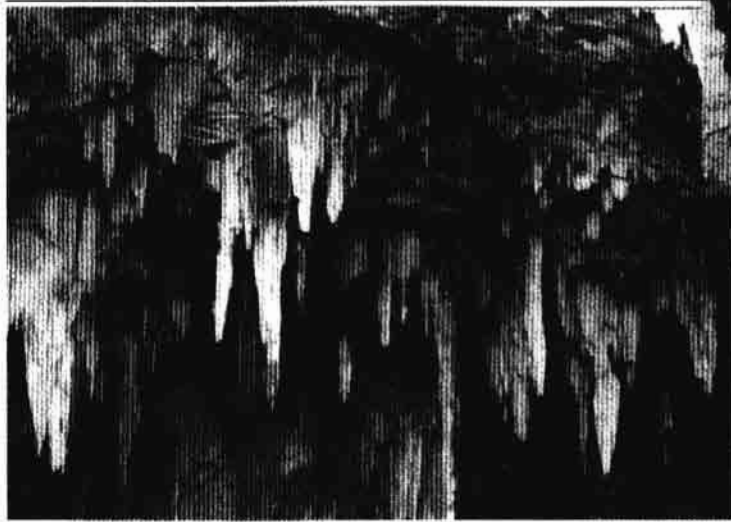
ရှေးအထောက်အထားတွေ ပျက်စီးနုစုရွာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၇၃

www.burmeseclassic.com

◆ လိုက်တွင်ရုပ်ပွားတစ်ချို့

◆ လှေကားထစ်လယ်ကွက်များ

၇၄ နက္ခတ္တရောင်မြည့်မဂ္ဂဇင်း

◆ သူတို့မျက်နှာ တေးကန်ဆက်သန်း

◆ တေးကန်ဆည်ပန်းဆွဲတင်ချို့

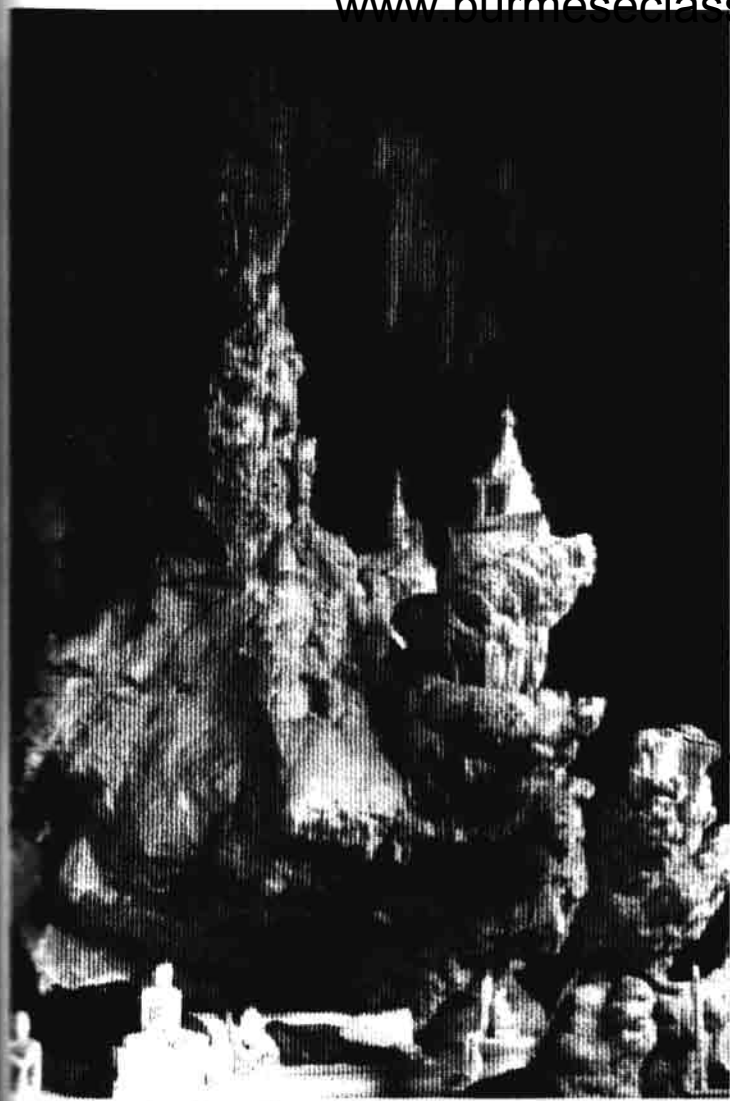
မှာစိုးလို့ ဥမင်အဝကို မချဲ့ထွင်တာပဲ။ နှစ်စဉ်တပေါင်းလတိုင်းမှာ ဓာတ်တော် တောင်ဘုရားပွဲဆိုပြီး တောင်မြေ ကွင်းပြင်မှာ ကျင်းပတယ်။

ဆိုင်တန်းတွေ ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲတွေနဲ့ ခြိမ်းခြိမ်းသံပါပဲ။ ဓာတ်တော်လိုက် ဘုရားအတွက်တော့ ဘာတစ်ခုမှ အလှူမရောက်ဘူး။ ဆရာတော်ကလဲ ဘာမှ မပြောဘူး။ အခုမြင်ရတဲ့ သာသနိက အဆောက်အအုံတွေက အလှူရှင်တွေ သဒ္ဓါပေါ်လို့ ကိုယ်တိုင် ကြပ်မတ်ဆောက်လှူတာချည်းပဲ။

ဆရာတော် ရောက်ခါစက ပြုပျက် နေတဲ့ လျောင်းတော်မူ ရုပ်ပွားတော် ပြုပြင်ဖို့ ဝတ္ထုငွေတွေ လှူကြပေမယ့် အလှူမခံဘူး။ တပည့်ဒါယကာတွေ ဦးစီးပြီး ဆရာတော် လမ်းညွှန်မှု မွမ်းမံခဲ့ကြလို့ အခုလို ဖူးတွေကြရတာ

www.burmeseclassic.com

ကျောက်ကမ်းပါး

ပုဂံသို့ သွားနိုင်သည့် ဥမင်အစ ဖြစ်၍ ပုဂံဥမင်ဟုခေါ်ကြောင်း သိရ သည်။ ကျောက်ရင်များ ကြီးထွား၍ သက်သောင့်သက်သာ မရှိလှသော် လည်း လင်းဒို့ချေးကဲ့သို့ တိရစ္ဆာန် အညစ်အကြေးအနံ့များ မရှိပါ။

ဖယောင်းတိုင်ထွန်းနိုင်သည့် ဆို သဖြင့် လေဝင်လေထွက် အတန် အသင့် ရှိ၍ နဂါးငွေ့ဟုခေါ်သော ကာဗွန်မိုနောက်ဆိုက် ဓာတ်ငွေ့များ စုပုံနေခြင်း မရှိနိုင်ပါ။

မလူးသာ မလွန်းသာ အခြေအနေ က အရှင်လတ်လတ် မြေမြှုပ်ခံရသည့် ပမာ ခံစားရသဖြင့် (ဖိတ်ခံစားမှုကြောင့်) အသက်ရှူမဝသလို ထင်မှတ်မှားခြင်း ဖြစ်နိုင်လေ သည်။

ဆုတောင်းပြည့် ရုပ်ပွားတော်

ပုဂံဥမင်မှ ပြန်ထွက်၍ လိုဏ်ဂူခန်းမ တွင်းသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိကာ ဦးပဋ္ဌာန်း မှာ ကြားသည့်အတိုင်း ခြေတော်ရင်းသို့ သွားရောက်သည်။ ပလ္လင်စွန်းတွင် အမျိုးသမီး မတက်ရဟူသော ကမ္မည်း ရေးထိုးထားသည်။

လျောင်းတော်မူ၏ ခြေဖဝါးကို ဦးတိုက်ကာ သစ္စာပြု ဆုတောင်းပါက ဆုတောင်းပြည့်သည်ဟု မှတ်သားခဲ့ရ သည်။

ထို့ကြောင့် ပလ္လင်ထက်သို့ တက်၍ သစ္စာပြု ဆုပန်းခြင်းဖြစ်သည်။ အမျိုး သမီးများမှာ ခြေတော်ဦး(ခြေချောင်း တော်)ကို ဦးခိုက်ဆုပန်နိုင်သည်။

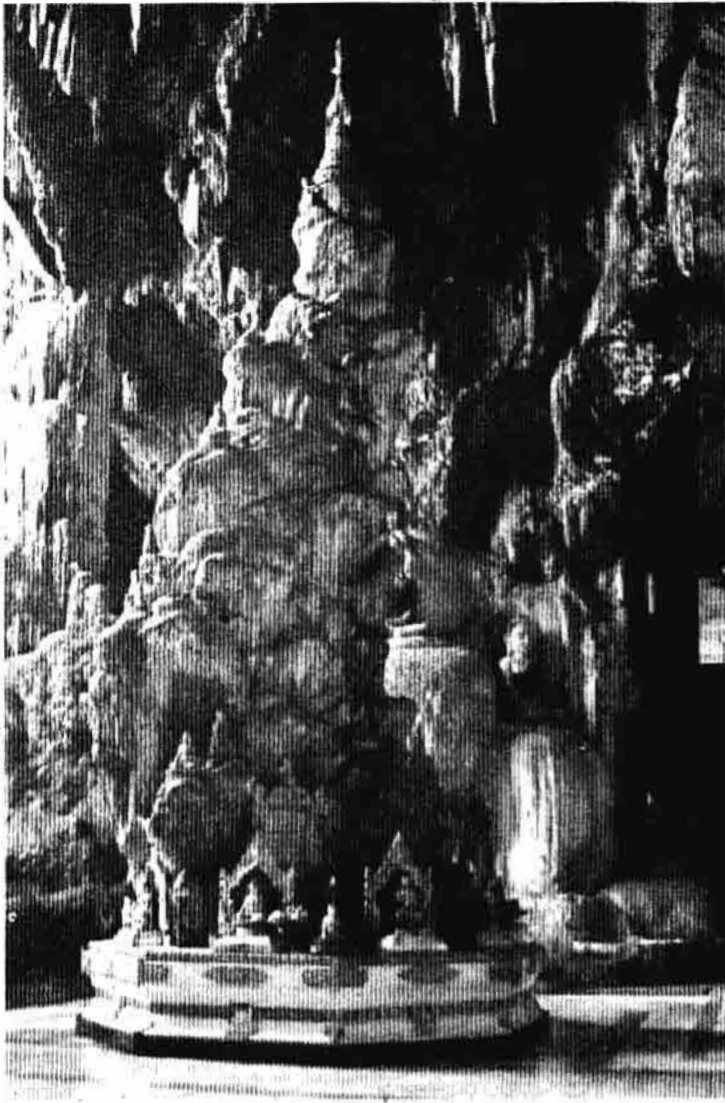
ဤသို့ ဆုပန်ပြည့်ဝသဖြင့် နောက် တစ်ကြိမ် လာရောက်ကာ ကုသိုလ်ပြု

လိုက်အတွင်းမှ ခြင်္သေ့

လိုက်အတွင်းမှ ခြင်္သေ့

www.burmeseclassic.com

◆ ယင်းယထော်ရုပ်ပွားတော်

◆ တာပီမုဒြာရသော

တကျောက်တော်ရုပ်ပွားတော်

ရှင်အရဟံမိန့်ကြောင်း ပေမုရိသည်တို့ ဦးမြင့်ဝေ ရေးသားသည့် ဓာတ်တော် တောင်ဘုရားသမိုင်းစာအုပ်တွင် ဖော်ပြ ထားလေသည်။

သီလ၊ သမာဓိ ပြည့်စုံသူသည် သစ္စာ အဓိဋ္ဌာန်ပြု၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းဆောက်တည် ခြင်းဖြင့် မူလရုပ်ပွားတော်နှင့် ဓာတ် တော်စေတီတော်များကို ဖူးတွေ့ခွင့် ရကြသည်ဆို၏။

ယခု ဖူးမြင်ရသော ရုပ်ပွားတော်မှာ နှောင်းခေတ်ကုသိုလ်ဖြစ်၏။ ကျောက် ဆည်ဦးငြိမ်းမောင်က ဤသို့ ရေးသား ထား၏။

‘ဤလိုက်ဂူသည် ကကုသန်ဘုရား ပွင့်တော်ပုထိုး မုဒ္ဒိယဒေသမှ သူကြွယ် ကုန်သည်(၅၀၀)တို့ သတ်သံဃောကြီး ကမ္မဋ္ဌာန်းတော်ဆောင်ဖြင့် ဖက်လိမ့်စွန်းတို့ ရန် ဤဓာတ်တော်လိုက်တွင် ကမ္မဋ္ဌာန်း စီးခြင်းနေထိုင်ကြသည်။’

လှူဒါန်းကြသော ကောင်းမှုအမည် ကမ္မည်းများစွာရှိကြောင်း သိရ၏။

ဓာတ်တော်လိုက်

ဤလိုက်ဂူသည် ဓာတ်တော် လိုက်ဂူဟု တွင်ခြင်းအကြောင်းမှာ ဘဒ္ဒကမ္ဘာတွင် ပွင့်ထွန်းပြီးသော ကကုသန္ဓ၊ ကောဏာဂမန၊ ကဿပ နှင့် ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားရှင်တို့ ကြွရောက် သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့ကြကာ ထိုဘုရားရှင်လေးဆူ၏ ဓာတ်တော်များ

ကိန်းစပ်စံပယ်တော်မူကြသည်။ အရှင်မဟာကဿကသည် တန်ခိုး ဖြင့် ဖန်ဆင်းအပ်သောအခါ ဂေါတမ ဘုရားရှင် လျောင်းတော်မူ ရုပ်ပွား တော်နှင့်တကွ မြတ်စွာဘုရားလေးဆူ ၏ ရုပ်ပွားတော်၊ ဓာတ်တော်၊ မွေတော် များကို ရတနာပန်းတောင်းဖြင့် ပူဇော် ခဲ့ရာ နတ်သိကြားတို့က သာသနာ ငါးထောင် တိုင်တည်ပါစေဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြုပြီးနောက် လိုက်တံခါးကို အလိုအလျောက် ပိတ်စေသည်ဟု

◆ မြင်စိုင်းထော် ရုပ်ပွားတော်ဆု

◆ လှူရုပ်ပွားတော်ဆု

သစ္စာပြုဆုပန်ပြီးနောက် လိုဏ်ခန်းမတွင်း လှည့်လည်ကြည့်လိုသည်။ လျောင်းတော်မူ၏ ဦးခေါင်းဘက် မြောက်ဘက်တွင် တင်ပျဉ်ခွေရုပ်ပွားတော်ကြီးအချို့ ဖူးတွေ့ရသည်။

ထုလုပ်မှုလက်ရာဟန်မှာ အတန်ပင်ရှေးကျ၍ ပင်းယခေတ်ရုပ်ပွားတော်များနှင့် ဆင်ဆင်တူ၏။

သက္ကရာဇ် ၆၆၂ ခုနှစ်တွင် မင်းညီနောင်သုံးပါး၌ အကြီးဖြစ်သော အသင်္ခယာမင်း မြင်စိုင်းမြို့၌နေ၏။ ညီတော်အလတ် ရာဇသေကြန်မှာ မကွရာမြို့တွင် နေတော်မူ၍ ညီတော်အငယ် သီဟသူက ပင်လယ်မြို့တွင် နေတော်မူသည်။

ညီနောင်သုံးပါး အပြိုင်မင်းပြုနေကြရာ ၆၆၈ ခုနှစ်တွင် ရာဇသေကြန်အနိစ္စရောက်၍ ၆၇၁ ခုနှစ်တွင် သီဟသူ

ကာလကြာသော် တောရဲတိရစ္ဆာန်တို့ နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးကြသဖြင့်သာ သာလျောင်းတောင်စောင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ကြသည်။

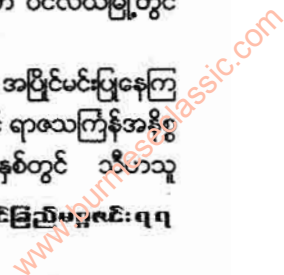
ကောဇာသက္ကရာဇ် ၆၆၆ ခုနှစ်တွင် မြင်စိုင်းမင်းညီနောင်သုံးပါးသည် ရဲပက်ပိုလိယီများဖြင့် ထွက်ခွာကာ ဓာတ်တော်လိုဏ်တွင် နိစ္စာန်ဝင်ရုပ်ပွားတော် အထောင်(၃၀) ပြုလုပ်ပူဇော်ကြသည်။

စောင်းတန်းဦးခြံသော်နှစ်ရပ်၊ မုန့်ပြစေတီ၊ ရေကန်၊ ရေလှည့်စေတီများ ပြုလုပ်လှူဒါန်း

ခဲ့သည်' ဟု ကိုးခရိုင်သမိုင်းကို ကိုးကားဖော်ပြထားလေသည်။

ထို့ကြောင့် ဓာတ်တော်လိုဏ်ဟု ခေါ်တွင်၍ လက်ရှိမြင်တွေ့ရသော လျောင်းတော်မူ ပရိနိဗ္ဗာန်ရုပ်ပွားတော်မှာ မြင်စိုင်းမင်းညီနောင်ကောင်းမှု ဖြစ်ကြောင်း သိရပေသည်။

အခြားကြည်ညိုဖွယ်များ
လျောင်းတော်မူ ရုပ်ပွားတော်ထံတွင်

ထင်ရှားသော ကျောက်စက်တိုက်

ထီးတင်၍ ကျောက်စက်စေတီအဖြစ် ပူးမြော်ရသည်။ အောက်ခြေ၌ ရှစ် မျက်နှာပြုတ်ခွင်နှင့် ရုပ်ပွားတော်ရှစ်ဆူ ကို ပူဇော်ထားသည်။

အခြားသော ကျောက်စက်တိုက် ဝန်းကျင်အောက်ခြေတွင် လှေကား ထစ်ယာခင်းသဖွယ် ဖြစ်တည်နေ သည်။

အချို့ကား သစ်ပင်ညိုညိုနှင့် တော အုပ်သဏ္ဍာန်၊ ပြာသာဒ်ပုံသဏ္ဍာန် တောင်ကမ်းပါးယံပုံသဏ္ဍာန်၊ ရေတံခွန် ကျဆင်းဟန်၊ ဆင်ချည်တိုင်း၊ မြင်းချည် တိုင်း စသဖြင့် ပုံသဏ္ဍာန် စုံလင်စွာ ကြည့်နူးဖွယ် တွေ့မြင်ရလေသည်။

လိုဏ်ဂူအတွင်း ရှိနေစဉ် မှက်၊ ခြင်၊ ယင် အန္တရာယ်များ ကင်းဝေးသည်ကို သတိပြုမိသည်။ ဆောင်းအခါတွင် နွေးထွေး၍ နွေအခါတွင် အေးမြသော ဓာတ်တော်လိုဏ်ဂူဖြစ်ကြောင်း သိရှိရ ပေသည်။

ထူးခြားသည့် တောင်စောင့်နတ်

လိုဏ်ဂူအတွင်း ကြည့်ညိုလေ့လာ ပြီးနောက် ပြန်တက်လာခဲ့ရာ ဂူဝ စောင်းတန်းလှေကားအနီးတွင် တောင် စောင့်နတ်ကွန်းကို တွေ့ရသည်။

အတွင်းထဲ၌ ဝဲဒူးထောင်ကာ ဝဲလက်ဖြင့် သန်လျက် ကိုင်ထားသော တောင်စောင့်နတ်မင်းရုပ်တု ရှိသည်။

ဘီလူးမျက်နှာနှင့် ဖြစ်သော်လည်း မျောက်ကဲ့သို့ အမြီးရှည်တစ်ခု ပါဝင် နေသည်။ ဦးပွင့်အား မေးလျှောက် ကြည့်သောအခါ ဤသို့ဆို၏။

ရှေ့လ ဆက်တော်ပါရန်

သည် ပင်လယ်မြို့မှ နန်းသစ်တည်ရန် နေရာရှာထွက်၏။ ဝိရု ခုနစ်တွင် အသစ်ယာ အနိစ္စရောက်သည်။ သီဟ သူသည် ဝိရု ခုနစ်တွင် ပင်းယမြို့ကို တည်ထောင်သည်ဟု မှန်နန်းရာဇဝင် ၌ ဖော်ပြထား၏။

ထို့ကြောင့် မက္ခရာမင်း ရာဇသင်္ကြန် အနိစ္စမရောက်မီ တစ်နှစ်အလိုတွင် မင်းသုံးပါး ညီညွတ်စွာဖြင့် ဓာတ်တော် လိုဏ်ဂူရုပ်ပွားတော်များနှင့် သာသနိက

အဆောက်အအုံများကို ကုသိုလ်ပြုခဲ့ ကြသည်ဟု ယူဆရပေသည်။

သို့ဖြစ်လေရာ ရုပ်ပွားတော် အများ စုမှာ ပုဂံခေတ်နှောင်းပိုင်း မြင်စိုင်း ညီနောင်ခေတ်လက်ရာနှင့် နှောင်း ခေတ် ဖွမ်းမံပူလက်ရာများ ပေါင်းစည်း ပူဇော်ထားသည်ဟု မှန်းဆမိသည်။

ကြီးမားသော ကျောက်စက်မိုးမျှော် တိုင်ကြီးတစ်ခုတွင်မူ ပတ်လည်၌ ရုပ်ပွားငယ်များ ပူဇော်ကာ အထွတ်

ထက်မင်းကျော်စွာ

အဆိုကျ အလှပို ဆီးဝမ်း မှန်စေလိုလျှင်

ဆရာမြင့်ရဲ့ မြင့်မြန်မာ အကြောပြေ ဝမ်းမှန်ဆေးကို ဝိုဝဲပါ

ကျွန်မတို့လို မိန်းမသားတွေဟာ အမျိုးသားတွေ ထက် အနာရောဂါပိုပြီး ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိပါတယ်။ အမျိုးသမီးများ အနေနဲ့ အထူးအလေးပေး ဂရုတစိုက်ရှိတာကတော့ ဓမ္မတာခေါ် လစဉ် ၂၈ ရက်တစ်ကြိမ် ဆင်းသက်လာတဲ့ သွေးသားတို့ပါ။ အဲဒီသွေးသား ဓမ္မတာမမှန်ကန်ဖောက်ပြန်ခြင်းကြောင့် ရောဂါပေါင်းမြောက်မြားစွာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရသလို သွေးသားမှန်ကန်နေရင်လည်း အသားအရေ စိုပြေဝင်းပ တျန်းမာပြီး လှပတင့်တယ်လို့နေပြန်ပါတယ်ရှင်။

ယနေ့ခေတ်မှာ ခေတ်မီသော အမျိုးသမီးများအတွက် ပဋိသန္ဓေတားဆေးတွေ သုံးစွဲခြင်းကြောင့်လည်း ရောဂါတစ်ခု မဟုတ်တစ်ခု ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရတယ်လို့ သမားတော်ကြီး ဆရာမြင့်မှ ပြောပြခဲ့ဖူးပါတယ်။ အလွန်မှန်ကန်တဲ့ ကျန်းမာရေးပညာပေးစကားဖြစ်ပါတယ်။ ယင်းပဋိသန္ဓေတားဆေးများ သုံးစွဲခြင်းကြောင့် ၂၈ ရက် တစ်ကြိမ် သွေးဖွားရမည့် လကျော် နှစ်ကျော်တဲ့အထိ ဓမ္မတာသွေးဟာ ဖွားခြင်းဆင်းခြင်းမဖြစ်ဘဲ ခန္ဓာကိုယ်တွင်း ခိုအောင်းနေတတ်ကြပါတယ်။

ဒီလို သွေးဟောင်းလည်း မဆင်း၊ သွေးသစ်လည်း မပေါ်၊ လနှစ်ကြာလာသော် ကျွန်မတို့လို အမျိုးသမီးများမှာ အသားအရေ မကြည်လင်တော့၊ ပွယောင်ယောင်နှင့် ညှိပြာရောင်သန်းလာပြီး ငိုက်ခေါက်ထူကာ ဝ၊သထက် ဝ၊ လာကြပါတော့တယ်။ ခန္ဓာကိုယ် ဝ၊လာတာနှင့်အမျှ ရောဂါ ဟာလည်း ခုတစ်မျိုး၊ တော်ကြာတစ်မျိုးနဲ့ အမျိုးမျိုးဖြစ်လာ တော့တာပေါ့ရှင်။

ကြာတော့ လူလည်း အလှပျက်၊ အသားအရေလည်း မကြည်လင်၊ ငိုက်ပူနံ့ကား ငါးစီပုခါးလို ပုံကပျက်၊ ရောဂါက ဖက်တော့ စိတ်ပျက်ရတော့တာပေါ့။ ဒီလိုနဲ့ သင့်တော်မယ့် ဆေးကို ရှာမိပါတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ သမားတော်ဆရာမြင့်ထံ ရောက်သွားပါတယ်။ ဆရာ့ကို ဖြစ်ပျက်ခံစားနေရတာတွေ တို့ အကုန်ပြောပြဆွေးနွေးမိတော့ ဆရာက-

“မကေသီအောင်ရေ အခုခေတ်မှာတော့ အများစု သော အမျိုးသမီးတွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားတွေ့ကြုံနေရတဲ့ ခေတ်မီရောဂါပေါ့ဗျာ” တဲ့လေ...။

“ဆရာရယ် ဘယ်လိုကြောင့် ဒီလိုဖြစ်ရတာလည်း” ဆိုတော့ -

“မကေသီအောင်ရေ မကေသီအောင် ပြောသလို ပဋိ သန္ဓေတားဆေးတွေကြောင့် ပါသလို နေ့စဉ် စားသောက်နေ ရတဲ့ အစားအသောက်တွေကြောင့်လည်း ပါပါတယ်။ ပြီး တော့ လူနေထိုင်မှုပုံစံ၊ နောက် ပတ်ဝန်းကျင်စတဲ့ အ ကြောင်းတွေကြောင့်လည်း ဒီလိုဖြစ်တတ်ပါတယ်”

“ကျွန်မတို့လို အိမ်ထောင်ရှင်အမျိုးသမီးများ အနေနဲ့ မကင်းနိုင်တဲ့ ပဋိသန္ဓေတားဆေးတွေကြောင့် လစဉ်ဓမ္မတာ မလာတာကနေစပြီး အမျိုးသမီးတွေ ဝ၊လာတယ်၊ ရောဂါ တွေ ပိုထူပြောလာတယ်လို့ ခံစားရပါတယ် ဆရာ၊ အဲဒါကို ဘယ်လိုကုသပြီး ဘယ်လိုဆေးမျိုးတွေ သုံးစွဲသင့်ပါလဲ ဆရာ” ဆိုတော့ -

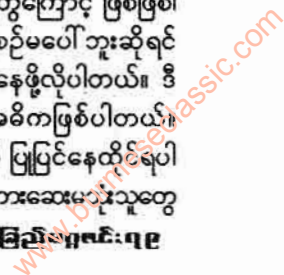
“မကေသီအောင်မေးတဲ့ မေးခွန်းက ကောင်းပါတယ်။ အမျိုးသားတွေနဲ့ အမျိုးသမီးတွေရဲ့ စွန့်ထုတ်ပစ္စည်းမလ ကွာခြားချက်က ဓမ္မတာသွေးသားပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျန်တာ ကတော့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ခွေး တွေဟာ အမျိုးသားရော အမျိုးသမီးပါ တူညီနေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

“ဒီတော့ အမျိုးသမီးအနေနဲ့ အထူးသဖြင့် ပဋိ သန္ဓေ တားဆေးတွေ သုံးလို့ပဲဖြစ်ဖြစ် အစားအသောက် အနေအ ထိုင်တွေကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ် ဓမ္မတာမမှန် ထိန်ကျန်ချုပ် ငုပ်နေ တာ ကြာလာတာနဲ့အမျှ ရောဂါတစ်ခု မဟုတ်တစ်ခုတော့ စွဲကပ်လာပါတယ်။ ဒီလိုအခါမျိုးမှာ တားဆေးတွေကြောင့် ဓမ္မတာမပေါ်တာကို ကုစားဖို့လိုပါမယ်”

“ဘယ်လိုများ ကုစားရမလဲဆရာ”

“စောစောက ဆရာပြောခဲ့သလိုပေါ့ လူသားတွေ အ နေနဲ့ နေ့စဉ်စွန့်ထုတ် ဖယ်ရှားပေးရမယ့် မလအဆိပ် ဓာတ် တွေရှိပါတယ်။ ဒါတွေကတော့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ခွေး ငြီးတော့ အမျိုးသမီးတွေလစဉ်စွန့်ပေးရတဲ့ သွေးသားဓမ္မတာပေါ့။ သွေးသားဓမ္မတာကတော့ တားဆေးတွေကြောင့် ဖြစ်ဖြစ်၊ အစားအသောက်ကြောင့်ဖြစ်ဖြစ် လစဉ်မပေါ်ဘူးဆိုရင် ကျန်တဲ့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ခွေးတွေ မှန်နေဖို့လိုပါတယ်။ ဒီ မလလေးမျိုးထဲက ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကဖြစ်ပါတယ်။ နေ့စဉ် ဆီး၊ ဝမ်း မှန်စေရန် ဂရုတစိုက် ပြုပြင်နေထိုင်ရပါ မယ်။ အဲဒီလိုတားဆေးသုံးသူတွေရော၊ တားဆေးမသုံးသူတွေ

ပါ ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိတဲ့ ဗိုက်ပူခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်တွေထူလာခြင်း၊ အဆီတွေ ဝမ်းဗိုက်ပြင်မှာ စုလာခြင်း၊ အသားအရေ စိုပြည်မှု မရှိခြင်း၊ ကြည်လင်တောက်ပဝင်းလက်မှုမရှိခြင်း၊ နောက် ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းအုံ ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်များ လေးလံထိုင်းမှိုင်းခြင်း၊ ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ပေါ့ပါးသွက်လက်မှု မရှိခြင်း၊ ဆီးချို သွေးတိုး အသည်းအဆီဖုံး၊ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်း စတဲ့ ရောဂါများနဲ့ အမျိုးသမီးရောဂါများကို ဖြစ်ပေါ်လာစေပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ၊ ချွေးတို့ကို မှန်မှန်စွန့်ထုတ်နိုင်စေရန် နေထိုင်စားသောက်ရပါမယ်။ အကယ်၍ ကျန်းမာပြီး စိုပြည်လှပ အချိုးအစားကျတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို ပိုင်ဆိုင်ချင်တယ်ဆိုရင်တော့ ဆီးနဲ့ဝမ်းကိုတော့ မှန်မှန် နေအောင် ပြုပြင်နေထိုင်ရပါမယ် မကေသီအောင်”

“ဒါဆို တားဆေးတွေကြောင့် သွေးသားမပေါ်ရင် ဆီးဝမ်းမှန်အောင် ပြုပြင်ပေးရင် အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ပူခြင်း၊ အသားအရေညစ်ထေခြင်း၊ အကြောတက်ညောင်းညာခြင်းများနဲ့အတူ အခြားသောရောဂါတွေပါ ဖြစ်ပွားမလာအောင် တားဆီးနိုင်တာပေါ့ နော်... ဆရာ”

“ဟုတ်ပါဗျာ...”

“အဲဒါဆို ဘာဆေးသောက်မလဲ ဆရာ”
“ဆရာ့ဆီလာတော့လဲ ဟောဒီ မြင့်မြန်မာ တောရှောက်သီး အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကိုပဲ ညွှန်ရမှာပဲဗျ”
“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးက ဘာတွေကောင်းလဲဆရာ”

“ဘာတွေကောင်းလဲဆိုတော့ ဆီးချုပ်၊ ဝမ်းချုပ်၊ လေချုပ်ရောဂါတွေ၊ စမြင်းခဲခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းအုံ၊ခေါင်းကိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်တွေ လေးလံညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဒုလာလိပ်ခေါင်းဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပူအပုပ်များခြင်း၊ ဆီးချုပ်၊ဆီးကျန် ဝမ်းချုပ်၊ဝမ်းကျန်ခြင်း၊ လေချုပ်ခြင်း၊ အသားအရေ ယားယံခြင်း၊ အသားအရေ ညစ်ထေမွဲခြောက်ခြင်း၊ အဖုအပိန့်အကွက်များဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ သွေးမသန်ခြင်း၊ ပါးစပ်နံခြင်း၊ ကိုယ်နံ့ပြင်းခြင်း၊ အပူခိုး၊ အပုပ်ခိုးများ အပေါ်ကို ဆောင်တက်ပြီး လည်ချောင်းနာခြင်း၊ မျက်ရည်ပူများကျခြင်း၊ လျှာ၊နှုတ်ခမ်း၊ အာခံတွင်းတွေမှာ အပူနာတွေဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးပူ၊ ဆီးအောင့်ဆီးဝါ၊ ဆီးနို့၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ မျက်နှာမှာ တင်းတိပ်၊ ဝက်ခြံ၊ မှည့်ခြောက်ထွက်ခြင်း၊ သွေးဓာတ်ထဲနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ မလိုအပ်တဲ့ အဆီပို(မလ)တွေ ပွားများလာပြီး အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်ထူခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်သုံးစွဲနိုင်ပြီး အကြောပြေကာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေသော အဆီပိုများကို ဖယ်ရှားပေးနိုင်ပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေညီညွတ်မှန်ကန်စေပြီး ကျန်းမာပေါ့ပါးလန်းဆန်း တက်ကြွစေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဘယ်လိုသုံးစွဲရမလဲ ဆရာ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို ညအိပ်ရာဝင်ရေအေးနဲ့ ဆေး ၅ ပြားကို အစာနဲ့ဝေးဝေးမှာ သုံးစွဲပေးခြင်းဖြင့် အထက်ပါရောဂါတွေကို ပျောက်ကင်းသက်သာပြီး မဖြစ်သေးရင်လည်း ကာကွယ်ပြီးသားဖြစ်စေပါတယ်” (ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်၍ နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။ ဝမ်းချုပ်တတ်သူများ ဆေး ၅ ပြားမှ ၇ ပြား အထိ သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။)

“ဟုတ်ကဲ့ အခုလို ကျန်းမာရေးပဟသုတတွေရရှိအောင် ပြောပြလမ်းညွှန်ပေးတဲ့အပြင် သုံးစွဲရမယ့်ဆေးပါ ညွှန်ပြပေးတဲ့အတွက် ဆရာ့ကို အထူးပဲကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာ”

၈၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၆၆၆) (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဗ္ဗလမ်း၊
မြောက်ဥက္ကလာပ၊ ဇုန်း - ၀၁၆၃၀၃၁၊ ၀၉၇၃၁၅၇၂၂။

www.burmeseclassic.com

စော်လွင်နယ်

ရွှေယောင်အရှင်နှင့်

တောင်ဝင်လယ်ဘုရားဆုံးရှုံး (၄)

ဟုဂ်ဇီ
(Hu Jin Zhi)

ယောင်ပူ အဆက်

အရှေ့နေထွက် အနောက်နေဝင် နှောက်ခုပ် တောင်တံငါကွန်အကြားရှိ ဘုရားလောကအဝန်း ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ နန်းတော်၊ ကံတော်၊ ဉာဏ်တော် မြင့်မား၍ အရိပ်အာဝါသ၌ တည်ငြိမ် အချမ်း၌ သုခအပေါင်း ခညောင်းရ သည်ဟု ဖော်ပြပါရှိသည်။

ဓာတ်တော်များကို ကျွန်ုပ်တို့ သဘောတရားဖြင့် အာဝါရောင် လာဘ် အထူးနှင့် ပျော်ရွှင်မှုကို ပေးစွမ်းသော နန်းတော်၊ အောက်ခံများတွင် အနက် ရောင်စာလုံးဖြင့် ပုံနှိပ်လေ့ရှိကြသည်။

လှည့်ပည့်အာဇာနည်

ဦးရွှေရင်ကွက်တစ်ခုသို့ ရောက်လျှင် နတ်သရေဆောင် အလံကိုင်းအဖွဲ့က ဝိညာဏ်မောင်းဆတ်၍ ဦးရွှေ ဝင်ရောက် နေသည်။

ယင်းနောက် အစောင့်အရှောက် နတ်များ(ယင်းနတ်တို့၏ ဝိညာဉ် ရှင်း စိတ်ပူယှဉ်သော နတ်ဆရာများ)က နေ့မှနေ၍ အမှောင်ပယောဂများကို နှစ် ရှားပေးကြလေသည်။

ထို့နောက် ကွမ်းယင်းအရှင်၏ ဝိညာဉ်ကို ရှေ့ဆုံးမှ နတ်မင်းများ ဝိညာဉ်က နောက်မှ လိုက်ပါကြရပါ သည်။

ဝိညာဉ်ကျယ်ပြီး တစ်ခုတည်းတွင် နှစ်ယင်းရှုပ်တူနှင့် နတ်မင်းများ နေရာကွ ပင့်ဆောင်ပါက ကွမ်းယင်း နတ်ကို အရှေ့ဆုံး အလယ်ဗဟိုနေရာ

သက္ကရာဇ်(ဝေါဟာ)ရွှေတော်

၌ ပူဇော်ထားရှိရသည်။

ပူဇော်ဖွယ်ဝတ္ထုပစ္စည်းများ

လမ်းတွင် ပူဇော်ဖွယ် ဝတ္ထုပစ္စည်း များ တည်ခင်းကပ်လှူထားပါက အစောင့်အရှောက်နတ်များက ဦးရွှေ

စစ်ဆေး၍ အမှောင်ပယောဂများကို ရှင်းလင်းပေးရသည်။

ကပ်လှူသူကုသိုလ်ရှင်သည် မုန့်၊ သစ်သီး၊ ချိုချို အချိုချို စသည်တို့ ကို မိမိတို့ သဒ္ဓါတတ်အားသမျှ ကပ် လှူနိုင်၍ အဝိက အရေးကြီးသည်မှာ

နတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၁

● မော်ဂျီ၌ ဆောင်ရာတိုင်

● နတ်ဆရာက အစောင့်အယုတ်များ ဂုဏ်လင်ထားစဉ်

ဖယောင်းနီ(၂)တိုင်၊ အမွှေးတိုင် (၃) တိုင်၊ ရေခွေးကြမ်း(၃)ခွက်(မီးရှို့ရန်) ရွှေစက္ကူ၊ ဆားအနည်းငယ် ဖြူးထားသော ဆန်တစ်ခွက်တို့ ပါဝင်ရသည်။

ဖယောင်းဆီမီးမှာ လွတ်မြောက်ခြင်း အလင်းကို ပေး၍ အနီရောင်က လာဘ် ငွေကြေး သပ္ပကာကို ရည်ညွှန်းသည်။ အမွှေးတိုင် မီးခိုးငွေ့များက လောက (ပူဇော်သူလူသား)နှင့် ကောင်းကင်ဘုံ သုခဝတီဘုံ(နိဗ္ဗာန်ဘုံ)ရှိ သိဒ္ဓိရှင်၊ တန်ခိုးရှင် မြတ်စွာဘုရားတို့ထံသို့ ဆက်သွယ်ပေးခြင်း ဖြစ်သည်။

ရေခွေးကြမ်းမှာ တရုတ်ဘာသာဖြင့်

၀၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ချိုင်းချာ(Qing Cha) ဟုခေါ်၏။ ချိုင်း (Qing) စာလုံးသည် အပြစ်ကင်းစင် ကြည်လင်ခြင်းစာလုံးနှင့် အသံထွက်တူ ရေးထုံးတူညီသဖြင့် အလွန် ကောင်းမြတ်သော နိမိတ်ကို ဆောင်၏။

(အချို့မှာ ရေခွေးကြမ်းလေးခွက် ကပ်လှူမိတတ်သည်။ ၄ ဂဏန်း "စီ" (Si) မှာ သေလွန်ခြင်း စာလုံး စီ (Si) နှင့် အသံထွက် ဆင်တူ၍ ဒုမင်္ဂလနိမိတ် ဆောင်လေရာ သေလွန်ပြီးသော ရွှေ့မျိုးသားချင်း မိသားစုဝင်များ ပူဇော်ရာ၌ သုံးရ၏။ ဤကဲ့သို့ သုမင်္ဂလကိစ္စတွင် နိမိတ်

ကောင်းသော (၃)ဂဏန်းကို ယူသုံးခွက်ကပ်လှူရသည်။)

ရေခွေးကြမ်း လောင်းငွေရာတွင် ခွက်၏ ထက်ဝက်သာ လောင်းဖြည့်သည်။ ရေသည် "လ" ကိုယ်စားပြုသည်ဖြစ်ရာ လထက်ဝက်ဖြစ်သော (၁၅) ရာခိုင်နှုန်းတွင် ပြည့်ဝိုင်းစက်သောပုံသဏ္ဍာန်ရှိ၍ တစ်လပြည့်တင်းသော လကွယ်နေ့တွင်ကား လပုံသဏ္ဍာန် လုံ့လပျောက်ကွယ်သွားလေသည်။

ထို့ကြောင့် မိမိလိုလားအပ်သော ဆန္ဒသုခအဖြာဖြာတို့ ပြည့်စုံရရှိစေရန် ထက်ဝက်သာ လောင်းဖြည့်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ရွှေစက္ကူမှာ ကပ်လှူပြီးနောက် ကောင်းမှုအစုအတွက် နတ်ဒေဝတို့အား တိုင်တည်အသိပေးခြင်းဖြစ်သည်။ (ငွေစက္ကူကို သေလွန်ခြင်း ဒုမင်္ဂလကိစ္စ အတွက် အသုံးပြုသည် ဆန်နှင့် ဆားကား နေအိမ်ဂေဟမြို့ ရွာရပ်ကွက်အတွင်း အနှောအယှက် ပယောဂများ ကင်းရှင်းစေအတွက် ဖြစ်သည်။

နတ်ဆရာက ထိုဆန်နှင့် ဆားယူ၍ အိမ်မျက်နှာစာ (အိမ်ဂေဟ) တစ်ခုလုံးကို လွှမ်းခြုံရည်ညွှန်းခြင်းဖြစ်သည်။) အနံ့ ပက်ဖျန်းပေးသည်။ နေအိမ်တွင် သက်ကြီးရွယ်အို ရှိပါကလည်း ရောဂါဘယ ကင်းဝေးသက်ရှည်ကျန်းမာစေကြောင်း တောင်း ပက်ဖျန်းပေးသည်။

နတ်ဆရာများ စစ်ဆေးပြီးသော အခါ ကွမ်းယင်းနှင့် နတ်မင်းများ အစဉ်အတိုင်း အပူဇော်ပုံယူရာ ကောင်းကင် နဂါးက နောက်ဆုံးပိုင်း လိုက်ပါသည်။ နဂါးမှာ အပူဇော်ပုံယူခြင်း မဟုတ်ဘဲ ကောင်းချီးမြှင့်သော ဖြစ်သည်။

တရုတ်ပြက္ခဒိန် နောက်ဆုံးလ (၂၄) ရက်နေ့မှ (နောင်နှစ်)နှစ်ဆန်း လဆန်း (၂၅) ရက်နေ့အထိကာလအတွင်း(တရုတ်) ကိုးကွယ်ယုံကြည်သော နတ်ဆရာတော်များသည် ကောင်းကင်၌ နတ်သဘင် အစည်းအဝေး ကျင်းပကြသည်။

ထိုကာလတွင် နဂါးသည် နတ်ဆရာတော်များကိုယ်စားကမ္ဘာမြေလောက၌ စောင့်ရှောက်ပေးသည်ဟု ဒေဝတာဆရာတော်များတွင် ဖော်ပြကြ၏။

ကောင်းကင်ဘုံရောက် နတ်ဆရာတော်များ ကိုယ်စားဖြစ်၍ "တီယွန်လုန်းလုန်းထွမ်" (Tián Lóng) ကောင်းကင်နဂါးအဖွဲ့ဟု ခေါ်ခြင်းဖြစ်၏။ ကောင်းကင်နဂါးတောင်းခံပေးခြင်းသည် မိမိတို့၏ နှုတ်အိမ်ဂေဟာကို သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စေကာ ဘေးဘယာ ကင်းရှင်းစေသည်ဟု ယုံကြည်ကြလေသည်။

အချို့သော နတ်များတွင် မင်္ဂလာနတ်(အကအဖွဲ့)နှင့် ပါးရှန်း (Bā) တန်ခိုးရှင်(၈)ပါးတို့ လည်းကောင်းလှည့်လည်ကြသည်။

ခြင်္သေ့မှာ ကျက်သရေမင်္ဂလာကို ထွန်းခြင်းဖြစ်၍ တန်ခိုးရှင်(၈)ပါး ဒေဝတာပုရာဏိက တန်ခိုးရှင်(၈)ပါး ပုံသဏ္ဍာန် ခြယ်သင်ယင်ကာ ကုလားမခြေထောက်ပေး စီးနင်း၍ သရုပ်ဆောင်ကြသည်။ တောင်ပင်လယ် ဘုရားဖူးခရီးတွင် ပါဝင်အားဖြည့်ကာ မြတ်စွာဘုရားအား ဂါရဝပြုပူဇော်ကြခြင်းဖြစ်သည်။

သတိပြုရန်မှာ

ကျားပုံရိပ် စိုးမိုးသောနှစ်တွင်ခြင်္သေ့

မင်္ဂလာဦးမြို့တွင် လှည့်ပတ်ခြင်း

(အကအဖွဲ့) မထွက်ရပါ။ ခြင်္သေ့အကအဖွဲ့ ပါဝင်ကပြခြင်း မပြုရပါ။ ကျားနှင့် ခြင်္သေ့သည် သားရဲတို့၏ ဦးဆောင်အကြံအစည်မှ သတ္တဝါချည်းဖြစ်ရာ ရန်သူထွေရှု ပွားများ၍ ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်း ရပ်ရွာအတွက် မလိုလားအပ်သော ပြဿနာများ ပေါ်ပေါက် စေတတ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ နဂါးမှာမူ မည်သည့်နှစ်တွင်မဆို ပါဝင်ဆင်နွှဲနိုင်လေသည်။

ကယ်တင်ရှင် ဖိနပ်ကလေးများ

လှည့်လည်မှုခရီးတွင် ရှေ့ဆုံးမှ ရန်အနှောင့်အယှက်များ ရှင်းလင်းပေးသော နတ်ဆရာသည် သက်ကြီးပိုင်းအရွယ် ရောက်လင့်ကစား နေပူပူ ခဲထူသော လမ်း၌ ဖိနပ်မပါ ခြေမလာဖြင့် သွားလာလှုပ်ရှားနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ တွဲဖက် နတ်ဆရာများလည်း ဤနည်းနှင့်ပင်။

တရုတ်ထုံးစံလေ့အရ ဖိနပ်သည် အရေးပါသော ဝတ်စားတန်ဆာဖြစ်သည်။ ဝတ်ထုဝတ္ထု-ဝတ်အားဖြင့် ကြီးမြင့်သူ၊ ဝတ်ထုဝတ္ထု-အသက်အားဖြင့် ကြီးမြင့်သူတို့အား ဂါရဝပြုသောအခါ ဦးခေါင်း

ထက် အဆင်တန်ဆာ(ဦးထုပ်၊ ခမောက်၊ ထီး စသည်)ကို ဖယ်ရှားရသော်လည်း ဖိနပ် ခြေနှင်း အပြည့်အစုံ ဝတ်ဆင်ရသည်။

ဖိနပ်မပါလျှင် ဝတ်တန်ဆာ မစုံလင်အင်္ဂါရဝ ဖြစ်စေသည်ဟု ယူဆကြသည်။ နတ်ဆရာများ ဖိနပ်ပယ်ရှားခြင်းသည် နတ်လေ့ဆိုင်ရာ ထုံးတမ်းအစဉ်အလာ ဖြစ်သော်လည်း ကွမ်းယင်းအရှင်၏ ဖြစ်စဉ်တော်တစ်ရပ်နှင့် တိုက်ဆိုင်ညီညွတ်ကာ ကွမ်းယင်း ဗောဓိသတ်အား ဂါရဝပြုပူဇော်သကဲ့သို့ရှိ၏။

ဘုရင့်သမီးတော် "မြောက်ရှုမ့်" ဘဝဖြင့် မာရ်နတ်အသင်းအပင်း အမတ်ယုတ်များ၏ ရန်မှ တိမ်းရှောင်နေရစဉ် တစ်ချိန်၌ ဘုရင့်နား ပေါက်ကြားသဖြင့် ရဲမက်အပေါင်း စေလွှတ်၍ သုတ်သင်ခြင်းကို ရင်ဆိုင်ရသည်။

"မြောက်ရှုမ့်" မင်းသမီးကလေးသည် ဖိနပ်လုပ်ငန်းဖြင့် အသက်မွေးသည့် ကျေးရွာသို့ ရောက်ရှိကာ သိုလှောင်ထားသော ဖိနပ်ပုံအောက်တွင် ပုန်းခိုခြင်းဖြင့် အသက်ဘေးမှ လွတ်မြောက်ခဲ့ရလေသည်။

◆ ပုံစံထူးဆန်းစွာ လောဘာနာထရုပ်ပုံ
ကွမ်းယင်အရှင်နှင့် သုဝဏ္ဏဘိဝံသီများ
နာနာ(သာ) တန်ခိုး(ဝိ) ❖

ထို့ကြောင့် ကယ်တင်ရှင် ဖိနပ်
ကလေးများ၏ ကျော့ကို အသိအမှတ်
ပြုသောအားဖြင့် ကွမ်းယင်အရှင်သည်
ဖိနပ်သုံးဆောင်(စီးနင်း)ခြင်းကို ပယ်ရှား
တော်မူလေသည်။

နတ်မင်းအချို့၏ ဖြစ်စဉ်တော်များ

ကွမ်းကုံး

ကွမ်းတီဟုလည်း ခေါ်ကြသည်။
အေဒီ(၁)ရာစုခန့် သုံးပြည်ထောင်စစ်ပွဲ
ကာလတွင် မင်းကေရာဖိများထက်
တိုက်ရည်ခိုက်ရည် ထက်မြက်သော
စစ်သူကြီးများက ပို၍ ထင်ရှားကျော်
ကြားကြသည်။

ကွမ်းကုံးသည် နှုံးပွဲမရှိသော
တိုက်တိုင်းအောင် နာမည်ကျော် စစ်သူ
ကြီးဖြစ်သည်။ စစ်ပရိယာယ် ကြွယ်ဝ၍
ကတိသစ္စာ တည်ကြည်သည်။ စစ်မှု
ထမ်းစဉ် နှုံးပွဲ မရှိသော်လည်း အသက်
အရွယ်ကြီးရင့်လာသောအခါ တာဝန်
မှ အနားယူ၍ ဇာတိမြေရှိရာ အရှေ့
အရပ်သို့ ပြန်ခဲ့သည်။

ပြန်ရာလမ်းတွင် ရန်သူများက
၈၄ နာဂုဏ္ဏရောင်ခြည်မဂ္ဂမင်း

ထောင်ချောက်ဆင်ဖမ်းဆီး၍ ရန်သူ
ဘုရင်ထံပို့သည်။ ရန်သူဘုရင်က မိမိ
၏ သစ္စာကို ခံယူပါက သူကောင်းပြု
မြှောက်စားမည်ဟု ဆိုသော်လည်း
“ထက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ထမင်းမစားပါ”
(အရှင်နှစ်ပါး၏ကျော့ကို မခံယူပါ။)
ဟု တုံ့ပြန်၍ မိမိအရှင်၏ သစ္စာကို
အသက်စွန့် စောင့်ထိန်းခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် ကွမ်းကုံး၏ သူရဲကောင်း
စိတ်ဓာတ်ကို လေးစားလျက် နောင်
လာနောက်သားတို့က ကိုးကွယ်ပူဇော်
ကြခြင်းဖြစ်သည်။ စီးပွားရောင်းဝယ်မှု
တွင် အထူး ကူညီစောင့်ရှောက်ပေး
သည်။ အတိုက်အခံ အပြိုင်အဆိုင်ကိစ္စ
များတွင် အောင်မြင်စေသည်ဟု
ယုံကြည်ကြလေသည်။ ကွမ်းကုံးစစ်သူ
ကြီး နတ်မင်းကို ကုန်သည် ရောင်း
ဝယ်ဖောက်ကားသူများက နေအိမ်တွင်
ကိုးကွယ်လေ့ရှိကြသည်။

ဇေတီကုံး

ထည့်စေ့ရေနတ်မင်း ဖြစ်သည်။ ဖုကျန်
နယ်သားတို့က ထောတီကုံး၊ ပွန်း
တောင်ကုံး စသည်ဖြင့် ခေါ်ကြ၍

ကျန်ခဲ့တဲ ဘုံဘုရားကျောင်းတွင် ရာ
ကျင့်ခွင့်မဟုလည်း ခေါ်ကြသည်။
ဘီစီ ၁၀၄၀ ပြည့်နှစ်က အခွန်
တာဝန်ယူရသော ကျန်းဖုတဲခေါ် ဇာ
ဟွေးဖြစ်သည်။ စိုက်ပျိုးမွေးမြူရေး
အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပြုရသော
ခေတ်ကာလဖြစ်၍ အခွန်ဝန်သ
အလွန်ကြဇာတိက္ကမ ကြီးမားသည်
ပြည်သူနှင့် မင်းစိုးရာဇာတို့ အကြ
တွင် အခွန်ဝန်ကသာ ဆက်သွယ်စေ
သည်။ ကျန်းဖုတဲသည် ရာထူးဂုဏ်
ငွေဂုဏ်၊ ဆွေမျိုးဂုဏ် မောက်မာခြင်း
မရှိဘဲ ပြည်သူအားလုံးကို ရင်ဝယ်ထမ်း
ကဲ့သို့ တပြေညီ နွေးထွေးစွာ ဆက်
သည်။

မရှိနှစ်ပါးသူများအတွက် အခွန်
ကိုယ်စား ထမ်းဆောင်ပေးသည့်အခါ
ငွေကြေးများလည်း ထပ်မံ ထောက်ပံ့
ပေးတတ်သည်။

အသက်(၁၁၂)နှစ်၊ ဘီစီ ၉၆၄ နှစ်
တွင် အနိစ္စရောက်ကာ ဓဇာရေး
ဆိုသူက အခွန်ဝန်ရာထူးကို ဆက်

သည်။ ဝေဒနာပေးမှာ မောက်မာခက်
ဆန်၍ ပြည်သူတို့ကို နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်း
သူဖြစ်လေရာ ယခင် အခွန်ဝန်
ကျန်းဖုတ်၏ ကောင်းမြတ်သော
စိတ်နေသဘောထားနှင့် ကျေးဇူး
ထရားကို သတိရ အောက်မေ့ကာ
ဖုတ်နန်းဆောင် ဆောက်လုပ်လျက်
ရည်မှန်းကန်တော့ကြသည်။

ကွယ်လွန်ပြီးသော ဝိညာဉ်သည်
သမ္မာဒေဝအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွား
သည်ဟု ယုံကြည်စွာဖြင့် ဖုတ်ကျင့်ရုံ
ခွင်း(သမ္မာဒေဝနတ်မင်း ဖုတ်) ခေါ်ဝေါ်
ကြ၏။

ဝသုန္ဒရေနတ်မင်းဖုတ်ကို ယုံကြည်
စွာ ကိုးကွယ်ပူဇော်သူတို့သည် ဂျုံ၊
ပြောင်း၊ ဆန်၊ ဆပ်၊ ပဲ ဟူသည့်
သီးနှံငါးမျိုး၊ မြင်း၊ နွား၊ ဆိတ်၊ ဝက်
ကြက်နှင့် အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန် (၆)မျိုးတို့
ပါများကြွယ်ဝ၍ သုခပြည့်စုံသော ဘဝ
နေမှုကို ပိုင်ဆိုင်ရမည်။

ထို့ကြောင့် (ထိုစဉ်က)ပြည့်ရှင်မင်း
ကျိုးချင်ဝမ်းကိုယ်တိုင် ထုတ်ကုံး
(ဝသုန္ဒရေနတ်မင်း)ဟူသော ဘွဲ့မည်နှင့်
ကမ္ဘာဦးစားတိုင်နှစ်ခု ဂုဏ်ပြုချီးမြှင့်ခဲ့
လေသည်။

ဝသုန္ဒရေနတ်မင်းအား စိုက်ပျိုးမွေး
မြူရေးသမားများ၊ မြေနှင့်စပ်၍
အသက်မွေးသူများက နေအိမ်တွင်
ပင့်ဆောင်ပူဇော်ထားလေ့ ရှိကြသည်။
(ထုတ်ကုံးနှင့် ပတ်သက်၍ နက္ခတ္တ
ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း အမှတ်(၂၇၉)
အောက်တိုဘာလ၊ ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊
စာမျက်နှာ(၁၄၅)တွင် အကျယ်
လေ့လာနိုင်ပါသည်။)

ကျွန်းကုံး

ဖုတ်နန်းဘာသာဖြင့် ကြော့ဂုကုံးဟု
ခေါ်ကြသည်။ ချိုင်းရွှေကျွန်း(Qing
Shui Zú Shi) သိဒ္ဓိရေစင်ဘိုဘိုခေါ်

◀ ဗုဒ္ဓဘာ စာအုပ်တော်

◀ ဗုဒ္ဓဘာစာအုပ်တော်

ဆေးဝိဇ္ဇာနတ်မင်းဟု ကမ္ဘာဦးတင်
ပူဇော်လေ့ရှိကြသည်။ ဝသုန္ဒရေနတ်
မင်း ဖုတ်ကုံးနှင့် ကျေးဇူးတုံတင် ရှိကြ
သည်။

တစ်ချိန်က တောတွင်း၌ မျက်စိ
လည် လမ်းမှားနေသည့် ကျန်းဖုတ်ကို
ဆေးဝိဇ္ဇာက လမ်းပြကူညီပေးခဲ့ဖူး
သဖြင့် “ဖုတ်ဆီးရ်” ဖုတ်နန်းဆောင်
တွင် ဆေးဝိဇ္ဇာနတ်မင်းရှင်တုကို ရှေ့ပဲ
ဘက် (ဖူးမြော်သူ၏ လက်ယာဘက်)၌
ထားကာ ပူဇော်လေ့ ရှိကြသည်။

(တရုတ်ထုံးစံလေ့အရ လက်ယာ
ဘက်သည် ပိုမိုမြင့်မြတ်သည်ဟု
ယူဆကြသည်။ ကွမ်းကုံး စေည့်
ဘိုးဘွားစဉ်ဆက် ကိုးကွယ်ပူဇော်
သည့် နတ်မင်းကျန်းဆောင်၏ လက်ပဲ
ဘက်တွင် ကွယ်လွန်သွားပြီဖြစ်သော
မိဘများ၏ ကမ္ဘာဦးတိုင်(လိပ်ပြာစင်)
ကို ထားရှိ ပူဇော်ကြသည်။)

ဆေးဝိဇ္ဇာနတ်မင်းကို ခန္ဓာကိုယ်

အတွင်းအပြင်၌ ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရ
သော ရောဂါဝေဒနာများ၊ စိတ်တွင်း
ခံစားရသော သောကပရိဒေဝများနှင့်
မျိုးနွယ်ဆက် သားသမီး မရရှိခြင်းတို့
အတွက် တောင်းပန်လျှောက်ထား
ပူဇော်လေ့ ရှိကြသည်။

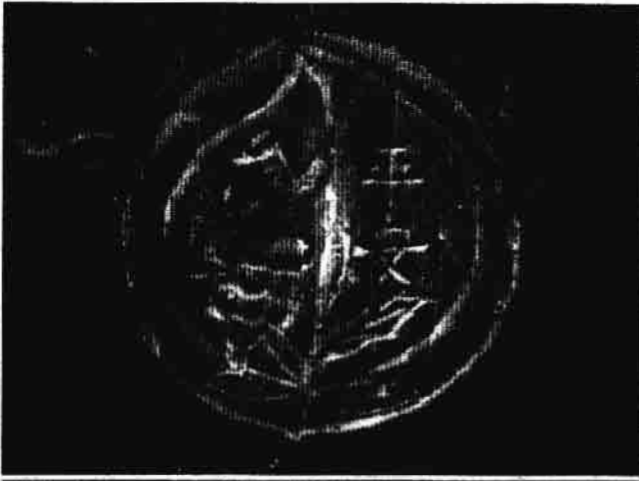
နဲကျားနှင့် ဟန်ဟိုင်း

Né Zhā နှင့် Hǒng Hái တို့သည်
ကွမ်းယင်းအရှင်အား ကူညီ၍ အနှောင့်
အယှက်များကို တိုက်ခိုက်ဖယ်ရှားပေး
ကြသည့် နတ်သူငယ်(သူငယ်တော်
နတ်)များ ဖြစ်ကြသည်။

နဲကျားသည် အသွားသုံးခုရှိသည့်
အနက် ခက်ရင်းသဏ္ဍာန်လက်နက်
ကို ကိုင်ဆောင်၍ “ဟန်ဟိုင်း” သည်
မီးကွင်းလက်နက်ကို ကိုင်စွဲထားတတ်
လေသည်။

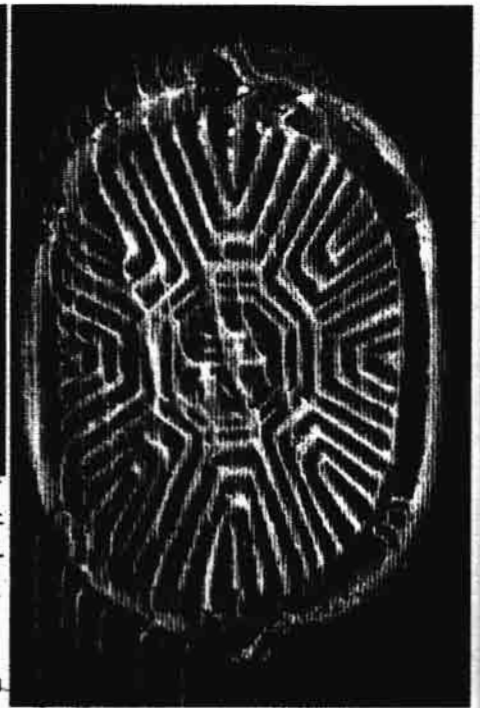
ကွမ်းယင်းအရှင်အား မင်းသမီး
လေး မြောက်ရှုန် ဘဝတွင်ပင် ကူညီ
ပေးခဲ့ကြသူများ ဖြစ်ကြ၏။

◆ **ထို**မက်ဖွန်လီ၊ နှစ်စွက်

မုန့်၊ နီလင်း၊ နှစ်စွက် ◆

အဆောင်အယောင်အလဲများ

နတ်မင်းကြီးများကို ပင့်ဆောင်သည့် ဝေါယာဉ်နောက်ကျောတွင် တန်ဆာဆင်ပူဇော်ထားသော ရောင်စုံအလံများ ဖြစ်ကြသည်။

အဝါ၊ အနီ၊ အစိမ်း၊ အဖြူနှင့် အပြာ သို့မဟုတ် အနက်ရောင်ရှိသော အလံ(၅)ခုကို အစီအရီ ပူဇော်ထားသည်။

အရောင်များ၏ အနက်အမိပ္ပာယ်အရ အလံများကို နေရာချ စီတန်းရသည်။ ဖူးမြော်သူ(နတ်မင်း၏ရှေ့မှ ကြည့်ပါက)ဘက်မှ လက်ယာဘက်အစွန်းတွင် အဝါရောင် ထိုမှ ဝဲဘက်သို့ အနီ၊ အစိမ်း၊ အဖြူ၊ အပြာ (သို့) အနက်ရောင် အလံများ အစဉ်အတိုင်း ထားရှိရသည်။

အဝါသည် ကျက်သရေမဂ်လာရှိခြင်း၊ မြင့်မြတ်ခြင်း၊ အထိမ်းအမှတ်ဖြစ်၍ မြေဓာတ် ဝိုင်စိုးသည်။

အနီမှာ လာဘ်ပပ်သကာ ပျော်ရွှင်ရယ်မောခြင်း စီးဓာတ်၊ အစိမ်းသည် စိတ်ပျက်အားလျော့ခြင်းနှင့် သစ်သားဓာတ်၊ အဖြူသည် ငိုကြွေးခြင်းနှင့်

၈၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပုဂ္ဂလင်း

ပူပန်သောက သတ္တုဓာတ်၊ အပြာ(သို့မဟုတ်)အနက်သည် ဝမ်းနည်းပူဆွေးခြင်း၊ ထိတ်လန့်ခြင်း၊ လောဘ၊ ရေဓာတ်

အသီးသီး စိုးမိုးကြသည်။

ထို့ကြောင့် အမြင့်မြတ်ဆုံးဖြစ်သော လက်ယာဘက်မှ အဝါရောင်ကို စတင်ကာ ထားရှိရသည်။ အကျဉ်းအားဖြင့် ဝါ၊ နီ၊ စိမ်း၊ ဖြူ၊ ပြာ (နက်)ဟု မှတ်ကြသည်။

နှစ်သစ်ကူးပွဲတော်ကဲ့သို့ ပွဲတော်နေ့များ နတ်မင်းကြီးများ စံမြန်းရာ ဘုံဘုရားကျောင်း မျက်နှာစာတွင်လည်း ရောင်စုံအလံကြီးများကို အထက်ပါ အစီအစဉ်အတိုင်း လွှင့်ထူလေ့ ရှိကြသည်။

ပိုက်ချွန်း(Bài Nián) နှစ်သစ်ကူး(ဆုတောင်းလှည့်လည်ပွဲတွက်) နဂါး(သို့မဟုတ်) ခြင်္သေ့(အကအဖွဲ့) မြို့ရွာတွင်သို့ လှည့်လည်ရာ၌လည်း ယင်းအစီအစဉ်အတိုင်း ရောင်စုံအလံများ ကိုင်ဆောင်၍ ရှေ့ဆုံးမှ ထွက်ခွာရသည်။

လှည့်လည်ပွဲတွင် နောက်ဆုံးအလံ

မှ အပြာရောင်ဖြစ်၍ ဘုံဘုရားကျောင်းတွင် လက်ဝဲအစွန်း၌ လွှင့်ထူသောအလံမှာ အပြာရောင် ဖြစ်ရပါမည်။*

ထိုအလံများကို (အရောင်) အစီအစဉ် မှားယွင်းလွှင့်ထူမိပါက ဘုံဘုရားကျောင်း အဖွဲ့သားများအတွင်း မသင့်မြတ်ခြင်း အကြီးအကဲ ပျက်စီးခြင်းတို့ ကြုံရတတ်သည် ဆိုလေသည်။

ခရီးစဉ် နိဂုံး

ကျိုက္ခမီရေလယ်ဘုရား ရင်ပြင်တော်မှ ဆင်းသက်လာပြီးနောက် ကျိုက္ခမီမြို့၊ သံဖြူရောင်မြို့၊ မုဒုံမြို့များအတွင်း လှည့်လည်၍ အပူဇော်ခံယူကြသည်။

ယခုနှစ်တွင် မုဒုံ ကျန်တဲ့ ဘုံဘုရားကျောင်းဝင်း၌ ဂေါပကအဖွဲ့က မုဒုံမြို့ကိုယ်စား ပူဇော်ဖွယ်ဝတ္ထုများဖြင့် ဂါရဝပြုပူဇော်ခဲ့သည်။

ထိုမှ မော်လမြိုင်မြို့တွင်း နေရာအချို့သို့ လှည့်လည်အပူဇော်ခံယူပြီး

ထူးခြား၍ ပုထိုးကြွသော
စစ်သူကြီးနတ်မင်းကွမ်းတုံး

အနောက်ရထားမင်း၏ အုတ်ခွက် ဗုဒ္ဓဆင်းတုတော်နှင့်
ဘုရားလောင်း လောကနာထ ပုံတော်များ

အနောက်ရထားမင်းလက်ဖြင့် ကိုယ်တိုင်ပြုလုပ်ခဲ့သော ဗုဒ္ဓနှင့်
လောကနာထပုံတော် အုတ်ခွက်တုံးများ

နောက် နန်ချွမ်းကုံး ဘုံဘုရားကျောင်း ရှေ့မြေကွက်လပ်သို့ ပြန်လည်စုစည်းကြသည်။ ဝေါယာဉ်များကို ရှေ့နောက် လွန်းထိုး၍ လည်းကောင်း၊ ဝဲယာ လှုပ်ယမ်း၍လည်းကောင်း အားပါးတရ ကခုန်ပူဇော်ကြသည်။

ထူးခြားသော သာသနာမြေမှ မြတ်စွာဘုရားရှင် (ကိုယ်စားစေတီတော်)အား ဂါရဝပြု ဖူးမြော်မှုခရီး ပြီးမြောက်အောင်မြင်သဖြင့် နတ်မင်းများ အားရဝမ်းမြောက်ကြည်နူးခြင်း အထိမ်းအမှတ်ဖြစ်သည်။

နဂါးအကအဖွဲ့ကလည်း ဝေဟင်မှ အစာကို ဟပ်ယူဟန်၊ တောတွင်းမှ ထွက်လာဟန်၊ ပင်လယ်ဒီလှိုင်းကြား

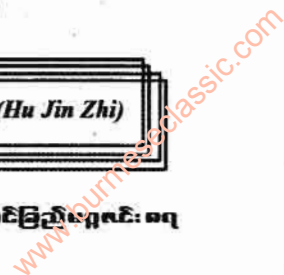
ကျော်ဖြတ်ဟန်၊ ခွေးနားဟန် စသည်ဖြင့် ကကြိုးစုံလင်စွာ ကပြဂါရဝပြုကြပြီးနောက် တောင်ပင်လယ်ဘုရားဖူးခရီးစဉ်ကို အဆုံးသတ်ကြသည်။

နတ်မင်းကြီးများ ဝမ်းမြောက်ကြည်နူးစွာဖြင့် နိဂုံးကမ္ဘတ် အဆုံးသတ်ခြင်းဖြင့် (စိတ်အား ငွေအား လူ့အား) အားသုံးရပ်ဖြင့် ပါဝင်ခဲ့ကြသူ ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမ၊ ဥပါသကာ၊ ဥပါသိကာ အပေါင်းသည်လည်း အိမ်ပြန်ခရီးတွင် မက ရှေ့ဆက်ရမည့် လောကီမျက်နှာစာ အသီးသီးတွင်လည်း သောကဗျာပါဒ ကင်းကွာ၍ ဝမ်းမြောက်ကြည်နူးစွာ လှုပ်ရှားဆောင်ရွက်နိုင်ကြသည်ဟု ယုံကြည်ကြပေသည်။

ထို့နောက်တွင်ကား ကွင်းယင်း ရုပ်တုနှင့် နတ်မင်းရုပ်တုများကို မူလ သီတင်းသုံး စံမြန်းရာ ဘုံဘုရားကျောင်းများသို့ ပြန်လည် ပို့ဆောင်ကြလေရာ ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း ဝသုန္ဒရေနတ်မင်း ရုပ်တုကို ပင့်ဆောင်ကာ ကောင်းကင် နဂါးအဖွဲ့နှင့်အတူ ပေါင်မြို့သို့ ပြန်ခဲ့ကြလေသည်တော့သည်။

မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ကရုဏာဓာတ် ကမ္ဘာလှမ်းပတ် ထည်ပါစေ။

ဟုလင်းစီ (Hu Jin Zhi)

နုလုံးကျော့ကင်းစင်အောင်

မုံရွာဆရာမိုး

အမှတ်တံဆိပ်

အမောလုံ နုလုံးအားဆေးကိုဆောင်

“ ဆရာကိုယဉ်တင့်နဲ့ တွေ့ရင်နေတာ အတော်ပဲ။ ခုတလော အသက်ရှူကျပ်ပြီး မောတယ်ဗျာ။ ညဘက်လည်း အိပ်မပျော်ဘူး။ တစ်ခါတစ်ရံ နုလုံးနေရာက အောင်တယ်။ ကိုယဉ်တင့်က တိုင်းရင်းဆေး သုတေသီဆိုတော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဝေဒနာကို ဆန်းစစ်ပါဦး။ ”

“ ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ နုလုံးရောဂါပဲ။ နုလုံးရောဂါဟာ ကံ၊ ဇိတ်၊ ဥ တု၊ အာဟာရဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန်လေးပါ။ ညီညွတ်မျှတအောင် နေထိုင်စားသောက်မှုမရှိတဲ့အတွက် ဖြစ်ရတဲ့ရောဂါပါ။ အထူးသဖြင့် စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ရတာများပါတယ်။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ လွန်ကဲတဲ့သူတွေ ပရိဒေဝမီးတောက်လောင်ပြီး၊ နုလုံးအိမ်ကို လောင်မြိုက်တဲ့အတွက် နုလုံးရောဂါဖြစ်တော့ပါ။ ”

“ နုလုံးရောဂါဟာ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်ရတယ်ဆိုတာ လက်ခံပါတယ်။ ဆက်ပြောပါဦး။ ”

“ နုလုံးဟာ မေးဖွားသည်မှ အသက်ရှင်နေသမျှကာလပတ်လုံး နေ့၊ ညမပြတ် အလုပ်လုပ်ရတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက သက်စောင့်စက်ယန္တရားတစ်ခုပါ။ နုလုံးရောဂါ ခံစားနေရတာမသိဘဲ သန့်ပိတ်နုလုံးရောဂါဖြစ်လာပြီဆိုရင် ညဘက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ မူးခြင်း၊ မောခြင်း၊ အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ ပူခြင်း၊ အသက်ရှူကျပ်မောခြင်း၊ နုလုံးနေရာမှ အောင်ခြင်း၊ ခြေဖျားလက်ဖျားအခဲခြင်း၊ ဘယ်သူမှ စကားမပြောဘဲ ကောင်းပြောသံကြားခံရခြင်း(စိတ်မှ ထင်မှတ်ခြင်း)၊ နုလုံးနေရာမှာ အပ်နဲ့ ဆွသလို နာကျင်ခြင်း၊ လက်သည်းခွံအရောင်မမှန်ခြင်း၊ လက်သည်းဖျားပြာ နှမ်းလာခြင်း၊ အိပ်နေရင်း ကယောင်ကတမ်းပြောခြင်း၊ သွေးစမ်းကြည့်ပါက သွေးတိုးမမှန်ခြင်း၊ နုလုံးနေရာ အောင်နေခြင်း၊ တစ်ကိုယ်လုံး အဆက်နေခြင်း၊ လေးလံနေခြင်းစတဲ့ လက္ခဏာတွေ ဖြစ်တတ်တယ်ကိုချစ်ဆွေ ”

“ ကိုယဉ်တင့် ပြောခဲ့တဲ့ နုလုံးရောဂါလက္ခဏာတွေထဲက ကျွန်တော် ခံစား နေရတဲ့ အရက်သုံးနှိုင်းနဲ့ တူတယ်ဗျာ။ ဒါဆို ဘာဆက်လုပ်ရမှာလဲ ”

“ ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ။ ဖြစ်တာ မကြာသေးဘူးဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပြီး ရောဂါသက်ကြာရင်တော့ ဆေးရုံဆေးခန်းပြုရမှာပေါ့။ ”

“ ကျွန်တော် ခံစားနေရတာ ဆယ်ခုရက်၊ ဆယ်ငါးရက်လောက်ပဲရှိသေးတယ်။ ”

“ ဒါဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပါတယ်။ ”

“ သက်သာပျောက်ကင်းဖို့ဆိုရင် ဘယ်ဆေးစားရင် ကောင်းမယ်

ဆိုတာ ကိုယဉ်တင့် ညွှန်ပြပေးပါဦး။ ”

“ သမားတော်ကြီး မုံရွာဆရာမိုး ကိုယ်တိုင် ကုသအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံနုလုံးအားဆေး သောက်ရင် ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတဲ့ နုလုံးရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်။ ”

“ ဒါဆို မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးသောက်မယ်ဗျာ။ ဆေးအညွှန်းကို သိပါရစေ။ ”

“ ကဲ ကိုချစ်ဆွေ နားထောင်ပြောပြမယ်။ အညွှန်းက နုလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ ရင်ညွှန်ခွဲ စူး၍ အောင်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊ အသက်ရှူကျပ်ခြင်း၊ သွေးတိုးခြင်း၊ ကျောနှင့်ရင် ညှပ်အောင်ခြင်း၊ နုလုံးတုန်ရင်ခုန် မောယမ်းနှမ်းနယ်ခြင်း၊ နုလုံးအားနည်းခြင်း၊ ရောင်ခြင်း၊ အနည်းငယ်လှုပ်ရှားရုံဖြင့် မောပန်းခြင်း၊ ဓမ္မာထွက်လွန်၍ နုလုံးရမ်းမမှန် မောပန်းခြင်း၊ မူးဝေခြင်း၊ စိတ်မိတ်မှုများ၍ အိပ်မပျော်၊ စားမဝ၊ စိတ်မကြည်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခမ်းစိတ်မရွှင်လန်းခြင်းတို့အတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်တဲ့။ ”

“ ကိုယဉ်တင့် ညွှန်မှုတော့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားတိုးဆေးဟာ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ဖြစ်တာ သေချာတယ်။ သောက်မယ်ဗျာ။ အဲဒီဆေးကို ဘယ်ဆိုင်တွေမှာ ဝယ်ရင်ရနိုင်မှာလဲ ”

“ အဆီကူး၊ အကြောပြေ၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ မှန်စေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရောက်တစ်လုံး ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ တိုင်းသို့ပြည်ကျော်ဖြစ် ပြီးသားဖို့ အထူးညွှန်းစရာမလိုတဲ့ ဆေးဖြစ်ပြီး ခုအသစ်တဖန် ထုတ်လုပ်လိုက်တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးကိုလည်း ပြန်မှာဆေးဖို့နဲ့ ပြန်ဖို့ဆေးဆိုင်ကြီးများမှာတစ်ဆင့် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါတယ်။ ကဲ ကိုချစ်ဆွေ ယုံယုံကြည်ကြည် သောက်ကြည့်လိုက်စမ်းပါ။ ခင်ဗျား ခံစားနေရတဲ့ နုလုံးရောဂါဝေဒနာဟာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်။ ”

ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ မော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးဖို့နဲ့ ပြန်ဖို့ဆေးဆိုင်ကြီးများမှာတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံး ပြန့်နှံ့ပေးနေပါမည်။

ဝယ်ရင်း

မုံရွာဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး
အမှတ်-(ဗဟို)အမှတ်(၁)ပြာ၊ ပြောပြတိုင်း၊ မြောက်ဥက္ကလာပတိုင်း၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ရန်ကင်း-မြောက်၊ ၀၉-၅၁၀၀၉၊ ၀၉-၅၁၀၀၆၂

မြိုင်မြို့ ဇော်မင်းတင်

စပါးတောင်မိုး

သာသနာ့အောင်မြေ စုစုံတောင် (၂)

သာသနာ့အောင်မြေ

ဘုရားဖူးနေစဉ် ဘုရားဖူးကားများ၊
ကြောရှင်ဘုရားစေတီ တည်နေသည့်
ကြောတောင်ကုန်းသို့ ကျောက်သဲ
သယ်ယူနေသည့် ကားများသည် စပါး
ဆောင်ရိုးတစ်လျှောက် ကားလမ်းမ
ပေါ်တွင် အတက်အဆင်းပြုနေကြ၏။
ကြောတောင်စေတီ ဘုရားမှာ ပြန်လည်
ချက်ရွာကာ တောင်ဘက် ကားလမ်းမ
အတိုင်း ကိုက်(၁၅၀)ခန့် အကွာအဝေး
နီးသာ ခရီးကို ဆက်၍ ဆိုင်ကယ်စီး
ချက် လာခဲ့ရ၏။

ကားလမ်းမ၏ အနောက်ဘက်ခြမ်း
ဆောင်ကုန်းပေါ်တွင် အောင်စကြာ
ဆင်း အောင်တော်မူဘုရားကို ဖူးမြော်
ရ၏။

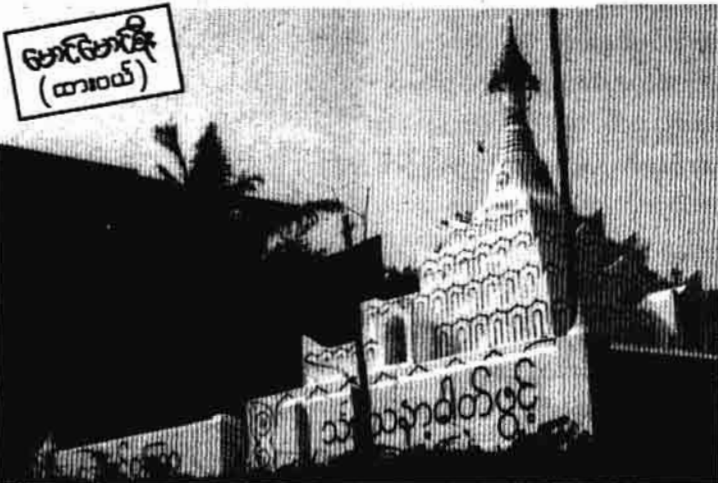
အောင်စကြာ နဝင်းအောင်တော်မူ
ဘုရား (၁၀၈)ဆူ ဂန္ဓကုဋီတိုက်
အလယ်ဗဟို၌ စကြာဝတေးမင်းဝတ်
ဆန်ဆာဖြင့် ဗုဒ္ဓကျောက်ဆင်းတု
ဆော်တစ်ဆူ ကိန်းဝပ်လျက်ရှိ၏။

မင်းဝတ်တန်ဆာ ဆင်ထားသော
မိဖုရားတော်မြတ်ကို ဓမ္မပုတီးဆင်းတု
ဆော်ဟု ခေါ်ကြောင်း သိရှိရ၏။

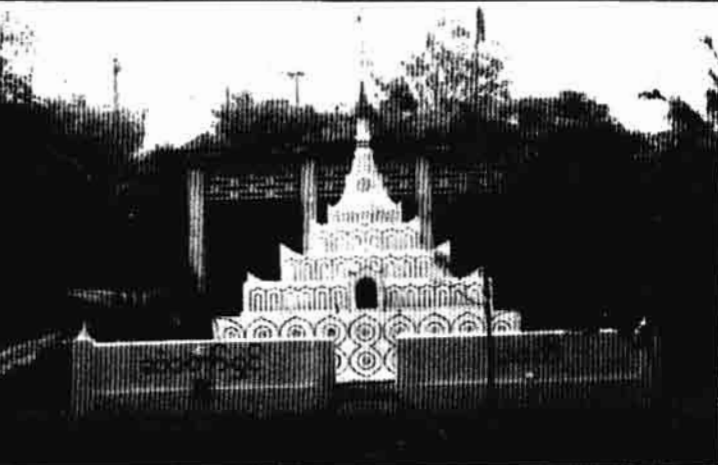
အိန္ဒိယနိုင်ငံ ဘင်ဂေါ(လ်)ဘိယာနယ်
၌ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ပါလမင်းတို့
ဆက်ထက် အေဒီ(၈)ရာစုနှစ်၊ (၁၂)
ရာစုနှစ်အတွင်း ထင်ရှားစွာ တွေ့ရ
ကြောင်း လေ့လာသိရှိရပါသည်။

ဘုရား၌ မင်းဝတ်တန်ဆာဆင် ပေး
ဆွဲခြင်းဖြင့် ပြည်သူများ အမြင်တွင်
မင်းနှင့် ဘုရား တစ်ထပ်တည်းဖြစ်
သည်ဟု မြင်လာကာ ပိုမို၍ ကြည်ညို
ဆွေးနွေးမည်ဟု ယူဆဟန် ဆွဲဆောင်
ဆန်တူပါသည်။

ဖူးမြင်ရသူတို့၏ မြင်ချင်း ကြားချင်
သာအာရုံကို လိုက်၍ မင်းကဲ့သို့

▲ ထောင်စကြာသာသနာ့အောင်မြေ တံဆက်ခြင်း၊ ကြောင်ရိုးတောင်မြေ
● ထောင်စကြာ သာသနာ့အောင်မြေ တံဆက်ခြင်း၊ ကြောင်ရိုးတောင်မြေ ဖူးမြော်ခြင်း

တင့်တယ်ခြင်း၊ ကြီးကြာသကဲ့သို့
သာယာခြင်းများ ဖြစ်လာသည်ဟု ဆို
ကြသည်။

ကုန်းဘောင်ခေတ်တွင် မင်းဝတ်
တန်ဆာဖြင့် ဘုရားရုပ်ပွားအများဆုံး

ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်ဟု လေ့လာသိရှိရ
ပြန်ပါသည်။
ဓမ္မပုတီးဆင်းတုတော်၏ နံဘေး
တစ်ဖက်တစ်ချက်တို့တွင် ဉာဏ်တော်
အမြင့် (၁)ပေခန့်ရှိ ရုပ်တော်မူဘုရား

www.burmeseclassic.com

များ ကိန်းဝပ်လျက်ရှိ၏။ ထိုရပ်တော်မှ ဘုရား စုစုပေါင်း(၁၀၈)ဆူရှိ၏။ (၁၀၈) ကိန်းဂဏန်းကို ပေါင်းလိုက်ခြင်းအား ဖြင့် (၉)ဂဏန်းရ၏။

ထို့ကြောင့် နဝင်းဘုရားဟု အမည် တွင်စေ၏။ တစ်ဖန် အောင်စကြာစခန်း တွင် ကိန်းဝပ်၍ အောင်စကြာနဝင်း အောင်တော်မူဘုရားဟု ခေါ်ဆိုမှုပြု ကြောင်းသိရ၏။

(၁၀၈)ဆူစောဘုရားများ ကိန်းဝပ် တော်မူသည့် ဂန္ဓကုဋိတိုက်၏ မြောက် ဘက်မျက်နှာစာ အရှေ့ဘက်၌ နဂါးရုံ ဘုရားတစ်ဆူနှင့် ရှင်ဥပဂုတ္တမထေရ် မြတ်သည် စံကျောင်းတော်အတွင်း စံပယ်နေသည်ကို ဖူးတွေ့ရ၏။

အောင်စကြာစခန်း ကုန်းမြောက်ဘက်တွင် အောင်စကြာ သာသနာတော်ဗုဒ္ဓိ ဆံတော်ရှင် စေတီကို ကြည့်ညိုဖွယ်သပ္ပာယ်စွာ ဖူးမြော်ရ၏။

ထိုစေတီ၏ အရှေ့ဘက် မျက်နှာစာ တောင်ကုန်းထိပ်တွင် “အောင်စကြာ စခန်း”ဟူ၍ နီညိုရောင်သန်းနေပြီဖြစ် သော ဆိုင်းဘုတ်ငယ်တစ်ခုကို တွေ့ရ လေသည်။

အောင်စကြာစခန်းမှ တောင်ဘက် ကိုက်(၅၀)ခန့် ခရီး၌ စုပုံတောင် တောင်ကုန်းပေါ်တွင် ရပ်တော်မူ ဘုရားကြီးတစ်ဆူကို အဝေးမှပင် လှမ်း၍ ကြည့်နူးချမ်းမြေ့စွာ ကြည့်ညို ဖူးမြော်နေရပါပြီ။

ဤသို့ မြင်နေရသော စုပုံတောင် ကုန်းသည် မြင့်မားမတ်စောက်လျက် ရှိ၏။ ဆိုင်ကယ်စီး၍ တောင်ကုန်းပေါ် တက်ရောက်ရန် မဖြစ်နိုင်ပါ။ တောင် ခြေ၌ ဆိုင်ကယ်ကို ထားခဲ့ရ၏။

ခြေကျင် လမ်းလျှောက်လာခဲ့ရာ ကားလမ်း၏ အနောက်ဘက်ခြမ်း ၉၀ နားထူရောင်ခြည်မဂ္ဂလင်း

တောင်ဘက်ပုထိုးတော်များတွင် ပုထိုးလမ်းဦးအား မိတော်ဗြဲသိနှင့်အတူ တွေ့ရခြင်း

မြောက်ဘက်နန်းမှာစာတွင် ပုထိုးလမ်းဦး မိတော်ဘုရားနှင့်အတူ တွေ့ရခြင်း

တောအုပ်တစ်နေရာ၌ အစိမ်းရောင် အောက်ခံအဖြူရောင်စာလုံးဖြင့် “စုပုံ တောင်”ဟူ၍ လမ်းညွှန်ဆိုင်းဘုတ် စိုက်ထူထားသည်ကို မြင်ရ၏။

တဖြည်းဖြည်းနှင့် လမ်းလျှောက် လာရာ စုပုံတောင်ဘုရားသိမ်နှင့် နီး လာ၏။ မြောက်ဘက်သို့ မျက်နှာမူ ထားသော ဘုရားသိမ်ကြီး၏ တောင် ဘက်(ကျောဘက်)တွင် ရွှေရောင် တပြောင်ပြောင် ဝင်းပသပ္ပာယ်စွာဖြင့် စုပုံတောင်စေတီကို ဖူးရ၏။

စုပုံတောင်စေတီသည် ပုထိုးစေတီ ဖြစ်၏။ ပုထိုးဟူသည် သက္ကတ ဝေါဟာရ “ဥပ္ပ”မှ ရွေ့လျားဆင်း သက်လာသည်ဟု ဆို၏။ ဥပ္ပဟု “သထ”ကို “ထ”သို့ ပြောင်း၍ ပါဠိဘာသာအားဖြင့် “ထူပ” ဖြစ်လာ သည်ဟု ဆိုသည်။

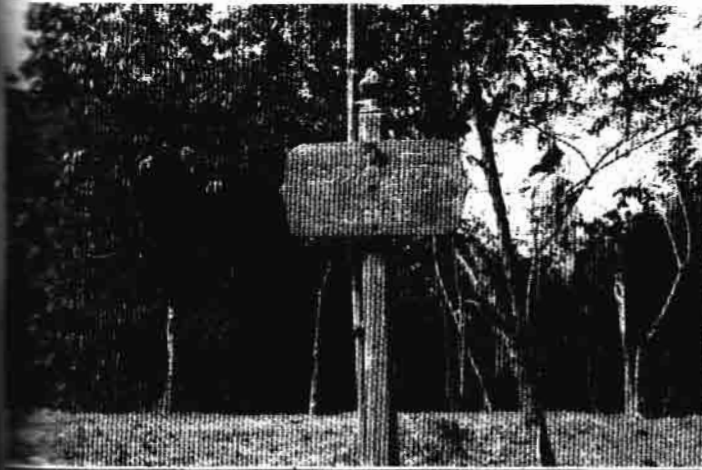
“ထူပ”ဟူသည် ပုဒ်ကို အပါဒါန အဋ္ဌကထာ၌ “ထူပယတိ ရာသီကရိယ တီတိထူပေါ”ဟု

အဓိပ္ပာယ်ရကြောင်း သိရှိရသည်။ ယင်းပါဠိဘာသာ ထူပဟု ပုထိုး ယင်းမှတစ်ဖန် ပုထိုးဆို ပြောင်းလဲလာ သည်ဟု ယူဆကြသည်။

တစ်နည်း “ပုထိုး”ဟူသော ဝေါဟာရမှာ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓီ၊ ပုထိုး ဘုရားဟူ၍ “ဘုရား”ကို အဆင့်ဆင့် ပြောင်းလဲခေါ်ဝေါ်လာသော ပါဠိပုဒ် ဝေါဟာရဖြစ်သည်။ ဗုဒ္ဓီ၊ ကျောက် စာထိုး၊ ပုထိုး ၃ ခေါ်မြွက် (သတိထူ ကျမ်း)

အဘိဓာန်ဋီကာ၌ မှန်လိုက်သော အရာကို စေတီဟု လည်း ကောင်း၊ မှန်လိုက်ရှိသော အရာကို ပုထိုးဟု လည်းကောင်း အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ဆိုထားကြောင်း မှတ်သားသိရှိ သည်။

မတ်စောက်သော တောင်ကုန်း သို့ တက်ရောက်ကြရ၏။ စုပုံတောင် စေတီသည် ကုလားကျောင်းပေါ်တွင် စေတီပေါက်ထား၏။ ဘုရားသိမ်ပုဒ်

◆ ထောင်ကြောဆန်း လမ်းညွှန်ဆိုင်းဘုတ်ကို ထွေ့ရှုရင်
ဗျာဒိတ်ရင်ထော်ပူဘုရားကြီးကို အထောပူ ဖူးမြင်ရမည် ◆
◆ စုပုံတောင်စေတီလမ်းညွှန်ကို ထွေ့ရှုရင်

စုပုံတောင်စေတီ

သည် မြောက်ဘက်သို့ မျက်နှာစာပြု
ထား၏။ ဘုရားသိမ်လိုက်မုခ်အတွင်း
မြောက်ဘက်သို့ပင် မျက်နှာမူ၍ ထိုင်
ဆော်မှု ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီးတစ်ဆူ
အိမ်ဝပ်လျက်ရှိ၏။
ထိုစေတီ ထိုဘုရားကို စုပုံတောင်
ဘုရားစေတီဟု ခေါ်အမည်တွင် စေ၏။
ဆန်းနည်းအားဖြင့် ရန်အောင်မာရ်အောင်
ဆုံတောင်စေတီဘုရားဟုလည်း ခေါ်
ကြ၏။
ဆရာတော်ဦးသုဒဿနသည် နှမ
ထောင်စေတီ ပြုပြင်နေဆဲအချိန်တွင်

စုပုံတောင်မှာ ဘုရားငုတ်တို့ တစ်တိုကို
တတ်ပုံသတင်းထောက် ဦးစိန်တင်
(အနောက်ရပ်)နှင့်အတူ ထောင်မှူး
ဦးလှအောင်တို့ တွေ့ရှိ၍ ထိုစေတီကို
ပြုပြင်လိုကြောင်း လျှောက်ထားကြ၏။
ဆရာတော် ဦးသုဒဿနသည်
နှစ်ဆူ တစ်ပြိုင်တည်း ပြုပြင်ရ၏။
စုပုံတောင်၌ စေတီတည်ရန် အရိုး
တောင်ကျောင်းတွင် အုတ်များ စုဆောင်း
ရ၏။ ရှုမ္မာတွင်းရွာနှင့် ကူးတို့ရွာသား
တွေက အုတ်၊ သဲ သယ်ယူကာ
လုပ်အားဒါနလှူကြ၏။

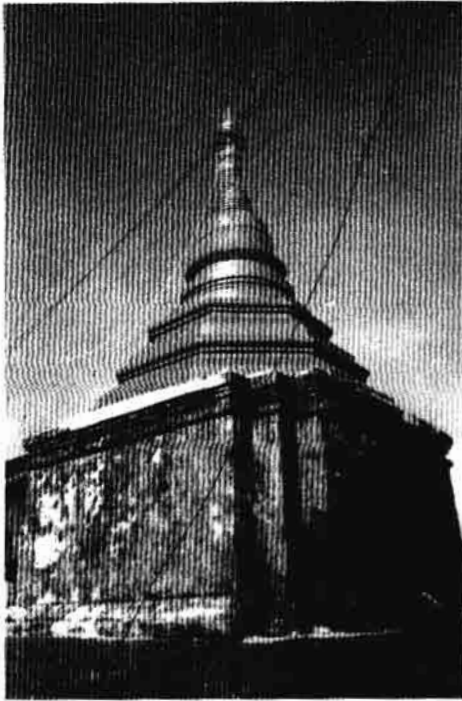
နှမတောင်စေတီ ပြုပြင်ခြင်း မပြီးမီ
မှာပင် စုပုံတောင်စေတီက အရင်ပြီး
မြောက်၏။

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၁၈ ခုနှစ်၊
နတ်တော်လဆန်း(၁၂)ရက်၊ သောကြာ
နေ့တွင် လျှာဒါန်းမှု ပြုခဲ့ကြောင်း လိုက်
မုခ်အထိဝ မျက်နှာစာထိပ်မှ မှတ်တမ်း
တင်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရလေသည်။

ထို့နောက် ကောဇာသက္ကရာဇ်
၁၃၅၃ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလပြည့်နေ့၊
သောကြာနေ့တွင် ဒေါ်ရှုကြည်(ငါးမုန့်
လုပ်ငန်း)အနောက်ရပ် ထားဝယ်မြို့က
ထပ်မံပြုပြင်ခဲ့ကြောင်း လေ့လာမှုပြု
ရ၏။

စုပုံတောင်စေတီတော်၏ အနောက်
မြောက်ထောင့် တောင်ကုန်းစောင်း
ထိပ်တွင် လက်တစ်ဖက်ကို အနည်း
ငယ်ထောင်၍ ကွေးထားပြီးလျှင်
လက်ဖဝါးကို အပြင်ဘက်သို့လှန်ကာ
လက်ချောင်းများကို အပေါ်သို့ ထောင်
ဖြန့် ပုံသဏ္ဍာန် အဘယမြုဒျာများ၏

◆ ရန်ကင်းတိုင်းရှိ မြောက်မြောက်ဘက်ရှိ မြောက်မြောက်

◆ ရန်ကင်းတိုင်းရှိ အောက်ဘက်ဘက်ရှိ မြောက်မြောက်

ရပ်တော်မူဘုရားကြီးကို ကြည့်ညို့ဖွယ် ဖူး၍ စိတ်ကြည်နူးရ၏။

ဘုရားသမိုင်းနှင့် ယှဉ်တွဲလေ့လာ သောအခါတွင် ဗုဒ္ဓဘာသာ အလောင်း ပြည့်စုံစွာ ရှိနေကြောင်း ဖော်ပြနိုင်ခဲ့သည်။ ပါရမီများ ဖြည့်ကျင့်ကာ ကကုသန်၊ ကောဏာဂုံ၊ ကသပဘုရား ရှင် (၃)ဆူလုံးထံမှောက်တွင် ဗုဒ္ဓဘာသာ တော်ကိုခံယူကာ သံသရာတစ်လျှောက် ရဟန်းဘဝ(၉)ဘဝတွင် နောက်ဆုံး (၃)ဘဝ ရဟန်းတရားကျင့်သုံးခဲ့ပါ သည်။

ကကုသန်ဘုရားရှင် လက်ထက် တော်အခါက ခေမဝတီမည်သော တိုင်းပြည်ဖြစ်၍ (ဂေါတမဗုဒ္ဓ)အလောင်း တော်ခေမမင်းကြီးသည် ဘုရားကျောင်း တော်ကြီးကို ဆောက်လုပ်လှူဒါန်း ကာ ကကုသန်ဘုရားရှင်နှင့် သံဃာ တော်များကို ရှိသေစွာ ပင့်ဖိတ်ပြီး ဆွမ်း သက်န်း ပရိကုဋ္ဌရာတို့ကို လည်း

၉၂ နဂါးရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကောင်း၊ ဆေးပစ္စည်းအမျိုးမျိုး တို့ကို လည်းကောင်း အားပါးတရ ဝမ်းပန်းတသာ လှူဒါန်းတော် မူခဲ့ပါသည်။

ကကုသန် ဘုရားရှင်သည်လည်း ခေမမင်းကြီး၏ ကျောင်းတော်ကြီးနှင့် တကွ ပစ္စည်း(၄)ပါး အလှူတို့ကိုခံယူ ကာ မင်းနှင့်တကွ ပရိသတ်များကို တရားဟောကြားသည်။

ထိုအခါ ခေမမင်းကြီးသည် ထီးနန်း စည်းစိမ်ကိုစွန့်၍ ရဟန်းပြုပြီး ဤ ကျောင်းတော်ကြီး၌ပင် ရဟန်းတရား ကို ပွားများအားထုတ်ကာ ပါရမီထူးကို လေ့လာနေ ကမ္ဘာတစ်လုံးတွင် သတ္တမ အကြိမ် ရဟန်းပြုခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။

တစ်နေ့သောအခါတွင် ခေမ မင်းကြီးတစ်ဖြစ်လဲ အလောင်းတော် ရဟန်းကို ကကုသန်မြတ်စွာဘုရားရှင် က...

‘ဤကမ္ဘာကမ္ဘာ၌ လေးဆူမြောက် ဂေါတမ အမည်တော်နှင့် သဗ္ဗညုထာဘျားစင်စစ် စကားဖြစ်သည်’

ဟု ဗုဒ္ဓဘာသာတော်စကား မြက်ကြား တော်မူခဲ့ပါသည်။

ဤသို့ ဘုရားသမိုင်းကို လေ့လာ သိရှိရသောအခါ ထားဝယ်စာတိသ ဖြစ်သော စာရေးသူမှာ မိမိ နယ် ဒေသ၌ ဗုဒ္ဓဘာသာတော်ဘုရားရှင် တည်ထား ကိုးကွယ်ထားသော အတွက် ဂုဏ်ယူမိပါ၏။

စာရေးသူ၏ အဓိဋ္ဌာန်ဘုရား ခရီးစဉ်မှာလည်း ထူးမြတ်သော ပါရမီ ထူးများကို ဆည်းပူးဖြည့်ကျင့် လမ်းစပင်ဖြစ်သည်ဟု သက်သေ ယုံကြည်ကာ ကြည့်နူးဝမ်းသာမ ဖြစ်ရလေသည်။

ထို့ပြင် အိန္ဒိယနှင့်နီပေါ(မန္တလေး) တွင် ပွင့်တော်မူသော မြတ်စွာ သာသနာတော်သည် မြန်မာနိုင်ငံ ထူးခြားစွာ အဘယ်ကြောင့် နေ လလို ထွန်းလင်းတောက်ပလာရသ ကိုလည်း သဘာဝယုတ္တိခိုင်လုံစွာ နားလည်ရပါတော့သည်။

စာရေးသူတို့ ရောက်ရှိနေသော စုပုံတောင်ထိပ် ရင်ပြင်တော်သို့ သိပ်တော့ မကျယ်လှပါ။ သဘာဝ အလျောက်ပေါက်နေကြသည့် သစ် ကြီးတွေကတော့ တောင်မူ

◆ ရုပ်တောင်ထိုင်တော်မူဘုရားကြီးအား လိုက်နာအတွင်းတရားတော်အားထုတ်ခြင်း

◆ ဗုဒ္ဓိတရားတော်ကို ဘုရားကြီးအား အနိဗ္ဗာန်ရောက်အောင် အားထုတ်ခြင်း

တစ်ပတ်လည်လုံးမှာ နေရာလပ်မရှိပါ။ တောကြီးသစ်ပင်တို့သာ အုပ်ဆိုင်းလျက် ရှိလေသည်။

ဗျာဒိတ်ရပ်တော်မူ ဘုရားကြီးမှာ တောင်ကုန်းစောင်းထိပ်တွင် ကိန်းဝပ်နေသည်ဖြစ်၍ ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းကို အထူးကြိုးစားကာ ရိုက်ကူးသမျှ ပြုရပြန်ပါသည်။

အနောက်ဘက် တောင်ကုန်းစောင်း တောင်ချိုင့်လျှိုအတွင်း တောင်ကမ်းပါးယံထက်၌ အနောက်ဘက်သို့ မျက်နှာပြုကာ ကိန်းဝပ်လျက်ရှိသော ထိုင်တော်မူ အဘယဗျာဒိတ်ဘုရားကြီးကို ပူးမြော်ကြည်ညိုရ၏။

အဘယမြော်၏ အနက်သဘောမှာ

မကြောက်ရွံ့စေရန် ဘေးအန္တရာယ်များမှ အသင်အား ကာကွယ်ပေးနေပါသည်ဟူ၍လည်းကောင်း...

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာကိုယ်တိုင်မှာ ကိလေသာကင်းစင်တော်မူသော အနန္တဖိနဖြစ်တော်မူသောကြောင့် (နက္ခတဘာယ) ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ဖွယ် တစ်စုံတစ်ရာ မရှိတော့ပြီဟူသော ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ကို သိစေလို၍ လည်းကောင်း လက်တော်ဖြင့် ပြထားခြင်းဖြစ်ပေသည်။

မစိုးရိမ်လင့်၊ မကြောက်ကြလင့် ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်း၊ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ခြင်း၊ တစ်စုံတစ်ရာ မဖြစ်လင့် ကိုးကွယ်အားထားစရာ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ

ရှိနေပါပြီဟူသော စေတုသုတိပရိတ်တော်ဒေသနာကို ဟောကြားနေဟန် ဖြစ်သည်ဟု သုတေသီများက မိန့်ဆိုထားကြလေသည်။

တစ်နည်းအားဖြင့်ဆိုသော် လောကဝံတရားများနှင့် ရင်ဆိုင်နေကြရသူများအား မတုန်လှုပ်ခြင်း၊ သောကကင်းခြင်း၊ ကိလေသာဖြူကင်းခြင်း၊ ဘေးရန်ကင်းခြင်းတည်းဟူသော မင်္ဂလာများကို ရရှိစေရန် သရုပ်ဆောင်ပြထားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

အဘယမြော်သည် ဝီရရသပေါ်လွင် စေခြင်း သတ္တိရှိလေသည်။ ပညာ ပါရမီ၊ အဓိဋ္ဌာန်ပါရမီနှင့် ဝီရိယပါရမီ တို့သို့ အနှစ်သာရအားဖြင့်

www.burmeseclassic.com

ဆုတောင်းပုဒ် ပြင်ဆင်ထုတ်ဝေခြင်း (၁၉၅၅)၊ မဟာမိတ်တော်မူသည့်နေ့တွင် ရုပ်

အဘယ ဗုဒ္ဓဘိဝံသီတော်မူသည့်နေ့တွင် ရုပ်

ရုပ်တော်တော်တော်

မုတ်တမ်းများထွက်ရန်

ဖော်ထုန်း ပြထားခြင်း ဖြစ်လေသည်။
အဘယဗုဒ္ဓဘိဝံသီတော်မူသည့်နေ့တွင် ရုပ်ပြင်
တော်နေရာမှ စပါးတောင်ရိုး၏
အနောက်ဘက်ရပ်ဝန်းသို့ လှမ်း၍
ကြည့်မိသည်။

ထားဝယ်မြစ်ထဲသို့ စီးဆင်းနေသော
ပေါက်တိုင်းချောင်း ချောင်းပေါ်ဝယ်
ဘော်ငွေရောင်အလှဆင် နေအလင်း
ရောင်ခြည်ဖြာဟပ်ကာ ကျဆင်းနေ
သည်မှာ အလှပန်းချီကား တစ်ချပ်
အဖြစ် ရှုမြင်ရသည်။

စပါးတောင်ရိုး စုပုံတောင်ဘုရား
စေတီထံပါးသို့ သိုက်ပေါင်းစုံ၊ နတ်
ပေါင်းစုံ ရောက်လာကြ၏။ ထွက်ရပ်
ပေါက်လိုက်စားသူတွေလည်း ရောက်
လာကြ၏။ မိမိတို့ စိတ်အားထက်သန်
ရာ တရားမွေကို ကျင့်ကြံအားထုတ်ပွား
များကြ၏။

ထောင့်တော် ဦးဆောင်သည်လည်း

၆၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

စပါးတောင်ရိုး စုပုံတောင်
ဘုရားတောင်ထိ၍ သိုက် နတ်
ဒိဋ္ဌာတွေနှင့် မှူးပေါင်းကာ
စပါးတောင် သာသနာ့လမ်းဖြင့်
ထောက်ခံသဖြင့် ထောင်ကြေးအ
တစ်ခုအဖြစ် ထင်ရှားလျက်
ရှိပါသည်။

စာရေးသူ အပါအဝင် ဗုဒ္ဓဘာသာ
ဝင်အားလုံးတို့အတွက် မိမိတို့၏
ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏
နေရာထူး နေရာမြတ်များ မိမိတိုင်း
ဒေသကြီး မိမိနေထိုင်ရာ ထားဝယ်
မြို့နယ်အတွင်း တည်ရှိနေသည်ကို
တွေ့ရှိရ၍ များစွာကျေနပ် ဝမ်းသာ
ကြည်ညိုမိပါတော့သည်။

ဤဆောင်းပါး ဖြစ်မြောက်ရေး
အတွက် စပါးတောင်ရိုးတစ်ထွောက်
ဘုရားစုပုံခြင်းဖြင့် ကူညီပေးပါ
သော ထားဝယ်မြို့၊ ကရင်ပြင်
(တောင်ရပ်)နေ ဦးကြည်ရှိန်အား
အထူးကျေးဇူး တင်ရှိကြောင်း...]

သတ္တဝါ ဝေနေယျအပေါင်း ကျန်းမာ
ချမ်းသာကြပါစေ။

မောင်မောင်စိုး(ထားဝယ်)

- ကိန်းကားချက်
- ၁။ ရှင်ကိုးရှင်နှင့် သမိုင်းဝင် ထားဝယ်
ဘုရားများ။
(မောင်သန်းဆွေ-ထားဝယ်)
- ၂။ သာကရမြို့ဟောင်း တစုတစောင်း။
(ဦးဘမြင့်-ထားဝယ်)
- ၃။ အရှေ့ပုပ္ဖိုး(စပါးတောင်) လက်ကမ်း
စာစောင်(နေမင်းရာဇာ-ထားဝယ်)
- ၄။ ဆရာတော် ဦးကောဝိဒ(စပါးတောင်
သာသနာပြုတောင် ပုပ္ဖိုးကျောင်း)
၏ မိန့်ကြားချက်များ။
- ၅။ ဦးကြည်ရှိန်၊ ထားဝယ်မြို့၊ ကရင်ပြင်
(တောင်)ရပ်နေ၏ ပြောပြချက်များ။
- ၆။ မြန်မာ့ရိုးရာ ပဋိပညာသိပ္ပံပညာ မူဖြာ
များ။
(စစ်ထွန်းမှတ်ဝင်း - မဟာဝိဇ္ဇာ
(ရန်ကုန်)၊ ၁၉၇၇ ခုနှစ်)
- ၇။ ကိုယ်တိုင်ဘုရားဖူး သွားရောက်
ခြင်း၊ မှတ်တမ်းတတ်ပုံများ စိုက်ပျိုးမှု
ခြင်း (၃၀-၁၁-၂၀၁၄)

ကျေးဇူးတင်အောင်
ကျေးဇူးတင်အောင်

အသည်းရောဂါအတွက် ကိုယ်တိုင်ကုသထုတ်လုပ်ထားတဲ့

မန်းဂျာလ အသည်းအားဆေး

ကိုင်းရှင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၈၈၁၁ ၂ ၁၀၀၆၇၂၂

(တဆဝက(စားယုံလင်း) ၁၀၇/၀၂၂)

ဦးအိုက်စံ(လားရှိုး)

ယနေ့ခေတ်၊ ယနေ့အခါတွင် ရောဂါများသည်ခေတ်နှင့် အပြိုင်လိုက်၍ ထူးထွေးဆန်းပြားစွာ ပေါ်ပေါက်၍လာပေသည်။ ထိုကဲ့သို့ ပေါ်ပေါက်စွဲကပ်လာသော ရောဂါများအနက်လွယ်ကူစွာ ကုသပေးနိုင်သော ရောဂါများရှိသကဲ့သို့ ခက်ခဲနက်နဲပြီး လုံ့လပျောက်ကင်းသက်သာအောင်ကုသမရဘဲလျက်သက်သာရုံ ရောဂါကို ထိန်းချုပ်ထားရုံမျှသာ တတ်နိုင်သော ရောဂါများလည်းရှိ၏။

ထိုခေတ်နှင့်အပြိုင် ဆန်းပြားထွေးလာသောရောဂါများအနက်မှ အသည်းနှင့်ပတ်သက်သောရောဂါသည်လည်း ယနေ့အချိန်အခါတွင် ခေတ်စားအဖြစ်များသော ရောဂါတစ်မျိုးပင်ဖြစ်သည်။ အချို့အသည်းရောဂါများသည် ကာကွယ်ရုံမျှသာစွမ်းနိုင်ပြီး ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့လျှင် လုံ့လပျောက်ကင်းအောင်ကုသမှုခံယူရန် မဖြစ်နိုင်ဘဲလျက် ရောဂါကို ထိန်းထားရုံမျှသာ စွမ်းနိုင်သောရောဂါဖြစ်ပါသည်။

လွန်ခဲ့သောနှစ်နှစ်ကျော်လောက်က ကျွန်တော်၏ဝမ်းဗိုက်အထူးသဖြင့် ညာဘက်ခြမ်းနံရိုးဆုံးမှ အောင့်နာသည်။ ရင်ခေါင်းတောင့်၏။ ဖျို့အနံ့၏။ အစားအစာများစားချင်သောကံချင်စိတ်မရှိ ဝမ်းဗိုက်ထဲမှလေသံများ တက်ပျံ့ကြားနေရ၏။ မျက်နှာနှင့်အသားအရေများ ဝါဖျော့လာ၏။ ဆီးနည်းလာ၏။ ရင်ဝမ်းချုပ်၍ ရံခါ အပူဝမ်းကဲ့သို့ နည်းနည်းနှင့် ပျော့ပျော့သွား၏။ အားအင်နည်းလာ၏။ အိပ်မပျော်ဖြစ်လာ၏။ အစားပျက်၊ အအိပ်ပျက်ကာ ခြိမ်းခြောက်လာ၏။ လူကသာပိန်လာသော်လည်း ဝမ်းဗိုက်ကလေးစာတော့ ပူတင်းနေ၏။ ဘာမှန်းမသိရသော ရောဂါတစ်မျိုးကို ကျွန်တော်ခံစားလာရသည်။

အစာမစားနိုင်သည်မှာ နှစ်လလောက် ဖြစ်လာတော့ အစာအိမ်ရောဂါလိုထင်ခဲ့၏။ သည်လိုနှင့် ကျွမ်းကျင်သော အထူးကုသမားတော်ကြီးများနှင့် ပြသကြည့်တော့ လိုအပ်သော ဆေးစစ်ဆေးမှုများခံယူခိုင်း၏။ သည်မှာ ကျွန်တော်ကို နှစ်လကျော်ကျော်နှိပ်စက်နေသော အနီးရန်သူသည် B-ပိုးဖြစ်နေ၏။ ယင်းပိုးကြောင့် ကျွန်တော်၏အသည်းမှာ မာခြောက်နေ၏ဟု ဆရာဝန်ကြီးကမိန့်ကြား၏။ ထိုခဏမှာပင် ကျွန်တော်နှင့် ဇနီးဖြစ်သူတို့မှာ နွေခေါင်ခေါင် မိုးကြိုးပစ်ခံထိုက်ရသလို ခံစားလိုက်ရ၏။

ကျွန်တော့်ရောဂါအတွက် ရောဂါနှင့် ရောဂါကိုဖြစ်စေ

သော လက်သည်ကိုတော့ တွေ့ပါ၏။ သို့သော် ထိုလက်သည် B-ပိုးနှင့် အသည်းမာခြောက်သောရောဂါကို လုံးဝကင်းစင်သွားအောင် ကုသနိုင်သောဆေးဝါးက နုတ္တိတုံ့လေ။ အသည်းပျက်စီးမှုကို မြန်မြန်ပျက်စီးစေရန် ထိန်းထားရုံနှင့် B-ပိုးကို အကောင်ရေ လျော့ချရုံမျှသာစွမ်းနိုင်၏ဟု သမားတော်ကြီးက ဆိုလာလေတော့ ဆောက်တည်ရာမရခဲစားရပြန်သည်။

သည်လိုနှင့် ဟိုဆရာ ဟိုဆေးကောင်းနိုးနိုး၊ သည်ဆရာသည်ဆေးကောင်းနိုးနိုးနှင့် လိုက်ကုလိုက်တာ ရန်ကုန်ကို ရောက်လာပါလေရော။ ခေတ်မီဆေးဝါးများနှင့် ပျောက်ကင်းအောင် ကုသမှုမပေးနိုင်ဘူးဆိုတော့ ရေနှစ်သူအတွက် ကောက်ရိုးတစ်မျှင်ကို ရှာရ၏။ မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏အကြံပေးမှုကြောင့် တိုင်းရင်းဆေးနှင့် ကုသရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ သည်လိုနှင့် ထိုမိတ်ဆွေမှ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အထူးကုပေးနေသကဲ့သို့ ဆေးကျမ်းများစွာလည်း ရေးသားနေသော သမားတော်ဆရာမြင့်ရှိရာ စကြာမင်း တိုင်းရင်းဆေးကုခန်းသို့ လိုက်သွား၏။ သမားတော် ဆရာမြင့်ထံရောက်တော့ ဆရာက "ကျွန်တော်က အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကိုပဲ အဓိက ကုသပေးနေတာပါ။ ဒါပေမယ့် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါတုန့်ကလိပဲ ယနေ့ခေတ်မှာအဖြစ်များပြီး ဆေးတွေ့ဖို့ခက်ခဲနေတဲ့ အသည်းရောဂါအတွက်လည်း ကုထုံးဆေးဝါးတွေ တစ်နိုင်တစ်ပိုင်

www.burmeseclassic.com

ကုသရင်း သုတေသနပြုနေပါတယ်။ အခုတော့ အသည်းရောဂါအတွက် ဆေးတစ်လက်တော့ တွေ့ထားတယ်။ အဲဒါ ဦးအိုက်စ် ယူသွားပြီး တစ်ကြိမ် ဆေး ၅ ပြား တစ်နေ့ ၃ ကြိမ် သောက်ပေးပေါ့။ သဘာဝ တိုင်းရင်းဆေးဖြစ်လို့ ဘေးထွက် ဆိုးကျိုးမရှိပါဘူး။ “ဟုတ်ကဲ့ပါ။ ကျေးဇူးအများကြီး တင်ပါ တယ်”ဟု ဆရာ့ကို နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်လာခဲ့ပါသည်။

အိမ်ရောက်တော့ သမားတော်ဆရာမြင့် ပြောကြားသည့် အတိုင်း ငါ့အတွက် အကျိုးတော့မယုတ်တန်ကောင်းဘူး ဆိုပြီး သမားတော်ဆရာမြင့်ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကို ညွှန်ကြား ချက်အတိုင်း ပုံမှန်သုံးစွဲပါသည်။ သည်လိုနှင့် တပြည့်ဖြည်းနှင့် ကျွန်တော် စောစောကပြောခဲ့တဲ့ ကျွန်တော်ခံစားနေရတဲ့ ရောဂါလက္ခဏာတွေ တစ်စတစ်စ သက်သာလာတာကို သတိပြုမိလာသည်။ ပုံမှန် အိပ်ရသည်။ ပုံမှန်စားကောင်း လာသည်။ ဝမ်းဗိုက်၏ ညာဘက် နံရိုး အဆုံးနားမှာ တစ်ဖျင်း ဖျင်းနှင့် အောင့်နာနေသော နာကျင်မှုမရှိတော့။ ဒါနှင့် အား တက်သွားပြီး ဂရုတစိုက်ဆေးကို သောက်မိ၏။ ဆေးသောက် လို့ ၆ လလောက်ကြာတော့ ကျွန်တော် အတော်လေး ကျန်းမာ ပါပြီလားသည်။ ပုံမှန် အသားအရေနှင့် နှုတ်အတိုင်း အားအင် အပြည့်နှင့် လုပ်ငန်းဆောင်တာတွေကို လုပ်လာနိုင်သည်။

ကျွန်တော်လည်း ကျေးဇူးရှင် သမားတော်ဆရာမြင့်ရှိရာ ရန်ကုန်သို့ ဇရာ မှန်ရွှေပြည်ကားနှင့် လိုက်လာခဲ့ပါသည်။ ဆရာထံ ရောက်တော့ “ဆရာရဲ့ကျေးဇူးကို ဘယ်လိုဆပ်ရမှန်းကို မသိ တော့ပါဘူး”လို့ ဆိုတော့ ဆရာက တွေ့တွေ့လေးစိုက်ပြီး ကျွန်တော့်ကို ကြည့်နေတယ်။ “ဆရာ ကျွန်တော့်ကို မမှတ် မိဘူးလား။ ကျွန်တော် အိုက်စ်လေး။ အသည်းရောဂါဖြစ်လို့ ဆရာ့ဆီလာပြတာ ဆရာ ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကြောင့် အခု ကျွန်တော်ရဲ့အသည်းရောဂါဟာ သက်သာကင်းဝေသွားပြီ ဆရာ”ဆိုမှ “ဪ မှတ်မိပြီ ဦးအိုက်စ်ကဲ့ အခုလို ကြားရတာ ဝမ်းသာပါတယ်ဗျာ” “ဆရာ့ကို ကျွန်တော် တစ်ခု လောက် တောင်းဆိုချင်ပါတယ်ဆရာ” “ပြောပါ။ ကျွန်တော် ဘာကူညီရမလဲ” “ဒီလိုပါဆရာ၊ ကျွန်တော့်လို အသည်း ရောဂါရှင်တွေအတွက် ကျွန်တော့်ကိုပေးတဲ့ဆေးကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ဖြူးပေးပါလားဆရာ” “အင်း...ဦးအိုက်စ်အနေနဲ့ အသည်း ရောဂါသည်တွေအပေါ်ထားတဲ့ စိတ်စေတနာကို ကျွန်တော်

လေးစားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်မှာက ဆေးကုခန်း ကတစ်ဖက်၊ အခြား ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိနေတဲ့ဆေးတွေက တစ်ဖက်ဆိုတော့ ဒီအသည်းဆေးကို ထုတ်လုပ်ဖို့ မလွယ် ကူသေးပါဘူး”

“ဆရာခွင့်ပြုမယ်ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်လို စိတ်ရာ ကိုယ်ပါ နာကျင်ခံစားနေရတဲ့ အသည်းရောဂါဝေဒနာရှင်တွေ အတွက် ကူညီပေးချင်လို့ ဆရာမထုတ်ရင် ဒီအသည်းဆေးကို ကျွန်တော် ထုတ်လုပ်ချင်ပါတယ်ဆရာ။ အသည်းရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ အလွယ်တကူသုံးစွဲနိုင်အောင်လို့ပါ။ “ဟာ... ကောင်းတဲ့အကြံပဲဗျာ။ ဦးအိုက်စ်ထုတ်လုပ်ချင်ရင် ထုတ်ပါ” “ဖော်ပြုလာဆရာက ပေးမှာလား။” “ပေးပါဗျာ။ ပေးပါ။ ဖော်ပြုလာတင်မဟုတ်ဘူး လိုအပ်တဲ့အရာတွေကိုလဲ ကူညီ ပေးပါမယ်” “မြင့်မြတ်တဲ့ ဆရာ့စိတ်ထားကို အရမ်းလေး စားပါတယ် ဆရာ”

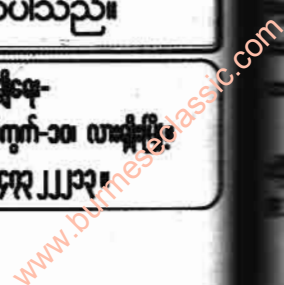
ကဲ ကျွန်တော့်လိုအသည်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဝေဒနာခံစား နေကြရသော အသည်းရောဂါရှင်များ...သမားတော် ဆရာမြင့် ရဲ့စေတနာ၊ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် အသည်းရောဂါရဲ့ နှိပ်စက်မှု ကို ခံစားခဲ့ရသည့်မှလွတ်မြောက်၍ ရရှိခဲ့သော ပျော်ရွှင်မှု အရသာကို အသည်းရောဂါရှင်များထံ ဖြန့်ဝေပေးလိုက်ပါ သည်။ ကျွန်တော့်ကို အသည်းရောဂါဝေဒနာ ဘေးဒုက္ခမှ လွတ်မြောက်စေသော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ကတော့ မန်းရာဇာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေးပဲ ဖြစ်ပါသည်။ ဤမန်းရာဇာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး၏ အာနိသင် ကတော့ အသည်းအားနည်းခြင်း၊ အသည်းရောင်အသားပါ ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းအဆီပုံခြင်း၊ အသည်းမာ အသည်း ကြီး၊ အသည်းခြောက် ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းတစ်ဝိုက် အောင့်နာနေခြင်း၊ ပျို့အန်ခြင်း၊ ပိုးကြောင့်ဖြစ်သောရောဂါ များအတွက် ထိရောက်သောဆေးဖြစ်သည်။ မန်းရာဇာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေးကို အသည်းရောဂါအမျိုးမျိုး ခံစားနေရသူများ၊ အသည်းကိုထိခိုက်စေတဲ့ အရက်သေစာနှင့် မကင်းနိုင်သူများ၊ အသည်းမပျက်စီးအောင် ကာကွယ်လိုသူများ မဖြစ်မနေသုံးစွဲသင့်တဲ့ဆေးကတော့ မန်းရာဇာအမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေးပဲဖြစ်၏ ဟူ၍ သတင်းကောင်းလေး ပါး လိုက်ပါသည်။

ဦးအိုက်စ် (လားရှိုး)

ဤဆေးသည် သဘာဝဆေးဖက်ဝင်ပစ္စည်းများဖြင့် စီမံဖော်စပ်ထားခြင်းကြောင့် အသည်းပျက်စီးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပေးနိုင်သော ဆေးဖြစ်ပါသည်။

ပင်ရှင်း-မန်ရာဇာတိုင်းရင်းဆေးထိုးထုတ်လုပ်ရေး အမှတ်(၁၀/၃၆၀) သန့်ရှင်း(၈)လမ်း၊ ပ/ဥက္ကလဟိန္ဒြိယမ်၊ ရန်ကင်းမြို့။
ရန်-၀၁၆၃၀၉၃၊ ၀၉၇၃၂ ၄၃၀၉၄

ရမ်းပြည်နယ်မြန်ချီရေး- အမှတ်(၃/၉) ဘူတလမ်း၊ ရန်ကင်း-၁၀၊ လားရှိုးမြို့။
ရန်-၀၀၂ ၂၆၂၃၊ ၀၉၄၇၃ ၂၂၁၃၃

◆ ဦးနုနုသီရိနှင့် ဘော်လုံးများ

ခရီးသည်များတော်

အိမ်ထောင်ရေး စာအုပ်တော်

အရှင်နုနုသီရိနှင့် ကုသိုလ်တော် ဧတီဒွမ်ဆူ (၃)

ပထမပုဒ် အဆက်

စံကျောင်းတည်ရာ ကုန်းမြေမှ ရှင်ဖြူရှင်လှစေတီတော် အထက်ပိုင်း အနီးကပ် ပူးမြော်ရသည်။ ရှင်ဖြူရှင်လှစေတီမှာ ထုလုံးပုံ အုတ်တိုက်ဖြင့် ဖြစ်၍ အထက်တွင် ပစ္စယံသုံးဆင့်နှင့် ဆင်းလောင်းမှောက်စေတီ ပေါက် အားခြင်းဖြစ်သည်။

စံကျောင်းတော်မှ ရှင်ဖြူရှင်လှစေတီ သို့သော် သစ်သားပေါင်းကူးတံတား

တည်ဆောက် ဆက်သွယ်ထားပါ သည်။

ရှင်ဖြူရှင်လှစေတီ

ဆရာတော် ဦးနုနုသီရိသည် ၁၃၂၄ ခုနှစ်တွင် အုတ်ပုံအတိ ဖြစ်နေသော ရှင်ဖြူရှင်လှစေတီတော်ကို အသစ်တစ်ဖန် ပြုပြင် တည်ဆောက်ခဲ့ သည်။ ဆရာတော်၏ သာသနာပြု သက်တမ်း (၂၁)နှစ်တွင် အစဦးဆုံး ပြုပြင် တည်ဆောက်သောစေတီ ဖြစ်

သည်။

ဤစေတီကို ၄၄၄ ခုနှစ်တွင် အလောင်းစည်သူမင်းကြီးက တည် ထားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဇေယျဒိပ်သို့ ဖောင်စကြာဖြင့် လှည့်လည်ရာတွင် သိကြားမင်း ဆက်သသည့် ဘုရားရှင် သက်တော်ထင်ရှား ရှိစဉ်က သီတင်း သုံးတော်မူသည့် မြေကျောက်ဖျာကို ဖွဲ့၍ ထုလုပ်ထားသော “ရှင်ဖြူ” ရုပ်ပွား တော်နှင့် ဇေယျသပြေပင် တောင်ကိုင်ကို ဖြတ်၍ ထုလုပ်ထားသော “ရှင်လှ”

www.burmeseclassic.com

◆ ကမ္ဘာ့ဇာန်လိုင်စီ

◆ စံတူအင်္ဂလိပ်စာတိုက် ကိုတော်

◆ စင်္ကြံဆောင်

◆ ဦးကျွယ်စိန် ရုပ်ကလောင်ပုံဆောင်ရာ ပလ္လင်

ဥပ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

F.13B. October, 20

● စံတော်စိမ္မာန်

မင်းမုန်းသော ရှင်ကလောင်တော်

ရုပ်ပွားတော်တို့ကို ဌာနာပြု ပူဇော်
ဆားသောစေတီ ဖြစ်သည်။

လျှင်ဒဏ် အကြိမ်ကြိမ် ခံရသဖြင့်
ပျို့ပျက်နေရာမှ ဒီပါဝမြေဆရာတော်
ဖြင့် တည်ဆောက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေ
သည်။ စစ်ကိုင်းဝါစဉ် ဘုရား(၁၄)ဆူ
စာရင်းစင်ဖြစ်၍ **ဆွမ်းတော်ကပ်ပွဲ**
ရက်မှာ တော်သလင်းလကွယ်နေ့
ဖြစ်သည်။

စေတီလိုဏ်အတွင်း၌ အလယ်
အစိုင်းပြု၍ ပတ်လည် လေးမျက်နှာ
တွင် ရုပ်ပွားတော်(၄)ဆူ ပူဇော်ထား
သည်။

ပေါင်းကူးတံတား၏ အဆုံးတွင်
မတ်ရပ်တော်၊ ထိုမှ လက်ယာရစ်
အတိုင်း တင်ပျဉ်ဆွေ မင်းဝတ်ဘုရား၊
ဆင်ခံပလ္လင်နှင့် ဗောဓိရိုးဘုရား၊ ဗောဓိ
ရိုးဘုရားတို့ကို အသီးသီး ဖူးမြင်ရ
သည်။ **(ဗောဓိရိုးဘုရားဟူသည်**

မကိုဋ်လွယ် ထေည့် အဆင်တန်ဆာ
မပါဝင်ဘဲ ဗောဓိပင်အောက်တွင်
တင်ပျဉ်ဆွေ စံပယ်တော်မူသော
ရုပ်ပွားပုံတော် ဖြစ်သည်။)

စေတီလိုဏ်တွင်း ကြည်ညိုဖူးမြော်
နေစဉ် အင်းစပ်ခွေးကြီး တစ်အုပ်က
တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးဝင်လာ၏။ ဆရာ
တော် ဦးဆောဇက...

‘ဘာမှ မဟုတ်ဘူး ကျုပ်ကိုမြင်လို့
မှန်လာတောင်းကြတာပါ။ သွားကြ မုန့်
ဆိုင်နားမှာ စောင့်ချေ။ ငါ ဆင်းလာ

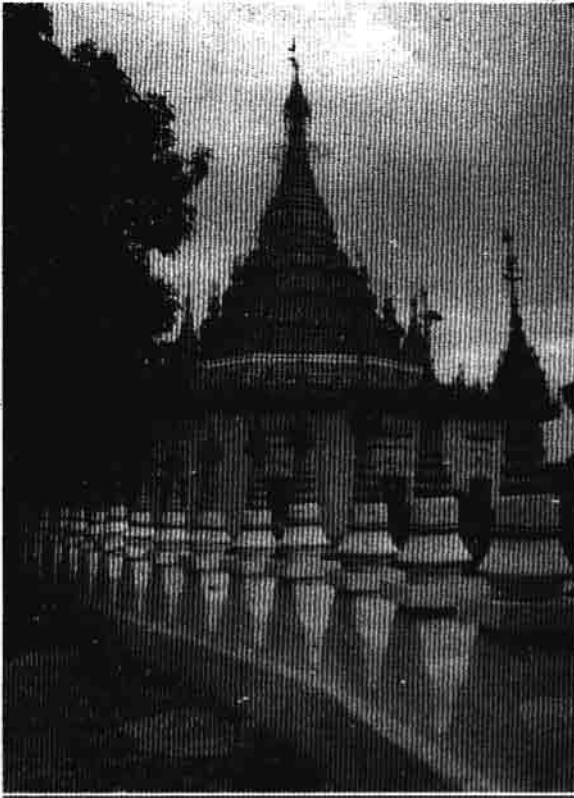
တော့ ဝယ်ကျွေးမယ်’
ဟု မိန့်ကြား၍ ခွေးများကိုလည်း
လှမ်းပြောလိုက်ရာ စောင်းတန်း
လှေကားမှ ပြေးဆင်းသွားကြလေ
သည်။

စေတီလိုဏ်နံရံတွင် ရှင်ဖြူရှင်လှ
ဘုရားသမိုင်း သရုပ်ဖော် ပန်းချီကား
များ ချိတ်ဆွဲထားသည်ကို တွေ့ရ
သည်။

အလောင်းစည်သူမင်းတော်ကြောင့်
လှည့်ပည်ပုံ ဖွဲ့စည်းတွင် သိကြား မင်း

www.burmeseclassic.com

• ထောင့်တန်းမှ မြင်ရသော ရှင်ဇန္ဒာလှထေရ်အထက်ပိုင်း

• ရှင်ဇန္ဒာလှထေရ်အထက်ပိုင်းမှ မြင်ရသော

ရုပ်ပွားတော် ထက်သပုံ၊ ထင်မယဉ်သာထင်တင်၍ ကိန်းဝမ်းငိုရာသို့ အဓိဋ္ဌာန်ပြု လေ့လာဆုံ ဆည်းပူးပါကြပေသည်။

စောင်းတန်းလှေကားရင်းသို့ရောက်သော် ဆရာတော်ဦးတေကော မုန့်ခြောက်များ ဝယ်၍ ခွေးများကို မျှဝေကျွေးပြီးနောက် အနီးရှိ ပြာသာဒ်မှ သစ်ထွင်းပန်းပုလက်ရာများကို ညွှန်ပြပေးသည်။

လက်ရာမြောက်လှသော မြန်မာမှုပန်းပု၊ ပန်းနွယ်များဖြစ်ရာ နိုင်ငံခြားထည့်သည်များ စိတ်ဝင်တစား လေ့လာမှတ်တမ်းပြုတတ်ကြသည်ဟု သိရသည်။

ထိုမှ လက်ဝဲဘက်သို့ လျှောက်လာကြရာ သဒ္ဒမ္မဇောတိက သိပ်တော်ကြီးကို တွေ့ရသည်။ ၁၃၀၀ ပြည့်နှစ်

၁၀၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တွင် တည်ဆောက်၍ ၁၃၄၀ ပြည့်နှစ်တွင် ပြန်လည် မွမ်းမံကြောင်း အလှူရှင်နှစ်ဦး၏ ကမ္မည်းကျောက်စာများ စိုက်ထူထားသည်။

သိမ်အနီးတွင် အညွန့်အရွက်များ မရှိတော့သော်လည်း ရှင်သန်နေဆဲဖြစ်သည့် သစ်ပင်အိုကြီး တစ်ပင်ကို ကွေးကောက်နေသော ပုံစံဖြင့် တွေ့ရသည်။ ဦးတေကော...

'ဒီအပင်ကြီးက နှစ်လဲကြာပြီး ပုံပန်းလဲမကျလို့ ခုတ်လှဲဖို့ ပြောကြတယ်။ ဒါပေမယ့် ကုန်းတော်စောင့် ရှာဖွေဖတ်ပမ်းက ပထမဆရာတော် ရှိကတည်းက ခွင့်အောင်ပြီး နေခဲ့တာပို့ မခုတ်ဖြစ်ဘူး' ဟူ၍ ရှင်းပြတော်မူသည်။

ထိုမှ ဆက်၍လာခဲ့ရာ ဘုံကျောင်းကို တွေ့ရသည်။ ဘုံကျောင်းဆိုသော်

လည်း ပစောက်ပုံအခန်းဖွဲ့ ထားဆောက်ထားသည့် တစ်ထပ်တန်းဆောင်သာဖြစ်သည်။ "၁၃၃၂ ခု နယုန်လ" ဟူသော ကမ္မည်းကို တွေ့၏။

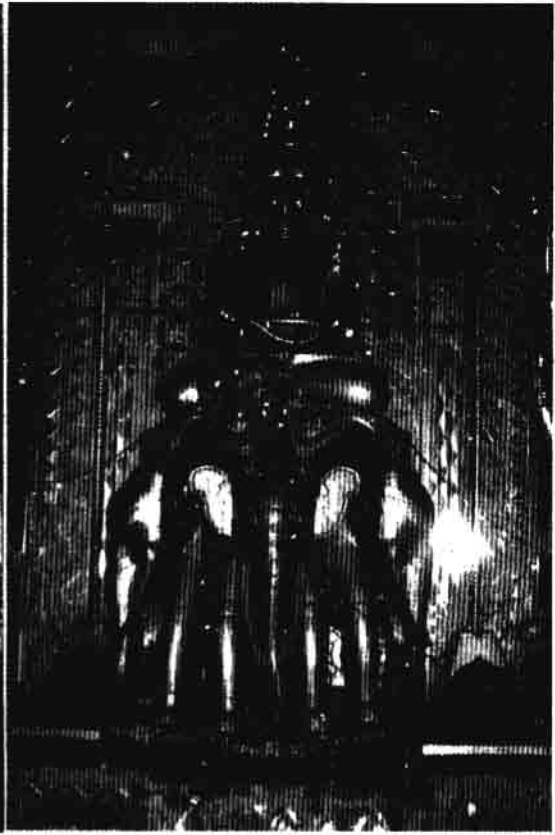
ဆရာတော်ဦးနန္ဒသီရိ ထူပါရုံတော် ပြုပြင် တည်ဆောက်ပြီးနောက် တစ်နှစ်အကြာတွင် ရန်ကုန်မြို့တရုတ်အနွယ်ဖွား ဒါယကာတစ်ဆောက်လုပ် လှူဒါန်းခြင်းဖြစ်ကာ မုတ်ဆိတ်ဖွားဖွားနှင့် တရုတ်နတ်ရုပ်တုတစ်ခု ရှိသည်။

မြတ်စွာဘုရား ရုပ်ပွားတော်တစ်ခုကိုလည်း ပူဇော်ထားကြောင်း သိရသည်။ သော့မှာ ထိုဒကာထံ၌သာ ရှိသည်ဆိုသဖြင့် ဘုံကျောင်းတွင် ဝင်ရောက် လေ့လာနိုင်ခြင်း မရှိခဲ့ပါ။

www.burmeseclassic.com

မင်္ဂလာလွယ်ဆင် မင်ဆတ်ဘုရား

ဆင်ပလ္လင်နှင့် ရုပ်ပွားတော်

ထို့နောက် ရှင်ဖြူရှင်လှစေတီ လိုဏ် အပြင် တစ်ပတ်ပြည့်၍ မုခ်ဦးအနီးသို့ ပြန်ရောက်လာရာ စေတီဝင်း အုတ် တံတိုင်းထက်တွင် မဟာဗောဓိပုံစံ စေတီကိုးဆူ ဖူးတွေ့ရသည်။

၁၃၄၀ ပြည့်နှစ်တွင် တည်ဆောက် ကြောင်းနှင့် အလှူရှင် အမည်နေရပ် တို့ကို ရေးထိုးထားရာ ရန်ကုန်၊ မန္တလေး၊ မော်လမြိုင်၊ စစ်ကိုင်း၊ မက္ကရာ၊ ကြို့ပင်ကောက် စသည်ဖြင့် နေရာ နံလင်သည့်အပြင် အနည်းငယ် ထူးခြား သော ကမ္ဘည်းများကိုလည်း တွေ့ရ၏။

● အနန္တဝါးပါဠိတိပိယာ၍ ဤအလှူကို လူ နတ် ဗြဟ္မာ ပိဋ္ဌာ ဖော်ဂျီ တယသိ ပိဆင် ဖခင် သွေပျိုးအပေါင်းတို့အား အမှုပေးစေ ပါ၏။

● ပိဋကတ်သုံးပုံစောင် သူရဿတီကောင်းမှု

● မင်းယဟာဂီရိ အိမ်တွင်ရန်စိဖော် ကောင်းမှု စသဖြင့် ရေးထိုးထားကြလေသည်။

ထူပါရုံစေတီတွင်

ထို့နောက်တွင် စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးမှ ပြန်ဆင်းကာ ထူပါရုံစေတီသို့ သွား ရောက် ကြည့်လိုသည်။ ဒီပါမြေ ဆရာ တော် မွမ်းမံတည်ဆောက်သော စေတီ တစ်ဆူဖြစ်သည်။

မကြာသေးမီက ပြင်းထန်စွာ လှုပ် ခတ်သွားသည့် ငလျင်ဒဏ်ကြောင့် စေတီတော်ကြီး အက်ကွဲနေရာ သီတာဂူ ဆရာတော် ဦးဉာဏိဿရ ဦးဆောင်၍ ပြန်လည် မွမ်းမံနေကြသည်။

ဆရာတော်က သီဟိုဠ်(သီရိလင်္ကာ) မှ ထူပါပုံစံ၊ အပြင်ပတ်ဝိုက် တည် ဆောက်မည်ဖြစ်ကာ ငွေကျပ် သိန်း

ပေါင်း ငါးထောင်မျှ ကုန်ကျနိုင်ကြောင်း ခန့်မှန်း မိန့်ကြားတော်မူခဲ့သည်။

ဒီပါမြေဆရာတော် ပြုပြင်တည် ဆောက်ခဲ့သော ထူပါရုံစေတီ၏ ခေါင်းလောင်းပျောက် အောက်အနား တွင် ဘီလူးလက်ယက်များနှင့် အထက် တွင် တောင်ဝှေးထမ်း ဖော်ဂျီရုပ်များ ပတ်လည် သရုပ်ဖော်ထားသည်။

စေတီ တည်ဆောက်ရာတွင် ထွက်ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ ကူညီခဲ့ ကြသည်ကို ရည်ညွှန်းသရုပ်ဖော်ခဲ့ ကြောင်း သိရသည်။

ရွှေလ ဆက်စတီပါရုံ

တချို့သော ဈေးဆိုင်တို့တွင်
“မည်သည့်အရာမှ အထကားမရ
ပါ” ဟူသော စာတန်းကို ချိတ်ထား
တတ်ကြ၏။

တချို့နေရာ၌ “ယနေ့ အကြွေး
မရောင်းပါ” ဟူ၍ လည်းကောင်း...

တချို့တွင် “ယနေ့အမြတ်သည်
မနက်ဖန်အတွက် အရင်းဖြစ်သည်”
ဟူ၍လည်းကောင်း “ကြွေးယူပြီးပြီ။
ကြွေးတောင်းမှန်း” စသည်ဖြင့်
လည်းကောင်း ချိတ်ထားတတ်ကြ
ပေသည်။

ဤသည်တို့ကား စားဝတ်နေရေး
တို့နှင့် လည်ပတ်နေရသော လူ့ဘဝ
တွင် ကြုံတွေ့ရတတ်သော ကြွေးယူ
ကြွေးတောင်း ပြဿနာတို့ကြောင့်
ဆင့်ကဲဖြစ်ပေါ်လာသော စာတန်း
လေးများပင် ဖြစ်ပါသည်။

မည်သို့ပင်ဆိုပါစေ လူတို့၏ ပတ်
ဝန်းကျင်၌ ကြွေးယူခြင်း၊ ကြွေးတောင်း
ခြင်းတို့ကား ရှိနေမည်သာပင် ဖြစ်လေ
၏။

ယခုလည်း မောင်လူမော်သည်
ကျွန်ုပ်အား အကူအညီ တောင်းလျက်
ရှိချေ၏။

ရစရာရှိသော အကြွေးများ မရနိုင်
သောကြောင့်ဟူ၏။

ဤမည်သော ကြွေးမြီပြဿနာ
ကား လွယ်မယောင်နှင့် ခက်၏။
တိမ်မယောင်နှင့် နက်လှပေ၏။

ထို့ကြောင့် မောင်လူမော်အား
သေချာကဏ ပြောရလေ၏။

“ဒီပယ် ကိုလူမော်ရဲ့ ခပ်ဖျား ရစရာရှိတဲ့
အကြွေးကို တောင်းယူတဲ့အခါမှာ တစ်ဖက်
သာနဲ့ လက္ခဏာကို သေချာသိမှ ဖြစ်လိမ့်
မယ်ဗျာ။

ဆိုပါစဉ်မှာ ပေစရာ လုံးဝရှိသေးတဲ့
အခါပဲ။ ဆင်နဲ့ဒုက္ခ ကြုံတွေ့နေတဲ့အခါပဲ။

၁၀၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကြွေးတောင်း ယတြာအစီအရင်

ဂါမဂီဇာ
(ဗိဇ္ဇာဇရာ စစ်ကိုင်း)

အလုပ်လက်ပုံဖြစ်နေတဲ့အခါပျိုး စသည်
တွေမှာ ဆင်ယူရအကြွေးကို ဆပ်ပို့နေနေ
သာသာ သူ့ကိုယ်လူတောင်း ယည်းအထက်
ရှုနေရမှာဗျာ။

‘ကျွန်တော် သိပါတယ် အစွဲကိုရား
ကျွန်တော်က ဇွတ်တောင်းနေတာမျိုး
မဟုတ်ပါဘူး။ ခုဟာက သူတို့မှာ
ပေးနိုင်တဲ့လက္ခဏာ ရှိနေပါလျက်နဲ့
မပေးဆပ်လိုကြတာမျိုးဗျာ။ ဒါကြောင့်
အကူအညီတောင်းတာပါ’

ဟု မောင်လူမော်မှ ပြောလျှင်...

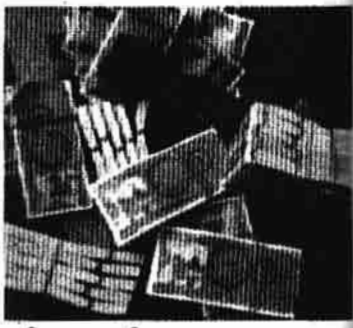
‘အေးဗျာ မဖြစ်မနေ ယတြာအစီ
အရင် လုပ်ကြမယ်ဆိုရင်တော့လဲ
အစီအရင်တွေကို စနစ်တကျနဲ့ ယုံ
ကြည်စွာ ပြုလုပ်ရလိမ့်ဗျာ။

နို့မဟုတ်ရင် အစီအရင် မအောင်
မြင်ကြတဲ့အခါမှာ ပညာရပ်တွေလဲ
ဂုဏ်ယုတ်၊ ဆရာတွေမှာလဲ နာမည်
ပျက်တာမျိုး ဖြစ်လိမ့်မယ်’

ဟု ကျွန်ုပ်မှ ပြောသောအခါ...

‘အစ်ကိုခိုင်းတဲ့အတိုင်း ဤသည်
မလွဲ လုပ်ပါမယ် ကူညီစမ်းပါ’

ဟု ကိုလူမော်မှ ပြောသဖြင့် ကျွန်ုပ်
သည် အကြွေးတောင်းယတြာ
အစီအရင်အား ပြုလုပ်၍ ပေးလိုက်

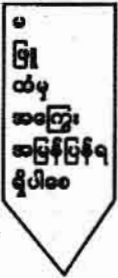

ရပါတော့သည်။
အာဇီအရင်များ။

၁။ တနင်္လာနေ့ နံနက်ပိုင်း (၆)နာရီ
အချိန်တွင် ကြာသပတေးနံဘုရား
သို့မဟုတ် ဘုရားစေတီ၏ ကြာသ
ပတေးအရပ်တွင် ဆီးယို၊ ဖရုံယို
ရရာတစ်ခုကို မိမိသက်စေ့ပူ၍
ဖက်ခွက်တစ်ခု ပြုလုပ်၍ ထည့်ပြီး
လှူဒါန်းပါ။ လိုရာဆု တောင်းမှုပြု
ပါ။ (မည်သူ့ထံမှ ရလိုသော ငွေကြေး
စသည် အမြန် ပြန်လည် ရရှိပါလို၏
စသည်)

၂။ တနင်္လာနေ့ ညနေ (၃)နာရီမှ
(၄)နာရီ (၃၀)မိနစ်အချိန်အတွင်း၌
သနပ်သား (၆)လက်မကို အဖျား
ခွန်၌ လိုရာစာ ရေးပြီးလျှင် မိမိတို့
၏ လှေကားရင်း အိမ်ဝတို့တွင်
မိမိအလိုရှိသော ဆုတောင်းကို
လေးနက်စွာ အာရုံပြုလျက် ရိုက်
နက်၍ ဆုတောင်းမှုပြုပါ။ ငွေကြေး
ထဲဝင်အောင် ရိုက်ရပါမည်။

သနပ်သား

ခက်ခဲသော အသံထွက်များ

- နယန္တိ = နယန်တိ
- သဒ္ဓဗ္ဗေန = သတ်ဝေဝေနေ
- ဥဿယန္တိ = အုတ်သူယန်တိ
- ဓဗ္ဗေန = ဝေဝေနေ

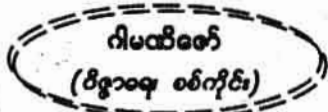
အနက်

မဟာဝီရာ - ကြီးမြတ်သော လုံ့လ ရှိကုန်သော တထာဂတာ - ရှေးဘုရား တို့ကဲ့သို့ လာခြင်းကောင်းတော်မူကုန် သော မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ဝေ - စင်စစ်။ သဒ္ဓဗ္ဗေန - သူတော်ကောင်း တရားဖြင့်၊ နယန္တိ - ဆောင်တော်မူ ကြကုန်၏။ ဓဗ္ဗေန - တရားဖြင့်၊ နယမာနာနံ - ဆောင်တော်မူကြ ကုန်၏။ ဝီဇာနတံ - ပညာရှိတို့အား။

ဥဿယန္တိ - ငြူကြကုန်၏။ (သာ - ထိုသို့ ငြူခြင်းသည်)။ ကာ - အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂစင်းနှင့် ပါရဝိမဂ္ဂစင်း တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်း အောင်ရွှေ မွှောစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိမြန်မာ ဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာထက-ဒီဃနိကာယ ကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)မှ မြန်ဆိုပေး ပါသည်။]

အကြွေးတောင်းလျှင် လွယ်ကူ အောင်မြင်ပါလိမ့်မည်။

အထက်ပါအစီအရင်နှစ်ခု ပြုလုပ် သည့် နေ့မှစ၍ အောက်ဖော်ပြပါ ဂါထာကို နေ့စဉ် တစ်နေ့(၅)ခေါက် ရွတ်ဆို၍ ဆုတောင်းမှု ပြုရပါမည်။

ကြွေးတောင်းဂါထာ
ဣန္ဒြိယ မဟာဝီရာ၊ သဒ္ဓဗ္ဗေန တထာဂတာ၊
ဣန္ဒြိယ နယမာနာနံ၊ ကာ ဥဿယန္တိ ဝီဇာနတံ။

ကျွန်တော်သည် ငယ်စဉ်ကပင် ဂန္တီရ ပညာရပ်များကို ဆဋ္ဌလာခဲ့ပါသည်။ ဝန်ထမ်းဘဝ ရောက်ရာအရပ်ဒေသ များရှိ ဆရာတော်ကြီးများ၊ ဆရာကြီးများကို တွေ့ဆုံပူးပေါင်း၍ ဩဝါဒများ ခံယူခဲ့ပါသည်။

၁၉၆၇-၆၈ ခုနှစ် မင်းဘူးမြို့သို့ တာဝန်ဖြင့် ရောက်ရှိစဉ် အောက် ကျောင်းဆရာတော်ကြီးကို သွားရောက် ပူးပေါင်းခဲ့ ပါသည်။ အသက်မှာလည်း ငယ်ငယ်ဖြစ်ရာ အင်္ဂါရတ်လုပ်ငန်း မှ အထူး ကြိုးစားလုပ်နေသောအချိန် ဖြစ်ပါသည်။ (မင်းဘူးမြို့၏ မြောက်ဘက်(၂)မိုင်ခန့် အကွာတွင် အောက် ကျောင်းဆရာတော်ကြီး၏ တိုက်ကျောင်းကြီး ဆည်ရှိခဲ့ပါသည်။)

သွားရောက်ပူးပေါင်းစဉ်က ဆရာတော်ကြီးမှာ အသက် (၁၀)ကျော် နေပြီဖြစ်ပါသည်။ အင်္ဂါရတ်လမ်းကောင်းများ နှိုင်းက လမ်းညွှန်ပေးပါရန် လျှောက်ထားခဲ့ပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးက "မျိုးစေ့မမှန် ပင်မသန်ပါ။ သို့ပါ၍ မှန်ကန်သော မျိုးစေ့များ ရရှိရန် လိုအပ်ကြောင်း" မိန့်ကြားပါသည်။

သံလမ်းကိုလိုက်မည်ဆိုပါက (၁)ခြံသံ၊ (၂)ရေသယံသံ၊ (၃)ဖိုဦး သံများကို ရအောင်ရှာရန် မိန့်ကြားခဲ့ပါသည်။ သံနှင့် ပတ်သက်သော မျိုးစေ့ကောင်းများဖြစ်ပါသည်။ အခြားသံများကို အသုံးပြု၍မရပါ။ (ဖိုဦးသံမှာ ပန်းပဲဖို များ၏ ဖိုဦးများကို ဖျက်သောအခါ ဖိုနာဝအောက်တွင်

မျိုးစေ့မမှန် ပင်မသန်

သံလုံးလေးများ ရတတ်ပါသည်။ သံထဲရှိ ပြဒါးများ ဝင်သောနေရာ ဖြစ်ပါသည်။)

ကျွန်တော် တွေ့ကြုံခဲ့သော ဩဝါဒခံယူခဲ့သော ဆရာတော် ကြီးများ၊ ဆရာကြီးများ၏ မိန့်ကြားချက်များ ဖြစ်သည့် အင်္ဂါရတ်လမ်းစဉ်တွင် အာစရိယဝါဒနှင့် နည်းမှန်လမ်းမှန်များ "ဆရာမပြနည်းမကျ" သည့် အကြောင်းများကို ဆက်လက် ဆွေးနွေးသွားပါမည်။

တင်လှ(ဆည်မြောင်း-ငြိမ်း)

အာရုံကြောနှင့် အကြောအားနည်းသူများအတွက်

စကြာမင်း အကြောအားဆေး

(ယာယီ တိုင်ရင်ဆေးပါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၇၀၀YR ၀၀၆၀ ၅)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်
တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၂/၀၅၁၃

‘မင်္ဂလာပါ ဆရာ’

‘မင်္ဂလာပါဗျာ။ ဘယ်သူတွေများလဲ မှတ်တယ် ရှေ့နေကြီး ဦးအောင်ဝင်းနိုင်တို့ကို။ ဘယ်က လှည့်လာကြတဲ့’

‘ဆရာ့ဆီ သက်သက်လာတာပါ။ ဒီ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ ဦးဇော်ထွန်းက ရုံးဝန်ထမ်းဆိုတော့ အလုပ်များ။ အထိုင်များလို့နဲ့ တူတယ်။ ထိုင်းမိုင်းလေးလဲနေပြီး အမြဲတမ်း ညောင်းညာကိုက်ခဲကာ အကြောတွေတက်နေလို့ ညတိုင်းလိုလို နင်းခိုင်း၊ နီပဲခိုင်းနေတာ တွေတာနဲ့ ဆရာ့ဆီ ခေါ်လာတာ’

‘ဒါဆိုရင် ဦးဇော်ထွန်းရဲ့ ညာဘက်လက် တစ်ချက်လောက် ပြပါဦး။ ကျွန်တော် သွေးစမ်း အဖြေရှာကြည့်မယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ။ လိုအပ်သလိုသာ ကုသပေးပါ’

‘ဪ... ဦးဇော်ထွန်းမှာ အာရုံကြောအားတွေ့ အကြောအား တွေ နည်းလာလို့ အခုလို ဖြစ်လာတာပါ’

‘အာရုံကြောအားနည်းရင် ဒီလိုမျိုး ခံစားရသလား ဆရာ’

‘အာရုံကြောတွေ့ အကြောတွေ့ အားနည်းလာရင် နောက် ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေလက်တွေ အားမရှိသလိုဖြစ် ခြင်း၊ ခြေလက်တွေ တုန်ယင်လာတတ်ခြင်း၊ အမြဲတမ်း လေးလံ ထိုင်မိုင်းနေခြင်း၊ ခြေကုန်လက်ပန်းကျသလို ခံစားရခြင်း၊ အမြဲတမ်း လိုလို ခြေလက်တွေ ညောင်းညာတောင့်တင်ခြင်း၊ ခြေလက်တွေ ကပ်ခြင်း၊ လှုပ်ချင်ကိုင်ချင်စိတ်တွေ လျော့နည်းလာပြီး နုံးချည့် သလိုမျိုး ခံစားရတတ်ပါတယ်။’

အာရုံကြောနဲ့ အကြောတွေ့ အားနည်းတော့ ကြွက်သားတွေ အဆစ်အဆက်အရွတ်တွေပါ အားနည်းသွားပေပါတယ်။ ဒီအခါမှာ လေးလံထိုင်းမိုင်း ကိုက်ခဲခြင်း၊ အားမရှိသလိုမျိုး ခံစားရခြင်း၊ အကြောတက် ညောင်းညာခြင်း၊ လေဖြန်း၊ လေဖြတ်၊ သွက်ချာပါး ရောဂါတွေ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ ခြေတုန်လက်တုန်၊ လည်ပင်း၊ ဦးခေါင်း တွေ၊ တုန်ယင်ခြင်းတွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရတတ်ပါတယ်’

‘ဟုတ်လား ဆရာ။ ကျွန်တော့်ကို အကောင်းဆုံးဆေးတွေ လမ်းညွှန်ပေးပါ’

‘ဦးဇော်ထွန်းအတွက် အကောင်းဆုံးဆေး ပေးရမယ်ဆိုရင် အာရုံကြောနဲ့ အကြောအား အဆစ်အရွတ် ကြွက်သားအားတွေ အထူးကောင်းမွန်စေတဲ့ စကြာမင်း အကြောအားဆေးကိုသာ နှိပ်ပါ’

‘စကြာမင်း အကြောအားဆေးက ဘာတွေကောင်းလဲ ဆရာ’

‘ဘာတွေကောင်းလဲဆိုရင်တော့ အာရုံကြောနဲ့ အကြောများ ပိတ်ဆို့ရောင်ရမ်းပြီး နောက်ကြောတက် ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊

သတိမှတ်ဉာဏ်နည်းခြင်း၊ အာရုံကြောများ၊ အကြောများ၊ ကြွက် သားများ အားနည်းရောင်ရမ်းခြင်း၊ အရိုးကျိုးပေါင်းတက်ခြင်း၊ လက်ခြေများ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊ အကိုင်းအတွယ်မမြဲခြင်း၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ အကြောများ တောင့်တင်း၍ ဆိုင်းနေခြင်း၊ လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်းနေကျေးခြင်း၊ ခြေကပ်လက်ကပ်ဖြစ်ခြင်း၊ လက်မြှောက်မရခြင်း၊ ခါးနာ၊ ခါးတောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ အောက် ပိုင်းများ ထုံကျဉ်လေးလံညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခြေလက် မသယ်နိုင်ခြင်း၊ အထိုင်အထလေးလံခြင်း၊ အမျိုးသားများ ပန်းသေ့ ပန်းညှိုး ဖြစ်ခြင်း၊ အကြောသေခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ဒူးကိုက်၊ ဒူးရောင်ခြင်း၊ ဒူးဆစ် အကျောအဆန့်မရခြင်း၊ အဆစ်ရောင်၊ အဆစ်နာ၊ အဆစ်ကိုက် လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း၊ အတက်စာနည်း နည်းစားရုံနဲ့ အကြောတက် ညောင်းညာလာခြင်း တစ်ကိုယ်လုံး သွက်လက် ပေါ့ပါးမှုမရှိခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်းပြီး ကျန်းမာသန်စွမ်းကာ သွက်လက်ပေါ့ပါးစေတဲ့ဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် လေဖြတ်၊ လေငန်း၊ သွက်ချာပါးရောဂါများအတွက်လဲ ကာကွယ် ဆေးအဖြစ် တစ်နေ့တစ်ကြိမ် ဆေး(၅) ပြား နှိပ်ပြီး ကြိုတင် ကာကွယ်နိုင်ပါတယ်’

‘ဒီဆေးဟာ ဆရာ့ဆေးတိုက်မှာပဲ ရသလား ဆရာ’

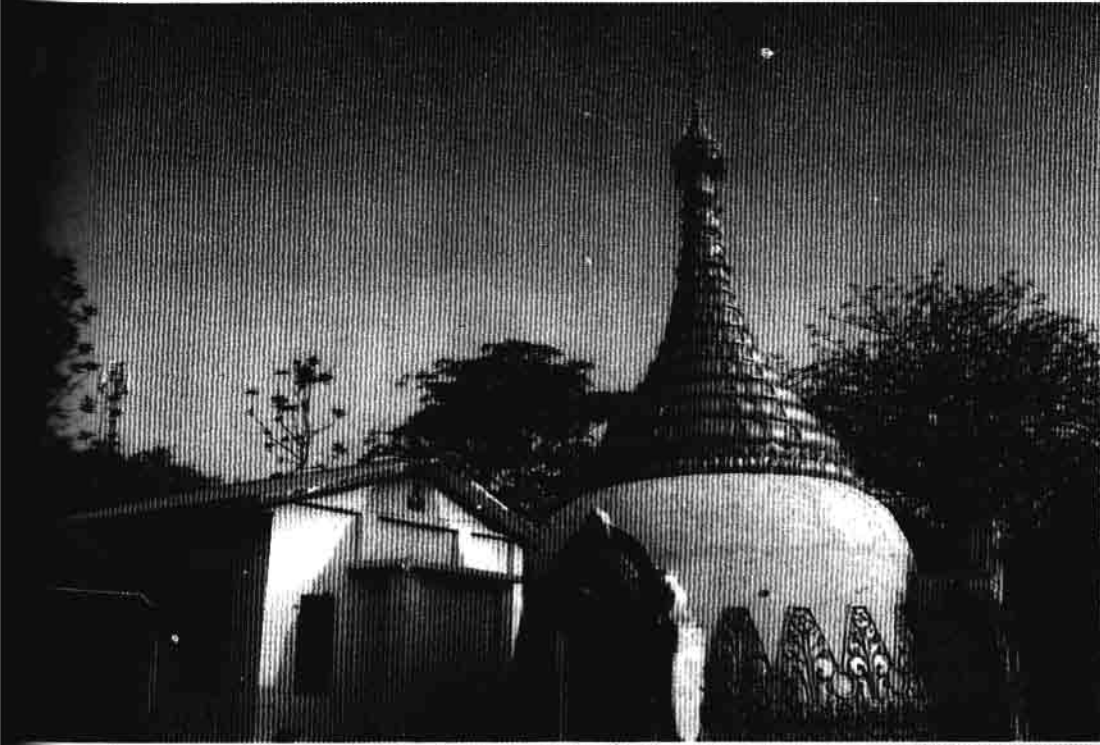
‘ကျွန်တော့်ဆေးတိုက်အပြင် အမြို့မြို့ အနယ်နယ်ရှိ ဆေးဖိုနဲ့ ဆိုင်တိုင်းမှာ ရနိုင်ပါတယ်’

‘အခုဆိုရင် ကျွန်တော့်မှာ စကြာမင်း အကြောအားဆေးအစွမ်း ကြောင့် ကျန်းမာသန်စွမ်းပြီး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေပါပြီ။ အာရုံ ကြော အားနည်းနေသူများ၊ အကြောအားနည်းသူများ၊ အဆစ် အရွတ် ကြွက်သားအားနည်းသူများ၊ အသက်(၄၀)ကျော်သူများ နဲ့ အာရုံကြောအားနည်းတဲ့ ကလေးလူကြီး၊ အမျိုးသား၊ အမျိုး သမီးများအတွက် အကောင်းဆုံး အဖော်မွန်ဖြစ်တဲ့ စကြာမင်း အကြောအားဆေးကို အိမ်ထိုင်းဆောင်ထားပြီး နှိပ်ကြပါလို့ အကြံပြုပါရစေ’

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းဆေးတိုက်
 အမှတ် ၈/၆၆၆၊ သုတေသနလမ်းပြတို၊ သန္တာမှတ်တိုင်အနီး
 မြောက်ဥက္ကလာပူမြို့နယ်၊ ဖုန်း ၇၂၂၅၄၁

ဦးဇော်ထွန်း

www.burmeseclassic.com

သဘာဝကျွန်းပေါ်ရှိ ဘုရားတော်ကြီး တစ်ဆူကို သက်တော်ရှည် ကိုရောင်စေတီတော်ကြီးအား ဖြူမြင်ပုံ

ကျွန်းနှင့်

နောက်ရွှေမြစ် (စစ်ကိုင်းတောင်)

သဘာဝကျွန်းပေါ်ရှိ ဘုရားတော်ကြီး (၂)

ယခင်ပုဂံ အခန်း

အိုအိုအိုမှာ အပျက်အစီးမရှိပါ။
 သူရသောနေရာမှာ ပုဏ္ဏားသင်္ချိုင်း
 ခြစ်သောကြောင့် ပုဏ္ဏားအိုအို
 ထင်ပါသည်။ သို့ရာတွင် ဆရာ
 တော်ကြီးက သူ့အမျိုးဟု ပြောပါ
 သည်။
 အိုအိုအိုအား ဆေးကြောသန့်စင်
 သူကောင်ပေါ်အောင် သံနန်းကြီး
 တွဲဆက်ပြုပြင်ပေးလိုက်ရာ (၅)
 ကျော်ကျော် ပြည့်စုံသည့် အိုအိုကြီး
 ဖြစ်တော့၏။

အိုအိုအိုအား သဲဂူကြီးလိုက်
 14A. October, 2015.

အဆုံးနေရာတွင် ကျော့မှီ၍ ထိုင်နေ
 ဟန် ကျွန်ုပ်က ပြုလုပ်ထားရှိလေရာ
 ဦးဝင်းမောင်က သဘောကျလျက်
 ရှိလေ၏။ သို့ရာတွင် ဆရာတော်ကြီး
 က...

'ဟဲ့ ဝယ် နှစ်ဟာလေ သောက်တလွဲ
 လုပ်ပြန်ပြီ နှင့်ဆွေမှီလို ညှဉ်ခံထားတာ
 လား'
 ဟု ငေါက်ငမ်းခြင်း ခံရလေ၏။
 'သဲခုံကို နှင်းနှည်တူးပြီး ပြေညီညီဟာ
 ထောင်ပြောက် လှည့်သိပ်ထား'
 ဟု အမိန့်ရှိသောကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့
 မှာ တူးကြ ယက်ကြရပြန်လေ၏။

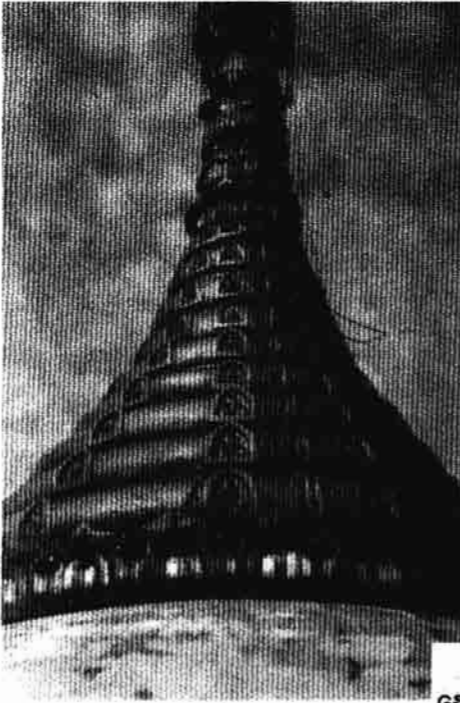
သံပြင်အား ညီညာသပ်ရပ်အောင်
 ပြုလုပ်နေကြစဉ် အလယ်ကောင်တွင်
 မြေအိုးကြီးတစ်လုံးအား အဖုံးနှင့်
 တကွ တွေ့ရှိရလေ၏။

ဆရာတော်ကြီးက "အိုအိုအိုကို
 မေ့လျော့လိုက်နဲ့" ဟု ကမန်းကတန်း
 တားမြစ်လေ၏။ "အဲဒီအိုအိုကို သေချာ
 ကိုင် အပြင်ထုတ်ခဲ့" ဟု တစ်ဆက်
 တည်း ခိုင်းသောကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့
 သည် အိုအိုအိုကို ဂူအပြင် ထုတ်ခဲ့ကြ
 ရလေ၏။

"နင်တို့နှစ်ယောက် နောက်ဆုတ်
 နေကြ" ဟုပြော၍ အိုအိုအိုကို ကလော်
 ၃၅၅၅ မောင်မြတ်မောင် ၁၀၅

◆ သောက္ခတ္ထရာတော်ကြီး မတုန်မချိက ကျွန်ုပ်တို့ သူငယ်ချင်းတစ်ရာ တော်ကြီးအသေ ကျောင်တော်ကြီးအား ယနေ့ပြင်ပွင့်ခဲ့

◆ သောက္ခတ္ထရာတော်ကြီး၏ သက်တော်ရှည် ကိုနောင်တော်တော်အား အနိကပ် ဖူးတွေ့ရပုံ

ဖွင့်လိုက်သောအခါ အိုးအတွင်းမှ နီညို ရောင်မြွေကြီးက ခေါင်းပြုထွက်လျက် ကျွန်ုပ်တို့အား တောက်ပသော မျက်လုံးများဖြင့် စူးစူးဝါးဝါး ကြည့်နေ လေ၏။

လျှာနှစ်ခွမှာ အပြင်သို့ ထွက်ကျ လှုပ်ရှားလျက် ရှိနေလေ၏။ ထိုအခိုက် မှာပင် ဆရာတော်ကြီး ဦးမေဃိယ သည် မြွေကြီးအား လက်ဖြင့် အုပ်ကိုင် ၍ ဆွဲထုတ်လိုက်လေ၏။

မြွေကြီး၏ ကိုယ်လုံးမှာ ပြာများဖြင့် ပေကျုံ့လျက်ရှိလေရာ လေအနည်း တိုက်နေချိန် ဖြစ်သောကြောင့် မြွေကြီး ထံမှ ပြာမှုန်အချို့သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ ပါးစပ်အတွင်းသို့ ဝင်သွားလေ၏။

ဆရာတော်ကြီးက “ငမလီ နင်က တော့ မြွေကိုက်လို့ မသေတော့ဘူး” ဟု ပြောဆိုလေ၏။ ထို့နောက် မြွေကြီး အား ကိုင်တွယ်၍ ဂူကြီး၏အထက်သို့ သယ်ယူသွားလေသည်။

၁၀၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကျွန်ုပ်တို့မှာ အရိုးစုကောင်အား နေရာတကျ ပြုပြင်၍ မြွေအိုးကြီးအား ဆရာတော်ထံ အပ်လိုက်ကြလေ၏။ မြွေအိုးအတွင်း ပြာများ တွေ့ရှိလေရာ “ဒါ ဆံ့ရှည်ကိုယ်တော်ကြီးရဲ့ ဓာတ် ပြာ” တွေပဲဟု ပြော၍ ပုလင်းလွတ် များတွင် ထည့်ခိုင်းလေ၏။

တစ်နေ့သ၌ ဦးမေဃိယထံ ခဏ တိုင်း ရောက်ရောက်လာတတ်သော စစ်ကိုင်းမြို့၊ ရိုင်တန်းရပ်မှ ပင်စင်စား အတွင်းဝန်ဟောင်းကြီး ရောက်ရှိလာ လေသည်။

ထိုဒကာကြီးမှာ အူကိုဖြတ်၍ ပြန် ဆက်ထားရသောကြောင့် အစားအစာ များကို စားချင်သလောက် စားသောက် နိုင်ခြင်းမရှိပါ။ ဝမ်းဗိုက်အတွင်း၌ အစဉ်အမြဲလိုလို နာကျင်ခြင်းကို ခံစား နေရရှာသူ ဖြစ်လေသည်။

ဆရာတော်ကြီးအား အလွန် ကြည်ညိုလှသောကြောင့် နာကျင်ခြင်း ရောဂါဆိုးကြီးကို သည်းခံ၍ ဆရာ တော်ကြီးကဲ့သို့ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကို

ကြိုးစားအားထုတ်နေလေ၏။ ဒကာကြီးအား...

‘အဲလို နာဒွာ ခံစားနေရတာ ကောင်မ ပေါ့ဟေ့ အိုမှ နာမှ အိုဒွာ နာဒွာကို မ သိပြီး ထိုက္ခတ်တာပေါ့ လူရ’

‘အိုနာဒွာကျွန်းက ရက်စက်ထု တယ် ဘုန်းတော်ကြီးရယ်။ နာထ မြန်မြန်ပျောက်ပြီး မရဏနောက် လို ချင်လုပ်ပါပြီ ဘုရား’

ဟု လျှောက်ထားလေ၏။

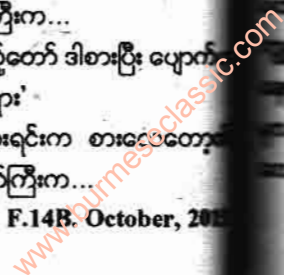
‘အေး ဖောရ်နေ့ ပဒိပုရ်နေ့ ပထမ လို့ ပနေရတူး အိုတာမရပ် နာတာမ လို အသေစာတက် နှင့်ကုပ်ပေါ် ခွနေပြီ’

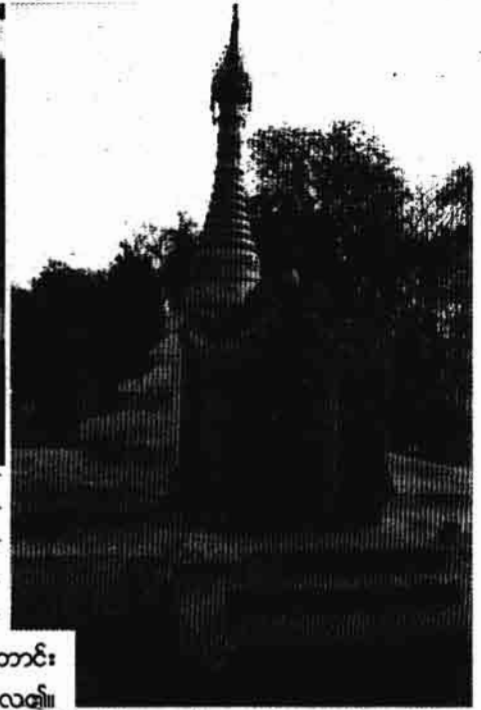
ဟု ပြောဆိုကာ ဖီးကြမ်းငှက်ပေ သီးမှည့်တစ်လုံးကို အရင်းဘက် နှာ၍ ဓာတ်ပြာ အနည်းငယ်တို့ ကျွေးလေ၏။

ဒကာကြီးက...

‘တပည့်တော် ဒါစားပြီး ပျောက် လား ဘုရား’

ဟု မေးရင်းက စားလေတော့ ဆရာတော်ကြီးက...

သောတဏှာထာရာတော်ကြီး ဦးမေယိယ ထိန်းမြန်းကားပြည်တော်မှစွဲသာ
 လိုက်ကုတော်အား ယထာပြန်လည် မြဲမြံထားစဉ် ထွေမြင်ရန်
 သောတဏှာထာရာတော်ကြီးအား ယာဆင်ရှင်မှ လှူဒါန်းထားရာ
 ဝဠာကုန်းမှ ကမ္ဘာအေးထုတောင်မြို့ညောင်တော်လေး ။

'ဟဲ့ လူရဲ့ နင် ရောက်ချင်တဲ့ဌာန
 ချားနဲ့ပဲ'
 ဟု မိန့်လေ၏။

အမှန်ပင် ဒကာကြီးသည် နေ့စဉ်
 ဆံ့မရပ်နိုင်အောင် ခံစားနေရသော
 ခိုင်ခံ့အင်္ဂါကို လုံးဝ မခံစားရတော့ဘဲ
 နားမကြာမီ ရက်ပိုင်းအတွင်းမှာပင်
 ညင်သာစွာ ဘဝကူးသွားလေတော့
 သည်။

တစ်နေ့သ၌ ကျောင်းရှိ ခွေးပေါက်
 ဆစ်ကောင်မှာ ခါးကျိုး၍ နောက်ခြေ
 ဆောက်နှစ်ချောင်းကို တရွတ်ဆွဲသွား
 နေလေ၏။ ညဉ့်ဦးပိုင်းက ကျောင်း
 ဆန်း ကျားသစ်လာကြောင်းနှင့် ယနေ့
 နောက်တွင် ခွေးကလေး ခါးကျိုးသွား
 ကြောင်းသာ သိရလေ၏။

ခွေးခါးကျိုးအား ဓာတ်ပြာကို ဆီနှင့်
 မှော်၍ လိမ်းကျုံးပြီး သက်န်းစုတ်ဖြင့်
 ဖတ်စည်း ပေးထားခိုင်းသောကြောင့်
 ကျွန်ုပ်က လုပ်ကိုင်ပေးရလေ၏။
 ဆောက်နေနံနက်တွင် ခွေးခါးကျိုးလေး
 မှာ ပြေးလွှားဆော့ကစားလျက် ရှိနေ
 ဆဲ၏။

ကျွန်ုပ်က ထိုဓာတ်ပြာကို တောင်း
 ယူထားရန် အကြံဖြစ်လာလေ၏။
 ကျွန်ုပ် မတောင်းမီမှာပင် ဆရာတော်
 ကြီးက ဆွမ်းဟင်းဝတ်ခွက်ဖြင့် ထည့်
 ထားသော ဓာတ်ပြာကို စွန့်လေ၏။
 ထိုဓာတ်ပြာကို ယနေ့တိုင် သိမ်းဆည်း
 ထားပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး ဝမ်းလျှောခြင်း

တစ်ရက်သောအခါ ဆရာတော်
 ကြီးသည် ဝမ်းလျှောလေတော့၏။
 ဝမ်းမှာ ဘာဆေးတိုက်တိုက် မရပ်ပါ။
 ဆရာဝန်ကြီး ဒေါက်တာ ချန်ဒရား
 အား ပင့်၍ ဆေးထိုးပေးပါသော်လည်း
 လုံးဝ ရပ်တန့်သွားခြင်း မရှိပါ။

ကုဋီသို့ တက်လိုက်ရ ဆင်းလိုက်ရ
 နှင့် ရေတွက်၍ပင် မမှတ်မိတော့ပါ။
 ဆရာတော်ကြီးအား သံဃာ့ဆေးရုံ
 သို့ ပို့ရန် စီစဉ်ကြပါသော်လည်း
 ဦးမေယိယက လက်ကာပြု၍ တားပါ
 လေ၏။ ထိုစဉ်မှာပင် ကုဋီပေါ်သို့
 တွဲပို့ကြရလေ၏။

ကုဋီပေါ်မှာပင် ကျောခိုထိုင်ချ၍

အိမ်သာပေါ်မှ မဆင်းတော့ပါ။ ကျွန်ုပ်
 တို့မှာ အိမ်သာ စောင့်သူကစောင့်၊
 သက်န်းလျှော်သူက လျှော်နှင့် ဗျာများ
 လျက် ရှိကြလေ၏။

ညနေပိုင်းရောက်သောအခါ ဆရာ
 တော်ကြီးအား ရေမိုးသန့်စင်ပေးပြီး
 နောက် တစ်ပါးနေ ကျောင်းတိုက်
 ကလေးသို့ တွဲပို့ကြရလေသည်။ ထို
 ကျောင်းတိုက်ကလေးမှာ ဆရာမကြီး
 တို့ မောင်နှမ လှူထားသော တိုက်
 သေးသေးလေး ဖြစ်ပါသည်။

တိုက်ကလေး၏ ကျောဘက်တွင်
 လေဝင်ပေါက် သေးသေးကို သံဆန်ခါ
 ဖြင့် ပိတ်ထားပါသည်။ မျက်နှာစာတွင်
 တံခါးမကြီးတစ်ခုသာ ရှိပါသည်။ တံခါး
 အား သံတိုင်များဖြင့် ပြုလုပ်ထား၍
 အတွင်းမှာ အသားတံခါး တစ်ချပ်ဖြင့်
 ပြုလုပ်ထားသောကြောင့် တံခါးနှစ်ထပ်
 ဖြစ်ပါ၏။

ဦးမေယိယအား ခုတင်လေးပေါ်
 တွင် တွဲတင်ပေး၍ ကျွန်ုပ်တို့အား

www.burmeseclassic.com

◆ ဆရာတော်ကြီး ဦးမေဃိယအား ဦးလှတော်မှ လှူဒါန်းခဲ့သော ယာယီတွင် ယခုအခါ ပဋိပက္ခိယာရုံကြီး ထောက်လှမ်းပူဇော်ထားတဲ့ သဘာဝရွှေရောင်ရိပ်တော်အထက်မှ ထွန်းထင်လာသော စောဒိမ်

အပြင်တံခါးကို သော့ခတ်စေပါသည်။ သော့ခတ်ပြီး သော့ကို အတွင်းသို့ ပစ်ချပေး၍ အတွင်းအသားတံခါး အား ကန့်လန့်ချကာ ပိတ်ပေးကြရလေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့ (၃)ယောက်မှာ အိမ်ပြန်ကြရန် မဖြစ်သောကြောင့် ရေခိုးချိုးထမင်းချက်၍ စားသောက်ကြကာ သဘာဝရွှေရောင်များပင် စောင့်အိပ်ကြရလေတော့သည်။

ထူးခြားဖြစ်စဉ်လေး

ဦးမေဃိယမှာ တစ်ပါးနေ တိုက်ကလေးအတွင်း ကျိန်းစက်နေသည်မှာ (၇)ရက်ရှိနေပြီ ဖြစ်သော်လည်း ပြန်ထွက်မလာပါ။ ဆွမ်းစားခြင်း ရေသောက်ခြင်း ကုဋိတက်ခြင်းများ အတွက် ဘယ်လိုဖြစ်နေကြောင်း နားမလည်နိုင်ကြပါ။

ကျွန်ုပ်တို့မှာ ရက်ကြာလာပြီဖြစ်သောကြောင့် စိုးရိမ်စိတ်များ လွန်ကဲလာကြလေပြီ။ ဒကာ ဒကာမများကိုလည်း သင့်သလို ဖြေကြားနေကြရပါ

သည်။ သို့နှင့် (၈)ရက်မြောက် ညပိုင်းတွင် ဦးဝင်းမောင်က...

‘ဟေ့ ဖောင်အောင် အသံလေး ဘာလေး သွားနားထောင်ကြည့်ဟ’

ဟု ပြောလေ၏။ ကျွန်ုပ်မှာ ဆရာတော်ကြီး၏ တံခါးတွင် ညတိုင်း အမွှေးတိုင်း ဖယောင်းထွန်း၍ ပူဇော်မြဲ ဖြစ်သည့်အတိုင်း ယနေ့ညတွင်မူ ဘာကြောင့်ဟူ၍မသိ တုန်လှုပ်လျက် ရှိနေလေ၏။

ထို့ကြောင့် ဦးဝင်းမောင်နှင့် ကိုစိန်မောင်တို့အား...

‘မ်းတို့ သွားကြည့်လိုက်ကြပါကွာ၊ ပြီးတော့ အနံ့လေး ဘာလေးလဲ ခံကြည့်ကြဦး၊ ဘာကြောင့် ပုပ်ပွနေရင် မကိုင်ရဘူးဟ’ ဟု ပြောလိုက်ရလေတော့၏။

‘ဘာအနံ့မှလဲ မရဘူး။ အသက်ရှူသံတောင် မကြားရဘူး’ ဟု ပြောပါသည်။

လပြည့်ည ဖြစ်သောကြောင့် ကျောင်းဝင်းတစ်ပြင်လုံး လင်းထိန်လျက် ရှိနေပါသည်။ ကျွန်ုပ်မှာ

ကြောက်ရွံ့စိတ် ဖြစ်ပေါ်နေသောကြောင့် တံခါးမကြီးအား ကန့်လန့်ခြင်း၊ အသားမင်းတုံးကြီးဖြင့် ကန့်ထိုး၍ ပိတ်လိုက်လေ၏။

ညဉ့်သန်းခေါင် ရောက်သော ဆွမ်းစားကျောင်းအား လှည့်ပတ်ခြေသံတခုနီးဒုန်းဖြင့် ပြေးလွှားသောကြောင့် လန့်ကြဲကြလေ၏။ ဦးဝင်းမောင်က...

‘ပြင်ခြေသံတော့ ယဟုတ်ဘူး။ အကောင်ကြီးနဲ့ခြေသံ ဖြစ်လောက်တော့ ဟု ပြောနေစဉ်မှာပင် အသားတုံးကြီး ပြုတ်ထွက်သွားလေ၏။ ထိုမောင်က ပြန်ကောက်၍ သေရထိုးပိတ်လိုက်ပါသည်။

သို့ရာတွင် ကျောင်းတစ်ကျောင်းမှာ တကျောင်းကျောင်းမြည်လျက် ရှိလေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့မှာ ကျောင်းအပြင် မထွက်ဝံ့ကြ၍ ထရပ်ပေါက်များမှ ခြေကြည့်ကြသော်လည်း ဘာအထောက်အပံ့ မရှိပါ။

ဆရာတော်ကြီး၏ တစ်ပါးနေ တိုက်ကလေးကိုသာ လရောင်အောက်တွင် အထီးတည်း ရှိနေလေသည်။ ဦးမေဃိယအား စိတ်မချကြသော်လည်း ထိတ်လန့်နေကြသောကြောင့် နံနက်စောစော ထကြည့်ကြဖို့ အိပ်ကြလေ၏။

ကောင်းစွာ အိပ်မပျော်ကြပါ။ ဦးဝင်းမောင်ကမူ ပရိတ်တော်များကို တိုးတိုးရွတ်ဆိုနေသော်လည်း ကိုစိန်မောင်ကား တခါခါ အိပ်နေလေပြီ။

(၉)ရက်မြောက် နံနက်(၈)နာရီမှသာ အိပ်ရာက ထကြ၍ ရေကန်တွင် မျက်နှာသစ်နေကြလေ၏။ ထိုစဉ်မှာပင် ကျွန်ုပ်တို့၏ နောက်ကျောဘက်မှ ခြေသံကြီး ကြားရသောကြောင့် ပြိုင်တူပင် လှည့်ကြည့်လိုက်ကြလေ၏။

ဆရာတော်ကြီး ဦးမေဃိယသည် ကျွန်ုပ်တို့အား ယခင်က ဘယ်လိုမှ မမြင်ခဲ့ဘူးသော ပြုံးရွှင်ချိုမြဲနေသော မျက်နှာတော်ဖြင့် ရပ်ကြည့်နေလေတော့သည်။

ကျွန်ုပ်တို့မှာ မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင် တွေ့မြင်ကြရသောကြောင့် စကားပင် လုံးဝ မပြောနိုင်အောင် ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားကြလေ၏။

ငွေစက္ကူထုပ်များ စွန့်ကြဲခြင်း

အဖိတ်နေ့တစ်ရက်တွင် ဦးဝင်းမောင်၏ မိသားစုများနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ လူစုသည် မြို့မစားသောက်ဆိုင်မှ ကပ်လှူသော ဆွမ်းဟင်းချိုင်းနှင့် ဆွမ်းဘောဇွေများကို ဆရာတော်ကြီးအား ကပ်လှူရန် ပြင်ဆင်လျက် ရှိကြလေ၏။

ဆရာတော်ကြီးသည် အဝတ်အိတ်ကြီး တစ်အိတ်ကို ပွေလျက် ဆွမ်းစား

သောတာပတ္တိဆရာတော်ကြီး ဦးမေဃိယ ရဟန်းတော်ဘဝ နိဗ္ဗာန်သော ရဟန်းစိန် ကျောင်းဝင်းမူလဦးပုံ

ပွဲသို့ ကြွလာလေ၏။ ဦးဝင်းမောင် မိသားစုက ဆွမ်းကပ်ကြလေသည်။ ဆွမ်းစားပြီးသောအခါ ဦးမေဃိယက ဦးဝင်းမောင်နှင့် မိသားစုတို့အား အဝတ်အိတ်ထဲမှ ငွေထုပ်များကို ယူကြ ယူကြဟု ပြော၍စွန့်လေ၏။

ကျွန်ုပ်နှင့် ကိုစိန်မောင်အားလည်း ငွေထုပ်များကို ပစ်ပေးလိုက်လေရာ ဖမ်းယူလိုက်ကြလေ၏။ ငွေစက္ကူများမှာ အသစ်ချပ်ချပ်များဖြစ်၍ ကြက်ပေါင်ကွင်းများဖြင့် စည်းထားပါသည်။

‘မင်းတို့ တစ်ထုပ်စီ မြန်မြန်ကုန်အောင် သုံးလိုက်ကြ ကုန်တဲ့ တစ်ထုပ်စီကို ကောင်းမှုတော်ဘုရားကြီး သွားလှူလိုက်’ ဟု အမိန့်ရှိလေ၏။ ထို့နောက်...

‘ရွှေငွေ ရတနာတွေ သယ်လာတဲ့ ဖိသတော်ကြီးများ သူတွေ့သူကြွယ်တွေ စီးလာတဲ့ လေယာဉ်ပျံကြီးတွေဟာ ရေအောက် ဘာပြုဒီတိုင်းပြည်က အကုန်ဆွဲနှစ်လိုက်တာ အကုန် သေကုန်ကြရော့ အလောင်းအကောင်အထည် ရှာပေး’ ဟု ပြောပြလေ၏။

ကိုစိန်မောင်က “**ဆီဒီ ဘာပြုပါ လူသားတွေက ဒီလောက်တောင် စွမ်းလို့ထား**” ဟု မေးလေရာ ဆရာ

တော်ကြီးက “**ဒီကောင်တွေက နင် တို့လို ကံကောင်တွေ(ကံလေသာ ကောင်)မဟုတ်ဘူး**” ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ကျွန်ုပ်က ကိုစိန်မောင်အား လက်ကုတ် ထားရလေသည်။

‘ပြီးတော့ ဟိဟန္တထောပိကြာက ရေခိုင်ကြီးထဲက ကြာပင်ကြီးတွေက လူတွေတက်ပြီး ထိုတာတောင် မြုပ်ပယွားဘူး။ ကြာရွက်ပေါ်ထိုင်ပြီး တရားအာထုတ်တဲ့ လူတွေဟာ ထမင်းစားဖို့ ရေသောက်ဖို့ ဘာမှ မလိုဘူး။ မအိုမနာတဲ့ နေနိုင်ကြတယ်’ ဟု ပြောလေ၏။

သို့နှင့် ရက်(၂၀)ခန့်ကြာသောအခါ နိုင်ငံတော်အစိုးရမှ ငွေစက္ကူများကို ဖျက်သိမ်းလိုက်ကြောင်း ရေဒီယိုမှ ကြေညာလေ၏။

ဦးဝင်းမောင်တို့ မိသားစုမှာ သက်နိုးသပိတ်များ ဝယ်ယူ၍ ကထိန်ပွဲတွင် လှူဒါန်းခြင်းနှင့် ကောင်းမှုတော်ဘုရားကြီးအား လှူလိုက်နိုင်ကြလေသည်။

ကျွန်ုပ်နှင့် ကိုစိန်မောင်မှာကား နှမြောသောကြောင့် သိမ်းဆည်းထားမိလေရာ စားလည်းမစားရ၊ လှူလည်း မလှူလိုက်ရတဲ့ အကျိုးနှစ်မျိုးလုံး ဆုံးရှုံးရလေ၏။

ဆရာတော်ကြီး ဦးမေဃိယသည် ကား ဝမ်းလျှောပြီးမှ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်း ပေါက်မြောက် အောင်မြင်သွားပြီလား ဟု မဆီမဆိုင် ပြောဆိုမိကြလေသည်။

ကြိုတင်သတိပေးခြင်း

နောက်တစ်နေ့နံနက် ကျွန်ုပ်တို့ လူစုသည် အိုးခွက်ပန်းကန်များ သပိတ်များ စသည်တို့ကို ဆေးကြောသန့်စင် နေကြလေ၏။

ဆရာတော်ကြီး ရောက်ရှိလာပြီး... 'ကနေ့ နှစ်သုံးယောက် ဂူပိတ်ကြီး ဂူပေါက်တွေကို ပါးနံ့ကာပြီး သစ်ခက်နဲ့ ပိတ်ထားလိုက်၊ အခု သွားလုပ်ကြ'

ဟု အမိန့်ရှိသောကြောင့် ထသွားကြရလေ၏။ ကျွန်ုပ်သားလျှင် အိုးခွက်များ ဆေးကြောလျက် ကျန်ရစ်ခဲ့လေ၏။

ဆရာတော်ကြီးအား ဆွမ်းကပ်ပြီး နောက် ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့ နေ့လယ်စာ စားသောက်နေချိန်တွင် တောင်ဘက် ဆုံးဂူနှင့် အလယ်ဗဟိုဂူကြီးသည် ဝန်းခနဲ အသံမြည်ဟည်းကာ ပြိုကျသွားလေတော့သည်။

ခါတိုင်းကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်တို့ ပုတီးစိပ်နေကြမည်ဆိုပါလျှင် အရှင်လတ်လတ် မြေမြှုပ်ပြီးသား ဖြစ်သွားပေလိမ့်မည်။

ထို့နောက် ကျွန်ုပ်မှာ ညောင်ပင်ဝန်း ကျေးရွာသို့ တာဝန်ဖြင့် ရောက်ရှိနေခဲ့လေရာ တစ်နှစ်မျှ ကြာလွန်သော အခါမှ သစ္စာစေတီတွင် တိပိဋကဓမ္မ ဘဏ္ဍာဂါရိက မင်းကွန်းဆရာတော်ကြီး ဦးပိစိတ္တသာရ၏ မဟာပဋ္ဌာန်း ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပွဲ ကျင်းပရန်ကိစ္စဖြင့် စစ်ကိုင်းသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလေ၏။

ရောက်ရောက်ချင်းပင် ဦးဝင်းမောင် ကိုဝင်းသောင်နှင့် ကိုစိန်မောင်တို့ ကျွန်ုပ်ထံသို့ ရောက်လာကြလေ

သဘာဝရွှေပူဇော်တော်ကြီးမှ အားပြုခံလာအဖို့ တွေ့ကြုံသံလွန်ခဲ့သော တံတော်ကြီး

သည်။ ဦးဝင်းမောင်က... 'ဆရာတော်ကြီး ဦးမေဃိယ ဘယ်ရောက်သွားမှန်း ယိပါဟဲ့။ သေတ္တာကြီးတွေကို TE.II ကာကြိုနဲ့ သယ်သွားထား။ ကားကလဲ စစ်ကာကြီး' ဟု ပြောပြလေ၏။

၁၉၉၃ ခုနှစ်၊ မေလ(၁)ရက်နေ့တွင် အကြီးအကဲများ၏ ဆန္ဒအား လျော်စွာ စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး ဆွမ်းဦးပူဇော်စေတီတော်ကြီးအား ပြန်လည်မွမ်းမံရန် ရုံးအဖွဲ့မှူးတာဝန်ဖြင့် ရောက်ရှိရလေ၏။

တစ်နေ့သောအခါ ကျွန်ုပ်တို့သည် ရွှေပူဇော်ဘုရားပွဲတွင် ပဋ္ဌာန်းရွတ်ဖတ်ရန် ဆွေးနွေးလျက် ရှိကြလေ၏။ ထိုအခိုက်မှာပင် ကျွန်ုပ်တို့၏အနီးသို့ အထုပ်ကြီးတစ်ထုပ် ဝန်းခနဲ ကျလာ

လေ၏။ လှည့်ကြည့် လိုက်သောအခါ သဘာဝရွှေပူ ဆရာတော်ကြီး ဦးမေဃိယအား အံ့ဩဝမ်းသာစွာ ဖူးမြင်ကန်တော့လိုက်ကြရလေ၏။

ပြောင်းရွှေ့သီတင်းသုံးခြင်း

တွေ့လျှင်တွေ့ချင်းမှာပင်... 'ဟဲ့ ငယ်လီ နှင့်တာဝန် ကျေးအောင်လုပ် ဘုရားပူဇော်နဲ့ ကျွန်တာ နှင့်ကိစ္စပဲ' ဟု အဆက်အစပ်မရှိ မိန့်ကြားလေသည်။ ထို့နောက် ဇရပ်တိုင်အား မှီထိုင်နေလေ၏။

ဆရာတော်ကြီးတွင် ပစ်ချထားသော သက်န်းထုပ်ကြီးနှင့် တောင်ရိုးတစ်ချောင်းသာ ပါရှိလေသည်။ ဦးဝင်းမောင်က "ဘုန်းတော်ကြီး သဘာဝရွှေပူကို ပို့ရမလားဘုရား" ဟု လျှောက်သောအခါ "ငါ ရွှေပူဌာပံ့သေမယ်" ဟု တုံးတိတ် အမိန့်ရှိလေ၏။

ဆရာတော်ကြီး ရောက်ရှိလာချိန်မှာ နံနက်(၇)နာရီခွဲမျှသာ ဖြစ်သောကြောင့် အဘိုး၏ အောင်မင်္ဂလာကအေးသို့ သုတ်ခြေတင် ပြေးသွားပြီး အဘိုးအား သတင်းပို့လေရာ အဘိုးသည် လက်ဖက်ရည်နှင့် ကြက်ဥပလာတာ စသည်တို့အား ယူဆောင်၍ ကပ်လျှလေသည်။

ထိုနေ့မှာပင် အဘိုး ဦးသောင်ညွန့်က တစ်ထိုင်လွတ် တစ်ပါးနေ ပျဉ်ထောင်ကျောင်းလေး တစ်ကျောင်း ရက်မရွေးဘဲ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းလေ၏။

ပထမဆုံး ဓာတ်ပုံအင်္ဂါကန်ခြင်း

ဆရာတော်ကြီးအတွက် တစ်ပါးမနုပျဉ်ထောင် ပျဉ်ခင်းကျောင်းကလေးမှာ

www.burmeseclassic.com

တစ်ရက်နှင့် နေ့တစ်ဝက်ခန့် အချိန် အတွင်း အောင်မြင်ပြီးစီးသွားလေ တော့သည်။ အဘိုး၏စေတနာ၊ လက်သမားဆရာ၏ မေတ္တာဖြင့် ဤမျှ အချိန်အတွင်း ပြီးစီးခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေလိမ့် မည်။

ကျောင်းကလေးပြီး၍ ရေစက်ချ သောအခါ ဘာအခမ်းအနားမျှ မပါ။ ဧည့်ပရိသတ် မပိတ်ခေါ်ဘဲ အဘိုး၊ အဘွားနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ တစ်စုသာ ဖြစ် လေတော့သည်။

အဘိုး၏ဆန္ဒအရ ဆရာတော်ကြီး က ဓာတ်ပုံရိုက်ခွင့်ပေးခဲ့လေ၏။ ဆရာ တော်ကြီး၏ဘဝတွင် မှတ်ပုံတင်ကတ် ကိုတောင် မရိုက်ဘူးခဲ့လေရာ ထူးထူး ခြားခြား တစ်ပုံတည်းသော မှတ်တမ်း ဓာတ်ပုံသာ ဖြစ်လေသည်။ ထိုဓာတ်ပုံ ကို ပိုင်ဆိုင်ရရှိသူမှာ အဘိုးနှင့် ကျွန်ုပ် သာ ဖြစ်ပါလေတော့သည်။

ပုံလွန်တော်မူခြင်းနှင့်

ထူးခြားဖြစ်စဉ်

အဘိုး၏ ရွှေမုဋ္ဌော အသား ကျောင်းငယ်လေးမှာပင် သဘာဝ ရွှေကုဆရာတော်ကြီး ဦးမေဃိယသည် သူ မိန့်ကြားခဲ့သည့်အတိုင်း ပုံလွန် တော်မူလေသည်။

ထိုနှစ်မှာ ၁၉၅၅ ခုနှစ်၊ ဖေဖော် ဝါရီလအတွင်း ဖြစ်ပါသည်။ ပုံလွန် သည့်အချိန်တွင် သက်တော်(၅၅)နှစ်၊ ဝါတော်(၄၁)ဝါရှိပြီ ဖြစ်လေ၏။

ဆရာတော်ကြီး၏ ရုပ်ကလာပ် တော်ကို မရှိခဏသုသာန်မှာပင် အင်္ဂို ဇာပန ပူဇော်ကြရလေတော့သည်။ အဘိုးနှင့် ကျွန်ုပ်မှာ မီးပူဇော်၍ ပြာကျ သွားပြီးမှသာ ပြန်ခဲ့ကြပါသည်။

ထိုနေ့ည သန်းခေါင်ယံတွင် အဘိုး သည် အိပ်စက်နေကြ ဂုန်နီအိတ် အခင်း ကားပေါင်ပေါ်တွင် ပက်လက် အိပ်လျက် တရားမှတ်နေလေ၏။ နံနက်(၁)နာရီခန့်၌ တောင်ဈေး ထောက်သံ တဒေါက်ဒေါက်ဖြင့် ဆရာ တော်ကြီး ဦးမေဃိယ ရောက်ရှိလာ လေ၏။

နံနက်လင်းသောအခါ အဘိုးက ကျွန်ုပ်အား “မင်း လိုတာရှိရင် ပြာပုံ ထဲသွားရှာ” ဟု ပြောသွားကြောင်း အသိပေးလေ၏။

ကျွန်ုပ်နှင့်အဘိုးသည် မရှိခဏ သုသာန်သို့ သွားရောက်ကြလေ၏။ အင်္ဂိုဇာပနပူဇော်ရာဌာနမှာ တိုက်ဆိုင် စွာပင် ကျွန်ုပ်၏ အဖေနှင့် အမေတို့ မြှုပ်နှံရာ ဂူ(၂)ဂူ၏အလယ် ဖြစ်နေ လေသည်။

ဆရာတော်ကြီးအား ရည်မှန်း၍ အမွှေးတိုင်များ ထွန်းညှိပူဇော်ကြပြီး ပြာပုံအတွင်း မြေးအဘိုးနှစ်ယောက် သား လက်ဖြင့်နှိုက်၍ ရှာဖွေကြလေ ၏။

ထူးဆန်းသည်လား ထူးခြားသည် လားမသိပါ။ အဘိုးမှာ အရိုးဓာတ်(၅) ဆူ ရရှိ၍ ကျွန်ုပ်မှာ (၄)ဆူသာ ရရှိပါ သည်။ အရိုးဓာတ်များကို အုန်းရည် ဘူးတွင်ထည့်ပြီး ကြိုးစားရှာဖွေကြ လေ၏။

ဘာကြောင့်ဟူ၍ မသိပါ။ အေးစက် နေသော ပြာပုံမှာ လက်ဖြင့်နှိုက်၍ မရအောင် အပူဓာတ်များ လွန်ကဲလာ သောကြောင့် အဘိုးက “ကံ တော် ကြပါစို့ကွာ၊ သူက ဒါပဲပေးတာ” ဟု မချီတင်ကံ ပြော၍ ကန်တော့ခဲ့ကြပါ သည်။

ယခုအခါ အဘိုး၊ အဘွားနှင့် ကိုစိန်မောင်တို့သည် ဆရာတော်ကြီး ထံ ရောက်နေပေရော့မည်။

အဝေရာ ဘေးမဝ အေးမြကြပါစေ။

အောင်ရွှေမြတ်
(စစ်ကိုင်းတောင်)

စာရွှေ... သူတော်... ဝဏ္ဏာပိုင်များနှင့် သဘာဝရွှေကုဆရာတော်ကြီး ဦးမေဃိယ၏ တပည့်ဒါယကာများ...
ဆရာတော်ကြီးအကြောင်း သိရှိသူတပည့် ဒါယကာများမှ ဆက်လက်ရေးသားပေးပို့ မှတ်တမ်းတင်ခြင်းဖြစ်ပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။
ထေးစာမှာ...
ဦးကျော်စိန်သိန်း
စာတည်း
နက္ခတ္တရာဇ်မြို့နယ်
နက္ခတ္တရာဇ်မြို့နယ်

လေးဖက်နာရောဂါအတွက်

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

လေးဖက်နာရောဂါဆေးနှင့် လိမ်းဆေး

“မမမျိုးရေ မမမျိုး”
 “ဟဲ့ ဘယ်သူတုံး”
 “ညီမလေး ခင်ခင်ပါ”
 “ဪ ညီမလေး လာ အထဲကို ဝင်ခဲ့ဟယ်”
 “မမမျိုး အပြင်တောင် မထွက်နိုင် အောင် ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့လဲ”
 “အခန်းပြင်ထွက်ဖို့ နေနေသာသာ လက်ဆစ်ခြေဆစ်တွေ ရောင်ရမ်း နာကျင်ကိုက်ခဲနေလို့ အိပ်ရာထဲ ဟိုဘက်၊ ဒီဘက် လှည့်တာတောင် မချိမဆံ့ ခံစားရပြီး အမယ်လေး တ၊ နေ ရတယ်”

(ယာယီတိုင်ရင်ဆေးဝါး
 မှတ်ပုံတင်အမှတ်-၇၀၀ YR ၀၀၆၀၂၇)

“ဒီလောက်ဖြစ်နေတာ ဆေးခန်းမပြ ဘူးလား”
 “ဆေးခန်းလဲပြတယ်။ လိုအပ်တဲ့ စစ်ဆေးမှုတွေလဲ ခံယူတယ်”
 “မမမျိုးဖြစ်တာ ဘာရောဂါတဲ့လဲ”
 “ဆေးပညာရှင်တွေ ကတော့ လေးဖက်နာရောဂါတဲ့။ ဆေးမတွေ့ဘူး ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ ညီမလေး အစ်မလို လေးဖက်နာရောဂါ ဖြစ်တုန်းက သောက်သုံးပြီး သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတဲ့ဆေးက ဘာဆေး လဲလို့ သိချင်လို့ ခေါ်ခိုင်းလိုက်ရတာပဲ”

(ယာယီတိုင်ရင်ဆေးဝါး
 မှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၆၁၃ Y ၀၀၅၀၇၇)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်
 တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၅/၀၅၁၃

“ဪ ဟုတ်ပါရဲ့။ အဲဒီဆေးကတော့ စကြာမင်း လေးဖက်နာ သောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးပဲ အစ်မရဲ့”
 “ဟုတ်လား ဒီဆေးက ဒီလောက်တောင် စွမ်းသလား”
 “စွမ်းဆို စကြာမင်း လေးဖက်နာဆေး ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိတဲ့ ဆရာပြန်ဆိုတာ အနီးကီးပေါင်းရောဂါ၊ လေးဖက်နာရောဂါတို့ကို ကိုယ်တိုင် စနစ်တကျ ကုသမှုတွေပေးနေတဲ့ ဆရာလေ။ ဆေးခန်းကို လာရောက် မကုသနိုင်တဲ့ လေးဖက်နာရောဂါရှင် တွေအတွက် မြန်မာနိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံလုံးသို့ ဖြန့်ချိလိုက်ပါပြီ”
 “အဲဒီ စကြာမင်း လေးဖက်နာဆေးရဲ့ အညွှန်းလေးလဲ ပြောပြပါဦး”
 “စကြာမင်း လေးဖက်နာသောက်ဆေးနဲ့ လိမ်းဆေးရဲ့ အစွမ်း အာနိသင်ကတော့ သွေးအနည်ထိုင်၍ဖြစ်တဲ့ အဆစ်နာ၊ အဆစ် ရောင်၊ အဆစ်ကိုက် လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း၊ လက်ဖဝါး၊ ခြေဖဝါး

များ တင်းခြင်း၊ ကျိန်းခြင်း၊ အဆစ်အပျက်များ ကိုက်ခဲနာကျင်ခြင်း၊ ခြေဆစ်၊ လက်ဆစ်များ ရောင်ပွပြီး ကြီးနေခြင်း၊ နံနက်အိပ်ရာထနဲ့ ကြာကြာထိုင်ပြီး ပြန်အထများတွင် လက်ဖဝါး၊ ခြေဖဝါး ပို၍ တင်းခြင်း၊ ကျိန်းခြင်း၊ နာကျင်မှု ပိုများခြင်း။

အဆစ်အပျက်များ အနည်းငယ် လှုပ်ရှား ရုံဖြင့် နာကျင်ခြင်း၊ အကြောများ တောင့်တင်း ၍ ဆိုင်းနေခြင်း၊ လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်း နှေးကွေးခြင်း၊ လက်မြှောက်မရခြင်း၊ ခါးနာ၊ ခါးတောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ တင်ပါးခွက်ကြောနှင့် ပေါင်တွင်းကြောများ ထုံကျဉ်းကိုက်ခဲခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ဒူးကိုက်၊ ဒူးဆစ်ရောင်ခြင်း၊ တံကောက် ခွက်ကြော တင်းခြင်း။

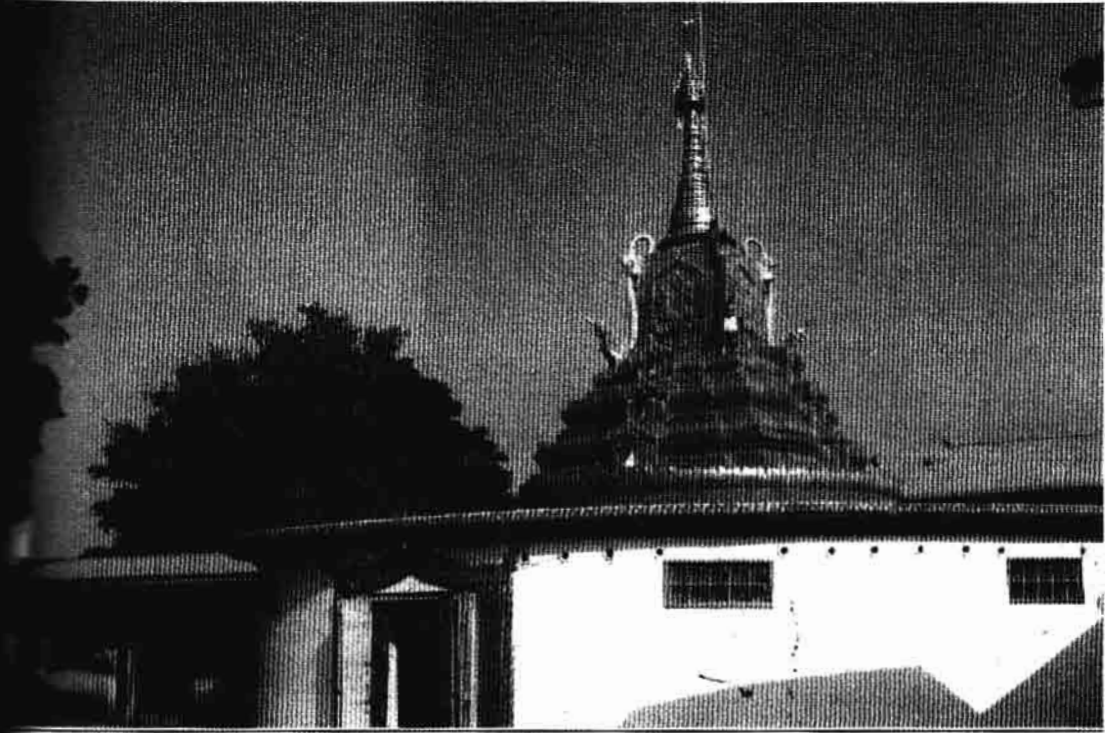
ဒူးဆစ် အကွေးအဆန့်မရခြင်း၊ အောက် ပိုင်းများ လေးလံ သောင်းညှာ ကိုက်ခဲနေခြင်း၊ လက်ခြေများ မသယ်နိုင်ခြင်း၊ အာရုံကြောနဲ့ အကြောများ အားနည်းခြင်း၊ လေအားနည်း ခြင်း၊ လေဖြတ်၊ လေငန့်၊ သွက်ချာပါဒ်ဖြစ် ခြင်း၊ အနီးကီးပေါင်းရောဂါ အမျိုးမျိုးဖြစ်ခြင်းနဲ့ အနီးအဆစ်အကြောနဲ့ လေးဖက်နာရောဂါ များကို သက်သာပျောက်ကင်းစေတဲ့ဆေး ဖြစ်ပါတယ်”

ကဲ စာဖတ်ပရိသတ်များ ညီမလေး ခင်ခင် အညွှန်းကောင်းတာနဲ့ စကြာမင်း လေးဖက်နာသောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးကို သုံးစွဲလိုက်တာဟာ အခု ကျွန်မ ခံစားဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ လေးဖက်နာရောဂါဟာ သက်သာပျောက် ကင်းသွားပါပြီ။ အဲဒါကြောင့် ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ကို သတင်းကောင်းလေး ပါးရတာလေ။

“မှတ်ထားနော် လေးဖက်နာရောဂါဖြစ်ရင် စကြာမင်း လေး ဖက်နာသောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးကို မမေ့နဲ့နော်”

ဆရာပြန်
စကြာမင်း တိုင်းရင်းဆေးတိုက်
 အမှတ်-၈/၆၆၆၊ သုဗ္ဗေလမ်းမကြီး၊
 သန္တာမှတ်တိုင်အနီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပပြို့နယ်၊
 ရန်-၁၂၂၅၄၁

သည နုဗျာဏရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

လောကတိက္ကမာတေတိ

စွန်းလွန်းသရာတော်ကြီးနှင့် အတိတ်ဘဝ ကျေးဇူးရှောင်ဖြစ်ခဲ့သည်

သင်္ဘောပုဏ္ဏားသုတေသန

ဦးပေါင်ကတိက္ကမာ

ထက်မြက်စွာ

၏ ဘဝပုံရိပ်များ (၆)

လောကတိက္ကမာ အဆတ်

ဦးစီးသောအခါ မဲဇလီဖူးများကို ထည့်ယောဂီတို့အား ဝေငှပေးသည်။ ဆားမပါဘဲ ဆေးဝါးအဖြစ် အသုံးပြုကြောင်း မိန့်တော်မူလေသည်။ ဆရာတော် စီမံသည့် ပန်းပေါင်း ဆေးတွင် နက္ခသဘင်မှ ဆေးပေါင်းခမည်း မဲဇလီဖူးများကို ထည့်သွင်း ဆက်မူသည်။ (မြတ်ထေရ်မှန်၊ ၈၁-၆၈)

15A. October, 2015.

ခမည်းတော်ကို ကယ်တင်ခြင်း

ခမည်းတော် ဦးပေါင်သည် သားဖြစ်သူ ရိုးသားအေးဆေးစွာ နေထိုင်ခြင်းကို အားရလေ့မရှိ၊ ဘုရားဖြစ်မယ့် အုတ်နီခဲဟု ပြောလေ့ ရှိသည်။

ဦးမူ ရဟန်းဘဝ ရောက်သောအခါ ခမည်းတော်ဦးပေါင် ကွယ်လွန်သွားပြီ ဖြစ်သည်။ ဆရာတော်သည် မိဘကျေးဇူးကို ဆပ်လိုသဖြင့် ရှာဖွေကြည့်

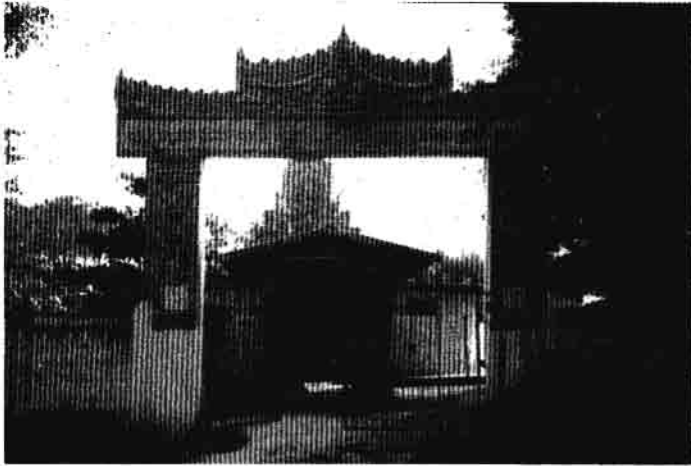
သောအခါ ဓားခုတ်ကောင်ဘဝ ရောက်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

ထို့ကြောင့် ကယ်တင်နိုင်ရန် ဓားခုတ်ကောင်သက်တမ်း ကုန်ဆုံးမည့်နေ့ကိုကြည့်၍ ထိုနေ့ရောက်သောအခါ ဆွမ်းပင်မစားဘဲ အချိန်ပြည့်အာရုံပြုနေ၏။

ငှက်တစ်ကောင် ရောက်လာကာ ထိုးဆိတ်သုတ်ချီသွားသည်ကို အာရုံမပြတ် လိုက်လေရာ ဓားခုတ်ကောင်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၁၃

လောကဝိညာဏတော် အဝယ်
လိုက်အထက် တော်ပုံသဏ္ဍာန်

ဘဝမှ ပြိတ္တာဖြစ်သွားသည်။

ထိုအချိန်မှ ကယ်ချွတ်ရန်အတွက် သူ့ကို ခေါ်ယူသည်။ ပြိတ္တာမှာ ဆရာတော်ကို ကြောက်ရွံ့ပြေး၏။ ထက်ကြပ်မကွာ လိုက်သော်လည်း အနားကပ်မခံချေ။

ငယ်စဉ်က သာမဏေ ပြုပေးခဲ့သည်ကို မြင်က သတိရကောင်းခဲ့ဟု စဉ်းစားမိကာ သာမဏေ ဝတ်စဉ်ကပုံကို ဖန်တီးပြလိုက်သည်။ ထိုအခါမှ ပြိတ္တာကြီး မှတ်မိသွားကာ အတိတ်ကုသိုလ်များကို သတိရလာသည်။

ဆရာတော် ကယ်ချွတ်ပေးသဖြင့် ပြိတ္တာဘဝမှ လူ့ဘဝသို့ ရောက်ရှိလာသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ယခုဘဝတွင် ဆရာတော်နှင့် မလှမ်းမကမ်းသို့ ရောက်လာရသည်။ (မြတ်ထေရ်မှန်၊ ၈၁-၉၈)

သာသနာပြုလုပ်ငန်းနှင့် သတ္တဝါ ကယ်တင်စောင့်ရှောက်ခြင်း

ဆရာတော်သည် (၂၄-၃-၁၉၅၈) ရက်နေ့ လားရှိုးမြို့၊ ဗိုလ်မှူးသန်းရွှေ အိမ်တွင် ယောဂီများအား တရားပြသသည့် နဂါးရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပြီး နောက်တစ်နေ့တွင် “ဒီနေ့ ပရိသတ်တွေ များလိမ့်မည်။ မရောက်သေးတဲ့သူတွေ ရောက်လာလိမ့်မယ်” ဟု မိန့်ကြား၍ အိမ်ကို သန့်ရှင်းရေး လုပ်ခိုင်းသည်။

ဤအချိန် တရားထိုင်ကြရာ နယ်ရှင်ပယ်ရှင်နတ်များက ပရိသတ်အား တတ်စီး၍ ဆရာတော်၏ မေတ္တာတော်ခံယူလိုပါကြောင်း လျှောက်ထားကြသည်။

ဆရာတော်က မေတ္တာ အထူး ပြုပေးကာ ယောဂီများ တရားအား ထုတ်နေသည်ကို အနှောင့်အယှက်မဖြစ်စေရန် နောင်မလာရောက်ကြပါနှင့်ဟု မိန့်မှာသည်။

လားရှိုးမှ ရထားဖြင့် ပြန်ကြွသော တစ်ခေါက်တွင် ဒကာ ဦးစံတင်အား... ‘ဟော်စံတင် ဟ်တို့ ပြင်နိုင်းယံဆိုရင် ဝါတို့ကို လိုက်ပို့တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို တွေ့ရင် အံ့ကြည့်လိမ့်မယ်’

ဟု မိန့်ကြားသည်။ ကြည့်လိုက်ရာ မီးရထားဝဲယာတွင် ကိုဦးမြင့်၊ ပုလဲရင်၊ ကြေးစံနီ နတ်မင်းကြီးတို့ အများပြုသော နယ်ရှင်ပယ်ရှင် နတ်အပေါင်းတို့

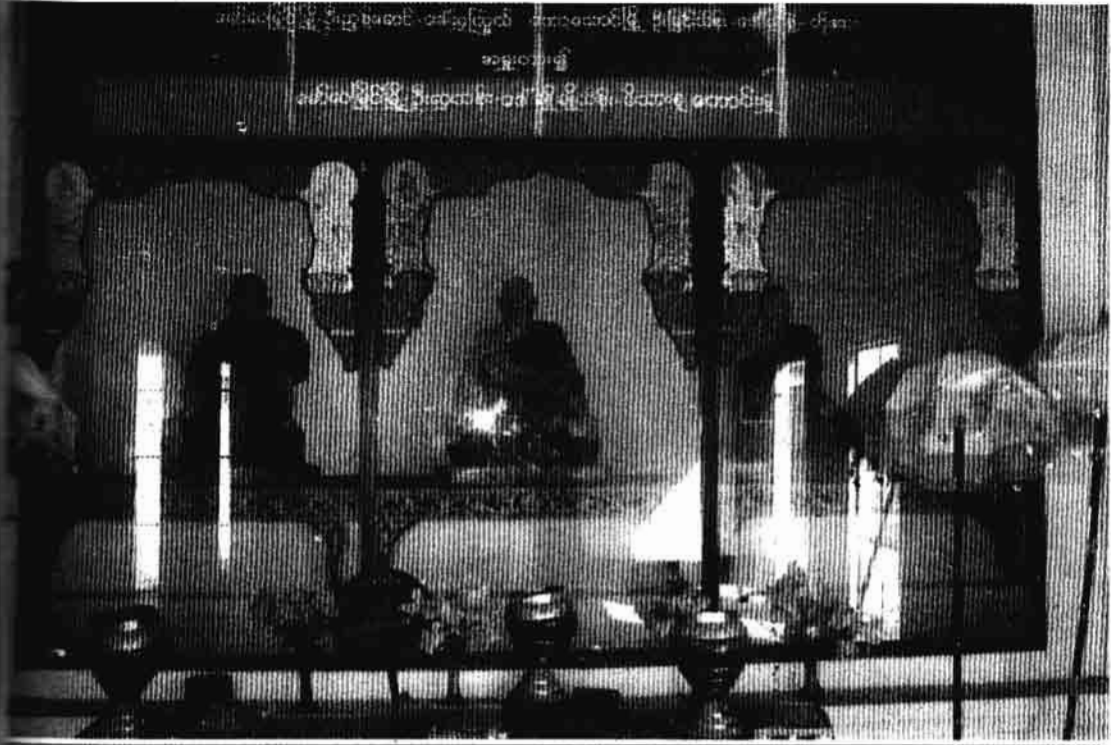
လိုက်ပါပို့ဆောင်ကြသည်မှာ ရှုမဆုံးအောင် များပြားလှသည်ဆို၏။ ၁၃၈၈ ခုနှစ်က နေပြည်တော် တပ်ကုန်းမြို့နေ ဦးဘကျော် ပင့်ဆောင်ဖြင့် ကြွရောက်၍ ယောဂီများ တရားပြသပြီး မြို့အရှေ့ဘက်ရှိ တောင်တော်ခေါ် တွေးခါးတောင် သာသနာပြုကြွရောက်သည်။

ပါလာသည့် ယောဂီများအတောင်ပေါ်တွင် ဆက်လက်၍ တရား ပေးကာ ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းအား မေတ္တာ အမျှပေးဝေသည်။ နာမ်လောက ပုဂ္ဂိုလ်များ မေးလျှောက်ရာ ဆရာတော်က နှုတ်မှပင် လိုအပ်သည်ကို မိန့်ကြားသည်။

ဆရာတော် ခွင့်ပြုသဖြင့် အပုဂ္ဂိုလ်များသည် လူပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဆင့် သင်္ကန်းကပ်လှူခွင့် ရသည်။

မုဆိုးတောင်မှ နန်းတော်

www.burmeseclassic.com

ဆရာတော် သုံးစွဲရုံတော်

ဆယ်တော်မှာ သက်န်းကပ်စဉ် သက်န်း
တို့ ထိကိုင်နိုင်စွမ်း မရှိသော်လည်း
တစ်လှူပြီးနောက် တန်ခိုးကုဒ္ဒိပါဒ်များ
ဆွေးလေသည်။

ဓမ္မပါလမင်း လက်ထက်က နန်းဦး
ဆရာကြီး ပညာဗလနှင့် သားတော်
များ ဤတောင်သို့ သာသနာပြု ရောက်
ခဲ့ရာ ယခုအခါ ပညာဗလ ရသေ့သည်
ပညာဗလဇော်ဂျီဝိဇ္ဇာအဖြစ် သီတင်း
ဆုံးနေထိုင်သည်။

ဝိဇ္ဇာကြီးက ဆရာတော်အား...
'တပည့်တော် သာသနာပြုပို့ ရည်ရွယ်ပြီး
ရွှေဝိသုဒ္ဓိ(၃၀) လုပ်ခဲ့ပါသည်။ ဒီတောင်
မှာ ရှိပါသည်။ ဆရာတော်ယူ၍ သာသနာ
ပြုတော်မူပါ'

ဟု လျှောက်၏။
ဆရာတော်က ထိုနေရာကို ကြည့်
ဆင် အမှန်ပင်ရှိ၍ ဘီလူးတစ်ကောင်
အောင်ကြောင်း သိရသည်။ မိမိနှင့်

ပါလာသူတို့မှာ ပုထုဇဉ်များ ဖြစ်ကြ၍
မသင့်လျော်သည်တို့ ဖြစ်မည် စိုးရိမ်
လျက် လက်မခံခဲ့ချေ။

နေပြည်တော် တစ်ကုန်းမြို့ အရှေ့
ဘက်တောင်များတွင် သာသနာပြုခဲ့
ရာ၌ တောစောင့်တောင်စောင့် နတ်
အပေါင်း လာရောက်၍ မေတ္တာခံယူကြ
ရာ တန်ခိုးမရှိသေးသူတို့ တန်ခိုးကုဒ္ဒိပါဒ်
များ ရသွားကြ၍ မကျွတ်လွတ်သေးသူ
တို့ ကျွတ်လွတ်သွားကြသည်။

ကမ္ဘာအရပ်ရပ်တွင် ဘေးဆိုး
ကပ်ဆိုးများ ကျရောက်နေပါက မေတ္တာ
တော်ဖြင့် နေ့မအား ညမအား စောင့်
ရှောက်တော်မူ၏။

ဦးဘီကျော်သည် ရင်းနှီးသည့်
အလျောက် ဆရာတော်ကြီးအား
"ဘာလို့ လောကီအလုပ်တွေ လုပ်
ချင်တာလဲ" ဟု လျှောက်သော
အခါ...

'ပြတ်စွာဘုရားတောင် သတ္တဝါတွေအပေါ်
မှာ ကျောသားရင်သား မှဲ့ခြားတဲ့ မေတ္တာ
တော်အနန္တ ထာရုဏ္ဍိတာပဲ။ ဒီသတ္တဝါတွေကို
မိမိတို့မှ မစောင့်ရှောက်ရင် ဘယ်သူက
စောင့်ရှောက်မှာလဲ'

ဟု မိန့်တော်မူလေသည်။ ဆရာ
တော်က...

'သာသနာပြုတယ်ဆိုတာ မိမိကိုယ်တိုင်
ကလဲ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း တရားကို
အားထုတ်ကြိုးစားမှသာ သာသနာပြုတယ်
လို့ မည်တယ်'

ဟု မိန့်တော်မူလေ့ ရှိလေသည်။

နိဗ္ဗာန်ရောက်မှာ ကြောက်သူ

နေပြည်တော် တစ်ကုန်းမြို့ အရှေ့
ဘက် ကြက်တောင်တွင် ဆရာတော်
ဦးလောကတိဏ္ဍ သာသနာပြုတော်မူ
စဉ် မတင်မြင့်ဆိုသူ မိန်းကလေးသည်
လည်း ကြက်တောင်တွင် ဘုရားလာသည်

◆ ဦးလောကတိလ္လာအုတ်ဂူ

◆ ရွှေရမ်းထောင့်တော်ကြီး ဇရာတော်ကို ရည်ညွှန်းသည့် မြတ်စွာဘုရားနှင့် ကောသလားလှ်

ကျောင်းဆောက် လုပ်အားဒါနပြုခဲ့သည်။

နံနက်ခင်း အရှေ့ကောင်းကင်တွင် ကြယ်နီပေါ်ခါစ လေးနာရီခန့်တွင် ထ၍ ဆွမ်းချက်ကြရာ မျက်လုံးတွင် ဝင်းခနဲ ဖြစ်သွားသဖြင့် မော့ကြည့်လိုက်သော အခါ လဝန်းအောက်တွင် ရွှေရောင် ဝင်းဝါနေသည့် ဆရာတော်တစ်ပါးကို ဖူးမြင်ရသည်။

“ရဟန္တာတစ်ပါး ဈာန်ကြွလာတာပဲ” ဟု ရိုနှိုးဦးချရာမှ တစ်စုံတစ်ခုကို တွေးမိသဖြင့် တစ်ဖက်ကို လှည့်နေလိုက်၏။

နောင်တွင် မိတ်ဆွေများနှင့်အတူ သတိပဋ္ဌာန်ဆရာတော်အား သွားရောက် ဖူးမြော်ကြသောအခါ စိတ်ထဲ၌

၁၁၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ရင်းနှီးသကဲ့သို့ ထင်မိသည်။

‘ဒကာမကြီး ကျုပ်ကို တွေ့ဖူးသလား’

‘အင်း တွေ့ဖူးပါတယ်ဘုရား’ အတန်ကြာ စဉ်းစားပြီးမှ လျှောက်၏။

‘ဘယ်မှာ တွေ့ဖူးတာလဲ’ ဟု မေးလေမှ ကြက်တောင်၌ ဖူးတွေ့ရပုံကို လျှောက်ထားလေသည်။

‘အဲဒီတုန်းက ဒကာမကြီး ဘာလုပ်လိုက်တာလဲ’

‘တပည့်တော် အဲဒီတုန်းက ငါ့ကို နိဗ္ဗာန် နေထောင့်မှာပဲလို့ ကြောက်ပြီး တစ်ဖက် လှည့်နေလိုက်ပါတယ် ဘုရား’ ဆရာတော်ကြီးက ပြုံး၍ ကြည့်နေတော်မူလေသည်။

ထိုမတင်မြင့်သည် နောင်တွင် ဆရာတော်ကြီး၏ ဒါယကာရင်းတစ်ဦးဖြစ်သော တောင်သာ ဦးဘကျော်၏ထံ မောင်ကိုလေးနှင့် အိမ်ထောင်ကျ ဆရာတော်၏ ဒါယိကာမတစ်ဦး ဖြစ်လာခဲ့လေသည်။

သတိပဋ္ဌာန်ဆရာတော် ဦးလောကတိလ္လာအကြောင်း ပြုစုထားသော မြတ်ထေရ်မွန်၏ ဘဝဖြစ်စဉ် သာသနာဝင် စာအုပ်မှ ထူးခြားမှုအချို့ ကောက်နုတ်ဖော်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ အပြည့်အစုံ ကြည့်လိုသိမှတ်လိုပါက ထိုစာအုပ်တွင် လေ့လာကြည့်နိုင်ပါသည်။

ထက်မင်းကျော်စွာ

ရွက်လှပင် မျိုးပွားနည်း

ခိုးသန့်စို
(ချောင်းနက်)

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဧပြီလထုတ် နက္ခတ္တ
ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း အမှတ်(၃၂၁) စာ
မျက်နှာ(၁၉၂)တွင် “ကိုမောင်ကျော်
လှိုင်(မအုပင်)၏ ရွက်လှပန်းပင်
စိုက်မည်ဆိုလျှင်” ဟူသော စိုက်ပျိုး
ရေး ဆောင်းပါးကို ဖတ်ရပါသည်။

ကောင်းမွန် မှန်ကန်ပါသည်။
ကောင်းသထက် ကောင်းအောင်
စာရေးသူ၏ ရွက်လှပန်းပင် စိုက်ပျိုး
နည်းကိုလည်း ရေးသား ဖော်ပြလိုက်
ပါသည်။

ရွက်လှပင် မျိုးပွားပုံ

အဓိက ရွက်လှပင်မျိုးပွားပုံကို
ဖော်ပြပါမည်။ ရွက်လှပင်မျိုးက မျိုးပွားရန်
လွယ်ကူသောမျိုးဖြစ်ပါသည်။ ထို့
ကြောင့် လှပသော၊ ရှားပါးသော၊
တန်ဖိုးရှိသော ရွက်လှပင်များကို ဤနည်း
အသုံးပြု မျိုးပွားပါဟု ပြောချင်ပါသည်။

အခြားပေါများသော ရွက်လှပင်မျိုးများ
က ကိုင်းချိုး မြေကြီးထဲ ထိုးထားရုံဖြင့်
ရှင်သန်နိုင်ပါသည်။ “မယ်တော်
ဆံထို၊ ပတ္တမြားရွက်လှ၊ ပတ္တမြား
ရွက်လိမ်” စသော မျိုးများမှာ တန်ဖိုး
ကြီး ရှားပါးသဖြင့် ပေါပေါများများ
ကိုင်းချိုး၍ မရပါ။

ထို့ကြောင့် ရသမျှ ကိုင်းများ
အပင်ဖြစ် ရှင်သန်နိုင်ရန် ဤနည်းဖြင့်
မျိုးပွားပါ။

ကိုင်းထစ် မြေကတုတ်နည်း

*** →

ပုံ(၁)တွင် ပြထားသည့်အတိုင်း
ဖြောင့်ဖြူး၍ အတက်၊ အခက်အရွက်
များသော ရွက်လှပင်ကို ရွေးပါ။
ထိုနောက် ပုံ(၂)တွင် ပြထားသည့်
အတိုင်း ကိုင်းပေါ်တွင် (နွဲ့)လက်မခန့်
အပေါ်ယံအခွံကို ခွာပါ။

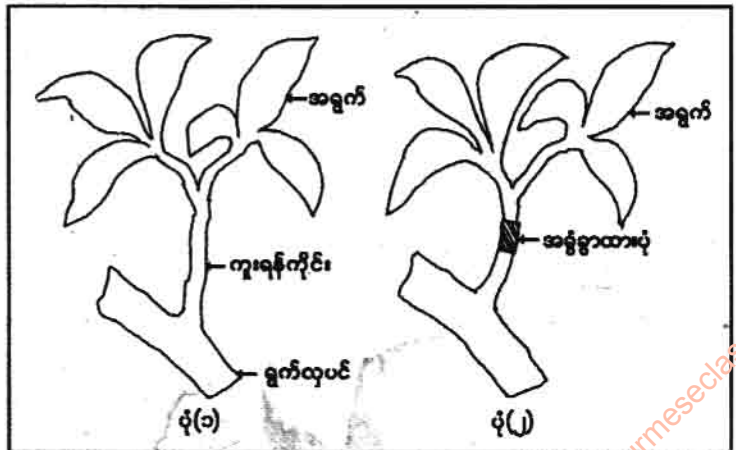
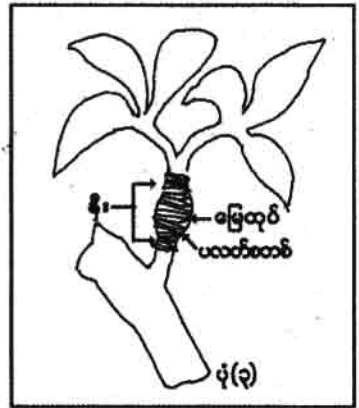
ကိုင်းကူး ကတ်ကြေး သို့မဟုတ်
ဓားထက်ထက်ဖြင့် လှီး၍ ခွာပါ။
အတွင်း အသားမာကို မထိခိုက်ပါစေ
နှင့်၊ ပြီးပါက ပုံ(၃)တွင် ပြထားသည့်
အတိုင်း စပ်မြေ(ရွှားချေး၊ ခွဲပြား
သဲနှင့် ရွှံ့စေး(မြေစေး))ကို ရေနှင့်
သင့်တင့်အောင်၊ ဆုပ်ကောင်းအောင်
နယ်ပါ။

*** →

ပြီးပါက လက်တစ်ဆုပ်စာခန့်ကို
အခွံခွာထားသော နေရာတွင် ပတ်မိ

အောင်မံပါ။

ပြီးပါက အပေါ်မှ ပလတ်စတစ်စ
ဖြင့် နှစ်ထပ်၊ သုံးထပ်ရအောင် ပတ်ပါ။
ပြီးပါက အထုပ် အထက်အောက်ကပ်
၍ နီး(ကြိုး)နှင့် ချည်နှောင်ထားပါ။
ပလတ်စတစ်စဖြင့် ထုပ်ပိုးထား၍
ရေလောင်းစရာမလိုပါ။ ရက်(၂၀)နှင့်
တစ်လအကြာမှာ အမြစ်များ ထွက်

လာသည်ကို တွေ့ရပါမည်။

အမြစ်များ ပွေးနေအောင် ထွက်လာပါက မြေထုပ်အောက်ခြေမှ ဖြတ်ယူ၍ မြေအိုးစဉ်အိုး၊ ကျောက်အိုးများတွင် ထည့်စိုက် ရေလောင်းပါ။ ဖြတ်သော ကိုင်းတွင်ပါလာသော အရွက်များ မကြွေကျပါ။ မညှိုးပါ။ အညွန့်သစ်များ ထွက်၍ ရှင်ပါမည်။

မြေထုပ် ပြုလုပ်ရာတွင် ဟိုးယခင် ပလတ်စတစ်မပေါ်မီကာလက အဝတ်စုတ်၊ စွပ်ကျယ်စုတ်များဖြင့် စည်းဖူးပါသည်။ ရေလောင်းပေးရပါသည်။

အမြစ်များက အဝတ်စုတ်ကို ထိုးဖောက်ထွက်လာပါသည်။ ကိုင်းဖြတ်၍ အဝတ်မခွာဘဲ ဒီအတိုင်း မြေမြှုပ်စိုက်ဖူးပါသည်။

စာကြွင်း။ ။ အထက်နားတွင် မြေထုပ်ကိုင်းဖြတ်ပါက ပလတ်စတစ်မြစ်၌ ဖြည်းဖြည်းသာသာ ပလတ်စတစ်စကို ခွာပြီးမှ စိုက်ပါ။

မြေထုပ်စည်းကိုင်းကူးရာတွင် ရက်၊ လကြာမှ အမြစ်ထွက်နိုင်သော ဥပမာ သရက်လို အပင်မျိုးများတွင် မြေစိုင်းခဲကြီးထား၍ အပေါ်မှ အုန်းနို့များ ပတ်စည်းပါသည်။ အစိုဓာတ်ထိန်းထားရန် ဖြစ်ပါသည်။ ပလတ်စတစ်မသုံးပါ။

ရွက်လှူခြင်းစေ့

“ရွက်လှပင်မှာ အပွင့်မရှိ”ဟု ငယ်ငယ်က ဆိုခဲ့ရပါသည်။ သို့သော် ရွက်လှပင်ကြီး ပင်အိုးများကတော့ အပွင့်ပွင့်၍ အသီးသီးတာ တွေ့ရပါသည်။

တွေ့ရပုံကတော့ ကိုင်းကူးခံ ရွက်လှပင်ကြီးများမှာ အပွင့်ပွင့်ပါသည်။

များမကြာမီ သပျစ်သီးသေးသေးခန့် အသီးကလေးများ တွေ့ရပါသည်။

၁၁၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ထိုအသီးများမှာ ပထမ အစိမ်းရောင်ဖြစ်၍ ရင့်မှည့်လာပါက အညိုရောင်ဖြစ်ပါသည်။

အသီးကို ခွဲကြည့်ပါက အစေ့သေးသေးလေးများ တွေ့ရပါသည်။ ဘိန်းစေ့၊ ဆေးစေ့ခန့်ရှိပါသည်။ ထိုအသီးရင့်မှည့်ကြွေကျကာ မြေသဇာကောင်း၊ မြေပွနေရာများတွင် အပင်ငယ်များ ပေါက်လာပါသည်။

စာရေးသူ လက်တွေ့

ပြီးခဲ့တဲ့ (၄,၅)နှစ်ခန့်ကပါ။ ရွက်လှပင်ကြီးအောက်အရပ်တွင် ပျိုးအိတ်များထားကာ ကော်ဖီစေ့များ ထည့်ပျိုးထားပါသည်။

ကော်ဖီစေ့ အပင်ပေါက်လာတော့ ကော်ဖီပင်အဖြစ် အခြားပင် (၃,၄)ပင်ပါ ပေါက်လာတာ တွေ့ရပါသည်။

ကော်ဖီပင်နှင့် ဆင်တူနေသဖြင့် စောင့်ကြည့်နေပါသည်။ (၂)လခန့် အကြာတွင် ရွက်လှပင်များ၏ ဒုတိယအရွက်တွင် အဝါကွက်များ တွေ့ရမှ ရွက်လှပင်ဟု သိရပါသည်။

ဤနည်းမှာ ရွက်လှပျိုးပင်များများ စားစားတော့ ရပါသည်။ အပင်ကြီးရန် နှစ်ပတ်လည်ခန့် စောင့်ဆိုင်းရပါသည်။ ကိုင်းကူးလောက် အကြီးမပြန်ပါ။

ထို့ကြောင့် ရွက်လှပျိုးပွားမည်ဆိုပါက ကိုင်းကူး၍ သော်လည်းကောင်း၊ အစေ့မှ ပျိုးပွား၍သော်လည်းကောင်း ရရှိနိုင်ပါကြောင်း စာရေးသူ၏ လက်တွေ့ အသုံးပြုပုံများကို ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

အားလုံး ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ။

ဦးသန်းစိုး(ချောင်းနက်)

စာမူရှင်များသို့...

ပေးပို့သော

စာမူများကို

ဖုန်း

ထားကြပါရန်နှင့်

မရွေးချယ်ပါက

ပြန်လည်ပေးပို့မည်

မဟုတ်ပါကြောင်း

အသိ

ပေးအပ်ပါသည်။

စာရေးရာဇ်...

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲရအောင်

ဆရာမြင့်ရဲ့ မြင့်မြန်မာ အကြောပြေ ဝမ်းမှန်သေးကို ဆောင်

“ဆရာကို တွေ့မှတွေ့ပါ့မလားလို့”

“အော် အင်ဂျင်နီယာကြီး ကိုနိုင်ဦးပါလား၊ လာဗျာ ထိုင်”

“ဆရာကို အကူအညီလေး တောင်းချင်လို့”

“ရပါဗျာ... ပြောလေ”

“ဒီလိုပါ ဆရာ၊ ကျွန်တော် ကိုယ်လက်တွေ့လေးလံ ညောင်းညာပြီး ဦးခေါင်းတွေလည်း အုံခဲနေတယ် ဆရာ။ အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့များလည်းလို့ပါ”

“ကိုနိုင်ဦး ညာဘက်လက်လေးခဏပြဗျာ၊ သွေးစမ်း ကြည့်ရအောင်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

“တွေ့ပြီကိုနိုင်ဦးရေ- ခင်ဗျားပြောသလို ခေါင်းတွေအုံ ခဲနေမယ်။ မျက်လုံးမျက်ခွံတွေ လေးနေမယ်။ တစ်ကိုယ်လုံး လေးလံညောင်းညာနေတာတွေဟာ ဝမ်းတစ်လုံးမကောင်း လို့ဗျ”

“ဆရာပြောတာ ကျွန်တော်နားမရှင်းဘူးဖြစ်နေတယ်”

“ဒီလိုလေ ကိုနိုင်ဦးရဲ့၊ လူတစ်ဦးဟာ ကျန်းမာတယ် တွန်းမာဘူးဆိုတာကို သိချင်ရင် ဆီး၊ဝမ်း၊လေ၊ ချွေးလို့ ပြောတဲ့ မလကြီးလေးပါးကို စိစစ်ရမယ်ဗျ။ ခင်ဗျားမှာက အဲဒီမလကြီးလေးပါးထဲက အဓိကအကျဆုံးဖြစ်တဲ့ ဝမ်းလို့ ခေါ်တဲ့ ဓာတ်ချုပ်တတ်တဲ့ လက္ခဏာတွေ ရတယ်လေ”

“အော် ဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်တယ်။ ကျွန်တော်က Con- struction လုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်တာဆိုတော့ Site ထဲမှာ အလေးအပင်သွားချင်တဲ့အခါ အဆင်မပြေတာနဲ့ မသွား ဖြစ်ဘူး။ ဒီတော့ ဝမ်းကချုပ်တတ်တဲ့ အလေ့အကျင့်ဖြစ်နေ ပြီ ဆရာ”

“အင်းပေါ့ဗျာ... မတားအပ်တဲ့အဟုန်ထဲမှာ ဆီး၊ဝမ်း၊ လေတို့ပါနေတော့ ဒီထဲက အထူးသဖြင့် ဝမ်းကို တားဆီး ထိုက်တော့ မကောင်းတဲ့ ဆီးအဆိပ်၊ ဝမ်းအဆိပ်၊ လေအဆိပ် တွေဟာ ခန္ဓာကိုယ်အပြင်ကို မရောက်တော့ပဲ ခန္ဓာကိုယ်ထဲ မြန်လည်ပြီး စီးဆင်းပျံ့နှံ့ရာက ဦးခေါင်းပိုင်းရောက်ရင် ခေါင်းကိုက်တာ၊ ခေါင်းအုံတာ၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြော ထိုးတာ၊ မျက်လုံးမျက်ခွံများလေးတာတွေ ဖြစ်စေတဲ့အပြင်

ခန္ဓာကိုယ်အနှံ့ ပျံ့နှံ့ပါက ကိုယ်လက်တွေ့ လေးလံ ညောင်း ညာတာတို့၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲတာတို့၊ မအီမသာ ဖြစ်ပေါ် ခံစားရတတ်ပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ဆရာ၊ အခုလို ဆရာပြောပြတော့မှ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေတွေနဲ့ ကျန်းမာရေးဟာ ဆက်စပ်နေတယ်ဆိုတာ သိရတော့တယ်”

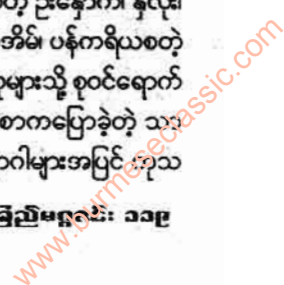
“ဟုတ်တယ် ကိုနိုင်ဦးရေ၊ ဒါကြောင့် ရှေးကသမားတော် ကြီးတွေက ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း၊ ခေါင်းမခဲဘူးလို့ မိန့်ခဲ့တာ ပေါ့ဗျ”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာပြောမှ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲ ဆိုတဲ့ ဆိုရိုးစကားရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို သိရတော့တယ်။ လူသား တွေရဲ့ ကျန်းမာရေးဟာ ဒီ ဆီး၊ဝမ်း၊လေတွေနဲ့ ဆက်စပ်နေ တယ်နော် ဆရာ”

“သိပ်ပြီး ဆက်စပ်နေတာပေါ့၊ လူတစ်ယောက်ဟာ မကျန်းမမာဖြစ်တော့မယ်ဆိုရင် အရင်ဆုံး Sign ပြတာက ဆီးနီနည်းတာတို့၊ ဒါမှမဟုတ် ဆီးဖြူများတာတို့ ဝမ်းချုပ်တာ၊ ဝမ်းပျက်တာ၊ စမြင်းခံတာ၊ ဝမ်းကိုက်တာ၊ အပူဝမ်းသွားတာ၊ လေချုပ်တာ၊ ချွေးငုပ်တာတို့ဆိုတဲ့ လက္ခဏာတွေ ပြတတ် တယ်ဗျ”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

“အဲ... အဲဒီထဲမှာ ဝမ်းပျက်ဝမ်းလျော့တာ၊ ဝမ်းကိုက် တာတွေက ထင်ရှားတဲ့လက္ခဏာ ချက်ချင်းကုသရတဲ့ ရောဂါ အဆင့်ပေါ်လွင်နေတော့ အများက သတိထားမိကြတယ် ဗျ။ ဝမ်းချုပ်၊ စမြင်းခံတဲ့အခြေအနေကိုတော့ အမှုမဲ့ အမှတ်မဲ့ နေတတ်ကြတယ်။ ဒီလိုဖြစ်တာ ကြာလာတာနဲ့အမျှ အဆိပ် အတောက် အဆင့်ရောက်နေတဲ့ ဆီး၊ဝမ်း၊လေ ဆိုတဲ့ မလ အညစ် အကြေးတွေဟာ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းမှာ ပျံ့နှံ့စီးဆင်း ကာ ကိုယ်တွင်းရှိ အတွင်းအင်္ဂါစုများဖြစ်တဲ့ ဦးနှောက်၊ နှလုံး၊ အသည်း၊ အဆုတ်၊ ကျောက်ကပ်၊ အစာအိမ်၊ ပန်ကရိယစတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်အတွက် အရေးကြီးဆုံး အင်္ဂါစုများသို့ စုဝင်ရောက် ရှိ ခဲ့အောင်းအပြစ်ပြု ရာကစလို့ စောစောကပြောခဲ့တဲ့ သာ မန်ရောဂါလေးမှစပြီး ကင်ဆာလိုမျိုးရောဂါများအပြင် ဘုသ

ဆီးဝမ်းမှန်၍ လေလည်းရ အဆီကျလို့ အကြောလည်းပြေတဲ့ မြင့်မြန်မာ ဝမ်းမှန်ဆေး . . .

ရခက်ခဲတဲ့ရောဂါတွေ စွဲကပ်ဖြစ်ပေါ်စေပါတယ်”

“ဟာ . . . ဟုတ်လားဆရာ၊ ကျွန်တော်တို့က ပေါ့ပေါ့ တန်တန်ထားတဲ့ ဒီဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ ဆီးနည်းခြင်းတွေဟာ အလွန် မတန်ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ ရောဂါကြီးတွေရဲ့ ရှေ့ပြေးလက္ခဏာတွေပေါ့နော်”

“ဟုတ်ပါဗျာ၊ ဟုတ်ပါ”

“ဒါဆို နေ့စဉ် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေးတွေ မှန်နေအောင် ကျွန်တော်ဘာဆေးတွေ စားသင့်လဲဆရာ”

“ဆီး၊ ဝမ်းမှန်လို့လေရ အဆီပိုများကျပြီး ခန္ဓာကိုယ် ပေါ့ပါးကျန်းမာအောင်အတွက်ကတော့ ရော့ . . ဒီမှာ မြင့် မြန်မာ တောရောက်သီး အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို သုံးစွဲပေးပေါ့ဗျာ”

“ဒီမြင့်မြန်မာအကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးရဲ့ အာနိသင်ကို လည်း ပြောပါဦးဆရာ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးရဲ့ အစွမ်းက တော့ ဆီးချုပ်၊ ဝမ်းချုပ်၊ လေချုပ်ရောဂါတွေ၊ စမြင်းခံခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်း ကိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်တွေ လေးလံညောင်းညာ ကိုက်ခဲ ခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဒူလာလိပ်ခေါင်းဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပူအပုပ်များခြင်း၊ ဆီးချုပ်၊ ဆီးကျန် ဝမ်းချုပ်၊ ဝမ်းကျန်ခြင်း၊ လေချုပ်ခြင်း၊ အသားအရေ ယားယံခြင်း၊ အသားအရေ ညစ်ထေမဲ့ခြောက်ခြင်း၊ အဖု အပိန့်အတွက်များဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ သွေးမသန့်ခြင်း၊ ပါးစပ်နံ ခြင်း၊ ကိုယ်နံ့ပြင်းခြင်း၊ အပူခိုး၊ အပုပ်ခိုးများ အပေါ်ကို ဆောင်တက်ပြီး လည်ချောင်းနာခြင်း၊ မျက်ရည်ပူများကျ ခြင်း၊ လျှာနှုတ်ခမ်း၊ အာခံတွင်းတွေမှာ အပူနာတွေဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးပူ၊ ဆီးအောင့်၊ ဆီးဝါ၊ ဆီးနီ၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ မျက်နှာမှာ တင်းတိပ်၊ ဝက်ခြံ၊ မုည့်ခြောက် ထွက်ခြင်း၊ သွေးဓာတ်ထဲနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ မလိုအပ်တဲ့ အဆီပို(မလ)တွေ ပွားများလာပြီး အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက် ထူခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်သုံးစွဲနိုင်ပြီး အကြောပြေတာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေသော အဆီပိုများကို ဖယ်ရှားပေးနိုင်ပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ ညီညွတ် မှန်ကန်စေ ပြီး ကျန်းမာပေါ့ပါးလန်းဆန်း တက်ကြွစေပါတယ်”

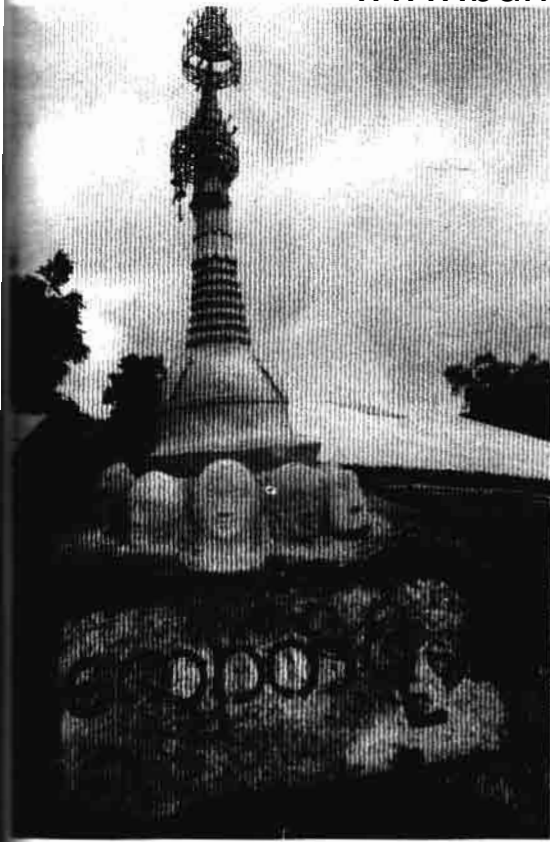
“ဟုတ်ကဲ့၊ ဘယ်လိုသုံးစွဲရမလဲ ဆရာ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို ညအိပ်ရာ ဝင် ရေအေးနဲ့ ဆေး ၅ ပြားကို အစာနဲ့ဝေးဝေးမှာ သုံးစွဲပေး ခြင်းဖြင့် အထက်ပါရောဂါတွေကို ပျောက် ကင်းသက်သာ ပြီး မဖြစ်သေးရင်လည်း ကာကွယ်ပြီး သားဖြစ်စေပါတယ်” (ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်၍ နေ့ စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။ ဝမ်းချုပ်တတ်သူများ ဆေး ၅ ပြားမှ ၇ ပြား အထိ သုံးစွဲ နိုင်ပါသည်။)

“ဟုတ်ကဲ့ အခုလို ကျန်းမာရေးဗဟုသုတတွေ ရရှိ အောင် ပြောပြလမ်းညွှန်ပေးတဲ့အပြင် သုံးစွဲရမယ့် ဆေးပါ ညွှန်ပြပေးတဲ့အတွက် ဆရာ့ကို အထူးပဲကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာ”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၆၆၆) (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဓမ္မာလမ်း၊
မြောက်ဥက္ကလာ၊ ဝန်း - ၀၁၆၉၀၀၃၊ ၀၉၇၃၁၉၅၂၄။

သနားသနားသင့်
(ပျဉ်းမနား)

မြို့တော်မောက်မှ ဖူးမဝနိုင်သည့်

ရွှေဘိုတော်မောက်

ယခင်ပဌ အဆတ်

ကျွန်မတို့အဖွဲ့ကို တစ်ဦးလျှင် ထိုင်ဆတ်မှုဘုရား၊ လျောင်းတော်မှုဘုရား၊ ဆစ်ဆူစီကို ပင့်ဆောင်စေပါသည်။ နတ်ဘုရားများတွင် အလှူရှင်အမည်များနှင့် လိပ်စာ ဖုန်းနံပါတ်များကို ဆေးထားပါသည်။

အလှူရှင်များက ယင်းတို့လှူထားသော ဘုရားများ မည်သူထံ ကြွသွားမည်ကို သိရန် ဖုန်းဖြင့် ဆက်သွယ်နိုင်ပါသည်။ အလှူ လှူရ၍ ဝမ်းသာပါစေပါ။

16A. October, 2015.

ပိတ်ဖြစ်ကြောင်း၊ တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး သာကြောင်းမာကြောင်းဖြင့် ဘုရားဖူးအချင်းချင်း မိတ်ဆွေဖြစ်အောင် ဆရာတော်ကြီး စီမံထားသည်မှာ အံ့ဖွယ်ပင် ဖြစ်သည်။

ထို ရွှေဖီးကွက်ကျောင်းတော်အတွင်း၌ ဓမ္မပုထိုးဘုရားကြီးကို ဖူးရသည်မှာ ဖူးမဝနိုင်ပါ။ ဘုရားကြီးအပြင် ကျောင်းတိုက်တွင်း၌ ပထမဘိုးဘိုးအောင်၊ ဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင်း၊ အစ်မတော်မြနန်းနွယ်၊ မမြစိမ်း၊ နဂါးမယ်ရုပ်တုများကို ပန်းနံ့သာ

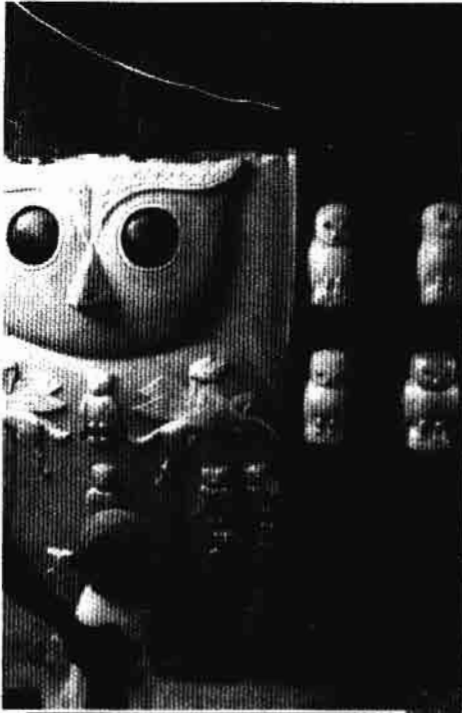
အမွှေးများဖြင့် ပူဇော်ထားသည်ကို တွေ့ခဲ့ရပါသည်။

ဘုရားပရိဝုဏ်အတွင်းရှိ စေတီ၊ ဘုရားများမှာလည်း အရောင်စုံများဖြင့် တည်ထားသည်မှာ ဟိန္ဒူနှင့် ထိုင်းအနုပညာလက်ရာများနှင့် ခပ်ဆင်ဆင် တူသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ကုန်သည်ညီနောင်တို့ မြတ်စွာဘုရားထံမှ ဆံတော်ကို ပူဇော်ရန် ခံယူနေသည့်ပုံ၊ ရှမ်းမောင်နှမများ၏ ရုပ်တုများ၊ နဂါးနှစ်ကောင် ပတ်ထားသည့် ရေကန်ငယ်ထဲ၌ နဂါးမယ်ကောဠိ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၂၁

• ပိက္ကတ်ကောင်စောင်

• စာတတ်ရိုက်ဆင်ဆင်

• နဂါးမယ်တော်ပုံ

• ထော်ပျိုရုပ်တု၊ ကျောင်း

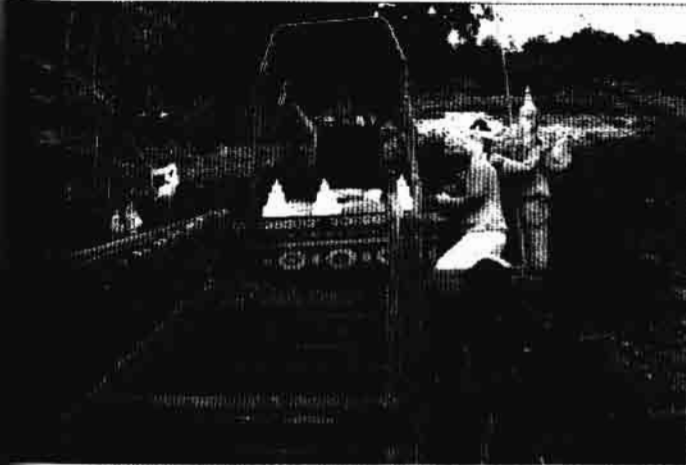

• ရှမ်းတောင်နားကျောင်း

• သျှာ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မြတ်ဗွာဘုရားသံတော်စွန့်ပို့

တံခွန်တိုင်

တုတို့ကိုလည်း တွေ့ခဲ့ရပါသည်။
ထိုဆိုလပြည့်နေ့၌ ဘုရားဖူးပရိသတ်
များပြည့်နေ၍ အခြားဘုရားစေတီများ
အတွင်းများတွင်လည်း သံဃာတော်
များက ဘုရားဖူးလာ ဧည့်ပရိသတ်များ
ကို တိုးပါးသီလများ ပေးကြပါသည်။
အောက်လက်စ ကျောင်းတော်ကြီးများ
တွင်လည်း တွေ့မြင်ခဲ့ရပါသည်။

ဒုတိယဆရာတော် ဦးမာနိတသည်
ထိုရုပ်တုများရှိသည့် ကျောင်းတော်
တော်၌ ဘုရားဖူး ဧည့်ပရိသတ်အချို့ကို
ဆည်းပူးပြီး ရွှေနတ်ကယ်တောင်၏
အခြားသည့် အချက်သုံးချက်ကို မိန့်ပါ
သည်။
မြန်မာနိုင်ငံတွင် အကြီးဆုံးပေပေါင်း
(၁၀၀)ကျော်ရှိသည့် လျောင်းတော်မူ
ဘုရားတည်ရာဖြစ်၍ နံပါတ်(၁)က
ထူးခြားပါသည်။

(၂)ရက်သားသမီးတွေ ဘေးဥပဒ်
အန္တရာယ်များ ကင်းရှင်းစေလို၍ ဘုရား
အာကြားခဲ့သည် သုတ်၊ ဝိနည်း၊
ဇီဝိယကျမ်းစာအုပ်ပေါင်း (၁၂၀)
တို့ကို နေ့ည အသံမစဲ နွေ၊ ဖိုး

ဆောင်း ရွတ်ဖတ်လာခဲ့သည်မှာ ရက်
ပေါင်း (၂၄၀၀)ကျော်သွားပြီဖြစ်၍
မြန်မာနိုင်ငံတွင် အရှည်ဆုံး တရားပွဲ
ကြီးဟု သတ်မှတ်ခံရ၍ နံပါတ်(၂)
တရား ထူးခြားပါသည်။

ရွှေနတ်ကယ်တောင် ဆရာတော်
ကြီးသည် ဆွမ်း မဘုဉ်းပေးတာ နှစ်
ပေါင်း နှစ်ဆယ်ကျော်ပါပြီ။ အသီး
အရွက်၊ အသုပ်များသာ ဘုဉ်းပေး

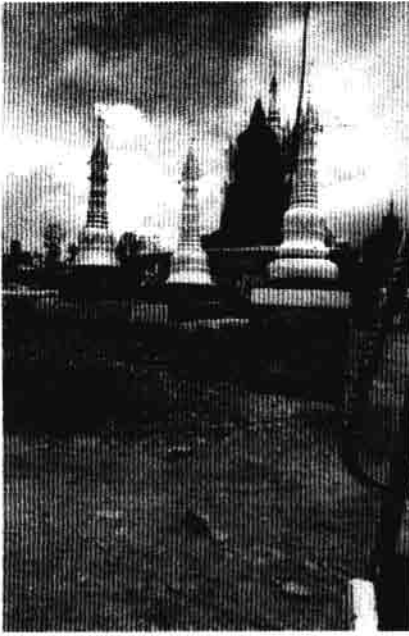
တတ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် နံပါတ်(၃)
က သံဃာ ထူးခြားချက်ဖြစ်သည်ဟု
မိန့်ပါသည်။

မြတ်ဗွာဘုရားသံတော်ထဲတွင်
ဧည့်လာရုံသာ ဖမ်းမတော်ဗြူနုနွယ်
မည်ပင်။

နဂါးမယ်တော်စောမွန်လှ

လေးမျက်နှာဘုရား

လွမ်းဝေတီ

များမှာ မမောနိုင်မပင်၊ ပျော်ရွှင်နေကြသည်ကိုကြည့်၍ စိတ်ထဲ အေးချမ်းစေသည်။

ရွှေနတ်ကယ်ထေ သာသနာ့နယ်မြေတွင်သံတော်အပါး (၆၅)ပါး၊ တော်စင်၊ သီလရှင် ယောဂီပေါင်း(၅၀)ကျော်၊ သာသနာ့ အကျိုး၊ ဘာသာအကျိုးကို နေ့စဉ် သာသနာပြုလျက် ရှိသည်ကို ရိုသေ ဦးနိုးပါသည်။

အံ့ဩဖွယ် စေတီများကို လက်ညှိုးထိုးအောင် အနှစ် နှစ်ဆ

ထိုဇော်ဂျီရုပ်တုရှိ ကျောင်းတိုက်အတွင်း၌ ဘုရားဆင်းတုတော်လေးများကို ထုလုပ်ပူဇော်နေသည်ကိုလည်း တွေ့ခဲ့ရပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့လည်း ဆရာတော် ဦးမာန်တအား ဦးချိုပြီး ဘုရား သာသနာ့နယ်မြေအတွင်း လှည့်လည် ပူဇော်ကန်တော့ကြပါသည်။

ပြည်တော်သာ ဆုတောင်းပြည့်လျောင်းတော်မူဘုရားကြီး၏ အလျားပေ(၁၈၀)ရှိသည့် ခြေဖဝါးတော် အကြမ်းထည်မှာ ပြီးစီးသလောက် ရှိနေပြီဖြစ်ပါသည်။ ရွှေနတ်ကယ်တောင် ဆရာတော်ကြီးသည် ရွှေနတ်ကယ်တောင်တော်မှာ စေတီပုထိုးပေါင်း ခြောက်ထောင်ကျော် တည်နိုင်ခဲ့ပါသည်။

ယခု လျောင်းတော်မူဘုရားကြီးသည် ပေ(၁၅၀)မြင့်သည့် တောင်ပေါ်တွင် တည်ရှိပြီး အလျားပေ(၁၅၀၀)၊ (အတောင်အားဖြင့် ၉၉၉ တောင်)၊

၁၂၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အမြင့်ပေ(၁၅၀)၊ ခြေဖဝါးတော်အလျား ပေ(၁၈၀)ရှိသည်ဟု သိရပါသည်။

ဤဘုရားကြီးကို (၂၀၁၃)ခုနှစ်မှ စတင်တည်ခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။ ရွှေနတ်ကယ်တောင် ဆရာတော်သည် အောင်လံထူဘုရား၊ ရွှေကံကောင်းဘုရား၊ လေးမျက်နှာဘုရား၊ အောင်ချမ်းသာဘုရား၊ ငါးမျက်နှာဘုရား၊ ဗူးဘုရား၊ ကမ္ဘာအေးဘုရား၊ ကျိုက်ထီးရိုးဘုရား၊ လွမ်းဝေတီ၊ ပန်းစေတီ ဘုရားများအပြင် ဆွမ်းခံကြံနေသည့် မြတ်စွာဘုရားနှင့် ရဟန္တာရုပ်တုတော်များကိုလည်း တည်ထားပါသည်။

အောင်မြေဖြစ်သည့် ဗောဓိပင်သို့ ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားစေတီ၏ အနောက်ဘက်ရှိ မုခ်ဦးမှ ဆင်းသွားရပါသည်။ ထိုစေတီနှင့် ဗောဓိပင်ကြားတွင် ကြာပန်းစုံသည့် နတ်ရေကန်ကိုလည်း ကြည်လင်စွာ မြင်တွေ့နိုင်ပါသည်။ တောင်တက်တောင်ဆင်းနှင့် ဘုရားဗူး

အတွင်း တည်ထားသည့် ရွှေနတ်ကယ်တောင် ဆရာတော်နှင့်အတူ သာသနာပြုနေကြသည့် သံဃာတော်များ၊ သူတော်၊ သီလရှင်များ၊ ယောဂီများ၊ အထူးများကို သည်ထက်မက သာသနာ့အကျိုး၊ ဘာသာအကျိုးကို သမရွက်ဆောင်နိုင်ပါစေဟု မေတ္တာတို့သာဓုအနုမောဒနာ ခေါ်ဆိုပါသည်။

“ရွှေနတ်ကယ်မ ချမ်းသာရ” သည့်အတိုင်း မကွေးတိုင်းဒေသနတ်မောက်မြို့နယ်အတွင်းရှိ ရွှေနတ်ကယ်တောင် သာသနာ့နယ်မြေ မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်မှ လာရောက်ပူးမြော်ကြည့်ညို လှူဒါန်းနိုင်ရန် အကျိုးမျှော်၍ နူးဆော် တိုက်လိုက်ပါသည်။

သန်းသန်းဆင့် (ပျဉ်းမဟေ)

တစ်နေ့တွင် ကျွန်ုပ်တို့ထံသို့ ညီငယ် တစ်ဦးကဲ့သို့ ခင်မင်ရသော၊ ကျွန်ုပ်နှင့် ဗေဒင်သင်ဖော်သင်ဖက်လည်း ဖြစ်ခဲ့ဖူးသော ညီငယ် မောင်အောင်မိုး တစ်ယောက် ရောက်ချလာပါသည်။

သူသည် အနောက်တိုင်း ဂဏန်း ဗေဒင် နှုမရယ်လော်ဂျီကို ခရေဇီဖြစ်ပြီး အလွန်အားသန်သူ ဖြစ်လေရာ ရောက်တုန်းရောက်ခိုက် ကျွန်ုပ်နှင့် အတူ ဗေဒင်ပညာရပ်များအကြောင်း အပြန်အလှန် ဆွေးနွေးပြောဆိုကြပါသည်။

ထိုသို့ ပြောဆိုနေရင်းမှ လူတစ်ယောက်နာမည်ကို အင်္ဂလိပ်လိုရေးကာ ဂဏန်းဗေဒင်ဖြင့် တွက်၍ တွက်လာသော ဟောချက်များသည် အလွန်မှန်ကန်လွန်းကြောင်း၊ သွေးထွက်အောင်မှန်ကြောင်း အာပေါင်အာရင်း သန်သန်ဖြင့် ပြောဆိုနေရာမှ ကျွန်ုပ်အား...

'ကိုဇော်သန်ရေ ကျွန်တော်တို့ ပြန်ဟုအောင် မှာလည်း နာမည်စာလုံးတွေကို ဂဏန်းတွေနဲ့ တွက်ချက်ပြီး ဟောချက်ထုတ်တဲ့ ပညာရပ်ရှိလား'

ဟု ကောက်ကာငင်ကာဖြင့် မေးလာရာ ကျွန်ုပ်က...

'ဟာ... ရှိတာပေါ့ အောင်မိုးရ အခု ဖမ်းကို ဝါ လက်တွေ့ တွက်ပြပါ။ ဖမ်းနာမည်က "အောင်မိုး" "အောင်" က တန်ဖိုးဆိုတော့ (၁) "မိုး" က ကြာသပတေးဆိုတော့ (၅) ဂဏန်း (၂) လုံးကို တစ်လုံးတည်းကျန်အောင် ပေါင်းလိုက်ရင် (၆) ဂဏန်းရတယ်။ (၆) ဂဏန်းရရင်...'

ဟု ဆိုကာ ကျွန်ုပ်သည် မှတ်စုစာအုပ်ထုကြီးကို လှမ်းယူ၍ နာမည်ဟောချက်များကို ရှာဖွေပြီး (၆) ဂဏန်းဟောချက်ကို ဖတ်ပြလိုက်ပါသည်။

ဖတ်ပြီးသောအခါ ဟောချက်များ

နာမည်က ဖော်ပြသော

ဖွဲ့ကုန်နှစ် (ကျိတ်လတ်)

ထံတွာ

ကို ငြိမ်သက်စွာ စိတ်ဝင်တစား နားစိုက်ထောင်နေသော မောင်အောင်မိုးသည် လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်လာကာ တအံ့တဩဖြင့်...

'ဟာ... ဒီပြန်မာဂဏန်းဗေဒင်က လဲတယ်မှန်လှချည်လား။ တွက်ရတာ လဲလွယ်လိုက်တာ'

ဟု ဆိုပြီး...

'ဟဲ... ဟဲ... ကိုဇော်သန်ရယ်၊ ဒီလောက်မှန်တဲ့ ပညာခန်းဖြစ်တဲ့ အတွက် ကျွန်တော် ကိုဇော်သန်ဆိုက တစ်ခါတည်း ကူးသွားမယ်နော်'

ဟု မျက်နှာချိုသွေးကာ ပြောပြောဆိုဆိုဖြင့် ကျွန်ုပ်ထံမှ ဘောလ်ပင်နှင့် စာရွက်ကို တောင်းယူပြီး ဟောချက်အားလုံးကို ကူးယူသွားပါတော့သည်။

* * *

၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈
အ	က	စ	ယ	ပ	သ	င	တ
	ခ	ဆ	လ	ဖ	ဟ	ဋ	ထ
	ဂ	ဇ	ဝ	ဗ		၃	ဒ
	ဃ	ဣ		ဘ		ပ	ဓ
	င	ည		ပ		ဏ	န

ဥပမာ ။ ။ ထွန်းထွန်း

၇ + ၇ = ၁၄ = ၁၅

၁-ဂဏန်း

ဘဝကို အောက်ခြေမှ စသူများဖြစ်သည်။ လောကဝံကို ကြံကြံခိုင်ရပ်တည် တွန်းလှန်နိုင်စွမ်းရှိသည်။ အခက်အခဲ မည်မျှပင် ရှိစေကာမူ ရည်ရွယ်ချက်ကို မဖြစ်မနေ အကောင်

အထည်ဖော် လုပ်ဆောင်တတ်သည်။ မိမိ၏ နှံ့စပ်ကျွမ်းကျင်လိမ္မာမှုကြောင့် အရာရာ အောင်မြင်တတ်သော်လည်း ထိုအောင်မြင်ကျော်ကြားမှုကြောင့် မနာလိုမှန်းထားသူ ပေါများသည်။

သို့သော် ထိုအတိုက်အခံများကို ခေါင်းအေးအေးဖြင့် အပြုံးမပျက်အနိုင်ယူတတ်သူ ဖြစ်သည်။

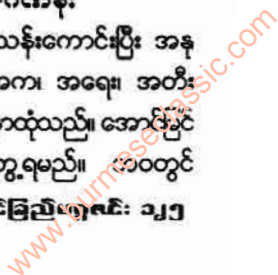
၁-ဂဏန်း

ဟန်ဆောင် လျှို့ဝှက်မှုများကို ပြုလုပ်တတ်သည်။ ဟိုစပ်စပ် ဒီစပ်စပ် ယောင်ခြောက်ဆယ် ပြုလုပ်တတ်သည်။ စကားကြီး စကားကျယ် အမြဲပြောပြီး ဟောဟောခိုင်းခိုင်း ပြုမူတတ်သည်။

မိမိ မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းတို့၏ အထင်ကြီးလေးစားမှုကို ခံရမည်ဖြစ်သော်လည်း မိမိ၏ မာယာများခြင်းကြောင့် ထိုသူတို့၏ ဝေးဝေးရှောင်သွားခြင်းကိုလည်း တစ်ဖန် ပြန်လည်ခံစားရမည်ဖြစ်သည်။

၃-ဂဏန်း

စိတ်ကူးစိတ်သန်းကောင်းပြီး အနုပညာ အဆို၊ အက၊ အရေး၊ အတီး ဘက်တွင် ဝါသနာထုံသည်။ အောင်မြင်မှုများစွာ ကြုံတွေ့ရမည်။ ဘဝတွင်

၆-ဂဏန်း

စံချိန်သစ်တစ်ခုခုတော့ ကျန်ရစ်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေး ကောင်း သဖြင့် လူချစ်လူချင် ပေါ့မည်။ ကူညီ ဖေးမမယ့်သူ ပေါ့မည်။ အသက် ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့် အိမ်ထောင်ကျ တတ်သည်။

၄-ဂဏန်း

အမြင့်ဆုံးနေရာတွင် နေရတတ် သည်။ ဘဝတစ်လျှောက်လုံး အေးအေး တည်ငြိမ်စွာ နေရမည့် နာမည်ဖြစ် သည်။ ဆင်းရဲ ဆင်းရဲ ချမ်းသာ ချမ်းသာ မပူမပင် မတောင့်မတ မကြောင့်မကြ နေရမည်။

သို့ရာတွင် နိုင်ငံရေး၊ ဘာသာရေး စိတ်ဝင်စားပါက နာမည်၏ အကျိုးပေး ပြောင်းလဲတတ်ပါသည်။

ဤဂဏန်းသည် စင်စစ်အားဖြင့် အဆိုးနှင့်အကောင်း တစ်ဖက်စီ ရပ်တည်နေသောကြောင့် မိမိ၏ အကင်းပါးမှုအပေါ်တွင် များစွာ မူတည်နေပါလိမ့်မည်။

၅-ဂဏန်း

အောင်မြင် ထွန်းတောက်မည့် နာမည်မျိုးပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော် အောင်မြင်မှုနှင့် ကျဆုံးမှုသည် အစွန်း တစ်ဖက်စီတွင်ရှိသည်။ အောင်မြင် လျှင် အစွန်ဆုံး အောင်မြင်တတ်ပြီး ကျရှုံးလျှင် အစွန်ဆုံး ကျရှုံးတတ်ပါ သည်။

တစ်ခါတစ်ရံတွင် အောင်မြင်မှုနှင့် ကျရှုံးမှု တစ်မျိုးစီ ရှိတတ်ပြီး တစ်ခါ တစ်ရံတွင် တစ်လှည့်စီ ရှိတတ်သည်။ သို့သော် ဘဝ၏ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းမျှ သာ အများဆုံး ဖြစ်တတ်ပါသည်။

ဥပမာ ။ ။ နှလုံးသားရေးရာ (သို့မဟုတ်) ပညာရေး၊ စီးပွားရေး အစိတ်အပိုင်းများထဲက တစ်ခု။

၁၂၆ နက္ခတ္တဗေဒခြေညီမဂ္ဂဇင်း

အနုပညာနှင့် ပတ်သက်၍ အောင်မြင်မှုရရှိမည်။ အချစ်အနှောင် ခံရတတ်သည်။ လူချစ်လူခင်ပေါများ မည်။ သို့သော် နှလုံးသားရေးရာနှင့် ပတ်သက်၍ အရှုပ်အထွေး ပြဿနာ တို့ ပေါ်တတ်ခြင်း၊ ကံအကျိုးမပေး ဖြစ်တတ်ခြင်းတို့ ကြုံတွေ့ရတတ် သည်။

ဤနာမည်သင်္ချာသည် နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး ကိစ္စများ တွင် အရှုပ်အထွေးအမျိုးမျိုး ပြဿနာ အမျိုးမျိုး ကြုံတွေ့ရတတ်သော သဘော ရှိပါသည်။

၇-ဂဏန်း

တစ်စွတ်တိုး တစ်ယူသန် မှန်တာ လုပ် ဟုတ်တာပြောသော အမည်ပင် ဖြစ်သည်။ အများက လေးစား ကြည်ညိုသော်လည်း ဘဝတူချင်းက ရှုတ်ချတတ်သည်။ လောကဝံကို ကား ခံနိုင်ရည်မရှိ။ အားငယ်ပျော့ညံ့ သည်။

အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး၌ မသိ နားမလည်စွာ ရင်ဆိုင်ရတတ်၏။ မိမိ ကပင်စ၍ သူတစ်ပါးကို မနာလို မှန်းထားစိတ် ဖြစ်ပေါ်တတ်သည်။ ဤအမည်ဖြင့် အောင်မြင်ပေါက် မြောက်သူ အလွန်ရှားသည်။

၈-ဂဏန်း

ဘဝကို ခက်ခက်ခဲခဲ ဖြတ်သန်းပြီးမှ ပန်းတိုင်သို့ရောက်ရသည်။ သို့သော် မိမိ၏ ကြိုးပမ်းမှုအတွက် အများ တကာ၏ အားပေးလက်ခုပ်သံကား မရပ်မနား ကြားရမည်ဖြစ်သည်။

လောကဝံကို ခံနိုင်ရည် ရှိသည့် အတွက် ရည်ရွယ်မျှော်မှန်းချက် ပြည့်စုံ ပြီး တစ်ချိန်မှာ စိတ်အေးချမ်းသာစွာ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် နေထိုင်ရမည်ဖြစ်၏။

သို့သော်ထိုနံ့သင့်သင်္ချာ (၈)ဂဏန်း ပိုင်ဆိုင်သူများသည် (၈)ဂဏန်းရစေ သော မွေးရက်၊ မွေးလနှင့် တိုက်ဆိုင်ပါ က အကောင်းဆုံး (သို့မဟုတ်) အဆိုး ဆုံး ကံကြမ္မာကို ဖြစ်စေတတ်ပါသည်။

အနောက်ပိုင်း ဝေဒပုထိုးသီများ က အဆိုပါ (၈)ဂဏန်းကို များသော အားဖြင့် (UN LUCKY)ဂဏန်းဟု ဝိသေသ ပြုထားပါသည်။

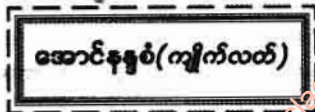
သို့သော် သင် ဒိုင်ယာရီရေးလေ့ ရှိပါက (၈)ဂဏန်းရစေသော ၈,၁၇, ၂၆ စသော ရက်များကို ပြန်ဖတ်ကြည့် ပါ။ ဆိုးကျိုးဖြစ်စေသော အကြောင်း မတွေ့ပါက သင်၏ ကံကြမ္မာ ထာဝစဉ် ကောင်းမွန်ပြီဟု မှတ်ယူလိုက်ပါ။

၉-ဂဏန်း

ဤအမည်သည်လည်း ယေဘုယျ အားဖြင့် ကောင်းမွန်သည်ဟု သတ် မှတ်နိုင်ပါသည်။ သို့သော် အတိုက်အခံ အတားအဆီး အပိတ်အဆို့တို့ဖြင့် ထာဝစဉ် ဝန်းရံနေတတ်ပါသည်။

မိမိလုပ်ဆောင်မှုများ အားလုံးသည် အောင်မြင်မှုနှင့် လက်တစ်ကမ်း အကွာမှာ အမြဲတမ်း ရှိနေတတ်ပါ သည်။ သို့ရာတွင် စွန့်လွှတ်စွန့်စားလို စိတ်များခြင်း၊ စွဲကောင်းကောင်းဖြင့် ပန်းတိုင်ကို အရောက်လှမ်းလိုစိတ် ကြီးမားခြင်း၊ အနိုင်မခံ အရှုံးမပေး စိတ်ဓာတ် မြင့်မားခြင်းတို့ကြောင့် နောက်ဆုံးမှာ မိမိကပင် ထိုက်တန် သော အောင်မြင်ကျော်ကြားမှုကို လက်ဝယ် ပိုင်ဆိုင်ရတတ်ပါသည်။

ဘဝအစစ လှကြပါစေ။

◆ သစ်ပင်ပေါ်တွင်တက်၍ အသီးများ

မြိုင်မြိုင်ထိုင်ထိုင် သီးစေ့သော ဣဿရုပ္ပလီနွယ်ပင်

◆ ဣဿရုပ္ပလီနွယ်ပင်မှ အသီးများ

အစိုအညို

ဆေးဖက်ဝင်

ဣဿရုပ္ပလီနွယ်ပင်

ပုံတွင် ဖော်ပြထားသည်မှာ နတ်မောက်မြို့နယ်၊ အင်းကန်ရွာ၊ အုတ်ဖိုကျောင်းတိုက်အတွင်း၊ ဆရာတော် ဦးတေဇနိယ စိုက်ထားသော "ဣဿရုပ္ပလီနွယ်ပင်" ဖြစ်ပါသည်။ အလွန်ရှားပါးပြီး ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

'ဣဿရုပ္ပလီနွယ်ပင်ဟာ ကင်ဆာရောဂါ၊ ဝိဘီရောဂါတွေကို ကုသနိုင်တယ်၊ ပျောက်ကင်းစေဖို့လို သိရတယ်၊ ဆယ်ပင်စိုက်လို့ တစ်ပင် ဖြစ်ခဲ့ ရှင်သန်ခဲ့တယ်။

ဆေးဖက်အလွန်ဝင်ပြီး တန်ဖိုးကြီး ရှားပါးပင်ဖြစ်လို့ ထိန်းသိမ်း စိုက်ပျိုးထားတာပါ'

ဟု ဆရာတော်ဦးတေဇနိယမှ မိန့်ကြားပါသည်။

နတ်မောက် လှမြင့်သစ်

www.burmeseclassic.com

တိုင်ရုံဆေးထုတ်မှုအမှတ်-0112 YR 007991

သွေးတိုးရောဂါရှင်များ . .

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

သွေးတိုးကျဆေး

ကိုဆောင်ထား

“အတော်ပဲ မြတ်တို့အိမ် အလည်လာတာ ထမင်းပွဲနဲ့ တန်းတိုးတယ်ဟေ့” “အော် မမမြင့်၊ လာ တစ်ခါထဲဝင်စားလိုက်လေ” “ဘာဟင်းချက်လဲဟင်” “မမမြင့်ရေ၊ မနေက စင်ကာပူက သားကြီးပြန်လာ တယ်လေ။ အဲ့ဒါ သားကြီးက အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲစားချင်တယ်ဆိုလို့ ထမင်းလွတ် ချက်စားနေကြတာပါ” “အမလေး၊ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲဆိုရင် အသံကြားတာနဲ့တင် သွေးတိုးချင်ပြီ။ တော်ပါပြီအေမစားရပါဘူး” “မမမြင့်ကလဲ ရောဂါရှိရင် ဆေးရှိပါတယ်။ ကျွန်မလဲ အစက ဒီလိုပဲလေ။ သွေးတိုးရုံလို ဟိုဟာမစားချဲ့ ဒီဟာမစားရဲ့နဲ့ ရှောင်လိုက်ရတဲ့အစား၊ အခုတော့ စားချင်တာစားလို့ရပြီ မမမြင့်ရဲ့” “အေး၊ အဲ့ဒါကြောင့် ငါအံ့ဩနေတာ၊ အရင်ကဆို အစားအသောက်ရှောင်တာ မထက်တောင် မြတ်ကပိုသေးတယ်။ ခုတော့ အံ့ဩဘာနန်းပဲ” “ဟုတ်တယ် မမမြင့်ရေ အရင်ကတော့ နည်းနည်းလေးအစားမှားတာနဲ့ သွေးကတိုးတိုးလာတော့ အစားတစ်လုပ်အတွက်နဲ့ ရောဂါမခံစားချင်တာနဲ့ အစားအသောက်ကို ဂရုတစိုက် ရှောင်ကြဉ်စားသောက်ခဲ့တာ။ အခုတော့ စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး အားကိုးရိုနေပြီ မမမြင့်ရဲ့” “ဟင် ဟုတ်လား၊ တစ်ယောက်ထဲ ကျိတ်ပြီး သုံးစွဲမနေနို့နဲ့ မမကိုလဲ ပြောအံ့လေ” “လာပါ မမမြင့်ရယ် ဆေးကို နောက်မှပေးမယ်။ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲကို အရင်တဝကြီးစားပြီးမှ ဆေးဘယ်လောက်စွမ်းသလဲဆိုတာ လက်တွေ့ပြမယ်” “ဟုတ်ရဲ့လား မြတ်ရယ်” “အော် မမမြင့်ရယ် ကျွန်မကိုယ်တိုင် ဒီမှာအားရပါရ စားနေတာပဲ။ မမမြင့်ကို ဘေးဖြစ်အောင်တော့ မလုပ်ပါဘူး” “စိတ်ချလက်ချသာစားပါ မမမြင့်၊ ကျွန်တော်နဲ့ မြတ်ကတော့ သွေးတိုးစေမယ့် အစားအစာတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးသောက်လိုက်တာပဲ” “ကဲပါလေ လင်ရောမယားပါ ဒီလောက်ညွှန်းနေမှတော့ စားပြီဟေ့၊ များများသာထည့်” “ဟားဟား၊ ဟင်း ဟင်း ဟင်း”

“မြတ်တို့ဇနီးမောင်နှံတိုက်တွန်းလို့ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲကို တဝတပြစားပြီးပြီနော်၊ ကဲ ဆေးမြန်မြန်ပေးတော့လေ” “ပေးပါမယ်မမမြင့်ရယ်၊ ရော့ ရော့၊ ၅ ပြားသောက်လိုက်” “မှန်း ဘာဆေးလဲ၊ ဟယ် စကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးကို” “ဟုတ်တယ်မမမြင့်ရေ သွေးတိုးရောဂါကာကွယ် ချင်လို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးနေလို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးရောဂါရှိလို့ စားချင်ရက်နဲ့ အစားအသောက် ရှောင်နေရသူများပဲဖြစ်ဖြစ် သွေးတိုးရောဂါနဲ့ပတ်သက်ရင် အိမ်တိုင်အပြဆောင်ထား သင့်တဲ့

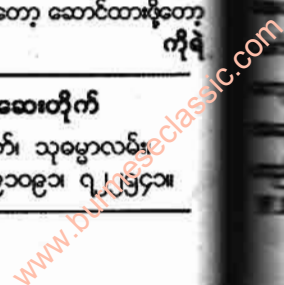
ဆေးကတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် သွေးတိုးကျဆေးပဲ ဖြစ်ပါသတဲ့ရှင်” “သမားတော် ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးဆိုရင် ယုံကြည်ပါတယ်။ ဒါနဲ့အခြား ဘာရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲလို့ရလဲဟင်”

“သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့သွေးတိုးရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတက်၊ သွေးတိုးခြင်း၊ သွေးပေါင် အမြဲတမ်းတက်နေခြင်း၊ နောက်ကျောတက်၊ ဖက်ကြောတိုးခြင်း၊ ခေါင်းမူးခြင်း၊ ခေါင်းအုံခဲ၍ လေးလံထိုင်မှိုင်းနေခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်းခြင်း၊ အကြောအားနည်းခြင်း၊ အဆစ်ရောင်အဆစ်ကိုက်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လက်ခြေများ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ အတက်စာ နည်းနည်းစားရုံဖြင့် သွေးတက်၊ သွေးတိုးလာခြင်း၊ အစာအိမ်အားနည်းခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်လည်း သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်”

“ဟယ် ! စကားကောင်းနေလိုက်တာ (၂)နာရီတောင် ကျော်ပါပေါ့လား၊ ပြန်အုန်းမှ ပြန်အုန်းမှ” “ဘယ်လိုလဲ မမမြင့်” “အေးဟဲ့ ဘယ်လိုမှမခံစားရဘူး၊ အရင်ကဆိုရင် ဒီလိုသွေးတိုးစာတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးခန်း တန်းပြောရတော့တာပဲ” “ဒါကြောင့် သွေးတိုးရောဂါအတွက် အကောင်းဆုံးဆေးပါလို့ဆို” “ဟုတ်ပတော်၊ ဝမ်းသာလိုက်တာ။ အိမ်က ကိုရဲ့အတွက်လဲ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲ ယူသွားအုန်းမှပဲ” “ဒီမှာ မမမြင့်ရေ အဆင်သင့်ထည့်ထားပြီပြီ၊ ရော့ ဒါက စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး၊ ကိုရဲ့ကိုလဲ ပြောလိုက်ပါ။ သွေးတိုးအတွက်တော့ စိတ်မညစ်နဲ့တော့လို့”

“အေးအေး၊ ပြောရုံမဟုတ်ဖူး လက်တွေ့ပြလိုက်မယ်” “ကဲ ကျွန်တော်ရဲ့ဇနီးနဲ့ ညီအစ်ကိုမောင်နှမသဖွယ် ခင်မင်ရင်းနှီးတဲ့ ကိုအေးမင်းနဲ့မအေးမြတ်ဝင်းတို့ရဲ့ စေတနာမေတ္တာကြောင့် အခု ကျွန်တော့်မှာစွဲကပ်နေတဲ့ သွေးတိုးရောဂါဟာ ပိန်းကြာရွက်ပေါ် ရေမတင်သလို ပျောက်ကင်း ချမ်းသာရာရခဲ့ပါပြီ။ ဒါကြောင့် စားဖတ်ပရိသတ်ကြီးရေ ကျန်းမာခြင်း ဆုလာဘ်နဲ့ပြည့်စုံပြီး စားချင်တာစားရအောင်နော်၊ ဒါပေး...စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေးတော့ ဆောင်ထားဖို့တော့ လိုလိမ့်မယ်...”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၆၆၆)၊ (၈) ရပ်ကွက်၊ သုမ္မာလင်ဒ်
မြောက်ဥက္ကလာပ။ ဖုန်း - ၆၉၁၀၉၁၊ ၇၂၂၅၄၁။

တောလင်းမြို့ အနောက်တောင်ခွင်မှ

နတ်သျှင်တောင်

သာသနာစာနိဒါန်း (၆)

ခံယူရိသာ

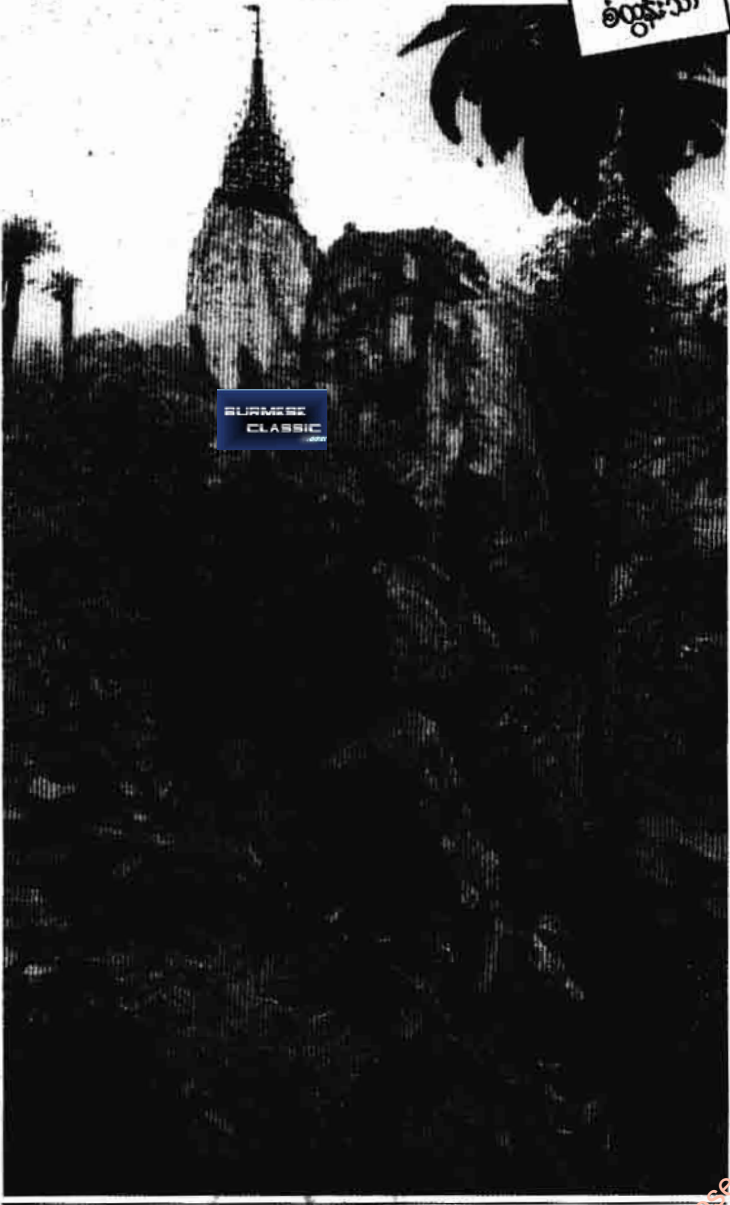
ယခင်လူ့စာအုပ်

သို့သော် ထုံးကျောက်များမှာ သိပ်
 ဆည်းဆာ နည်းပါးသဖြင့် ရွှေလျှော
 ခြောင်းရန် လွယ်ကူပါသည်။ ယခု
 မြင်ရသော ကျောက်ဖျာကြီးမှာ တောင်
 ဆီလွင်ပြင်ဖြစ်၍ မာကျောကျစ်လျစ်
 ဆည့် သက်ရင့်ကျောက်များ ဖြစ်လေ
 မာ လယ်ကွက်ပုံဖြစ်နေခြင်းကား
 နူးခြားသည် ဆိုရပေမည်။

ဆင်ချည်တိုင်း မြင်ချည်တိုင်းများ

ကျောက်လယ်ကွက်များကို ကျော်
 ကာ ဟေမိဘုရား၊ နေစကြာဘုရားများ
 နူးမြော်ပြီးနောက် တောင်ကြော
 ဆင်ခြေလျှောအတိုင်း ဆင်းခဲ့ရာ
 ဆျာက်သာတိုင်များပမာ ထိုးထိုး
 ဆောင်ထောင်ရှိနေသည့် ကျောက်
 ဆောင်ကြီးများကို တွေ့ရသည်။

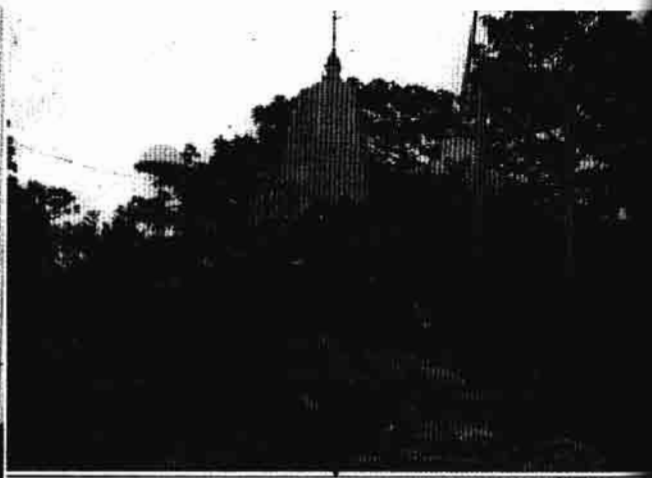
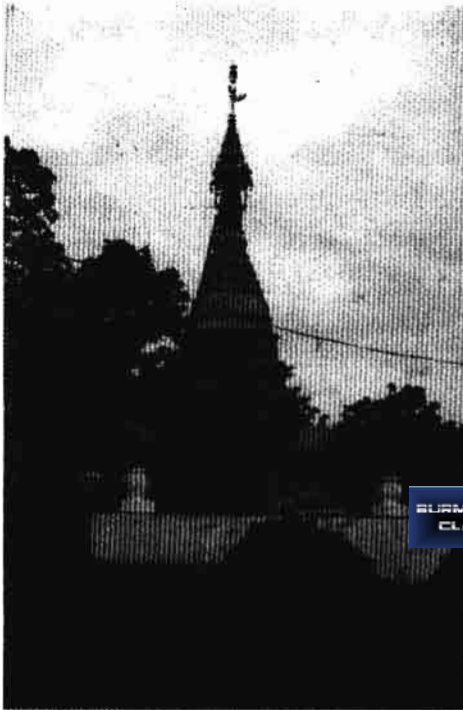
ချောက်ကမ်းပါးအစွန်းတွင် ပြုတ်ကျ
 ထုတ်တဲ့ မြင်တွေ့ရကာ ဆင်ချည်တိုင်း
 မြင်ချည်များဟု ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။
 ဆင်းတို့အနီး စောင်းလျက်ရှိသော
 ဆျာက်လုံး ကျောက်တိုင်များကိုမူ
 ဆျာက်အမြောက်ဟု ခေါ်လေသည်။
 ကုန်းဘောင်မင်းဆက် နောက်ဆုံး
 နောင်ဘုရင် သီပေါမင်းလက်ထက်
 အင်္ဂလိပ်ကျူးကျော်စစ်ပွဲတွင် ဤ
 ဆျာက်အမြောက်များမှ ပကတိ
 အမြောက်များပမာ အသံများ မြည်
 ဆည်းထွက်ပေါ်လေ့ရှိသဖြင့် အင်္ဂလိပ်

ဆင်ချည်တိုင်း မြင်ချည်တိုင်း

www.burmeseclassic.com

BURMESE CLASSIC .com

• ထာဝရဘုံ

↓ ဝေဖန်ကြားနား

တို့ ချောက်ချား၍ စိတ်ဓာတ်စစ်ဆင်ရေး အနိုင်ရခဲ့သည် ဆိုသည်။

နိဗ္ဗာန်တံခါးနှင့် ဂျာဗေလွင်

ထိုမှဆက်၍ ဆင်ခဲရာ ကျောက်တုံးကြီးများ စုဝေး၍ လက်ချောင်းများ ထောင်ထားသကဲ့သို့ရှိသော နေရာသို့ ရောက်သည်။

“အဓိဋ္ဌာန်နိဗ္ဗာန်တံခါး” ဟု အမည်ပေးထားသော ကျောက်တံခါးမှာ ကျောက်တိုင်ကြီး နှစ်ခုအကြား ကျဉ်းကျဉ်းကျပ်ကျပ် လစ်လစ်ရုံမျှ ရှိသည်။ ဦးအောင်ဆန်းက...

‘ဆရာ့ကိုယ်လုံးနဲ့ ဝင်ဆုံယယ်ပထင်ဘူး။ ဒါပေမယ့် နိဗ္ဗာန်လယ်ညွန့် ဆောင်ပါရေးဖို့ ဒီလောက် အဝေးကြီးကနေ ရောက်လာတာ ပါရမီရှိလို့ ဆိုရမှာပဲ။ အဓိဋ္ဌာန်ပြုပြီး ဝင်ကြည့်ပါ’

ဟု တိုက်တွန်းသဖြင့် ကင်မရာ အိတ်ကို ခေါင်းပေါ် တင်မြှောက်ကာ အလျားတိုက်ဝင်ကြည့်သည်။ အထက်

၁၃၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပိုင်းကား၍ အနည်းငယ် ကျယ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဝမ်းဗိုက်ကို ရှုပ်၍ ကြိုးစား တိုးကြည့်သောခဏ ထက်ဝက်ခန့်ရောက်၍ ကျောက်စွန်းက ရင်ချိုင့်သို့ ထောက်လေသည်။

ဆက်တိုးသော်လည်းမရ ပြန်ထွက်လည်းမရနှင့် မျက်ဖြူဆိုက်ချိန်တွင် ဦးအောင်ဆန်းက **“အစ်မတော်တို့ကို တိုင်တည်လိုက်ရင် ရပါတယ်”** ဟု အားပေးသည်။

ကိုယ်ကို အတတ်နိုင်ဆုံး ရှုပ်၍ အားစိုက်ရုန်းလိုက်သည်တွင် တစ်ဖက်သို့ ရောက်တော့သည်။ အတွင်း၌ ကျောက်ဖျာတစ်ချပ်ရှိသည်။ **“အတွင်း ရာဇပလ္လင်”** ဟု ခေါ်တွင်ကြောင်း သိရသည်။

ပဋ္ဌာန်းဂုဏ်တော် ပူဇော်ပြီး အနီးရှိ ကျောက်တုံးထက် တက်ကြည့်ရာ ကျယ်ဝန်းသောလမ်းကြား (ကျောက်ကြား) ကို တွေ့ရသဖြင့် ထိုနေရာမှ ပြန်ထွက်ခဲ့သည်။ ဤနေရာမှ ဝစ်၍ ရသော်လည်း စိတ်ခံစားချက်ကား မတူနိုင်ပေ။

ထို့နောက် ဦးဝင်းရွှေက ဝင်ရောက်၍ ဝင်သည့်လမ်းမှပင် ပြန်ထွက်လာ၏။ **‘ဦးနီ ဝင်စမ်းကြည့်ပါဦး’** ‘ခင်ဗျားက ကိုယ်လုံး သေးတာကို’ ‘ဆရာလဲ ဝင်ပြီးပြီ’ ‘ဗျာ ဒီလိုဆိုရင် ကျွန်တော်လဲ ရနိုင်ပါတယ်’

ဦးနီလည်း လက်ဆွဲအိတ်ကို ဘေး၌ ဝင်ကြည့်သည်။ ‘အဟဲ့ ကျွန်တော်က အရိုးခွင်ကြီးတယ်ဗျ’ ဟု ဆိုလျက် လက်လျှော့ဆုတ်ခဲ့လေသည်။

‘တောင်သမိုင်း စာအုပ်တွေအတွက် စိတ်စောနေတယ်။ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းက ကိုယ်တိုင်ရောက်လာတာနယ်ခံစာရေးဆရာတွေ တာဝန် မပေးဘူးဖြစ်မှာစိုးလို့ စိတ်ကို စုစည်းမရဘူး ဖြစ်နေတယ်’

‘အလုပ်ပျက်ခံပြီး လိုက်လာတာကိုက ခင်ဗျားရဲ့စိတ်ရင်း ပေါ်ထူပါတယ်။ ရှာတွေ့တာတွေ ရှိရင် ကိုယ်ပိုင်အမြင်နဲ့ ရေးပို့ပါဦး’

ဤဗျာန်တံခါးသည် စိတ်အားစိုက်ရန်နှင့် သမာဓိ တရားထောင်ရန်အတွက်

www.burmeseclassic.com

◀ သာဓုတပုထိုး

◀ မိုးရေတံတိုင်း

◆ ကုညီသမည့် ဦးထောင်ဆန်

ကိုယ်တော် မင်း၊ ကြီးမားသောကု
ခြောက်ကျိန်ကြီး၏ သိရှိရာလည်း
သမ္မာသမာဓိဖြင့် ထောင်ခြင်းသည်
ဆိုလေသည်။

ယင်းမှ အောက်တစ်ဆင့် ချောက်
ကမ်းပါးအစွန်းတွင် ကျောက်ရာပလ္လင်
ကို တွေ့ရသည်။ ဤရာပလ္လင်ထက်
ဝယ် ရာဇဓာတ်ယူ၍ မိမိတို့ စီမံအုပ်ချုပ်
ရသည်စီမံကိန်း၊ အဖွဲ့အစည်း လုပ်ငန်း
ဆောင်တာများ အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်း
အကျိုးထူး ခံစားနိုင်သည်ဟု သိရ
သည်။ အပြင်ရာပလ္လင် ဖြစ်သည်။

ရေညီမျှပြီးအောက်သို့ (၃၅)ဒီဂရီ
မျှ နိမ့်လျော့နေသည်အပြင် “လေး
နှစ်”တန်းကလေးဖြင့် ထိရုံမျှ သွယ်
တန်းထားသဖြင့် သွားရောက်စူးစမ်း
ခြင်း မပြုဖြစ်ခဲ့ချေ။

အောင်စည်အောင်မောင်းများ

ထို့နောက်တွင် လစကြာစေတီ
တော်ဆိုသို့ တောင်ခါးပန်းတစ်ဖက်
စောင်းမှ ကွေ့ဝိုက်၍ ပြန်လာကာ
အောင်စည်အောင်မောင်း တီးခတ်
အမျှပေးဝေသည်။

စေတီရင်ပြင်တော်၏ အရှေ့မြောက်
၁၃၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ထောင့်ယွန်းယွန်း ကုန်းတော်စွန်းတွင်
ခေါင်းလောင်းတစ်လုံး အောင်မောင်း
ကြီးတစ်လုံးရှိကာ သားရေကျက် သစ်
သား စည်ကြီးကို လေးတိုင်စင်မြင့်ထိုး၍
ထားရှိသည်။

ခေါင်းလောင်းကား မိမိတို့ ပြုပြီး
သမျှ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာကုသိုလ်
အစုစု၏ အဖို့ဘာကို ခေါင်းလောင်း
သံကြားသမျှ ဝေနေယျအားလုံးတို့
အမျှအတူ ရယူကြပါဟု ပတ္တာနုမော
ဒန ကုသိုလ်ပေးဝေ ထိုးနှက်ခြင်းဖြစ်
သည်။

ဤသို့ ထိုးနှက်တီးခတ်၍ ဝေမျှပေး
ရာ လူသာမက နတ်ဗြဟ္မာများအတွက်
လည်း ရည်ရွယ်သဖြင့် နတ်အဝင်အပါ
ကူတပ်မည့်ဦးစွာ၊ ဝိနိပါတိက အသူရ၊
တစ္ဆေများလည်း ပါဝင်ကြောင်း မှီရှာ
မြို့၊ အရှေ့လယ်တိဆရာတော်ကြီး
ဦးကုဏ္ဍလက ကျီးသဲလေးထပ်ဆရာ
တော်၏ ခေါင်းလောင်းသံပိုင်းစာကို
ညွှန်း၍ မိန့်တော်မူသည်။

[ယင်းသို့ ကိုယ်ကြပ်စနိတီးဆပ်
သော ပွေခသရီယဏ္ဍိနတ်မောင်း
ခြံထံ ခေါင်းလောင်းကို အပေါင်း

လူနတ် ပရိသတ်အများ ဝိုက်တလွှာ
တို့ ခြောက်ပါးနတ်ဌာန် ဗြဟ္မာစံရှင်
မင်္ဂလာထံဖိုလ်ဉာဏ် နိဗ္ဗာန်ညွှန်
ကံကြွေးပျဉ် အလှူသီလ ပြုသမျှ
ပတ္တိဒါန ပုညဘာဂ များဝေ
အား မျှဝေပြတ် တီးခတ်ပူဇော်
စေခြင်း အကျိုးငှာ ကေသာတော်
ရှင်ချစ်ဘုန်းခေါင် ဝါးမာရ်အေး
သခင် ရွှေတော်ပြင်၌ ထားတင်သ
ြန် ရေစက်သွန်း၍ လှူဒါန်းဆက်
ပါသတည်း။] (ကျီးသဲလေးထပ် ဆရာ
တော်၏ ခေါင်းလောင်းသံပိုင်းစာကို
စာ-၃၅၄)

သားရေကျက်သစ်သားစည်
အောင်စည်နှင့် အောင်မောင်းတို့
အောင်မြင်ခြင်း နိမိတ်ဆောင်၍
ကားခြင်း၊ အနှောင့်အတား ပြုသမျှ
များ၊ မကောင်းသော အညစ်အကြေး
များကို မောင်းနှင်ခြင်း ရည်ရွယ်
တီးခတ်ကြလေသည်။

ထို့ကြောင့် ခေါင်းလောင်းထိုး
အမျှဝေပြီးနောက် အောင်စည်အောင်
မောင်း တီးခတ်ကာ ကုန်းထော်
ပြန်လည် ဆင်းသက်ခဲ့ကြသည်။

ကျောက်လုံးပေါသည့် တောင်

နတ်သျှင်တောင်ပေါ်မှ ပြန်လာ
ဆင်းသက်သောအခါ တောင်ထိ
ကားလမ်းမှ လှည့်၍ ဆင်းကြသည့်
ကားလမ်းတစ်လျှောက်တွင် လုံး
သောကျောက်လုံးကြီးများကို
မလပ် တွေ့ရသည်။

ရွှေလ ဆက်တော်ပါရန်

အဖြေခိုရာသည်

အကြံအစည်များ အောင်မြင်နိုင်ပါသကား
ကြည့်ပါ။

● **စည်စွယ်ချောက် လမ်းခကြောင်**
ကြာသပတေးဦးစီးရုံးတွင်
ပါရှိပါတယ်။ (က)

ဒါကတော့...
စည်စွယ်ထားသမျှတွေ အောင်မြင်စေတဲ့
အမှတ်အသားပါ။

● **တနင်္ဂနွေဦးစီးရုံး (လက်သူကြွယ်)**
တွင် မျဉ်းမတ်(၂)ကြောင်း တွေ
ရပါတယ်။ (ခ)

ဒါကတော့...
အောင်မြင်ပြီးပြန်စေခြင်းရဲ့ အမှတ်
အသားပါ။

● **အသက် လမ်းကြောင်းပေါ်တွင်**
မျဉ်းမတ်များ တွေ့ရပါတယ်။ (ဂ)

ဒါကတော့...
တိုတက်အောင်မြင်စေတတ်တဲ့ သင်္ကေတ
ပါ။

ကဲ...ဒါဆိုရင်တော့...
အဖြေက ရှင်းလောက်ပါပြီ။

သာယာချမ်းမြေ့ပါစေ

ဆရာဦးခင်မောင်လင်း (B.Sc၊ ရွှေဘို)
(လက္ခဏာ-မဟာထုတ်သုတေသီ)

နက္ခတ္တဗေဒ-မြေပုံရေးဆွဲရေး ဘဏ္ဍာရင်း ၁၃၃

မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်နှင့်

လက်ဆောင်ယတြာ(၆)

မဟာဘုတ်အရ...
 လက်ဆောင်ယတြာ (၆)သည် ချစ်သူရည်းစားအတွက် ဖြစ်ပါတယ်။ မဟာဘုတ်ပုတီးဂြိုဟ်ရဲ့ နံသင့်ပစ္စည်း တစ်ခုခုကို လက်ဆောင်အဖြစ်ပေးရန် ဖြစ်ပါတယ်။

- ၁-ကြွင်းမဟာဘုတ်အရ...**
- ❖ အဖြူရောင် ပစ္စည်းတစ်ခုခုပေးပါ။
  - ❖ ကုံကော်ပန်းပေးပါ။

	၅	
၀	၃	၆
၄	၁	၂

၁-ကြွင်း မဟာဘုတ်

- ၂-ကြွင်းမဟာဘုတ်အရ...**
- ❖ အစိမ်းရောင် ပစ္စည်းတစ်ခုခုကို ပေးပါ။
  - ❖ စွယ်တော်ပန်းပေးပါ။ စံပယ်ပန်း ပေးပါ။

	၆	
၁	၄	၀
၅	၂	၃

၂-ကြွင်း မဟာဘုတ်

- ၃-ကြွင်းမဟာဘုတ်အရ...**
- ❖ အဝါရောင် ပစ္စည်းတစ်ခုခုပေးပါ။
  - ❖ ခရေပန်းပေးပါ။

၁၃၄ နက္ခတ္တရေးင်ခြေညှိမဂ္ဂဇင်း

	၀	
၂	၅	၁
၆	၃	၄

၃-ကြွင်း မဟာဘုတ်

- ၄-ကြွင်းမဟာဘုတ်အရ...**
- ❖ ပန်းရောင် ပစ္စည်းတစ်ခုခုပေးပါ။
  - ❖ ပုန်းညက်ပန်းပေးပါ။

	၁	
၃	၆	၂
၀	၄	၅

၄-ကြွင်း မဟာဘုတ်

- ၅-ကြွင်းမဟာဘုတ်အရ...**
- ❖ အပြာရောင် ပစ္စည်းတစ်ခုခုပေးပါ။
  - ❖ သရဖီ၊ သဇင်ပန်း ပေးပါ။

	၂	
၄	၀	၃
၁	၅	၆

၅-ကြွင်း မဟာဘုတ်

- ၆-ကြွင်းမဟာဘုတ်အရ...**
- ❖ အနက်ရောင် ပစ္စည်းတစ်ခုခုပေးပါ။
  - ❖ နှင်းဆီပန်းပေးပါ။

	၃	
၅	၁	၄
၂	၆	၀

၆-ကြွင်း မဟာဘုတ်

- ၀-ကြွင်းမဟာဘုတ်အရ...**
- ❖ လိမ္မော်ရောင် ပစ္စည်းတစ်ခုခုပေးပါ။
  - ❖ အင်ကြင်းပန်းပေးပါ။

	၄	
၆	၂	၅
၃	၀	၁

၀-ကြွင်း မဟာဘုတ်

အေးပါစေ အောင်ပါစေ

သန်းပညာ

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက် ဝကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

သေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်

ဒီဘက်ထွန်းရှိန်
(စက်မှ-၁)

'ဟေ့... ကိုညာဏ်ထွန်းရှိန် ရုံးမတက်ဘူးလား'
 'ဪ... စာရေးဆရာကြီး မောင်ကိုဇော် (ဥက္ကလာ)ပါလား။
 ဆာထိုင်ဗျာ၊ ကျွန်တော် ခွင့်ယူထားရတယ်ဗျာ။ နေမကောင်းလို့
 'ကိုညာဏ်ထွန်းရှိန်က ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့တုံး'
 'မသိပါဘူးဗျာ။ ဓာတ်မှန်ရိုက်ပြီး ဆေးစစ်ချက်အရကတော့
 ကျွန်တော် ကုပ်ဆက်ရိုးအဆစ် (၄ + ၅ + ၆ + ၇)မှာနဲ့ ခါးဆက်
 နဲ့ (၄ + ၅) အဆစ်တွေမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းတက်တဲ့ရောဂါလို့
 ဖြောကြတာပဲ'
 'ဆေး မကုဘူးလား'
 'ကုတာမှ စုံနေတာပဲ။ လေ့ကျင့်ခန်းတွေလဲ လုပ်တယ်။
 အိပ်မယ့် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကတော့ ကျွန်တော့်ကို နှိပ်စက်
 နေတုန်းပဲ'

'ဒါဆို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းထဲမှာ ကျွန်တော် ဖတ်လိုက်
 ဆတဲ့ ကိုယ်တိုင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်း
 သွားကြတဲ့ ကိုဘုန်းဝေ၊ ပြီးတော့ ရှေ့နေကြီး ဦးညွန့်လှိုင်
 (မည်ပင်)တို့ ကုသကြ၊ သုံးစွဲကြတဲ့ ဆရာမြင့် ကိုယ်တိုင်က၊
 ဆုတ်လုပ်ထားတဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက်
 ဆောက်ဆေး။ လိမ်းဆေးတစ်စုံကို သုံးစွဲကြည့်ပါလား။

လာယ်တိုင်းရင်းဆေးပါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၅၁၃ YR ၀၀၅၃၆၉

ကြော်ငြာရင့်မြဲချက်အမှတ်
တဆတက(စာနယ်ဇင်း) ၅၆/၀၅၁၃

ဒီဆေးဟာဆိုရင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေကို စနစ်တကျ
 ကုသပေးရာမှ စနစ်တကျ ဖော်စပ်ထုတ်လုပ်ထားတဲ့ ဆေးဖြစ်လို့
 ဆင်ပျားအတွက် အကျိုးမယုတ်နိုင်ပါဘူး'
 'ဒါဖြင့် အဲဒီဆရာကြီး ဆရာမြင့်ဆီ ကျွန်တော့်ကို လိုက်ပို့
 သေးဗျာ'

'ကုပ်ဆက်မှာ ကျိုးပေါင်းတက်လာရင်တော့ ဇက်ကြောတွေ
 တက်ခြင်း၊ ထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမကြည်လင်ခြင်း၊ နားထင်ကြောတွေ
 မျက်ကြောတွေထိုးခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊ ခေါင်းငုံ့ရင် နောက်ကြော
 တက်ခြင်း၊ ဆွဲထားသလိုဖြစ်ခြင်း၊ မိုက်ခန်းမှုခြင်း၊ ချာချာလည်
 အောင်မှုခြင်း၊ ဟိုဘက်ဒီဘက် ခေါင်းလှည့်ရခက်ခြင်း၊ ဇက်ခိုင်
 ခြင်း၊ ခေါင်းငုံ့မရခြင်း၊ လက်ပြင်ကြော မကြာခဏ ငှပ်တတ်ခြင်း၊
 မကြာခဏ အုံးလွှဲခြင်း၊ လက်ကြောများကိုက်ခြင်း၊ လက်ဖျားများ
 ထုံကျဉ်ခြင်း၊ ကြာလာတဲ့အခါ လက်တွေ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊
 အကိုင်းအတွယ်မမြဲခြင်း၊ စိတ်ကြည်လင်မှုမရှိခြင်း၊ ဗဟို အာရုံ
 ကြောကြီးတွေကို အရိုးကျိုးပေါင်းများမှ ဖိတောက်ပိတ်ဆို့မှုပြု
 နေရင် အောက်ပိုင်းလေးခြင်း၊ ဆွဲခြင်း၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်းများကို
 ဖြစ်ပေါ် ဝံ့စားရတတ်ပါတယ်။

'ကဲ... လာ သွားကြမယ်'
 * * * * *
 'သိပ်လဲ မစိုးရိမ်ပါနဲ့ ကိုညာဏ်ထွန်းရှိန်ရယ်။ အနာရှိရင်
 ဆေးပျံပါတယ်။ ဒီခေတ်မှာတော့ ဇက်ကျိုးပေါင်းတို့၊ ခါးကျိုးပေါင်း၊
 နူးဆစ်ကျိုးပေါင်းတို့၊ ခြေဖနေနှင့် အတက်ထွက်တာတို့ ဆိုတဲ့
 အရိုးဓာတ် ပျက်စီးရာမှ အခွတ်တွေ၊ အကြောတွေ၊ အာရုံကြော
 တွေ ရုန်းပြန်ကြွက်သားတွေ ချို့ယွင်းပျက်စီးတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်း
 ဆရာဂါဟာ တော်တော် အဖြစ်များနေတဲ့ ရောဂါတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။
 ကျွန်တော်ဆေးကုခန်းမှာလဲ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အမျိုးမျိုးကို
 နေ့စဉ် ကုသပေးနေရပါတယ်'

ခါးဆစ်မှာ ကျိုးပေါင်းတက်နေရင်တော့ ခါး မကြာခဏနာခြင်း၊
 တောင်တင်းကိုက်ခဲခြင်း၊ တင်ပါးဆုံထဲက အောင့်ခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊
 ခြေထောက်အကြောတွေ ကိုက်ခြင်း၊ တင်းခြင်း၊ ခြေဖျားဆွဲ
 ထုံကျဉ်လေးလံတတ်ခြင်း၊ ကြာလာပါက ခြေထောက်အတွဟာ
 သွားရလာရ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း စတဲ့ လက္ခဏာတွေကို

'ဇက်ရိုးကျိုးပေါင်းနဲ့ ခါးရိုးကျိုးပေါင်း လက္ခဏာတွေက ဘယ်လို
 နှိုင်းသလဲ ဆရာ'

ဝတ္ထုတိုင်းစာအုပ်

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-ဝဏ်၁၂YR ၀၀၆၇၀၀

ခံစားရတတ်ပါတယ်။ ပြင်းထန်လာပါက အောက်ပိုင်းတွေ ချဉ် သွားစေနိုင်သလို အကြော လုံးဝ သေသွားတဲ့အထိလဲ ဖြစ်ပေါ် စေနိုင်ပါတယ်'

'ဟုတ်ကဲ့ပါဆရာ ကျွန်တော်ဖြစ်နေတာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်း ပါပဲ။ ကျွန်တော့်ကို လိုအပ်တဲ့ အကောင်းဆုံး ကုသမှုတွေ ပေးပါဆရာ'

'လိုအပ်တဲ့ ကုသမှုတွေ ပေးရမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော့်ရဲ့ ကုထုံးစနစ်က နှစ်မျိုးရှိတယ်ဗျ။ ပထမစနစ်က စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်သောက်ဆေး။ လိမ်းဆေးနဲ့ ကုသတဲ့နည်း။ ဒီနည်းစနစ်က ကျွန်တော်တို့ရဲ့ဆေးခန်းမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ ရှင်ပေါင်းများစွာကို သုတေသနပြု ကုသရင်းမှ အရိုးကျိုးပေါင်း ရောဂါကို ထိရောက်ပျောက်ကင်းတဲ့အတွက် ကျွန်တော့်ဆေး တိုက်က ထုတ်လုပ်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် (သောက်ဆေး)နဲ့ လိမ်းဆေးကို ဝယ်ယူပြီး ဆေးညွှန်းအတိုင်း သုံးစွဲတဲ့နည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒုတိယနည်းကတော့ အစွမ်းထက်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုး ပေါင်းရောဂါပျောက်ဆေး (သောက်ဆေး) လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး အနာရောက်ရာ၊ ဆေးရောက်ရာဆိုတဲ့ ရောဂါကို အလျင်အမြန် နှိမ်နင်းတဲ့ ကုထုံးစနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနည်းစနစ်ကုထုံးကတော့ အရိုးကျိုးပေါင်းဖြစ်ရာ အစိတ် အပိုင်းကို ဆေးကြပ်ထုပ်တွေတိုးပေးခြင်း၊ ကျိုးပေါင်းဖြစ်ရာ နေရာရှိ ပျက်စီးနေတဲ့ အရွတ်တွေနဲ့ ဝိုလျှံ အရိုးကျိုးပေါင်းတွေကို ခြေပျက်ပေးနိုင်ပြီး အာရုံကြောတွေ အကြောတွေကို အားရှိ ပွင့်လန်းစေတဲ့ ဆေးတွေ အုံပြီး စည်းပေးတဲ့စနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီကုထုံးစနစ်နဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး ကုသမှုခံယူရင်တော့ နှစ်ပတ်အတွင်း သက်သာပြီး လေးပတ်မှ ခြောက်ပတ်အတွင်း သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါတယ်'

ကျွန်တော်လဲ အားတက်သွားပြီး စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်း ရောဂါပျောက် သောက်ဆေးရော လိမ်းဆေးပါ သောက်၊ လိမ်းပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ဒုတိယကုထုံးစနစ်နဲ့လဲ ကုသမှု ခံယူလိုက်တာ နှစ်ပတ်အတွင်းမှာ သိသိသာသာ သက်သာလာပြီး တစ်လ ၁၃၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အတွင်းမှာ ကျွန်တော် ခံစားနေရတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါဟာ သက်သာ ပျောက်ကင်းချမ်းသာမှု ရခဲ့ပါပြီ။

'ဆရာကို အရမ်း ကျေးဇူးတင်တာပဲခင်ဗျာ။ ကျွန်တော် ကတော့ တစ်သက်လုံး မပျောက်တဲ့ရောဂါမှ ပြီး ကြာလို့ လာဖြစ်ရ တယ်လို့ စိတ်ဓာတ်ကျနေတာ အခု ဆရာရဲ့ စကြာမင်းဆေးစွမ်း ကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ဖောက်ကျိုးပေါင်းရောဂါ၊ ခါးရိုးကျိုးပေါင်း ရောဂါဘေးမှ စိတ်ရောက်ယ်ပါ လွတ်မြောက်ခဲ့တာပါ ဆရာ'

'ဒီလိုပေါ့ဗျာ အနာသိတော့ ဆေးမရှိ၊ အနာသိရင် ဆေးရှိ တယ်ဆိုတဲ့ ရှေးတိုင်းရင်း ဆေးပညာရှင်ကြီးတွေရဲ့ အဆိုအမိန့် အတိုင်းပေါ့လေ။ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါလို သိရတော့ ဆေးတွေပြီး ဦးလေးရဲ့ရောဂါဟာ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတာပေါ့'

'ကျွန်တော့်လို ဆရာဆီလာရောက်ပြီး မကုသနိုင်တဲ့ အရိုး ကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေအတွက် ကိုယ်ချင်းစာမိတယ်ဆရာ'

'ဒီအတွက်တော့ ဘာမှ စိတ်မပူပါနဲ့ ကိုညဉ့်ထိထွန်းချိန် ခင်ဗျားလို့ပဲ အများရဲ့ တောင်းဆိုတိုက်တွန်းချက်ကြောင့် ကိုယ်တိုင်ကုပြီး လက်တွေ့ပျောက်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်း ပျောက်ဆေးကို ဗဟို တိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်ဌာနသို့ မှတ်ပုံတင်စစ်ဆေးမှု ခံယူပြီး ဗဟိုတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်နဲ့ ထုတ်လုပ်ဖြန့်ဖြူးခွင့် ရရှိထားလို့ တစ်ပြည်လုံးကို ဖြန့်ချိနေပါပြီ။

ကျွန်တော့်ဆေးခန်းကို လာရောက်ပြီး ကုသမှု မခံယူနိုင်တဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေအနေနဲ့ အမြဲပြု၊ အနာသိနယ်နိမ့် ဆေးမျိုးစုံဆိုင်ကြီးများနဲ့ မိမိတို့ရဲ့ လက်တစ်ကမ်းရှိ ဆေးမျိုးစုံ ဆိုင်များမှာ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်ဆေး၊ သောက် ဆေး၊ လိမ်းဆေးတစ်စုံကို လွယ်လင့်တကူ ဝယ်ယူပြီး ဆေးညွှန်း အတိုင်း စနစ်တကျ သောက်ကြလိမ့်မကြရင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ ဘေးဒုက္ခမှ ကင်းဝေးကြပါလိမ့်မယ်'

'ကဲ... အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်များ ပေါ့ပေါ့ဆဆ မနေကြ ပါနဲ့။ ကျွန်တော်ရဲ့ ဖောက်ကျိုးပေါင်း၊ ခါးရိုးဆစ်ကျိုးပေါင်းရောဂါဟာ တော့ ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ကုသမှုနဲ့ ကိုယ်တိုင်ကု လက်တွေ့ ပျောက်ကင်းတဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက်ဆေး သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေး ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ကင်းဝေးခဲ့ပါပြီ။

ကျွန်တော့်လို ဘဝတူ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်များအနေနဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေး တစ်စုံလောက်ကို သုံးစွဲကြည့်လိုက်ပါ။ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ ဘေးမှ ကင်းဝေးကြမှာ အမှန်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

မှတ်ထားနော် "စကြာမင်း" လို့ မေးဝယ်ပါ။

ဆရာမြင့်
ကြောမင်းဆေးပျက်
အမှတ်-၈/၆၆၆ သုဗ္ဗမ္မာလမ်းမကြီး
သန္တာမှတ်တိုင်ဆန့်၊
မြောက်ဥက္ကလာပတိုင်းနယ်။

ဦးညဉ့်ထိထွန်းချိန် (စက်မှု-၁)

ကျွန်ုပ်တို့ကို ရောက်တိုင်း ကိုကိုထွန်း
နေအိမ်တွင် တည်းခိုနေကျဖြစ်
ပြီး ကိုကိုထွန်းတို့အိမ်မှာ သင်္ဘော
နှင့် နီးသည်။ ကျွန်တော် သွားရ
သည့်အခါမှာ မင်းကင်းမြို့ ဖြစ်သဖြင့်
ထွန်းမြစ်တစ်လျှောက် သင်္ဘောစီး
သွားရ၏။

ထို့ကြောင့် အပြန်ယာဉ်မော်တော်
များစွာ စထွက်ခါစ ဖြစ်သည်။
ထိုအခါ ဝေလယာဉ်မှာ နံနက်(၆:၀၀)နာရီ
၅ မှ စထွက်လျှင် မင်းကင်းမြို့သို့
ရောက်(၇:၀၀)နာရီ ရောက်၏။

ထိုသို့သော ရေကြောင်း
ဆောင်ရေး ဦးစီးဌာနမှ ပြေးဆွဲသည့်
ယာဉ်ကြီး ဆန်သင်္ဘောများစီးပါက
(၈:၀၀)နာရီထွက်ပါက တစ်နေ့
(၁၀:၀၀)နာရီမှ မင်းကင်းကို
ရောက်သည်။

ကျွန်ုပ်တို့တွင် ဆွေမျိုးများရှိသော်
လည်း ကိုကိုထွန်းအိမ်သို့သာ
ရောက်များသည်။ ကိုကိုထွန်းတို့
အဖေမှာ သဘောကောင်းကြ၏။

ကိုကိုထွန်းတွင် ဇနီးသည်
နှစ်ယောက်သာ နေထိုင်ပြီး နှစ်ယောက်
သာရှိသည်။ တည်းခိုရမည်မှာ
ထိုအခါလည်း အပြင် ဝါသနာချင်းတူ
များသည်။ ဖြစ်ကြသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်သည် ကဗျာ
သီချင်းများရေးသည်။ မြန်မာ
အတွင်း အသံသွင်း၍ အသံလွှင့်ရန်
ပေါ်လာတိုင်း ကိုကိုထွန်းကို
ပေး၍ မှာရသည်။

ကိုကိုထွန်းက ပုံတီးသမား၊ ခြောက်
ပတ်၊ စခွန်နှင့် ပတ်မကြီးကို
ကျွတ်စွာ တီးနိုင်သည်။ ချင်းတွင်း
အဖွဲ့များတွင် ကိုကိုထွန်း မပါ၍
မရှိချေ။

ကိုကိုထွန်း၏ အသက်မွေးဝမ်း

တက္ကသိုလ်ဖွဲ့ပေးသူ

စူးခြားလာ ရုပ်ပြတုနှင့်

အစွမ်းထက်ပါက

ကျောင်း စီးပွားရေးလုပ်ငန်းမှာ ပန်းချီ
ဆွဲ၏။ ရှုခင်းပုံ၊ ပုံတူ၊ ဆိုင်းဘုတ်ရေး
နှင့် နေအိမ်ဆေးသုတ်ခြင်း လုပ်ငန်း
အားလုံးလုပ်၏။ မိသားစု သုံးယောက်
အတွက် စားဝတ်နေရေး ဖူလုံရုံမျှသာ
ရှိသည်။

ကိုကိုထွန်းက ကြိုးစား၍ အလုပ်
လုပ်သည်။ စိတ်စေတနာ ကောင်းပေ
မယ့် မူးလာလျှင် သွေးဆိုး၏။ ရတနာ
သုံးပါးကို ကြည့်ညိုတတ်သူ ဖြစ်သဖြင့်
ပြဿနာ သိပ်မရှာ။ လူချစ်လူခင်တော့
ပေါ့ပါဘီ။

ကျွန်တော်သည် မင်းကင်းမြို့မှာ
တာဝန်ကျနေသဖြင့် ရန်ကုန်မြို့ရှိ
မိသားစုထံ (၆)လတစ်ကြိမ် ပြန်ရ
သည်။ နေအိမ်မှ မင်းကင်းမြို့သို့အပြန်
တွင် ကိုကိုထွန်း၏ နေအိမ်သို့ မဝင်
မဖြစ် ဝင်ရသည်။

မင်းကင်းမြို့တွင် သုံးနှစ်ကြာ
တာဝန်ထမ်းဆောင်ပြီးနောက် ရန်ကုန်
မြို့ရှိ ရုံးချုပ်သို့ ပြန်ပြောင်းရ၏။ ကိုကို
ထွန်းနှင့် မတွေ့ကြတာကြာပြီ ဖြစ်ပါ
သည်။

ရန်ကုန်ပြန်ရောက်၍ (၇)နှစ်ခန့်

နက္ခတ္တရေးသားခြင်းမူရင်း ၂၃၇

ကြာပြီးနောက် မြေးကလေးကို ရှင်ပြုပေးပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ မိသားစုအားလုံးမှာ ဂီတဝါသနာအိုးများ ဖြစ်ကြသဖြင့် အလှူတွင် တီးဝိုင်းဖြင့် ဧည့်ပံပေးရန် ဆုံးဖြတ်ကြသည်။

မတွေ့ရတာ ကြာပြီဖြစ်သော ကိုကိုထွန်းကိုလည်း လူကြိုဖြင့် မှာလိုက်ကြ၏။ ကိုကိုထွန်းမိသားစုလည်း ဘုရားစုံဖူးရန် ရည်ရွယ်ပြီး လိုက်ပါလာကြသည်။

မတွေ့ရတာကြာပြီဖြစ်သော ကိုကိုထွန်း၏ မိသားစုကို ပြန်တွေ့လိုက်ရလျှင်ပဲ မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

မိသားစုမှာ ယခင်ကလို ဆင်းဆင်းရဲရဲ ချို့ချို့တုတ်တုတ် မဟုတ်တော့။ သစ်သစ်လွင်လွင် သားသားနားနားနှင့် ရှုပ်ဆင်းအင်္ဂါများမှာ ကျက်သရေအပေါင်း ပြည့်စုံနေ၏။

ကိုယ်ပိုင်နေအိမ်၊ ကိုယ်ပိုင်ကားနှင့် ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်းများဖြင့် ကြီးပွားချမ်းသာနေပြီ ဖြစ်သည်။ သားကြီးမှာ တက္ကသိုလ်သို့ပင် ရောက်နေပေပြီ။

ထိုသို့ များစွာ ပြောင်းလဲသွားသဖြင့် ကျွန်တော်တို့ မိသားစုမှာ ဝမ်းသာအံ့သြ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ကျွန်တော်တို့နည်းတူ ဂီအပေါင်းအသင်းများက ဝမ်းသာမဆုံးပါ။

အကျိုးအကြောင်းကို မေးကြည့်ကြသော်အခါ ကိုကိုထွန်းက ဘဝအကွေ့အပြောင်းဖြစ်စဉ်ကို စိတ်ရှည်စွာ အောက်ပါအတိုင်း ပြန်ပြောပြပါတော့သည်။

* * *

နွေဦးကာလတွင်ဖြစ်သည်။ မုံရွာမြို့သစ်ထုတ်လုပ်ရေးဒေသမှ ဝန်ထမ်းဖြစ်သူ ဦးကျော်မြင့် ကိုကိုထွန်းဆီသို့ ရောက်လာပြီး...

၁၃၈ နက္ခတ္တရာဇ်ခြင်္သေ့မဂ္ဂဇင်း

‘ကိုကိုထွန်း အလုပ်အားနေတယ် မဟုတ်လား’

‘အားပါဗျာ၊ အလုပ်က သိပ်မရှိသေးဘူး။ အလှူတွေမှာ ဒီးပတ်လိုက်တီးနေရတာပဲရှိတယ်။ ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ’

‘မင်းကို အလုပ်တစ်ခု အပ်ချင်လို့ပါ။ လုပ်ရမယ့် အလုပ်က ကုသိုလ်လဲရ ဝမ်းလဲဝပေါ့’

‘ဟာ တယ်ဟုတ်ပါလား။ ဘာအလုပ်များလဲ အာစရိ’

‘မင်းကင်းနဲ့ ကလေးဝပျို့ကြားမှာ ကြွေကျော့ဆိုတာ ရှိတယ်။ ကျော့က ဘုရားတစ်ဆူမှာ ထုံသက်နဲ့ ကပ်ပေးရမယ်။ အဖော်နှစ်ယောက်တော့ မော်ဂျာရလိပ်ပယ်’

‘ရပါတယ် ကျုပ်မှာ အဖွဲ့ရှိပြီးသားပါ။ ဘယ်တော့ သွားရမှာလဲ’

‘သုံးရက်လောက်ကြာရင် တို့ဌာနက မော်တော်တစ်စီး ထွက်လိမ့်မယ်။ ကြွေကျော့ရွာက သစ်ဖောင်တွေ သွားဆွဲရမယ်။ အဲဒီမော်တော်နဲ့ လိုက်ခဲ့ကြပေါ့’

ကိုကိုထွန်းအတွက် ဘုရားမှာ ထုံးသက်နဲ့ ကပ်လှူပူဇော်ရသည့် အလုပ်မှာ အသစ်အဆန်းမဟုတ်ပါ။ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး ချင်းတွင်းမြစ်ကမ်း နံဘေးရှိ ဖောင်းပြင်၊ မော်လိုက်၊ မင်းကင်းနှင့် ကနီမြို့များမှ စေတီများကို မကြာခဏ ထုံးသက်နဲ့ ကပ်လှူပေးရသည်။

လုပ်နေကျအလုပ်ဖြစ်၍ အပန်းမကြီးလှ။ ကုသိုလ်လည်းရ ဝမ်းလည်းဝသဖြင့် လိုလိုချင်ချင်ပင် အလုပ်ကို လက်ခံလိုက်သည်။ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်နှစ်ဦးကို အကြောင်းကြားထားပြီး လိုအပ်မည့် ပစ္စည်းများကို ကြိုတင် စုဆောင်းထားလိုက်၏။

သုံးရက်မြောက်နေ့တွင် ကိုကိုထွန်းတို့အဖွဲ့ မုံရွာဖောင်ဖွဲ့ရေးပိုင် မော်တော်နှင့် ချင်းတွင်းမြစ်ကို ဆန်တက်လာကြသည်။

ယခင်အခါက ထိုခရီးကို အညာကြီးဆန်သင်္ဘောနှင့် သွားလာရာ ယခုမော်တော်လေးဖြင့် သက်သာသာသာ သီးသန့်သွားရသဖြင့် ကြည်ဝမ်းသာမဆုံး ဖြစ်ရသည်။

အလုပ်လုပ်ရမည့် ကြွေကျော့ရွာနောက်တစ်နေ့ ညနေပိုင်းတွင် ရောက်သည်။ ကိုကိုထွန်းတို့အဖွဲ့ကို ဘုရားပရိဝုဇ်အတွင်းရှိ ဇရပ်တစ်ခု၌ မေးချထားပေးသည်။ ဘုရားမှာ ဉာဏ်တော်(၇)တောင်မျှဖြင့်ပြီး ရှစ်မျက်စိစေတီ ဖြစ်သည်။

စေတီကို သုံးပေအမြင့်ရှိ အတံတိုင်း ကာရံထားပြီး မှန်လေးတည်ဆောက်ထား၏။ ဘုရားအရံစေတီလေး(၈)ဆူ တည်သည်။

စေတီမှာ ကြွေကျော့ရွာမှ သုံးကျော်မျှ အလှမ်းဝေးပါသည်။ မြိုင်တောကြီးသို့ရောက်ရန် နှစ်ရက်သာ လိုတော့သည်။ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် လူနေအိမ်ခြေမှာ ငါးလုံးမျှရှိ၏။

ကိုကိုထွန်းတို့အဖွဲ့ နောက်တစ်နံနက် စောစောကပင် အလုပ်စပြီး အောက်ခံထုံးများကို ဓားမနှင့် ဖြင့် တိုက်ရသည်။ စင်ကြယ်အောင် လှည်းကျင်းပေးရသေးသည်။

စေတီမှာ အပြင်ကာရံထား အုတ်တံတိုင်းများကိုပါ သန့်ရှင်းလုပ်ပေးကြသည်။ နှစ်ရက်ကြာ အခါ ကပ်လှူထားပြီးသော အားလုံး သန့်စင်သွား၏။

နောက်နေ့တွင် ထုံးသင်္ကန်းကို
ဆင်ကပ်လှူကြသည်။ မကပ်လှူမီ
ကိုထွန်းတို့အဖွဲ့ ဘုရားရှိခိုးပြီး သီလ
သောက်တည်ကြသည်။ ထိုညတွင်
ကိုထွန်းတစ်ယောက် မောမောနှင့်
ဘုရားရင်ပြင်ပေါ်တွင် ဖျာခင်း၍အိပ်
တက်၏။

သည်းခိုရန် ပေးထားသော စေရပ်နှင့်
နှစ်ဆယ်မျှ ဝေးမည်ထင်ပါသည်။
ကိုထွန်း နှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက် အိပ်မော
ကုသွားပြီး နံနက် ကျေးငှက်များ
အိပ်တန်းမှ မထမီအချိန်တွင် ခေါ်သံ
ကြား၍ လန့်နိုးလာသည်။

‘အကာလေး အကာလေး’
တို့ကိုထွန်း အိပ်ရာမှ အလူးအလဲ
ထိုက်သောအခါ နံဘေးတွင် ရပ်နေ
သော ဘုန်းကြီးတစ်ပါးကို ဖူးတွေ့
တက်ရသည်။

ဘုန်းတော်ကြီးမှာ အသားညို၍
သစ်ခေါက်ခိုးသင်္ကန်းကို ဝတ်ရုံထား
၏။ သက်တော်(၇၀)နီးပါး ရှိမည်ထင်
ရသည်။ ကိုကိုထွန်းက အိပ်ချင်မှူးတူး
၍ ဦးချလိုက်သောအခါ ဘုန်းတော်
ကြီးက...

‘ဘုရားရင်ပြင်ပေါ်မှာ ခြင်္ကောက်
ထား။ ဒီဒေသမှာ ငှက်ဖျားရောဂါ
ပျံ့ပြားပါဘိ။ အတင့်မရဲရဘူး ဒကာ
လေး’

‘တင်ပျို တပည့်တော် မောမောနဲ့
အိပ်ပျော်သွားတာပါ။ ဘာကိစ္စ
ပဲရော့လို့လဲ ဘုရား’
‘နိုင်းစရာ မရှိပါဘူး။ ဒကာလေးကို
ပဲရော့လို့ လာတာပါ’

‘ဘာပေးမလို့လဲ ဘုရား။ ဦးပွင်း
ဒီနားကပဲလား’
‘ဦးပွင်းက ယာပြိုင်တောထဲကပါ။
ဘုရားတွေ လျှောက်ဖူးရင်း လယ်ကြုံလို့
ဒီကိုရောက်လာတာ။ ကဲ ရှေ့ အကာလေး

ပုလဲထားဖို့ ရဟန္တာကြီးသုံးပါး’

ဟု ပြော၍ ရဟန္တာကြီးသုံးပါး၏
ရုပ်တုတော်များကို ပေးပါသည်။ ရဟန္တာ
မြတ်များမှာ **ရှင်သီဝလီ၊ ရှင်ဥပဂုတ္တ၊**
ရှင်ကစ္စညိးမထေရ်တို့ ဖြစ်သည်။
ရဟန္တာသုံးပါးကိုတွဲ၍ ထုလုပ်ထား
သည်။

ကိုကိုထွန်းသည် မကြာခဏ ဘုရား
တွေမှာ ရွှေမင်သင်္ကန်း၊ ထုံးသင်္ကန်း
များ ကပ်လှူနေကျဖြစ်၍ ရဟန္တာသုံးပါး
၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိများကို သိရှိနားလည်
ထားပြီးဖြစ်သည်။

ရှင်သီဝလီမထေရ်မြတ်မှာ သပိတ်
ကို ဘယ်ဘက်တွင် လွယ်ထားပြီး
ဘယ်လက်ဖြင့် ယပ်တော်ကို ကိုင်ထား
၏။ ညှာလက်ဖြင့် တောင်ဝှေးကို
ကိုင်၍ ထောက်ထားပြီး အလယ်၌ရပ်
နေသည်။

ရှင်ဥပဂုတ္တထေရ်မြတ် အား
ကောင်းကင်သို့ မော့ကြည့်ပြီး ညှာ
လက်ဖြင့် ဆွမ်းစားနေဟန်ကို ဘယ်
ဘက်နံဘေးတွင် ထုလုပ်ထား၏။

ညှာအစွန်တွင်မူ **ရှင်ကစ္စညိး**
ရဟန္တာမြတ်ကြီးအား ထိုင်လျက်
အနေအထား ထုလုပ်ထားသည်။
ရှင်သီဝလီရဟန္တာမြတ်၏ ဉာဏ်တော်
မှာ လေးလက်မရှိပြီး ကျွန်တိုင်လျက်
ရဟန္တာနှစ်ပါး၏ ဉာဏ်တော်များမှာ

နှစ်လက်မစီ ရှိကြသည်။
ကိုကိုထွန်းသည် လက်နှစ်ဖက်ဖြင့်
ပင့်ဆောင်ထားသော ရုပ်တုတော်များ
ကို စူးစမ်းလေ့လာ ကြည့်ရှုနေစဉ်
ဘုန်းတော်ကြီးက ဆက်ပြီး...

‘ဦးပွင်း ဒီရဟန္တာသုံးပါး ရုပ်တုတော်တွေ
ကို ယာပြိုင်တောထဲ တစ်နေရာက ရလာ
တာ။ ဒီရဟန္တာကြီးတွေကို ပုလဲထိုက်တဲ့
လူကိုပေးဖို့ ဦးပွင်း စောင့်နေတာကြာပြီ။
အခုပဲ ထိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် လာတွေ့
တော့တယ်။

အကာလေးက စနေသားမဟုတ်လား။
ပုလဲထိုက်သူပို့ ဦးပွင်းက လာပေးတာ။
ပုလဲဖို့ ယူထားလိုက်ပါ။ ရဟန္တာမြတ်ကြီး
တွေကို နေ့စဉ် သီဝီ၊ ပန်း ဆွမ်းတော့လှည့်နဲ့
သောက်တော်ရေချမ်းများ ကပ်လှူပေးပါ။
အကျိုးထူး ပေးပါလိမ့်မယ်’

ကိုကိုထွန်းသည် ရဟန္တာရုပ်တု
တော်များကို လက်ဖဝါးပေါ်မှ ဘုရား
ရင်ပြင်ပေါ်သို့ချပြီး ရှိသောစွာ ကန်တော့
လိုက်သည်။

ရဟန္တာသုံးပါးကို ရွှေသင်္ကန်းများ
ကပ်လှူထားသော်လည်း အချို့နေရာ
များတွင် သစ်စေးအရောင်များ ပေါ်
နေပြီဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်တွင် စေတီတော်
ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ သစ်ပင်ကြီးများမှ
ငှက်အုပ်ကြီးသည် အိပ်တန်းဝင်နေရာ
မှ ထ၍ပျံသွားကြ၏။ ဘုန်းတော်ကြီး
သည် ကျောပေးထွက်သွားပြီး သစ်ပင်
ချုံနွယ်များအကြားသို့ တိုးဝင်သွား၍
ပျောက်ကွယ်သွားသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်တွင် မည်သည့်
ဘုန်းကြီးကျောင်းမှမရှိ နံနက်
မိုးသောက်ယံအချိန်ကျမှ ရဟန္တာ
ရုပ်တုတော်များကို ပူဇော်ဖို့ လာပေး
သဖြင့် ထူးဆန်းနေသည်ဟု ကိုကိုထွန်း
ထင်နေမိသည်။

www.burmeseclassic.com

လုပ်ငန်းများ ပြီးစီးသွားသောအခါ
 ဗုံရွာမြို့သို့ ပြန်ရောက်လာပြီး ရဟန္တာ
 ရုပ်တုတော်များကို ဘုရားဆင်းတု
 တော်၏ ညာဘက်နံဘေးတွင် တင်လှူ
 ပူဇော်ထားလိုက်သည်။

တစ်နေ့တွင် ဗုံရွာဒေသ ဖောင်ခွဲ
 ရေးမန်နေဂျာကြီး နေအိမ်သို့ ရောက်
 လာသည်။ မန်နေဂျာကြီးသည် ရှေး
 ဟောင်း ဘုရားပျက်များကို ပြင်ဆင်၍
 နေအိမ်တွင် ပူဇော်ထားသူဖြစ်၏။
 ရဟန္တာရုပ်တုတော်များကို ဖူးတွေ့
 လိုက်ရသောအခါ...

'ဒီပုံမို့ ရဟန္တာရုပ်တုများကို ကနိပြု
 ဘုန်းကြီးကျောင်းတစ်ကျောင်းမှာ ဖူးတွေ့
 ခဲ့ဖူးတယ်။ ဉာဏ်တော် နှစ်တောင်လောက်
 ရှိပယ် ထင်တယ်။ ဆရာတော်ကလဲ
 ယာယီပြင်ဆင်ထားရ လာတာလို့ ပြော
 တယ်။

အဲဒီရဟန္တာကြီးတွေ ကြွလာပြီပု
 ဘုန်းကြီးလဲ သာသနာပြုလုပ်ငန်းတွေ
 အများကြီး လုပ်ဖြစ်တယ်လို့ ထိန်းတော်ပု
 တယ်'

'ဒါဆို ဘုန်းကြီးကို အကျိုးပေးတယ်
 ဆိုပါတော့'

'ဟုတ်တယ် ဒါပေမယ့် ရုပ်တုတော်
 တွေချည်း ပူဇော်လို့ မရဘူး။ သက်ဆိုင်
 တဲ့ ဂါထာတွေကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပေးရ
 တယ်လို့ မိန့်တော်မူတယ်။

ဘယ်လို ဂါထာမျိုးလဲလို့ လျှောက်
 ထားတော့ လက်ရေးနဲ့ ရေးထားတဲ့
 ဂါထာစာပိုဒ်ကို ဓမ္မဒါန ပြုလိုက်တယ်။
 အဲဒီဂါထာ အိမ်မှာရှိတယ်။ ကိုထွန်း
 လိုချင်ရင် လာယူလေ'

ဟု ပြောပြီး ရဟန္တာကြီးများကို
 ဦးချပြီး ပြန်သွားသည်။ ဘုန်းတော်ကြီး
 မှာကြားသည့်အတိုင်း ပန်း၊ ဆီမီး၊
 ဆွမ်း၊ သောက်တော်ရေချမ်းများကို
 နေ့စဉ် ဆက်ကပ်လှူဒါန်း၏။ မန်နေဂျာ

၁၄၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကြီးပေးသော ဂါထာကို နေ့စဉ်(၇)
 ခေါက် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်လိုက်သည်။

မကြာမီ ဆိုင်းဘုတ်ရေး ဆေးသုတ်
 လုပ်ငန်းများ တွင်ကျယ်လာသည်။
 တပည့်သုံးယောက်ကိုပင် ခေါ်ထားရ
 ၏။ ချင်းတွင်းဖြစ်တစ်လျှောက် ကိုကို
 ထွန်း၏ လုပ်ငန်းများ မနိုင်မနင်း
 ဖြစ်လာသည်။

လုပ်ငန်းချဲ့ထွင်ပြီး တစ်နှစ်ခန့်ကြာ
 သောအခါ ကိုယ်ပိုင်အိမ်နှင့် ဖြစ်လာ
 သည်။ ဘုရားဟောင်း ဘုရားပျက်များ
 ကို မိမိကိုယ်ပိုင်ငွေဖြင့် ပြင်ဆင်နိုင်ခွင့်
 ရှိလာ၏။

ကားပိုင်း အိမ်ပိုင်နှင့် လုပ်ငန်းကြီး
 တစ်ခုကို ပိုင်ပြီး ယခုလို အခြေအနေ
 ရောက်ရှိခဲ့သည်မှာ ရဟန္တာကြီးသုံးပါး
 ၏ ကျေးဇူးတော်ကြောင့်ဖြစ်ကြောင်း
 ပြန်ပြောပြပါသည်။

ကျွန်တော့်အား နေအိမ်တွင် ပူဇော်
 ထားရန် ရဟန္တာကြီးသုံးပါး၏ ဓာတ်ပုံ
 တစ်ပုံကို ဓမ္မဒါန ပြုပါသည်။ ရွတ်ဖတ်
 ပူဇော်ရန် ဂါထာကိုလည်း ရေးပေးသွား
 ပါသည်။

သူ့ဘဝ၏ အလှည့်အပြောင်း ဖြစ်
 ရပ်မှန်မှာ ရဟန္တာကြီးများ၏ ဆောင်မ
 မှုကြောင့်သာဖြစ်ကြောင်း အလေး
 အနက် ခံယူထားသည်။

ကိုကိုထွန်း ရွတ်ဖတ်ပူဇော်လျက်
 ရှိသော ဂါထာကို အောက်တွင်
 ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

* * *

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- ၁။ ယေစပုဒ္ဓါ = ယေစပုတ်ခါ
- ပဗ္ဗုပ္ပဗ္ဗာစ = ပစုပ်ပန်နာစ
- ယေပုဒ္ဓါ = ယေပုတ်ခါ
- ဝဇ္ဇာမိ = ဝန်ခါမိ
- သဗ္ဗဒါ = သပ်ဗဒါ
- ၂။ ယေစစဗ္ဗာ = ယေစစပ်ဗာ
- ၄။ သဗ္ဗ = သပ်ဗ

- ဘဝိဿတိ = ဘဝိတ်သတိ
- ထေရဿ = ထေရတ်သ
- သဗ္ဗေဟောဇ္ဈ = သပ်ဗေဟွန်တု
- ၅။ ပဿန္တု = ပတ်သန်တု
- ပူဇယန္တု = ပူဇယန်တု
- ၆။ ဌပေတွာန = ထပစ်တဝါန
- ဓမ္မုဒိပ = ဝေပုဒိပ
- မဏ္ဍလေန = မန်ဒလေန
- ဧယောမန္တာ = ဧယောမန်တာ
- ၇။ ဣဇ္ဈာဒေဝါ = အိန်ဒါဒေဝါ
- သဗြဟ္မကာ = သဗြန်မကာ
- မနုဿ = မနုတ်သ
- ပုရိသော = ပုရိသော
- ဣတ္ထိ = အိတ်ထိ
- ဘဝိဿတိ = ဘဝိတ်သတိ
- ၈။ ဣဓဗ္ဗိ = အိဒမ်ပိ
- ၉။ ဝဏ္ဏိဒန္တိ = ဝန်န ဒန်တိ
- ကိတ္တိ = ကိတ်တိ
- တဝရက္ခ = တဝရတ်ခေ
- ဝိနဿန္တု = ဝိနတ်သန်တု
- ၁၀။ ထေရဿ = ထေရတ်သ
- ပူဇယန္တု = ပူဇယန်တု
- ၁၂။ ဌာပေတွာန = ထပစ်တဝါန
- မန္တိတေန = မန်တိတေန
- ဧယောမန္တ = ဧယောမန်တ
- အဟံဝဇ္ဇာမိ = အဟံဝန်ခါမိ
- သဗ္ဗဒါ = သပ်ဗဒါ
- ၁၃။ ဒေဝမနုဿ = ဒေဝမနုတ်သ
- ပဗ္ဗယာဒိန် = ပစ်ဗယာဒိန်
- ၁၄။ ဥပဂုတ္တော = အုပဂုတ်တေ
- မဟိဒ္ဓိကော = မဟိတ်ဒိကေ
- သဗ္ဗုဒ္ဓေန = သပ်ဗုတ်ဒေ
- ဝိညာဂတော = ဝိန်ညာဂတေ
- မာရဉ္စ = မာရင်စ
- မာရဗလဉ္စ = မာရဗလင်စ
- ဒမေဿတိ = ဒမင်သတိ
- ၁၅။ ပဟိဒ္ဓိတော = ပဟိတ်ထိတေ
- သုဏိတ် = သုဏိတ်
- ကတွာ = ကတ်တဝါ
- အန္တရာယာ = အန်တရာယ
- ဝိနဿန္တု = ဝိနတ်သန်
- ဝဇ္ဇုတ္တဒါနေနဝ = ဝန်ဒအိန္ဒါ
- ၁၆။ ဥပဂုတ္တိ = အုပဂုတ်တိ
- မဟိဒ္ဓိကံ = မဟိတ်ဒိကံ
- အဂ္ဂိတောဝါ = အက်ဂိတေ

- ၁။ ယေစဗ္ဗဒ္ဓါ အတိတာစ၊ ယေစဗ္ဗဒ္ဓါ အနာဂတာ၊
ပစ္စုပ္ပန်စယေဗ္ဗဒ္ဓါ အဟံဝနာပိ သဗ္ဗဒ္ဓါ။
- ၂။ ယေစဗ္ဗော အတိတာစ၊ ယေစဗ္ဗော အနာဂတာ၊
ပစ္စုပ္ပန်စ ယေဗ္ဗော၊ အဟံဝနာပိ သဗ္ဗဒ္ဓါ။
- ၃။ ယေစသံဃာ အတိတာစ၊ ယေစသံဃာ အနာဂတာ၊
ပစ္စုပ္ပန်စ ယေသံဃာ၊ အဟံဝနာပိ သဗ္ဗဒ္ဓါ။
- ၄။ သီဝလိစ မဟာနာပေါ၊ သဗ္ဗလာဘော ဘဝိဿတိ၊
ထေရဿ အာနဘာဝေန၊ သဗ္ဗေဟောန္တု၊ ပိယံပ။
- ၅။ သီဝလိစ မဟာဝီရော၊ ယေယေ ပဿန္တု၊ မိဝိယံ
တေတေ ပဿန္တု၊ ပရပံ၊ ဇနပဒါ ပူဇေန္တု။
- ၆။ သီဝလိ နာမထေရေန၊ ယေ သီဓေ ဌပေတွာန၊
ဇျဗ္ဗဒီပ မဏ္ဍလေန၊ ဇယောပန္တော သုဂါတံ။
- ၇။ သီဝလိစ မဟာနာပံ၊ ဣန္ဒာဒေဝါ သဗ္ဗဗြဟ္မာ၊
မနုဿပုရိသော ဣတ္ထိ မဟာလာဘံ ဘဝိဿတိ။
- ၈။ သီဝလိစ မဟာလာဘံ၊ နာနာဒေဝီ ဝရံ ဝရံ
ဣဒ္ဓိ ပူဇိတံဒေဝီ၊ မဟာသုခံ ဘဝိဿတိ။
- ၉။ ဝဏ္ဏံ ဒန္တံ သုခံ ဣတ္ထိ အနာမယံ ဘဝေ ဘဝေ
တဝရက္ခေ ဒေဝီတာ၊ သဗ္ဗကောမံ ဝိနုဿန္တု။
- ၁၀။ သီဝလိစ မဟာလာဘော၊ သဗ္ဗလာဘံ ဘဝိဿတိ၊
ထေရဿ အာနဘာဝေန၊ သဒ္ဓါဟောတု ပိယံပ။
- ၁၁။ သီဝလိစ မဟာထေရော၊ ယေယေ ပဿန္တု၊ မိဝိယံ
တေတေ ပဿန္တု၊ မိဝိယံ၊ ဇနပဒါ ပူဇေန္တု။
- ၁၂။ သီဝလိစ မဟာထေရော၊ မသီဓေ ဌပေတွာန၊
မန္တိတေန ဇယောမန္တံ၊ အဟံဝနာပိ သဗ္ဗဒ္ဓါ။
- ၁၃။ သီဝလိစ မဟာထေရော၊ ဒေဝမနုဿ ပူဇိတော၊
သော ရဟော ပစ္စယာဒီနံ၊ မဟာလာဘံ ကရောတုပေ။
- ၁၄။ ဥပဂုတ္တော မဟိဒ္ဓိကော၊ သဗ္ဗဒ္ဓေန ဝိညာဂတော၊
မာရဗ္ဗ မာရဗလ္လဗ္ဗ အမေဿတိ အနာဂတော။
- ၁၅။ ယေ သီဓေ မဟိဒ္ဓိကော၊ မာရေန သုဂါတံကတွာ၊
အန္တရာယာ ဝိနုဿန္တု၊ အဟံ ဝနုက္ကဒါနေဝ။
- ၁၆။ ဥပဂုတ္တံ မဟိဒ္ဓိကံ၊ ရာဇတောဝါ၊ အဂ္ဂိတောဝါ၊
အမနုဿတောဝါ၊ သဗ္ဗဥပဒုဝါ၊ သောကဓောဂါ ဝိရောတယ၊
ပရိတ္တံ ဇယမင်္ဂလံ။
- ၁၇။ ဥပဂုတ္တော မဟာဝီရော၊ သဗ္ဗဒ္ဓေန ဝိညာဂတော၊
မာရဗ္ဗ မရဗလ္လဗ္ဗ အနဂတော အာဂတံ။
- ၁၈။ တာဒိသောထေရော၊ မာရေန ဝိနုတံကတွာ၊
သဗ္ဗေအန္တရာယာ ဝိနုဿန္တု၊ ဣဒါနေဝ ဥပဂုတ္တော၊
ယံယံ ဥပဒုဝါဇာတံ၊ ဝိဒ္ဓိသေတု အသေသတော။

- အမနုဿ = အမနုတ်သ
- တောဝါ = တောဝါ
- သဗ္ဗဥပဒုဝါ = သင်ပဇာပတ်ဒဝါ
- ပရိတ္တံ = ပရိတ်တံ
- ဇယမင်္ဂလံ = ဇယမင်ဂလံ
- ၁၄။ ဥပဂုတ္တော = အုပဂုတ်တော
- သဗ္ဗဒ္ဓေန = သင်ပုတ်ဓေ
- နဝိညာဂတော = နဝိနိညာဂတော
- မာရဗ္ဗ = မာရင်စ
- မရဗလ္လဗ္ဗ = မရဗလင်စ
- ၁၈။ ဝိနုတံကတွာ = ဝိနုတံကတ်တဝါ
- သဗ္ဗေ = သင်ဗေ
- အန္တရာယာ = အန်တရာယာ
- ဝိနုဿန္တု = ဝိနုတ်သန်တု
- ဣဒါနေဝ = အိဒါနေဝ
- ဥပဒုဝါဇာတံ = ဥပတ်ဒဝါဇာတ်
- ဝိဒ္ဓိသေတု = ဝိတ်ခံသေတု

အနက်

- ၁။ အတိတာ - လွန်ခဲ့ပြီးကုန်သော၊
ယေစ ဗုဒ္ဓါ-အကြင် ဘုရားရှင်တို့
သည်လည်းကောင်း၊ အနာဂတာ
-အနာဂတ်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေ
ဗုဒ္ဓါစ- အကြင် ဘုရားရှင်တို့သည်
လည်းကောင်း၊ ပစ္စုပ္ပန်စာ -
ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေဗုဒ္ဓါစ-
အကြင် ဘုရားရှင်တို့သည်
လည်းကောင်း၊ သန္တိ-ရှိကြကုန်
၏။ တေ - ထို ဘုရားရှင်တို့ကို၊
အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ သဗ္ဗဒ္ဓါ-
အခါခပ်သိမ်း၊ ဝဏ္ဏာဒီ-ရှိခိုးပါ၏။
- ၂။ အတိတာ - လွန်ခဲ့ပြီးကုန်သော၊
ယေစဗ္ဗော-အကြင်တရားတော်
မြတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊
အနာဂတာ-အနာဂတ်၌ ဖြစ်ကုန်
သော၊ ယေဗ္ဗော-အကြင် တရား
တော်မြတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊
ပစ္စုပ္ပန်စာ - ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သော၊
ယေဗ္ဗောစ-အကြင် တရားတော်
မြတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊
သန္တိ-ရှိကြကုန်၏။ တေ-ထို

တရားတော်မြတ်တို့ကို၊ အဟံ-
အကျွန်ုပ်သည်။ သဗ္ဗဒါ-အခါခပ်
သိမ်း။ ဝဇ္ဇာမိ-ရှိခိုးပါ၏။

၃။ အတိတာ-လွန်ခဲ့ပြီးကုန်သော၊
ယေစသံဃာ-အကြင်သံဃာတို့
သည်လည်း။ အနာဂတာ-အနာ
ဂတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေသံဃာစ
-အကြင် သံဃာတို့သည်လည်း။
ပစ္စုပ္ပန္နာ - ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သော၊
ယေသံဃာစ- အကြင်သံဃာတို့
သည်လည်းကောင်း။ သန္တိ-ရှိကြ
ကုန်၏။ တေ-ထိုသံဃာတော်
တို့ကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊
သဗ္ဗဒါ-အခါခပ်သိမ်း။ ဝဇ္ဇာမိ-
ရှိခိုးပါ၏။

၄။ မဟာနာမော - ကြီးမြတ်သော
အမည်တော် ရှိတော်မူသော၊
သီဝလီစ - သီဝလီမထေရ်သည်
လည်း။ သဗ္ဗလာဘော-အလုံးစုံ
သော လာဘ်လာဘသည်။ ဘဝီ
ဿတီ-ဖြစ်ပေလတ္တံ့။

ထေရဿ-မထေရ်မြတ်၏။ အာနု
ဘာဝေန - အာနုဘော်တော်ကြောင့်၊
သဗ္ဗေ - ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့
သည်။ မမ-အကျွန်ုပ်အား။ ဝိယံ-
ချစ်ခင်ခြင်းသည်။ ဟောဇ္ဈ-ဖြစ်စေ
ကုန်သတည်း။

၅။ သီဝလီစ - အရှင်သီဝလီမထေရ်
မြတ်သည်ကား။ မဟာဝိရော-
ကြီးမြတ်သော လုံ့လရှိတော်မူ၏။
ယေယေ-အကြင် ကြင်သူတို့
သည်။ မံ -အကျွန်ုပ်ကို၊ ဝိယံ-
ချစ်ခင်စွာ၊ ပဿဇ္ဈ-ကြည့်ရှုပါ
စေကုန်သတည်း။ တေတေ-
ထိုထိုသူတို့သည်။ ပရမံ-လွန်ကဲ
စွာ၊ ပဿဇ္ဈ-ကြည့်ရှုပါစေကုန်
သတည်း။ နေပဒါ-နေပုဒ်နေ
လူတို့သည်။ ပုဗ္ဗေဇ္ဈ-ပုဗ္ဗော်ကြ

စေကုန်သတည်း။

၆။ သီဝလီနာမထေရေန - သီဝလီ
မည်တော်မူသော မထေရ်မြတ်
သည်။ မမသီသေ-အကျွန်ုပ်၏
ဦးခေါင်းထက်၌၊ ဌပေတွာန-
တည်တော်မူ၍၊ ဓမ္မုဒီပမဏ္ဍ
လေန-ဓမ္မုဒီပကျွန်း အဝန်း
အဝိုင်းဖြင့်၊ ဇယော-အောင်မြင်
သည်ဖြစ်၍၊ မန္တာ-ရွတ်ဆိုအပ်
သော မန္တန်တို့သည်။ သုခါဝဟံ-
ချမ်းသာခြင်းကို ဆောင်၏။

၇။ သီဝလီစ မဟာနာမံ - သီဝလီ
ဟူ၍ ကြီးမြတ်သော အမည်တော်
ရှိသည့် မထေရ်မြတ်ကို၊
သဗြဟ္မကာ-ဗြဟ္မာနှင့်တကွ ဖြစ်
ကုန်သော၊ ဣဇ္ဈာဒေဝါ - သိကြား
နတ်တို့သည် လည်းကောင်း။
မနုဿပုရိသောက္ကတ္တိ - လူ
ယောက်ျား၊ မိန်းမတို့သည်
လည်းကောင်း။ (နမဿန္တိ- ရှိခိုး
ကြကုန်၏။) မဟာလာဘံ -
ကြီးမြတ်သော လာဘ်လာဘ
သည်။ ဘဝီဿတီ-ဖြစ်ပေလတ္တံ့။

၈။ သီဝလီစ မဟာလာဘံ - လာဘ်
လာဘ ကြီးမားတော်မူသော
သီဝလီမထေရ်မြတ်ကို၊ ဝရံ ဝရံ
-မွန်မွန်မြတ်မြတ်၊ နာနာဒေဝီ

- အထူးထူးအပြားပြား လှူဒါန်း
လေ၏။

က္ကဒဂ္ဂိ - ဤအထူးထူး အပြားပြား
လှူဒါန်းခြင်းသည်လည်း။ ပုဖိတံ-
ပုဇော်အပ်သည်ကို။ ဒေတီ-ပေးလှူ
၏။ မဟာသုခံ-ချမ်းသာကြီးမားသည်
ဘဝဿတီ-ဖြစ်ပေလတ္တံ့။

၉။ ဘဝေ ဘဝေ-ဘဝတိုင်း ဘဝတိုင်း
၌၊ ဝဏ္ဏိဒန္တံသုခံကိတ္တိ - အဆင်း
လှခြင်း၊ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့ခြင်း၊
ချမ်းသာခြင်း၊ သတင်းကျော်စော
ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ အနာ
မယံ- ရောဂါအနာ မရှိသည်
လည်းကောင်း။ (ဘဝေယျံ- ဖြစ်ရ
ပါလို၏။) တဝရုက္ခေ- သင်၏
သစ်ပင်၌၊ ဒေဝီတာ-နတ်သမီး
သည်။ သဗ္ဗကောမံ-အလုံးစုံသော
အမျက်ဒေါသကို၊ ဝိနဿဇ္ဈ-
ပယ်ဖျောက်စေကုန်သတည်း။

၁၀။ သီဝလီစ မဟာလာဘော-
လာဘ်လာဘများသော သီဝလီ
မထေရ်မြတ်သည်။ သဗ္ဗလာဘံ-
အလုံးစုံသော လာဘ်လာဘကို
ဘဝီဿတီ-ဖြစ်စေလတ္တံ့။

ထေရဿ-မထေရ်မြတ်၏။ အာနု
ဘာဝေန-အာနုဘော်တော်ကြောင့်၊
သဒါ-အခါခပ်သိမ်း။ မမ-အကျွန်ုပ်
အား။ ဝိယံ-ချစ်ခင်ခြင်းသည်။ ဟောထု
-ဖြစ်စေသတည်း။

၁၁။ သီဝလီစ-အရှင် သီဝလီသည်
ကား။ မဟာထေရော- ကြီးမြတ်
သောမထေရ် ဖြစ်ပါပေ၏။ ယေ
ယေ-အကြင် အကြင်သူတို့သည်
မံ-အကျွန်ုပ်ကို၊ ဝိယံ-ချစ်ခင်စွာ၊
ပဿဇ္ဈ-ကြည့်ရှုစေကုန်သတည်း။
တေတေ-ထိုထိုလူတို့သည်။ မံ
အကျွန်ုပ်ကို၊ ဝိယံ-ချစ်ခင်စွာ
ပဿဇ္ဈ-ကြည့်ရှုစေကုန်သတည်း။

အနုပဒါ-နေပုဒ်နေသူ လူတို့သည်။
ဗုဒ္ဓယန္တု-ပူဇော်စေကုန်သတည်း။

၁၂။ သီဝလီစ မဟာထေရော-အရှင် သီဝလီ မထေရ်မြတ်ကြီးသည် ကား။ မမသီသေ-အကျွန်ုပ်၏ ဦးခေါင်းထက်၌၊ ဌပေတွာန- တည်တော်မူ၍ မန္တိတောန-ရွတ်ဆို အပ်သောမန္တန်ဖြင့်၊ မန္တိ-သူတစ်ပါး ရွတ်အပ်သော မန္တန်ကို၊ ဝေယျာ- အောင်၏။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။ သဗ္ဗဒါ-အခါခပ်သိမ်း။ ဝဇ္ဇာမိ- ရှိမိုးပါ၏။

၁၃။ သီဝလီစ မဟာထေရော- သီဝလီ မည်သော မထေရ်မြတ်ကို၊ ဒေဝ မနုဿပုဖိတော - နတ်လူတို့ သည် ကြည်ညိုမပြတ် ပူဇော်အပ် ပါပေ၏။

သော-ထိုအရှင်သီဝလီ မထေရ် မြတ်သည်။ ပစ္စယာဒီ-ဆွမ်းသင်္ကန်း၊ ဖစ္စည်း စသည်တို့ကို၊ အရဟော- ခံယူတော်မူထိုက်ပါပေ၏။

သော-ထိုအရှင်မြတ်သည်။ မေ- အကျွန်ုပ်အား။ မဟာလာဘံ-ကြီး မြတ်သော လာဘ်လာဘကို၊ ကရောတု - ပြုတော်မူပါစေသတည်း။

၁၄။ ဥပဂုတ္တော-ဥပဂုတ္တမထေရ်မြတ် သည်။ မဟိန္ဒိကော-ကြီးမား သော တန်ခိုးရှိတော်မူပါပေ၏။ အနာဂတေ - သာသနာတော် နှစ်ရာကျော်လာ နောင်အခါ၌၊ မာရဉ္စ - မာရ်နတ်ကိုလည်း ကောင်း။ မာရဗလဉ္စ-မာရ်နတ်၏ ဗိုလ်ထု အပေါင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒေမေဿတီ - တန်ခိုးတော်သုံး အနှုန်းမက အရှုံးရစေ ဆုံးမပေ လတ္တံ့၊ (ဣတိ-ဤသို့) သဗ္ဗဒ္ဓေန - မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိညာ ဂတော-သိတော်မူအပ်၏။

၁၅။ မမသီသေ-အကျွန်ုပ်၏ ဦးခေါင်း ထက်၌၊ ဌိတော- တည်တော်မူ လျက်၊ မာရေနုသုဏိတံ ကတွာ - မာရ်နတ်ကြားအောင် ပြုတော် မူလျက်၊ အန္တရာယာ-အန္တရာယ် တို့ကို၊ ဝိနုဿန္တု-ဖျက်ဆီးပါစေ သတည်း။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။ ဣဒါနေဝ-ယခုပင်လျှင်၊ ဝဇ္ဇ ဝဇ္ဇာမိ-ရှိမိုးပါ၏။

၁၆။ မဟိန္ဒိကံ-တန်ခိုးတော်ကြီးမား သော၊ ဥပဂုတ္တံ-ဥပဂုတ္တ မထေရ် မြတ်ကို၊ ရာဇတောဝါ-မင်းဘေး မှ လည်းကောင်း၊ ဥဒကတော- ရေလွှမ်းမိုးခြင်းဘေးမှ လည်း ကောင်း။ အဂ္ဂိတောဝါ-အိုးအိမ် တက်ပြောင် ကုန်အောင် လောင် သော မီးဘေးမှ လည်းကောင်း။ အမနုဿတောဝါ-လူမဟုတ်ပေ တစ္ဆေသရဲ ဆီခဲစားကျူး ဘီလူး ဘေးမှလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗဥပဒ္ဓဝါ -ကပ်၍ နှိပ်စက်တတ် အလုံးစုံ သော ဘေးဥပဒ်မှ လည်းကောင်း။ သောကရောဂါဝါ - စိုးရိမ်ခြင်း ဘေး ရောဂါဘေးမှ လည်းကောင်း၊ ပရိတ္တံ - အရံအတားကို ပြုပါ၏။ ယေမင်္ဂလံ -အောင်ခြင်းမင်္ဂလာ ဖြစ်ပါစေ။

၁၇။ မဟာဝီရော - ကြီးမြတ်သော လုံ့လရှိတော်မူသော၊ ဥပဂုတ္တော - ဥပဂုတ္တမထေရ်မြတ်သည်။ အနာဂတေ - သာသနာတော် နှစ်ရာကျော်ထ နောင်ကာလ၌၊ အာဂတံ-လာလတ္တံ့သော၊ မာရဉ္စ -မာရ်နတ်ကို လည်းကောင်း။ မာရဗလဉ္စ-မာရ်နတ်၏ ဗိုလ်ထု အပေါင်းကို လည်းကောင်း၊ (ဒေမေဿတီ-ဆုံးမလတ္တံ့) ဣတိ -ဤသို့၊ သဗ္ဗဒ္ဓေန-မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဝိညာဂတော- သိတော်မူအပ်၏။

၁၈။ တာဒိသောထေရော - ထိုသို့ သဘောရှိသော မထေရ်မြတ်သည်။ မာရေနု-မာရ်နတ်မင်းက၊ အဓိ နုတံ-မိမိအပေါ်၌ မအောင်နိုင် သည်ကို၊ ကတွာ-ပြုတော်မူ၍၊ သဗ္ဗေအန္တရာယာ- အလုံးစုံသော အန္တရာယ်တို့သည်၊ ဝိနုဿန္တု- ကယောက်ကယက် ပျောက်ပျက် စေကုန်သတည်း။ ယံယံဥပဒ္ဓဝါ စာတံ-အကြင် အကြင် ဘေးဥပဒ် တို့ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ (တံ တံ-ထို ဖြစ်ပေါ်လာသော ဘေးဥပဒ်ကို) ဥပဂုတ္တော-ဥပဂုတ္တမထေရ်မြတ် သည်။ ဣဒါနေဝ-ယခုပင်လျှင်၊ ဝိဒ္ဓံသေတု-ဖရိဖရဲ ဖြိုကွဲလေ အောင် ဖြိုခွဲတော်မူပါစေသတည်း။

[ဤဂါထာတော်များ၊ ဝါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရာဇင်မြည်မဂ္ဂဇ်နှင့် ပါရမီပုဂ္ဂိုလ် တို့၏ ဝါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်း အောင်ရွှေ၊ ဓမ္မစာရိယ(မဟာဂဂ္ဂါဒိမြန်မာ ဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယ ကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)၊ မှ ပြန်ဆိုပေး ပါသည်။]

ကျန်းမာရေးအတွက် အပြုစားချက်

ဤလတွင်...

◆ **ဒီဃာရာသီဇွား**(မတ်လ ၂၁ ရက်မှ ဧပြီလ ၂၀ရက်အတွင်း မွေးဖွားသူ)တို့သည် အာပေါဓာတ်စာများကို အားပြုစားသုံး၍ ပထဝီဓာတ်စာများကို လျော့ပေါ့ရှောင်ကြဉ်သင့်သည်။

အာပေါဓာတ်စာ ။ ကျွဲသား၊ ကြံ့သား၊ ရေမြွေသား၊ ရေကြက်သား၊ ဝက်သား၊ လိပ်သား၊ ခရု၊ ကဏန်း၊ ကနုကမာ၊ ချိုင်းသား၊ ဘဲသား၊ ငန်းသား၊ ငါးလင်ပန်း၊ ငါးပတ်၊ ငါးဖယ်၊ ငါးသိုင်း၊ ငါးခူ၊ ငါးကျည်း၊ ငါးရဲ၊ ငါးဝက်၊ ငါးသင်းအုံ၊ ကကုရုံ၊ ကသပေါင်း၊ ကသပိုး၊ ငါးသလိတို့။

စပျစ်သီး၊ ဆီးချိုသီး၊ စပိ၊ ရှောက်ချိုသီး၊ လိမ္မော်သီး၊ သရက်သီး၊ သခွားသီး၊ ဘူးသီး၊ ကျောက်ပဲခူးသီး၊ ဖဲသီး၊ ကြက်မောက်သီး၊ နားနတ်သီး၊ ပုံလုံးသီး၊ သဘောသီး၊ ဇီကြမ်း၊ ငှက်ပျော့၊ ကနုဖျော့၊ မန်ကျည်းသီးစိမ်း၊ လယ်ပတူ၊ ခဲ၊ အောင်မဲညို၊ သပွတ်၊ မင်းရွတ်သီး၊ ကြက်သွန်နီ၊ ကြံ့ရည်၊ ကျောက်ပွင့်၊ ရေညှိ၊ စားတော်ပါး၊ တော်သလင်းဖူး၊ ကေတုပိ၊

ဆိတ်ဖူး၊ နံနံ၊ မုန်ညင်းဖြူ၊ ပုန်းရည်ကြီး၊ အုန်းရည်၊ မဲကြေး(သဘောမဲလေ)၊ ဖလံ တောင်စေ့။

ဤတွင် ငါးပတ်၊ ငါးခူနှင့် စားတော်ပဲ တို့သည် ပထဝီဓာတ်လည်း ပါဝင်သဖြင့် လျော့ပေါ့စားသုံးရန် ဖြစ်သည်။

ပထဝီဓာတ်စာ ။ ကြက်သား၊ ချိုးသား၊ ခါသား၊ ဆတ်သား၊ ဖွတ်သား၊ ပုတတ်သား၊ သမင်ဒရယ်သား၊ ဆိတ်သား၊ ဝက်ပေါင်သား၊ အမဲ(ခွား)သား၊ ဖွတ်၊ ပုတတ်၊ လင်းမြေ၊ စပါးကြီးမြေသား။

ငါးခူ၊ ငါးကြင်း၊ ငါးစင်ရိုင်း၊ ငါးစင်စပ်၊ ပုစွန်၊ ငါးသလောက်၊ ငါးပတ်၊ ငါးရည်၊ ငါးမြွေတို့၊ ဆိတ်နီ၊ ကျွဲနီ၊ နွားနီ၊ ထောပတ်။

ပိန်းဥ၊ ကိုင်ဥ၊ မျောက်ဥ၊ ကန်စွန်ဥ၊ ဥသွယ်၊ တူညင်သီး၊ မာလကသီး၊ ခူးရင်းသီး၊ မန်ကျည်းသီး၊ ဥပုစာရွက်၊ ကောက်ညှင်း၊ ရွှေမုန်သီး၊ မြေပဲ၊ ပဲလွန်၊ ပဲကြီး၊ အုန်းသီး၊ သစ်ကြားသီး၊ စားတော်ပါး၊ ဇန်သလွန်သီး၊ ဇန်သလွန်ရွက်။

◆ **ဒြိဃာရာသီဇွား** (ဧပြီလ ၂၁ရက်မှ မေလ ၂၀ရက်အတွင်း မွေးသူ)တို့သည် တေဇောဓာတ်စာများကို အားပြုစားသုံး၍ ဝါယောဓာတ်စာများကို ရှောင်သင့်ပါသည်။

တေဇောဓာတ်စာ ။ မြွေမွေး၊ မြွေဟောက်၊ ငါးမြေ၊ ငါးဖမ်း၊ ငါးတန်း၊ ကကတစ်၊ ကြက်သား၊ ငါးကြင်း၊ ငါးသလောက်၊

၁၄၄ နမူနာရောင်ခြည်ပရူဇ်

ကြောင်သား၊ ကြက်သား၊ ရှဉ့်၊ ခူးရင်းသီး၊ ရဲယိုသီး၊ ရဲယိုရွက်၊ သဘောသီး၊ မုည့်၊ ဩစာသီး၊ စောင်းလျားသီး၊ မရန်းသီး၊ သံပရာသီး၊ ရှောက်ရည်သီး၊ ဆီးချိုသီး၊ ကနုနီသီး၊ လက်လုပ်ချဉ်မျိုးစုံ၊ မုန်လာဥ၊ မှို၊ မှုတ်၊ ကြက်သွန်ဖြူ၊ ချင်း၊ ပိတ်ချင်း၊ ငရုတ်ကောင်း။

ငရုတ်သီး၊ ကရေ၊ သစ်ကြက်၊ လေးညှင်း၊ ပတ်ကော၊ ကန်ချိုပန်း၊ ပင်စိမ်း၊ ဇန်သလွန်ရွက်၊ တောင်သလိရွက်၊ ပေါက်ပန်းနီ၊

ပေါက်ပန်းဖြူ၊ ကြိတ်မုန်ရွက်၊ လဲလွရွက်၊ ဝါရွက်၊ ချဉ်ပေါင်ရွက်၊ ကင်ပွန်းရွက်၊ ကြာဟင်း၊ ကုက္ကိုရွက်၊ သက်ရင်း၊ ကနုနီ၊ ငှက်ထန်းရည်၊ ဝဥ၊ အင်ဥ၊ ပီလောပီနုဥ၊ ဤတွင် ကကတစ်၊ ကင်ပွန်းရွက်တို့မှာ ဝါယောဓာတ်လည်း ပါဝင်သဖြင့် ချဉ်ချိန်စားသုံးရန်ဖြစ်သည်။

ဝါယောဓာတ်စာ ။ ငါးခုံး၊ ငါးမြင်း၊ ငါးမြိုင်ချင်း၊ ကကတစ်၊ ကြက်ဥ၊ ဘဲဥ၊ လိပ်ဥ၊ ငှက်ဥ၊ ကင်ပွန်းရွက်၊ မာလာဖူး၊ ပုတတ်စာ၊ သရက်ကင်းဖူး၊ ခွေးတောက်။

ကြောင်လျှာ၊ သပွတ်ခါး၊ ဆေးပုလဲ၊ ဆင်တုံးမန္တလယ်၊ ဆင်သမန္တလယ်၊ သဘောသီးရင့်၊ တမာ၊ ယင်းပြား၊ ရှားစောင်းခါး၊ လက်စက်၊ ကန်ဂလာ၊ ကြက်ဟင်းခါး၊ မဲလေ၊ ဆီးဖြူသီး၊ ဖန်ခါသီး။

မုန်လာရွက်၊ သခွတ်ပွင့်၊ လက်ပန်းပွင့်၊ ဆူးပုပ်ရွက်၊ ကစောခါး၊ ကြောင်ပန်းရွက်၊ စပါးလင်၊ မန်ကျည်းပုည့်၊ ဟင်းနုနုယံ၊ ထန်းလျက်၊ မုန်ညင်းခါး။

◆ **မေထုနီရာသီဇွား**(မေလ ၂၁ရက် မှ ဇွန်လ ၂၀ရက်အတွင်း မွေးဖွားသူ) တို့သည် ပထဝီဓာတ်စာကို အားပြုစားသုံး၍ အာပေါဓာတ်စာများကို ရှောင်ကြဉ် လျော့ပေါ့သင့်သည်။

◆ **ကရကနီရာသီဇွား**(ဇွန်လ ၂၁ ရက်မှ ဇူလိုင်လ ၂၀ရက်အတွင်း မွေးဖွားသူ) တို့သည် ဝါယောဓာတ်စာကို အားပြုစားသုံး၍ တေဇောဓာတ်စာကို လျော့ပေါ့ရှောင်ကြဉ်သင့်သည်။

◆ **သီဟီရာသီဇွား**(ဇူလိုင်လ ၂၁ရက်မှ ဩဂုတ်လ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသူ) တို့သည် အာပေါဓာတ်စာကို အားပြုစားသုံး၍ ပထဝီဓာတ်စာများကို ရှောင်ကြဉ်သင့်သည်။

◆ **ကန်ရာသီဇွား** (ဩဂုတ် ၂၂ရက်မှ စက်တင်ဘာ ၂၀ရက်အတွင်း မွေးသူ) များသည် တေဇောဓာတ်စာကို အားပြု၍ ဝါယောဓာတ်စာများကို ရှောင်ကြဉ်သင့်သည်။

◆ **ထုရာသီဇွား**(စက်တင်ဘာ ၂၂ ရက်မှ အောက်တိုဘာ ၂၂ရက်အတွင်း မွေးသူ)တို့သည် ပထဝီဓာတ်စာများကို အားပြုစားသုံး၍ အာပေါဓာတ်စာများ လျော့ပေါ့စားသုံးပါ။

◆ **ဒြိဇ္ဇာရာသီဇွား** (အောက်တိုဘာ ၂၃ ရက်မှ နိုဝင်ဘာလ ၂၀ရက် အတွင်း မွေးသူ)တို့သည် ဝါယောဓာတ်စာကို အားပြုစားသုံး၍ တေဇောဓာတ်စာများကို လျော့ပေါ့ရှောင်ကြဉ်ပါ။

◆ **ဇေရာသီဇွား**(နိုဝင်ဘာ ၂၂ ရက်မှ ဒီဇင်ဘာ ၂၀ရက်အတွင်း မွေးသူ)တို့သည် အာပေါဓာတ်စာကို အားပြုစားသုံး၍ ပထဝီဓာတ်စာများကို ရှောင်ကြဉ်သင့်သည်။

◆ **မကရာရာသီဇွား** (ဒီဇင်ဘာ ၂၁ရက်မှ ဇန်နဝါရီ ၁၉ရက်အတွင်း မွေးဖွားသူ) တို့သည် တေဇောဓာတ်စာကို အားပြု၍ ဝါယောဓာတ်စာများကို လျော့ပေါ့စားသုံးသင့်သည်။

◆ **ကုံရာသီဇွား** (ဇန်နဝါရီ ၂၀ရက်မှ ဖေဖော်ဝါရီ ၁၈ရက် အတွင်း မွေးဖွားသူ) တို့သည် ပထဝီဓာတ်စာကို ပိုမိုစားသုံး၍ အာပေါဓာတ်စာများကို လျော့ပေါ့စားသုံးပါ။

◆ **မိန်ရာသီ** (ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၉ ရက်မှ မတ် ၂၀ရက်အတွင်း မွေးသူ)တို့သည် ဝါယောဓာတ်စာကို အားပြုစားသုံး၍ တေဇောဓာတ်စာများကို ရှောင်ကြဉ်သင့်ပါသည်။

အာဇောကျုဆုလာတ်နှင့် ပြည်ဝါ

ဝါစေ၊ ဆေးသုတေသီ

အောက် ငယ်ငယ်က ရရှိခဲ့သော
“မိုးရွာစေ အင်း” ဖြစ်ပါသည်။
 အောက်ဘာ (အဖေကြီး) ဖြစ်သူက
 အောက်ကို သင်ကြားပေးခဲ့သော
 ဖြစ်ပါသည်။
 အောက်ဘာ နာမည်မှာ ဦးညွန့်
 ရွှေဘိုမြို့နယ် ပလိုင်းရွာမှ
 ဆင်းဆေးဆရာကြီး ဖြစ်ပါသည်။
 အောက် ကွယ်လွန်ခဲ့ပါပြီ။
 အောက် ကျောင်းသားဘဝ
 အောက်တန်းကျောင်းပညာသင်ကြား
 “မိုးရွာစေ အင်း”ကို အင်းချ
 ရွာ မိုးများရွာသွန်းသည်ကို
 ဖြစ်ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်ပါသည်။

အောက် ကျောင်းပြင်းလာသောအခါ သီလ၊
 သမိတူထောင်နေစဉ် မိုးများ ပို၍
 ရွာသည်ကို ဤ “မိုးရွာစေအင်း”
 အစွမ်းသတ္တိဖြင့် ထင်ထင်ရှားရှား
 တွေ့ရပါသည်။

အင်းချပုံချနည်းမှာ ညီညာသော
 အောက်အဝန်းတူစတုရန်းပုံ(၉)ကွက်
 အင်းပုံစံ ဖြစ်ပါသည်။

အင်းချစဉ်မျဉ်းများ (၂)ကြိမ် ထပ်
 ခဲ့ရပါ။ မျဉ်းပိုခြင်း မှင်စက်၊ အစွန်း
 ဖြောက်များ မရှိစေရပါ။ ဖျက်ရာများ
 အင်းရမည်။

အင်းချနေစဉ် သရဏဂုံလုံးပါးကို
 နှစ်ဖက်စေ ရွတ်ဆိုနေရမည်။ စိတ်
 ဖြစ်စေ နှလုံးသွင်းနေရမည်။ အင်း
 ချီ ငါးပါးသီလခံယူရမည်။ မေတ္တာ
 အာဝနာပွားရမည်။

အင်းချလက်မှာ...
 “ထား”ကိုတည် “နဂါ”နိစား ဇမ္ဗူပေါ်
 “နဂါ”ရောက်လျှင် ထွန်းတောက်စေ။
 ထိုသို့ ရွတ်ဆိုပြီးလျှင် အောက်ပါ
 အတိုင်း အင်းကိုချပါ။

“မိုးရွာစေ” ဟု စာဖြင့် ထောင်
 ချက်ရေးပြီး အကွရာနံသင့်ဂဏန်း

မိုးရွာစေ အင်း...

များကို ထောင်လိုက်ပေါင်းပါ။
 ပေါင်းရက်နံးကို **နဂ(၈)**ဖြင့်စားပါ။

အကြောင်းကို အင်း၏ ဘယ်ဘက်
 ထောင့်မှစ၍ မြင်းကွက်(၄)ကွက်ဖြင့်
 ချပါ။ အင်း၏ အလယ်ဗဟိုကွက်တွင်
ပေါင်းရက်နံး (တေသ)ရောက်ရှိလျှင်
 အင်းကွက် မှန်ကန်ပါသည်။

အထူးသဖြင့် သီလ၊ သမာဓိ
 ရှိသူများ ပြုလုပ်လျှင် မိုးများ ဆက်
 တိုက် ရွာသွန်းတတ်ပါသည်။

အကြောင်းအကျိုး မှန်ကန်သော
 ကောင်းမြတ်သော စိတ်ဆန္ဒဖြင့်
 ဆောင်ရွက်ရမည်ဟု “မိုးရွာစေအင်း”
 ဖြင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်တော်ဘာ
 ဖြစ်သူက မှာကြားခဲ့ပါသည်။

**မိုးရွာသွန်းပြီး ကောက်ပဲသီးနှံများ
 ဖြစ်ထွန်းကြပါစေ...**

အများပြည်သူ အကျိုးအတွက်
 မေတ္တာရှေ့ထားပြီး စေတနာမှန်ဖြင့်

ဤဆောင်းပါးကို ရေးသားလိုက်ရပါ
 သည်။

“မိုးရွာစေ အင်း”

မိုး = ၅
 ရွာ = ၄
 စေ = ၃

၈ | ၁၂ | ၁
 ————
 ၅ ကွင်း

* * *

၄	၇	၁၀
၉	၁၂	၅
၆	၁၀	၈

ထက်မြက်မြင့် (တက်လက်)

နက္ခတ္တဆောင်ရွက်ခြင်းမဟုတ်။ ၁၅၅

ပြေးအိုသလေသေ

ဝတ္ထုမြစ်

ရဲအိုးသူ (စောမိမြိုင်)

မြန်မာတို့၏ ဝိဇ္ဇာရေးအတတ်မှလာသော အင်္ဂိုရတ်(မီးအတတ်)တွင် ဓာတုဗေဒအမြင်အရ သတ္တုဓာတ်တို့ ဓာတ်ပြုခြင်းသဘောအမှန် ရှိနေပေသည်။

တင်ပြလိုသည်မှာ မီးကစားခြင်းသာ မဟုတ်ဘဲ သတ္တုဓာတ်သားတို့အား အစွမ်းသတ္တိရှိသော အမြစ်၊ အခေါက်၊ အသီး၊ အရွက်တို့နှင့် ရောကာစိမ်ထားရာမှ သတ္တုဓာတ်သား ပြောင်းလဲသွားသော ဖြစ်စဉ်သာ ဖြစ်ပါသည်။

ထူးထူးခြားခြား ပန်းတစ်မျိုးကား ကြေးကိုသေစေနိုင်သော ဂန္ဓမာပန်း၏ အမြစ်အစွမ်းပင် ဖြစ်လေသည်။

လက်တွေ့သိစေရန် ပညာဉာဏ်ချန်မထား နည်းလမ်း(၁)ပါးအား မဟာမြိုင်တောမှ ဘရသေ့ ရှင်ပညာဒီပ သင်ကြားပြခဲ့ပါသည်။ ဘဝတူဝါသနာတူ စိတ်ဝင်စားသူတို့ လွယ်ကူစွာ စမ်းသပ်နိုင်ပါရန် ရည်ရွယ်မိပါသည်။

သံနှင့် သံလိုက်တို့သဘောက ထိသည်နှင့် ဆွဲကပ်စေသော စွမ်းအား ရှိ၏။ ထိုကဲ့သို့ပင် ရွှေနှင့်ပြဒါးရည်တို့သည်လည်း သံလိုက်သည်နှယ်ပတ်သက်နေကြောင်း လူအများသိရှိပြီး ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

စမ်းသပ်လိုသော ဝါသနာကြောင့် ဒုက္ခသိကာ အလျော်ပေးခဲ့ခြင်းမျိုး ကြုံရဖူးပါသည်။ ပြဒါးခဲရန်အတွက် ပြဒါးရည်(၂)ကျပ်သားအား ကလေးမြို့ဈေးမှ ဝယ်ခဲ့၏။ အကြောင်းကား မိမိထံလာလည်သော မိတ်ဆွေက ပြဒါးကိုမသိ၊ ထိုမိတ်ဆွေ၏ လက်စွပ်မောင်းကွင်းနှင့် ထိမိလေတော့ခြင်းသာ...။

၁၄၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ရွှေနှင့် ပြဒါးရည်ထိပါပူ “ပြဒါးသည် ရွှေကိုစားသည်” ဟု ဆိုသော်လည်း မိတ်ဆွေက လက်မခံ၊ သံနှင့် သံလိုက်အသွင် ပြဒါးနှင့် ရွှေမောင်းကွင်း လက်စွပ် ပြေးတိုင်းလိုက်တိုင်း လုပ်သလို ဆော့ပြီး ထူးထူးဆန်းဆန်း လုပ်ချေတော့သည်။

လက်စွပ်တစ်ခုလုံး ပြဒါးစွဲ၍ ငွေဖြူရောင် ဖြစ်သွားလေတော့သည်။ အချိန်တန်၍ မိတ်ဆွေအိမ်ပြန် သွားရာမှ နောက်တစ်နေ့ နံနက် မျက်စိ၊ မျက်နှာ ပျက်စွာ မိတ်ဆွေရောက်လာ၏။

“မင်းပြဒါးကြောင့် လက်စွပ် ကျိုးဝေပြီ” ဆိုစကားနှင့် လင်မယား ချင်းပြဿနာတတ်ကြသဖြင့် ပန်းထိမ်ဆိုင်တွင် ပြင်ဆင်ကာ အလျော်ပေးခဲ့ရဖူးသည်ကို သတိရနေမိပါသေးသည်။

ဘရသေ့ပညာဒီပမှ... ‘ဓာတ်အတတ်ဟာ စိတ်အတတ်နဲ့တူတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ နားလည်ရက်ခဲလို့’ ဟု ပညာစကား မိန့်ကြားဖူး၏။ ရိုးသားစွာ ဝန်ခံရပါမူ လူသားသဘာဝ ချမ်းသာချင်လှ၏။ ရွှေဖြစ်

သည်ဟုလည်း အင်္ဂိုရတ်အတတ် စိတ်ဝင်စားခဲ့ဖူး၏။ ဒါကြောင့်လည်း ဘရသေ့က “နက်နဲလှတယ်” ဆိုတာ ဖြစ်လေသည်။

ဝါသနာကြောင့် ဆရာမရှိ မသိ၊ ထင်မိထင်ရာ လုပ်မိလှပန်း၊ စိတ်ပန်း၊ ငွေကုန်ခံ မျက်နှာမလှခဲ့ရသည့် အဖြစ်မျိုးလည်း ကြုံခဲ့ဖူးပါသည်။

မိမိပါရမီအရ ထွက်ရပ်ပြီး အစွမ်းထက်သော ဓာတ်ကြီးအေးအား မမျှော်မှန်းခဲ့တော့ပါ။ ထိုလမ်းတို့က ပါရမီရှိသော ပညာ

အတွက်သာ ဖြစ်နိုင်ဖွယ်ရှိပေလိမ့်
 ခြားလွယ်ကူလှသော ဂန္ဓမာ မြစ်
 သမ်းလေးအား ဘရသေ့ မှ
 ခြီးယှက်သည့် သပြေသေ”ဟု
 တော်ဖြင့် မိန့်ဆိုပြဖူးပါသည်။
 နှစ်လယ်ကုစွာ စမ်းသပ်လိုပါက
 ခြစ်(၁၀)ပြစ်ကို အိုး၊ ခွက်၊ အပ်တုံ
 နှစ်ခုထဲသို့ ရေနှင့်စိပ်ထားပြီး ထိလိုအပ်
 သော ကြေးနီတံစဉ်းချ ကြေးနီပန်းများအား
 သည့် ရေစိပ်ထားခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။
 ရက်တိတ်ထိပြီးနောက် အပျဉ်းရောင်
 ခြစ်စိပ်ရည်နှင့် သပြေသီးမှည့်ကဲ့သို့
 ခြစ်နေသော ကြေးနီပန်းများအဖြစ် တတ်
 ခြင်းလဲကာ ကြေးသေလေပြီဟု သိနိုင်
 သတိပေးပါ။
 ထို့ကြောင့် ရှေ့ဆရာရှင်တို့ ကြေးနီ
 ခြစ်ကို သပြေသီးမှည့်သလိုဟု
 သိထားဘဲ ကြေးသေခြင်း လွယ်ကူ
 ခြင်း “ကြေးနီမှည့်သပြေသေ”
 ပြောင်းပြန်မှတ်သားခဲ့သည်ဟု

ဆိုပါသည်။
 သပြေသီးမှည့်ကဲ့သို့ ညှိမည်းနေ
 သော ကြေးနီပန်းများအား ကြေးဟိတ်
 မကျန် သန့်စင်စေရန် ငရဲမီးဖြင့် ချွတ်ရန်
 ကျန်နေပေသည်။
 ခေတ်အဆက်ဆက် အင်္ဂိုရတ်
 ပညာရှင်ကြီးတို့ အက်စစ်စပ်ခြင်းကို
 ပင်ပန်းကြီးစွာ ရှာဖွေလုပ်ကိုင်ခဲ့ရသော်
 လည်း တိုးတက်ပြောင်းလဲလာသော
 ခေတ်ကာလအရ သွပ်စား၊ ဘော်စား
 ငရဲမီးများ လိုသလို လွယ်ကူစွာ
 ဝယ်ယူနိုင်ခဲ့လေပြီ ဖြစ်ပါသည်။
 ထို့ကြောင့် သပြေသီးရောင်
 ကြေးသေမှုန့်များအား သွပ်စားငရဲမီး
 ဖြင့် (၂)ကြိမ် ချွတ်ယူရပါမည်။
 ကြေးနီပန်းများအား သင့်လျော်သည့်
 စတီးစွန်းပေါ်တင်ပြီး ချွတ်ယူခြင်းသာ
 ဖြစ်လေသည်။
 သွပ်စားငရဲမီးနှင့် ချွတ်ယူပြီး
 နောက် ကြေးနီပန်းတို့အား ရေဖြင့်
 စင်ကြယ်စွာဆေးပြီးပါက အလေးချိန်

လျော့ကျသွားသော်လည်း “ကြေး
 သေမှုန့်အနှစ်သာ”ကို ထူးခြားစွာ
 ရရှိပါလိမ့်မည်။
 စမ်းသပ်ရန် နည်းတစ်ပါး တင်ပြ
 ရပါမူ စင်ပြီးသော ကြေးမှုန့်တို့ ပြဒါး
 ရည်ခွဲနေကြောင်း အုံ့ထဲဖွယ် မြင်ရ
 ခြင်းဖြင့် “ကြေးသေရွှေဖြစ်” စကား
 နှင့် ကိုက်ညီနေပြီဖြစ်၍ မိမိတို့ လို
 အပ်သလို အသုံးပြုနိုင်ပါတော့မည်။
 အင်္ဂိုရတ်ဝါသနာရှင်အပေါင်း အဖိုး
 အခအကုန်အကျနည်းစွာ အလွန်
 လွယ်ကူပြီးဖြစ်နိုင်ဖွယ်ရှိသော ဂန္ဓမာ
 မြစ်နည်းကောင်းလေးအား ရေးသား
 တင်ပြလိုက်ပါသည်။

ကျေးဇူးတော်ရှင်
 မဟာဗောဓိမြိုင်ဆရာတော်ကြီးအား
 အာရုံဖြင့် ဦးစိုက်လျက်...

ရဲမျိုးသူ (ဗောဓိမြိုင်)

စာမျက်နှာ (၁၄၅)မှ အဆက်

တံလေး = ရှိရိမ်းခေါ်တောပင်စိမ်း ဆန်ဆေးဆည်ခဲ့တိုက်
 ခိုဆေး = လောက်သေတစ်သေ မန်ဆုံးခွ သုံးဆပြတ်
 ဆေး = ဆေးရွက်ကြီးခြာချ အုန်းသီးနှင့် လိမ်း
 ဆေး = တောသဗျက်ဥ (၁၀) ကျပ်သား မဖောက်ထုံး(၃)
 ချပ်သား ဆား(၁)ကျပ်သား အမှုန့်ပြထုံး
 အယ်နိုလဲ ကိုယ့်ဆရာကြီး ကြိုက်လား ဆေးတွေကပိုက်ဆံ
 ခိုသွား ရှာဖွေရ မခက်တုနဲ့ မထေဘုနဲ့ ဘာများ ခေဇီးမလဲ
 ဆေးဆေးဆေး တစ်ဆည်ခြင်း ရှင်းဖြင့် ခိုတောင်စာကစား
 ခြည့်... ဒါလား လွယ်လွယ်လေး အပင်ကို ကျွပ်က
 ဆတ်တွေ ဖြစ်မယ် ဆရာကြီးက ကျောင်းဆရာဟိတ် ပုံဆွဲ
 မှတ်
 ရှိရိမ်း(ခေါ်)တောပင်စိမ်း = ဓားတို့ ပင်စိမ်းချိမ်းပါ
 ချွတ် ပြီး ခိုတယ် ဆေးရွှမ်းတယ်ဗူး

၂။ မန်ဆုံးခွ = (၂)မျိုးရှိတယ် အရွက်သေးသေးနဲ့ မန်ဆုံးခွ
 လေးရယ် အရွက်ကြီးကြီးနဲ့ မန်ဆုံးခွကြီးရယ်
 အဲဒါကတော့ ဟယံတနယ်မှာ (ရင်ခေါင်း)လို့ ခေါ်ပါ
 တယ်။ လိမ်း သောက် မန်းနိုင်ပါသတဲ့။
 ၃။ တောက်ဆေး = လှံသွားပုံ နီကြင့်ကြင့် အရွက်ပါးပါး
 ပန်းနာရင်ကျပ်သမားတွေ ဆေးသုံးလေ့ရှိပါတယ်။
 ၄။ ဆေးရွက်ကြီး = ဆေးလိပ်သောက် သုံးတာပါ။
 ၅။ တောသဗျက် = (ပုံတွင်) သပ္ပာယ်ရွက်နဲ့ တူတယ်။ ဥပမာ
 တယ်။
 ၆။ ဖောက်ထုံး = ရေခဲ မဖောက်ပီ ထုံးကျောက်ခဲမှုန့်။
 * * *
 ၀။ ရှင်းရဲယား ဆရာကြီး
 ▲ ရှင်းရင်ကြီးပါပဲ တောပင်

ရတနာဆင်မင်း
 (တုံရွာ၊ ဆားလင်းကြီး)

ဆရာကြီးဦးထွန်းသိန်း ရှိမြင့်သော

ကျွန်းနား

ကလမူရောက်ကုရန်

ရတနာဆန်မင်း (တုံရွာ၊ ဆားလင်းကြီး)

▲ 'ဟော... တို့ဆရာကြီး ဇော်လော အထက်ကြာ'

○ 'အောက်၊ ဟင်္သာတ သမီးဆီ (၆) လကြာခဲ့တယ်ဗျ။ ကျုပ်နားက နဂို ကတည်းက လေးတဲ့အထဲ ပိတ်နေ လို့ "နားသန့်ဆေး" လာဝယ်တာ လေဗျာ'

▲ 'ဆရာကြီးက ကလမူရောက် ရှိ သလား'

○ 'ဗျာ...ကလမူ...နား...နား'

▲ 'တောင်ဖန်ဖိတ်ယ် ဆရာကြီး ခုခင်းပို ဝင်းပိုတော့ပါဗျာ'

▲ 'ကဲ...နားပညာ ပါအားကွဲကြီးရယ် "ကွဲနား ကလမူရောက်ကုရန်" သာ ပြောပြပါအော့...'

○ 'ကျုပ်ကုထုံး မဟုတ်ဘူးဗျနော်... ကျုပ်ဆရာကြီး ဦးဘခင်(ဗဒွေးခင်) ရဲ့နည်းဗျ။ ဗဒွေးခင်က ငါတို့တဲ့...ဘာရောက်

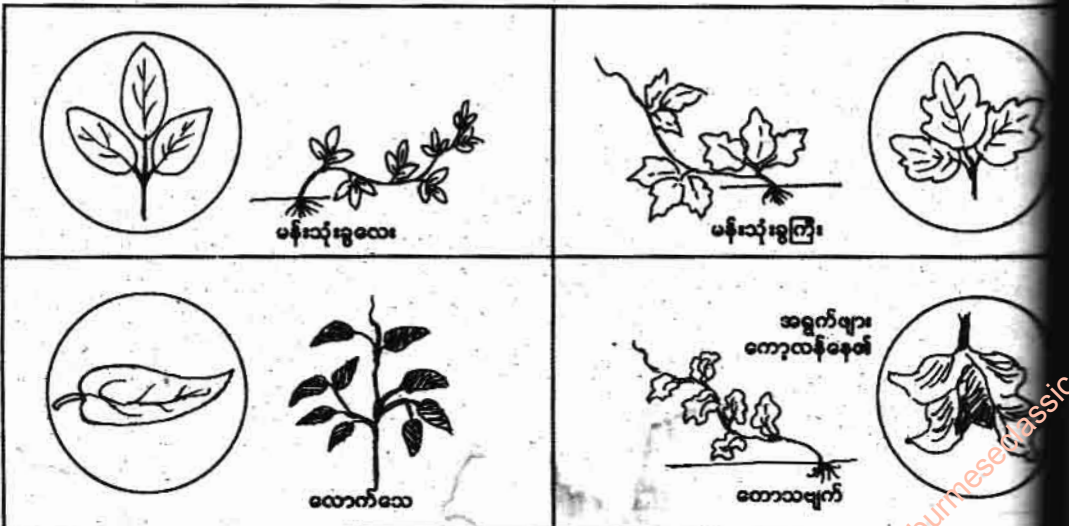
ဖြစ်လိမ့်မယ် သိချင်ရင် "လက္ခဏာ" ကို အရင်ကြည့်ရတယ်ကွတဲ့။

ကလမူဆိုတော့ "နား" အရင် ကြည့် စိုနေမယ်၊ သွေးပြည်ရှိမယ်။ အနီးပါးမှာ "ကျီးကန်" ရှိမယ်ဆိုရင် "ပွင့်" နေတာကွ။ မဆိုးလှသေးဘူး။ အဲ...ခြောက်နေရင် "ငုပ်" နေတာ

ခေါင်းငိုက်ဆိုက်နဲ့ ဖြစ်တဲ့ဘက်မှာ လှည့်ပတ်သွားနေတာ(ညာနားဖြစ်ရင် ညာဘက်၊ ဘယ်နားဖြစ်ရင် ဘယ် ဘက်၊ လှည့်ပတ်သွားနေတာ)ငုပ်၊ မပွင့်တော့ ဖျားတယ်။ မစားနိုင်ဘူး။ စားမြို့မလွှမ်းဘူး။ အဲဒါ လက္ခဏာတွေ ပဲ။

ဖြစ်တဲ့အကြောင်းရင်းကတော့ သိပ် ဖြူဆရာတော် မိန့်သလို ဝေးသော အကြောင်းရင်းက "ဂျုံရိုး" ကျွေးလို့၊ မျိုးရိုးရှိလို့၊ ကူးစက်လို့ကွယ့် ငါတို့ရဲ့။ နီးသောအကြောင်းရင်းကတော့ ညှော် မိလို့ ဖြစ်ရတာ။ သစ်ရွက်စိမ်းမီးက ပိုဆိုးတယ်ကွ။

ဘာကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ် "က... ကတော့ အတူတူပါပဲ။ ရောက်... ချင်ချိန်ပြီး ဆေးကို သင့်မြတ်... ပေးရတာပေါ့ကွ။ ဆေးချက်က... (၄)မျိုး (၄)ကဏ္ဍရှိတယ်။ ၁။ ဆေးတိုက်ခြင်း။ ၂။ ဖန်ဆေးခြင်း။ ၃။ ဆေးလိမ်းခြင်း။ ၄။ နှာမှုတ်ခြင်း အစီအစဉ်တိုင်း တယ်။ ဆေးဖော်နည်းပြောပြ

နိုင်ငံခြားတွင်ပညာသင်ရန်ဆန္ဒရှိပါက အောင်မြင်မည့်ကာလ၊ ပညာသွားရောက် သင်နိုင်မည့်ကာလ ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်းမာအုန်း။ သွေးတိုးရောဂါ ဖြစ်တတ်၍ အစားအသောက် အနေအထိုင် အလုပ်အကိုင် လျော့ပါ။ စိတ်ရောကိုယ်ပါ အနားယူပေးပါ။

ထောင်ဂြိုဟ်ကန်များ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၄၊ ၂၅၊ ၃၀။

ကျောက်ဂြိုဟ်ကန်များ။ ။ ၄၊ ၆၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၈၊ ၃၀။

ထီထိုးဂြိုဟ်ကန်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၇၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၆၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၅၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၀။

ထီထိုးဂြိုဟ်ကန်များ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၉၊ ၀ ဂဏန်းများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အာဆော်သင်္ကြာ။ ။ အုန်းနို့ထပ်(သို့မဟုတ်)ရွာနို့ထပ်ကို ကလေးရော လူကြီးပါ အနည်းဆုံး (၇)ယောက်ကို ကျွေးပါ။

သားသမီးအတွက် အိမ်ထောင်ချပေးရမည်ကိုနိုးရှိနေသည်။

အချစ်အရာ။ ။ ချစ်သူရှိပြီးသူများ ရုတ်တရက် လက်ထပ်ရန်နိုးရှိသည်။ အစစအရာရာ အဆင်သင့်ရှိမှုရမည်။

ပညာအရာ။ ။ အခက်အခဲရှိမှု ထူးချွန်ထက်မြက်မည်။ မစိုးရိမ်ပါနှင့်။ မိမိ၏ဉာဏ်၊ ဝီရိယအားဖြင့် အောင်မြင်သွားပါလိမ့်မည်။

ကျွန်းမာအုန်း။ ။ ဝမ်းပျက်တတ်၍ အချစ်များ၊ ဝမ်းနူးစရာများကို မစားပါနှင့်။ သတိထားစားပါ။

ထောင်ဂြိုဟ်ကန်များ။ ။ ၃၊ ၇၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၅၊ ၂၄၊ ၃၀။

ကျောက်ဂြိုဟ်ကန်များ။ ။ ၄၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၇၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၆၊ ၂၈၊ ၃၀။

ထီထိုးဂြိုဟ်ကန်များ။ ။ ၂၅၊ ၆၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၅၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၄၊ ၂၅၊ ၂၉။

ထီထိုးဂြိုဟ်ကန်များ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၇၊ ၉ ဂဏန်းများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အာဆော်သင်္ကြာ။ ။ အိမ်ရှိ မိသားစုဝင်အားလုံးကို ရွာနို့တစ်ဖန်ရွက်ပါ။ (သကြားထည့်၍) ဖိုက်ပါ။

ဇိဗ္ဗာအရာ။ ။ ငွေကြေးရောင်းဝယ်ရေး၊ လဲလှယ်ရေးလုပ်ငန်းများ အမြတ်များမည်။ ငွေပန်းထိမ်လုပ်ငန်း၊ ငွေထည်ပစ္စည်းများ ရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်းများ လုပ်ငန်းကောင်းမည်။

ဇန်ဆန်အရာ။ ။ လူကြီး အထင်မလွဲအောင်၊ သံသယမဝင်အောင် နေထိုင်ပါ။ လုပ်ငန်းခွင်အတွင်း ကြီးစားပါ။

အိမ်တွင်းအရာ။ ။ ငွေကြေးသုံးစွဲမှု လွန်ကဲခြင်းကြောင့် အိမ်ထောင်ဖက်နှင့် စကားများရတတ်သည်။ သားသမီးများ၏ နိုင်ငံခြားခရီး အဆင်ပြေမည်။

အချစ်အရာ။ ။ ချစ်သူသစ်နှင့် ထပ်တွေ့ရတတ်၍ အထူး ဆင်ခြင်ပါ။ ချစ်သူမရှိသေးသူများ ချစ်သူနှင့်တွေ့ရမည်။

ပညာအရာ။ ။ ပညာရေး ကံကောင်းနေသည်။ မတက်ဘူးသေးသော သင်တန်း၊ ပညာရပ်တို့ကို ထူးချွန်စွာ တက်ရောက်သင်ယူ တတ်မြောက်လိမ့်မည်။

ကျွန်းမာအုန်း။ ။ ရုတ်တရက် ခေါင်းမူးတတ်၍ အိမ်ရေးပျက်မခံပါနှင့်။

ထောင်ဂြိုဟ်ကန်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၄၊ ၂၅၊ ၂၉၊ ၃၀။

ကျောက်ဂြိုဟ်ကန်များ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၉၊ ၂၀၊ ၂၄၊ ၂၈၊ ၃၀။

ထီထိုးဂြိုဟ်ကန်များ။ ။ ၄၊ ၇၊ ၈၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၇၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၀။

ထီထိုးဂြိုဟ်ကန်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၇၊ ၉ ဂဏန်းများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အာဆော်သင်္ကြာ။ ။ သွားလယ်ပျက် ယောင်ရွက်ခြင်းပျက် ယှဉ်ပြိုင်နက်စွာ ရှိလျှင် ကြာသပတေးနေ့သား ကဿတရားရှင်အား ရည်စူးပြီး ယန်းသံတစ်လုံး ကပ်လျှော့ထားပါ။

ဇိဗ္ဗာအရာ။ ။ ဆေးဝါးထုတ်လုပ် ရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်းများ အကျိုးအမြတ်များမည်။ ဆန်စက်များ ငွေဝင်ငွေကောင်းမည်။ နိုင်ငံခြားနှင့် ဆက်သွယ်ရောင်းချရမည်။

ဇန်ဆန်အရာ။ ။ အလုပ်နေရာ ပြောင်းရွှေ့ခြင်း သို့မဟုတ် ကောင်းသောခရီး၊ လုပ်ငန်းခွင်ရာ ခရီးထွက်ကိုနိုးရှိသည်။

အိမ်တွင်းအရာ။ ။ သားသမီးများ ကျန်းမာရေး၊ စီးပွားရေးကောင်းမည်။

၁၅၀ နှစ်ပြည့်အထိခြေညှိမဂ္ဂဇင်း

ဇိဗ္ဗာအရာ။ ။ လုပ်ငန်းများ တိုးချခြင်း၊ လုပ်ငန်းသစ်များ စတင်ခြင်း ပြုလုပ်နိုင်သောကာလဖြစ်သည်။ နိုင်ငံခြားကျွေးကမ်းမှုများနှင့် ပူးတွဲလုပ်ဆောင်ခွင့်ရရှိမည်။

ဇန်ဆန်အရာ။ ။ လုပ်ငန်းခွင်ရာ ခရီးထွက်ရလိမ့်မည်။ ငွေရမိမည်ခရီးအောင်မြင်မည်ခရီးဖြစ်သည်။

အိမ်တွင်းအရာ။ ။ ဆွေးနွေးမှုများ၏ အလိုက်မသိမှုကြောင့် အိမ်ထောင်ဖက်နှင့် သဘောထား ကွဲလွဲတတ်သည်။ အဝေးရှိ သားသမီးများထံမှ သတင်းကောင်းကြားရမည်။

အချစ်အရာ။ ။ ချစ်သူရှိသူများ လူကြီးမိဘများနှင့် အဆင်ပြေအောင် နေပါ။ လက်ထပ်ရန်နိုးရှိနေသည်။

ပညာအရာ။ ။ ပညာရေးကံစာတာတက်နေသော ကာလဖြစ်သည်။ ပညာတစ်ပိုင်းတစ်စနှင့် အိမ်ထောင်မပြုပါနှင့်။

ကျွန်းမာအုန်း။ ။ သွေးတိုးရောဂါ အခံရှိလျှင် အစားအသောက် အအိပ်အနေ သတိထားပါ။ ဆေးကြိုသောက်ပါ။

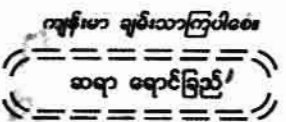
ထောင်ဂြိုဟ်ကန်များ။ ။ ၂၊ ၄၊ ၆၊ ၁၀၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၂၀၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၃၀။

ကျောက်ဂြိုဟ်ကန်များ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၇၊ ၁၁၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၄၊ ၂၉၊ ၃၀။

ထီထိုးဂြိုဟ်ကန်များ။ ။ ၄၊ ၈၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၃၊ ၂၈၊ ၃၀။

ထီထိုးဂြိုဟ်ကန်များ။ ။ ၂၊ ၄၊ ၆၊ ၈ ဂဏန်းများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အာဆော်သင်္ကြာ။ ။ အိမ်ရှိအတူနေများ မိသားစုဝင်များကို တစ်ယောက်လျှင် လိမ္မော်သီးနှစ်လုံးစားပါ။

ပျားအုံ

ဇော်ဝင်းထွန်း

ပြန်လည်ထုတ်ဝေ
(ဒီ-အေ)

ကျွန်ုပ်သည် တောရပ်ဒေသမှာ မွေးဖွားခဲ့ပြီးနောက် အသက်အရွယ် ကြီးမှ ရန်ကုန်မြို့မှာ လာရောက် အခြေ စိုက် နေထိုင်သူဖြစ်သဖြင့် တိုက်ခန်း များနှင့် မနေတတ်ပါ။ မြေကြီးကို တွေ့မြင်နေရသော နေရာတွင် နေထိုင် ခြင်းကို နှစ်သက်ပြီး စားပင်သီးပင် အမျိုးမျိုးကို အိမ်အနီးဝန်းကျင်မြေမှာ တူးဆွစိုက်ပျိုးထားရှိရသည်ကို နှစ်သက် သဘောတွေ့ပါသည်။

ကျွန်ုပ်၏ ဇနီးသည်ကလည်း အသွင်တူ၍ အိမ်သူဖြစ်ရကား ကျွန်ုပ် ၏ စိတ်နေသဘောထားနှင့် ဤနေရာ မှာ တစ်ထပ်တည်း ကျလေသည်။

အိမ်ဝန်းကျင်မြေပြင်မှာ အလေ့ကျ ပေါက်ရောက်သော ကန့်ကလာပင် ငယ်လေးများပင်လျှင် အလဟဿဖြစ် မသွားပေ။ ချဉ်ရည်ဟင်းချက်သည်၊ ဟင်းခါးချက်သည်၊ ပြုတ်လိုက်ပြီး နောက် ငါးပိရည်နှင့် တို့စရာဖြစ်သွား အောင် ကောင်းစွာ ဖန်တီးတတ်လေ သည်။

သို့သော် မိုးရာသီတွင် မိုးကောင်း လေ့ရှိတတ်သော အောက်ပြည် အောက်ရွာဒေသတွင် စားပင်သီးပင် စိုက်ပျိုးရသည်မှာ သိပ်တော့ မလွယ် ကူလှပေ။ ပေါင်းမြက်ကလည်း ထူပြော ထူသဖြင့် ရေမချိုးသေးမီ ပေါင်းမြက် ရှင်းလင်းခြင်းသည် ကျွန်ုပ်၏ နိစ္စဓူဝ ထုတ်ရိုးလုပ်စဉ် တာဝန်တစ်ခုဖြစ်လေ သည်။

တစ်နေ့နံနက်ပိုင်းတွင် အိမ်အနီးမှာ ယိုင်လဲနေသော ငွေပန်းပင်တချို့ကို ရေမချိုးသေးမီ အင်္ကျီချွတ်၍ ကျွန်ုပ် ရှင်းလင်းလုပ်ဆောင်နေစဉ် အပင် အောက်ခြေတွင် စွဲနေသော ပျားအုံမှ ပျားကောင်များ ရုတ်တရက် ထွက်ပေါ် လာပြီး တုတ်လွှတ်လိုက်တာ ခံရ၍ အသားလည်း နာကျင်ဒေါသလည်း အတော်ထွက်သွားခဲ့သည်။

လူကို ဒေါသစိတ်က ဦးဆောင်နေ သဖြင့် အမှားအမှန်ကို ချင့်ချိန်ခွဲခြား နိုင်စွမ်း ပျောက်ကွယ်သွားပြီးနောက် အနီးအနားရှိ အမှိုက်အိတ်ကို ဆွဲယူ မီးမြှိုက်ကာ ပျားအုံ၏ အောက်ကို ရောက်အောင် တုတ်နှင့် ထိုးထည့်ထား လိုက်၏။

မီးခိုးများ အူတက်လာခဲ့ပြီးနောက် ပျားအုံမှ ပျားကောင်များ မနေနိုင်တော့ ဘဲ လေထဲမှာ ပျံဝနေကြလေသည်။ ကျွန်ုပ်၏လုပ်ရပ်ကို ရေချိုးနေသော သားဖြစ်သူက တွေ့မြင်သွားပြီး အော် ဟစ် အပြစ်တင်စကား ပြောလေ သည်။

သား၏စကားပြောသံကြောင့် မီးဖို ချောင်မှ ဇနီးက ကြားသိလျှင် အိမ်ရှေ့ ထွက်လာပြီး ဆူပူငေါက်ငမ်းလေ သည်။

ကျွန်ုပ်၏လုပ်ရပ်ကို အပြန်ရပ်ဆိုင်း ရန် ပြောနေ၍ ရပ်လိုက်ရသော်လည်း

ပျားကောင်များ ထိုနေရာတွင် ဆက် လက် အုံပွဲမနေဝံ့တော့ဘဲ နေရာ ပြောင်းရွှေ့သွားကြလေသည်။

လူတို့နေထိုင်ရာ အိမ်နှင့် ဝန်းကျင် ကို ပျားအုံလာရောက်စွဲလျှင် အကောင်း အဆိုးနိမိတ်ကို အမျိုးမျိုး သတ်မှတ်ပြီး ယုံကြည်မှုရှိကြလေသည်။ ပျားများ ပိုင်းတုပ်ခံရသဖြင့် အသားနာကျင်ပြီး ဒေါသရှေ့ထား လုပ်မိသော ကျွန်ုပ် အတွက် မိုက်နောင်တက အချိန်လွန်မှ ရခဲ့သည်။ ပြန်ပြင်ချင်၍ မရတော့လေ ပြီ။

ပျားအုံကို ဆိုးရွားစွာ လုပ်ကိုင်မိခြင်း ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာမည့် ကောင်းကျိုး ဆိုးပြစ်ကို စောင့်မျှော်ကြည့်ရုံသာ ရှိ တော့၏။ အချိန်ကာလ သိပ်ကြာမြင့် အောင် မစောင့်လိုက်ရပါ။ ရက်ပိုင်း အတွင်း သိသာထင်ရှားသော ဖြစ်ရပ် တစ်ခု ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ပါသည်။

ကျွန်ုပ်ပိုင်ဆိုင်သော ပုလဲမြို့သစ်ရှိ မြေကွက်အား ရောင်းချလို၍ ပွဲစားနှင့် ဆက်သွယ်ကြော်ငြာထားရာ သေချာ ပေါက် အရောင်းအဝယ်ဖြစ်တော့ မည့် အနေအထားတွင် ငွေပေးချေ တော့မည့်ဆဲဆဲမှာ အကြောင်းအရာ ခိုင်ခိုင်လုံလုံ မရှိဘဲ ပွဲပျက်သွားခဲ့ရ သည်။

ဝင်မည့်လာဘ် ပိတ်ဆို့သွားခြင်း တည်း။(ထိုအကြောင်းကို ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ မေလထုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း တွင် ဆောင်းပါးရေးသားခဲ့ပြီး ဖြစ် သည်။)

ဤမျှဖြင့် အဆိုးနိမ့်နိမ့် ပြီးစီးသွား လျှင် ကောင်းလေစွ သို့သော် မျှော်လင့် သလို ဖြစ်မလာပါ။ သို့ဆောင်း စကား ပုံတွင် Misfortune Never Come Alone ဟု ရှိထားသည်။ ဘာသာပြန်ဆိုရ သော် “**ကံဆိုးမိုးမှောင် ဟူသည် တစ်ခုတည်း လာလေ့မရှိ**” ဟု ဆိုရ မည် ထင်ပါသည်။

အမှန်ပင် ကံဆိုးမိုးမှောင်ကျခြင်း သည်တစ်ခုတည်း မလာခဲ့ဘဲ အဖော် ခေါ်လာပါသည်။

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ (၅)ရက်...

ထိုနေ့သည် တနင်္ဂနွေနေ့ဖြစ်သည်။ ယခုနှစ်ပိုင်းအတွင်း လျှပ်စစ်မီးများ အတော် မှန်မှန် လင်းလာနေသည်ကို မြို့ရွာများ ခံစားနေရပြီဖြစ်သည်။

သို့သော် စနေ၊ တနင်္ဂနွေ ရုံးပိတ် ရက် နေ့များတွင်တော့ နေ့ခင်းပိုင်းတွင် မီးပျက်လေ့ ရှိတတ်ပြန်သည်။ ထိုသို့ မီးပျက်ခြင်းသည် လျှပ်စစ်မီးကြီးလိုင်း များပြုပြင်ခြင်း၊ ဓာတ်ကြိုးနှင့် မလွတ် ကင်းသော သစ်ပင်သစ်ကိုင်းများ ခုတ် ထွင် ရှင်းလင်းနေခြင်းကြောင့် မီးဖြတ် ထားခြင်း ဖြစ်လေ့ရှိပါသည်။

ယခုလည်း ရုံးပိတ်ရက်နှင့် ကြို ကြိုကြိုပြီး လျှပ်စစ်မီး မလာသဖြင့် ဇနီးဖြစ်သူသည် ထင်းမီးသုံးစွဲ၍ နံနက် ၈ ချက်ပြုတ်နေကြောင်း အိမ်ရှေ့သို့ လေနှင့်ပါလာသော မီးခိုးနံ့ကြောင့် သိနေပါသည်။

ထင်းမီးဖို သုံးစွဲမှုမှာ တစ်ခါတစ်ရံ

၁၂၅ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သာ ဖြစ်တတ်၍ အိမ်နောက်ဘက် ဖြေပြင်မှာ ဆင်း၍ ပြုလုပ်မြဲ ဖြစ်ပါ သည်။

နံနက်ပိုင်း ရေချိုးချိန်မှာ ကျွန်ုပ်တို့ ဇနီးမောင်နှံသည် အိမ်ရှေ့တွင် အဝတ် အစားများ လျှော်ဖွပ်ရင်း စကားပြော နေကြစဉ် အိမ်ဝင်းတံခါးပေါက်မှ မိန်းမ တစ်ယောက် အပြေးတစ်ပိုင်းနှင့် အရေးတကြီး ဝင်လာရင်းမှ...

‘အစ်မရေ... အိမ်နောက်တက် ပီပီမှာ ဘာတွေ့ချက်ပြုတ်ထားခဲ့လဲ ယိဟို... အိမ်ကို ပီလောင်နေပြီ’

ဟု အော်သွားပါသည်။

လေတိုက်ခတ်နေသဖြင့် မီးဖိုမှ တစ်ဆင့် နံဘေး ဝါးထရံကို မီးစွဲ လောင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး မီးတောက်သည် ခေါင်မိုးထိ ရောက်ရှိသွားခဲ့သော်လည်း လူအများ အချိန်မီ ပိုင်းဝန်းငြိမ်းသတ် လိုက်နိုင်သဖြင့် မီးငြိမ်းသွားသည်။ ကျွန်ုပ် ရောက်ရှိသွားချိန် မီးတောက် နေခြင်းကိုပင် မမြင်တွေ့လိုက်ခဲ့ရပါ။

ယနေ့ခေတ် လူတိုင်းလက်ထဲတွင် လက်ကိုင်ဖုန်းများ ကိုယ်စီလိုလို ရှိနေ ကြချိန်တွင် တစ်ခုတစ်ဦးက မီးသတ် ဌာနကို ဖုန်းဆက်အကြောင်းကြား လိုက်သဖြင့် မိုင်ဝက်ခန့်မျှသာ ကွာဝေး မည့် မီးသတ်ဌာနမှ မီးသတ်ကားကြီး (၃)စီး ရောက်ရှိလာခဲ့လေသည်။

မီးသတ်ကားများ ရောက်ရှိလာခဲ့ ခြင်းကြောင့် ပြဿနာက ဖုံး၍ဖိ၍ မရတော့ဘဲ မီးသတ်ဥပဒေအရ မီး ပေါ့ဆမှုဖြင့် အရေးယူခံခဲ့ရရာ ရဲစခန်း ရောက်၊ တရားရုံးရောက် ဖြစ်သွား၏။ ဆုံးရှုံးမှုတန်ဖိုး နှစ်ထောင်ကျပ် မီး လောင်ချိန် တစ်မိနစ်ကြာ မီးလောင်မှု သည် သတင်းစာများတွင် သတင်း အဖြစ် ရေးသားရသည်အထိ ကြီးကျယ်

သွားလေသည်။

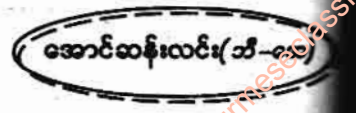
မည်သူကမျှ ပြဿနာလုပ်၍ မပြော သော်လည်း ပျားတို့၏နေအိမ်(ပျားအုံ) ကို မဆင်မခြင် အောက်မှ မီးခိုးပိုင်း တိုက်ပြီး ဒုက္ခပေး နှောင့်ယှက်ခဲ့သူကို တူညီထိုက်တန်သော တုံ့ပြန်မှုဖြင့် သဘာဝတရားက ဆုံးမခဲ့ကြောင်း ကိုယ်တိုင်ကျူးလွန်သူ ကျွန်ုပ်က ကောင်းစွာ သဘောပေါက် နားလည် သွားပါသည်။

ကျွန်ုပ်၏စိတ်ကို ခြောက်လှန့်နေဆဲ ရှိသည်က တတိယမြောက်ဆိုးကျိုးနှင့် ဘေးအန္တရာယ်ထပ်မံ ပေါ်ပေါက်လာ လေဦးမလားဟူသော စိုးရိမ်မှုပင် ဖြစ် လေသည်။ စင်စစ် “**ကိုယ်ပြုသည်ကံ ပဲ့တင်သံ၊ ကိုယ်ထံပြန်လာခြင်း**” ဖြစ်တော့သည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာရှုသူ များအနေဖြင့် ကျွန်ုပ်ကဲ့သို့ မှားယွင်းစွာ ပြုမှုခြင်းမှ ရှောင်ရှားနိုင်ရေးအတွက် မေတ္တာရှေ့ထား ရေးသားလိုက်ရမိ သည်။

စာကြွင်း... မိမိနေအိမ်ဝန်းကျင် ကို ပျားအုံစွဲကပ်ခြင်းခံရပါက ပျားအုံ အနီးအနားတွင် ရေခွက်ကြီးကြီးဖြင့် ရေထည့်ပေးထားပြီး ပျားများထံ ကြိုဆိုမေတ္တာပို့ပေးပါ။ ကောင်းကျိုး ကို သယ်ဆောင်၊ မကောင်းကျိုးထံ ဖယ် ရှောင်စေဖို့ ဆုတောင်းပေးနိုင် ပါသည်။

ဇနိတ် ပါကံ ဇနိတ်
(တူသောအကျိုးကို ပေးတတ်၏)

ကျောက်သံသွား

သာစည်ရွာ

သိန်းသွားသူတော်

ရှေးပစ္စည်း နှင့် ဆေးနည်းအမျိုးမျိုး

ကျောက်-အထက်မင်းလှသွား အဖေ
သာစည်ပေါ်တွင် တွေ့ဆုံခင်မင်ခဲ့ရ
မောင်ထွန်းလင်းအောင်က သူ
သာစည်ရွာကလေးသို့ အလည်
ခဲ့ပါရန် ဖိတ်ခေါ်သည်။ မင်းလှမြို့
တစ်ဖက်ကမ်းတွင်ရှိ၍ စက်တပ်
တော်ကလေးများဖြင့် ကူးသန်း
ထားနိုင်သည်။

သာစည်ရွာ အနီးဝန်းကျင်၌
ဘောင်ခေတ်နှောင်း၌ ထင်ရှား
ပြင်ကွန်းမြို့ဟောင်း အင်္ဂလိပ်
နောက်ဆုံးစစ်ပွဲ၌ အရေးပါခဲ့
ကွေ့ချောင်းခံတပ်၊ သီပေါမင်း
သော သာသနာပိုင် တာဝန်
ဆွဲတံဆိပ်များကို ငြင်းပယ်၍
ဆုတံဆိပ်သော ရွှေကျင်ဆရာတော်

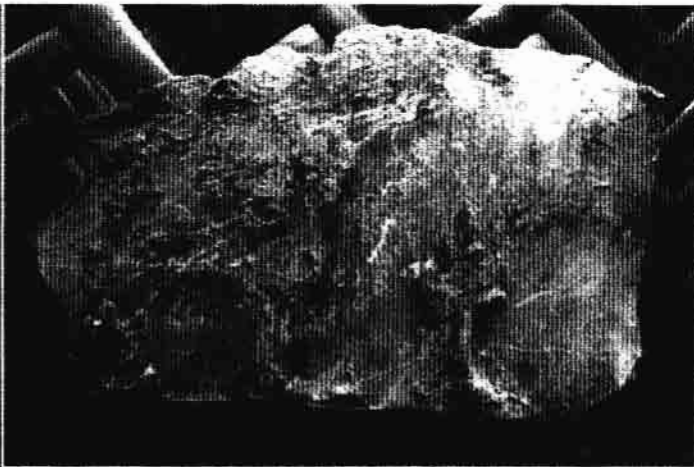
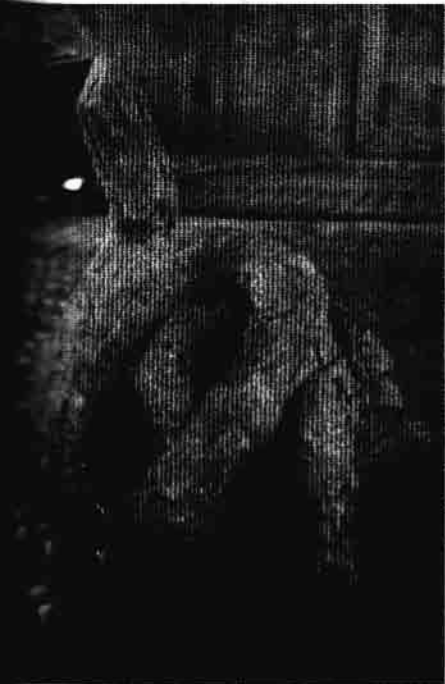
ကျောက်သံသွား၏ အရွယ်အစား

ဦးစာဂရု၏ တောရသွားမင် စသည် သည်။
သမိုင်းဝင် နေရာထူးများစွာရှိကြောင်း မင်းလှခံတပ်အနီး ကမ်းခြေမှ
ကြားသိရသဖြင့် သာစည်ရွာကလေး ရောတီမြစ်ကူးကာ တစ်ဖက် မျက်နှာ
သို့ အလည်အပတ် လိုက်ပါဖြစ်ခဲ့ ချင်းဆိုင်ရှိ သာစည်ရွာသို့ သွားရ၏။

www.burmeseclassic.com

လေထုထွက်

နွယ်နဂါး တစ်ဖက်ခြင်တွင်

ခြင်ခြင်းဖြစ်ရာ နှစ်ကြာရှည် အပူလွန်
ကျောက်ဖြစ်သွားသော ဤ
ကျောက်အံသွားသည်လည်း ရင်တွင်း
နွယ်တွင်း ဝေဒနာများကို သက်သာ
ကျောက်ကင်းစေနိုင်သည်ဟု ယူဆဖွယ်
ဖြစ်

နွယ်နဂါး

အထပ်ထပ် ရစ်ပတ်ကွင်းထိုးနေ
သော နွယ်လိမ်ကွင်းထိုး ဖြစ်သည်။
အိမ်ထွက် ပါးပျဉ်းထောင်နေသည့်
အိမ်ပုံသဏ္ဍာန်ရှိ၏။
မူလက နဂါးခေါင်းနှင့် အလွန်တူ
ဆရာဦးမင်းနိုင်က မည်သူ့ကိုမှ
မိတ်တယ်ခွင့် မပေးခဲ့ပေ။
ဖိစွာရေနေယဆိုင်ရာ ဝေဒနာရှင်
များ ကြုံတွေ့ရပါက ထို နွယ်နဂါးဖြင့်
အသကယ်မပေးတတ်သည်။ သူ
နွယ်လွန်ပြီးနောက် ထုပ်ပိုးသိမ်း
ဆည်းထားရာ နဂါးအမောက်သဏ္ဍာန်
ကြောသွားသည်ဟု ဆို၏။

မြွေပို၊ မြွေမ သံဝါသပြုရာ
နေရာမှ ရခဲ့သော သိဒ္ဓိဝင်
နွယ်ကွင်းထိုးဖြစ်ကာ စွပ်စွဲ
ပြောဆိုခံရခြင်း၊ ဆေးမလိုက်ခြင်း
(ရောဂါဝေဒနာ သက်သာစေမည့်
ဆေးဝါးမတွေ့ခြင်း) စသည် ကြုံရပါက
နွယ်နဂါးကို (စွန့်ထားသော) ဘုရား
သောက်တော်ရေဖြင့် စိမ်ကာ နဖူးတွင်
မှန်ကွဲခြင်း(စိမ်ရေကို လက်ဖြင့်တို့ကာ
ဝေဒနာရှင်၏ နဖူးအလယ်ပျက်မှောင်
တွင် ဆနွင်းမကင်းကွက် ၎် လေး
ထောင့် ချွန်းပုံသဏ္ဍာန်ကို စတီ
သဘောအရ ရေးခြစ်ခြင်း)

နေအိမ် ဥဂ္ဂတိုင် (နေအိမ်တွင်
အရွေ့တောင်ထောင့် အရပ်ရှိတိုင်)
ကို ပက်ဖျန်းခြင်း ပြုပေးရသည်။

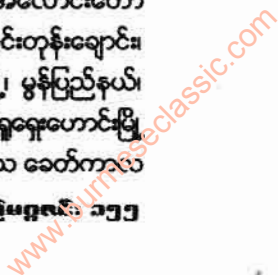
[နဂါးသည် စနေနံ့ရပ်ပုံဖြစ်၏။
“နွယ်”သည် စနေနံ့ ဦးစီးပညတ်
ဖြစ်ရာ နွယ်နဂါးသည် စနေအား
ကောင်းသော ပညတ်ဖြစ်သည်။
နန္ဒီသေနထုံးအရ “တေစ”အင်္ဂါကို
အောင်နိုင်သည်ဖြစ်ရာ အင်္ဂါဂြိုဟ်
ဆိုင်ရာ စုန်း၊ အစွပ်အစွဲ၊ ဆေး
စသည် ပရိယာယ်များဆိုင်ရာ အနိုင်

“ဓာတ် ဆောင်နေသည်ကို တွေ့ရ
၏။

နောက်ခံဖြစ်စဉ်အရ ထူးခြား
သော သိဒ္ဓိကို ကာရက ထောက်ပံ့
ပေးထားခြင်းဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဆီ၊
ဆန်း၊ ဆား၊ စက်ပစ္စည်း၊ အစားအစာ၊
စကား၊ အငြင်းအခုံ၊ မုဆိုးရိုး၊ မုဆိုးမ၊
လက်အောက်ငယ်သား၊ စာအုပ်၊ လက်
စွမ်း၊ မျက်စိ၊ ကိုယ်အင်္ဂါ ချွတ်ယွင်းမှု
စသည့် အင်္ဂါပရိယာယ်ဆိုင်ရာ ကိစ္စ
များအတွက်လည်း အောင်မြင်နိုင်
သည်ဟု ယူဆဖွယ် ရှိပေသည်။]

မြေဆေးတံ

ရှေးခေတ် မြေဖုတ်ဆေးတံများ
ဖြစ်သည်။ မြေမီးဖုတ် ဆေးတံများကို
ရှေးခေတ် မြို့ပြနိုင်ငံများ ထွန်းကားခဲ့
သည့် နေရာအချို့၌ တွေ့မြင်ခဲ့ရ၏။
မွန်ပြည်နယ်၊ ပေါင်မြို့နယ်၊ စမ္မာ
နဂိုဏ်းမြို့ဟောင်း၊ အလောင်းတော်
ကဿပကြိုးပိုင်၊ မင်းတုန်းချောင်း၊
စစ်ကိုင်းမြို့၊ ပြည်မြို့၊ မွန်ပြည်နယ်၊
သံဖြူရေပြင်မြို့နယ်၊ ဝါခရူရှေးဟောင်းမြို့
စသည်ဖြင့် နေရာဒေသ ခေတ်ကာလ

◆ မိုးကြိုးသွား သို့မဟုတ် ရှေးခေတ်ကျောက်ပုဆိန်များ

အလှမ်းကွာကြသော်လည်း သွန်းလုပ်သော ကနုတ်ပန်းလက်ရာများမှာ တူညီနေသည်ကို တွေ့ရ၏။

ယခု သာစည်ရွာ (မကွေးမြို့နယ်) ၌ တွေ့ရသော မြေဆေးတံမှာ ယူခေတ်လက်ရာဖြစ်ဟန် ရှိသည်။

ဆေးအသုံး မသိရှိရပါ။ ဈေးအရောင်းအဝယ် ကောင်းမွန်စေရန် ဆေးတံတွင် ထီးရိုက်ထူကာ ဆိုင်များ၌ အဆောင်ယတြာ ပြုကြကြောင်း သိရ၏။

ဆေးတံမှ 'တေဇ'အောင်ဓာတ်ဆောင်၍ စနေက အင်္ဂါကို အောင်နိုင်၏။ ထို့ကြောင့် စနေနံ့ထီးကို အားဖြည့်ကာ ဈေးဆိုင်အတွက် အရောင်းအဝယ် သွက်လက်စေရန် ယတြာပြုကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ထီးကို စနေနံ့ ပိုင်ဆိုင်သည့် အနက်ရောင် ညိုမှောင်သော အရောင်ဖြင့် အသုံးပြုပါက ပို၍ ထိရောက်နိုင်ပေသည်။

ဤမြေဆေးတံများက နှစ်ကာလရှည်ကြာ၍ ပရဇာတ်အားကောင်းသဖြင့် ခေတ်ပေါ်ဆေးတံများကို အသုံးပြုခြင်းထက် ပို၍ ခရီးရောက်ခြင်းဖြစ်

၁၅၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သည်။

ကျောက်ပုဆိန်

ကျောက်မိုးကြိုးသွားဟု ခေါ်ကြသည်။ မိုးကြိုးပစ်ခြင်းသည် ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးတို့အကြားရှိ လျှပ်စစ်ဓာတ်(ပိုမ) အစွန်းနှစ်ခု ထိစပ်ပေါင်းစည်းခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုသို့ ထိစပ်ရာ (မိုးကြိုးပစ်ရာ) နေရာရှိ အစိတ်အပိုင်းကို မိုးကြိုးသွားဟု ခေါ်ဝေါ်သုံးစွဲ၏။ သစ်ပင်၊ ကျောက်၊ သံသတ္တု စသည် အမျိုးမျိုး ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

ဤ ကျောက်ပုဆိန်ကလေးများမှာ မိုးကြိုးသွား(မိုးကြိုးထိမှန်ခြင်း) ဖြစ်နိုင် သကဲ့သို့ သာမန်(မိုးကြိုးမခသော) ပစ္စည်းလည်း ဖြစ်နိုင်၏။

သို့သော် ဈေးခေတ်၊ ကျောက်ခေတ်ကာလက အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းဖြစ်သောကြောင့် ပရဇာတ် ပြည့်ဝ၏။ ဤကျောက်ပုဆိန်ဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်ရှိ အကြောအခြင်များကို ထုခိုက်ဖြေလျှော့ပေးနိုင်၏။

ကျွန်ုပ်၏ ဆေးပညာ ဆရာတစ်ဦး

ဖြစ်သော ဦးကျော်ညွန့်(ပျော်ဘွယ်) ဤသို့ ပြောပြခဲ့၏။

'ခန္ဓာကိုယ်မှာရှိတဲ့ အကြောအမြေတွေကို နှိပ်နယ်ကုသခြင်းဟာ ပထမဓာတ် ဖြည့်ဆည်းပေးတာပဲ။ အနောက်တိုင်းကတော့ ထုထောင့်ပေးတယ်။ တရုတ်ဆေးပညာမှာပေးအပ်စိုက်တယ်။ ဆေးရွက်အပူပေးတယ်။ ဒါတွေဟာ ဝေဒနာသက်သာအောင် ကုသတဲ့ ပထဝီအားဖြင့် ကုထုံးချင်း အတူတူပါပဲ။

ဆိုင်ရာအကြောဆုံ နေရာတွေကို နှိပ်နယ်ပေးခြင်း။ ရွှေသွင်းခြင်း၊ မိုးကြိုးသွားလိုခေါ်တဲ့ ရှေးခေတ်ကျောက်ပုဆိန်တွေနဲ့ အသာအထုထောင်းခြင်းတို့က အခြေခံကုတုတယ်။ အပ်စိုက်ခြင်း၊ နှိပ်နယ်ခြင်းအကြောပြင်ခြင်းက ကျွမ်းကျင်မှုတယ်။

ငါးတစ်ကောင်ကို ကျွမ်းကျင်တံငါက မှိန်းနဲ့ ပစ်ဖမ်းတာနဲ့တူတာရွှေသွင်းကုထုံး။ မိုးကြိုးသွားကုထုံးပိုက်ကွန်ပစ်ဖမ်းတာနဲ့ တူတယ်။

ရှေးခေတ်ကတည်းက အသုံးပြုကြပေမယ့် ထီးသုံး နန်းသုံးအသုံးလျှို့ဝှက်ထားရာက ပျံ့ပွားမှု အားလျော့လာရတာပါ။ မြန်လည် ဖော်ထုတ်အခါ တရုတ်အပ်စိုက် ကုထုံးတွေအဆင်ပြေ အသုံးတည့်တာ တွေ့ရတယ်။

အပ်စိုက်ကုထုံးမှာ "လေ" လေခွဲထားတယ်။ (၁)ကျုံးချို၊ (၂)ယုန်(၃)ဝေချို၊ (၄)ယွယ်ချိုတဲ့။ မြန်တိုင်းရင်းဆေးပညာမှာ (၁)ပါနလေ၊ (၂)ဥဒါနလေ၊ (၃)သမာလေ၊ (၄)အပါနလေဆိုပြီး ခွဲခြားပုံနဲ့တူပါ။

မြန်မာတိုင်းရင်းဆေး အလိုအလေ၊ သည်းခြေနဲ့ သလိပ် သုံးစွဲ

ဒေါသသုံးပါးလို့ခေါ်တယ်။ ဒီသည်းခြေ
လေ၊ သလိပ်တို့ ဖောက်ပြန်တဲ့အခါ
လူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို ဖျက်ဆီးတတ်တဲ့
အတွက် ဒေါသလို့ အမည်ပေးထား
ခြင်းဖြစ်တယ်။

ဒီဒေါသသုံးပါး ဖောက်ပြန်တဲ့
အတွက် ခန္ဓာကိုယ်မှာ ရောဂါဝေဒနာ
တွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရတယ်။

ဒေါသသုံးပါးဆိုင်ရာ အကြောဆုံ
နေရာတွေကို မြန်မာခန္ဓာဗေဒပညာ
(anatomy) မှာ အတိအကျ ဖော်ပြထား
ခြင်း မရှိဘူး။ ရှိခဲ့ရင်လဲ လူအများ
အသုံးပြုနိုင်အောင် ပျံ့နှံ့ခြင်း မရှိခဲ့ဘူး။

တရုတ်အပ်စိုက် ကုထုံးမှာတော့
အတိအကျ ဖော်ပြထားတယ်။ အပ်စိုက်
ကွက် "ရှီ" တွေဟာ ဒေါသသုံးပါးဖြစ်
တဲ့ လေ၊ သည်းခြေ၊ သလိပ်တို့ တည်ရာ
အကွက် အခင်းတွေပါပဲ။

အဲဒီ အကွက်အခင်းတွေကို ရွှေ
သွင်းခြင်း၊ မိုးကြိုးသွားနဲ့ ထုရိုက်ပေး
ခြင်း၊ ပိုမို တတ်ကျွမ်းနားလည်သူက
လက်နှိပ် အကြောပြင်ပေးခြင်းအားဖြင့်
ရောဂါဝေဒနာကို လျင်မြန်ထိ
ရောက်စွာ ကုသပေးနိုင်ပါတယ်။

(ဆရာဦးကျော်ညွန့်သည် လဝက
ဒုဗ္ဗိ၊ မု၊ တာဝန်ဖြင့် ပေါင်ဖြို၍
၁၉၄၆ ခုနှစ်မှ ၁၉၄၉ ခုနှစ်အထိ
တာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ် ကာလ
အတွင်း မိုးကြိုးသွားကုထုံးနှင့်
ရွှေသွင်းကုထုံးများကို မမြင်မချစ်ဘဲ
သင်ကြားပေးခဲ့သည့် ကျေးဇူးရှင်
သင်ဆရာတစ်ဦး ဖြစ်သည်။)

အကြောင်းတိုက်ဆိုင်စွာပင် ကျွန်ုပ်
မှာ လက်ဝဲခြေဖောင့် အသားနာခြင်း၊
လက်ဝဲလက်ဖျံ ကိုက်ခဲခြင်း၊ ခါးနာခြင်း၊
လက်ယာလက်ချောင်းများ ထုံကျဉ်ခြင်း
စသည် အာဂန္ဓ ၀ေဒနာများစွာ ခံစား
ရချိန်ဖြစ်ရာ (ကျောက်ပုဆိန်) မိုးကြိုး

သွားကုထုံးဖြင့် ကုသ(ထုထောင်း)
ကြည့်ရာ ၀ေဒနာများ သက်သာ
ပျောက်ကင်းသည်ကို ဝမ်းမြောက်ဖွယ်
တွေ့ကြုံရသည်။ ခါးနာခြင်း ၀ေဒနာ
သာ တချို့တစ်ဝက် ကျန်ရစ်၏။

(ခါးနာခြင်း အကြောင်းရင်းများ
စွာရှိရာ အဓိကအကြောင်းရင်းကို
ရွာရွာကုသနိုင်မှသာ သက်သာ
ပျောက်ကင်းနိုင်ပေသည်။

အကြောပြင်နှိပ်နယ်ခြင်း၊ ရွှေ
သွင်းခြင်း၊ မိုးကြိုးသွားဖြင့်ထုထောင်း
ခြင်း စသည်တို့က အဓိကအတန်
သက်သာရာရစေရန် စွမ်းဆောင်နိုင်
လေသည်။)

လနေ့ကျောက်

ရွာအနီးဝန်းကျင်ရှိ တောင်ကမူ
များမှ တူးဖော်ရရှိသည်။ သာစည်ရွာ၏
တောင်ဘက် တစ်မိုင်သာသာခန့်တွင်
ရှိသော ဘုရားကုန်းကျေးရွာတွင်မူ
ပေါများစွာ ရရှိနိုင်သည်။

ဆေးအသုံးကို မသိကြပေ။ ယာမြေ
များ၌ လချေးအမှုန်ပြု၍ ကြံပက်ပေး
ထားပါက သီးနှံအတွက် ကောင်းစေ
သည်။ မိုးနည်းပါးသော ကာလများ၌
အစိုဓာတ်ကို ထိန်းပေးသည်။

နေအိမ်ရှိ အလှစိုက်ပန်းပင်များ
အတွက် ပန်းအိုးမြေတွင် လချေးမှုန့်
ရောထည့်ထားခြင်းဖြင့် ပန်းပင်များ
ရေမရ (ရေမလောင်း)သော်လည်း
ညှိုးနွမ်းမှုမရှိဘဲ ကြာရှည်ခံ၏။ လချေး
ကျောက်ကိုမီးဖုတ်၍ နောက်ကျိနေသော
ရေအိုးတွင် ထည့်ပါက ရေများ ကြည်
လင်သွားစေသည်ဟု ပြောပြကြသည်။

အစာဆိပ်မြေဓာတ်

မြစ်ကမ်းနားတွင် ပေါက်လှေရှိ
သော အလှေကျ ပဒိုင်းပင်များမှ

ပဒိုင်းသီးများကို အစေ့များထုတ်ကာ
သီးခွံအတွင်း အိမ်သုံးဆား အပြည့်
ဖြည့်ရသည်။ ဝါးတုတ်ချောင်းငယ်များ
ဖြင့် အလုံးမပျက်စေရန် သီထိုးကာ
မီးဖုတ်ပြာချရသည်။

အစာတောက်ခြင်း၊ မသင့်သော
မတည်သော အစာစားမိခြင်း၊ အစာ
မကြေလေအောင်ခြင်း၊ ဖျိုအန်ခြင်း
များအတွက် ယင်းပြာ အနည်းငယ်ကို
လျက်ပေးခြင်းဖြင့် လျင်မြန်စွာ
သက်သာ ပျောက်ကင်းစေသည်ဆို၏။

ဒံ့ဆုတ်နာပျောက်ဓာတ်

လောက်သေရွက်နှင့် မုယားကြီး
ရွက်ကို ရောကျို၍ အရည်ကို သောက်
ပေးခြင်းဖြင့် အဆုတ်နှင့် ပတ်သက်
သော ရောဂါမှန်သမျှ သက်သာ
ပျောက်ကင်း၏။

ကလေးရင်လူးဓာတ်

စမုန်နက်ကို နေလှန်း အမှုန်ပြုကာ
ဆေးရွက်ကြီးပြာနှင့် ဆတူရောလျက်
အုန်းဆီဖြင့် ဖျော်ရသည်။

ကလေးရင်လူးဆေး ဖြစ်သည်။
ကလေးသူငယ်များ ဖျိုအန်ခြင်း၊
တက်ခြင်း၊ ဗိုက်နာဗိုက်အောင့်ခြင်း
တို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေသည်။

မိတ်ပျောက်ဓာတ်

မန်ကျည်းရွက်နုနှင့် ဩဇာရွက်နုကို
ချဉ်ရည်ဟင်းချက်သောက်ခြင်းဖြင့်
ရာသီဥတု ပူပြင်းမှုကြောင့်ဖြစ်သော
ယားနာ၊ မိတ်၊ အဖုအပိမ့်များ
သက်သာ ပျောက်ကင်းစေလေသည်။

(ရှင်းလင်း ပြောပြပေးကြသော
ဆရာဦးပင်းနိုင်၏ ဇနီးနှင့် သားသမီး
တို့အား ကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။)

ခရီးသွားသူတော်
နက္ခတ္တဓမ္မာဓိဗြညီမဂ္ဂလင်း ၁၅၅

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ အမှတ် (၃၂၄) နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း (၂၃)နှစ်ပြည့်အမှတ်တရ အထူးထုတ် စာမျက်နှာ (၁၄၀,၁၄၁) “ထူးခြားဆန်းပြား ဝါးမင်း” ရေးသားသူ ဒဏ္ဍာရီ (စက်မှုလယ်ယာ-ဆင်ဖြူကျွန်း)မှ ဝါးမင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဗဟုသုတကြွယ်ဝလှသော သုတေသီများ အနေနှင့် ဝါးမင်းပင်စိုက်ခြင်း၏ ကောင်းကျိုးဆိုးကျိုးများကို စာဖတ်သူများ ဗဟုသုတတိုးပွားစေခြင်းငှာ တစ်ဆင့် ရေးသားဖော်ပြပေးပါရန် မေတ္တာရပ်ခံပါသည်ဟု ပါရှိလာပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကို ဖတ်လာခဲ့သည်မှာ (၁၅)နှစ်ကျော်ခဲ့ပါပြီ။ သို့သော် စာရေးဖို့ မရည်ရွယ်ဖြစ်ခဲ့ပါ။

သို့ရာတွင် အထက်ပါစာကို ဖတ်လိုက်ရ၍ ဝါးမင်းနှင့်ပတ်သက်၍ အသုံးဝင်ပုံများနှင့် အစွမ်းရှိပုံများကို ဗဟုသုတ ဖြစ်ကြစေရန် ကျွန်ုပ် သိရသရွေ့ ရေးသားလိုက်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့နှင့် ခင်မင်သော ဓမ္မမိတ်ဆွေ ယောဂီ ဦးမြဆိုသူနှင့် တရားဓမ္မဆွေးနွေးစကားပြောဆိုရင်း စကားလက်ဆုံကြနေပါသည်။

နောက်ဆုံး ဦးမြကို ဝါးမင်းအကြောင်းကို မေးမိပါသည်။ ဦးမြပြောကြားချက်များကို ကျွန်ုပ်တို့မှတ်စုစာအုပ်ထဲ ရေးမှတ်ထားလိုက်ပါသည်။

ဤကဲ့သို့ ရေးမှတ်ထားသော စာသားအတိုင်း ပြန်လည် ရေးသားလိုက်ပါသည်။

ဝါးမင်းပင်အား နေဒဏ်မတိုက်တာဝင်းအတွင်း စိုက်ထားခြင်း၊ လုပ်ငန်းခွင်စားပွဲအနီးတွင် ဆောင်ယူထားခြင်းဖြင့် အလုပ်အကိုင်များ အဆင်ပြေ ချောမွေ့

ဝါးမင်း နှင့်ပတ်သက်၍

အသုံးဝင်ပုံများနှင့် အစွမ်းရှိပုံများ

စေပြီး ဥစ္စာစီးပွားလားတာများနှင့် ကြီးပွားတိုးတက်စေကြောင်း...

မိမိအား မကောင်းကြံလို၍ စုန်း၊ ကဝေ အမှောင့်ပယောဂ အတိုက်အခိုက်တို့ကို တန်ပြန်စေနိုင်သည်။
ဗိုက်နာခြင်း၊ ဗိုက်အောင့်ခြင်း၊ ဝေဒနာရှိသူများအားလည်း ဝါးမင်းပင်သို့မဟုတ် အဆစ်တို့နှင့် ဗိုက်နာ၊ ဗိုက်အောင့်သည့် နေရာတို့တွင် ထောက်ပေးခြင်းဖြင့် ပျောက်ကင်းစေနိုင်သည်။ အဆိပ်ရှိ သတ္တဝါများ မနေနိုင်။

နေရာတိုင်းတွင် မပေါက်ပါ။ မတိုက်တန်ပါက ရွှေပြောင်းသွားတတ်ပါသည်။

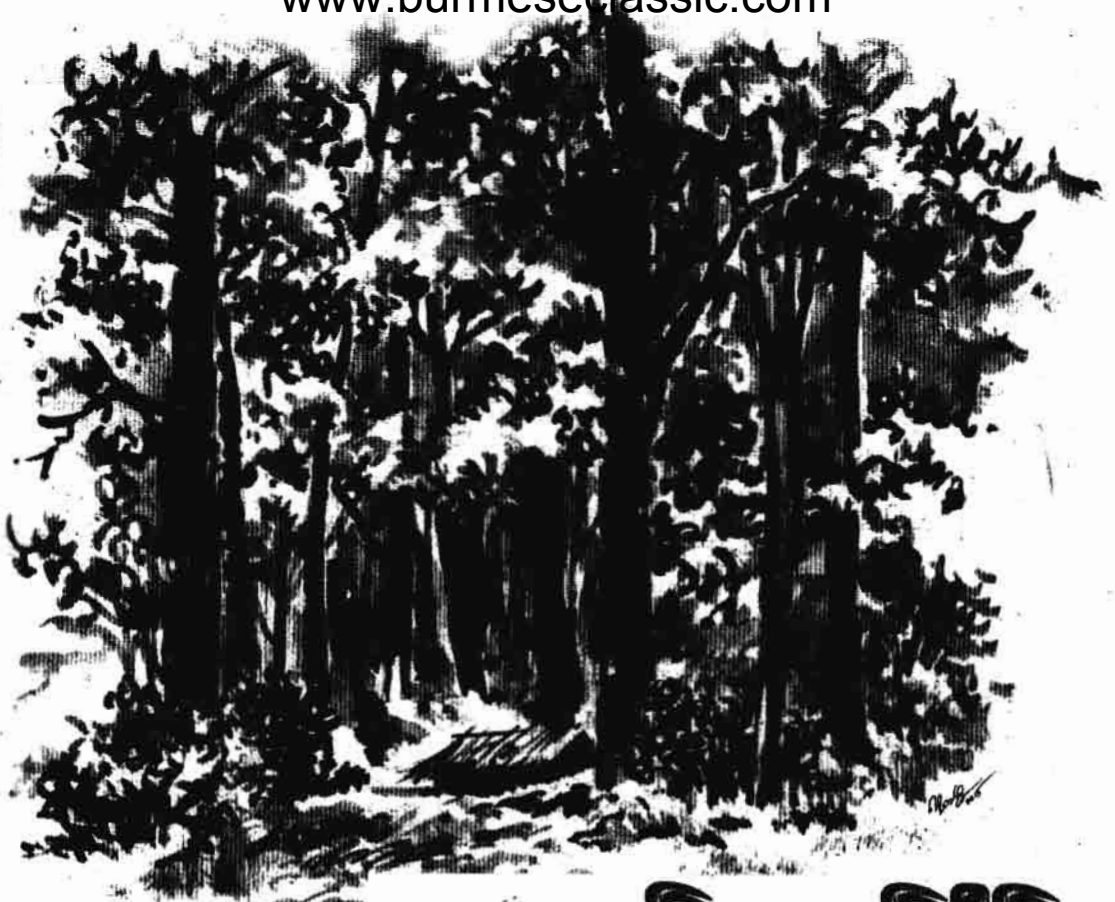
ဝါးမင်းဆောင်သူများသည် ဘာသာရေးကို အမြဲ ဂရုစိုက် ပြုလုပ်ရမည်။ ဂုဏ်တော်ကို ပုတီးစိပ်ခြင်း၊ ဝိပဿနာပွားများခြင်း ပြုလုပ်ရသည် ကာမေသုကံ၊ သုရာကံနှစ်ပါးကို ထိန်းနိုင်လျှင် ပိုပြီး အစွမ်းပြပါသည်။

သုခိနော ဝ ခေမိနော ဟောဇ္ဈသဗ္ဗ သတ္တာ ဘဝဇ္ဈ သုခိတတ္တာ။

ဆရာစိန်-ဝေဒသုတေသီ

ဝါးမင်းပင်၏အရည်တက်ထားအတွင်း အဆစ်(၇)ဆစ်မှ အထက်ရှိလျှင် ထောက်ပံ့ပေးရန်အစွမ်းထက်ကြွတ်သည်။

အော့စခန်းမှ ညဉ့်အိပ်

(၇)ခေါက်ရွတ်ပါက

ယုံချင်ယုံ မယုံချင်နေ စာရေးသူ အဖို့က အိပ်ရာထဲရောက်ပြီဆိုလျှင် အောက်ဖော်ပြပါ ဂါထာလေးကို (၇) ခေါက်ရွတ်ပြီး အိပ်ပါသည်။ တောထဲ တောင်ထဲသွားသည့်အခါများ၌လည်း ရွတ်ပါသည်။

ယုတ်စွအဆုံး ကုက္ကသယဆည်ကြီး တောင် တရားစခန်း ညဉ့်အိပ်ညဉ့်နေ သွားလျှင်လည်း နှုတ်ဖျားက အမြဲ တစေ ရွတ်လေ့ရှိသဖြင့် ရွတ်ပြီးမှ အိပ်ပါသည်။

သည်ဂါထာလေး ရခဲ့ပုံမှာ နားနောင်ကျောင်း မဟာသကြိန် ကာလ ဥပုသ်စောင့် ညဉ့်အိပ်သွားစဉ် က ဆရာတော် ဦးကလျာဏထံမှ ရခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်သည်ပင်လျှင် ဂျပန် ခေတ် စစ်ပြေး တိမ်းရှောင်ရစဉ်က မဟူရာတောသို့ တိုင်းပြည်အခြေအနေ အရ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ရသည်။

ဆရာတော်၏ အပြောကတော့ လက်ဆင့်ကမ်းဆရာများ၏ ပေးခဲ့ သည့် ဂါထာဟူ၍လည်း ဖြစ်ပါသည်။ အညွှန်းတွေများသွားပါသည်။ စာဖတ် ပရိသတ်များအား အောက်ပါအတိုင်း တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

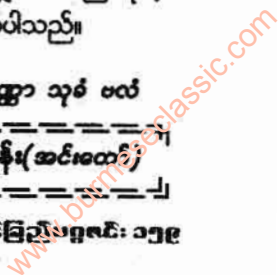
‘ဦ’ အရှေ့ဘက်၊ အနောက်ဘက်၊ ပြောက်မှာ ရှပ်ရွှေကုဋိ တောင်မှာရဟန္တာ အလယ်ကောင်မှာ စက်လေပြာ ကာဆရာ

ကာ ကွယ်ဆရာကွယ်’ ဆိုပြီး (၇)အုပ်ရွတ်ပါ။ ဘေးရန် အန္တရာယ်များ ကင်းရှင်းပါသည်။

တောစခန်းမှသာမဟုတ် နေအိမ်၌ ဖြစ်စေ၊ မီးရထားဖြင့် ခရီးသွားသူများ ဖြစ်စေ ယုံကြည်လျှင် အသုံးပြုနိုင်ပါ သည်။

စေတနာမှန်လျှင် ကံသည် ကိုယ့်ထံ ရောက်လာတတ်ပါသည်။

အာယု ဝတ္ထော သုခံ ဗလံ
┌───┬───┬───┬───┬───┬───┬───┬───┬───┬───┐
မောင်ဗဟိန်(အင်းစော)၊
└───┬───┬───┬───┬───┬───┬───┬───┬───┬───┘

အောက်တိုဘာလတွင်...

† ကြက်နှစ်ဖွား

ဒေါသကြောင့်

အများကြုံရတတ်သဖြင့် ဆင်ခြင်သင့်သည်။ စိတ်မချမ်းမြေ့ဖွယ် အနိဋ္ဌာရုံမြင်ကွင်းများ မြင်တွေ့ရဖွယ် ရှိသည်။

ပညာရေးတွင် လစ်ဟင်းနေလိမ့်မည်။ သစ်တောထွက်ပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်၍ အကျိုးအမြတ်ရရှိနိုင်သည်။

† နွားနှစ်ဖွား

အကြံအစည်အချို့

အောင်မြင်သောကာလ

ဖြစ်သည်။ အိမ်ခြံမြေ ပြုပြင်မွမ်းမံ ရတတ်သည်။

အစာအိမ်နှင့် ပတ်သက်သော ဝေဒနာ များ သတိထားကာကွယ်ပါ။ လွင်ပြင် ကျယ်ဒေသများသို့ အလည်အပတ် သွားရကိန်း ရှိသည်။

† ကျားနှစ်ဖွား

တန်ခိုးဩဇာ မြင့်မား

ထက်မြက်မည်။ ရာထူးအလုပ်အကိုင် တိုးတက်နိုင်သည်။ ကောင်းသတင်းများ ကြားရဖွယ်ရှိသည်။

ဆိုဆေးအဖျော်ယမကာ သောက်သုံး ဖွယ် သောက်သုံးဖွယ် ပစ္စည်းတို့နှင့် ပတ်သက်၍ ငွေကြေးအကျိုးအမြတ် ရရှိမည်။ တစ်ကိုယ်တော် အမျိုးသမီးများ ခင်ပွန်းရကိန်း ကြုံလိမ့်မည်။

† ယုန်နှစ်ဖွား

ဝန်းကျင်နှင့် ဆွေမျိုး

သားချင်းများအကြား အားကိုး လေးစားခြင်းခံရမည်။ ဆီးနှင့် ကျောက် ကပ်ဆိုင်ရာ ရောဂါဝေဒနာများ သတိထား ပါ။

ငါးပိ၊ ငါးခြောက်၊ ခရု စသည် ရေထွက် ပင်လယ်ထွက်ပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက် ၍ အကျိုးပေး ကောင်းမွန်သောကာလ ဖြစ်သည်။

† နဂါးနှစ်ဖွား

ဈေးကွက်သစ်၊ လုပ်ငန်း

စီးပွားအသစ်ကြောင့် ငွေကြေးဆုံးရှုံးရ တတ်သည်။ မြေစမ်း ခရမ်းပျိုးရသော

သံဂဏ နဂါးပျော့ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလအတွင်း ပုံနှိပ်ပွင့်ပို့ချိန်

ကံကြမ္မာ

မရေရာသည့် အလုပ်များကို ရပ်ဆိုင်း ထားသင့်သည်။

ဓာတ်ပေးပစ္စည်းကြောင့် ဘေးဥပဒ် ရောက်ရတတ်သည်။ မိတ်ဆွေဟောင်း များနှင့် ပြန်လည်ဆုံတွေ့ရဖွယ်ရှိသည်။

† မြွေနှစ်ဖွား

တတ်သိပညာရပ်များ ကြောင့် ငွေကြေး လာဘ် လာဘာများ တိုတိုတိတိ ဝင်လာနိုင်သည်။

ကြေး၊ သံ၊ စတီး၊ သတ္တုများနှင့် ဆက်စပ်၍ ငွေကြေးအမြတ်အစွန်း ရရှိသည်။ စည် သွတ်စားဖွယ်များ လက်ဆောင်ရတတ် သည်။ အသက်ရှူလမ်းဆိုင်ရာ ရောဂါ များ သတိထားပါ။

† မြင်းနှစ်ဖွား

ရတနာပုံဆိုက်သော ကာလ ဖြစ်သည်။ ငွေကြေးလာဘ်လာဘာ ရှင်လန်းသွက်လက်မည်။

ယာဉ်ရထားဝင်နိုင်သည်။ ကံတိုက် လုပ်ငန်းများ အကျိုးပေးသော ကာလဖြစ် သည်။ အမျိုးသား ဇာတာရှင်တို့မှာ ဇနီးမယားရကိန်း ရှိသည်။

† ဆိတ်နှစ်ဖွား

မရွေ့မပြောင်းနိုင်သော ပစ္စည်းများဝင်တတ်သည်။ သွားနှင့် ခံတွင်းဆိုင်ရာ ဝေဒနာများ သတိပြုကာ ကွယ်ပါ။

တွင်းထွက်ပစ္စည်းများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ငွေကြေးအကျိုးအမြတ် ဖြစ်ထွန်းနိုင် သည်။ ဖျံရွယ်သူတို့ နှလုံးရေရောက်စွမ်း တွင် စန်းပွင့်သောကာလဖြစ်သည်။

† မျောက်နှစ်ဖွား

ကြုံဆုံရဆိုင်နေရသော အခက်အခဲ ပြဿနာများ ပြေလည်ပျောက်သွားမည်။ ရပ်ဝေးမြေခြားတွင် စီးပွားရှာဖွေ နေသူများ ပြည်တော်ပြန်ရကိန်းရှိသည်။

လျှပ်စစ် အသုံးအဆောင် ပစ္စည်းများနှင့် ဆက်စပ်၍ ငွေကြေးအကျိုးအမြတ် ဖြစ်ထွန်းနိုင်သည်။

† ကြက်နှစ်ဖွား

ယာဉ်ရထား မတော်တဆ ဖြစ်မှုဘေးကို သတိထားကာကွယ်ပါ။ ခင်မင်ရင်းချာသည့် မိတ်ဆွေရင်းများ ကြောင့် ဒုက္ခရောက်ရကိန်း ရှိသည်။

ဖန်ထည်၊ မှန်ထည် ပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်၍ ငွေကြေးအမြတ်အစွန်း ရရှိ နိုင်သည်။

† ခြွေနှစ်ဖွား

အကြံအစည် အောင်မြင် ၍ လုပ်ငန်းဆောင်တာများ သွက်လက် ဖြစ်ထွန်းမည်။

စိန်၊ ကျောက်မျက်၊ တွင်းထွက်ပစ္စည်း များ ဝင်ကိန်းရှိသည်။ အမျိုးသမီးဇာတာ ရှင်များ သားအိမ်နှင့် ပတ်သက်သော ရောဂါ သတိထား ကာကွယ်ပါ။

† ငှက်နှစ်ဖွား

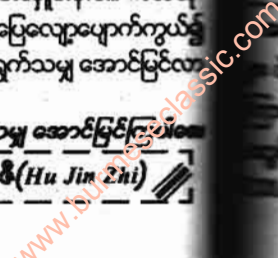
ငွေကြေးများစွာ ဝင်နိုင်ခြေ မရှိသော်လည်း အခက်အခဲ အကျပ် အတည်း ကြုံရပါက အားပေးကူညီမှုများ အဆင်ပြေစွာ ခံစားရရှိနိုင်ကြသည်။

စက္ကူ၊ အထည်အလိပ်နှင့် ပတ်သက် ၍ အကျိုးပေးသောကာလ ဖြစ်သည်။ မျက်စိရောဂါ သတိထားပါ။

ဤလတွင် ကံကြမ္မာ နိမ့်ပါးနေသူတို့ သည် တနင်္ဂနွေနေ့တွင် သက်ကြီးပိုင်း အမျိုးသားတစ်ဦးအား အဖြူရောင်ရှိ သော အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းတစ်ခု လက်ဆောင် ပေးလျှင်အိမ်းပါ။ ကံအဆိုး ပါပအကျိုးများ ပြေလျော့ပျောက်ကွယ်၍ ကြံစည်ဆောင်ရွက်သမျှ အောင်မြင်လာ ပါလိမ့်မည်။

ကြံဆောင်သမျှ အောင်မြင်ကြပါစေ

ဟူရုင်းအီ (Hu Jin Zhi)

သတ္တန်
 ဝင်ငယ်မျိုးဖြစ်၍ အရွက်များ ရိုးတံ
 အပြိုင်ထွက်ကြသည်။ အရင်းအဖျား
 သော လှံသွားပုံအရွက်များမှာ လေး
 တစ်မခန့် ရှည်လျားကြသည်။
 နွေနှောင်းကာလ၌ ရိုးတံဖျားမှ
 နှုတ်ထွက်ကာ အဝါရောင်နှင့် နီညို
 ဆောင် အပွင့်များ ပွင့်လေ့ရှိကြသည်။
 ပွင့်တံရှိ အဖူးများတည်ရှိပုံမှာ စပါး
 နှုတ်စပါးစေ့များသဖွယ် ဝဲယာတစ်
 ဆင့်စီ ဆင့်ထပ်၍ နေကြသည်။
 ဆိုင်ဆုံးမှ သုံးပွင့်စီပြိုင်ပွင့်ကာ အဖူး
 နှုတ်သည်အထိ ဆက်ကာဆက်ကာ
 ပွင့်လေ့ရှိကြသည်။
 တစ်ပွင့်စီတွင် ထောက်တစ်ဖျား
 ပွင့်သည်ဖြစ်ရာ ပွင့်တံထိပ်တွင်
 အပွင့်ပွင့်စီဖြစ်စေ့၍ ဖြစ်လေသည်။
 နီညိုရောင်ပန်းပွင့်သော ပွင့်တံတွင်
 အဖူးများစွာ ပါရှိ၍ အဝါရောင်ပန်း
 ပွင့်သည် ပွင့်တံသည် အဖူးနည်းပါးကြ
 သည်။
 တစ်ပင်တည်းမှ အဝါနှင့် နီညို
 ဆောင်ပွင့်တံ နှစ်ခွဲထွက်ဖူးပွင့်ကြခြင်း
 ရှိသည်။

ထက်မင်းကျိစွာ

ပွင့်တံ၌အစူးတည်ရှိပုံ

နေအိမ်ဂေဟာအဖွဲ့

နိတ်ကောင်ဆောင်သော ဂမုန်း

အရွက်များ အပြိုင်ထွက်ရှိ၍ အဖူး
 ဝဲယာတစ်ဆင့်စီ တည်ရှိနေခြင်း
 ကြောင့် နေအိမ်ဂေဟာများ၏ မျက်နှာ
 တွင် စိုက်ပျိုးထားပါက အိမ်တွင်းရှိ

ပိုးစိန်ကြိုး ခေါင်းပေါင်း

ဂမုန်းဝင်

အိမ်သားမိသားစုဝင်တို့ ချစ်ခင် စည်း
 လုံး၍ အသက်အရွယ် ဝါစဉ်အလိုက်
 ဂါရဝတရား၊ နိဝါတတရားဖြင့်မိသားစု
 သာယာဝပြောစေသည်ဟု ယူဆကြ
 သည်။
 နွေနှောင်းကာလတွင် စတင်ဖူးပွင့်
 ကြလေရာ ပွင့်လင်းခြောက်သွေ့၍
 ပွဲလမ်းသဘင် ကျင်းပကြသည်၌
 အထူးကျော်ကြား လူကြိုက်များခဲ့သော
 မင်းသားဖိုးစိန်နှင့် နှိုင်းယှဉ်
 တင်စားကာ **ဖိုးစိန်ကြိုးခေါင်းပေါင်း**
 ဟု ခေါ်ကြခြင်းဖြစ်သည်ဆို၏။
 ဤဂမုန်းပင်ရှင်သန်၍ အဖူးအပွင့်
 ထွက်သောအခါ ရန်ဘယာနည်းပါး၍
 နက္ခတ္တဗေဒင်မြတ်ပုဂ္ဂိုလ် ၁၆၁

▶ ဘာသာနှင့်အမွေအနှစ်များတည်ရှိရာ

လူအများစုနှင့် သင့်မြတ်အဆင်ပြေ စေသည်။ အများစု လေးစားကြည်ညို ခြင်းကို ခံစားရသည်ဟု သိရ၏။

ဤဂမုန်းကို အဆောင်ပြုစိုက်ပျိုးပါ က ဘုရားတရားသံဃာ ရတနာ သုံးပါးကို မပြတ်မှီဝဲဆည်းကပ်ရ၏။ ဤဂမုန်းပင်မှ အပွင့်သုံးပွင့်ပြိုင်၍ ပြေတ်ပွင့်သကဲ့သို့ ရတနာသုံးပါး ကိုလည်း ပူဇော်ရခြင်းဖြစ်သည်။

သရဏဂုံသုံးပါးတည်၍ ဘုရား ဂုဏ်တော်၊ တရားဂုဏ်တော်၊ သံဃာ ဂုဏ်တော်တို့အား မပြတ်ရွတ်ဖတ်

၁၆၂ နဂျာရာဇာဓိပတိမြစ်မဂ္ဂဇင်း

ပူဇော်ပါက အကျိုးသက်ရောက်မှု မြန်ဆန်ကောင်းမွန်စေသည် ဆိုလေ သည်။

ဖိုးစိန်ကြီးခေါင်းပေါင်း ဂမုန်းပင်ကို မကွေးမြို့နယ်၊ မြင်ကွန်းကျေးရွာ အုပ်စု၊ မြစ်သာစည်ရွာနေ တိုင်းရင်း ဆေးပညာဖြင့် လူအများ လေးစား အားကိုးခြင်းခံရသည် ဦးကြီးမောင် (ကွယ်လွန်)နှင့် ဒေါ်လှကြည်တို့၏ နေအိမ်မျက်နှာစာတွင် တွေ့ရှိ မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထက်မင်းကျော်စွာ

စာမျက်နှာ (၁၆၇)မှ အဆက်

အများပြည်သူသိရှိအောင် အသုံးပြု နိုင်အောင် ဖြန့်ဝေမှု ပြုစောပါပဲ။

ဆရာ၏ မေတ္တာ စေတနာ သစ္စာ ပညာမှာ ကြီးမားထူးခြားမှု တွေ့မြင် လေ့လာရသည်။ စာတွေ့မြင် ရေးသားဖော်ပြခြင်းဖြင့် ပညာရပ်တစ် အတိမ်အနက် ပြီးပြည့်စုံပြီဟု မယူမ နိုင်ပါ။ “လျှို့ဝှက် ဂန္ထိရ ဝိဇ္ဇာမယ” ပညာရပ်ဖြစ်၍ လက်တွေ့ သွားရောက် ကုသ၊ သင်ကြား လေ့လာမှု ပြုနိုင်စေ လမ်းညွှန်ရေးသား ဖော်ပြလိုက်ရ သည်။

ဆရာနှင့် တွေ့ဆုံလိုပါက... ဆရာ ဦးသန်းဝင်း (အတွေးအခေါ်လူတော်)

အမှတ်(၁၀၀၅) မြည်တော်သာလမ်း အလယ်ကုန်း ဖလံရပ်ကွက်၊ ပဲခူးမြို့ မြင့်မြတ်မောင်

စာဂုဏ်များသို့

အသိပေးလျှောက်...

လွန်ခဲ့သော ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်ခန့် စာမူဖြစ်ပါတယ်။ အကြောင်းကြောင့် ကြောင့် မဖော်ပြနိုင်ခဲ့ပါ။ ယခု ဖော် ပေးလိုက်ပါတယ်။ သုတေသီပညာ နှင့် ဤပညာရပ်ကို သိရှိသူများ ပြန်လည်ထုတ်ဖော်၍ နက္ခတ္တဗေဒ မြည် မဂ္ဂဇင်းသို့ ရေးသားပေးကြပါ။ မေတ္တာရပ်ခံ ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...

ဦးကျော်စိုးသိန်း စာတည်းချုပ် နက္ခတ္တဗေဒနှင့် မြေပညာ

ရောဂါဝေးနာများအတွက်

သိပ္ပံဝင် အေးအေး အစီအရင်

မြန်မာ့ပြန်လဲ

သိပ္ပံဝင်အေးအေး အစီအရင်

နက္ခတ္တဗေဒင်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး နက္ခတ္တ ခုနစ်က စပြီး စတင် ဟောပြော တယ်။

အရင်ဆုံး အဂ္ဂိရတ်ပညာကို သူ့လာလိုက်စား ဖို့ထိုးခဲ့တယ်။ အဲဒီ နက္ခတ္တပညာ၊ ဗေဒင်ပညာတွေ စင်နေတော့ အဲဒီ ပညာရပ်တွေကို သူ့လာသင်ယူ အသုံးချခဲ့တယ်။

ကျွမ်းကျင်မှု ရှိလာတဲ့အခါမှာ အဂ္ဂိရတ်ကို အထောက်အကူ ပြုသလို လက်တွေ့လဲ ဟောပြောခဲ့တယ်။

တိုယ်ဆီရောက်လာတဲ့ ဗေဒင် သင်္ဘောရှင်တွေ၊ ဗေဒင်ကို ယုံကြည်သူ တွေအတွက် ပြုဟ်စီးပြုဟ်နင်းနဲ့ ကြောအဆောင်တွေကို ပေးခဲ့တယ်။ နေအထိပါ။ ထိရောက်မှု အကျိုး လက်တွေ့ သိခဲ့ရပါတယ်။

ဒီလို ဗေဒင် နက္ခတ္တပညာတွေ ဟောပြောခဲ့ရင်းနဲ့ ထူးခြားဆန်းကြယ် ချစ်ပညာ၊ ဝိဇ္ဇာမယ ကွင်းဆက်တွေ သူ့လာခဲ့တယ်။ အခု “အိုးလှော် ပညာရပ်”နဲ့ ရောဂါမျိုးစုံ ကုသနည်း ရှင်းပြလိုပါတယ်။

(၇)ရက်သားသမီး ဘယ်သူမဆို၊ ဘယ်အရပ် ဘယ်ဒေသမှာရှိရှိ၊ လူနာ ဘယ်တိုင် လာလာ မလာလာ ဒီနည်း ပညာနဲ့ ကုသ ပျောက်ကင်းနိုင်ခဲ့ပါ တယ်။

မြန်မာ့အစိတ်စိတ်မှာ ကျွန်းသား မီးသွေးနဲ့

အိုးဖင်မှာ စပအင်း(၃)ကွက်ချပြီး အလယ် မှာ လူနာရဲ့ နှေးနံ့သွင်းပြီး အိုးအတွင်းမှာ ရောဂါပြောင်သွင်းတယ်။ ပြီးမှ သိပ္ပံတင်ပေး တယ်။

အဲဒီအိုးကို လူနာရှင်က နှေးညပ်ပြတ် မိထိုးပေးပြီး အိုးမီးကင် (သို့မဟုတ်) အိုးလှော်ရပါတယ်။

ရောဂါဝေးနာ တိုးလာရင် ပူတယ်။ အဲဒီ အခါ မီးလျှော့ပေးရမယ်။ ရောဂါဝေးနာ လျော့လာမယ် သက်သာမယ်ဆိုရင် ရောဂါ ပျောက်တဲ့အထိ အိုးလှော်ရုံ အိုးမီးဖုတ်ရုံနဲ့ အစွမ်းထက်စွာ ပျောက်ကင်းစေပါ တယ်။ ဒီနေ့လက်ရှိ ဆရာအနေနဲ့ ဒီပညာ

ရပ်နဲ့ ဝေးနာရှင်အများအပြား လက်တွေ့ ကုသပျောက်ကင်းစေခဲ့ပါ တယ်။ လက်တွေ့လဲ ကုသပေးနေဆဲ ပါ’

‘အဲဒီပညာရပ်ကို စိတ်ဝင်စားမိပါ တယ်။ ရှင်းလင်းပြောကြားပေးပါ

ဆရာ’

အိုးစီရင် စီမံပုံနှင့်

ရွတ်ဖတ်ရသော ဂါထာ

‘မိမိကုသမယံ လူနာအတွက် မြေအိုးသစ်တစ်လုံး ရှာရပါတယ်။ အိုးဖင်မှာ ကျွန်းသားမီးသွေးနဲ့ စမ ကွက်(၃)ကွက် ရေးရတယ်။ စမကွက် တစ်ကွက်မှာ အကွက်(၉)ကွက်ပါ တယ်။ အဲဒီ(၉)ကွက်ထဲမှာ...

“ဥုံ သရာ သရေ လောပံ ကြေ” ဆိုတဲ့ ဂါထာစမကို မြင်းခုန် မြင်းသွား ထည့်သွင်းရတယ်။ ဒီဂါထာ နဲ့ပဲ ရွတ်ဆိုပြီး (၉)ကြိမ်ရေး၊ (၉)ကြိမ် ဖျက်ရတယ်။ နောက်ဆုံးရေးတဲ့ အင်း ကွက် ချန်ထားရတယ်။

အင်းကွင်းရဲ့ ထောင့်လေးထောင့်မှာ မွှေးနံ့ရေးရသလို၊ အလယ်ကွက်မှာလဲ မွှေးနံ့သွင်းရတယ်။ လူနာရဲ့ ရောဂါ

www.burmeseclassic.com

ဒေဝနာတွေကို ကုသတဲ့ ဆရာက သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ၊ စိတ်စွမ်းအင်နဲ့ အိုးအတွင်း ပြောင်းရွှေ့ ကူးပြောင်းပေး ရတယ်။ ပြီးမှ အိုးကို သိဒ္ဓိတင်ရတယ်။ ပြီးရင် အိုးကို မီးဖိုပေါ်တင် မီးဖုတ် အိုးလှော်ပေးရမှာပါ။

အိုးအင်းကွက်ဘေးမှာ လူနာရဲ့ နာမည်နဲ့ ရောဂါကို ရေးရပါတယ်။ ဥပမာ ဆိုပါစို့ “မောင်... တနလာ သား အရအကျိတ်၊ သွေးတိုးရောဂါ ပျောက်စေ” လို့ ရေးရမယ်

‘အင်းကွက် နမူနာရေးပြပါဆရာ’

၁	၂	၃
၄	၅	၆
၇	၈	၉

အင်းကွက်နမူနာ
‘ဒီအင်းကွက်ပါပဲ။ အိုးကို စီရင် သိဒ္ဓိတင်ပြီး လာကုတဲ့သူကို ပေးလိုက် တယ်။ ဘယ်နေရာ ဘယ်ဒေသနေနေ နီးနီးဝေးဝေး မိမိအိမ်မှာ ပြန်ပြီး အိုး လှော်ပေးရမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီသိဒ္ဓိတင်အိုး ကုသမှုမှာ ခြွင်းချက် တစ်ခု ရှိတယ်။ အဲဒီ ခြွင်းချက်ကိုတော့ မကုပါဘူး ပျောက်ဖို့ ခက်ခဲလို့ပါ။

ခြွင်းချက်သတိပြုရန်
ဓာတ်ရောင်ခြည် ကင်ထားပြီးတဲ့ ဝေဒနာတွေကို လုံးဝ မကုခဲ့ပါဘူး။ ကုသရင် ခက်ခဲလို့ပါ။ ဓာတ်ရောင်ခြည် ကင်ထားမှု မရှိတဲ့ ရောဂါတွေကို ကုသ ပေးနိုင်ပါတယ်။

လူနာကိုယ်တိုင် မလာနိုင်လဲ မွေးနံ့
၁၆၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဆရာဦးသန့်ဝင်း ရှင်းပြနေစဉ်

နာမည်၊ အသက် သိဖို့လိုပါတယ်။ လူနာကိုယ်တိုင် လာနိုင်ရင် ပိုကောင်း ပါတယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ သိဒ္ဓိတင်ပုံ သိပါ ရစေ’

သိဒ္ဓိတင်ရန်ဂါထာ

‘ဥုံ ဗျူဒီပါ ကျွန်လုံးအမျှ စောင့်ကြပ် နေကြကုန်သော ဒေဝဒေဝါ နတ်ဘာသာတို့ ပြတ်စွာပုဒ်၊ စက်အာဏာနဲ့ မကြာချက်ချင်း ရောက်စေသော်(ဝ)၊ ရောက်လျှင်ရောက်ကာ ဝိစိအင်းအား၊ အင်းသက် ဆေးသက်ဝင် စေသော်၊ အောင်စေသော်။

ဥုံ...သိဒ္ဓိ...သိဒ္ဓိ ယဟာသိဒ္ဓိ ဝိယသိဒ္ဓိ သဗ္ဗသိဒ္ဓိ နေသိဒ္ဓိ အာရောဂျံသိဒ္ဓိ အာယု သိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိအပေါင်း ထောင်သောင်းမက ဝင်ဆရာဝန်၊ ချဉ်ဆရာချဉ်၊ ကပ်ဆရာ ကပ်’

ဆိုတဲ့ သိဒ္ဓိတင်ဂါထာ၊ သိဒ္ဓိသွင်း ဂါထာနဲ့ သိဒ္ဓိတင်ရတယ်။

အင်းအစွမ်း၊ ဂါထာအစွမ်း ပေါင်း စပ်ပြီး ထူးခြားစွာ အံ့ဩဖွယ် သိဒ္ဓိတင် ရောဂါပျောက်စေတဲ့ ဆေးကုသအိုး တစ်ခု ဖြစ်လာတာပါပဲ။

အိုးကို ရောဂါဝေဒနာ ကုသဖို့ မီးဖိုပေါ်တင်ပြီး ရင်အပြင့်တစ်နေရာ

မှာ ထားရပါမယ်။ ကြမ်းပေါ်၊ ခေါ် ပေါ် မချရပါဘူး။ ချမိရင် အစွမ်း သတ္တိ သိဒ္ဓိ ပျက်ပြယ်စေနိုင်ပါတယ်။ သတိပြုရမယ်။

ချမိရင် အသစ်ပြန်စီရင်မှု ပြုရ တယ်။ ဒီပညာရပ်ဟာ ခက်ခဲတဲ့ “ဂန္တီရ-ဝိဇ္ဇာမယ ကွင်းဆက်” ပညာ ရပ်ပါ။ ဒါကြောင့် ထူးခြားစွာအံ့ဩဖွယ် ဘယ်ရောဂါဝေဒနာမဆို သက်သေ ပျောက်ကင်းနိုင်တာပါပဲ’

‘ဒီပညာရပ်ကို စိတ်ဝင်စား သုတေသီတွေအတွက် သင်ပြပေးနိုင် ပညာလှူနိုင်ပါသလား’

‘အခု ပြောပြတာ အမှန်တွေပါ။ ဆရာ မချန်ပါဘူး။ ဝိသနာပါ စိတ်ဝင်စား ပညာကို တန်ဖိုးထား ပြတ်ဖို့သူတွေအတွက် ပညာကို သေစွာ ယူစတမ်း ဆရာစာပေ တဲ့ အချိန်မရွေး ပြသသင်ကြားပေး ကုသပေးနိုင်ပါတယ်။

(၇)ရက် သာသမီအားလုံးအတွက် စောနာပတ္တာ သစ္စာတရားသာ ကြီး ပါစေ။ ထိုက်တန်တဲ့သူအတွက် ပြောကုန်နိုင်ပါတယ်’

‘ဒီပညာရပ်နဲ့ ဝေဒနာအမျိုး မလက်တွေ့ ကုသပျောက်ကင်းခဲ့

လူသားအများစုသည် အရွယ်
ရောက်ကြသည်နှင့် အိမ်ထောင်ပြု၍
အိမ်ရာ တည်ထောင်ကြသည်မှာ
ဓမ္မတာ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုသို့ အိမ်ထောင်ပြု လက်ထပ်
ထိမ်းမြားကြရာတွင် မိမိနှစ်သက်
သဘောကျသူနှင့် လက်ထပ်ထိမ်းမြား
ကြရသလို မိဘတို့၏ သဘောကျရာ
သူနှင့် လက်ထပ်ထိမ်းမြားကြရသူတို့
လည်း ရှိကြပါသည်။

အိမ်ထောင်ပြု လက်ထပ်ထိမ်းမြား
ရာတွင် ရှေး လောကီပညာရှင်ဆရာတို့
၏ နည်းများဖြစ်သော...

'ဗျာ၊ သောက၊ အင်းဝ၊ ရာဇာ၊ ဦးညို၊
ဇော၊ သုတာ၊ ဝေရီ'

'အောင်၊ ကုလား၊ ဆွေသား၊ တော်ရင်း၊
ညွှာ၊ စိန်ပန်း၊ အန်လှ၊ ကိုရှာ'

ဆိုသည် ရန်ဘက်၊ မိတ်ဖက်များကို
အသုံးပြုရသလို အိမ်ထောင်ပျက်မည့်
အရေးများ မရှိစေဖို့ကိုလည်း စဉ်းစား
ချင့်ချိန် ချိန်ဆ၍ အိမ်ထောင်ပြု
လက်ထပ်ကြရပါသည်။

ယခု ကျွန်တော် တင်ပြမည့်
အကြောင်းအရာသည် ကျွန်တော် ခရီး
သွားလာရင်း ရွာတစ်ရွာမှ လောကီ
ပညာ လိုက်စားသော အသက်(၈၀)ခန့်
ရှိ ဘကြီးဦးစံမြတ်မှ ရရှိခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါ
သည်။

ဘကြီးစံမြတ်မှ ကျွန်တော်ရရှိခဲ့
သောနည်းမှာ အရွယ်ရောက်သူတို့
အိမ်ထောင်ပြုရာတွင် အိမ်ထောင်ရေး
သာယာစေဖို့နှင့် အိမ်ထောင်ပြုပြီးသူ
တို့၏ မိသားစုဘဝ သာယာစေဖို့
လောကီနည်းတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

ထိုလောကီနည်းကို ဘကြီးစံမြတ်
ပြောပြသည်မှာ အိမ်ထောင်ပြု
လက်ထပ်ရာ၌ "သက်ဦးသက်နှောင်း
မယူကောင်း" ဆိုသော ထူးခြားသည့်

သက်ဦး၊ သက်နှောင်း

လက်ထပ်ကြမည့်ဆိုလျှင်

အကြောင်းအရာ ဖြစ်ပါသည်။
ကျွန်တော်က ဘကြီးစံမြတ်ကို...

'သက်ဦးသက်နှောင်း ဘာကြောင့် ယူ
ကောင်းတာလဲ ယူမိရင် ဘယ်လို အကျိုးပဲ
တာတွေဖြစ်တတ်သလဲ'

ဟု မေးရာတွင် ဘကြီးစံမြတ်က...

'ကောင်လေး... မှတ်ထားကျွန်း

သက်ဦးနဲ့သက်နှောင်း ဘာကြောင့်
မယူကောင်းလဲဆိုတာကို ဘကြီး အရင်
ရှင်းပြမယ်။ အိမ်ထောင်ပြုတော့ မယ့်
သတို့သားလောင်း၊ သတို့သမီး
လောင်းတွေက တစ်ဦးက သက်ဦး
ဖြစ်ပြီး တစ်ဦးက သက်နှောင်းဖြစ်နေ
ရင် လက်မထပ်သင့်ဘူး။

သက်ဦးဆိုတဲ့ အခေါ်ရဲ့ နောက်
စာလုံး "ဦး"ရယ်၊ သက်နှောင်းဆိုတဲ့
အခေါ်ရဲ့ နောက်ဆုံးစာလုံး "နှောင်း"
ရယ်က "ဦးနှောင်း" အန္တောဆိုတဲ့
မီးဓာတ်ကျတယ်ကွ။

မီးရဲ့သဘာဝက ပူမယ်၊ လောင်
မြိုက်မယ်ဆိုတဲ့ သဘာဝဓာတ်ပဲကွ။

သက်ဦးနဲ့သက်နှောင်း လက်ထပ်ယူ
လိုက်ရင် ဘယ်လိုအကျိုးပဲတာတွေ
ဖြစ်တတ်သလဲဆိုတော့ အိမ်ထောင်ရေး
ဟာ သာယာမှု မရှိဘဲ အမြဲ ပူလောင်
နေတတ်တယ်။

နောက်ဆုံး လောင်မြိုက်ပြီး သေကွဲ့
ရှင်ကွဲ့ စတာတွေနဲ့ အိမ်ထောင်ပျက်
တတ်တဲ့ အကျိုးပဲတာတွေ ဖြစ်တတ်
တယ်ကွ'

'ဘကြီး... ဒါဆို လက်ထပ်ပြီးသား
သက်ဦးသက်နှောင်း အိမ်ထောင်တွေ၊
အိမ်ထောင်ပြု လက်ထပ်ရတော့မယ့်
သက်ဦးသက်နှောင်း သတို့သား
လောင်း၊ သတို့သမီးလောင်းတွေတော့
ဒုက္ခတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်ရတော့မှာပဲနော်'
ကျွန်တော်၏ စိုးရိမ်စိတ်မကင်း
သော စကားများကို ကြားလိုက်ရသော
ဘကြီးစံမြတ် ပြုံးလျက်...

'ကောင်လေးရာ... ဒီလောက်လဲ
စိုးရိမ်နေပါနဲ့ အနာရှိရင် ဆေးရှိကူးယ်
ဆိုသလို ဒုက္ခရှိရင်လဲ ဒုက္ခကို ပြေ

မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်နှင့်

ကျေးဇူးရှင်ဆရာတော်ကြီးများ

ရန်ကင်းတိုင်းဒေသကြီး မရမ်းကင်းမြို့နယ်
ညောင်သုံးခွဲ ဝိပဿနာဓမ္မစိုက်သာ
ဦးစီးပဓာန နာယက ဆရာတော်
အရှင်သာသန(မေတ္တာရောင်ခြည်)
အား ဂါရဝပြု ပူဇော်ခြင်း

ဆရာတော် အရှင်သာသန
(မေတ္တာရောင်ခြည်)သည်...

၁၃၃၈ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလဆန်း(၁၄)ရက်
သောကြာနေ့တွင် ဖွားမြင်တော်မူရာ
မဟာဘုတ်အရ(၁)ကြွင်း မဟာဘုတ်
ပိုင်ရှင် ဖြစ်ပါတယ်။

	၅	
၀	၃	၆
၄	၁	၂

ကြည့်ပါ။

- ◆ စနေဂြိုဟ်(၀-နေ)သည် အထွန်း
အိမ်၌ ရပ်တည်နေသောကြောင့်...
- မွေးရာ တစ်တွင် ယတိတက် ပုဂ္ဂိုလ်တတ်
ခြင်း
- ယုဟိတလုပ်ငန်း ဘာသာ သာသနာရေး
လုပ်ငန်းများ အကျိုးပေးခြင်း
- နေခြားခြင်း၊ နိုင်ငံခြားခရီးများ အကျိုးပေး
ခြင်း
- လောဘနည်းခြင်း
- လှူဒါန်းများနှင့် အကျိုးပေးခြင်း
- ထိပါက်တတ်ခြင်း
- ဘာသာရေးဆိုင်ရာ အလှူကြီးပေးခြင်း

- ပို၍လူ ပေါများတတ်ခြင်း
- ပုပ်သောက ကိုယ်တိုင်ငြိမ်းစေသလို
တစ်ပါးသောသူများကိုလည်း ငြိမ်းစေတတ်
ခြင်း
- ယင်းစိုးရာတများနဲ့ ဆည်းကပ်မှုကို ခံရခြင်း
- ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ဘွဲ့တံဆိပ်များ ရရှိ
တတ်ခြင်း
- ငွေကြေး အလုံးအရင်းနှင့်ရတတ်ခြင်း
- ဩဇာတိက္ကမ ကြီးမားစေခြင်း
စသည်တို့ပါပဲ။
တစ်ဖန်...

◆ အင်္ဂါ(၃-င်္ဂါ)သည် သိုက်အိမ်၌
ရပ်တည်နေသဖြင့်...

- * စိတ်နှလုံးကောင်းခြင်း
- * စိတ်တတ်ကြံနိုင်ခြင်း
- * ယုံကြည်မှုရှိခြင်း
- * ဆုံးဖြတ်ချက်တိုင်း ပြီးဆုံးအောင် ဆောင်
ရွက်နိုင်ခြင်း
- * ဆေးဝါးဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းများ အကျိုးပေးခြင်း
- * ရန်အတိုက်အခံများကို အောင်မြင်ခြင်း
- * စာရေးခြင်း စာသင်ခြင်းလုပ်ငန်းများလည်း
အကျိုးပြုခြင်း
- * ရဲရင့်ခြင်း
- * ငွေလုံ ဝိရိယကောင်ခြင်း
စသည်တို့ပါပဲ။
ဒါ့ပြင်...

● သောကြာဂြိုဟ် (၆-ကြာ)သည်
ရာဇအိမ်၌ ရာဇအိမ်၌ ရပ်တည်
နေသဖြင့်...

- * စကားအပြောအဆို ပြတ်သာခြင်း
- * သီး မကြာခဏသွားရခြင်း

ဆရာတော်အရှင်သာသန
(မေတ္တာရောင်ခြည်)

- * ဝိဝံပစ္စည်း ပြည့်စုံစေခြင်း
- * ပစ္စည်းလေးပါး ပျားပါးခြင်း
- * ခြေရံပိုသတ်ပေါများစေခြင်း
- * တရားဟောလုပ်ငန်းများနှင့် အကျိုးပေးခြင်း
- * စည်ရုံးရေးကောင်ခြင်း
တို့ပါပဲ။

၁-ဇွေ(တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်)သည် ဘက်
အပျက်အိမ်၌ ရှိနေသဖြင့်...

အလုပ်အကိုင်၊ နေရာ၊ ဌာန
အပြောင်းအလဲများတတ်ခြင်းနဲ့ ကုဋ္ဌ
လုပ်ငန်းများထက် အနိဋ္ဌလုပ်ငန်းများ
ဖြင့် ပို၍ အောင်မြင်ကျော်ကြားစေတတ်
ကြောင်း သုံးသပ်တင်ပြလိုက်ရပါတယ်။

[ဥပမာ။ ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်သူ
များကို ကူညီပံ့ပိုးရသည့် ပရဟိတ
လုပ်ငန်း စသည်ဖြင့် (ပညာရပ်အရ
ထိုလုပ်ငန်းများကို အနိဋ္ဌဟု သတ်
မှတ်ကြောင်း)]

အေးပါစေ အောင်ပါစေ

ယခုလတွင် ဖွင့်လှစ်မည့် အောင်သာ လေထိဆုကြီးများနှင့် နီးစပ်ကံကောင်း နိုင်ကြစေရန် ၂၊ ၁၊ ၅၊ ၃ ဂဏန်းဖြင့် များကို အဓိကထား၍ ရွေးချယ်ပါ။

ဂဏန်းတူ ဂဏန်းထပ်များ အလိုရှိပါ က ယင်းတို့အနက် (၂) လုံးထက်ပို၍ပါဝင် သော ထိလက်မှတ်ကိုရွေးယူရန် ဖြစ် သည်။ တွဲဖက်သော အကွရာများကား ၁၊ ၅၊ ၈၊ ၉ တို့ ဖြစ်ကြသည်။

မိမိတို့မွေးလရာသီအလိုက် ကံအခွင့် အလမ်းများကို အသုံးပြုလိုပါက အောက် တွင်ကြည့်ပါ။

* * *

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလတွင်

ဆုကြီးများ ဆွတ်ခူးနိုင်ဖို့

အရပ်၊ အင်္ဂါနေ့တို့သည် လာဘ်ပွင့်စေ သည်။ အဆောင်ပြုလိုက ငန်သော အရသာ စားသုံးခြင်း၊ ပုလဲကို ဆောင် ခြင်းတို့ ပြုနိုင်သည်။

ဤလတွင် ကြာသပတေးသားသမီး သောကြာသားသမီးနှင့် စနေသားသမီးတို့ ငွေကြေးကံကောင်း၍ ထိပေါက်ကိန်းရှိ သည်။

မွေးလရက်စွဲ	မိ	ဖခင်	အဖေ	လာဘ်ပွင့် နေ့	ငွေ ပြင်	ကျောက် မျက်	စင်တူ ထိုးပျင်	ရှောင်ရန်
ပိဿ ယ် ၂၀ ၂၅ ၂၉ ၂၀	၂	အဖြူ	အနောက်မြောက်	အင်္ဂါ	ငန်	ပုလဲ	ပုဒွား	ကြာသပတေး
ပြိဿ ဝေါ ၂၀ ၂၅ ၂၉ ၂၀	၁	အနီ	အရှေ့	ပုဒွား	စပ်	ပတ္တမြား	ကြာသပတေး	အင်္ဂါ
ယေထန် ယေ ၂၀ ၂၅ ၂၉ ၂၀	၄	အစိမ်း	မြောက်	တနင်္ဂနွေ	ရေအုတ်	မြ	တနင်္လာ	ပုဒွား
ကရကုန် ၅ ၂၀ ၂၅ ၂၉ ၂၀	၆	အပြာ	အရှေ့တောင်	စနေ	ခွင်	စိန်	အင်္ဂါ	စနေ
ထိတ် ၅ ၂၅ ၂၉ ၂၀	၃	ပန်း	တောင်	တနင်္လာ	မီး	သွတ္တ	သောကြာ	တနင်္ဂနွေ
ကန် ၂၅ ၂၅ ၂၉ ၂၀	၉	အဖြူ	အရှေ့မြောက်	အင်္ဂါ	ငန်	ကျောက်	ပုဒွား	ကြာသပတေး
တု ၅ ၂၅ ၂၉ ၂၀	၇	အနက်	အနောက်	သောကြာ	စန်	နီလာ	ပုဒွား	သောကြာ
ပြိဿ အောက် ၅ ၂၅ ၂၉ ၂၀	၀	အနက်	အနောက်	သောကြာ	စန်	နီလာ	ပုဒွား	သောကြာ
၀န ၅ ၂၅ ၂၉ ၂၀	၅	အဝါ	အရှေ့မြောက်	ပုဒွား	ချိုထိပ်	ဥသားရာ	တနင်္ဂနွေ	တနင်္လာ
ယကာရ ၅ ၂၅ ၂၉ ၂၀	၃	ပန်း	တောင်	တနင်္လာ	မီး	သွတ္တ	သောကြာ	တနင်္ဂနွေ
ကံ ၅ ၂၅ ၂၉ ၂၀	၆	အပြာ	အရှေ့တောင်	စနေ	ခွင်	စိန်	အင်္ဂါ	စနေ
စိန် ၅ ၂၅ ၂၉ ၂၀	၈	မြောက်ကျား	အနောက်တောင်	ကြာသပတေး	ပုလဲ	ကျောက်	စနေ	ပုဒွား

ဥပမာ ။ မိဿရာသီဖွား (မတ်လ ၂၁ ရက်မှ ဧပြီလ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးဖွားသူ)တို့သည် (၂) ဂဏန်း အဖြူရောင် အနောက်မြောက်ထောင့် ၁၆၈ နဂုဏ္ဍရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

စင်တူထိုးလျှင် ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးနှင့် ကံ စပ်ပါ။ ကြာသပတေးသားသမီးကို ရှောင် ရန်ဖြစ်သည်။ အခြားရာသီဖွားတို့သည် ဤပုံစံအတိုင်း ရွေးချယ်နိုင်ကြသည်။

ဆိုင်တည်နေရာအရ ရွေးချယ်ကံ စမ်းလိုပါလျှင် လမ်းထောင့် ကြက် လျှာစွန်း၊ ပြာသာဒ်ကဲ့သို့ အချွန် အတက်များပါသော အဆောက်အအုံ တို့၌ ဖွင့်လှစ်ရောင်းချသောဆိုင်။

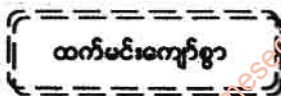
ရေစက်၊ ရေလှောင်ကန်၊ ရေတုံ ဘိုင်း၊ ရေပေးဝေရာဌာန၊ မြစ်ချောင်း ပင်လယ်ကမ်းစပ်၊ သင်္ဘောဆိပ်၊ ရေထွက်ပစ္စည်း အရောင်းဆိုင် စသည်တို့အနီး ဖွင့်လှစ်ထားသော ဆိုင်များက ဆုကြီးများကို ဆွတ်ခူး ပေးနိုင်ပါလိမ့်မည်။

ထိတ်မြင့်ယတြာ ပြုလိုပါက ။ အဝါရောင်ပိတ်စ အခင်းစပေါ်တွင် ထိုင်၍ ခါးသောအရသာရှိသည့် စား ဖွယ်တစ်ခုခုစားပြီးမှ ထိတ်စမ်းပါ။

နက်မှောင်သော အရောင်ရှိ ဝတ္ထုပစ္စည်းတစ်ခုခုကို ဦးခေါင်း အထက် ဆင်မြန်းသွားခြင်းဖြင့် ပို၍ ကံပွင့်နိုင်ပါသည်။

ဥပမာ ။ ထီးအနက်ဆောင်းသွားခြင်း သို့မဟုတ် အနက်ရောင် ဖဲပြားကြီး ပန်ဆင်သွားခြင်း ပြုနိုင်ပေသည်။

ထိဆုကြီးများ ဆွတ်ခူးနိုင်ကြပါစေ။

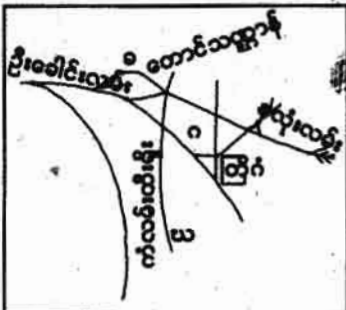

သော ခက်ရင်းခွကြီးပုံရှိပြီး တစ်ခွက လက်သူကြွယ်အောက် တနင်္ဂနွေပျိုဟ် ခုံတက်သို့ ရောက်ရှိကာ ကျန်တစ်ခွက လက်သန်းအောက် ဗုဒ္ဓဟူးပျိုဟ်ခုံတွင် ခက်ရင်းခွငယ်ပုံဖြင့် အဆုံးသတ်နေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုသင်္ကေတကြောင့် ဉာဏ်ပညာဖြင့် ဂုဏ်ထမ်းကြီးခြင်း၊ ဂုဏ်သိက္ခာမြင့်စွာ ခြင်းကို ဖြစ်စေပါသည်။

***

“ဃ”အက္ခရာဖြင့် ညွှန်ပြထားသည်မှာ အောက်ခြေပိုင်းမှိန်၍ အပေါ်ပိုင်း ပိုထင်ရှားသော ကံလမ်းထီးရိုး ခပ်ကွေးကွေး ထောင်တက်နေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

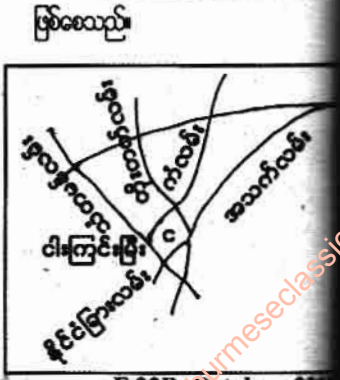
ထိုကံလမ်းကြောင်းကြောင့် ယ်စဉ်အခါ သာမန်ဘဝ အခြေနေမှုဖြစ်သော်လည်း သက်လတ်ပိုင်းမှစ၍ ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုး ကြိုးစားအောင်မြင် တိုးတက်ခြင်းကို ဖြစ်စေပါသည်။

“င”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထားသည်မှာ ကံလမ်း အသက်လမ်းကြောင်း သရုပ် နုပျော့ရောင်ခြည်မျှတစွာ

အောက်ခြေမှ ခွဲတက်သော တိုးတက်မှုလမ်း၊ နိုင်ငံခြားသွားလမ်း၊ သံတမန်လမ်းတို့ ပေါင်းဆုံပြီး ငါးကြင်းပြီး မင်္ဂလာအခြေအရံ ဖြစ်ပေါ်နေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

***

ထိုသင်္ကေတကြောင့် အသက်ကြီးပိုင်းမှာ ကံကောင်းခြင်း၊ တိုးတက်ခြင်း၊ နိုင်ငံခြားနှင့် ဟက်သက်သောကိစ္စများ အောင်မြင်ခြင်း

ဘယ်

တွင် ဖွားမြင်ခဲ့ပြီး ငယ်နာမည်မှာ “မောင်ဝင်းရွှေ” ဖြစ်သည်။

အသက် (၁၆) နှစ်အရွယ်တွင် လှည်းကူးမြို့နယ်၊ ပိုက်ကြီးဝဲရွာ အရှေ့ကျောင်းဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တပညာသာရကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရှင်သာမဏေဝတ်ခဲ့သည်။

(၁-၃-၁၉၆၂) တွင် မြင့်မြတ်သော ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သည်။ လောကီအတန်းပညာ (၇) တန်း အောင်သည်အထိ သင်ယူခဲ့ပြီး...

ရှင်သာမဏေဘဝ၊ ရဟန်းဘဝတို့မှာ ပဲခူးမြို့၊ ဝိနယာဓိက ပထမငယ်၊ ပထမလတ်၊ ပထမကြီးတန်းများ အောင်မြင်ခဲ့သည်။

ထို့ပြင် နိုင်ငံတော် အစိုးရပထမပြန် စာမေးပွဲ၊ ပထမငယ်၊ ပထမလတ်၊ ပထမကြီးတန်းတို့ အောင်မြင်ခဲ့သည်။

၁၃၃၅ ခုနှစ်တွင် သာသနဓဇ ဓမ္မာဓိနိယဘွဲ့ ရခဲ့ပြီး ၁၃၃၀ ပြည့်နှစ် ပဏ္ဍိတ မြန်မာဂုဏ်ထူးဘွဲ့၊ ၁၃၃၃ ခုနှစ် အမျိုးသားပါဠိပါရဂူဘွဲ့များ ရရှိခဲ့သည်။ ထူးခြားချက်မှာ...

အိန္ဒိယပြည် မာဂဓ တက္ကသိုလ်တွင် ပညာသွားသင်ပြီး M.A (မဟာဝိဇ္ဇာဘွဲ့) ကို (၂၀၀၀) ပြည့်နှစ်၊ သက်တော် (၅၈) နှစ်မှာ ရရှိခဲ့ပြီး၊ P.hD (ပါရဂူဘွဲ့) ကို (၂၀၀၄) ခုနှစ်၊ သက်တော် (၆၂) နှစ် အရွယ်တွင်မှ ဆွတ်ခူးရရှိခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ပုဂံခေတ် ကျရာမင်းလက်ထက်က သက်တော် (၆၀) တွင်မှ စာသင်ပြီး စာပေကျန်းဂန် တတ်မြောက်ခဲ့သော “ရှင်ဒီသာပါမောက်” မထေရ်ကို ရဟန်းကြီး “ဦးကျည်ပွေ” ဟု တင်စားခေါ်ခဲ့ကြသဖြင့် သက်တော် (၆၂) နှစ်

နာမည်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၅၁

“o” အက္ခရာဖြင့် ညွှန်ပြထားသည်မှာ ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်းအဆုံး၊ “c” လက်ဖမ်းစောင်းတွင် ငါးမီသာစု ဆက်တစ်ခုခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုသင်္ကေတကြောင့် ဘွဲ့ထူး၊ ဂုဏ်ထူးများ ဆွတ်ခူးရရှိခြင်း ဘာသာ အေးချမ်းသာယာစွာ နေထိုင်ခြင်း၊ ထူးခြားကံကောင်းခြင်းများ ဖြစ်ပေါ်သည်။

အထက်တွင် ဖော်ပြထားသော လက္ခဏာရှင်ကို လှည်းကူးမြို့နယ်၊ ဖီးပင်ဝဲကျေးရွာတွင် ခမည်းတော် ဦးဘိုးသန်း၊ မယ်တော်ဒေါ်ရွှာစိန် တို့မှ (၁၃-၆-၁၉၄၂) ခု ဗုဒ္ဓဟူးနေ့

www.burmeseclassic.com

• ထာဝီမက္ခယထာဝီတော်

သီရိတော်ကြီးစာတွင်ပုထိုးပိထားသော
ကျောင်းရပ်မှာထာဝီ(မြေပြင်ထားသည်)။

• မဟာသီတာရမစာသင်တိုက်မူလဦး

ရောက်မှ ပါရဂူဘွဲ့ရအောင် သက်တော် (၅၅)နှစ်ရောက်မှ အိန္ဒိယသို့ ထွက်ခွာ ပညာသင်ယူကြိုးစားခဲ့သော ဤ လက္ခဏာရှင်ကို “ခေတ်သစ် ဦးကမ္ဘင် ပွေ”ဟူ၍ တပည့်ဒကာများက ခေါ်ကြ ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဤလက္ခဏာရှင် ပြုစုရေးသားခဲ့ သော ကျမ်းစာများမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

• အစာယနဒိပ္ပယ်ကျမ်း(၁၉၃၂)၊ [ဒိုက်နိုက်
၁၅၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဖြန့်ဝေပြီး]

- ကာသီပ္ပယ်ကျမ်း(၁၉၃၅) [လက်နှိပ်စက်မှု]
- ဟောနိပုဏ္ဍိယ ကဏ္ဍ လင်္ကာ အောင်ဂါထာ ပျား [လက်ရေးပုံ]
- ပြန့်ပွားတွင်း ပထဝီကြီးငါးပါး၏ ထေရုတ်ရည်ဂါထာပျား [လက်ရေးပုံ]
- ယဝဂ်(၁၀)ကျမ်း ပုတ်စု [လက်ရေးပုံ]
- ဟာဂိကထာတုကထာပုတ်စု [လက်ရေးပုံ]
- လောကနိတိကဏ္ဍပျား [လက်ရေးပုံ]
- A Study of Theravada Buddhism.

in Srikshestra the Ancient Myanmar City [ဒိုက်နိုက်မြို့]

ဤလက္ခဏာရှင်၏ သာသနာရေး လူမှုရေး ဆောင်ရွက်ချက်အချို့ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

❖ (၁၃၃၃)ခုနှစ်မှစ၍ ပိုက်ကြေးရွာရှိ လူငယ်မောင်မယ်အား ဗုဒ္ဓဘာသာ၊ ယဉ်ကျေးမှု အင်္ဂလိပ်စာတို့ကို သင်ကြားပေးခဲ့ပါသည်။

❖ (၁၃၃၄)ခုနှစ်မှစ၍ မဟာသီတာရမစာသင်တိုက် တည်ထောင်ပြီး စာပေပရိယတ္တိကို ဖွံ့ဖြိုးလယ်တီဆရာတော်ကြီး၏ နိဿယအတိုင်း ဝိပဿနာထူးများကို ဟောပြောပြသပေးခဲ့ပါသည်။

❖ (၁၃၄၂)ခုနှစ်မှ စတင်၍ သမ္မုတိရ ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပြီး စိန်စွယ်တာဝန်၊ ဗြူနယ် သာသနာရေး

18 01 2015

• သိင်္ဃာတော်ကြီးစာသင်တန်း မျက်နှာကြက်အနိမ့်မှ သိကြားမင်းရယ်တို့

။ လှည်းကူးမြို့နယ် ပုဏ္ဏားတောင်ရွာ

• ထောက်ပံ့ပေးသည့် ဗဟိုဌာန

လှည်းကူးမြို့နယ်၊ ပုဏ္ဏားတောင်ရွာ၊ မြို့နယ်အတွင်း

ရေး ဘာသာရေး အဖွဲ့အစည်းများ တွင် အတွင်းရေးမှူးတာဝန်၊ ကျေးရွာအုပ်စု သံဃာနာယက ဥက္ကဋ္ဌ။

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ပထမပြန် စာမေးပွဲ ပုဏ္ဏားတောင်ရွာ၊ မြို့နယ်အတွင်း ရှိ ရှေးဟောင်းစေတီတော်များ၏ ဩဝါဒစရိယ၊ နိုင်ငံတော် ဗဟိုသံဃာ ဝန်ဆောင်တာဝန်၊ နိုင်ငံတော်ပိနည်း ဝန်ထမ်းတာဝန်...

လှည်းကူးမြို့နယ် သမိုင်းပြုစုရေး နှင့် ရှေးဟောင်းအမွေအနှစ် လက်ဆင့် ကမ်း ထိန်းသိမ်းရေးအဖွဲ့ ဦးဆောင် ဆရာတော် စသည်ဖြင့် ယခုအချိန်ထိ ဆောင်ရွက်နေဆဲဖြစ်ပါသည်။ တာဝန် များကို အဆင့်ဆင့် နှစ်ပေါင်းများစွာ တိုးတက်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

လက္ခဏာရှင် ဆရာတော်မှာ ဇေါက်တာ ဘဒ္ဒန္တဓရဝိဇယာဇာတိ (M.A., Ph.D) အဂ္ဂမဟာ ဂန္ထဝိဇယာ ပဏ္ဍိတ၊ သာသနာဓိ ဓမ္မစရိယ(ပါဠိ ပါရဂူ)ဖြစ်ပါသည်။

18 01 2015

လှည်းကူးမြို့နယ်၊ ပုဏ္ဏားတောင်ရွာ၊ မြို့နယ်အတွင်း ရှိ ရှေးဟောင်းစေတီတော်များ၏ ဩဝါဒစရိယ၊ နိုင်ငံတော် ဗဟိုသံဃာ ဝန်ဆောင်တာဝန်၊ နိုင်ငံတော်ပိနည်း ဝန်ထမ်းတာဝန်...

ကျွန်ုပ် သွားရောက်ဖူးမြော်သော အခါ လှည်းကူးတာဆုံမှ ကတ္တရာလမ်း အတိုင်း တစ်မိုင်ခန့်သွားသောအခါ ကတ္တရာလမ်းဘေးမှာပင် “မဟာ ဝိမိတာရာမ စာသင်တိုက်၊ ပိုက်ကြီးစ ရွာ၊ လှည်းကူးမြို့” ဟူသော ကျောင်း မှတ်စဉ်ကြီးကို တွေ့ရသည်။

လှည်းကူးတာဆုံမှ တောင်ဘက်သို့ သွားရခြင်း ဖြစ်သည်။ ကျောင်းဝင်း အတွင်း အရှေ့တောင်ယွန်း ခေါင်းရင်း ဘက်၊ အင်ကြင်းပင်၏ တောင်ဘက် မှာ ဆရာတော်ဦးဆောင်မှုဖြင့် တည် ထားသော ဗောဓိပက္ခယစေတီတော်ကို သမ္ဗုဒ္ဓိယစွာ ဖူးမြင်ရသည်။

ကျောင်းဝင်းအတွင်း၌ ပြန်လည် ပြုပြင်ထားသော သိမ်ဂေါ်အဝင်ဝ

မျက်နှာကြက်အနီးမှာ ရှေးခေတ်လက်ရာ သိကြားမင်းရုပ်တုကို ထူးခြားသောပုံဖြင့် တွေ့ရှိရသည်။

သိမ်တော်ကြီးအတွင်း ပြန်လည်ပြုပြင် ပူဇော်ခံထားသော ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်မြတ်ကို ကြည့်ညိုဖွယ် ဖူးတွေ့ရသည်။

ဆရာတော်ကြီးကို စံကျောင်းတော်အတွင်းမှာပင် ဖူးမြင်ရသည်။ သက်တော် (၇၃)နှစ်ရှိပြီးဖြစ်သော်လည်း တက်တက်ကြွကြွ ဖြစ်နေသေးသည်။

ထူးခြားမှုမှာ စကားသံကြည်လင်အေးဆေးပြီး မာန်မာနလုံးဝ ကင်းစင်ခြင်း၊ ဆက်ဆံရေးကောင်းခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်ကျောင်းခန်းတွင်း နံရံတွင် ဇိနိုင်းစဖြင့် ဆိုင်းဘုတ်တစ်ခုချိတ်ဆွဲထားသဖြင့် ဖတ်ကြည့်ရာ(၂၇-၃-၂၀၁၄)ရက်နေ့က ကျင်းပပြုလုပ်ပြီးစီးခဲ့သော လှည်းကူးမြို့နယ် သမိုင်းပြုစုရေးနှင့် ရှေးဟောင်းအမွေအနှစ်လက်ဆင့်ကမ်းထိန်းသိမ်းရေး ပြပွဲနှင့် စာတမ်းဖတ်ပွဲ ဝိုင်းတော်ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

အခန်းထောင့် ကျမ်းပြင်တွင်လည်း စားပွဲ၊ ခုံများဖြင့် ခင်းကျင်းထားသော ရှေးဟောင်းပစ္စည်းများကို ဝေ့ရှုရသည်။

ထိုပစ္စည်းများမှာ လှည်းကူးမြို့နယ်အတွင်းရှိ ကျေးရွာများ၊ ရှေးဟောင်းသာသနာ့ပရိဝုဏ်များမှ ရှာဖွေစုဆောင်းထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

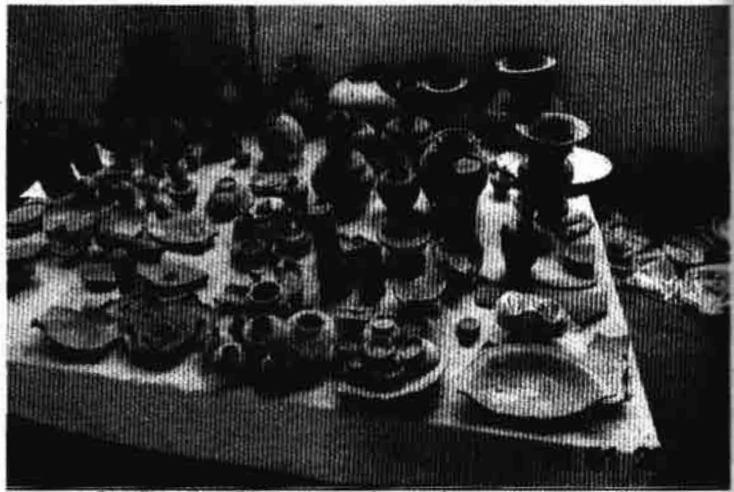
ရှေးဟောင်းအုတ်ခဲများ၊ ပွဲတော်အုပ်၊ ရှေးခေတ်အိုးအမျိုးမျိုး၊ လူ့အသုံးအဆောင် အကောင်းချော၊ အကျိုးအပွဲများချော၊ ဆေးတံများ၊ ရုပ်ပွားရုပ်တုများ စသည်ဖြင့် စုံလင်လှပါ

၁၇၄ နက္ခတ္တဗေဒမြေပုံစာတမ်း

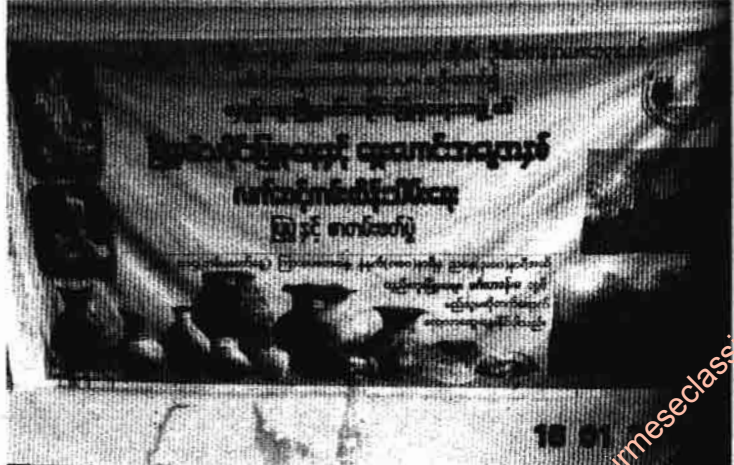

◀ ရှေးဟောင်းပစ္စည်းအချို့

◀ ရှေးဟောင်းပစ္စည်းအချို့

◀ လှည်းကူးမြို့နယ် သမိုင်းပြုစုရေးအဖွဲ့၏ စာတမ်းဖတ်ပွဲ လှည်းကူးမြို့တော်

သည်။ ထို့ပြင်စုဆောင်းထားသော စာအုပ် စာတမ်းမျိုးစုံကိုလည်း တွေ့ရှိရသည်။ ကျောင်းခြံဝင်းအတွင်း အရှေ့ မြောက်ယွန်းယွန်းတွင် ဆောက်လုပ်ဆဲ ဆုံးထပ်ကျောင်းဆောင်သစ်ကို တွေ့ သဖြင့် မေးကြည့်ရာ...

'အရှင် စုဆောင်းထားတဲ့ ရှေးဟောင်း ဗုဒ္ဓညွှန်းတွေကို စနစ်တကျ ခင်းကျင်းပြသဖို့ ပြတိုက်စာညွှန်းဆောက်နေတာပါ။ တစ်ထပ်က ပြတိုက်၊ တစ်ထပ်က စာကြည့်တိုက်၊ တစ်ထပ်က စာသင်တိုက်လုပ်ဖို့ ရည်မှန်း ထားပါတယ်။ အဓိကမှာတော့ ပြတိုက်ပါ။ မြန်မာနိုင်ငံမှာ လက်ရှိစာရင်းစစ်ထားတဲ့ ရှေးဟောင်းဗုဒ္ဓညွှန်းပြတိုက် (၃၀)ထဲမှာ ဒီ ပြတိုက်လဲ အပါအဝင်အဖြစ် သတ်မှတ်ခံ ထားရပြီဖြစ်ပါတယ်။

ဒီပြတိုက်ကြီးကို အပြန်ဆုံး ပြီးစီးအောင် ပိုမိုကူညီနိုင်မယ့် အလှူရှင်များကို ဖိတ် ခေါ်ပါတယ်။ နောက်ပြီး စာကြည့်တိုက်

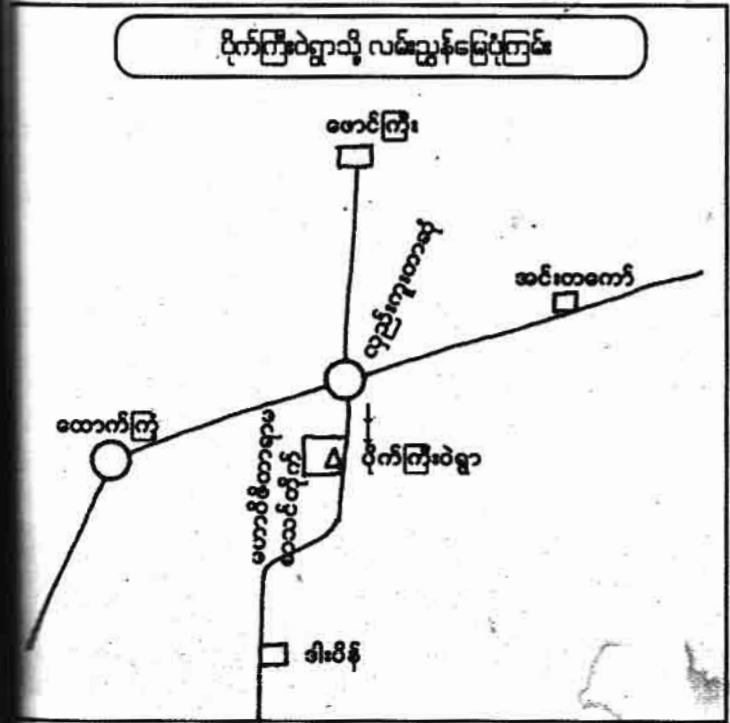
အတွက် စာအုပ်စာတမ်းမျိုးစုံ လှူဒါန်း မယ့်သူတွေကိုလဲ ဖိတ်ခေါ်ပါတယ်'

ဆရာတော်၏ တပည့်တစ်ပါးဖြစ် သော ဦးပညာနန္ဒမှ ရှင်းပြခြင်းဖြစ်ပါ သည်။

ယခု လက်ရှိ ခင်းကျင်းပြသထား သော ယာယီပြတိုက်မှာ ဆရာတော်၏ စံကျောင်းဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံမှ ထင်ရှားသော သမိုင်းသုတေသန ပညာရှင်များ၊ စာရေးဆရာများ၊ ပြည်ပ နိုင်ငံခြားသားများပါ လာရောက် ကြည့်ရှုလေ့လာကြောင်း မှတ်တမ်း စာအုပ်တွင် တွေ့ရှိရပါသည်။

စာဖတ်သူများ တစ်ခါတစ်ခေါက် သွားရောက် နိုင်ကြစေရန် လမ်းညွှန် ဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

***
စေတနာမှန်လျှင် ကံကောင်းမည်။
အောင်စ (LL.B)

အပူကျိတ်

အပူလုံးအတွက်

လူ၏ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းတွင် အပူခိုး၊ အပုပ်ခိုးများ သည် ဖြစ်ပေါ်တတ် ပါသည်။

ထို အပူခိုး၊ အပုပ်ခိုး တို့သည် ဒွါရ ကိုးပေါက်မှ အမျိုးမျိုးသော နည်းဖြင့် တွန်းကန် ထိုးထွက် ကြပါသည်။

ထိုသို့ အပူခိုး၊ အပုပ်ခိုးသည်အဟောင်း ထွက်လိုက်၊ အသစ်ဖြစ်ပေါ်လိုက် ပုံမှန် သံသရာလည်ပတ်နေပါသည်။

ယင်းကဲ့သို့ အပူခိုး၊ အပုပ်ခိုးများ ပုံမှန် လည်ပတ်မှု မဖြစ်ဘဲ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းအပူ ခိုးအပုပ်ခိုးတို့ ရွေ့ကာ အပူကျိတ်၊ အပူလုံး (အနာကျိတ်၊ အနာလုံး)အဖြစ်ခန္ဓာကိုယ်ပေါ် တွင် ထိုးထွက်ဖြစ်ပေါ်လာပါသည်။ အပူ ကျိတ်၊ အပူလုံးကို အချို့သူများမှာ ဝမ်းရိပ်ကြီး စွာဖြင့် ကင်ဆာအကျိတ်ထင်တတ်ပါသည်။

ကင်ဆာအကျိတ် ဟုတ် ဟုတ် အလွယ် တကတူ သိမ်းရန် ထိုအကျိတ်ခုံးကို ဝါကြည့် အနည်းငယ် ဖုန်လှမ်းကြည့်ပါ။ နားလျှင် ရိုးရိုး အပူကျိတ်၊ အပူလုံးသာ ဖြစ်ပါသည်။

မနာလျှင် ဆေးစစ်ဆေးမှု ပြုသင့်ပါ သည်။ အနာမှန်လျှင် နာရမည်။ မနာလျှင် အခြားရောဂါဟု အလွယ်မှတ်နိုင်ပါသည်။ ရိုးရိုး အပူကျိတ်၊ အပူလုံးအတွက် အပူ ငြိမ်း အခိုးငြိမ်းစေသည့် ဆေးပြုတ်ရည် ပြုလုပ်သောက်ရပါသည်။ ထိုဆေးပြုတ် ရည်မှာ မခက်ခဲပါ။

ကျွန်တော်တို့ အညာဒေသ လယ်ကွက် များထဲတွင် သဘာဝအတိုင်း အလေ့ကျ ပေါများစွာ ပေါက်ရောက်သော "လယ်ကန် ဓွန်းရိုးနီရွယ်ပင်" များ ရှားယုပါ။

လက်တွင်တစ်ဆင့်ရေလျှင် ဆုံးမိမိ လိုခြတ် ပြီး ထမ်းလက် သုံးလုံး ယပ်လျှင် ငါးလုံးထည့် ရေပတ်ခွက် သုံးခွက်နှင့် ပြတ်ကြပါ။ မှိန်ခွက်စာ ကုန်လျှင် ဆေးအေးချ အအေးပြီ တဖြည်းဖြည်း သောက်ပေးပါ။

ငါးရက်မျှ ဆက်တိုက် သောက်ပေးပါ။ အပူငြိမ်းပြီး အပူကျိတ်၊ အပူလုံး သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားပါမည်။

အကယ်၍သောက်ဆေးအာပြင်လိမ်းဆေး လိမ်းလိုပါက ဓာတ်ပိုလိမ်းအတွင်းဆန် ကို ဆား၊ ရေတို့နှင့် သွေးပြီး တစ်နေ့သို့ ကြိမ်မှု ငါးကြိမ်ထိ လိမ်းပေးနိုင်ပါသည်။

မြေငါးချစ်(ခတ်မောက်)

အဆီကျအကြောပြေဆီး၊ ဝမ်း၊ မှန်စေတဲ့

မုံရွာ ဆရာမိုး ၊ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး

ကြော်ငြာခွင့်ပြုရက်အမှတ် တဆတက (စာနယ်ဇင်း) ၁၃၀/၀၀၁၄

“ကိုဇော်ရဲနိုင်ကို ကြည့်လိုက်ရင် သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်နေတာပဲ။ အသားအရေ စိုပြည်ပြီး အဆီတွေလည်းကျ အသားတွေလည်း ကျစ်လျစ်လာတယ်။ ဆေးကောင်းတစ်လက်တွေ့ထားပြီထင်တယ်။ ဆေးကောင်းရှိရင် လက်တို့သတင်းပေးပါဦး”

“သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်ဆို မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး လက်ကိုင်ထားလို့ပါ။ ကျန်းမာရေးရှုထောင့်က ကြည့်ရင် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ မှန်မမှန် မိမိကိုယ်တိုင် ဆန်းစစ်ပြီး ပြုပြင်နေထိုင်သွားဖို့လိုတယ်မဟုတ်လား။ လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ ဓာတ်ကြီးငါးပါးညီညွတ်မှုတပြည့် မဖောက်ပြန်ဘဲ ဝင်စာမိုး၊ ထွက်လမ်း၊ မှန်ကန်ခြင်းရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဝိတနယ်မှာ စည်းနဲ့ဝါးဟာ အဓိကကျသလို လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ဆိုရင် ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကကျပါတယ်။ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်းခေါင်းမခဲဆိုတဲ့ စကားရပ်လည်းရှိတယ်မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါဗျာ... ဒါထက် ကိုဇော်ရဲနိုင် အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက် စားတာလား။ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြဦးမှပေါ့”

“ကျွန်တော်တို့မိသားစု အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်သလို ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက်မဟုတ်ဘဲ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် အဲဒီဆေးကို နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲခြင်းဖြင့် လေဝန်လေဖြတ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ခြင်း၊ နှလုံးအဆီပုံ၊ အသည်းအဆီပုံခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပြီး ဇက်ကြောထိုးခြင်းခြေ၊ လက်ဖျား ထုံကျဉ် ကိုက်ခဲလေးလံခြင်း၊ အစာအိမ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လေကြောင့်ဖြစ်သော ဗိုက်နာ၊ ဗိုက်အောင့်ဖြစ်ခြင်းအတွင်းလိပ်၊ အပြင်လိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ သွေးကျခြင်း၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ ချုပ်ခြင်း၊ ဆံပင်ဖြူခြင်း၊ မျက်စိပူနီခြင်း၊ ကိုယ်လက်လေးလံထိုင်မိုင်းပြီး ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခံတွင်းနဲ့ဆိုးခြင်း၊ ချွေးနံ့မကောင်းခြင်း၊ မျက်နှာပေါ်တွင် ဝက်ခြံ၊ တင်းတိပ်ဖျားထွက်ခြင်းအသားအရေ အက်ကွဲခန်းခြောက်ခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ ကိုယ်လက်မအိမ်သာဖြစ်ခြင်း စတဲ့ ရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါတယ်။

ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ပိုလျှံနေသော အဆီများကို လျော့ကျစေပြီး အပူ၊ အပုပ်၊ အညစ်ကို ယူထုတ်ပစ်သလို ကင်းစင်စေမက ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များ နေ့စဉ်သုံးစွဲခြင်းဖြင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ မှန်ကန်၍ မွေးဖွားရလွယ်ကူပြီး ကလေးတွင် လေနာကင်ကာ ကျန်းမာစေခြင်း စတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေ ခံစားစေနိုင်ပါတယ်”

“ကိုဇော်ရဲနိုင်တို့မိသားစု သုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ကျား/မ စွယ်စုံရတဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲဗျို့။ ကျွန်တော်လည်း သုံးမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားတို့လို စာရေးဆရာ၊ ပန်းချီဆရာ၊ ကွန်ပျူတာသမားတွေ အညောင်းထိုင်သူတွေ အဆီများ အဝလွန်သူတွေ တစ်ကိုယ်လုံးလေးလံထိုင်မိုင်း ညောင်းညာကိုက်ခဲနေသူများအတွက် ဒီဆေးက ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်လို့ နေ့စဉ်မှန်မှန်သုံးစွဲဖို့ လက်ကိုင်ထားရမယ့် ဆေးကောင်းတစ်လက်မို့ ဆေးရဲ့ကောင်းခြင်းဂုဏ်သတင်းကို အပေါင်းအသင်းတွေသိအောင် ရေးသွင်းကြေညာလိုက်ချင်ပါရဲ့ဗျာ”

ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ ဖော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးဗျူဟာမြန်မာ့ဆေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံးသို့ ပြန့်ပွားနေပါပြီ။

ပင်ရင်း - မုံရွာ-ဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေးနှင့်ဆေးကုသန်း

အမှတ်-၅/၃၅၆၊ ပေဓာဝိလမ်းမကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း-၀၁-၆၉၀၈၇၈၊ ၀၉-၅၁-၈၈၆၃

မုံရွာဆရာမိုး - ဖုန်း-၆၉၉၆၃၁ လိုင်ခွဲ (၃၄၇)၊ ၆၉၀၄၅၆ လိုင်ခွဲ (၃၄၇)

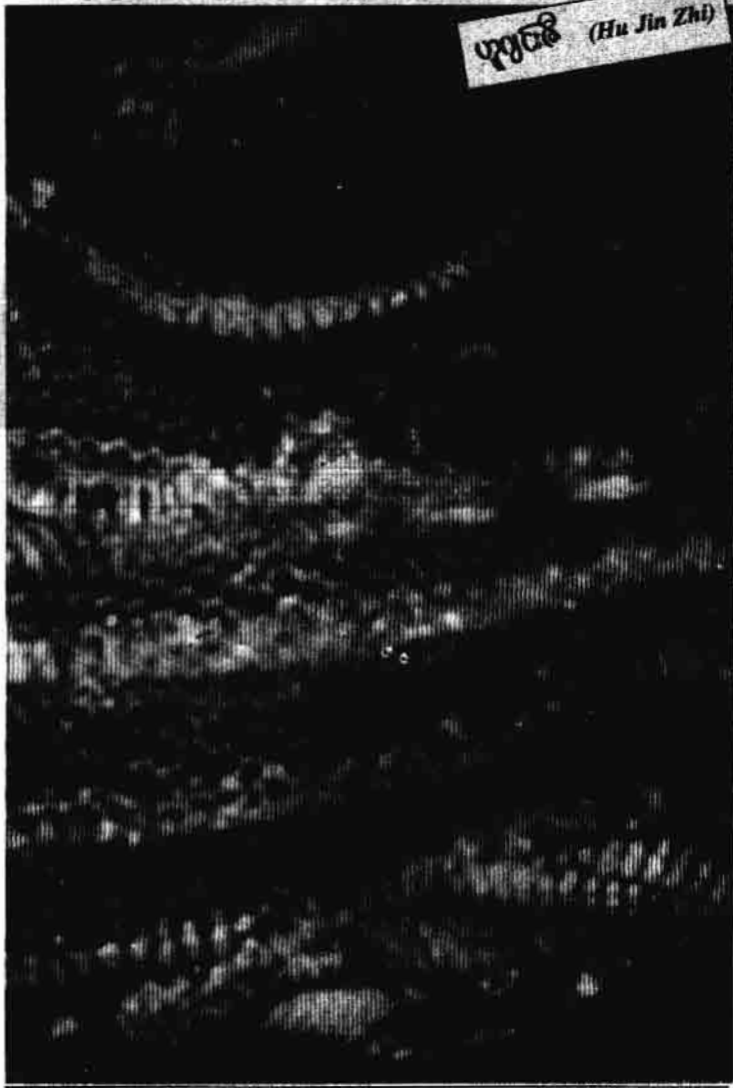
၁၇၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မြန်မာ

ပျားအုံနီဖိတ်

ဟူဂျင်စီ (Hu Jin Zhi)

◆ မြို့သူလူရွာ မြင်နေသည့်ပျားအုံ (တောင်တော့ရှိ၍)

ဦးလေး ပျားအုံတောကို လာဘ်
ဆောင်းတယ်လို့ ပြောကြတယ်နော်'

'စားရက်ကြုံလို့ မုတ်ဆိတ်ပျားအုံ
ဆယ်လို့တော့ ပြောစမှတ် ရှိပါရဲ့၊

အခွင့်အခါကောင်း ကြုံကြိုက်တဲ့
အိမ်ပွယ်ပါ။ ပျားအုံတောက အုပ်စုဖွဲ့

အတတ်ပြီး ချိုမြိန်တဲ့ ပျားရည်ကြောင့်
ပျားအုံစည်ပင်ခြင်း၊ လာဘ်ကောင်း

ခြင်းလို့ ယူဆတာ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်'

'မြွေကျတော့ကော'

'မြွေလဲ လာဘ်လာဘ ဆောင်ပါ
တယ်။ အသွားလက်ယာ အလာ(အပြန်)

ဆက်ဝဲ လာဘ်မလွဲလို့ ဆိုပါတယ်။
နီတစ်ခုကို စတင် ထွက်ခွာတဲ့အခါ

ဆက်ယာဘက်၊ ကိစ္စပြီးလို့ မူရင်းအရပ်
သို့ ပြန်လာတဲ့အခါ လက်ဝဲဘက်မှာ

အိမ်ကို ကြုံရရင် လာဘ်ကောင်းတယ်
ဆိုတာပါ'

'ပျားအုံက မြွေပုံစံ ဖြစ်နေရင်ကော'

'(တတ်တူနဲ့တူ ဆေးဖက်ယူ) ဓာတ်
သဘောတူ အချင်းချင်း ဂုဏ်တူထပ်

ပြီး ရောဂါဘယ ကိစ္စပြုသာနာတွေ
ချင်းလင်းစေသတဲ့။ ပျားအုံနဲ့ မြွေက

လာဘ်လာဘချင်းတူလို့ ဆောင်ရွက်ဆဲ
ကိစ္စ ရောဂါဘယတွေ ကင်းပျောက်

ပြီးစီးစေတယ်။

(နီတူထပ်မှအသေရ) ကိစ္စ ပြီးစီး
အောင်မြင်ခြင်းကို ဆိုပါတယ်။ ဒါထက်

အဲဒီမြွေပုံစံပျားအုံက ဘယ်မှာ တွေ့ခဲ့
တာလဲ'

'ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ အိမ်မှာပါ။ ဒီက
အပြန်မှာ လိုက်ပို့ပေးပါမယ်'

ကျောက်ဆည်မြို့ ဓာတ်တော်
ဆောင်ကို လေ့လာကြည့်ညှိ၍ အပြန်

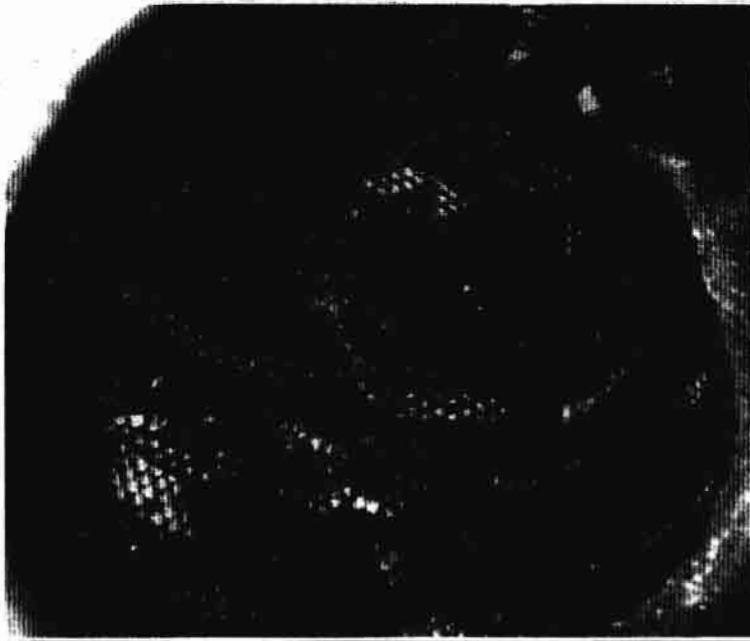
ဆောင် ဆိုင်ကယ်လုလင်က ဤသို့
စကားဆက်စပ်ကာ မြို့လယ် မင်းရဲ
မြောင်းနံဘေးတွင် ဖွင့်လှစ်ထားသော
အိမ်ထွန်းအလှပြင်ဆိုင်သို့ ခေါ်ဆောင်
F.23A. October, 2015.

သွားသည်။
အကျိုးအကြောင်း သိရသောအခါ
ဆိုင်ရှင် ကိုအောင်ဖိုးနှင့် မတင်အေးမြင့်
ဇနီးမောင်နှံက လိုက်လှဲစွာ ကြိုဆို
ရှင်းပြပေးသည်။ နက္ခတ္တရောင်ခြည်

မဂ္ဂဇင်းကို အစဉ်ဖတ်ရှုအားပေး
ကြောင်း သိရသည်။ သူတို့က တယ်လီ
ဖုန်းကင်မရာကို ဖွင့်ပြလျက်...
'၂၀၀၅ ခုနှစ် ဧပြီလအထက် အိမ်မှာသုံးတဲ့
စွဲအိမ် ပျားအုံတယ် ပျားအုံက
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၇၇

www.burmeseclassic.com

◆ လူ့ခြားသောပျားဆုံ

◆ ထင်သကဲ့သို့ဖြစ်နေသည့် ထောင့်

◆ ရင်းမြစ်မှ ရရှိသည့်

ပုံတော်ကာဆွပ်

မြေတစ်ကောင် ရစ်ခွနေသလို အရစ်ရစ် အထပ်ထပ် ဖြစ်နေတယ် ဟု ပြောပြသည်။
'အဲဒီနောက်ပိုင်းမှာ ထူးခြားတာတွေ ရှိသလား'

'ဟာ ရှိတာပေါ့ ဦးလေးရယ်၊ ပျားအုံ ရောက်ပြီးမှ သမီးတို့ ဆောက်နေတဲ့ အိမ်ကလေး ပြီးသွားတယ်။ အိမ်မပြီး

မချင်း စိတ်ဖိစီးမှုတွေနဲ့ အလုပ် လုပ်ရ တာ မပြောင့်ဘူး။ ဒါတင်မကသေးဘူး။ တစ်လလောက်အကြာမှာ သားလေး က မင်းရဲမြောင်းထဲက ဆယ်လာတာ တဲ့။ တင်ပို့ခွဲခွဲရုပ်ပွားတော်(ပုံတော် ကားဆွပ်)တစ်ဆူ ရလာတယ်။ တစ်ခါမှ မတွေ့ဖူးဘူး။
ရုပ်ကြွပြီး ကြာပလ္လင်နဲ့ အင်မတန်

သပွယ်တယ်။ သမီးတို့ ကိုးကွယ်တဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေးကျောင်း ဆရာတော် ဦးကောဏ္ဍညကို ပြုကြည့်တော့ ဆရာ တော်က အနေကစာ တင်ပေးပါတယ်။ အဲဒီအခါ ထူးခြားတာက မျက်လုံးထောင့် တွေ ပွင့်လာတယ်။ ဦးလေး အိမ် လိုက်ကြည့်ပါလား'

သို့နှင့် ဝေဘူချောင်းအနီးရှိ သူ့ အိမ်ခြံမြေသို့ သွားရောက်ဖြစ်သည်။
'ဒီအိမ်ပေါ့ ပျားအုံရောက်လာမှ အ သတ်ပြီးတာ'

မကျဉ်းမကျယ် ခြံမြေအလယ်တွင် နှစ်ထပ်တိုက် အိမ်သစ်ကလေးကို တွေ့ ရသည်။ သူတို့က ဘုရားဆောင် ခေါ်သွား၍ ပျားအုံရှိသော စဉ့်အုံ ပြပေးသည်။

'ပျားအုံပေါ်မှာ ပိုကောင်လေးတွေ တွေ့ ဆေးပြုပြီး ရေလောင်လိုက်တာ ခုကြို ဖြစ်သွားတယ်။ မြေပုံပုံ ဟိုပြီးဆာထု ရေလောင်ပြီးမှ ပျားအုံပေါ်တယ်'

◆ ပျားအုံပိုင်ကြွေတော် ရုပ်ကြွရုပ်ပုံတော် အိမ်ကလေး

◆ ရုပ်ကြွရုပ်ပုံတော်မှ အပူပေးခြင်း

◆ တိုဘာလီ၊ ဆောင်ထားခြင်း

ရွှေအိုးအတွင်း ပျားအိမ်အချပ်
အလေးများကို တွေ့ရသည်။ ဖုန်း
အင်မရာ၌ မြင်ရသော စတင်တွေ့ရှိစဉ်
ပုံနှင့် မတူတော့ပေ။

“အိမ်ပြီးသွားပြီဆိုတော့ လိုချင်တဲ့
အတတ်ရပြီပဲ။ စိတ်မကောင်း မဖြစ်ပါနဲ့”

သုံးဖက်မြင် ရုပ်ကြွရုပ်ပုံတော်

မင်းရဲမြောင်းမှ ရရှိသော ရုပ်ပွားပုံ
အတတ်ကား တရုတ်နိုင်ငံတွင် ပုံနှိပ်ထုတ်
ဝေသော သုံးဖက်မြင်ရုပ်ကြွတော်ပုံ
လေးသည်။

“ဒါ 3D Three Dimensions သုံးဖက်
အတတ်ပုံပဲ”

“3Dပုံ မဟုတ်ဘူးရှင်၊ ပုံကို သမီးတို့
အပူပေးထားလိမ့်”

“အဲဒါ ဟုတ်ပါပြီ။ ဂျာနယ်တွေမှာ
အိမ်ပေးပြပေးတဲ့ အားစိုက်ကြည့်မှ
အတတ်ပုံတော့ မဟုတ်ဘူး။ သာမန်
အတတ်ပုံနဲ့ သုံးဖက်မြင် ရုပ်ကြွလာ
အောင် ခေတ်မီနည်းပညာနဲ့ ထပ်ပြီး

ရိုက်နှိပ်ထားတဲ့ 3D ပါ။ ကျောက်ဆည်
မှာ ဒီလို ပုံတော်တွေ အရောက်နည်း
သေးလို့ပါ”

ရုပ်ပွားတော်၏ရင်မှာ လက်ယာရစ်
စကြာပါသည်။ ဒါက သက္ကရာဇ်မြတ်စွာ
ဘုရားပုံတော်ပါ။ တရုတ်ဘုရားသာ
ဝင်တွေ အယူအဆအရ သက္ကရာဇ်
မြတ်စွာဘုရားပုံတော်တွေမှာ လက်ယာ
ရစ်စကြာကို တန်ဆာဆင် ပူဇော်လေ့
ရှိပါသည်။ အောင်မြင်ခြင်း မင်္ဂလာ
အထိမ်းအမှတ်ပါ။

ပုံတော်၌ မျက်လုံးတော် အနည်း
ငယ် ဖွင့်ဟလျက် အပူဇော် ခံယူတော်
မူသည်။ မူလပင့်ဆောင်ခါစက
မျက်လုံးတော်မှိတ်လျက် ရှိသည်ဆို
လေသည်။

ဆေးဆင်ရုပ်ကလေး

‘ပျားအုံနဲ့ ဘုရားပုံတော်တွေ
မရောက်ခင် ဖေဖော်ဝါရီလလောက်
က အိမ်မှ ဆောင်ထားတဲ့ ဆေးမြစ်
ကလေးကို ဘုရားစင်ပေါ် တင်ထား
တုန်း အမှတ်တမဲ့ ကြည့်လိုက်တော့

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၇၉

ဘုရားရှင်ကို နာမောင်းချီ ပူဇော်နေပုံ ဖြစ်နေလို့ ဆေးမသုံးတော့ဘဲ ဘုရား ပူဇော်တဲ့ အနေနဲ့ သီးခြားထားလိုက် ပါတယ်'

'အခု မိသားစုရဲ့ ကျန်းမာရေး၊ စီးပွားရေး စတဲ့ အခြေအနေတွေ အဆင်ပြေရဲ့လား'

'ကောင်းပါတယ် ပိုပြီးတော့ လှူဖြစ် တန်းဖြစ်တယ်။ သမီးတို့တော့ မြတ်စွာ ဘုရားရှင်ကို သဒ္ဓါယုံကြည်မှု အပြည့်နဲ့ ကိုးကွယ်ပူဇော်လို့ အခုလို နိမိတ် ကောင်းတွေရပြီး အကျိုးထူး ခံစားရ တယ်လို့ပဲ ထင်မိပါတယ်'

ထိုဆေးမြစ်ကား (သူတို့အခေါ်) စာမင်တိုင်မြန်မာဖြစ်၍ အဖအမိနဲ့ အကျိတ်များအတွက် ဆန်ဆေးရည်နှင့် သွေးလူးလေ့ရှိသည်ဟု ပြောပြကြ သည်။ ရှမ်းပြည်နယ်မှ ယူလာသည် ဆို၏။

ကျောက်ဆည်နှင့် မဝေးလှသော

ပြက္ခဒိန်တောင်တွင်လည်း များစွာတွေ့ ရှိရသည်။ ဒေသအခေါ် "စာကာထေး ဦးစောကတ်" ဟု တွင်လျက် ဆေးကျမ်း မှာ ယင်းပြားဖြစ်ဟု ဖော်ပြကြသည်။ အဖုအကျိတ်များအတွက် ဆေးစွမ်း ထက်ပါသည်။

မှန်းဆချက်

ကိုအောင်စိုး၊ မတင်အေးမြင့်တို့၏ နေအိမ်ရှိ စဉ့်အိုးတွင် ဝင်ရောက်အိမ်ခွဲ သော ပျားအိမ်က မြွေအရစ်အခွေပုံစံ ဖြစ်နေခြင်းကား လာဘ်ရခြင်း နိမိတ် ဖြစ်သည်။

လာဘ်ရကြောင်း နိမိတ်နှစ်ခုထပ်၍ အမြတ်ပြုထားခြင်းဖြစ်သည်။ နိမိတ် အဟောအရပင် သူတို့ လိုလား တောင့်တသော နေအိမ်ကလေး အောင်မြင်ပြီးစီးကာ စိတ္တသုခကို ခံစား ရရှိ၏။

ဝေဒအမြင်ဖြင့် တွက်ဆသောအခါ

ကိုအောင်စိုးမှာ ၁၃၃၁ ခုနှစ် ကြက်၊ ဝိုင်ရှင်စိုးမိုးသောနှစ်တွင် ဖွားမြင်သူ ကြက်နှစ်ဖွားဇာတာရှင်ဖြစ်၏။

ကြက်၊ နွားနှင့်မြွေ ပုံသိပ်ရှင်များ တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ထောက်ပံ့ ကူညီပေး ကြသည့် မိတ်ဖက်ပုံသိပ်များ ဖြစ်ကြ လေရာ ပျားအုံမြွေပုံစံနိမိတ်သို့ အိမ်ထောင်ဦးစီးဖြစ်သူ ကြက်နှစ်ဖွား အတွက် ကာရကအား ဖြစ်ပေါ်စေ လျက် မိသားစု အကျိုးထူး ခံစား သည်ဟု ယူဆမိသည်။

မြွေမှာ ပကတိမြွေမဟုတ်ဘဲ 'ယင်း သဘောဆောင် ပုံသိပ် ပုံသဏ္ဍာန်ဖြစ် ကြကတ္တီလင် အမသရစ် ဖြစ်သောကြောင့် အမျိုးသမီးထုကို အားပြုရသော အလှပြုပြင်ဖန်တီးမှု လုပ်ငန်းအတွက် အထူးကောင်းမွန်စေသည်။

စာမျက်နှာ (၁၈၁)ခု အဆက်

အညှော်ပေါ်စောင်း ဓာတ် ၄ ပါးရဲ့ ဦးစီး ဦးဆောင်ကာ တောစား ဒါကြောင့် သေစေစေမကို အရင်ဦးဆုံး စာရုပေးပါ။ ဦး လိုသော အာပေါ့ပထမီ အင်စမက် ရေးပါ။ ပုံစံသဘာဝက တောစား ဦးစီးတဲ့ ထပ်စမပုံပေါ့။

အိမ်ပုံစံ တောစားဦးစီးတဲ့ ထပ်စမကို တရားတကောင်နိုင်ရန်၊ အပြိုင်အလိုင်နိုင်ရန်၊ ကြွေးတောင်း၍ရရန် ကျန်းမာ နှစ်စနေလျှင် ကြေးမြို့တွင် စနေနဲ့ မွန်တည်ရှိရာတွင် ရေညှိ ဆောင်ပါ။

(၇)ရက်သားသမီး ချစ်ခင်အေးစို ရက်နာပျို့လန်ရန်၊ အမေရင်းထယ်ထယ် ငှက်ငါးရန်၊ ခရီးဝေးသွား အန္တရာယ်ကင်း လာဘ်လာဘကောင်ရန်၊ ဓလ္လင်မြန်မြန်နဲ့ ရွာများဝင်ရန်၊ ဓလ္လင်တွင် တစ်နှစ်ခွေခွေ မွန်တည်ရှိရာတွင် ရေညှိဆောင် ရေးရင် ခံတက်သာ သုံးရမယ်။ အသက်ရှုသွားတဲ့လေကို အောက်ဦး ရေမှ အောင်မြင်ပြီး အစွမ်းသတ္တိတွေ စေ့ စပ်စိုစမ်း ကာလ နဲ့ပေးလျှ မိဂျားလှ ပေးအေးပေးပေး စွာပိုင်စ ဖွဲ့လှပပေးလျှ ပြုပေးလျှ ကြည့်ရ ကိုယ် ဦးစောစာဆို သံသရာ ပေါက်လေထက်ပါပြီ နှိမ့်ထိ ထိတ်ရွာစဉ်နဲ့ လွှားလိုက်ပါပြီ။ သမီး ဆရာနေနဲ့အညှော် အဆင်ပြေစေရန်ရစ် ကျွန်ုပ် သီစပ်ခဲ့ဦးပေါ့။ ပိုမိုသိသလို ကိုယ်ပြောပေးပါ။ ပိုမိုသိသလို ကိုယ်ပြောပေးပါ။ ပိုမိုသိသလို ကိုယ်ပြောပေးပါ။

[ဒေးစွန်မီးထောင်မှ ဦးစင်းအောင် ပြောပြချက်များကို ရေးသားဖော်ပြရင်း] ဆရာနေနဲ့အညှော်

စာပေအုပ်စုတွေက

လောကီအစီအစဉ် စာပေလေးပါးစာပေ

သရုပ်ဆွဲပုံ (တီ-အေ)

မိုးသည်းထန်စွာ ရွာနေသော ဝါဆို လပြည့်နေ့ နံနက်ပိုင်းအချိန်လောက် တွင် ပဲခူးမြို့၊ ရှင်စောပုလမ်းမတန်းရှိ ကျွန်တော်၏ ဗေဒင်ဟောခန်းရှေ့သို့ ခွဲညားသပ်ရပ်သောလူကြီးတစ်ယောက် ရောက်ရှိလာပြီး “ဆရာ... မိုးခဏ လောက် ဝိုပါရစေ” ဟု ခွင့်တောင်းလာ ပါသည်။

“ရပါတယ်ဦးကြီး၊ လာဖို့ ထိုင် ပါ” ဟု ပြောပြီး ထိုင်ခုံတစ်လုံး ပေး လိုက်ပါသည်။

‘အလုပ်အကိုင် အဆင်ပြေရဲ့လား ဆရာ’

‘မိုးများတော့လဲ အလုပ်ပါးပါတယ်’ ဟု ကျွန်တော် ပြန်ပြောပြီး သူနှင့် မျက်လုံးချင်း ဆုံမိလိုက်စဉ် ကျွန်တော် တစ်ကိုယ်လုံး ရှိန်းတိန်းဖိန်းတိန်းဖြစ် သွားတာကို သတိထားလိုက်မိပြီး စိတ် ထဲမှ “တစ်မျိုးကြီးပါလား” ဟု တွေး ထင်နေမိသည်။

ဦးကြီးသည် သူပါလာသော စီးကရက်ဘူးကို ဖောက်ပြီး အေးဆေး တည်ငြိမ်စွာ ဘောက်နေလေသည်။ ကျွန်တော်သူ့အကြောင်း မေးမည်ပြု စဉ်...

‘ကျုပ်နာမည်က ဝင်းအောင်ပါ။ ဒေးစွန်းပါတောင် ပုတီးကျောင်းကြီးရဲ့ အရှေ့ဘက် နားမှာနေပါတယ်။ အခု ရွှေမော်စောဘုရား သောကြာအရပ်မှာ အဓိဋ္ဌာန်လာဝင်တာပါ’

‘ဒါဆို ကြုံတုန်း ဓာတ်ပွင့် လာဘ် ပွင့် တျင်စဉ်လေးများရှိရင် ချီးမြှင့်ပါ’ ဟု ကျွန်တော် တောင်းဆိုလိုက်ပါ

သည်။

‘ကျုပ်က မချီးမြှင့်နိုင်ပါဘူး။ သိချင် တယ်ဆိုရင်တော့ ကျုပ်ဆရာ သင်ပေး ခဲ့တဲ့ ပညာရပ်တစ်ခုကို ပြောပြပါမယ်။ သေသေချာချာမှတ်ပြီး လေ့ကျင့်ကြည့် ပါ။ လောကီကိစ္စမှန်သမျှ အောင်မြင် ပါလိမ့်မယ်’

စာပေအုပ်စုတွေက-ခ၊ ယ၊ ဆ၊ ရှု၊ ဌ၊ ဗ၊ ထ၊ ဓ၊ ဖ၊ ဘ၊ ရ၊ ဝ၊ ဟ၊ အ တို့ပဲ ဖြစ်တယ်။ ဓာတ်စမ ကောက်ယူပုံကတော့...

***

ကတုသန်ဘုရား	ဗန္ဓုအက္ခရာ	=	၀
ကောထာဂုံဘုရား	ဗန္ဓုအက္ခရာ	=	၀
ကဿပဘုရား	ဗန္ဓုအက္ခရာ	=	၀
ဂေါတမဘုရား	ဗန္ဓုအက္ခရာ	=	၀
စ = ဝါယောဓာတ်		=	ထောက်ကန်လှုပ်ရှားမှု = စာဖို
ဓ = တေဇောဓာတ်		=	ပူမှု၊ အေးမှု = စာမ
ဗ = ပထဝီဓာတ်		=	မာမှု၊ ပျော့မှု = စာဖို
ဝ = အာပေါဓာတ်		=	ယိုစီးမှု၊ ဖွဲ့စည်းမှု = စာမ

ဟု ပြောပြီး ဦးဝင်းအောင်သည် မျက်လုံးကို မှိတ်ထားပြီး အေးဆေး တည်ငြိမ်စွာ တစ်လုံးချင်း ပြောပြလေ သည်။

‘ဥ ဝါယော ဆက်ကို ကြီး ။ ချောင်း ဖိုင် ၄ ဖိုင်တွင် ချုပ်ပါ။’

‘ဥ ဝါယော ဆက်ဆိုတာ မြန်မာ ဗျည်းအက္ခရာ က မှ အ အထိ ၃၃ လုံး ကြီး၊ စ ချောင်းဆိုတာ သရ ၈ လုံး၊ တိုင် ၄ တိုင်ဆိုတာက (ဝါယော၊ တေဇော၊ ပထဝီ၊ အာပေါ) လို့ ခေါ်တဲ့ ဓာတ် ၄ ပါ။ ဗျည်းအက္ခရာ ၃၃ လုံး မှာ စာဖိုအုပ်စု၊ စာမအုပ်စု ဆိုပြီး အုပ်စု ၂ စုရှိတယ်။’

စာဖိုအုပ်စုတွေက-က၊ ဂ၊ င၊ ဝ၊ ဇ၊ ည၊ ဋ၊ ဌ၊ ထ၊ တ၊ ဒ၊ န၊ ပ၊ ဗ၊ မ၊ လ၊ ယ၊ သ၊ ဌ။

ဆိုတဲ့ သဘောတရားတွေကို သိ ထားရပါမယ်။

စာချိုးကတော့ “စာဖို၊ စာမ နေလ စုံလျှင် နေကိုအဖို၊ လကို အမ ဆို ထားရောယုက် ဓာတ်ကိုတွက်က အချက်ကြံလျှင် ပြီးအောင်မြင်လိမ့်” ဆိုတဲ့အတိုင်း ကမ္ဘာတည်တာလဲ ဓာတ် ၄ ပါ။ ကမ္ဘာပျက်တာလဲ ဓာတ် ၄ ပါပါပဲ။

ဒီဓာတ် ၄ ပါးမှာ ကျုပ်တို့က ဖြစ် စို့၊ တည်ဖို့၊ အောင်ဖို့၊ ပွင့်လန်းဖို့ လောက်အစီအရင် သဘောတရား အရ မိတ်ဓာတ်တွေကို သုံးရမယ်။ အဲဒီတော့ ကမ္ဘာမိတ်ကြီးဖြစ်တဲ့ တေဇော၊ ဝါယော၊ အာပေါ၊ ပထဝီပေါ့။ ဓာတ်စမတွေက စ၊ ဓ၊ ဝ၊ ဗ တေဇောဦးစီးတဲ့ ဓာတ် ၄ ပါး အဖွဲ့

မိုးခေါင်ရေရှားဖြစ်ပါက

မိုးရွာစေရန် ပြုလုပ်သော အစီအစဉ်

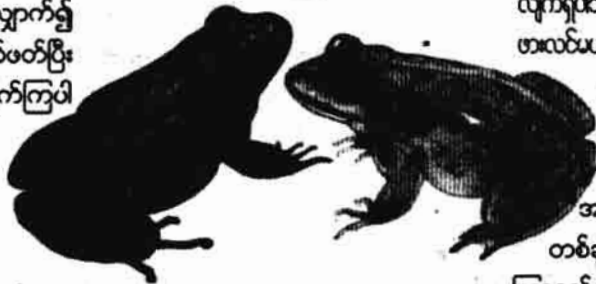
ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာနိုင်ငံတွင် မိုးခေါင်၍ ရေရှားသောနှစ်များကို မြန်မာလူမျိုးများ ကြိုတတ်ပါသည်။ ထိုသို့ နှစ်များကြာတော့သောအခါ မြန်မာ့ရိုးရာ(လွန်)ဆွဲပွဲများ ကျင်းပ၍ မိုးရွာစေရန် ပြုလုပ်ကြပါသည်။

အချို့သောဒေသများတွင် ရဟန်းသံဃာတော်များကို ပင့်လျှောက်၍ ငါးရုံမင်းပရိတ်တော် ရွတ်ဖတ်ပြီး မိုးရွာစေရန် ပြုလုပ် ဆောင်ရွက်ကြပါသည်။

ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် ယခု ရေးသားဖော်ပြမည့် မိုးကို ရွာစေသော ယတြာနည်းမှာ **အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ အဝကျွန်းဒေသ** တွင် နေထိုင်ခဲ့သော တိုင်းရင်းခေးဆရာကြီး အဘဦးသိန်းထွန်းပြောပြသောနည်း ဖြစ်ပါသည်။

ဆေးဆရာကြီး အဘဦးသိန်းထွန်းတို့ဒေသတွင် မိုးခေါင်၍ ရေရှားသောနှစ် ကြာတော့လျှင် ဤယတြာနည်းကို ပြုလုပ်ကြပြီး မိုးရွာသည်ဟု ဆိုပါသည်။

ယတြာနည်းမှာ... မိုးခေါင်ရေရှားဖြစ်ပေါ်သော ဒေသတွင် အများနှင့်ဆိုင်သော လမ်းဆုံ၊ လမ်းခွတစ်နေရာတွင် လူတွေကို မင်္ဂလာဆောင် ပုဏ္ဏပ်ထိုးသကဲ့သို့ ပုဏ္ဏပ်တစ်ခုကို ဆောက်လုပ်ရပါမည်။ ပုဏ္ဏပ်၏ ဗဟိုအလယ် တည်တည်တွင် ဒေသထွက် ပန်းပျိုစုံကို ပန်းကုံးပြု၍ ချိတ်

ဆွဲထားရပါမည်။ ပန်းကုံးများ ချိတ်ဆွဲထားသော အောက်တွင် (ထပ်စား) စာပွဲတစ်လုံး ပိတ်ဖြူခင်း၍ ထားရပါမည်။ ယင်းစာပွဲပေါ်တွင် ငွေယုလားတစ်လုံးကို ရေအပြည့် ထည့်ပြီး ထားရပါမည်။ နှိပ်ရာနေရာမှ (ဖား) အထီးအမ(၂) ကောင်ကို ရှာဖွေ၍ ယုလားရပါမည်။ ရက်ကောင်ရက်ပြတ် ငွေယုပိတ်ဖြူ၍ မင်္ဂလာဆောင်ပေးသည့် သဘောသဘာဝပုံစံ ပြုလုပ်ပေးရပါမည်။ လူတွေကို မင်္ဂလာဆောင်ပေးသကဲ့သို့ (ဖား)အထီးအမ(၂)ကောင်ကို ပြုလုပ်ပေးရပါမည်။ မင်္ဂလာဆောင်ရန်မှာ မိုးခေါင်သော ဒေသ၏ (ခလေး)အတိုင်း ဆောင်ရွက်ပေးရန် ဖြစ်ပါသည်။

မင်္ဂလာဩဘာနိမိတ် ပြုလုပ်ချိန်တွင် (ဖား)အထီးအမကို ငွေယုလားထဲ၌ ရေထဲတွင် လွှတ်ထားရပါမည်။ ပြီးလျှင် ဖားအထီး၊ အမရှိသော ငွေယုလားကို အမွှေးနံ့သာ ထွန်းခြင်း၊ ပက်ယုန်းခြင်းများ ပြုလုပ်ပြီးလျှင်...

'ဤရုပ် ဤအသွင် မိုးခေါင်ရေရှား ဖြစ်ပေါ်လျက်ရှိပါသည်။ မိုး အပြည့်ရွာသွန်းစေရန် ဖားလင်းယုာမှ မိုးခေါ်၍ မိုးရွာပါစေသတည်း'

ဟူ၍ ပြောဆိုဆုတောင်းပြီးလျှင်ဖားထီး+ဖားမကို အများသုံး (ကန်)(ချောင်း) တစ်ခုခုသို့ လွှတ်ပေးရပါမည်။ ယတြာနည်းက ဤမျှသာ ဖြစ်ပါသည်။

ဆေးဆရာကြီး အဘဦးသိန်းထွန်းနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ဆုံခဲ့သည်မှာ နှစ်ပေါင်း သုံးဆယ်ကျော်ခန့် ရှိခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ဆေးဆရာကြီးသည် ကိုယ်တွေ့ကြုံခဲ့သည့် အကြောင်းအရာများစွာ ကျွန်ုပ်အား ပြောပြခဲ့ပါသည်။

တစ်ရွာတစ်ပုဒ်ဆန်း ဆိုသလို ဗဟုသုတတိုးပွားစေခြင်းငှာ မိုးခေါင်ရေရှားဖြစ်ပါက မိုးရွာစေသော ယတြာအစီအစဉ်နည်းအား နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းမှတစ်ဆင့် ရေးသား ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

[အိန္ဒိယနိုင်ငံမှ ဆေးဆရာကြီး ဦးသိန်းထွန်းအား ဤဆောင်းပါးဖြင့် ဂါရဝပြုအပ်ပါသည်။]

ဗိုလ်မင်း(မင်းလှ)

ဦးပုညတေးထပ်ထပ်

လက်ဆန်းပေးနေသည့်စာစီ

စာရေးသူ နားနောင်ဆရာတော် ဦးကလျာဏထံ ဗေဒင်ပညာ သင်ယူ စဉ်က ပထမဦးဆုံး စလေဆရာကြီး ဦးပုည၏ တေးထပ်ပင်ဖြစ်ပါသည်။

ကဗျာဝါသနာပါသူ ဖြစ်၍လည်း ဦးပုည၏ တေးထပ်များကို တစ်ရှိုက် မက်မက်ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။

ဆရာတော်ဦးကလျာဏ သင်ပေး သည့် စလေဆရာကြီးဦးပုည၏ တေး ထပ်မှာ မြန်မာ့ရိုးရာလက်ဆန်းနည်း ထဲက တစ်ခုပင်ဖြစ်ပါသည်။

တေးထပ်ကို ဦးစွာ တင်ပြလိုပါ သည်။

‘ဂေါ်ပွာ နှောင့်နေ့ နှောင့်ရွှဲဖြစ်ချေ ဟော ရန်ခေ့ စက္ကဟာ ဆော်ကြေအောင်ကျော်သဲ ကြာ နေကြယ် မြန်မာနယ်ပြိုင်လိပ်ပျော်ပွဲ ကျန်ငါးစာနဲ့ လှံစာနဲ့ စံစားရန်ပေါက်၊ ကံအားသန်တော်ဆဲပို့ စော်ကဲတို့ကိန်းနယ်၊ သူညာမှာဆိုလာပြား မင်းသားဖြင့် မင်းဖြစ်ရ ယယ်။’

ဆင်းရဲသားတစ်သွယ်မှာ အနွယ်ပါ ကျော် ဟိုးလို တန်ခိုးဖြင့် ကြီးကျယ် ဂုဏ်မျိုးဆွေ လုံစုံ၊ ပွားနေကစ၍ ကြံလျှင် နေကုလုံ ကြွယ်ပိုက်ကွယ်လေး’

တေးထပ်အဓိပ္ပာယ်ကို ရှင်းရမည် ဆိုရင်...

နုပညာအကျဉ်းကိုတည်း ခြေတို့၏ ဇွန်နား (၉)ရကြား။

○ တစ်ခုကြွင်းမူ ပျံမွှေးသော ဂုဏ် ခြပ်နှင့် ဇွန်မှာ ကျော်စော ထင်ရှား စွာဖြစ်တတ်၏။

○ သုံးခုကြွင်းမူ နေငွေကြေး ဆန်ရေ

ဇော်လိပ်နီ (အင်းတော်)

စပါး လွန်တိုးပွားသဖြင့် စိတ်အာရုံ ရှိသမျှ ခံစားရတတ်၏။

○ သုညကြွင်းမူ မင်းမျိုးမင်းသားဖြစ် က မင်းဖြစ်ရတတ်၏။ မိမိတို့ မွေးနံ့ ပြန်ကြွင်းမူ ဥစ္စာနေပြည့်ဝ စုံလင်၍ ဂုဏ်အင်ကြီးမားသော သမီးသား စသော အခြေအခံကိုနှင့် ပြည့်စုံတတ် ၏။

တစ်ခု၊ သုံးခု၊ သုညကြွင်း မွေးနံ့ ဤလေးပါးမှ တစ်ပါးအကြွင်း ငါးခု သည် ကျန်ငါးစာနဲ့ မည်၏။

ထိုကြွင်းကျန်သော ငါးပါးတို့တွင် တစ်ပါးပါးကြွင်းမူ မရွယ်ဘဲနှင့် စော်ကဲ မင်းဖြစ်သည်နှင့်အညီ ရှေးဘဝ ကုသိုလ်ကံ အင်မတန် အားကြီးသဖြင့် တားဆီး၍ မရနိုင်အောင်၊ ဗလဝ အကျိုး၊ အမျိုးမျိုးပေးလတ္တံ့သော ကံပါ သော်ငြားလည်း အလျင်အမြန် မပေး ဘဲ တဖြည်းဖြည်း အသက်အရွယ်ကြီး မှ ဗလဝအကျိုးပေးသော ရှေးကုသိုလ် ကံ ပါရှိပါသည်ဟု ဆိုလိုပါသည်။

ဗေဒင်ပညာ လေ့လာစဉ်က ကိုယ့် သက္ကရာဇ်၊ သူများသက္ကရာဇ်တို့ကို လက်တည့်စမ်းပြီး တွက်ကြည့်ခဲ့ဖူးပါ သည်။ ထင်ရှားသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ မွေး သက္ကရာဇ်ကို စာဖတ်ပရိသတ်အား တွက်ပြလိုပါသည်။

ကုန်းဘောင်မင်းဆက်ထဲက ပဉ္စမ သင်္ဂါယနာတင် မင်းတုန်းမင်းကြီး ၏ မွေးသက္ကရာဇ်ကို ဥပမာအဖြစ်

တွက်ပြသွားပါမည်။

မင်းတုန်းမင်း၏ သက္ကရာဇ်မှာ ၁၁၄၆ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလပြည့်ကျော် (၄)ရက် အင်္ဂါနေ့ဖြစ်ပါသည်။

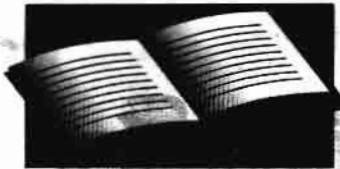
တွက်နည်းအရ...

မွေးသက္ကရာဇ်	၁၁၄၆
မွေးနံ့(အင်္ဂါသား)	၃+
ပေါင်းကိန်းအရ	၁၁၄၉
၉	၁၁၄၉ ၁၃
	- ၉
	၂၇
	၂၇
	၉
	- ၉
	၀ကြွင်း

သုညကြွင်း...မို့ ဦးပုညတေးထပ် အရ သူညာမှာ ဆိုလာပြား မင်းသား ဖြင့် မင်းဖြစ်ရမယ့် ဆင်းရဲသား တစ်သွယ်မှာ အနွယ်ပါ ကျော်ဟိုးလို တန်ခိုးဖြင့် ကြီးကျယ်ဖြစ်ပါသည်။

သုညအကြွင်းမှာ မင်းမျိုးနွယ်ဆို လျှင် မင်းဖြစ်မည်။ ဆင်းရဲသားဖြစ်က အနွယ်ပါကျော်ကြားလို တန်ခိုး ဘုန်း တန်ခိုးရှိမည်ဟု ဆိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။

မြင်ကွန်း မြင်းခုန်တိုင်အရေးကိစ္စ ဖြစ်စဉ်က မင်းတုန်းမင်းကြီး ဝိုးရိပ်ပုပန် စဉ်က စကြာဒေဝီမိဖုရားကြီးက မင်းတုန်းမင်းကြီးအား လျှောက်တင် သည်မှာ 'မောင်တော်လည်း ဥပစ္စေဒကက်မပါ၊ သားတော်များ လည်း မင်းဖြစ်မယ့် ဇာတာမဟုတ်' ဟု ဆိုခဲ့ဖူးသည်။ မြင်ကွန်းနှင့် မြင်းခုန် တိုင်သည် သုညကြွင်းမဟုတ်မှာ သေချာမည် ဖြစ်ပါသည်။

နောက်တစ်ဦးမှာ အင်းတော် မြို့နယ် မန်လည်ရွာက မကာရ လောပဆကျော် မန်လည်ဆရာ တော်ဦးစဝန ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာ တော်၏ မွေးသက္ကရာဇ်မှာ ၁၂၀၃ ခုနှစ်၊ အင်္ဂါသား ဖြစ်ပါသည်။

တွက်နည်းအရ တွက်ပြပါမည်။
မွေးသက္ကရာဇ် ၁၂၀၃
မွေးနံ(အင်္ဂါသား) ၃+
ပေါင်းကိန်းအရ ၁၂၀၆

၉ | ၁၂၀၆ | ၁၃၄
၉
၃၀
၂၅
၃၆
၃၆
၀ကြွင်း

မန်လည်ဆရာတော်မှာ မင်းမျိုး မင်းနွယ်မဟုတ်သော်လည်း ဆင်းရဲသား တစ်သွယ်မှာ အနွယ်ပါ ကျော်ဟိုးလို့ တန်ခိုးဖြင့် ကြီးကျယ် ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။

မန်လည်ဆရာတော်၏ ဗမာဒေဝ လင်္ကာသစ်မှာ ယနေ့ထက်တိုင်ပင် ဖြစ် ပါသည်။

၁၈၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

နောက်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးမှာ အများသိ ကြသည့် စာရေးဆရာကြီးပါရဂူပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာကြီးပါရဂူ၏ အဓိအပတ်မှာ ဦးဘစော၊ ဒေါ်ပေတုတ်တို့ဖြစ်သည်။ မွေးဇာတိမှာ ဟင်္သာတခရိုင်၊ သန္တ သနောရွာတွင် ၁၂၈၃ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း (၁၁)ရက် ကြာသပတေးနေ့တွင် မွေးဖွားသူ ဖြစ် ပါသည်။ အမည်ရင်းမှာ ဦးလှကြိုင် ဖြစ်သည်။

တွက်ပြပါမည်။
မွေးသက္ကရာဇ် ၁၂၈၃
မွေးနံ(ကြာသပတေးသား) ၅+
ပေါင်းကိန်းအရ ၁၂၈၈

၉ | ၁၂၈၈ | ၁၄၃
၉
၃၈
၃၆
၂၈
-၂၅
၁ကြွင်း

ကြွင်းစကား "စက္ကမှာ ခေတ်ကြေ အောင် ကျော်သံ" ဆိုသည်ကိန်း ရပါ သည်။ မြန်မာ့စာပေနယ်တွင် ဆရာ ကြီးပါရဂူ၏ စာပေများ မြန်မာစာပေ နယ်၌ အကျော်အေးယူကျော်ကြား သည့်ပုဂ္ဂိုလ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

စာဖတ်ပရိသတ်များ ဦးပုည တေးထပ် လက်ဆန်းတွက်နည်းမှာ လွန်စွာ လွယ်ကူသဖြင့် အကဲဖြတ် လေ့လာကြည့်နိုင်ရန် ရေးသားတင်ပြ လိုက်ရပါသည်။

အာယု ဝတ္ထော သုဗ် မတ်

မောင်ပေါ်နီ(ဆင်းတော်)

စာပေပညာရေးသို့...
ပေးပို့သော
စာပေများကို
ရရှိ
ထားကြပါရန်နှင့်
မရွေးချယ်ပါက
မြန်လည်ပေးပို့မည်
မဟုတ်ပါကြောင်း
အသိ
ပေးအပ်ပါသည်။
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ထူးထူးခြားခြား

ကက်ကင်ဘူရား နှိ

ယိုဘောဂစေတီများ

'ဒီလိုမျိုး ကိုလှမြင့်ရ။ လွန်ခဲ့တဲ့ခုနှစ် နှစ်လောက်က ကျွန်တော်တို့ ဇနီး မောင်နှံမှာ အတော်ကြီး စီးပွားရေး လုပ်ငန်းကိုင်ငန်း အကျပ်ရိုက်ခဲ့တယ် များ။ လိုရင်းတိုရှင်းပြောရရင် ပေးထား တဲ့ ကုန်ကြွေးတွေက တောင်းမရ။ ကိုယ်ကပေးစရာ ကြွေးရှင်တွေက ဇွတ်အတင်းတောင်းပေါ့များ။

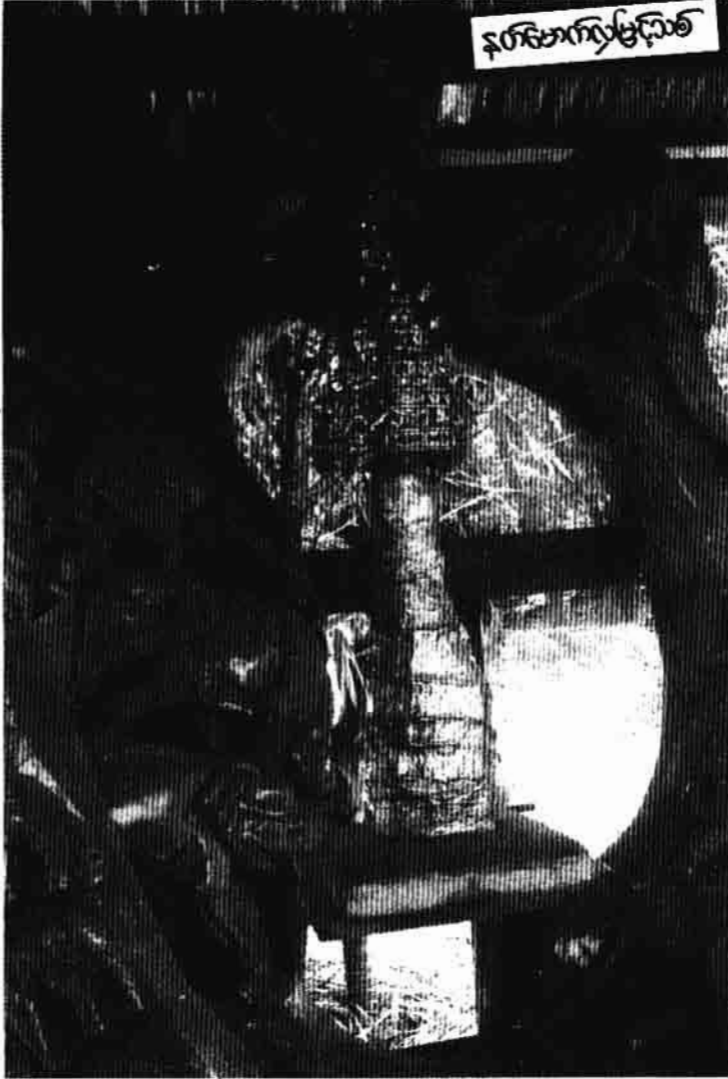
စီးပွားရေး အကျပ်ရိုက်ပါတယ်ဆို မှပဲ ကျွန်တော့်သား သုံးယောက်မှာ အကြီးဆုံးကောင်က တက္ကသိုလ် နောက်ဆုံးနှစ် စာမေးပွဲကျ။ အငယ် ဆုံးကောင်က ဆယ်တန်းမအောင်၊ အလတ်ကောင်တစ်ယောက်ပဲ ဒုတိယ နှစ် အောင်တယ်။

တစ်မိသားစုလုံး စိတ်ဆင်းရဲ ကိုယ် ဆင်းရဲ အိပ်တောင်မပျော်ဘူးများ။ တစ်မိသားစုလုံး လုပ်ကိုင်နိုင်ပြီး ကျန်းမာရေး ဒေါင်ဒေါင်မြည်နေလို့သာ တော်သေးတာပေါ့များ။

တစ်နေ့မှာ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ ဦးအောင်လှဆိုတာ ကျွန်တော့်ဆီ ရောက်လာတယ်များ။ သူက...

"ငါ မင်းဆီ အာရုံရလို့လာတာကွ မင်း ဘုရားစင်မှာ အလိုတော်ပြည့်ဘုရားရုပ်ပွား တော် ပူဇော်ကွ။ ပြီးတော့ ဒီ ကက်ကင် ဘုရား ပရိဘောဂစေတီနဲ့ အေးစေတီ ပုံတော်ပါ ပူဇော်။

မင်းတို့ တစ်မိသားစုလုံးရဲ့ အခက်အခဲ အကျပ်အတည်း အူအပင်ဆွေ ငိမ်းကြာ ရွက် ရေဟင်္သာလို လျော့သွားလိမ့်မယ်" ဆိုပြီး ပြောတယ်များ။

ကက်ကင်ဘူရား

အောင်လှက ကျွန်တော်နဲ့ ရွာမှာ တုန်းက လေးတန်းအောင်အထိ အတူ ကျောင်းနေဖက် ခင်ဖူး။ နောက် သူ ဘုန်းကြီးဝတ်သွားတယ်။

တစ်ခါ ဘုန်းကြီးကနေထွက်ပြီး အိမ်ထောင်ပြု။ တောင်သူလုပ်ရင်းက နေ သူ့ရွာ သူ့နယ်မှာတော့ ဗေဒင် ဆရာကြီး ဘိုးတော်အောင်လှဆိုပြီး

www.burmeseclassic.com

အေးစေတီဘုရား

ယိုဘောဂစေတီ

မဟာသာမိဗျူဠာသင်

ယိုဘောဂစေတီ

လင်းလွန်းပင်

နာမည်ကြီးပေါ့။

အဲဒီမှာ ကျွန်တော်နားလည်တာက ပရိဘောဂစေတီဖြစ်တဲ့ မဟာဗောဓိ ရွှေညောင်ပင်၊ လင်းလွန်းပင်၊ နောက် အေးစေတီ မြေပေါက်ဘုရားတွေ နားလည်ပါတယ်။ ကက်ကင်းဘုရား ပုံတော်ကို နားမလည်ဘူး ကိုလှမြင့်ရ။ အောင်လှကတော့...

ရေသံကို မြေပေါက်ဘုရားပုံထုပြီး ထီးတော်တင်ထားတာ၊ ဘေးက ဆင်ရုပ်တုတွေဘုရားအနေကတင် ထားပြီးသားလို့ ပြောတယ်။ ဒါ လောက်ပဲ သူပြောတယ်။

ကဲ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကောင်းတာလုပ် တာပဲလေဆိုပြီး နောက်နေ့မှာ မကွေးသွားပြီး အလိုတော်ပြည့် ရုပ်ပွားတော်ဝယ်ပြီး ကက်ကင်းဘုရား၊ ပရိဘောဂစေတီ၊ အေးစေတီဘုရား ပုံတော်တွေ ကျွန်တော်ဘုရားစင်မှာ ပူဇော်ကိုးကွယ်ခဲ့ပါတယ်။

ဘုရားတန်ခိုးလို့ပဲ ခြုံပြီး ပြောရ တော့မှာပဲဗျ။ ခုနစ်လအတွင်းမှာ အကြွေးတွေ အကုန်ရ၊ အကြွေးတွေ သစ် နုတ္တရာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အကုန်ကြေ၊ သားတွေလဲ စာမေးပွဲ ပြန်ဖြေတာ ထူးချွန်စွာ အောင်မြင်ပါ တယ်။ (၉)လလောက်ရှိတော့ အောင်လှ ရောက်လာတယ်။

“ငါ အာရုံရလို့ လာခဲ့တာ။မင်းသား ကြီး တမြေအစ်ရွာ နိုင်ငံခြား ငါးလ အတွင်းသွားရမယ်။ ဒီ ကက်ကင်း ဘုရားပုံတော်ပွားပြီး ဆောင်သွားဖို့ လာသတိပေးတာလို့ ပြောသွားတယ်။ အဆက်အစပ်မရှိ ပြောသွားတာ။

တကယ်ပဲ ကျွန်တော်သားကြီး စက်ာပူ သွားပြီး အလုပ်လုပ်ရတယ်။ ကက်ကင်းဘုရားပုံတော်လဲ ပွားပြီး ဆောင်ယူကိုးကွယ်ပါတယ်။ အလုပ် အဆင်ပြေပါတယ်။ အခု သုံးနှစ် အတွင်းမှာ အခုလို ကျွန်တော် တိုက်နဲ့ ကားနဲ့ ဖြစ်လာတာပါပဲ။

ကိုလှမြင့် ဖြေနိုင်မယ်ဆိုရင် ဒီ ရေသံနဲ့ ထီးတော်နဲ့ ဆင်ရုပ်ကနတ် များနဲ့ ကက်ကင်းဘုရားအကြောင်း သိသမျှ ဗဟုသုတ ပြောပြစေချင်တာ ပါပဲဗျာ’

ကျွန်ုပ်မိတ်ဆွေ ကိုဝင်းထွန်းပြော ပြသမျှ မခြင်းမချန် ရေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ “အမေး ကျွဲကျောင်း အဖြေ ဘုရားလောင်း” ဟု ဆိုရုံစကား ရှိပါသည်။

ကိုဝင်းထွန်းလည်း ကျွဲကျောင်း သားမဟုတ်၊ ကျွန်ုပ်လည်း ဘုရား လောင်း မဟုတ်ပါ။

သို့အတွက် သူ့အမေးကို ကျွန်တော် ဉာဏ်မမီ၍ မဖြေနိုင်ခဲ့ပါ။ အနီးစပ်ဆုံး ရေသံသည် ဗုဒ္ဓဟူးနံ ဆင်သည် ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်လောက်သာ ခပ်ရေးရေး တွေးနေမိပါသည်။

ဤ ကက်ကင်းဘုရားပုံတော်နှင့် ပတ်သက်ပြီး သိရှိသူပညာရှင်များ ဆရာသမားတို့အနေဖြင့် ရေးသား တင်ပြပေးမည်ဆိုလျှင် စာရှုသူများ များစွာ အကျိုးရှိနိုင်သဖြင့် ရေးသား တင်ပြပေးကြပါရန် နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းမှတစ်ဆင့် လေးစားစွာ မေတ္တာ ရပ်ခံ ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

နတ်ဖောက်လှမြင့်သာခါ
F.24B, October, 2015

www.burmeseclassic.com

ရွှေတောင် အမောင်ဇာတ်

ပြဒါး တက် ရှု ရှေး (၁)

ကိုကျော်က ပြည်မြို့၊ ခေတ္တရာမြို့၊ သစ်မှာနေတယ်။ အမိကလုပ်ငန်းက ကျောက်မျက်ရတနာ သွေးတယ်။ အင်္ဂိုလတ်လဲ ထိုးတယ်။ ဖိုးဟန်က ကိုကျော်ကို တစ်သက်တာ တစ်ခါပဲ မြင်ဖူးတယ်။ တွေ့ချိန်ကလဲ တစ်ရက် မပြည့်။ တစ်နေ့တည်း။

စကားနည်းတဲ့ ကိုကျော်၊ တခြားသူ တွေပြောတာပဲ နားထောင်တယ်။ ပြုံးပြုံးလေးပဲ။ ဘယ်တော့မှ သူများ ပြောတဲ့စကား ကြားဝင် မထောက်ဘူး။ တစ်ဖက်သားစကားဆုံးမှ သူ ဝင်ပြော တယ်။

ဝတ်ထားတဲ့ အဝတ်အစားကလဲ ဝိုင်းဝိုင်းလေး။ သဘောဖြူအူစင်။ မနော ဘဝင်မှာ အနှောင့်ကင်းတယ်။ ကောက်ကျစ်ခြင်း အလှဦးမရှိ။ ဟကတိ ဖြူစင်။ သူ့ရင်ထဲအထိ လှမ်းမြင်ရ။ အတုယူ အားကျစရာ။ မာနဆိုတာ ဝေး။ အင်္ဂိုလတ်ဆရာလေး။

မောင်ဖိုးဟန် သူ့ဆီက အင်္ဂိုလတ် ယူတာတစ်ခု ရလိုက်ပါတယ်။ ပေးချင် လို့လဲ ပြည်မြို့ကနေ အလုပ်အကိုင်

ဖျက်ပြီး တရုတ်မှော်ကို လာတာ။ ဖိုးဟန်နဲ့တော့ အရင်က မသိခဲ့ဘူး။ တရုတ်မှော်ရောက်မှ သိတာ။

မောင်ဖိုးဟန်က စနေ၊ တနင်္ဂနွေ ဆိုရင် ဘကြီးဦးတက်တိုးအိမ်မှာ စတည်းချတယ်။ ဖိုထိုးတယ်။ စနေ၊ တနင်္ဂနွေက မောင်ဖိုးဟန်အတွက် ဖို ထိုးရက်။ သတ်မှတ်ချက် ရှိပြီးသား၊ ကျန်ရက်တွေကတော့ ဘကြီးနဲ့ ဦးညွန့်မောင်တို့ မီးကစားကြတယ်။

ဖိုးဟန်က ကျောင်းတက်။ ရက်တခြား
စီ။

‘ဟေ့ စနေ၊ တနင်္ဂနွေက ဖိုးဟန်
ဖိုထိုးရက်။ အဲဒီရက် ဘယ်သူမှ ဖို
တစ်ချက်မခွဲခဲ့’

ဘကြီးရဲ့ တစ်ချက်လွှတ်စကား။
ဦးအုန်းရွှေပါ နားထောင်ရတယ်။ ဝိုင်း
တော်သားတို့ ညီကြပါပေ။ စေ့စေ့တွေး
တိုင်း တရော့ရော့ပေါ့။ ကျေးဇူးတော်
က အနန္တ။

ဘကြီးဦးတက်တိုးရဲ့ ဇနီးက ဒေါ်ငွေ
ခင်။ ဒေါ်ငွေခင် မောင်အယ်က ဦးညွန့်
မောင်။ ကြံခင်းမြို့နယ်။ ရေလယ်ကျွန်း
ရွာမှာ နေတယ်။ ဖိုးဟန်ကတော့
ဦးလေးညွန့်လို့ ခေါ်တယ်။

အဲဒီတော့ ဦးညွန့်မောင်က နှစ်
ယောက် ဖြစ်နေပြီ။ ရေလယ်ကျွန်းက
ဦးညွန့်မောင်နဲ့ တရုတ်မှော်က ဦးညွန့်
မောင်။

တရုတ်မှော် ဦးညွန့်မောင်က
အငြိမ်းစားဗိုလ်မှူး။ ကာနယ်
ညွန့်မောင်။ ဖိုးဟန်က ဗိုလ်ညွန့်လို့
ခေါ်တယ်။ ချစ်စနိုးနဲ့ ခေါ်တယ်။ ကွဲကွဲ
ပြားပြား။ ခြားခြားနားနား။

ရေလယ်ကျွန်းက ဦးညွန့်မောင်ကြီး
က တစ်လမှ တစ်ခါ၊ နှစ်လမှ တစ်ခါ
တရုတ်မှော်ကို လာတယ်။ တစ်ခါလာ
ရင် (၅)ရက်၊ (၆)ရက်နေတယ်။ မလာ
တာကြာမှ (၃)လလောက် တစ်ခေါက်
တော့ ရောက်ရောက်လာတယ်။

ဦးညွန့်မောင်ကြီးက ရောက်လာလို့
တော့ အချိန်ပြည့် ဖိခွင်ထဲမှာ။ ဖိခွင်
ထဲက မထွက်။ ရက်ဆက်။

မနက်မိုးလင်းတာနဲ့ ဖိခွင်ဝင်။ နေဝင်
လို့ မိုးချုပ်မှ ဖိခွင်က ထွက်။ စားချိန်
သောက်ချိန်ကလေးလောက်ပဲ နား
တယ်။ တစ်နေ့လုံး မနားတမ်း မီးတင်
တာ။ အံ့သြစရာတော့မဟုတ်။

အဂ္ဂိရတ်ဆိုတာက ကြီးကျယ်တဲ့
အလုပ်။

ဖိုးဟန်တို့က နောက်ဆုတ်။
ခပ်ကုတ်ကုတ်ကလေးနေ၊ သူ လုပ်ပါ
စေ...လုပ်ပါစေ။

ရေနေ့ဝိုင်းမှာတော့ ဘကြီးရယ်၊
ဗိုလ်ညွန့်ရယ်၊ ဖိုးဟန်ရယ်။ တစ်ခါ
တစ်ရံ ဦးအုန်းရွှေ ရောက်လာတယ်။
ပြောမဆုံးအောင် လေတွေချ။
အဂ္ဂိရတ်။ ဘာမှတော့မဖြစ်။ စိတ်က
ညစ်...

တစ်နေ့တော့ ဦးလေးညွန့်က ပြော
တယ်။ သူနဲ့ သွေသားရင်းချာ တူသား
လိုခင်တဲ့သူတစ်ယောက် တရုတ်မှော်
ကို ခေါ်လာမယ်။ သဘောကောင်း
တယ်။ အဂ္ဂိရတ်ထိုးတယ်။ ပညာပေး
မယ် ပြောတယ်။ ခေါ်ခဲ့ရမလား...တဲ့။

ဒီစကားအတိုင်းဆို ဖိုးဟန်တို့က
ဖိုးကျိုင်းတုတ်ပေါ့။ အဟုတ်ကို မဖြစ်
သေးတော့ လက်တွေ့လေး မြင်ချင်
တယ်။ ဘယ်ငြင်းလိမ့်မတဲ့။ လာ
စမ်းပါစေ...လာပါစေ။

‘ဦးလေးညွန့်ရယ် ခေါ်ခဲ့ပါဗျာ။
ခပ်မြန်မြန်လေး’

ဖိုးဟန်စကားကို အားလုံးက
ထောက်ခံ။ ကန့်ကွက်မှုမရှိ။ ကိုယ်အကျိုး
စီးပွားရှိမယ့်ကိစ္စ။ ကိုယ်ကျိုးကြည့်
ကြည့်ပြီ။

‘ဟ...ဖိုးဟန်ရ စကားဆုံးအောင်
နားထောင်ပါဦး။ သူက အလုပ်အား
တာ မဟုတ်ဘူး။ မရအရတော့ ခေါ်

လာမယ်။ သူ့လမ်းက လမ်းတိုတယ်
ကွ။ တစ်နေ့တည်းနဲ့ ပြီးတာ’

ဖိုးဟန်တို့မှာတော့ အံ့သြခြင်းကြီး
စွာ။ တစ်နေ့တည်းနဲ့ ရွှေဖြစ်တာ။
ဟုတ်မှ ဟုတ်ရဲ့လား။ တစ်လခွဲလဲ
မဖြစ်၊ နှစ်လခွဲလဲ မဖြစ်။ စိတ်ညစ်ပြီး
မဖြစ်တာက ဖိုးဟန်တို့မှာ။ ဖြစ်နေတာ
က ကိုကျော်။ တော်လိုက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်။
ညွှန်းဆိုတဲ့ ဒီလမ်း...မှန်း။

‘ညဈေးပီလမ်းတဲ့ကွ။ သူ့အပြော
ကြားရတာ။ ငါမြင်တာတော့ မဟုတ်
ဘူး’

မဟုတ်...ဟုတ်ဟုတ်။ ဟုတ်...
ဟုတ်ဟုတ်။ ဖိုးဟန်တို့ကတော့ ဟုတ်
ချင်ပြီ။ ညီညီညာညာ ဝိုင်းတိုက်တွန်း
ညွှန်းချက်ကိုလဲ သဘောကျ။ နေ့ည
မဆိုင်း။ ဝုန်းဒိုင်းနဲ့ ကိုကျော် ရောက်
လာစေချင်။

သီတင်းကျွတ်လမှာ ပြောဆုံး
စကား။ စောင့်လိုက်ရတာများ။ တစ်လ
ခွဲလဲ မလာ။ နှစ်လခွဲလဲ မလာ။
ဦးညွန့်မောင်ကြီး ပေါ်မလာ။ ပေါ်လာ
တော့လဲ ကိုကျော် မပါ။ ကြာလှချည်
ကိုကျော်။

ပေါ်လာပါပြီ...ကိုကျော်လာပြီ။
၁၃၃၉ ခုနှစ်။ ကဆုန်လပြည့်ကျော်
(၅)ရက်။ ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ မေလ(၆)ရက်
သောကြာနေ့။

တိုင်းအေး တိုင်းအောင် မော်တော်
နဲ့ ကိုကျော် လာပါချေပြီ။ ပြည်မြို့က
လာကြတာ နာရီမြန်(၂)ချက်ခွဲ
တရုတ်မှော်ကို ရောက်လာကြတာ။
ဖိုးဟန်က ကျောင်းတက်နေတုန်း...

ကျောင်းဆင်းတော့ ဘကြီးအိမ်
ရောက်သွားတယ်။ တွေ့ရပုံ
ကိုကျော်။ ဖိုးဟန်က ကိုကျော်
တွေ့တွေ့ချင်း “ကိုကြီးကျော်” လို့ ခေါ်
လိုက်တယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ ဖိုးဟန်က အသက် (၃၀)။ ကိုကျော်က (၃၅)နှစ်။ ကိုယ့် ဆက် တစ်နေ့၊ တစ်ရက်၊ တစ်မနက် ကြီးသူကို လေးစား... စကားအရ၊ သည်ကျေးလိမ္မာ။ ပညာလိုချင်၊ ဖိုးဟန် ဖြစ်အင်။

ကိုကျော်ကလဲ ခင်တယ်။ မြင်မြင် ချင်း 'ညီလေး' တဲ့။ ဘဝင်အေးစရာ။ ခေါ်သံသာ။ ခဏကြာတော့ ဘကြီးက ပြောတယ်။

'အတော်ပဲကွ။ မနက်ဖြန် မင်းလဲ ကျောင်းအား။ မီးကစားမယ်' မှညာပေးမယ့် ကိုကြီးကျော်ကို ဖိုးဟန်က မေးလိုက်တယ်။

'မီးကစားမယ့် ပစ္စည်းအစုံရှိတယ်။ ထိုတာ ပြောပါ။ အခုချက်ချင်း ပြန်ယူ မေးမယ်'

ကိုကြီးကျော်က ပြုံးတယ်။ တိုးတိုး ညင်သာ စကားပြန်တယ်။

'ပစ္စည်းအစုံပါတယ်' ဒါပဲပြောတယ်။ ရှေ့မဆက်။ ဖိုးဟန် မှာတော့ သိချင်လျက် အခက်တွေ့။ အို... မနက်ဖြန်ပစ္စည်းအစုံ ကေန တွေ့ရမယ်။ စောင့်နိုင်မှ အကျိုးရှိမယ်။ အချိန်မတန်ခင် မသိချင်နဲ့။

* * *

နောက်တစ်နေ့ စနေမနက်မှာတော့ ဖိုးဟန် ထမင်းကြမ်းစားပြီးတာနဲ့ ဘကြီးအိမ်ကို သွားတယ်။ သူတို့လဲ စားသောက်ပြီးကြလို့ ရေခန်းပွဲ ဆက် ထိုင်နေကြတယ်။ ဖိုးဟန်ရောက်လို့မှ (၁၀)မိနစ်တောင် မကြာဘူး။ ကိုကျော် က ပါလာတဲ့ ပစ္စည်းလေးတွေ ထုတ် တယ်။ ကြည့်လိုက်ပါချေတော့...

မီးလင်းဘော် ပေါက်ပေါက်ပွင့်။ ကြေးနီအိုးကွဲ့၊ ပြဒါးပုလင်းလေးနဲ့ အခေါက်ရွှေတစ်စ။ (၄)နံပါတ် ဇောက်လုံကြီးတစ်လုံး။ နံပါတ် (၂)

ဇောက်လုံကလေးက တစ်လုံး။

ဘကြီးက ရွှေချိန်တဲ့ ချိန်ခွင် သေတ္တာလေး ထုတ်ပေးတယ်။ ကိုကျော်က ကြည့်တောင်မကြည့်ဘူး။ ကောက်ကိုင်ဖို့တော့ ဝေးရော။ စက္ကူနဲ့ ပတ်ထားတဲ့ ရှည်ရှည်အချောင်းလေး ကို ထုတ်တယ်။ ဖြေလိုက်တော့... တံစဉ်းကလေး။ သေးသေးလေး။ အညစ်အကြေးကင်း... ဝင်း...

ကိုကျော်က ဘကြီးကို ကြွေတိုက် ပန်းကန်ပြားတစ်ချပ် တောင်းတယ်။ ကြွေပန်းကန်ကို အဝတ်နဲ့ သုတ်လိုက် တာ၊ အကြိမ်ကြိမ်။ စိတ်ကျေနပ် တော့... ရွှေစလေးကို ဘယ်လက်ညှိုးနဲ့ လက်မ ညှပ်ပြီးကိုင်၊ ညှာလက်ထဲက တံစဉ်းနဲ့ တိုက်တာပဲ။ တိုက်လိုက် တာ... တိုက်လိုက်တာ၊ ရွှေမှုန့်လေး တွေ ကျ ကျလာ... တဖွဲဖွဲ။ အခေါက် ရွှေတွေပဲ။

ဘကြီးပေးတဲ့ ရွှေချိန်ခွင်ခွက် ကလေးထဲမှာ ရွှေနီရွှေကြီး (၄)ရွှေ ကိုထည့်။ ကျန်တစ်ဖက် ချိန်ခွင်ခွက် ကလေးထဲမှာ ရွှေမှုန့်လေးတွေကို ထည့်။ ချိန်ခွင်ပေါင် မြှောက်လိုက် တော့... ဖိုးဟန်က လိုနေသေးလား အောက်မေ့မိ။ ကွက်တိများ...။

ကိုကျော်ရဲ့ အဂ္ဂိရတ်သမ္ဘာက ဒီ နေရာမှာ ပေါ်နေပြီ။

ကြွေလက်ဖက်ရည် ပန်းကန် တစ်လုံးတောင်။ ပြဒါး (၂)ရွှေကို ချိန်။ ကြွေ လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်ထဲကို လောင်းထည့်တယ်။ နောက် နံပါတ် (၄) ဇောက်လုံထဲကို ပြောင်းထည့်တယ်။

ရွှေမှုန့်လေးတွေကို စက္ကူဖြူဖြူထဲ ထည့်။ ခေါက်။ လုံးကိုင်ပြီး ဇောက်လုံ နံပါတ် (၄)ရဲ့ ထိပ်ဝမှာတော့၊ ဖြည်းဖြည်း... ဖြည်းဖြည်း လှုပ်လှုပ်ချတယ်။ ရွှေမှုန့် လေးတွေက လုံးထွေးပြီး မြှုပ်လိုက် ပေါ်လိုက်။ နောက်တော့ ပြဒါးရည်၊ ၎င်းသွားတယ်။ မြှုပ်သွားတယ်။

ကိုကျော် မီးလင်းဘော်ကို ကိုင်ပြန် ပြီ။ တံစဉ်းစာချပြန်ပြီ။ ရွှေကြီး (၃)ရွှေ သား။ လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်ထဲမှာ ပုံထား။

ကြေးနီအိုးကွဲ့လေးကို တံစဉ်းစာ ချပြန်တယ်။ ရွှေကြီး (၅)ရွှေသား။

အလို... ပြဒါး ဘော် ရွှေ ကြေး (၂) (၃) (၄) (၅)...

ရွှေငှပ်ပြဒါးရည် ထည့်ထားတဲ့ နံပါတ် (၄)ဇောက်လုံကို သဲခွက်ထဲမှာ ထည့်။ ငြိမ်အောက်တည်။ လုံငြိမ် အောင် ဘယ်လက်ဝါးနဲ့ဖိ။ ဇောက်လုံ နံပါတ် (၄)ထဲက ရွှေငှပ်နေတဲ့ ပြဒါးရည် ပေါ်ကို ဘော် (၃)ရွှေ တံစဉ်းစာကို တင်။ ဖြူးဖြူးပြီး ချ ချပေး။ ပြဒါး ရည်ပေါ်မှာ ဖိုးနေအောင်ကို တင်တာ။ ဖြည်းဖြည်းလေး... နွေးနွေးလေး။ ဘော်ကင်။

ဘော်တံစဉ်းစာပေါ်ကို ကြေးနီ (၅) ရွှေသား တံစဉ်းစာ ထပ်တင်တယ်။ ဖြူးတယ်။ ဘော်မျက်နှာပြင် လုံသွား အောင်ကို တင်တာ။ သေချာလိုက်တာ များ...ပညာ။

နောက်ဆုံးမှာ လက်ချားမီးပေါက် ဖြူးထည့်ပြန်တယ်။ ဖြူး ဖြူး ထည့် လိုက်တာ လုံတစ်ဝက်ကျော်။ ညာ

www.burmeseclassic.com

လက်ညှိုးလေး လှဲထဲထည့်။ သာသာ
လေးဖီ။ သိပ်။

နောက်ထပ် လက်ချားမီးပေါက်ထပ်
ထည့်။ ဖြည်းဖြည်းသိပ်။ လက်ညှိုးနဲ့
အဖီ။ လက်ချားမီးပေါက်က အိခနဲ
အိခနဲ။ လုံနှုတ်ခမ်းအောက် စပါးလုံး
တစ်ထောက်အထိပဲ။ ရပ်။

နံပါတ်(၃) ဇောက်လုံအသစ်
တစ်လုံး တောင်းတယ်။ ဖိုးဟန်က
ဘာလုပ်မလို့ပါလိမ့်လို့ တွေးတယ်။
သံဖြတ် ဒိုင်းလွှတောင်းတယ်။ လုံဖင်
အထက် လက်တစ်လုံးအကွာမှာ သံ
ဖြတ်လွှတင်ပြီး ဖြတ်ချလိုက်တာ။
နုမြောစရာကြီး...လုံတစ်လုံးမှ (၁၅)
ပြား... ပြား(၂၀)ပဲလေ။

လုံဖုံးတဲ့။ လုံဖုံးအသစ်ကို သုံးမယ်
တဲ့။ လုံအထက်ပိုင်း အပြတ်ကို ကိုင်ပြီး
လုံတင်ဖို့ ရတာပေါ့...တဲ့။

လုပ်ရင်းကိုင်ရင်း စကားစမြည်
ပြောနေကြရင်း ကိုကျော် ဖိုရုံဆီကို
ထသွားတယ်။ ဖိုခွင်ထဲမှာ မီးမွှေးတယ်။
မီးသွေး အနေတော်လေးတွေထည့်။
တစ်လက်မ ပတ်လည်စီ လောက်တော့
ရှိမယ်။ မီး ရဲခနဲ တက်လာတော့ ဖိုခွင်
မီးပိုင်းတဲ့အထိ ဆက်ဆွဲတယ်။ မီးပိုင်း
တော့ ခဏရပ်ထားတယ်။ မီးသွေး
ထိပ်ဖြူတော့ ဖိုပြန်ဆွဲတယ်။

အဲဒီအချိန် ကိုကျော်က ဆား
တောင်းတယ်။ ဘကြီးက အထုပ်လိုက်
ချပေးတယ်။ ဘယ်လက်နဲ့ ဖိုကြိုးဆွဲ။
ညာလက်က ဆားတွေကိုယူ။ ဖိုခွင်ထဲ
ပက်ပက်ထည့်တယ်။ ဖိုခွင်ထဲ ရောက်
သွားတဲ့ ဆားတွေက ဖျောက်...
ဖျောက်မြည်ပြီး ပြန်ကန် ထွက်လာ
တယ်။ ဖိုဆွဲချက် မရပ်ဘူး။ ဆက်ဆွဲ
တာပဲ။ ပက်တာပဲ။

ဖိုခွင်ထဲမှာ အဝါမီးတောက်ကြားက
အဝါရောင် အစိမ်းရောင်တွေ ပိုင်းပြီး

၁၉၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တက်လာတယ်။ ဖိုရုံတစ်ခုလုံး ဆား
ညှော်နဲ့ ဖုံးသွားတယ်။ မွန်နေတာပဲ။
အနံ့မခံနိုင်ဘူး။

ဆားပက်လိုက်...ဖိုဆွဲလိုက် ဆွဲ
လိုက်တာ မီးရောင်ပြောင်းသွားတယ်။
အဝါရောင် အနောက်။ နောက်တော့
ကြည့်။ အဝါဖျော့။

အဝါဖျော့ကို ဆက်ဆွဲတယ်။
မီးသွေးထပ်ထည့်တယ်။ ဆားတော့
မပက်တော့ဘူး။

'ဘကြီး အဲဒါ ဘာလုပ်တာလဲဗျ'
'တတ်အသစ်ထိုးမှာပို့ ဖိုခွင်သန့်တာ။
တိုးထိုးတာတဲ့တတ်တွေ ဖိုခွင်ထဲ ကျန်နေရင်
သွားတတ်ကို ထိခိုက်မှာဖိုလို့'

ဪ... ဟုတ်ပေသား။ ပညာသား
တစ်ရပ်။ မှတ်လိုက်ရပြီ။ ဘကြီးက
သူသာ မဖြစ်မြောက်တာ အင်္ဂါရတ်
ကျမ်းတော့ တော်တော် ကျေတယ်။

ဘယ်လိုပင် ကျမ်းတွေ ကျေသော်
လည်း တဝဲဝဲလည်...တဝဲဝဲလည်။
ချာလည်...။

ဘကြီးက အမှားတစ်ရပ်ကို စကား
မစပ် ပြောဖူးတယ်။

'ဖိုးဟန်ရေ... လွန်ခဲ့တဲ့ (၁၀)နှစ်
လောက်က ကျော်စိန်တို့ မောင်အေး
တို့နဲ့ ဖိုထိုးကြသကွ။ မီးက ပူသက်။
မီးပူခဲလေးဆိုပြီး မောင်အေးက ထန်း
ရည်ခါးနဲ့ ကြက်သားကြော်စီမံသကဲ့။

ထန်းရည်ခါးလေး သောက်လိုက်။
ကြက်သားကြော်လေး ဝါးလိုက်။ ဖို
လေး ဆွဲလိုက်။ နည်းတဲ့ စည်းစိမ်လား။

ခံစားနေလိုက်ကြတာ... ထိုးနေ
တတ်က...သွပ်။ အပွင့်...

ကျော်စိန် ဖိုထိုးနေတဲ့အချိန်
သွပ်က ဗျစ်ခနဲ ထွက်တာမဟုတ်ဘူး
လုံဖုံးကို ဖွင့်မယ်လို့ ခေါင်းအင့် 'ဒိုင်း
ခနဲ မြည်ဟည်းပြီး ထွက်လာတယ်။
ကံကောင်းလို့ပေါ့ ကျော်စိန် ခေါင်း
လိုက်လို့။ ဖိုရုံအမှီး သွပ်ပြား
အပေါက်က တညှို့လောက် စုတ်ပြား
ထွက်သွားတယ်'

ကျမ်းကျေသော်လည်း လက်ထဲ
ဆရာ မသင်ပါမူ ဘယ်သူမဆို
ခက်ခဲ။ မွဲပြီးရင်း မွဲကြမယ်။ အင်္ဂါရတ်
ဘာမှတ်သလဲ... တစ်ဘဝဇာတ်ထဲ
သိမ်းသွားမယ်။ ဖြစ်ကိန်းရယ်တဲ့ အ
မမြင်။ သောင်မတင် ရေမက
စကောစက...

ကိုကျော် ဖိုခွင်ကထ။ အိမ်မကြီး
ခြေလှမ်းပြီး ရေခွေးပိုင်းဆီ။ ဖိုခွင်ထဲ
သူတခြား။ ပစ်ထားခဲ့ပြီ။ ကိုင်း...

ရေခွေးပိုင်းမှာ အာလာပသတ္တ
စကားတွေပြော။ တဝေါဝေါနဲ့ ပွဲ
ကျ။ ရယ်လိုက်ကြ။ မောလိုက်ကြ
နေမြင်ပြီ။ မွန်းတည့်တော့
သူတို့ ထမင်းစားလို့ ခက်ချိန်
ညှို့သည် ညှို့နက် အအိပ်ခက်
မဟုတ်ဘူး။ ညှို့သည်မပြန် နေ
လွဲပြန်တော့မယ်။ ဗိုလ်ညွှန်က မျက်
ပြ။ ဖိုးဟန်တို့ ထ ပြန်ခဲ့ကြ။

ဖိုးဟန်မှာ အိမ်ကို ပြန်သာပြန်ခဲ့
စိတ်ကတော့ ဘကြီးအိမ်မှာ။ ရေ
ပိုင်းလေးမှာ ပြောခဲ့ကြ။ ဆိုခဲ့
မေးခဲ့ပြန်ခဲ့သမျှတွေကို တနံနံ
လာတယ်။ ရေခွေးပိုင်းမှာ ဖိုးဟန်
ကိုကြီးကျော်ကို မေးတယ်။ ကို
ကျော်က စိတ်ရှည်လက်ရှည်နဲ့
လိုက်တာ။ ဥပမာတွေနဲ့။

'အို ကိုကြီးကျော် ငါ့အိမ်နဲ့ အိုကို ဘာပြု

www.burmeseclassic.com

ထံစာရတလဲဟု တန်ဆာထုပ်လို မရဘူး
ထား’
ကိုကျော်က ဖိုးဟန်ကို သနားစရာ
ဘာင်းတဲ့ ကောင်လေးလို့ တွေးပုံရ
အယ်။

‘ကလောင်စည်းနဲ့ သယံကို မင်း သိတယ်
မဟုတ်လား။ ကလောင်စည်းစိပ်တယ်။
သယံစိပ်တယ်ဆိုတာလဲ သိမှာပေါ့။
ကလောင်စည်းစိပ်လွန်းတဲ့ ဂိတ်အဆုံးက
ရွှေကွဲ။’

ကြေးတံစဉ်စာရတယ်ဆိုတာ ကလောင်
စည်းစိပ်နေတဲ့ ဒန်းကို ကျဲသွားအောင် ခွဲ
ထိုက်တာပဲ။ ကြေးတံကို ထိုးရတာနဲ့
ကြေးတံစဉ်စာရတယ်ဆိုတာ ဘယ်ဟာက အပူ
ကုန်ပြန်ပဲလဲ။ အပူကုန်ပြန်ပဲလဲ။ အရည်ပျော်
ဘယ်ပျော်ပဲလဲမင်း စဉ်စာကြည့်လေ...

ပြန်ဆိုတာက ရွှေစိပ်ပယ် တတ်ပစ္စည်း။
ပြန်အရည် ရွှေကအခဲ ကွဲပြားပေမယ့်
ဖိတ်က တူတယ်။ တတ်ပြန် ပေါင်းစည်း

မယ်။ ဘော်နဲ့ ကြေးက ရွှေစိပ်ပျော်စေ ချက်
ဦးပယ်။ “ပထော(အပြုထော)ရှိရာ မထော
လာ(အပြုထော)လာ” ဟုတ်ပဟား။ မြင်
လာ။ သိကြမ်းကြမ်းလေး ပြောပယ်ကွာ...
‘သမထောန သမထော။ ဂေါထောန

ဂေါထော’
အရစ်စကားပြောမယ်ကွာ။ သူ့ခိုး
သူ့ခိုးချင်း ပေါင်းလို့ရတယ်။ ဓားပြ
ဓားပြချင်း ပေါင်းလို့ရတယ်။ သူ့ခိုးနဲ့
ဓားပြ အတူတူပဲကွာ။ သူတို့ချင်း
သဘောထားညီလို့ ညီကြရင် တစ်နေ့
ကျ သူ့ခိုးနဲ့ဓားပြ ပေါင်းသွားကြတာပဲ။
တစ်ယောက်လည်ပင်း တစ်ယောက်
ဖက်ကြတယ်ပေါ့ကွာ။ ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ။

ဓာတ်မှာတော့ “သူတော်ချင်းချင်း
သီတင်းလေ့လေ့” လို့ ဆိုရမယ်။

“သူတော်ကောင်း သူပြတ်လောင်း”
လောကုတ္တရာစကားကွ။ တော်တဲ့သူတွေ
စိတ်ကောင်းမွန်ကြရင် ပြတ်ပြတ်တဲ့ အဆင့်

ကို ရောက်သွားမှာပဲ။ နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ သူတို့
အတွက်တော့ လက်တစ်ကမ်း ထွက်ရပ်
လမ်းလဲ ဒီလိုပဲ။ ကြမ်းတမ်းတဲ့ လူယုတ်မာ
တွေအဖို့ကတော့ အဝီပီး မင်း မြင်အောင်
ကြည့်...’

မောင်ဖိုးဟန် မနက်စာစားပြီး
ဘကြီးအိမ်ကို ပြန်သွားတယ်။ ဗိုလ်ညွှန်
က ဦးတယ်။ ရောက်နေပြီ။ ဖိခွင်
မဝင်ဘူးလား မေးတော့ ဆားပက်ထား
တဲ့ ဖိခွင် မီးဝင်နေတုန်း ဓာတ်မထိုးရ
ဘူးလို့ ပြောတယ်။ ထွေရာလေးပါး၊
စကားပြောပြီး ညနေ(၄)နာရီ မထိုးခင်
ဖိုးဟန် အိမ်ပြန်လာခဲ့တယ်။

* * *
ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်
ရွှေတောင် ခင်မောင်ကြည်

စာမျက်နှာ (၁၉၂)မှ အဆက်

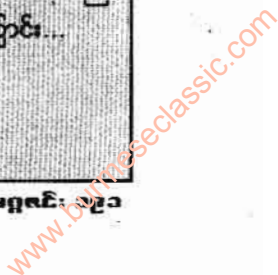
စဉ်း ရေစဉ်းနှင့် ဆုံးသွားသော်လည်း လက်ညှိုးကို မယူပေ။ (၃)ကြိမ်ပြည့်မှ လက်ညှိုးကို မယူ
ထိုသို့ ပြုလုပ်ပေးခြင်းဖြင့် သွားလေးရာတွင် အန္တရာယ်ကင်းပြီး ကုန်ရပ်သုခပေါ်မှာ၍ လိုရာအနုပြည့်စေကြောင်း ကိုယ်ဆောက်တက်မှ ရန်သူအား
ထာကွယ်နိုင်ရန် နောက်စေ့ကိုလည်း ရေရမည်ဟု ဆိုပါသည်။

နဝယ်အသုံးနှင့်ပတ်သက်၍ အသုံးဝင်ပုံများမှာ ထို့ထက်မက ရှိနေဦးမည်ဟု ထင်မြင်မိပါသည်။ သို့သော်လည်း
ချွေသောပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများမှာ တတ်သိထားသော ပညာအား အထူးလျှို့ဝှက်ထားတတ်ကြ၏။ ယင်းတို့ ကွယ်လွန် သွား
မည့်အခါ အဖိုးတန်ပညာများပါ တစ်ပါတည်း ကွယ်ပျောက်သွားကြသည်မှာ လွန်စွာ ဝမ်းနည်းဖွယ် ကောင်းလှပါ
သည်။

ထို့ကြောင့် နောင်လာနောက်သား ပညာလိုလားသူများ အကျိုးမျှော်ကိုး၍ လည်းကောင်း၊ မြန်မာများသည် အစဉ်
လာ ကြီးမားပြီး လျှို့ဝှက်နက်နဲသော ကမ္ဘီရပညာများအား ရှေးနှစ်ပေါင်းများစွာကပင် ကိုယ်ပိုင်နည်း ကိုယ်ပိုင်ဟန်
ဖြင့် တတ်မြောက်ထားသော လူမျိုးများ ဖြစ်ကြောင်း၊ ပြသရန်အတွက် လည်းကောင်း...

မိမိတို့ တတ်ကျွမ်းထားသည့် နဝယ်အသုံးပြုပညာ အပါအဝင် အခြားအခြားသော လောကီပညာများအား အထူး
စားပေး ဖော်ထုတ်လျက်ရှိသော နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းသို့ ရေးသားပေးပို့ကြပါရန်နှင့် အချိုးမျိုးသော ပညာ
ဆရာသုတ ပြန့်ဝေလျက်ရှိသည့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကြီးအားလည်း အထူးကျေးဇူးတင်ရှိပါကြောင်း...

သပြေ(မင်းထွ)

နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပူပူမင်းကြီးအား

အထူးကျေးဇူးတင်ရှိသည်

သရဖူ (မင်းလှ)

နဝယ်အသုံး လိုရာသုံး သူ၏
စွမ်းအင်သိစေချင်

ကျွန်မငယ်ငယ် မွေးဇာတိဖြစ်သော တောစပ်တောင်ခြေ အင်ကြင်းမြိုင်ရွာ ကလေးတွင်နေစဉ်က ဖြစ်ပါသည်။ ကျောင်းပိတ်ရက်ရောက်တိုင်း ရွာ အရှေ့ဘက် သုံးလေးဟာလုံပျံသာ ကွာ ဝေးသည့် ပဲခူးရိုးမတောစပ်သို့ အဒေါ် များ၊ အစ်မဝမ်းကွဲများနှင့်အတူ ရှိရာ၊ မျှစ်ချိုး၊ အင်ဥတိုးရန် လိုက်ပါလေ့ရှိ၏။ မှီရှာမျှစ်ချိုးဟု ဆိုသော်လည်း ဖြစ်ဖြစ်မြောက်မြောက်မဟုတ်။ အဖော် သဘော လိုက်ပါသွားခြင်းသာ ဖြစ်ပါ သည်။

ထိုသို့ တောထဲသို့ သွားမည့်အခါ တိုင်း အမေက သူ့အနီးကို ခေါ်၍... ပုဗ္ဗ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ နဘယံ ဘေးယျိ၊ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ နဘယံ ဘေးယျိ၊ သံယံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ နဘယံ ဘေးယျိ ဟု နှုတ်မှ ရွတ်ကာ ကျွန်မ၏ နဖူးနှင့် နောက်စေ့တို့အား ညာ လက်ညှိုးဖြင့် (န ငယ်)ပုံသဏ္ဍာန် ရေးပေးလေ့ရှိပါသည်။ ကျွန်မက... 'အမေ... အဲဒါဘာဖြစ်လို့ လုပ်တာ လဲ'

မေးရာ... 'အန္တရာယ် ကင်းအောင်ပေါ့ လုံအုံ တော အနက်ကြီး ယုတ်ဇယယုံ အနည်းဆုံး ပြောတဲ့ ကင်တိုလောက်တော့ တွေ့နိုင်တာ မို့လား အဖေတို့ ငယ်ငယ်ကလဲ ဒီအတိုင်း ဆီး သွားခါဆိုရင် အဖေတို့အပေ လုံပုံတို့

အတ္တာက အဲဒီလိုပဲ လုပ်ပေးလေ့ရှိတယ်' ဟု ဆိုပါသည်။ ယခု စာရေးနေချိန် မှာပင် အမေနှင့် အမေ့စကားသံများကို လည်းကောင်း၊ မွေးရပ်မြေတောင်ခြေ ရွာကလေးကို လည်းကောင်း အထူး သတိရမိပါသည်။ ဆိုရလျှင် အမေနှင့် ရွာကို လွမ်းပါသည်။

နောက်တော့ အကြောင်းအမျိုးမျိုး ကြောင့် ယခုနေထိုင်ရာ မြို့သို့ ပြောင်း ရွှေ့ခဲ့၏။ နှစ်ပေါင်း သုံးဆယ်ကျော်ခဲ့ လေပြီ။ အဖေနှင့် အမေလည်း ကျွန်မ အား စိတ်ချလက်ချထား၍ သံသရာ ခရီးထွက်သွားသည်မှာ ကြာပြီဖြစ်၏။

သို့သော် သားတို့သမီးတို့ ခရီးထွက် ခါနီးတိုင်း သူတို့လေးတွေ၏ နဖူးနှင့် နောက်စေ့ကို သရဏကုံးရွတ်ရင်း နဝယ် ရေးပေးလေ့ရှိသည့် အကျင့်က ကျွန်မထံ စွဲမြဲစွာ ကျန်ခဲ့၏။ အမေ ပေးခဲ့သောအမွေ ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်မ နှစ်ပေါင်းများစွာ သိမ်းဆည်း ထားခဲ့သော ထိုအမွေကို နက္ခတ္တရောင် ခြည်မဂ္ဂဇင်းကြီးက မြဲမြံသထက် မြဲမြံ အောင် ပံ့ပိုးပေးလိုက်ပြန်သည်။

၂၀၁၅ ခုနှစ် မတ်လထုတ်၊ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၊ အမှတ် (၃၄၄)တွင် ဆရာဗိုလ်မင်း(မင်းလှ)မှ နှမ်းဆီစစ်စစ်အား "ညို့ နဘယံ ဘေး မရှိ" ဟု (၇)ခေါက်စီ ရွတ်၍ နဖူး၊ နှာခေါင်း၊ နား၊ နောက်စေ့၊ နှုတ်ခမ်း၊ နှလုံးနေရာတို့အား လိမ်းပြီး အန္တရာယ် အမျိုးမျိုးမှ ကင်းဝေးအောင် လိုသလို အသုံးပြုနိုင်ကြောင်း ရေးသားထားရာ

ဖတ်ရှုရသဖြင့် ပိုမိုအားတက်လာ ခါတိုင်းထက် ပို၍ အလေး ဂရုပြု နေပါသည်။

ထို့အတူ ရှေးပဝေသဂဏီကထာ ဟု ပညာရှိကြီးများ အသုံးပြုခဲ့သော အဖိုးတန် နည်းလမ်းကောင်း ဖြစ်ထိ မည်ဟု ယုံကြည်မိပါသည်။

တစ်ဖန် ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ အထူးထုတ်၊ နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်း၊ အမှတ်(၃၄၈) စာမျက်နှာ (၁၆၈)တွင် ဆရာ ကသာသင်းရေး ရေးသည့် နဝယ်အသုံးနှင့် ပတ်သက် သည့် ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်ကို ဖတ် ပြန်ပါသည်။

အဆိုပါ ဆောင်းပါးတွင်လည်း နဝယ်ကို အသုံးပြု၍ သွားထေး အန္တရာယ်ကင်းအောင် ဆောင်ရွက် ခြင်းအကြောင်း ရေးသားထား ပါသည်။

ဆောင်ရွက်ပုံ...

သွားလေရာအရပ်ကို မျက်နှာပူပူ၊ နောက် နဖူး၊ နားထင် နှစ်ဖက်၊ နားနှစ် နှာခေါင်း၊ နှုတ်ခမ်းနှစ်ခုကို စေ့ထား ထု လက်ညှိုးဖြင့် နဝယ်ကိုရေးပါ။ ရေးပြီး "နဘယံ ဘေးယျိ"ဟု စိတ်သက် ယုတ်၊ နှုတ်က တိုးတိုး သံကြိမ်ရွတ်

သိဒ္ဓိဝင်္ဂ အနက်ကိုးပါး

ဣဒ္ဓိဝင်္ဂ(၅)

သိဒ္ဓိဝင်္ဂ
(မောရဝတီ)

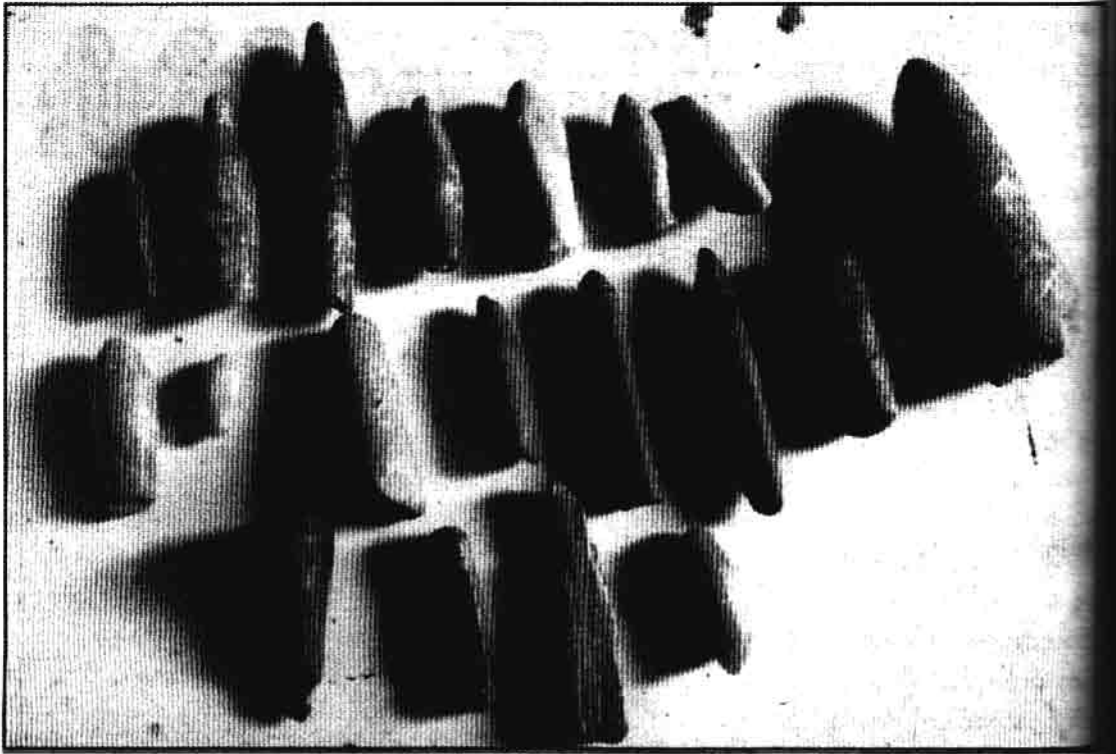
◆ သိဒ္ဓိဝင်္ဂ အနက်ကိုးပါးပါသော ကံကုသိဒ္ဓိဝင်္ဂ

◆ ကံကုသိဒ္ဓိဝင်္ဂ အနက်ကိုးပါး လက်သုံးလုံးစီ

ကျောက်မျက်ရတနာ ပညာဟူ
သည် ကျယ်ဝန်းနက်ရှိုင်း စုံလင်လှပါ
သည်။ ပတ္တမြား၊ နီလာ၊ မြ၊ ပုလဲ၊
ကျောက်စိမ်း၊ စိန် စသည်ဖြင့် တန်ဖိုး
ဦးစား ရတနာများသည် အမျိုး
အစားအလိုက် ခွဲခြားစိတ်ဖြာ သိရမည့်
ညာများကလည်း ကျွန်ကြီးကျွမ်းဝယ်
အတွေ့ လက်တွေ့ ခက်ခဲလှပါဘိ။
'ကျောက်ဆိုတာမျိုးက ကျောက်ဟောင်း
တွေ ဒီထုတ်တွေထဲက ကံပေရင်
ချက်ရင်ဘဝပြောင်းနိုင်တာ'
'အခြေခံ အမျိုးအစားသိဖို့ပဲလို
ဇယ်'
'အမျိုးအစားကောင်းကိုသိရင် တွေ့
တာနဲ့ ကော်စားလိုက်ရုံပဲ'
'အတုအစစ်မှန်း ခွဲခြားကြည့်တတ်
တော့ လေ့ကျင့်ထားဦး'
ဝါရင့် သမ္ဘာရင့် ကျောက်ဆရာကြီး
အော် သြဝါဒကိုးပုဒ် တွေ့သမျှသင်
ပြီးသမျှကြည့်ဖြင့် ပညာသင်ယူခဲ့ရပါ
သည်။
ဝေးသီခေါင်ဖျား ကရင်ပြည်နယ်
အောင်တန်းဒေသတွင် ဆရာမလုပ်ခဲ့
ပြီး နယ်မြေ မအေးချမ်း၍ အလုပ်မှ
ထွက်ခဲ့သော ၁၉၇၉ ခုနှစ် ကာလမှာ
ဖြစ်ပါသည်။
ဝါသနာပါသော ကျောက်မျက်
ညာကို အသုံးလုံးသင်တန်း တက်
သလို ဖြစ်နေပါသည်။ ခက်ပေမယ့်
စိတ်ဝင်စား ဝါသနာပါခြင်းကလည်း
အင်အားတစ်ရပ်ပင်။
ညာပေး လက်တွေ့ သင်ကြားပေး
ထား ရှေးမီနောက်မီ ဆရာကြီးများနှင့်
အတတ်တွဲခေါ်ယူကြသော မိတ်ဆွေများ
အလည်း မှီခိုအားထားစရာ အနီးကပ်
သင်တန်းများပင် ဖြစ်ပါသည်။
၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်မှာ ပညာလည်း
အတတ်အသင့် စုံပြီဖြစ်၍ မော်လမြိုင်

အမှတ်ပေးပို့ရန် ရရှိပိုင်ဆောင်သူ ကံကုသိမ်းကုသိမ်း

မြို့ စတုတ္ထသမီးတော် ကျောင်းရှေ့ ဆိုင်ခန်းလေးတွင် ပန်းထိမ်ဆိုင်နှင့် ကျောက်ဆိုင်လေး တွဲဖွင့်ဖြစ်ခဲ့သည်။

ကျောက်မျက်ရတနာ လောကတွင် လောင်းကစားဆန်ဆန် စွန့်စားပြီး ဘဝပျက်သွားသူတွေ ရှိသလို ကျောက်မျက်ရတနာဖြင့် ကားစီး၊ တိုက်ဆောက်သွားသူတွေ အပုံအပင်။

ကံတရားနှင့် ဉာဏ်သမားများ ရောထွေးနေသော ကျောက်သမား လောကတွင် ကိုယ်က စွန့်စားပုံသည့် သတ္တိမရှိသည်ဖြစ်၍ တန်ဖိုးကြီးမား ရတနာများထံ အနားမသိဘဲ ကွီရ ဆန်သော၊ ထူးဆန်းသော၊ အဖိုးနည်း ဝန်ပါသော ကျောက်ဆန်းများကိုသာ အဓိကထား သင်ကြား စုဆောင်းလေ့ လာခဲ့ပါသည်။

ကျောက်မျက်ရတနာ အဘိဓာန် စာအုပ်များကိုလည်း ဖတ်၍ စာတွေ

သင်ကြားရသည်။ လက်တွေ့မြင်ရ သည်များကို စာတွေနှင့် တိုက်ကြည့် ရပါသည်။

တချို့ ကျောက်မျက်ရတနာများ သည် ကျောက်မျက် အဘိဓာန်များနှင့် တိုက်ဆိုင်တွေ့ရှိ ရေးသားထားသည် ကိုတွေ့ရှိရသော်လည်း တချို့ကျောက် မျက်ရတနာများသည် စာအုပ်ထဲတွင် လုံးဝ ရှာမတွေ့။ အမည်ဖော်မရ ဖြစ်နေတတ်ပါသည်။

နိုင်ငံခြားမှလာသော ကျောက်မျက် ရတနာများ စာအုပ်ကိုလည်း လေ့လာ ရပါသည်။ အမျိုးအစားစုံသော ကျောက်မျက်ရတနာများပါပေ။

ကျောက်မျက်ရတနာ အဘိဓာန် များမှ ဆရာကျီးသဲညွန့်နိုင်၊ ဆရာ ဦးခန့်ကျော်၊ ဆရာရှင်ဗုဒ္ဓဇောသ၊ ဦးဘသန်းနှင့် ဆရာမောင်ဇနိယ၊ ဆရာသိန်းပိုင်(M.Engg.Geol)၊ ဆရာ

ဦးလှဝင်း(လေသရဲတစ်ဦး)၊ ဆရာ သွားထက်နိုင်(ဘူမိဗေဒ)၊ ဆရာ ဦးဉာဏ်သင်း၊ ဆရာကျောက်နိုင် (ဘူမိ) စသည့် ကျောက်မျက်ပညာရှင် များ ရေးသားထုတ်ဝေသည့် စာအုပ် များ၊ ဆောင်းပါးများကိုလည်း ဖတ် မှတ်ရပါသည်။

ထိုသို့ လေ့လာသင်ကြားနေသော ဝါသနာရှင် မိတ်ဆွေတစ်စု စုဆောင်းကြသော သိဒ္ဓိဝင် အနက် ကိုးပါးတွင် ကံကုသိမ်းနှင့် ဆင်စွန်း နက်တို့ကို ရှာမရသဖြင့် မအောင်မြင် သော စုဆောင်းမှုအဖြစ်နှင့် ရပ်ထဲ သွားကြကြောင်း ရှေ့တွင် ရေးသားခဲ့ ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်မအနေနှင့် အနက်ကို ရှာဖွေခြင်းကို မပြီးဆုံးသေးသေး တာဝန်တစ်ရပ်အဖြစ် ယူဆထား သည်။ ထို့ကြောင့် တာဝန်တစ်ရပ်

www.burmeseclassic.com

● ထူးထောင်တစ်ချိန်ပြန် အလယ်တွင် အပိုင်အထိန်းပါ ကံကုသ်အဖက်
● အထိန်းပါသာ ကံကုသ်အဖက်ပုဂ္ဂိုလ်

ပြီးဆုံးအောင် ထမ်းဆောင်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ထားပါသည်။
သွားရင်းလာရင်း လုပ်ရင်းကိုင်ရင်း မေးမြန်းစပ်စု လေ့လာရပါသည်။
ယုံကြည်စိတ်ချမှ ထုတ်ပြတတ်သော ရတနာလောကတွင် စောင့်စည်း ထိန်းသိမ်းအပ်သော စည်းကမ်း

ကျင့်ဝတ်များအတိုင်း နေထိုင်တတ်ရပါ သည်။
ဘာသာတရားကိုလည်း အထူး လေးစားကျင့်ကြံ အားထုတ်ရပါသည်။
ဆုတောင်းရပါသည်။
တိုက်ဆိုင်မှုပေးလား ဆုတောင်းပင် ပြည့်သည်လားမသိ။ ကျောက်မျက်

ရတနာဆိုင် တည်ခဲ့သော ရှေးခေတ် ရတနာကုန်သည်ကြီးနှင့် အလှူတစ်ခု မှာဆုံဖြစ်သည်။ သူ့အမည်က ဦးလှ ဖြစ်သည်။

'ဆရာမ နေကောင်းတယ်နော်' ဦးလှတွင် အလွန် ခင်စရာကောင်း သော အမူအကျင့်တစ်ခုရှိသည်။ မည် သူ့ကိုတွေ့တွေ့ ကြီးငယ်မဟု ဆရာ၊ ဆရာမဟု လေးစားစွာ ခေါ်တတ်ပြီး ကျွန်တော်ဟု သူ့ကိုယ်သူ အမြဲပြော တတ်သည်။ ဦးလှနှင့် ကြုံဆုံခိုက် ကံကုသ်လိုချင်ကြောင်း ပြောရသည်။
'ဆရာမ ဆေးဖော်ဖို့လား။ ကျွန်တော့်မှာ ရှိပါတယ်။ ဘယ်သူမှ ဝယ်မယ့်သူမရှိလို့ မိဘဘိုးဘွား လက်ထက်ကတည်းက ရှိခဲ့တာ'

ဦးလှတို့ ဆွေစဉ်မျိုးဆက် ရတနာ ရောင်းဝယ်ခဲ့ကြပြီး ဦးလှကိုယ်တိုင် အသက်ကြီး၍ အနားယူလိုက်ပြီဖြစ် သည်။ အလှူမှအပြန် ဦးလှတို့အိမ်သို့ လိုက်သွားသည်။

မှန်ပုန်းအဟောင်းမှ ကျောက်သင် ပုန်းတွင် ရေးရသော ကျောက်တံတို့ လေးပမာ ရောင်စုံအချောင်းကလေး များ ယူထုတ်ပြပါသည်။

ကျောက်တံအသားတော့ မဟုတ် ပါ။ အနက်ရောင်တွေလည်း ပါသည် ဖြစ်၍ ရင်ခွန်လက်တုန်စွာ ကိုင်ကြည့် လိုက်ပါသည်။

ကံကုသ်ဟု ပြော၍သာ တစ်ခါမှ လည်း မတွေ့ဘူး။ မမြင်ဘူး။ ကျောက်တံလေးများကို ထိပ်ဖျားလေး တွေ ချွန်ထားသည်။

'ဆေးဖော်ချင်လို့ပါ' ဟု အလိုက်သင့် ချော်လဲရောထိုင် လိုက်ရပါသည်။ ကံတရားက ဆန်းကြယ်လေ့စွာကကာ။ ရှာတုန်းက မတွေ့၊ တွေ့ပြန်တော့လည်း အစလိုက်

အပြုလိုက်။

‘ဦးလှက ဘာဖြစ်လို့ ကံကုဆံတွေ သိမ်းထားရတာလဲ’

‘ကွန်တော်အတိုက် ရှေးဟောင်းတွေ စုတာလေ ဒီကံကုဆံတွေက ပြောကြားထဲက တူးလို့ရတာလို့ ပြောပါတယ်။ အဖေတဲ့ အနက်ရောင် ကံကုဆံတွေနဲ့ လက်ဖဝါး ပြုတ်ခဲ့တွေ လက်ချောင်းလေးတွေပေါ်မှာ ထိုးနှိပ်ပြီး ကာယသိဒ္ဓါဖြည့်တယ်လို့ ပြောတာပဲ’

ဦးလှ၏ ပြောပြခြင်းကို နားထောင်ပြီး ကျွန်မ ယောဂကျင့်စဉ်များကို လေ့လာလိုက်စားခြင်း ပညာကို သတိရလိုက်မိသည်။

လက်ဖဝါးများ၊ လက်ချောင်းများ နှိပ်ခြင်းသည် ခန္ဓာကိုယ်အတွင်း ကလီစာ အသည်းနှလုံး အဆုတ်တို့ စသည်များကို ကျန်းမာစေကြောင်း သိထားမှတ်သားရပါသည်။

ကံကုဆံအနက်၏ ဓာတ်နှင့် မည်သို့ဆက်သွယ် အကျိုးထူးသည်ကို လက်တွေ့ စမ်းသပ်ရပါဦးမည်။

‘အရောင်ပါတဲ့ ကံကုဆံတွေက တော့ ရှေးက စာရေးတဲ့ နေရာမှာ အသုံးပြုတယ်လို့ အဘိုးဆီက သိခဲ့ရတယ်။ ဆရာမ အသုံးလို့ရင် ယူလေ’

ကံကုဆံအထုပ်တစ်ခုလုံး ဝယ်လာလိုက်ပါသည်။

ကံကုဆံအနက် အပိုင်းတုံး တစ်တုံးပါသည်။ လေးထောင့်တစ်ပိုင်းပြတ် အလယ်တွင် အပိုင်းအပေါက်ပါ ကံကုဆံအနက်တစ်တုံး အပေါက်ပါ ပုတီးလေးထောင့်တစ်လုံး ကံကုဆံအနက် အချောင်းခြောက်ချောင်း တချို့ထိပ်ဖျားတွင် အဖုကလေးပါသည်။

သံသရာသီးငယ် တစ်လုံးလောက်ရှိ အနီရောင်ပေါ်တွင် စေတီပုံသဏ္ဍာန်

၁၉၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

• ထိုအပိုင်းက ကံကုဆံအနက်

အဖြူရောင် ရိုက်နှိပ်ထားသလို သဘာဝ ကျောက်လုံးတစ်လုံးလည်း ပါလာသည်။ ကံကုဆံတော့ မဟုတ်ပါ။

အချိန်ယူပြီး လေ့လာရပါဦးမည်။

ကျွန်မမှာ ကံကုဆံအကြောင်း သိစေရန် မြန်မာ့အဘိဓာန်တွင် ရှာကြည့်ပါသည်။

ကံကုဆံဆိုသည်မှာ ပုရိုက် စသည်တို့တွင် ရေးရသော သက်နကျောက် တစ်မျိုး။

ကံကုဆံတံ = ကံကုဆံကိုစွပ်ရန် အခေါင်းပွတ်၊ ကံကုလှည့်ဆရာ။

စသည်ဖြင့် ကံကုဆံနှင့် ပတ်သက်သော အကြောင်းအရာများ၊ ရေးသားထားသော စာများကို ရှာတွေ့ခဲ့ပါသည်။

ပုရိုက် အစရှိသည်တို့တွင် ရေးရသောဟု ပါရှိသဖြင့် ရှေးခေတ် ပျူခေတ်မှစ၍ ရွှေ ငွေ ကြေး ပုရိုက်များ ရှိခဲ့ကြောင်း၊ မြေမှ တူးဖော်ရရှိသော ပျူခေတ် ရွှေပုရိုက်များ

လက်တွေ့ရှိနေပါသဖြင့် ကံကုဆံသည်လည်း မြေမှ တူးဖော်ရရှိကြောင်း သိရ၍ ဆက်စပ်မှုများ ရှိနေမလား တွေးကြည့်နေမိပါသည်။

ဝါသနာအရ ယနေ့ ကံကုဆံများ ဦးနှောက်စားလောက်အောင် လေ့လာရပါဦးမည်။

မည်သို့ပင်ဆိုစေ ယနေ့ ကံကုများ ရရှိလိုက်ခြင်းမှာ ကွက်လပ်ထဲကို ဖြည့်ဆည်းရန်အတွက် ကံတစ်ဆန်ဆန် ကူညီလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဝမ်းသာပီတိ ဖြစ်ရပါသည်။

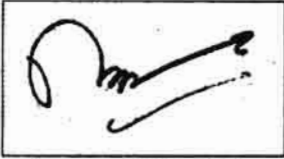
ကံကုဆံနှင့်ပတ်သက်၍ အသုံးပုံများ သိရှိသူ စာရှာသူ ပညာရှင် ဝါသနာရှင်များ ပြောပြရေးသားပါရန် ပန်ကြားအပ်ပါသည်။ ဆက်နက်ကိုလည်း မကြာမီ ရရှိမည် ယုံကြည်လျက်...။

ခင်ခင်ဝင်း(မောရဝတ်)

စိတ်ဝင်စားစွာဖတ်ရှုရအောင်

ထိုးပြုလက်မှတ်များအကြောင်း

၁။ * * *

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၁) နေရာမှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးပြုလက်မှတ်ပိုင်ရှင်ကတော့ "မဆွေစင်အေး" ဖြစ်ပါတယ်။ နာမည်သုံးလုံးရဲ့ နောက်ဆုံး စာလုံးဖြစ်တဲ့ "အေး"ကို မြန်မာအက္ခရာနဲ့ လက်မှတ်ရွေးထိုးထားခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

ရွေးပြုသူ အိမ်ထောင်ရေး အဆင်မပြေသူ၊ ဝမ်းနည်းစရာတွေ ခဏခဏ ကြုံရတယ်။ အဲဒါ ဘာကြောင့်လဲ ဆရာ့ထိုးပြုလက်မှတ်ပိုင်ရှင်ရဲ့ မေးခွန်း

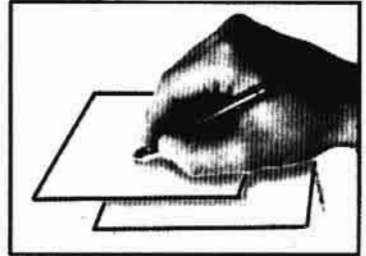
သရုပ်ဖော်ပေးခြင်း
(ဥပဒေအရ)
ပုဂ္ဂလိကပေးအပ်ပညာသုတေသီ

ဖြစ်တယ်။

စီးပွားရေးနဲ့ အိမ်ထောင်ရေးမကောင်းရင် ကျန်းမာရေးလဲ ဘယ်ကောင်းမလဲ။ ဒီတော့ စိတ်ညစ်စရာတွေ များတာပေါ့။

သူမရဲ့ မွေးသက္ကရာဇ်က ၁၃၅၂ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလ၊ အင်္ဂါသီတင်းပြင်လို့ မူလမဟာဘုတ်ခွင်၊ နာမက္ခရာတိုင်စဉ်၊ ဝုဒ္ဓိတို့ ချကြည့်ရင် အောက်ပါအတိုင်းတွေရှိပါတယ်။

* * * [နံပါတ်-၁]

ဒါ့အပြင် ဘက်(အပျက်)ဌာနက တနင်္ဂနွေနံအက္ခရာစာလုံးကို နာမည်ရွေးထိုးတာလဲ ရွေးချယ်မှု မှားပါတယ်။

ဒီနာမည်မျိုးမှာ နောက်ဆုံးစာလုံး "အေး"ကို ဖြုတ်သင့်တယ်။ "ဆွေစင်" နှစ်လုံးတွဲနာမည်ကို လူခေါ်များအောင်လုပ်မှ ကံကောင်းမယ်။ ထိုးပြုလက်မှတ်ကို "ဆွေ"တစ်လုံးတည်း ရွေးထိုးသင့်တယ်။

	အဝိပတိ	
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ
မရဏ	ဘက်	ပုတိ

(မူလမဟာဘုတ်)

	၅	
၀	၃	၆
၄	၁	၂

(နာမက္ခရာတိုင်)

	၀
၆	၅
၄	၃
၂	၁

(ဝုဒ္ဓိ)

နံပါတ်-၁

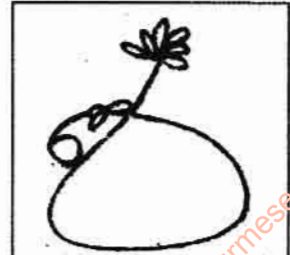
အပြန် အဆန်
၀ ၁ ၂ ၃ ၄ ၅ ၆

က ထိုးပြုလက်မှတ်ပုံသဏ္ဍာန်ကို မြင်ရုံနဲ့ပင် ဖြေနိုင်ပါတယ်။ ထိပ်ဆုံးက ခွက်မှောက်သင်္ကေတက ငွေထွက်များခြင်း၊ ဝမ်းနည်းပူဆွေးခြင်းတို့ရဲ့ နိမိတ်ဖြစ်ပြီး လက်မှတ်နောက်ဆုံးက အပြိုင်မျှင်းကြောင့် အိမ်ထောင်ရေးမှာ အယှဉ်အပြိုင်တွေ ပေါ်ပေါက်ခြင်းနိမိတ်

အင်္ဂါ သိုက်ဌာနဖွားဖြစ်သူကို အင်္ဂါအစ တနင်္ဂနွေအဆုံး နာမည်ပေးထားတော့ သိုက်+ဘက်-ကုဋ္ဌ+အနိဋ္ဌ နာမက္ခရာတိုင်စဉ်မှာ ဝုဒ္ဓိဖွား ဖြစ်နေတယ်။

အပြင်ရန် ဓာတ်ပျိုဟ်တွဲလဲ ဖြစ်လို့ နာမည်ပေးတာ လုံးဝ မှားပါတယ်။

* * *

နက္ခတ်ရာဇ်မြတ်နိုးစား ၁၃၅

- ◆ ငွေအိတ်သင်္ကေတ လှလှကြီးကြီးဆွဲပြီး
- ◆ အညွှန်းနောက်မှာ ပွင့်ဖတ်(၆)ခုပါတဲ့ ယဉ်ပွင့်သင်္ကေတတည်ရမယ်။ လက်မှတ်အောက်က ပျဉ်းပထားရတာ။

၂။ * * *

ယခုလအတွက် နုပိတ်(၂)နေရာမှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တာကတော့ မွန်မြတ်သန်းဆိုတဲ့ အမျိုးသားတစ်ဦးရဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ် ဖြစ်ပါတယ်။

'ငွေကြေး အကျပ်အတည်းတွေ အရပ်၊ ဖြစ်နေတယ်။ ကိုယ့်အကြွေးလဲ ပြန်မရနိုင် သူများအကြွေးပူလဲ ပြန်မဆပ်နိုင် ရောင်းချင်တဲ့ အိမ်ခြံမြေလဲ အပြန်အလှန် ရောင်းထွက် ပြန်တော့လဲ ငွေအကျော့မရ တာကြောင့် ဒီလောက် ညံ့ရတာလဲဗျ'

ထိုးမြဲလက်မှတ်ပိုင်ရှင်က ညည်းညူလိုက်ပါတယ်။ သူ့လက်မှတ် ပုံသဏ္ဍာန်က ညှပ်ပါတယ်။ နာမည်နောက်ဆုံး စာလုံးကို လက်မှတ်ရွေးထိုးထားတာ တဲ့။ သူ့မွေးသက္ကရာဇ်က ၁၃၃၆ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လ၊ ကြာသပတေးသား ဖြစ်လို့ မူလမဟာဘုတ်ခွင့်နဲ့ နာမက္ခရာ တိုင်စဉ် ချကြည့်ရင် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရပါတယ်။

* * * [နုပိတ်-၂]

	အိမ်ပတ်				
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ	၅	၁	၄
မရဏ	ဘက်	ပုတိ	၂	၆	၀

(မူလမဟာဘုတ်)

	၃	
၅	၁	၄
၂	၆	၀

(နာမက္ခရာတိုင်)

နုပိတ်-၂	
၅	၁
၄	၂
၀	၆

ကြာသပတေးသား အထွန်းဌာနဖွား ဖြစ်သူကို မွေးနံကို အညွှန်းအုပ်နာမည် ပေးနည်းအတိုင်း ပေးထားပေးမယ့် ဣဌာ+အနိဌ နာမည် နာမက္ခရာတိုင်စဉ် မှားဖြစ်လို့ နာမည်ညှပ်ပါတယ်။ ထိုးမြဲလက်မှတ်ရွေးထိုးတာကလဲ ဘက် အပျက်ဌာနက သောကြာနံအက္ခရာ စာလုံးဖြစ်လို့ ယခု အသက်(၄၀) သောကြာဂြိုဟ်စားထဲ အရောက်မှာ ဒုက္ခတွေ တစ်လှေကြီး တွေ့ရတာပဲ ဟေ့။

ဒီနာမည်မျိုးမှာ "သန်း"ကို မသုံးတော့ဘဲ "မွန်မြတ်" နှစ်လုံးတွဲကို လူခေါ်များအောင် သုံးသင့်တယ်။ လက်မှတ်ထိုးရင်လဲ အဲဒီနှစ်လုံးတွဲထဲက "မြတ်"တစ်လုံးတည်းကို အင်္ဂလိပ်လို ထိုးသင့်တယ်။

* * *

* ငွေအိတ်သင်္ကေတ တည်တည်ကြီးကြီးလှလှ ဆွဲရမယ်။

* လက်မှတ်အောက်က ပျဉ်းပထားရတာ။

၃။ * * *

ယခုလအတွက် နုပိတ်(၃)နေရာမှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ် ပိုင်ရှင်ကတော့ "မမြဲအေးသူ" ဆိုတဲ့ အမျိုးသမီးဖြစ်ပါတယ်။

"သူ"ဆိုတဲ့ စာလုံးကို လက်မှတ် ရွေးထိုးထားကြောင်း ပြောပြတယ်။ ပုံသဏ္ဍာန်က အမှားသင်္ကေတတွေ များနေလို့ ညှပ်ပါတယ်။

သူမရဲ့ မွေးသက္ကရာဇ်က ၁၃၃၃ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လ၊ ကြာသပတေးသား ဖြစ်လို့ မူလမဟာဘုတ်ခွင့် နာမက္ခရာတိုင် စဉ် ချကြည့်ရင် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရတယ်။

* * * [နုပိတ်-၃]

နုပိတ်-၃		
	အိမ်ပတ်	
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ
မရဏ	ဘက်	ပုတိ
	၀	
၂	၅	၁
၆	၃	၄

(မူလမဟာဘုတ်)

၅	၁
၄	၂
၀	၆

(နာမက္ခရာတိုင်)

ကြာသပတေး သိုက်ဌာနဖွားကို မွေးနံပေါ် အညွန့်အုပ် နာမည်ပေးမှန် ပေမယ့် ကုဋ္ဌ+အနိဋ္ဌနာမည်ဖြစ်လို့ မကောင်းဘူး။ နာမက္ခရာတိုင်စဉ် မှန်ပါတယ်။ သိုက်+မရဏ နာမည်ညံ့ခြင်း၊ လက်မှတ်က မရဏဋ္ဌာနရှိ အက္ခရာ စာလုံးကို ရွေးထိုးမိခြင်းတွေကြောင့် ကျန်းမာရေးကို ဒုက္ခပေးရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနာမည်မျိုးမှာ နောက်ဆုံးစာလုံး "သု"ကို ဖြုတ်ပစ်သင့်တယ်။ "မမြအေး" နှစ်လုံးတွဲ လူခေါ်များ အောင်လုပ်ရင် ကံပိုကောင်းပြီး ကျန်းမာလာမယ်။

ထိုးမြဲလက်မှတ်ကိုလဲ ရာဋ္ဌာနက အပြင်ပတ် တနင်္ဂနွေအက္ခရာ "အေး" ကို ရွေးထိုးသင့်ပါတယ်။

* * *

- ◆ ဖွဲ့ဖတ်(၅) ခုပါတဲ့ ယ်းပွင့်သင်္ကေတထပ်ပါ။
- ◆ ငွေအိတ်သင်္ကေတ တည်တည်လှလှကြိုကြို ဆွဲပါ။ ကိုယ်ရောစိတ်ပါ ကျန်းမာချမ်းသာ လာလိမ့်ပယ်။
- ◆ ဖွဲ့ဖတ်(၅) ခုက ကြာသပတေးကို ရည်ညွှန်းပါတယ်။

စီးပွားရေး မကောင်းလို့ စိတ်ညစ်ပြီး ကျန်းမာရေးတွေ ညံ့နေကြောင်း ဖြောင့်တော့မို့ စီးပွားရေးကောင်းလာအောင် ငွေအိတ်ကြီးကြီးလှလှ ဆွဲပေးလိုက်ရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီတစ်လ ဒီမျှနဲ့သာ ကျေနပ်နိုင်ကြပါ

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာ ငြိမ်းပျားအောင်...

=====

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်

(ဥပဒေဆွဲ)

လက္ခဏာမေအင်ပညာသုတေသီ

=====

ဆီးချိုသေးမှာ ပသက်ပါ

ယခု တင်ပြမယ့်ဆေးကို သမီးဖြစ်သူ အင်တာနက်ပေါ်မှ တွေ့သောဆေးဖြစ်လို့ ဆေးနည်း မျှဝေထားသူကို အထူးကျေးဇူးတင်ပါကြောင်း ဂါရဝပြု တင်ပြပါတယ်။

ဆေးအကြောင်း မပြောခင် ရောဂါအကြောင်း အရင်ဦးစွာ ပြောပါရစေ။ စာရေးသူရဲ့ ဇနီးဖြစ်သူမှာ လွန်ခဲ့သော (၄)နှစ်အချိန်ခန့်တွင် စာရေးသူတို့ မော်လမြိုင်မှာ နယ်စပ် ထိုင်းနိုင်ငံလုပ်အချို့ရည်မျိုးစုံ သောက်လို့ ကောင်းတယ်ဆိုပြီး ကတ်လိုက် ဝယ်သောက်ခဲ့ရာမှ (၆)လခန့်ကြာသောအခါ ခေါင်းမူးဝေရွံ့ ဇက်ကြောတက်ခြင်း၊ ချွေးစေးချွေးပေါက်များထွက်ခြင်း၊ အသားအရေ ယားယံခြင်း စတဲ့ ဝေဒနာများ ခံစားရတော့ပါပဲ။

ဒီလိုနဲ့ ဆရာဝန်ပြုပြီး စစ်ဆေးကြည့်တော့ အဲဒီတော့မှ ဆီးချို(၃၀၀) ကျော် တက်နေတာကို။

ဆီးချိုရှိမှန်း သိချိန်ကစပြီး အင်္ဂလိပ်ဆေး၊ မြန်မာဆေး မျိုးစုံသွားတာပါပဲ။ ဒါပေမယ့် မပျောက်ကင်းခဲ့ပါ။ ဒီလိုနဲ့ (၂)နှစ်ကျော် (၃)နှစ်ဆေးကုခဲ့ရတယ်။

ပျောက်ချင်ပြန်တော့ ယခု ပြောမယ့်ဆေးနဲ့ တစ်လကျော်ကျော် သောက်ပြီး ဆီးချိုပြန်တိုင်းကြည့်တော့ ဆီးချို မရှိတော့ပါ။ (၉၆)သာရှိတော့ကြောင်း နောက်ထပ် တစ်လလောက် ကြာတော့ တိုင်းကြည့်ရာ (၉၅)သာ ရှိသောကြောင့် ဆီးချိုမရှိတော့

ကြောင်း ဆရာဝန်မှ ပြောပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဝေဒနာရှင်များ သုံးစွဲနိုင်ရန် ဖိစိတဒါန ပြုလိုက်ပါတယ်။

ဆေးနည်း

ခရေရွက် (အချို့အရပ် ရှားပင်လိုခေါ်တယ်) အရွက် (၅၀)ခန့်ကို ရေ(၃)လီတာနဲ့ ပြုတ်ပါ။ ရွက်မြစ်ရင် (၂)ရွက်ကျန်ပြုတ်ပါ။ ရွက်ရင်မြစ်ရင် (၁)ရွက်ကျန်ပြုတ်ပါ။ အအေးခံ ရေစပ်ပြီး ရေလန်တုနဲ့ထည့်ထားပါ။ တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် (၃)ကြိမ် အကြမ်းပန်းကန်တစ်လုံးခန့် သောက်ပါ။ တစ်ပတ် (၇)ရက်ခန့်သောက်ပြီး စစ်ဆေးကြည့်ပါ။ မပျောက်သေးရင် ထပ်သောက်ပါ။ ပျောက်ကင်းချမ်းသာပါလိမ့်ပယ်။

ကာယစိတ္တ သုခနှစ်ဖြာ ချမ်းသာပါစေ

စေတနာဖြင့်...

=====

ဗိုလ်မှူး သောင်းဟန်(ငြိမ်း)

မော်ထမြိုင်မြို့

=====

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလမှာ

လှောင်ရန်၊ ရွေးချယ်ပါ။

ကျွန်ုပ်တို့သည် နံနက် ဝိုးလင်းအိပ်ရာမှ ထမုတ်စိန်လုံး စဖွင့်သည်မှစ၍ ဤနေ့ဤရက်သည် မှီအတွက် ကံကောင်းသော နေ့တစ်နေ့ ဖြစ်မည်လော...။

ဤနေ့ ဤရက်သည် မှီအတွက် ကံမကောင်းတတ်သော နေ့တစ်နေ့ ဖြစ်မည်လော...။ စသည်ဖြင့် မိမိတို့၏ နေ့စဉ် ကံကြမ္မာ အကောင်းအဆိုးကို လူတိုင်းလိုလိုပင် သိချင်ကြပေလိမ့်မည် ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် စာဖတ် ပရိသတ်ကြီးအား ဤနေ့ဤရက်သည် သင့်အတွက် ကံကောင်းနိုင်သည်၊ ဘာပဲလုပ်လုပ် အဆင်ပြေ အောင်မြင်နေမည်။ အရေးကြီးသောလုပ်ငန်း ဆောင်တာများကို လုပ်ပါ။

ဤနေ့ ဤရက်သည် မကောင်း၊ ပြဿနာများ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ကြုံတွေ့ရ တတ်သည်။ တတ်နိုင်သမျှ ငြိမ်ငြိမ်လေး နေပါ။ အရေးကြီးသော လုပ်ငန်းတွေ ဘာမှ မလုပ်မိပါစေနဲ့...

ဟု ထိထိရောက်ရောက် အနီးကပ် ကူညီပံ့ပိုး အကြံပေးလို၍ တစ်ဦးစီ တစ်ဦးစီ၏ ကိုယ်ပိုင်ကံကောင်းသော နေ့ရက်များနှင့် ကံဆိုးသော နေ့ရက်များကို သေချာစွာ သိရှိစေရန် အလိုငှာ စေတနာရှေ့ထား လက်ဆောင်ပါးကာ ရေးသားလိုက်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

✦ ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ ✦

တနင်္ဂနွေ	တနင်္လာ	ဒဂုန်	ဗုဒ္ဓဟူး	ကြာသပတေး	သောကြာ	စနေ
				၁	၂	၃
၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀
၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅	၁၆	၁၇
၁၈	၁၉	၂၀	၂၁	၂၂	၂၃	၂၄
၂၅	၂၆	၂၇	၂၈	၂၉	၃၀	၃၁

မူလပြက္ခဒိန်ရက်စွဲများကို အင်္ဂလိပ် ၂၀၀၈ နှစ်စာရင်းစာရင်းစာရင်း

ဂဏန်းဖြင့် ဖော်ပြထားပါသည်။ ယင်းနေ့များကို လွှမ်းမိုးနေသော စိုးမိုးဂဏန်းများကို မှီ မြန်မာဂဏန်းဖြင့် ဖော်ပြထားပါသည်။ တွက်ပုံတွက်နည်းမှာ သင်၏ အင်္ဂလိပ်မွေးရက်နှင့် တွက်လိုသော နေ့၏စိုးမိုးဂဏန်းကိုပေါင်းပါ။ တစ်လုံးတည်း ကျန်အောင် ပေါင်းပါ။ ဥပမာ အင်္ဂလိပ် (၂၅)ရက်နေ့တွင် မွေးဖွားသူဆိုပါစို့။ အောက်တိုဘာလ (၂၄)ရက်နေ့ကို တွက်လိုသည် ဆိုပါစို့။ (၂၄)ရက်နေ့၏ စိုးမိုးဂဏန်းမှာ (၆) ဟု တွေ့ရပေလိမ့်မည်။ ယင်းမွေးရက် (၂၅) နှင့် ပေါင်းလျှင် (၂၉) ရ၏။ ယင်း (၂၉) ကို တစ်လုံးတည်းဖြစ်အောင် ပေါင်းလျှင် ၂+၉=၁၁=၂ ရ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုသူအတွက် အောက်တိုဘာလ (၂၄) ရက်နေ့တွင် (၂) ဂဏန်း ကြီးစိုးနေ၏။

၁-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် အသစ် စတင်ခြင်း၊ တီထွင်ဖန်တီးခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။

ထူးသော အကူအညီများရရှိခြင်း၊ မိမိက အကူအညီပေးခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။

၃-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ရည်မှန်းသည့်အတိုင်း အောင်မြင်မှုများ ကြုံရတတ်၏။

၄-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် အကျပ်အတည်းများ စိတ်ညစ်စရာများ ကြုံရတတ်၏။

၅-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ပျော်ရွှင်ကြည်နူးစရာ ကြုံရတတ်၏။

၆-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် လွမ်းမောတသဖြစ်ဖွယ် အဖြစ်အပျက်များ တိုးတိုးတန်တန်ဖြစ်ခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။

၇-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်များ ပထမမှတ်သော ဖြစ်ရပ်များ ကြုံရတတ်၏။

၈-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် စိတ်ညစ်ခြင်း၊ ထွက်ပေါက်ထိတ်ခြင်း ရည်ရွယ်ချက် ဖျက်စီးခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။

၉-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ဘာသာရေး ယုဒယုဒဆိုင်ရာများနှင့် ပတ်သက်သော ကိစ္စများ ကြုံရတတ်၏။

မိတ်ဆွေအနေနှင့် ၄၊ ၈၊ ၆ ဂဏန်းရသော ရက်များကို သတိပြုရှောင်ကြဉ်သင့်ပါသည်။ အကောင်းဆုံးမှာ ၃၊ ၅ ဂဏန်းရသော ရက်များပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဒုတိယ အကောင်းဆုံးမှာမူ ၁၊ ၂၊ ၇၊ ၉ ဂဏန်းရသော ရက်များပင် ဖြစ်ပေတော့သတည်း။

မကောင်းရက်ရွာင်၊ ကောင်းရက်ဆောင်ကာ မြားမြောင်ကိစ္စ ဆောင်ရွက်ကြလျှင် ဆန္ဒပြည့်ဝ လှလုံးလှကာ လောကအလယ် ဂုဏ်စင်ကြယ်သည့် လောကီပညာ အကျိုးတည်း။

ကောင်းမှုအကြောင်းဖြင့် တောင်းဆိုခြင်းဖြစ်ပါစေ။

သုခစုစု(ကျွန်ုပ်တို့)

၂-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် တောင်း

ဦးဥတ္တ (ပင်းမြို့)

ကြာနှစ်ဆင့် ပန်တင်ပြန်ပြီ

မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ နတ်
 ဆက်မြို့နယ်၊ ပင်းမြို့ဟောင်း၊
 ပင်းမြို့ပုဗ္ဗရံ ကျောင်းတိုက်တွင်
 ရှင်အရဟံ မဟာဗောဓိရွှေညောင်
 ဆက် တည်ရှိတော်မူပါသည်။
 ရှင်အရဟံ ရဟန္တာမထေရ်မြတ်နှင့်
 အနော်ရထာမင်းကြီးတို့က ဗောဓိပင်
 တို့ပင့်ဆောင်စိုက်ပျိုးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်
 နှင် မဟာဗောဓိပင်အတွက် အဓိဋ္ဌာန်
 ဖြစ် မေတ္တာကန်တော်ကိုပါ တူးဖော်
 ဆွေးနွေးတော်မူခဲ့သည်။
 ထို မေတ္တာကန်တော်အတွင်းမှ
 “အံ့ဖွယ်ထူးတင့် ကြာနှစ်ဆင့်” များ
 စံစဉ်ပျက် ထွန်းပေါ်လာခဲ့သည်မှာ
 ၁၃၆၈ ခုနှစ်မှစ၍ ယနေ့ ၁၃၇၇
 ခုနှစ်သို့ တိုင်သည်အထိ (၁၀)နှစ်

ဆက်တိုက် ရှိခဲ့ပါပြီ။ စတင် ထွန်း
 ပေါ်စဉ်ကပင်နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၊
 အမှတ်(၂၄၇)၊ ဖေဖော်ဝါရီလ၊
 ၂၀၀၇ ခုနှစ်တွင် ဤစာရေးသူ ကိုယ်
 တိုင် ပြည့်စုံစွာ ရေးသားဖော်ပြလျက်
 ပညာရှင်များထံ အကြံဉာဏ် တောင်းခံ
 ခဲ့ဖူးပါသည်။
 ဤကဲ့သို့ အတိတ်နိမိတ်ကောင်းစွာ
 နှစ်တိုင်း နှစ်စဉ်ပျက် ကြာနှစ်ဆင့်များ
 ပန်တင်စွာ ပူးပွင့်နေခြင်းသည် “ရှင်
 အရဟံ မဟာဗောဓိသာသနာတော်
 တစ်ခေတ်ပြန်လည်ဆန်းသစ်လာပြီ”
 ဟု ဆိုရလောက်အောင်ပင် မြန်မာနိုင်ငံ
 အနှံ့အပြား ရပ်ဝေးရပ်နီးမှ ဘုရားဖူး
 များ ရှင်အရဟံ မဟာဗောဓိရွှေညောင်
 တော်ကို လာရောက်ဖူးမြော်လာကြချိန်

နှင့် အထူးတလည် တိုက်ဆိုင်နေသည်
 မှာ ပိုမို၍ အံ့ဩဖွယ်ရာ ကောင်းလှပါ
 သည်။
 ၁၃၆၈ ခုနှစ် မတိုင်မီအထိ အတွင်း
 တွင်မူ ပင်းနယ်ဒေသဝန်းကျင်နှင့်
 အနီးအနားမြို့နယ်များမှသာ လာ
 ရောက် ဖူးမြော်ကြသော်လည်း
 “အံ့ဖွယ်ထူးတင့် ကြာနှစ်ဆင့်” များ
 ထွန်းပေါ်လာခဲ့သည့် ၁၃၆၈ ခုနှစ်မှစ၍
 မြန်မာနိုင်ငံအနှံ့အပြား ရပ်ဝေးရပ်နီးမှ
 ဘုရားဖူးများသာမကအချို့ နိုင်ငံခြား
 ဧည့်သည်များပင် လာရောက် လေ့လာ
 ဖူးမြော်လျက် ရှိပါသည်။
 ဤကဲ့သို့ ဘုရားဖူးများ လာရောက်
 ဖူးမြော်လာကြချိန်အထိပင် ရန်ကုန်မြို့
 နေ ဦးခင်မောင်ဟန်+ဒေါ်ခင်သန်းလေး
 *ဗုဒ္ဓဓာတ်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၀၁၁

သား မောင်ကောင်းထက်အောင်
FUTURE ကုမ္ပဏီ မိသားစုတို့က
ရှင်အရဟံ မဟာဗောဓိ ရွှေညောင်
တော်ကို ဘက်စုံပြုပြင်မွမ်းမံ ကုသိုလ်
ပြုမှုများဖြင့် (၅)ဆင့်မြောက် ပလ္လင်
တော်ကြီးကို တိုးချဲ့လှူဒါန်းဖြစ်ခဲ့သည်
မှာလည်း “အံ့ဖွယ်ထူးတင့်
ကြာနှစ်ဆင့်” များ စတင် ထွန်းပေါ်လာ
သော ထို ၁၃၆၈ ခုနှစ်ပင်ဖြစ်ကြောင်း
ထပ်လောင်းနှိုင်းယှဉ် သိစေချင်လှပါ
သည်။

ထို ၁၃၆၈ ခုနှစ်မှ စ၍ နှစ်စဉ်
မပျက် ဖူးပွင့်လျက်ရှိသော “အံ့ဖွယ်
ထူးတင့် ကြာနှစ်ဆင့်” များကို ယခင်
ယခင်နှစ်များကမူ ဝါဆို၊ ဝါခေါင်၊
တော်သလင်း၊ သီတင်းကျွတ်လများ
မှသာ တွေ့မြင်ကြရသော်လည်း
၁၃၇၅ ခုနှစ်၊ နယုန်လမှ စတင်၍
ပိုမိုထူးခြားလျက် စောစီးစွာ ဖူးပွင့်ခဲ့ကြ

၂၅၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပါသည်။ မနှစ်က ၁၃၇၆ ခုနှစ်မှာ
လည်း နယုန်လမှာပင် စတင်၍ ဖူးပွင့်
ခဲ့ပါသည်။

ယခု ၁၃၇၇ ခုနှစ်တွင်လည်း
“အံ့ဖွယ်ထူးတင့် ကြာနှစ်ဆင့်” ကို
နယုန်လမှာပင် စတင်၍ **ပီပီရီရီ
ဖူးပွင့်နေကြသည်တို့ကို ဘုရားဖူး
ကြွရောက်လာကြသော အများ
ပြည်သူများအားလုံးတို့က အတိတ်
နိမိတ်ကောင်းစွာ တွေ့မြင်သိရှိနိုင်
ကြသလို နက္ခတ္တရောင်ခြည်စာဖတ်
ပရိသတ်များအားလုံးနှင့် မြန်မာ
တစ်နိုင်ငံလုံးရှိ ရဟန်းရှင်လူ ပြည်သူ
အပေါင်းတို့လည်း တွေ့မြင်သိရှိနိုင်ကြ
စေရန် မှတ်တမ်းတင်ထားသည့် အချို့
သော “အံ့ဖွယ်ထူးတင့် ကြာနှစ်ဆင့်”
ဓာတ်ပုံများကိုသာ ယခုလို ဖော်ပြပေး
လိုက်ရပါသည်။**

ယခု ၁၃၇၇ ခုနှစ်၊ နယုန်လပြည့်

မဟာသမယနေ့ (၁-၆-၂၀၁၅)
တနင်္လာနေ့မှာ စတင် ဖူးပွင့်လာသော
ကြာနှစ်ဆင့်သည် ပုံမှာခြင်တွေ့ရသည့်
အတိုင်း ပွင့်နေဆဲ ကြာပန်းအတွင်း
ကြာဖူး(၃)ဖူး ထပ်မံ ထွက်ပေါ်လာပြီး
ကြာ(၂)ဖူးမှာ ချက်ချင်းပွင့်လာလျက်
ကျန်သော ကြာ(၁)ဖူးမှာ ပွင့်ဖို့အားမ
နေဆဲ ကြာဖူးကြာ(၁)ဖူးဖြင့် လှေ
တိုင်းလှ နိမိတ်ပြနေကြသည်မှာ ယ
ဤဆောင်းပါး ရေးနေချိန်အထိ
(၁၅)ရက်ကြာမျှ ရှိနေပါပြီ။

ထိုအပြင် ပွင့်နေဆဲ ကြာဖူး
အတွင်းက ကြာဖူး(၅)ဖူး ထပ်မံထွက်
ပေါ်လာပြီး ကြာ(၃)ဖူးမှာ ချက်ချင်း
ပွင့်လာပါသည်။ ကျန်သော ကြာ(၂)ဖူး
မှာ ပွင့်ဖို့အားယူနေဆဲ ကြာဖူးကြာ
အသွင် အလှဆင်နေခြင်း စသည့်ပွင့်
အနယ်နယ် အရပ်ရပ်မှ ရောက်ရှိလာ
ကြသော ဘုရားဖူးများကလည်း

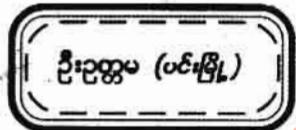
ထိုသို့ လေ့လာနေရင်းမှသည် ယခင် (၃)ဖူးမှာ ပွင့်ပြီးပြန်သွားလျက် ကြာသီးကြာစေ့ ၁၀ မျိုးစေ့ ရသွားကြသလို ကျန်သော ကြာ (၃)ဖူးမှာ ဆက်လက်ပွင့်မြဲ လှနေဆဲပင် ဖြစ်ပါကြောင်းတို့ကို မှတ်တမ်းတတ်ပုံများနှင့်တကွ ထပ်လောင်း ဖော်ပြပေးလိုက်ရပါသည်။

ဤစာရှုသူ ဓမ္မမိတ်ဆွေများ အနေနှင့်လည်း တတ်ပုံများမှာ မြင်တွေ့ရသည့် **“အံ့ဖွယ်ထူးတင့်ကြာနှစ်ဆင့်”** တို့ကို ကြည့်ရှုလေ့လာ သုံးသပ်ကြလျက် လောကီလောကုတ္တရာ နှစ်ဖြာကောင်းကျိုး တိုးပွားစေရေး ကြံတွေ ကြည်နူးကုသိုလ်ထူးနိုင်ကြစေရန် ဤကဲ့သို့သော အကြောင်းတရား သရုပ်ကို ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်အဖြစ် (၁၀) **နှစ်မြောက်မှာ ပွင့်သောကြာတို့ကို “ကြာနှစ်ဆင့် ပန်တင့်ပြန်ပြီ”** ဟူ၍သာ ဓမ္မဒါန

ဟောမိပင်ဖူး ကုသိုလ်ထူးကြရင်း **“အံ့ဖွယ်ထူးတင့် ကြာနှစ်ဆင့်”** တို့ကို ကြည့်ရှုမဝ ပဟေဠိ ဖော်နေကြသည်မှာ အထင်မျိုးစုံ၊ အမြင်မျိုးစုံ ပြောမကုန်နိုင်ကြအောင်ပင် ရှိနေကြပါသည်။
နောက်ထပ်တစ်ဖန် ဖော်ပြလိုသည်

မှာ ပွင့်နေဆဲ ကြာပန်းအတွင်းက **ကြာဖူး(၆)ဖူး ထပ်မံ ထွက်ပေါ်လာပြီး ကြာ(၃)ဖူးမှာ ချက်ချင်းပွင့်တာပါသည်။** ကျန်နေသော ကြာ(၃)ဖူးမှာ ပွင့်ဖို့စောင့်နေရသော သဘာဝနိမိတ်ပုံများတို့မှာ ရှာဖွေလေ တွေ့ရှိလေပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဓမ္မပဏ္ဍိတာကာရ ရေးသား ကုသိုလ်ပြုလိုက်ရပါသတည်း။

www.burmeseclassic.com

ဒုတိယအပိုင်း အတွင်းအပြင်

လိပ်ခေါင်းရောဂါ

သတိပြု ဆင်ခြင်ဖွယ်ရာများ အပိုင်း(၁)

“ဝမ်းတစ်လုံး ကောင်းလျှင် ခေါင်းမခဲ” ဟု ဆိုသော ကျန်းမာရေး ဆိုရိုးစကားရပ်သည် လွန်စွာ အဓိပ္ပာယ် သက်ရောက်လှပါသည်။

လူသားတို့ အသက်ရှင် ရပ်တည်နိုင် စေရေးအတွက် “လျှာ” ၏ အလိုကို လိုက်ပြီး စားသောက်လိုက်သမျှသော အစာအာဟာရတို့ကို ဝမ်းဗိုက်အတွင်း ရှိ အစာအိမ်မှ ဝင်လာသမျှကို ဒိုင်ခံ ခြေချက်ပေးနေရသည့် ပါစကဝမ်းမီးက အားကောင်းနေသမျှ အစာအိမ် အူလမ်းကြောင်းတစ်လျှောက် အဆင်ပြေ ရောမွှေနေပြီး ပြုသောနာ မရှိလှပါ။

သို့သော် ပါစကဝမ်းက အကြောင်းကြောင်းကြောင့် အားနည်းလာပြီ ဆိုပါက... လာပါပြီ... စားခဲ့သမျှ အဝင်နှင့်အထွက်မမျှ... ဝမ်းကျန် ဝမ်းချပ် စမြင်းခံ လေမသက် အနေခက်ရချေပြီ။

ဤသို့ ကြိမ်ဖန်များစွာ ဖြစ်လာသည့် အခါမှာတော့ “ပါးစပ်ကမျိုသမျှ စအိုက မခံနိုင်” ဆိုသကဲ့သို့ အပူအစပ် အပုပ် အချုပ်စာတွေက ပါစကဝမ်းမီးကို “ပျက်စီးအားနည်း” စေသည်ကြောင့် အစာအိမ်အူလမ်းကြောင်းတစ်လျှောက် ဇီဝယန္တရား လည်ပတ်မှု မမှန်တော့ပါ။

သို့ဖြစ်၍ အစာဟောင်းအိမ် စအိုဝတ်စိုက်မှာ အပူအပုပ်တို့၏ ဒဏ်ကြောင့် ယောင်ရမ်းခြင်း (Inflammation) စတင်ဖြစ်ပေါ်လာပြီး စအိုဝတ်စိုက်လည်မှာ သွေးပြန်ကြော တွေစုဝေးပြီး ဖောင်းကြွတက်လာ

သည်။ ထို့နောက် ထိုသွေးပြန်ကြော အစုအဝေးနှင့် အရွတ်ရှည်များက စအိုဝက် ဝိတ်ဆို့ထားခြင်းကြောင့် ဝမ်းကျန် ဝမ်းချုပ် စမြင်းခံခြင်းတို့ ဖြစ်ပေါ်လာပါသည်။

ထို့ပြင် ဝမ်းကို ညှစ်ပြီး သွားလာရသည့်အခါမှာ စအိုဝတ်၏ အောက်ဘက်ကို ကျွဲဆင်းလာသည့် အခြေအနေကို မြင်းသရိုက် (လိပ်ခေါင်း)ရောဂါဟု ခေါ်ဆိုကြပါသည်။

ဤဖြစ်စဉ်မှာ ရောင်ရမ်း ဖောင်းကြွနေသည့် သွေးကြော အရွတ်အပိုင်အခဲမှာ အချေပြား ဖုံးအုပ်နေပြီး စအိုဝတ်၏ အပြင်ဘက်ကို ထွက်လာသည့် အပိုင်းကို “အပြင်လိပ်ခေါင်းရောဂါ” ဟု ခေါ်ကြပါသည်။

စအိုဝတ် အတွင်းပိုင်း စအိုအမြှေးပါး အတွင်းမှ ရောင်ရမ်းဖောင်းကြွနေသည့် သွေးကြောအထုံး အပိုင်အခဲကိုမူ “အတွင်းလိပ်ခေါင်းရောဂါ” ဟု ခေါ်ကြပါသည်။ လူ(၁၀၀)မှာ (၄၀)ရာခိုင်နှုန်း

အပြင်လိပ်ခေါင်း (ရွှေနှင်း)

လောက် အတွင်းလိပ်ခေါင်း အစုအနေမျိုး ဖြစ်နိုင်ခြေ ရှိတတ်ကြသည်။ အပြင်လိပ်ခေါင်းအနေနှင့် (၁၅)ရာခိုင်နှုန်းအောက်သာ ရှိသည်။

အတွင်းနှင့်အပြင် လိပ်ခေါင်းရောဂါ (၂)မျိုးမှာ... အတွင်းလိပ်ခေါင်း အခြေခံရောဂါ ဖြစ်ကြသည်က ပိုမိုသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ဤသို့ အတွင်းလိပ်ခေါင်းရောဂါ ဖြစ်ခြင်း၏ အခြေခံ အကြောင်းမှာ...

- ၁။ အညောင်ထိပ်ပျားခြင်း၊ လှုပ်ရှားမှုနည်းပါးခြင်း၊
  - ၂။ အပူအစပ်စာများ၊ အစားယူခြင်း၊
  - ၃။ ဝမ်းချပ်စေတတ်သည့် ကောက်ညှင်းစားစား၊ အစားယူခြင်း၊
  - ၄။ ရေသောက်နည်းပါး၍ အရည်ထက်စာပေး သီးနှံနှင့် အထီးအရွက်များကို စားသုံးခြင်း၊ နည်းခြင်း၊
  - ၅။ ပင်ကိုပိုမိုရှိစွာကိုက လိပ်ခေါင်းရောင်ခြင်း ဖြစ်ပေါ်ခြင်း (ဥပမာ... အအေး အတို၊ အတွင်းလိပ်ခေါင်းရောဂါ ပိုမိုနေတတ်ခြင်း)
  - ၆။ လိပ်တူဆက်ဆံသူ (သို့မဟုတ်) စစ်လိပ်ဆက်ဆံတတ်ကြသူများတွင် အခြေခံသည်ကို တွေ့ရတတ်သည်။
- အတွင်းလိပ်ခေါင်းရောဂါကို ပညာအရ အဆင့်(၄)ဆင့် ခွဲခြား

သတ်မှတ်နိုင်ပါသည်။

အဆင့်(၁) (1st Degree)မှာ...

အတွင်းလိပ်ခေါင်း ဖြစ်ပါစေ အချိန်မှာ ဝမ်းသွားရာတွင် ဝမ်းကျန်ခြင်း၊ အားမရခြင်းမှစပြီး ဝမ်းချင်ခြင်း၊ လွန်ကဲလာပြီး စမြင်းတုံးအဖြစ် တည်လာပြီး ဝမ်းကို ညှစ်ပြီးသွားသည့်အခါမှာ မာကျောသည့် စမြင်းတုံး၏ ပွတ်တိုက်မှုဒဏ်ကြောင့် စအိုတွင်းမြှေးပါးကို ကွဲအက်၍ သွေးယိုစီးပြီး ဝမ်းသွားလျှင် သွေးပါလာခြင်းကို တွေ့မြင်ရခြင်းမှာ ပထမအဆင့် အတွင်းလိပ်ခေါင်းရောဂါ(1st Degree)ဟု ခေါ်ပါသည်။

အဆင့်(၂) (2nd Degree)မှာ...

ဝမ်းသွားသည့် အခါများတွင် လိပ်ခေါင်းသွေးကြောထုံးက စအိုအဝကနေ ပြုထွက်လာ၍ ဆိုတိုတို ခံစားရပြီး စအိုကြွက်သားကို ပြန်ရှုံ့သွင်းလိုက်လျှင် လိပ်ခေါင်းက သူ့အလိုလို ပြန်ဝင်သွားသည့် အနေအထားမျိုးကို အဆင့်(၂) (2nd Degree)ဟု ခေါ်ပါသည်။

အဆင့်(၃) (3rd Degree)မှာ...

ဝမ်းသွားသည့်အခါတိုင်း လိပ်ခေါင်းမှာ စအိုဝမှ အပြင်သို့ သိသိသာသာ ကျုံ့ထွက်လာပြီး လက်နှင့် ပြန်ဖိသွင်းမှသာ အထဲသို့ ပြန်ဝင်သည့် အခြေအနေမျိုးကို အဆင့်(၃)(3rd Degree)ဟု သတ်မှတ်ပါသည်။

အဆင့်(၄) (4th Degree)မှာ...

လိပ်ခေါင်းကို လက်နှင့် ပြန်သွင်းထား၍ ဝင်သွားသော်လည်း နှာချေချောင်းဆိုး၊ လေလည်(အီးပေါက်) လိုက်သည့် အခါများတွင် အမြဲ အပြင်သို့ ပြန်ထွက်လာတတ်သည့် အခြေအနေမျိုးကိုအဆင့်(၄) 4th Degree & Prolapsed Piles ဟု ခေါ်ဆို သတ်မှတ်ပါသည်။

ဤအဆင့်တွင် လိပ်ခေါင်းသည် နာကျင်ကိုက်ခဲပြီး ပိုးဝင် ရောင်ရမ်းနေတတ်ကြပြီး အထဲသို့ ပြန်သွင်း၍မရဘဲ အနေရ အထိုင်ရ အလွန်ခက်တတ်သည်ကို တွေ့ကြုံခံစားတတ်ကြပါသည်။

အချို့သော သူများတွင် အတွင်းလိပ်ခေါင်းရော အပြင်လိပ်ခေါင်းပါ (၂)မျိုးလုံး ရှိနေတတ်ပါသည်။

အထူးသဖြင့် လိပ်ခေါင်းရောဂါနှင့် စအိုတစ်ဝိုက်မှာ ဖြစ်တတ်သော အခြား ရောဂါထက္ခဏာများကို ခွဲခြား၍ သိထားရန် လိုအပ်ပါသည်။ ခြားနားချက်များမှာ...

လိပ်ခေါင်း ရောဂါရှင်များသည် အများအားဖြင့် ဝမ်းချုပ်နေတတ်ပြီး ဝမ်းကို ညှစ်သွားသည့်အခါမှာ သွေးပါသည့်အခါ သွေးအရောင်သည် "စားစုတ်သွေး" သွေးစိမ်းရှင်ရှင်ဖြစ်ပြီး အစက်လိုက် (သို့) ပန်းပြီးထွက်ကျတတ်ပါသည်။ ဝမ်းသွားရာမှာ နာကျင်မှု မရှိကြပါ။

ဤအချက်များသည် လိပ်ခေါင်း သွေးပါရောဂါနှင့် ဆင်တူသော စအိုကွဲရောဂါနှင့် ခွဲခြားရာတွင် အဓိက ခြားနားချက်ဖြစ်ပါသည်။

[စအိုကွဲရောဂါက ဝမ်းသွားလျှင် အလွန်နာကျင်စိတ်ဓာတ်ပြီး ဝမ်းနှင့် ရောကာ သွေးပါလာတတ်သည်။] တခြား လိပ်ခေါင်းရောဂါနှင့် လက္ခဏာဆင်တူ ပြတတ်သည့် ရောဂါတွေကတော့...

၁။ စအိုအမြှေးပါး ကျုံ့ထွက်သည့်ရောဂါ (Mucosal Prolapse)ရောဂါ

၂။ စအိုအစာဟောင်းဒဏ် အသာရီရောဂါ (Polyp)

၃။ စအိုကင်ဆာ၊

၄။ ဝမ်းကိုက်သွေးပါရောဂါ

၅။ ကင်ဂျီရောဂါများ ဖြစ်ကြပါသည်။

ဝမ်းကိုက်ရောဂါမှာက ဝမ်းမှာ သွေးနှင့် အရိအရိတွေ ရောနှောပြီး ပါလာတတ်ကာ ဝမ်းသွားရာတွင်လည်း ဗိုက်ရစ်နာတတ်ပါသည်။

✦ **စအိုနှင့် အူမကြီး ကင်ဆာရောဂါ တွေ့မှကတော့...** အလားတူ ဝမ်းနှင့် သွေးရောပြီး ပါလာရာမှ သွေးအရောင်သည် ညိုမည်းပြီး အနံ့ပြင်းထန်လှပါသည်။

ကတ္တရာစေးရောင်ကဲ့သို့ ဖြစ်ပြီး ပုပ်ညိုပေောင်စပ်နေပါသည်။

✦ **စအိုအတွင်းသား အသာရီအလို ရောဂါမှာက...** နီနီရဲရဲ အသာရီလုံးလေးလို ထွက်လာတတ်ပြီး သွေးပါကျတတ်ပါသည်။

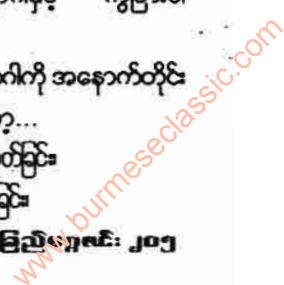
✦ **စအိုအမြှေးပါး ကျုံ့ကျသည့် ရောဂါကတော့...** ဝမ်းသွားရတာ အားမရ ဝမ်း ထပ်ထပ်ပြီး သွားနေရသလိုဖြစ်ပြီး စူထွက်လာရာမှာလည်း အကွင်းလိုက် စူထွက်လာတတ်ပါသည်။

✦ **ကင်ဂျီရောဂါမှာက ပြည်တည်နာလိုဖြစ်ပြီး...** အဖုပေါက်လာ၍ ပြည်နှင့်သွေး၊ သားနံရည်များ ယိုစီး ထွက်ကျတတ်သည်ဖြစ်၍ လိပ်ခေါင်းရောဂါနှင့် ကွဲပြားပါသည်။

လိပ်ခေါင်းရောဂါကို အနောက်တိုင်း နည်းစနစ်မှာတော့...

✦ ခွဲစိတ်၍ ဖြတ်ထုတ်ခြင်း

✦ သားရောင်ယိုခြင်း

❖ စားဆေး ဆောက်ဆေးများဖြင့် အရောင် လျော့ချပြီး ကုသပေးသည့် နည်းစနစ်များ ရှိကြသည်။

စာရေးသူတို့၏ တိုင်းရင်းဆေးပညာ အမြင်ဖြင့် ညွှန်ကြားကုသမှု ပြုကြမည် ဆိုလျှင်...

ထိုလိပ်ခေါင်းရောဂါသည် ပါးစပ် ခံတွင်းအဝမှစပြီး စအိုဝအထိ ဆက်စပ် ပတ်သက်မှု ရှိနေသောကြောင့် အစား အသောက်မှစပြီး အလေ့အကျင့်နှင့် ပြုမူနေထိုင်မှုများကိုပါ ပြုပြင်တည့်မတ် ပေးရန် လိုအပ်ပါသည်။

ထို့ပြင် လိပ်ခေါင်းရောဂါနှင့် တွဲဖက် ပတ်သက် ဖြစ်ပေါ်စေတတ်သည့် ရောဂါများကိုပါ တစ်ပါတည်း ကုသ ပေးရသည့်နည်းစနစ်ပြည့်စုံစွာရှိပါသည်။

ဤနေရာတွင် အထူး အသိပေးချင် သည့်မှာ အထက်မှာ တင်ပြခဲ့သည့် လိပ်ခေါင်းအဆင့်(၄)(4th Degree) အဆင့်ဖြစ်နေသောစအို အထဲသို့ ပြန်မဝင်ဘဲ အပြင်သို့ အမြဲထွက်နေ သည့် လိပ်ခေါင်းအဆင့်မျိုး ခံစားနေရ သော ပုဂ္ဂိုလ်များသည်...

[အပြင်မှ တတ်ယောင်ကား လိပ်ခေါင်းအထူးကု အမည်ခံ၊ ဆရာ အမည်ခံ ရမ်းကုများနှင့် ယုံကြည်ပြီး ဝိဇိတိကီယံကို အပ်နှံ၍ လိပ်ခေါင်းကို "အနာစားဆေးနှင့် ဖြတ်၍ ကုသ ခြင်း၊ မပြုရန်" အထူး သတိပေးလိုက် ပါသည်။]

ဤအဆင့်သည် ပိုးဝင်၍ အသက် အန္တရာယ် အမြန်ပေးတတ်ပါသော ကြောင့် စနစ်တကျ ဆေးရုံတွင် တက် ရောက်ကုသမှုကို ခံယူပါမည်ဟု တိုက် တွန်းလိုက်ပါသည်။

အပြင် ထောင့်ကျေးရွာ၏ အာထိန် အာရှင်ဆန်သန် ကြော်အောင် ညာ ထာသည့် စကားလုံးများကို ယုံအာ၍ ငှက်ခွဲသည့် လိပ်ခေါင်းထောင့်များ မရွေးလှ ခံစားကြရသည်ကို နားနှင့် မသိအောင် ကြားနေ ခြင်းအရာသော ကြောင့် ထောင့်ကျေးရွာ၏ သတိ ဝေးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

တိုင်းရင်းဆေးပညာ အမြင်အား

ဖြင့် လိပ်ခေါင်းရောဂါ၏ "အစ"သည် ပါးစပ်ခံတွင်းမှ စတင်ပြီး အစာအိမ် သည် "အလယ်" ဖြစ်၍ စအိုဝသည် လိပ်ခေါင်းရောဂါ၏ နောက်ဆုံးရောဂါ အကောင်အထည် ဖြစ်တည်ရာ အရပ် ဖြစ်ပေသည်။

အကြောင်းမှာ လူသားတို့၏လျှာ အလိုလိုက်မှုများကြောင့် အပူ၊ အစပ်၊ လွန်ကဲသော အစားအစာများ လွန်စွာ စားသောက်ခြင်း၊ ဝမ်းတွင်းတွင် အပူ အပုပ်ကို အားပေးစေသော အစား အစာများကို အစားများခြင်းကြောင့်...

ဥပမာ ငရုတ်သီး အပူအစပ်များ၊ အာဝါးသီးကဲ့သို့သော လွန်စွာပူပြင်း သော အစာများ၊ မျှစ်ချဉ်၊ ပုစွန်ချဉ်၊ ဝါးချဉ်၊ ဆူးပုပ်ရွက်၊ တညင်းသီးကဲ့ သို့သော ပါးစပ်မှစ၍ ပူစပ်နံ့ဟောင် စွာဖြင့် ဝင်လာပြီး စအိုဝမှ စွန့်ထုတ် လိုက်သည်အထိ ပူစပ်နံ့ဟောင်ပြီး ပြန် ထွက်လာသော အစားအစာများကို နှစ်သက်ခဲ့မိစွာ စားသောက်မှုများ သော သူများတွင် လိပ်ခေါင်းရောဂါ အဖြစ်များသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ဝမ်းကို ချုပ်စေတတ်သော ကောက်ညင်း၊ ရေဓာတ်နည်းသော အမျှင်ဓာတ်နည်းသော အစားအစာ များကို စားသောက်မှု လွန်ကဲခြင်း ကြောင့် အစာအိမ်နှင့် အူလမ်းကြောင်း တစ်လျှောက် အရည်ဓာတ် အားနည်း ၍ အပူဓာတ် လွန်ကဲပြီး ဝမ်းကျစ်၊ ဝမ်းချုပ်မှုများ ဖြစ်လာပြီး လိပ်ခေါင်း ရောဂါကို ဖြစ်စေပါသည်။

ဤသို့ ပါးစပ်ခံတွင်းမှစပြီး လွှဲမှား စွာ စားသောက်လာခဲ့သည်တို့မှာ အစာ အိမ်ထဲသို့ ရောက်လာသောအခါ ယင်း

အစားအစာများကို အစာအိမ်အတွင်းမှ ပါစကဝမ်းမီးဓာတ်က ကောင်းမွန် နိုင်နင်းစွာ ခြေချက်နိုင်ခြင်း မပြုလုပ် နိုင်သည့်အတွက်...

ထိုအစားအစာများ၏ ပင်ကိုမူလ သတ္တိ ပူစပ်ခြင်း၊ နံ့ဟောင်ခြင်း သတ္တိ ဆိုးတို့သည် အစာအိမ်မှ အောက်ဘက် အူလမ်းကြောင်းမှ တစ်ဆင့်....

စအို အစာဟောင်းအိမ်သို့ ရောက် လာသောအခါ အပူအပုပ် ဓာတ်သတ္တိ များ ပိုမိုဖြစ်ပေါ်လာပြီး စအိုနှင့် အစာ ဟောင်းအိမ်တစ်ဝိုက်မှာ အမြှေးပါးနှင့် သွေးကြော လေကြောလေးများ ရောင်ရမ်းမှု ဖြစ်ပေါ်လာပြီး လိပ်ခေါင်း ကို ဖြစ်ပေါ်စေသည်ဟု တိုင်းရင်းဆေး ပညာအရ သုံးသပ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် လိပ်ခေါင်းရောဂါကို ကြိုတင်ကာကွယ်မှု ပြုလုပ်ကြမည် ဆိုလျှင်...

ပါးစပ်အစ၊ အစာအိမ်အလယ် စအိုဝအဆုံး အားလုံး ဆက်စပ် ပတ်သက်နေပါသောကြောင့် အထက် ဖော်ပြပါ အပူ၊ အစပ်၊ အပုပ်စာနှင့် ရေဓာတ်နည်းပါးသော အစားအစာ များကို သတိပြုဆင်ခြင် စားသုံးမည် ဆိုလျှင် လိပ်ခေါင်းရောဂါကို ထိရောက် အောင် ကာကွယ်မှု ပြုနိုင်ပါသည်။

[ထုထေသန စစ်တမ်းများအရ အပူအစပ်စာကို ရှိရာဒေသ အစား အစာများတွင် အများဆုံး ပါဝင်စွာ စားသုံးတတ်ကြသည့် ရခိုင်တိုင်း ရင်းသားများတွင် လိပ်ခေါင်းရောဂါ အဖြစ်များသည်ကို တွေ့ရပါသည်။]

ထို့ကြောင့် အပူ၊ အစပ်နှင့် အပူ ဓာတ်ကို အားပေးသော အစားအစာ များကို လတ်ဆတ်အေးမြပြီး အေး ဓာတ် ပြည့်ဝ၍ အမျှင်ဓာတ် ပေါကြွယ် သော သီးနှံ အစားအစာများကို အင် ပုံမှန် စားသုံးပေးမည်ဆိုလျှင် လိပ်ခေါင်း ရောဂါကို ကာကွယ်နိုင်ပါသည်။

အထက်ပါ တင်ပြခဲ့သည့်တို့မှာ ရွှေမြန်မာများ အရပ်စကားပြင် ခေါ်

သောဠာကလေး

သုတေသနပြု (မင်းလှ)

ကျွန်ုပ် အားလပ်သောတစ်နေ့
မေ့ဒင်လာရောက် မေးမြန်းကြသော
စာတာရှင်များအတွက် ယတြာ
အဆောင်လုပ်ရန် သစ်တူးအိုင်
ကျေးရွာသို့ သွားရောက်ပြီး သစ်အမျိုး
မျိုးကို စုဆောင်းပြီး အသိမိတ်ဆွေအိမ်
သို့ ခဏတာ ဝင်ရောက်စဉ်...

'ကိုအေးမောင် မရှိဘူးလားဟေ့'
အသံပေး၍ အိမ်ပေါ်ရောက်စဉ်...
'အိမ်သားတွေ ဘာတွေ လုပ်နေ
တယ် မှတ်တယ်။ ထီပေါက်စဉ် တိုက်
နေတာကိုး...'

'ဆရာလေး... လာ ဒီမှာထိုင်၊
ကျွန်တော်တို့က မပေါက်တဲ့ ထီနံပါတ်
တိုက်နေသလိုပဲ ဆရာလေး'

'ထီထိုးတိုင်း ပေါက်ရင် အိမ်မှာ
ထားစရာနေရာ ရှိမှာမဟုတ်တော့ဘူး'

'ဟုတ်ပါတယ် ထီဆိုတာ အတိတ်
အဝက ကံပါမှ ပေါက်တာ။ ဘယ်
လောက်ပဲထိုးထိုး ပေါက်ချင်ရင်
တစ်စောင်တည်းက ထပေါက်ရင်
ပေါက်တာ။ ကံ... ဆရာလေးရောက်
တုန်း ကျွန်တော်တို့ကို ထီပေါက်နည်း
လေး ဘာလေး ပေးပါဦး'

'ပေးပါမယ်ဗျာ ထီပေါက်တဲ့ နည်း
တွေက အများကြီးရှိတယ်။

ဥပမာ တစ်ခုပြောမယ်။ အတိတ်
နိမိတ်ရယ် အိမ်မက်ဆိုတာ ရှိတယ်
အထူးသဖြင့် အိမ်မက်က ထူးခြားပြီ
ဆိုရင် ထီပေါက်ကိန်း ရှိတတ်စမြဲပါ
လေ'

'ကံ...ဒါဆိုရင် ဆရာလေး
ကျွန်တော်တို့ နားလည်သဘောပေါက်
အောင် ရှင်းပြပါ'

'ကံ... သေချာနားထောင် ကျွန်ုပ်
ပြောတာမဟုတ် စာပေကျမ်းဂန်မှာ
ရှေးကပိပညာရှင်တွေက သေချာ
လေ့လာမှတ်သားပြီး မှန်တယ်ဆိုမှ
အိမ်မက်တိတ္ထိ အဟောကျမ်းမြတ်ကြီး
တွေမှာ လူအများ သိအောင် ရေးသား
ဖော်ပြထားတယ်။

(၁)ထီပေါက်စေမည့်အိမ်မက်များ...

၁။ လူ၏ ရင်ကိုခွဲလျက် သွေး
သောက်ရခြင်း၊ သွေးနှင့်ရေချိုးရ
ခြင်း၊ ဥအမျိုးမျိုးကို စားသောက်
ရခြင်း၊ ငါးများရခြင်း၊ အစာ
ကိုက်ချီလာသောငှက်က အစာ
ကို ပေးလာသည် မြင်မက်ပါက
ထီပေါက်စေသည်။

၂။ ပုလဲ၊ ပတ္တမြား တန်ဖိုးကြီးပစ္စည်း
များကို ဝတ်ဖြူစင်ကြယ် ပုဂ္ဂိုလ်
တစ်ဦးက လာပေးသည်ဟု မြင်
မက်လျှင် ထီပေါက်စေမည်။

၃။ တောင်ပို၌ရှိသော မြေပွေးသတ်
ပြီး စားရသည်ဟု မြင်မက်ပါက
ထီပေါက်စေမည်။

၄။ လူသေ အူကို ထုတ်၍ စားရ၏။
ထိုသို့ မြင်မက်ပါကလည်း ထီ
ပေါက်စေမည်။

၅။ 'နေ၊ လ၊ ကြယ်တို့အား ဆွတ်ပြီး
ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်က ပေးလာ
သည်ဟု မြင်မက်လျှင် ထီပေါက်
စေမည်။

၆။ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ရွှေကြက်ဥ၊ ပစ္စည်း
ပေးလာ မြင်မက်ပါက ထီပေါက်
တတ်သည်။

၇။ ရဟန်းများ၊ နတ်ဒေဝတာများ
က အလိုဆန္ဒပြည့်စေသော သူ
ပေးသည့် အိမ်မက် ထီပေါက်စေ
မည်။

၈။ သစ်ပင်ပေါ်က ပန်းသီးခူးစားရ
ခြင်း မြင်မက်ပါက ထီပေါက်စေ
မည်။

၉။ မစင်ကို အားပါးတရ စားရခြင်း။
လောက်တက်နေသော အစား
စားရခြင်း မြင်မက်ပါက ထီ
ပေါက်စေမည်။

၁၀။ ခွားစီးပြီး လူစည်ကားသည်ကို
မြင်မက်ပါကလည်း ထီပေါက်
မည်။

ဤအချက်များနှင့် တိုက်ဆိုင်ပါက
ထီထိုးပေးပါ။ ထီပေါက်စေတတ်ပါတယ်။
ဒါက အိမ်မက်ကျမ်းက ဆိုထားတာ'
'ဟုတ်ကဲ့ ဆရာလေး'

(၂)နောက်တစ်ခုကတော့ နွေနှင့် အလိုက် ဂဏန်းနဲ့ အက္ခရာတွေ ဒီမှာကြည့်...

အောင်ဘာလေထီထိုးရင်...

နွေ	အက္ခရာ	ဂဏန်း
တနင်္ဂနွေ	ပ ဖ ဝ	၁ ၂ ၈
တနင်္လာ	ယ ရ လ	၂ ၄ ၇
အင်္ဂါ	သ ဟ	၃ ၆ ၇
ဗုဒ္ဓဟူး	တ ထ ဒ	၂ ၄ ၉
ကြာသပတေး	စ ဆ ဇ	၃ ၄ ၀
သောကြာ	က ခ ဂ	၄ ၆ ၈
စနေ	ဗု ဌ ည	၅ ၆ ၀

(၃) မိမိမွေးဖွားတဲ့ သက္ကရာဇ်ကို တည် (၃) ဖြင့် စားပြီးရင် ဒါတွေ မှတ်ထား...

သင်ဘယ်တော့ ချမ်းသာမလဲ...

○ မိမိမွေးဖွားတဲ့ သက္ကရာဇ်ကို တည် (၃) ဖြင့် စား...

၁၊ ၃၊ ၀ ကြွင်းရင် ပထမအရွယ် ချမ်းသာမည်။

၂၊ ၄၊ ၅၊ ၆ ကြွင်းရင် ပထမအရွယ် ဆင်းရဲမည်။

○ မိမိမွေးဖွားတဲ့ သက္ကရာဇ်ကို တည် (၈) ဖြင့် စား...

၁၊ ၃၊ ၇၊ ၀ ကြွင်းရင် ဒုတိယအရွယ် ချမ်းသာမည်။

၂၊ ၄၊ ၅၊ ၆ ကြွင်းရင် ဒုတိယအရွယ် ဆင်းရဲမည်။

○ မိမိမွေးဖွားတဲ့ သက္ကရာဇ်ကို တည် (၉) ဖြင့် စား...

၁၊ ၃၊ ၇၊ ၈၊ ၀ ကြွင်းရင် တတိယ အရွယ် ချမ်းသာမည်။

၂၊ ၄၊ ၅၊ ၆ ကြွင်းရင် တတိယအရွယ် ဆင်းရဲမည်။

(၄) နောက်တစ်ခု လုပ်ရမှာက...

အောင်ဘာလေ ထိထိုးသွားလျှင် ဆောင်ရမည့် အရောင်ပစ္စည်းများ...

* * *

၁။ တနင်္ဂနွေနေ့	= အဝါရောင်ပစ္စည်းဆောင်၍ ထိထိုးပါ။
၂။ တနင်္လာနေ့	= အဖြူရောင်ပစ္စည်းဆောင်၍ ထိထိုးပါ။
၃။ အင်္ဂါနေ့	= အနီရောင်ပစ္စည်းဆောင်၍ ထိထိုးပါ။
၄။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့	= ငွေရောင်ပစ္စည်းဆောင်၍ ထိထိုးပါ။
၅။ ကြာသပတေးနေ့	= အပြာ/ခရမ်းရောင် ပစ္စည်းဆောင်၍ ထိထိုးပါ။
၆။ သောကြာနေ့	= အစိမ်းရောင်ပစ္စည်းဆောင်၍ ထိထိုးပါ။
၇။ စနေနေ့	= နက်ပြာရောင်ပစ္စည်းဆောင်၍ ထိထိုးပါ။

ယခုပေးခဲ့တဲ့ နည်း(၃)နည်းကို လေ့လာပြီး ထိထိုးကြည့်ပေတော့။ ပေါက်မှာပါ။ အထူးသဖြင့် (၃)ချက် စလုံး ညီနေရင်တော့ ထိထိုးကြီးရပြီ ၂၀၀၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပဏ္ဍနိး

မှတ်ကြတော့' ဆရာလေးကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ဆရာလေးအတွက် မြေပဲလက်ဆောင်'

'ရပါတယ် ကိုအေးမောင် ဒါတွေ မလိုပါဘူး' ကျွန်ုပ် သူတို့ကို နှုတ်ဆက်၍ ထွက်ခွာခဲ့ပေသည်။

ယခုတင်ပြသည့် ထိပေါက်စေမည့် အိပ်မက်များ ရှေးသုတေသီပညာရှင်တို့ လေ့လာကောက်နုတ်ထားချက်များ စာဖတ်ပရိသတ် လေ့လာကြည့်နိုင်ရန်နှင့် ထိထိုးကံစမ်းနိုင်ရန် တင်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

ကျွန်ုပ် အိမ်ပြန်လမ်းတစ်လျှောက် ကားပေါ်တွင် ပြန်လည် စဉ်းစားနေပါသည်က လူ့ဘဝမှာ လူဖြစ်ပြီး သေသည်တိုင်အောင် ထိပေါက်ဘူးသည် လူတွေ အများကြီးရှိနေပါလား။ အတိတ်က ကံ၏ အကျိုးပေးသက်ရောက်မှု နည်းနေပါလားဟု ထင်မိပါတော့သည်။

ထိထိုးတဲ့လူတိုင်း ထိပေါက်နိုင်ကြပါစေ။

စာမျက်နှာ (၂၀၆)မှ အဆက်

ကြသော ခုလာပြင်သစ်ကံ ရောဂါ (ခေါ်)အတွင်းအပြင်ထိပ်ခေါင်းရောဂါကို ဆေးပညာရှင် သဘောတရားအရ ဖြစ်ပေါ်ပုံနှင့် လိပ်ခေါင်းရောဂါကို အဆင့် (Degree) သတ်မှတ်ပုံနှင့် လိပ်ခေါင်းရောဂါနှင့် လက္ခဏာဆင်တူ၍ ရောထွေးနိုင်ကြသော... အခြားသော အခါတစ်ခါကတွင် ဖြစ်ပွားတတ်သည့် ရောဂါများနှင့် ကွဲပြားစွာ ခွဲခြားသိစေနိုင်သည့် အဓိက အရေးကြီး အချက်အလက်များကို စုံလင်စွာ တစ်ပြိုင်နက် စားသောက်နေထိုင်မှု အမူအကျင့်တို့ကို ဆင်ခြင်ပြီး ကြိုတင်ကာကွယ်နိုင်သော သဘောသဘာဝ စနစ်များကို ပြည့်စုံအောင် ဖော်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ငလူတွင် လိပ်ခေါင်းရောဂါကို တိုင်းရင်းဆေးဖြင့် ကုသကာကွယ်နိုင်သော နည်းစနစ်များကို ဆက်လက် တင်ပြပေးပါမည်။ အားလုံး ဝမ်းတစ်လုံးထေ့ထုတ် ခေါင်းမစ်ဆတ် ကုန်းမာကြပါစေ။

ဦးမင်းစင်(ရွှေစုဝင်း)

မာဂ္ဂလူ သုတေသီနှင့် ပညာရှင်တို့အား... နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပဏ္ဍနိး အမှတ် (၃၄၄) ဩဂုတ်လ ၂၀၀၅ ခုနှစ်ထုတ် မဂ္ဂဇင်းစာမျက်နှာ(၂၀၀)ပါ "အိမ်ဆည်းလည်းလေးများ ဖြည့်သံသာ" ဆောင်းပါးတွင် "ဝါးကွမ်းရုပ်" ဟု မှားယွင်းပါရှိသွားပါသည်။ အမှန်မှာ "ဝါးခွေးလျှာ" ဖြစ်ပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ "ဝါးခွေးလျှာ" ဟုဖြင့် ဆင်ပတ်ပုံပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ ပန်ကြားအပ်ပါသည်။ ထေးစာရွာဖြင့်... ဦးကျော်ရိုးသိန်း စာတည်း နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပဏ္ဍနိး

ဤကျင့်စဉ်တော်သည်...
 အာစရိယဝါဒအရ...
 အတိုက်အခံ အနှောင့်အယှက်များ ကြံ
 သည့်အခါ
 ချီးမွမ်းသည့်အခါ
 အပူအခင်းပြဿနာကြီးထွားကြံသည့်အခါ
 စိတ်ဆင်းရဲ ကိုယ်ဆင်းရဲဖြစ်ကြရာသည့်အခါ
 မျိုးတွင် ဆောင်ရွက်လေ့ ရှိကြပါ
 သေး

အဘယဈာန ဂန္ထိရကျင့်စဉ်တွင်...
 ဝထမအဆင့်အနေဖြင့်...

အဘယမုဒြာ ရုပ်ပွားတော်ရှေ့
 သက်တွင် အားထုတ်ရပါမယ်။
 တော်တော်ထင်ရှား မြတ်ဘုရားကို
 ညီရူးပြီး...

ဆူပါသော အနီရောင်နှင်းဆီပန်း (၉)ပွင့်ကို
 ဦးစွာလှူပါ။
 ပြီးရင်...

ဈေး နံ့သာတိုင်း အလင်းတိုင်များကို
 နှိုင်းသမျှ ဂါရဝတရား အထူးထားပြီး
 ခေါင်းလိုက်ကြပါဦး။ ပြီးရင်တော့
 ဤဂါထာတော်ဖြင့် ရှိခိုးကန်တော့ပြီး
 အပ်သော ဆုကိုတောင်းရပါမယ်။
 ယဝိတဗ္ဗယမောဒန္တော ဂမိတဗ္ဗ ဂဟဝိ
 ဘော။

ထပ် မာရဿ ယောဝိနော ဝရံသော
 ဒေတု ပေ ဝဗံ။

အိမ်သော ပါဠိအာသံထွက်

- မိတ္တဗ္ဗ = ယမိတင်္ဂဗ
- မောဒန္တော = ယမောဒန်တော
- မိတ္တဗ္ဗ = ဂမိတင်္ဂဗ
- မာရဿ = မာရတ်သ

အနက်
 ယမိတဗ္ဗယမော- စောင့်ရှောက်
 နှိမ်သောက်မှုကို စောင့်ရှောက်တော်
 မှုသည် ဖြစ်၍

မောဒန္တော- ယဉ်ကျေးတော်မူသော၊
 ဝမိတဗ္ဗဂမော- ရောက်အပ် သိ

• မုဒြာအပေးခွဲ ဘုရားတော်ထံတွင် (၁)ဈာနမုဒြာရုပ်ပွားတော်မြဲမြံပြီး
 (၂)သည် အဘယမုဒြာရုပ်ပွားတော် ဖြစ်သည်

အဘယဈာန

ပွဲခိုအားခွဲနှင့်တူ၍

ဒီခင်ဇာအိ

အပ်သောတရားကို ရောက်တော် သိ
 တော်မူသည်ဖြစ်၍

အမိကော- လွန်ကဲထူးမြတ်တော်
 မူသော၊

ယောဝိနော- အကြင်မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊

မာရဿ- မာရ်မင်း၏၊

ပထ- ရဲမက်ခိုင်းပါအားကို၊

ဝိနော- အောင်တော်မူ၏၊

သောဝိနော- ထိုမြတ်စွာဘုရား
 သည်၊

မေ- အကျွန်ုပ်အား၊

ဝရံ- မြတ်သော၊

ပထ- မင်္ဂလာအောင်ဆုကို၊

ဒေတု- ပေးသနားတော်မူပါစေ
 သတည်း။

ဤဂါထာတော်အား (၉)ခေါက်၊
 (၁၈)ခေါက်စသည်အားဖြင့် (၁၀၈)
 ခေါက်ထိ ရွတ်ဆို ပူဇော်နိုင်ပါတယ်။
 (၂၇)ခေါက်ရွတ်ဆိုရန် အကြံပြုလိုပါ

တယ်။
 ဒုတိယအဆင့်အနေဖြင့်...

ဈာနမုဒြာ ရုပ်ပွားတော်ရှေ့တွင်
 အားထုတ်ရပါမယ်။ သက်တော်
 ထင်ရှားမြတ်ဘုရားကို ရည်စူးပြီး
 လျှင်...

ပန်း၊ ဈေး အလင်းတိုင်၊ နံ့သာတိုင်
 များကို မိမိတို့နှစ်သက်သလို စွမ်းနိုင်
 သရွေ့ လှူဒါန်းပူဇော်ပြီး ဤဂါထာ
 တော်ဖြင့် ရှိခိုးကန်တော့ပြီး လိုရာ
 ဆုတောင်းရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဣန္ဒြေ့အမိဋ္ဌဟိတွာ၊ နိရောဓံ
 သဟပပ္ပယိ။
 သဟပစ္ဆေ ဝိတကာယော၊ ဝိပိတံ ပရ
 န သက္ကာ။

တဒေ ဝေန် သစ္စံ ဝနေတံ လောက
 နာယကံ။
 တေန သစ္စေန ပုညေန ဟောတုပေ
 သုဝဿနံ။

www.burmeseclassic.com

သင်္ဘောပုဒ် အသံ

မိတ်ဆွေပြင်သွားမည် ဟန်ပင်များ

စပိတ် - သင်၏ ပိုင်ဆိုင်မှုများ လျော့ပါးလာလျက်ရှိသည်။ သင်၏ ကြိုးပမ်းမှုနှင့် သတိကို နှစ်ဆတိုးပါ။

၁၃။ **ပျော်ရွှင်မှု**

ဟတ် - မိမိမေတ္တာထားသည့် နေရာဌာနမှ ပျော်ရွှင်မှုများ ရောင်ပြန် ဟပ်လာမည်။

ညှင်း - မိမိကိုယ်တိုင်နှင့် မိတ်ဆွေ များ၏ စွမ်းဆောင်ချက်ကြောင့် ပျော်ရွှင် မှုရရှိမည်။

ဒိုင်းမွန်နီး - မိမိကို ဆန့်ကျင်ဘက် ပြုခြင်းများကို ကျော်လွှားနိုင်သည့် အတွက် ပျော်ရွှင်ရမည်။

စပိတ် - အခြားသူများအတွက် မိမိ ကို အသုံးပြုသဖြင့် ပျော်ရွှင်မည်။ မိမိ အထက်လူကြီးအတွက် ဆောင်ရွက် ပေးရသဖြင့် ပျော်ရွှင်မှုရမည်။

၁၄။ **ဒါချစ်ဂျေ**

ဟတ် - အချစ်ရေးတွင် အောင်မြင် ပျော်ရွှင်ရမည်။

ညှင်း - သစ္စာရှိသော ချစ်သူတစ် ယောက် ရရှိမည်။ မိမိကို နည်းအမျိုး မျိုးဖြင့် တိုးတက်အောင် ဆောင်ရွက် ပေးမည်။

ဒိုင်းမွန်နီး - မိမိ၏ မြတ်နိုးတွယ်တာ ခြင်း လမ်းပေါ်တွင် မနာလိုမရှုဆိတ် ခြင်းများသာ လွှမ်းမိုးနေမည်။

စပိတ် - သင့်ခရီးမှာ ပျက်စီးကိန်းရှိ သည်။ စိတ်မပျက်ပါနှင့် စိတ်ရှည်မှုက အောင်နိုင်သူအဖြစ်သို့ သင့်ကို ပို့ဆောင် ပေးမည်။

၁၅။ **ကံကောင်းခြင်း**

ဟတ် - တရားသော နည်းများဖြင့် ဆောင်ရွက်ထားမှုများကြောင့် ဘဝ၏ တိုးတက်အောင်မြင်မှုများ ရရှိမည်။

၂၁၈ နက္ခတ္တရာဇ်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

ဟန်ပင်

ကို မိတ်ဆွေများက ဆောင်ကြဉ်း လိမ့်မည်။

ဒိုင်းမွန်နီး - ဒုက္ခများ၊ သောကများ မိတ်ဆွေအနာဇ်အယုတ် ဖြစ်မှုများသို့ ထိမ်းမြားခြင်း၏ ရလဒ်များဖြစ်သည်။

စပိတ် - လက်ထပ်ခြင်းမှ ဆိုးကျိုး များ ဖြစ်ပွားနိုင်သည်။ မိမိလက်ထပ် မည့်သူကို ရွေးချယ်ရာတွင် သတိပြု စွာထားရမည်။

၁၇။ **စိတ်ဆင်းရဲဂမ္ဘ**

ဟတ် - ဒုက္ခများ မကြာမီ ပပျောက် မည်။ မျှော်လင့်ချက်ဖြင့် နေထိုင်ပါ။

ညှင်း - မိတ်ဆွေများနှင့် ပြန်လည် ပေါင်းစည်းရေးကို အမြန်ဆုံး အကောင် အထည်ဖော်ရမည်။

ဒိုင်းမွန်နီး - နှုတ်ကြမ်းမှုနှင့် အိမ် တို့ကြောင့် ဒုက္ခဆင်းရဲ ခံစားနေရမည် ယင်းတို့ စွန့်ပယ်ပြီး ငြိမ်းချမ်းမှု နေထိုင်ပါ။

စပိတ် - လှည့်စားခြင်း၏ သဘော ကောင် ဖြစ်နေသည်။

၁၈။ **စိတ်ချမ်းမြေ့မှု**

ဟတ် - အပြန်အလှန် မေတ္တာမှု ရရှိနေသည်။

ညှင်း - သတိကြီးစွာထားမှုကြောင့် မိတ်ဆွေမြေမှု ရောင်နီသန်းနေပြီ။

ဒိုင်းမွန်နီး - စိတ်ချမ်းမြေ့မှုကို အထိ

ရ လိုလားနေသည်။ အကြီးအကျယ် နှိပ်စားမှုများက ဒေါသဖြင့် နီရုံးချုပ်သည်။

စပိတ် - သင်၏ စိတ်ချမ်းမြေ့မှုသည် တဒက်သာ ဖြစ်သည်။

၁၃။ အမွေဆက်ခံသူ

ဟတ် - အမွေများ ခံစားရခြင်းမှာ လွဲတမ်း ရှိနေသည်။

ညှင်း - မိတ်ဆွေတစ်ဦးထံမှ တရားဝင် ဆက်ခံခွင့်များ ရရှိပေမည်။

ဒိုင်းမွန်း - အမွေရရှိရန်ရှိသော်လည်း တရားတဘောင် ရင်ဆိုင်ရပြီးသော အမွေထက် တရားစရိတ်က ပိုကြီးနေမည်။

စပိတ် - သင် အမွေဆက်ခံခွင့် ရှိနေသည်ဆိုပါက ထိုအမွေမှာ ဝိညာဉ်ကြောင့် ဆုံးရှုံးသွားနိုင်ခြေရှိသည်။

၁၄။ အလိမ်ခံရမှု

ဟတ် - မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်း မှားယွင်းပေါင်းသင်းမှုအရ သစ္စာဖောက်ခံရခြေရှိ သည်။

ညှင်း - သင့်ကို ထောင်ချောက်ဆင်ခြင်းမှ မကြာခဏ ကယ်တင်ရမှုကြောင့် မိတ်ဆွေများကို ကျေးဇူးတင်နေရမည်။

ဒိုင်းမွန်း - သင့်ကို လိမ်ညာနေသူများ လက်မှ အချိန်က ကယ်တင်သွားမည်။ သို့သော် သူတို့၏ အန္တရာယ်ကို သင် သိရသဖြင့် ထိတ်လန့်သွားမည်။

စပိတ် - အရှက်တကွဲ အကျိုးနည်းခြင်း၊ မိတ်ဆွေများ ဆုံးရှုံးခြင်းတို့ ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

၁၅။ ပြိုင်ဘက်

ဟတ် - ပြိုင်ဘက်များကို ကျော်လွန်နိုင်သည်။ သင့်အချိန် ရောက်ပြီး အကျိုးရှိအောင် အသုံးပြုပါ။

ညှင်း - သင့်ကိုယ်ပိုင် စွမ်းရည်နှင့် မိတ်ဆွေတို့၏ စုရုံးမှုများကြောင့် ပြိုင်ဘက်များကို အောင်နိုင်မည်။

ဒိုင်းမွန်း - သင့်အပေါ် လျှို့ဝှက်ကြံစည်မှုများ ရှိနေလင့်ကစား သင် အကျိုးဖြစ်ထွန်းရာကို ဆုံးဖြတ်နိုင်သည်။

စပိတ် - သင် ယခုလျှောက်နေသော လမ်းသည် မအောင်မြင်နိုင်။ ပြိုင်ဘက်များက သင်မျှော်မှန်းထားချက်များကို လက်ဦးမှု ယူထားသည်။

၁၂။ လက်ဆောင်ပစ္စည်း

ဟတ် - မျှော်မှန်းထားသည်ထက်သာလွန်းသော လက်ဆောင်များ ရမည်။

ညှင်း - လက်ဆောင်များမှာ သင့်အကျိုးအတွက်သာ ဖြစ်သည်။

ဒိုင်းမွန်း - ငွေနှင့် အခြားနှစ်သက်ဖွယ် လက်ဆောင်ပစ္စည်းများက သင့်ကို ဂုဏ်သိက္ခာရှိသူအဖြစ်မှ ဖယ်ရှားသွားလိမ့်မည်။ သတိပြုပါ။

စပိတ် - လက်ဆောင်ပစ္စည်းများကို သတိပြုပါ။ အပြုံး၏ နောက်ကွယ်တွင် အမှန်းရှိသည်။

၁၃။ ချစ်သူ

ဟတ် - သင့်ချစ်သူအပေါ် သင် ကျေနပ်နှစ်သက်နေမည်။

ညှင်း - ချစ်သူရွေးမှန်မည်။ သင်

ယုံကြည်ရသူများ၊ မိတ်ဆွေများထံမှ အကျိုးခံစားရမည်။

ဒိုင်းမွန်း - သင့်ချစ်သူသည် သံသယဖြစ်ဖွယ် ရှိသည်။

စပိတ် - သင့်ပေတ္တာများ ပုံအပ်ခြင်းသည် မှားယွင်းကြောင်း နောင်တရမည်။

၁၄။ တိုးတက်မှု(ရာထူး)

ဟတ် - မျှော်မှန်းထားသည်ထက် မြင့်မားမည်။ လေးစားထိုက်သူများ၏ အလယ်တွင် ထင်ပေါ်မည်။

ညှင်း - တာဝန်ကျေးဇူးကြောင့် ရာထူးတိုးမည်။ မိတ်ဆွေများကို မမေ့ရ။

ဒိုင်းမွန်း - သင်၏ တိုးတက်မှုမှာ ပြိုင်ဘက်များကြောင့် နှောင့်နှေးမည်။

စပိတ် - ခြေထိုး၊ ချောက်တွန်းမှုကြောင့် တက်လမ်းပိတ်မည်။ မိမိအလုပ်ကိုသာ ဆက်လုပ်ပါ။

၁၅။ အကျိုးကျေးဇူး

ဟတ် - သင်၏ စွမ်းရည်နှင့် အကျိုးကျေးဇူးရသလို သင်၏ အထက်လူကြီးထံမှလည်း အကျိုးကျေးဇူးများရရှိမည်။

ညှင်း - ကျေးဇူးတင်ရမည့် မိတ်ဆွေများထံမှ အကျိုးကျေးဇူးရမည်။

ဒိုင်းမွန်း - သင်ရသင့်သည့် အကျိုးအမြတ်၏ အစိတ်အပိုင်းလောက်သာ ရမည်။

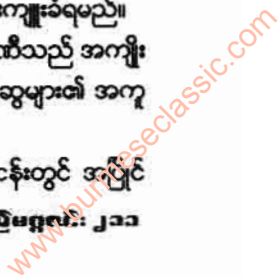
စပိတ် - မှားယွင်းမှုများကြောင့် သင်ရမည့် အကျိုးအမြတ်များမှာ အခြားသူလက်သို့ ရောက်ရှိသွားသည်။

၁၆။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကြီးများ

ဟတ် - သင့်စီမံကိန်း အောင်မြင်မည်။ သင်လည်း ချီးကျူးခံရမည်။

ညှင်း - သင့်ကုမ္ပဏီသည် အကျိုးအမြတ်များပြီး မိတ်ဆွေများ၏ အကူအညီရမည်။

ဒိုင်းမွန်း - လုပ်ငန်းတွင် အပြိုင်

အဆိုင်းများ ရှိနေသည်။

စပီတ် - များစွာသော သင်၏ လုပ်ငန်းများ တိုးတက်မှုမရှိပါ။ လုပ်ငန်းများကို သတိထား ဆောင်ရွက်သင့်သည့်အချိန် ဖြစ်သည်။

၂၇။ အပြောင်းအလဲ

ဟတ်-တိုးတက်မှုနှင့်တွဲ၍ မျှော်ရှင် ဖွယ်ကောင်းသော အပြောင်းအလဲ ရှိနေမည်။ ကံပါ ဆက်၍ ကောင်းလာမည်။

ညှင်း - အကျိုးတရားရှိသော အပြောင်းအလဲတစ်ခု ဖြစ်ခဲ့သည့် အတွက် မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ကို ကျေးဇူးတင်ရမည်။

ဒိုင်းမွန်း - ဆန်ကျင်ဘက် လှုပ်ရှားမှုများ မပြုပါနှင့်။ ဆီပူအိုးထဲမှနေ၍ မီးဖိုထဲသို့ ရောက်သွားကိန်းရှိသည်။

စပီတ် - လက်ရှိအခြေအနေကို ဆုံးရှုံးသွားနိုင်ခြေရှိသည်။ လျှို့ဝှက်ရန်သူများ ရှိနေသည်။

၂၈။ အသက်အန္တရာယ်

(သေခြင်းတရား)

ဟတ်-တစ်စုံတစ်ယောက်၏ အနိစ္စကိစ္စမှ သင်အကျိုးဖြစ်နိုင်သည်။

ညှင်း - မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ထံမှ ဆက်ခံခွင့်ရမည်။

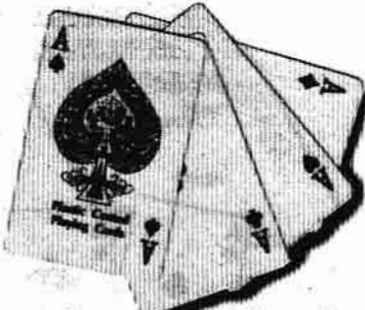
ဒိုင်းမွန်း - ရန်သူ၏ အနိစ္စသတင်းကြားရမည်။

စပီတ် - သင်၏ အဆိုးဆုံးရန်သူမှာ နေဝင်ချိန်ရောက်နေပြီး သင်၏ အဆိုးဆုံး နေ့ရက်များ နိဂုံးချုပ်တော့မည်။

၂၉။ ဆုလာဘ်

ဟတ် - သင်၏ လုပ်အားကြောင့် ဆုလာဘ်ရမည်။ ထို့ပြင် သင်၏ ရှိသော ကျိုးနွံတတ်မှုကြောင့် မြောက်မြားစွာသောဆုနှင့် ဂုဏ်သိက္ခာများ ရရှိလာမည်။

၂၁၂ နားထောင်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ညှင်း - သင်၏ စွမ်းဆောင်မှုကြောင့် ဆုလာဘ်ရရှိမည်။ သို့သော် ထိုဆုမှာ မိတ်ဆွေ၏ ဆောင်ကြဉ်းမှုကြောင့် ရရှိသည်။

ဒိုင်းမွန်း - ရသင့်ရထိုက်သော ဆုကြေးများ မရဘဲဖြစ်နေမည်။ ကြားဝင် အနှောင့်အယှက်ပေးမှုကြောင့် ဖြစ်သည်။

စပီတ် - ရမည်ဟု မျှော်လင့်ထားသည်များသည် မတရားလိမ်လည်မှုများကြောင့် ဆုံးရှုံးသွားနိုင်သည်။

၃၀။ ဂုဏ်သရေပျက်မှု

ဟတ်-သင့်တွင် ကြုံတွေ့နေရသော ဇာသေသည့် ဂုဏ်သရေပျက်မှုသည် ပျောက်ကွယ်သွားပြီး ဤအချက်မှာ သင်၏ တိုးတက်မှုကို ဖြစ်ပေါ်စေမည်။

ညှင်း-သင့်မိတ်ဆွေ တစ်ယောက် ဂုဏ်သရေပျက်ရမည့် အန္တရာယ်နှင့် ရင်ဆိုင်နေရသည်။ သင် အကူအညီပေးပါ။ ပပျောက်သွားမည်။

ဒိုင်းမွန်း - နာမည်ကို ရောင်းစားခံရမည့်ကိန်းရှိသည်။ သတိပြုပါ။

စပီတ်-သင် မယုံကြည်ရမည့်သူကို ယုံကြည်မိလျက်သား ဖြစ်နေသည်။ ထို့အတွက်ကြောင့် ဆုံးရှုံးမှုများ ဖောက်ပြန်မှုများနှင့် ကြုံရမည်။

၃၁။ ကောင်းသောကံအာဂီ

ဟတ် - မမျှော်လင့်ထားသည့် ကံကောင်းမှု တစ်ချက်ကြောင့် သင်၏

အခြေအနေသည် သင့်တင့်ကောင်းလာမည်။

ညှင်း - မိတ်ဆွေများ၏ အကူအကြောင့် ကံကောင်းတိုးတက်မှုကြုံရမည်။

ဒိုင်းမွန်း - မကောင်းသော ထားရှိသော မိတ်ဆွေတို့မှ ရည်မှန်းချက်များသည် သင် တို့ထံပို့ ဖြစ်နေမည်။

စပီတ် - အသက်အန္တရာယ်ကို ခြိမ်းခြောက်သည့် အန္တရာယ်များရှိသည်။ သို့သော် အကာအကွယ်ပြုပေးနေသူများ ရှိနေကြပါမည်။

၃၂။ ဥစ္စာနေ

ဟတ်-မိမိ အမြင့်မားဆုံး ရည်ထားသည့်အတိုင်း ဥစ္စာနေများ ထိုမည်။

ညှင်း-သင်၏အစွမ်းအစ၊ အသင်အသင်းများ၏ အကူအညီတို့ ဝမ်းမြားပြီး တစ်စုံတစ်ရာသော ဥစ္စာနေဖြစ်ထွန်းမည်။

ဒိုင်းမွန်း-သင် ယုံကြည်စိတ်ဝင်သောသူများက သင့်အရင်းအမြစ်အသုံးပြု၍ ကိုယ်ကျိုးရှာကြလိမ့်။

စပီတ်-သင်၏ ဉာဏ်စွမ်း၊ အအနီးအားလုံးသည် အခြားသူအတွက် ဖြစ်သွားနိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် လက်ကုန်မထုတ်ဘဲ သိုသိုသိမ်းဆောင်ရွက်ပါ။

၃၃။ လျစ်လျူရှုခံရခြင်း

ဟတ်-အခြားသူတို့၏ အနားများကို သင် လျစ်လျူရှုခဲ့သဖြင့် နေမှုများ ဆုံးရှုံးမည်။

ညှင်း-မိတ်ဆွေများနှင့် ပေါင်းရာတွင် လျစ်လျူရှု ပစ်ပယ်မှုခံခဲ့သည့်အတွက် စိတ်ပူငြိမ်းမှုများမည်။

ဒိုင်းမွန်း - အခြားသူများက သင့်အကျိုး စီးပွားကို လျှပ်လျှော့သွားမည်။
စပိတ် - တာဝန်မသိတတ်မှု၊ မဖော်ရွေမှုတို့ကြောင့် ငွေ သိက္ခာ၊ မိတ်ဆွေနှင့် ကျန်းမာရေးတို့ ဆုံးရှုံးထိခိုက်စေနိုင်သည်။

၃၄။ မျက်နှာသာပေးခြင်း
ဟတ် - ကြွယ်ဝချမ်းသာသူများ၏ မျက်နှာသာပေးခြင်းခံရမည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များက သင့်တိုးတက်မှုကို ဆောင်ရွက်ပေးမည်။

ညှင်း - သင်၏ ပြောဆိုမှုနှင့် မိတ်ဆွေများ ရရှိမည်။

ဒိုင်းမွန်း - မျက်နှာသာပေး ခံရရန်ပင် အခက်တွေ့နေမည်။ ပြိုင်ဘက်များ ရှိနေသည်။

စပိတ် - ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုး ကိုယ့်ခြေထောက်ပေါ် ရပ်နိုင်ရန်သာ ကြိုးစားပါ။

၃၅။ ရည်မှန်းချက်
ဟတ် - သင့်ရည်မှန်းချက် နောက်သို့ မှန်မှန်လိုက်ပါ။ မလွဲမသွေ အောင်မြင်ရမည်။

ညှင်း - သင်၏ စီမံကိန်း၊ လျာထားချက်များအပေါ် စိတ်ဝင်စားသော မိတ်ဆွေများကြောင့် ရည်မှန်းချက် အောင်မြင်မည်။

ဒိုင်းမွန်း - ဆွေမျိုးများနှင့် မိတ်ဆွေများကြောင့် သင့်ရည်မှန်းချက်နှင့် ဝေးနေလိမ့်မည်။

စပိတ် - ရန်သူများ၊ မိတ်ဆွေတူများကြောင့် သင့်ရည်မှန်းချက်ပျက်ပြီး စိတ်သောက အကြီးအကျယ် ရောက်နိုင်သည်။

၃၆။ ကျန်းမာရေး
ဟတ် - သင့်မကျန်းမာမှုသည် တဒံကသာ ဖြစ်သည်။ စိုးရိမ်ရန် မလိုပါ။

ညှင်း - သင့်ကျန်းမာရေးသည် အန္တရာယ်ပေးလောက်သော အခြေအနေတွင် မရှိပါ။

ဒိုင်းမွန်း - အချိန်တို အပြင်းပျားမှု ရှိမည်။

စပိတ် - သင် တစ်ယောက်တည်း ခံစားနေရသည် မဟုတ်ပါ။ ရန်သူများ ပါ ခံစားနေရသည်။ စိတ်ရှည်ပါ။

မှတ်ချက်
ဤဟောနည်းတွင် ဟတ်ဖဲသည် သူ ကျရောက်ရာနေရာတွင် ကောင်းကျိုးများ၊ အောင်မြင်မှုများကို ပေးသည်။

ညှင်းဖဲကလည်း မိတ်ဆွေတို့၏ အကူအညီများ၊ လမ်းညွှန်မှုများကို ပြသည်။

ဒိုင်းမွန်းမှာ မနာလိုမှု၊ ကြံစည်မှုများကို ဖွင့်ဆိုပြီး စပိတ်မှာ ဆုံးရှုံးမှု၊ လိမ်လည်ခံရမှု စသည်တို့ကို ပြကြောင်း၊ ယေဘုယျအားဖြင့် ရေတွေရပေမည်။

ပညာရှင် ဆီဖာရိုပယ်ကမူ မေးခွန်းတစ်ခု အမှတ်စဉ်တစ်ခုကို ဟောကြားရာတွင် ထိုအမှတ်စဉ် ဖဲချပ်အပြင် ယင်းကို လေးဖက်လေးတန်မှ ထိတွေ့နေသော ဖဲ(၈)ချပ်၊ ပေါင်း(၉)ချပ်စလုံးကို ဆက်စပ်ကိုးကား ဟောသင့်ကြောင်း ဆိုထားပါသည်။

ဦးပါပြီ။

ဟန်ဝင်းနိုင်

စာမျက်နှာ (၂၀၉)မှ အဆက်

- အတိအသေ ပါဠိအသံထွက်
- အက္ခရာစဉ် = အိတ်ဆန်တော
- အဓိဋ္ဌတိတွာ = အခိတ်ထက်တိတသိ
- သမာပဇ္ဇယံ = သမာပဇ္ဇယံ
- သမာပဇ္ဇော = သမာပဇ္ဇော
- ဋီတကာယော = ထိတကာယော
- ဝိဋ္ဌိတံ = ဝိလိတံ
- နသက္ကာ = နသက်ကာ
- သဇ္ဇံ = သစ်စ်
- ဝဇ္ဇေတံ = ဝန်ဒေတံ
- သဇ္ဇေန = သစ်ဇေန
- ပုညေန = ပုန်ညေန
- သုဇ္ဇေနံ = သုဇေတံတန်
- အာနတ်

မိနော - ငါးဖာရ်အောင်မြင် ဘုရားရှင်သည်၊ အလှိုစိတော်မှု

သည်ရှိသော် နိရောဓ- နိရောဓသမာပတိ မြတ်ရမ်းသာကို အဓိဋ္ဌတိတွာ - ဆောက်တည်တော်မူ၍ သမာပဇ္ဇယံ-ဝတ်စားတော်မူ၍ သမာပဇ္ဇော-ဝင်စားတော်မူလျက် ဋီတကာယော-တည်သော ကိုယ်တော်ကို ပရေတစ်ပါးသောသူတို့သည်၊ ဝိဋ္ဌိတံ - နှိပ်စက်ခြင်းငှား နသက္ကာ - မတတ်နိုင်ပါ၊ ထံဝဇ္ဇံ - ထိုစကားသည်၊ သဇ္ဇံဇေ- မှန်သည်သာလျှင်တည်း၊ လောကနာယတ် - လောက၏ ရွှေဆောင်မြစ်တော်မူသော ထံ - ထိုမြစ်စွာဘုရားတို့ (အတိ - အကျွန်ုပ်သည်) ဝဇ္ဇေ- ရှိခိုးပါ၏၊ ဝေဇ္ဇေသဇ္ဇေန - ထိုမှန်သော သစ္စာစကားကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဝေဇ္ဇေပုညေန - ထိုသို့ ရှိခိုးရသော ကုသိုလ်ကြောင့် လည်းကောင်း

ဇေ - အကျွန်ုပ်အား သုဇေနံ - ချမ်းသာအများ တိုးပွားခြင်းသည် ဟောထု - ဖြစ်ပါစေသတည်း။

[ဤပါဏာထော် ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရာဇ်မြင့်စွာစွမ်းနှင့် ဝိရမ်းစွမ်းတို့၏ ပါဠိအသံဒီတာစာရာကြီး ဦးဆန်း၊ အောင်ဇော် ဇွာစရိယ(တောထွန်းမြန်မာပုထိုးထူး) ဒီသသာဇေတ-ဒီသနိကာယကောဝိဒ(နိကာယပုထိုး) မှ ဖြန့်ဆိုပေးပါသည်။]

ဤဂါထာတော်ကို စွမ်းနိုင်သမျှ ရွတ်ဆိုနိုင်ပါတယ်။ စိတ်ချမ်းသာမှု ကိုယ်ချမ်းသာမှုများနှင့် ပြည့်ဝပါလိမ့်မယ်။

ဆင်၏ဘဝ သာယာလှပပါစေ။

ဦးခင်မောင်နိုင်

လေဖြတ်ခံထားရသူများ အတွက်

လေဖြတ်ခံထားရသူများ

၁။ လေဖြတ်ထားသော လက်မှ လက်မကို အပေါ်၊ လက်သန်းကို အောက်တွင်ထား၍ လက်နှစ်ဖက်မှ လက်ချောင်းချင်းယှက်ပြီး ဆုပ်ကိုင်ပါ။

■ လေဖြတ်ထားသော လက်ကို ဆုပ်ကိုင်ထားပါ။

၂။ သင်၏ လက်ကောက်ဝတ်ကို ရှေ့ဘက်၊ နောက်ဘက် (ဘယ်ဘက်၊ ညာဘက်သို့) ဖြည်းဖြည်းစွာ ကွေးညွတ်ပါ။

လက်ကောက်ဝတ်အား

လက်သန်းဘက်၊ လက်မဘက်သို့

ကွေးညွတ်ခြင်း

◆ ပုံစံအနေအထား (၃)မျိုးဖြင့် လေ့ကျင့်ပါ။

◆ [၁၀-ကြိမ်] လေ့ကျင့်ပါ။

***

လေ့ကျင့်ခန်း

၁။* လေဖြတ်ထားသော လက်မှ လက်မကိုအပေါ်၊ လက်သန်းကို အောက်တွင်ထား၍ လက်နှစ်ဖက်မှ လက်ချောင်းချင်းယှက်ပြီး ဆုပ်ကိုင်ပါ။

* လေဖြတ်ထားသော လက်ကို

၂၁၄ နက္ခတ္တဗေဒနိဒါန်း

လက်နှစ်ခြေ လေ့ကျင့်ခန်းများ (၃)

ဆုပ်ကိုင်ထားပါ။

၂။ သင်၏ လက်ကောက်ဝတ်ကို အတွင်းဘက် (သင့်ဘက်သို့)နှင့် အပြင်ဘက်(သင်နှင့်ဝေးရာဘက်သို့) ကွေးညွတ်ပါ။

လက်ကောက်ဝတ်နှင့်

လက်ချောင်းများ လေ့ကျင့်ခန်း

▲ လက်ချောင်းများကို ဖြောင့်ဖြောင့်ထားလျက် လက်ကောက်ဝတ်ကို နောက်ဘက်သို့လှန်၍ ကွေးလိုက်ပါ။

ထို့နောက် လက်ချောင်းများနှင့် လက်ကောက်ဝတ်ကို ရှေ့ဘက်သို့ မှောက်၍ကွေးပါ။

▲ လက်မကို အပြင်ဘက်မှထား၍ လက်သီးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ပါ။ ထို့နောက် လက်ချောင်းများကို ဆန့်ထုတ်ပါ။

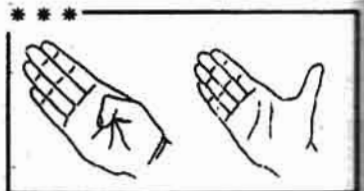
လက်ဖဝါးဖြန့်၍ လက်ချောင်းများကို ခွဲလိုက် စေလိုက် လုပ်ပါ။

***

တက်လွန်းလွန်း (ရေခဲချောင်း)

▲ လက်မကို လက်ဖဝါးရှေ့တွင် ဖြန့်လျက်ထားပါ။ လက်မအဆစ် နှစ်ခုလုံး ကွေးထားပါ။ လက်ညှိုးမှ (၉၀)ဒီဂရီ ထောင့်မှန်ကျသည့်အထိ လက်မကို ဖြန့်၍ဖြောင့်ပါ။

▲ လက်ညှိုးမှ (၉၀)ဒီဂရီ ထောင့်မှန် ကျသည့်အထိ လက်မကို ဖြောင့်ဖြောင့်ထားပါ။ လက်မထိပ်ကို လက်သန်းအခြေနှင့် ထိလျက် လက်ဖဝါးရှေ့တွင် လက်မကို ကွေးပါ။

လက်ချောင်း ကွေးခြင်းနှင့် ဆန့်ခြင်း

ပုံစံအနေအထား။။လေဖြတ် သော လက်ကို စားပွဲပေါ် တင်ထားပါ။

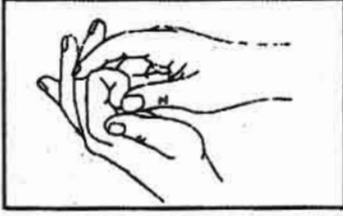
လေ့ကျင့်ခန်း ။။လက်ချောင်း များနှင့် လက်မကို (၁၀)ကြိမ်စီ လေ့ကျင့်ပါ။

+ လက်ချောင်း တစ်ချောင်းစီကို

ဖြည်းညင်းစွာ ကွေးလိုက် ဆန့်လိုက် ပြုလုပ်ပါ။

***

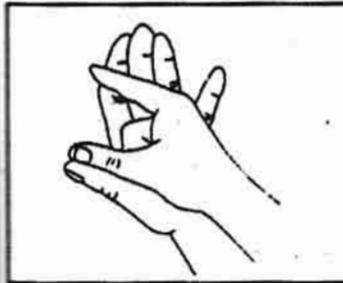

လက်မကို ဆန့်ထုတ်ခြင်း

ပုံစံအနေအထား။။လေဖြတ် သော လက်ကို စားပွဲ ပေါ်တွင် တင် ထားပါ။
လေ့ကျင့်ခန်း။။(၁၀)ကြိမ် လေ့ ကျင့်ပါ။

၁။ လေဖြတ်သောလက်၏ လက်မ နှင့် လက်ညှိုးကို လေဖြတ်သော လက်၏ လက်မနှင့် လက်ညှိုးကြား တွင် ထားပါ။
၂။ လေဖြတ်သော လက်၏ လက်မ နှင့် လက်ညှိုးကို ဆန့်၍ ခွဲထုတ်ပါ။

***

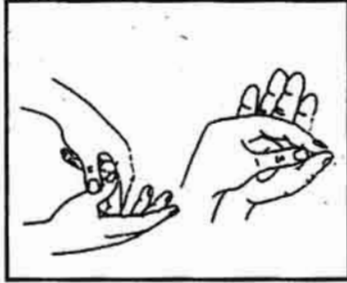

လက်မကို မျက်နှာချင်းဆိုင် ရွေ့စေခြင်း

ပုံစံအနေအထား။။လေဖြတ် သော လက်ကို စားပွဲ ပေါ် တင်ထားပါ။
လေ့ကျင့်ခန်း။။(၁၀)ကြိမ် လေ့ ကျင့်ပါ။

★ လေဖြတ်သော လက်မကို မျက်နှာ ချင်းဆိုင်ရှိနေသော လက်သန်း ထိပ်နှင့် ထိစေရန် ရွေ့ပေးပါ။
★ ယင်းလက်မထိပ်နှင့် ကျန်လက် ချောင်းထိပ်များကိုလည်း ထိပေးပါ။

***

လေဖြတ်ခြေထောက်(ဘယ်ဘက်) လှုပ်ရှားနိုင်ရန်နှင့် လှေကားပြင်ခြင်း

★ ကောင်းသော ခြေထောက်(ညာ ဘက်)ကိုပါတွဲ၍ ခြေထောက်နှစ် ချောင်းလုံးကို အောက်ပါလေ့ကျင့် ခန်း အစီအစဉ်အတိုင်း အလားတူ စွာ လေ့ကျင့်ပေးသင့်ပါသည်။

(A) ပက်လက်အိပ်လျက် လှေကားပြင်ခြင်း

၁။ လေဖြတ်ခြေထောက် (ဘယ်ဘက်) ကို ကူညီလေ့ကျင့်ပေးသူမှ အထက် သို့ မ,၍ မြှောက်ပါ။ မိမိကလည်း စွမ်းနိုင်သမျှ အားထည့်၍ မြှောက် ပေးပါ။
သို့မှသာ ခြေထောက်ကို မ,မြှောက် ပေးနေသူ(ကူညီသူ) သက်သာ၍ မိမိ လည်း မြန်မြန်လှုပ်ရှားလာနိုင်ပါသည်။ (၁၀)ကြိမ် လေ့ကျင့်ပါ။
၂။ ကူညီလေ့ကျင့်ပေးသူမှ လေဖြတ် ခြေထောက်(ဘယ်ဘက်)ကို ညာ ခြေထောက်မှ ဘေးဘက်သို့ ဆွဲ၍ ခွဲပါ။ မိမိကလည်း ကြိုးစား၍ ဘေး

တိုက်ခွဲပါ။ (၁၀)ကြိမ် လေ့ကျင့်ပါ။
၃။ လေဖြတ်ခြေထောက် (ဘယ်ဘက်) ခြေဖောက်ကို ကူညီလေ့ကျင့်ပေး သူ၏ လက်ဖဝါးဖြင့် ဆုပ်ကိုင်၍ ခြေဖျား(ခြေချောင်းဖျား)ကို ကူညီ လေ့ကျင့်ပေးသူ၏ လက်ဖျံဖြင့် ထောက်ကန်ပြီး ယင်းခြေဖောက်ကို ဆွဲယူပါ။
နာကျင်မှုကို ခံနိုင်ရုံမျှသာဆွဲပါ။ တအားမဆွဲပါနှင့်။ (၁၀)ကြိမ် လေ့ကျင့် ပါ။

၄။ လေဖြတ်ခြေထောက် (ဘယ်ဘက်) ခြေဖျားကို ကူညီလေ့ကျင့်ပေးသူက ဆုပ်ကိုင်၍ အတွင်းအပြင် လှန်ချိုး ပေးပါ။ (၁၀)ကြိမ်လေ့ကျင့်ပါ။ ခြေဖျားများကို ကိုယ်တိုင်ကော့ ကြည့်ပါ။(၁၀-ကြိမ်)

၅။ ကူညီလေ့ကျင့်ပေးသူက လေဖြတ် ခြေထောက်(ဘယ်ဘက်)ကို ဒူးဆစ် နှင့် ခြေသလုံးတို့မှ ထိန်းကိုင်ပြီး ဒူးဆစ်ထောင်၍ ကွေးအောင်တွန်း ပါ။ ထို့နောက် ဒူးဆစ်ပြောင့်အောင် ဆွဲဆန့်ပါ။ မိမိကိုယ်တိုင်လည်း အားစိုက်၍ ဆွဲကွေးပြီး ဆန့်ထုတ် ခြင်း ပြုလုပ်ပါ။(၁၀)ကြိမ် လေ့ကျင့် ပါ။

၆။ ဒူးဆစ်နှစ်ဖက်ကို ထောင်ထားပြီး ကူညီလေ့ကျင့်ပေးသူက ဘယ် ဘက်ဒူးက ညာဘက်ဒူး အပြင် ဘက်(ဘယ်ဘက်)သို့ ဆွဲခွာပါ။ မိမိ က ဆွဲခွာသည်အားကို ဆန့်ကျင်၍ ဘယ်ဘက်ဒူးကို အားစိုက်ပြီး ဒူး နှစ်လုံးကို စေ့ပါ။ (၁၀)ကြိမ် လေ့ကျင့် ပါ။

၇။ ဒူးနှစ်ဖက်ကို ထောင်၍ ခွာထားပြီး ကူညီလေ့ကျင့်ပေးသူက ခွာထား သော ဘယ်ဘက်ဒူးကို ညာဘက်ဒူး ဆီသို့ ဆွဲ၍စေ့ပါ။ ယင်း လှေစေ့အား

ကို ဆန့်ကျင်၍ မိမိက ဘယ်ဘက်
ဒူးကို အားစိုက်ပြီး ဒူးနှစ်လုံးကို
ခွာပါ။ (၁၀) ကြိမ် လေ့ကျင့်ပါ။
၁။ ပက်လက်အိပ်လျက် အနေအထား
တွင် တံတောင်ဆစ် နှစ်ဖက်ထောက်
၍ အားပြုပြီး ခါးကို ကော့အောင်
မြှောက်လျက် (၁)မှ(၁၀)အထိ
ရေတွက်ကာ ခါးပြန်၍ ကြမ်းပြင်
ပေါ်သို့ ချပါ။ (၁၀)ကြိမ် လေ့ကျင့်ပါ။

(B) ဗဟိုတံတောင်အထိတ်ကျင့်ခြင်း

◆ ညာဘက်သို့ စောင်း၍ ညာဘက်
တံတောင်ဖြင့် ထောက်ပြီး အထိုင်
ကျင့်၍ နားနားနေနေဖြင့် (၁၀)ကြိမ်
လေ့ကျင့်ပါ။

(C) (က) မတ်တတ်ရပ်ကျင့်ခြင်း

၁။ ထိုင်နိုင်ပြီဖြစ်သောအခါ လေဖြတ်
ထားသော ဘယ်ဘက်ဒူးကို ညာ
ဘက်လက်ဖြင့် ဆွဲယူထောင်ပြီး
ဘယ်ဒူးကို လေဖြတ်သော ဘယ်
လက်ဖြင့်ထိကာ ယင်းဘယ်လက်ကို
ညာလက်ဖြင့် ဆွဲလျက်ထိန်းထား
ပါ။

ထို့နောက် လေဖြတ်သော ဘယ်ခြေ
အတွင်း ဘေးဘက်(ခြေဖနောင့်ဘက်)
ကို ညာခြေဖြင့်တွန်းပြီး ဘယ်ခြေပေါ်
အား ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် တည့်တည့်
အပြားလိုက် ကျအောင်နှင့် ဘယ်ဒူးကို
မတ်အောင် ထောင်ထားပါ။

၂။ ညာလက်ဖြင့် ထောက်ပြီး ညာခြေ
ကိုခွဲ၍ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ပါ။

၃။ ထို့နောက် ညာဒူးပေါ် ညာလက်
တင်၊ ဘယ်ဒူးပေါ် ဘယ်လက်တင်
၍ ညာလက်နှင့် ညာဒူးကို အားပြု
ထောက်ကန်ပြီး မတ်တတ်ရပ်ပါ။

(C) (ခ) မတ်တတ်ရပ်ကျင့်ခြင်း

၁။ တန်းတစ်ခု (သို့မဟုတ်) တိုင်(၂)

လုံးကို ကိုင်၍ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်
ပါ။ (၁)မှ(၁၀)အထိ ရေတွက်ပါ။
၂။ တန်း (သို့မဟုတ်) တိုင်ကိုလွှတ်၍
ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ပါ။ (၁)မှ(၁၀)
အထိ ရေတွက်ပါ။

၃။ တန်း(သို့မဟုတ်)တိုင်ကို အားပြု၍
ဆွဲပြီး မတ်တတ်ရပ်ပါ။

၄။ နောင်တွင် ညာဒူးပေါ် ညာလက်
တင်၊ ဘယ်ဒူးပေါ် ဘယ်လက်တင်
၍ ညာလက်နှင့် ညာဒူးကို အားပြု
ထောက်ကန်ပြီး မတ်တတ်ရပ်ပါ။

(D) (က) လမ်းလျှောက်

အကူကိရိယာဖြင့်

လမ်းလျှောက်ကျင့်ခြင်း

၁။ လမ်းလျှောက် အကူကိရိယာ
(walker aids) ဆိုသည်မှာ အသုံးပြု
သူအရပ်အမောင်း အနိမ့်အမြင့်ဖြင့်
လိုသလို အနိမ့်အမြင့် ညီယူနိုင်
သည့် သုံးဖက်ပိတ် တစ်ဖက်ပွင့်
လေးတိုင်စွင်လေး ဖြစ်ပါသည်။

သတ္တုချောင်းဖြင့် ပြုလုပ်ထားပြီး
ဘေးတန်း(၂)ခုကို ခေါက်နိုင်အောင်
အရှင်ပြုလုပ်ထားပါသည်။

၂။ ယင်းလမ်းလျှောက် အကူကိရိယာ
(walker aids)၏ လက်ကိုင်ကို
လက်နှစ်ဖက်အစုံဖြင့် ဆုပ်ကိုင်၍
မတ်တတ်ရပ်ပါ။

၃။ လေဖြတ်ထားသော ဘယ်ခြေ
ထောက်ကို လမ်းလျှောက်အကူ
ကိရိယာ(walker aids)၏ ရှေ့တန်း
နားအထိ ကြိုးစား၍ လှမ်းထားပါ။

၄။ ထို့နောက် ညာခြေကို ဘယ်ခြေနှင့်
တစ်တန်းတည်း ညီအောင်ချပါ။

၅။ လမ်းလျှောက် အကူကိရိယာ
(walker aids)ကို မ,ယူ၍ ရှေ့သို့
အနည်းငယ် တိုးရှေ့ပါ။

၆။ ထိုနည်းအတိုင်း နည်းနည်းချင်း

တဖြည်းဖြည်း ဝေးရာသို့ လမ်း
လျှောက် လေ့ကျင့်ပါ။

တန်းနှစ်ခုဖြင့်

လမ်းလျှောက်ကျင့်ခြင်း

၁။ (Twin Bar)ခေါ် ပါး (သို့မဟုတ်)
သစ်သားတန်းနှစ်ခုကို လက်ဖြင့်
ကိုင်ပါ။ ဘယ်ခြေကိုလှမ်း၍ ညာ
ဘက်ကို ရှေ့သို့ထုတ်ပြီး တန်းကို
ကိုင်ပါ။

ညာခြေလှမ်း၍ ဘယ်လက်ထုတ်ပြီး
တန်းကို ကိုင်ပါ။ ဘယ်ခြေ ညာလက်၊
ညာခြေ ဘယ်လက်ဖြင့် ဟန်ချက်ညီ
အောင် သတိထားပြီး လမ်းလျှောက်
ကျင့်ပါ။

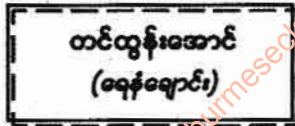
၂။ နောင်တွင် တုတ်ကောက်ဖြင့် ကျင့်
ပါ။ ဘယ်ခြေနှင့် ညာလက်မှ ကိုင်
ထားသော တုတ်ကောက်ကို
တစ်ညီတည်း ရှေ့သို့ ထုတ်လှမ်းပြီး
ဘယ်ခြေ ညာလက် ညာခြေအား
လက်အတိုင်း ဟန်ချက်ညီအောင်
သတိထား၍ လမ်းလျှောက်ကျင့်ပါ။

အဆင်းအတတ် လေ့ကျင့်ခြင်း

၁။ တုတ်ကောက် (သို့မဟုတ်)
လှေကားလက်ရန်းကို အားပြုလျက်
အဆင်းတွင် လေဖြတ်ထားသော
ဘယ်ခြေထောက်ဖြင့် စတင်
ဆင်းပါ။

၂။ အတက်ကို ကောင်းသော ညာ
ခြေထောက်ဖြင့် စတင်တက်ပြီး
လေဖြတ်ထားသော ဘယ်ခြေကို
ဆွဲယူတင်ပါ။

၃။ အဆင်းဘယ် အတက်ညာဖြင့်
အဆင်းအတက် လေ့ကျင့်ပါ။

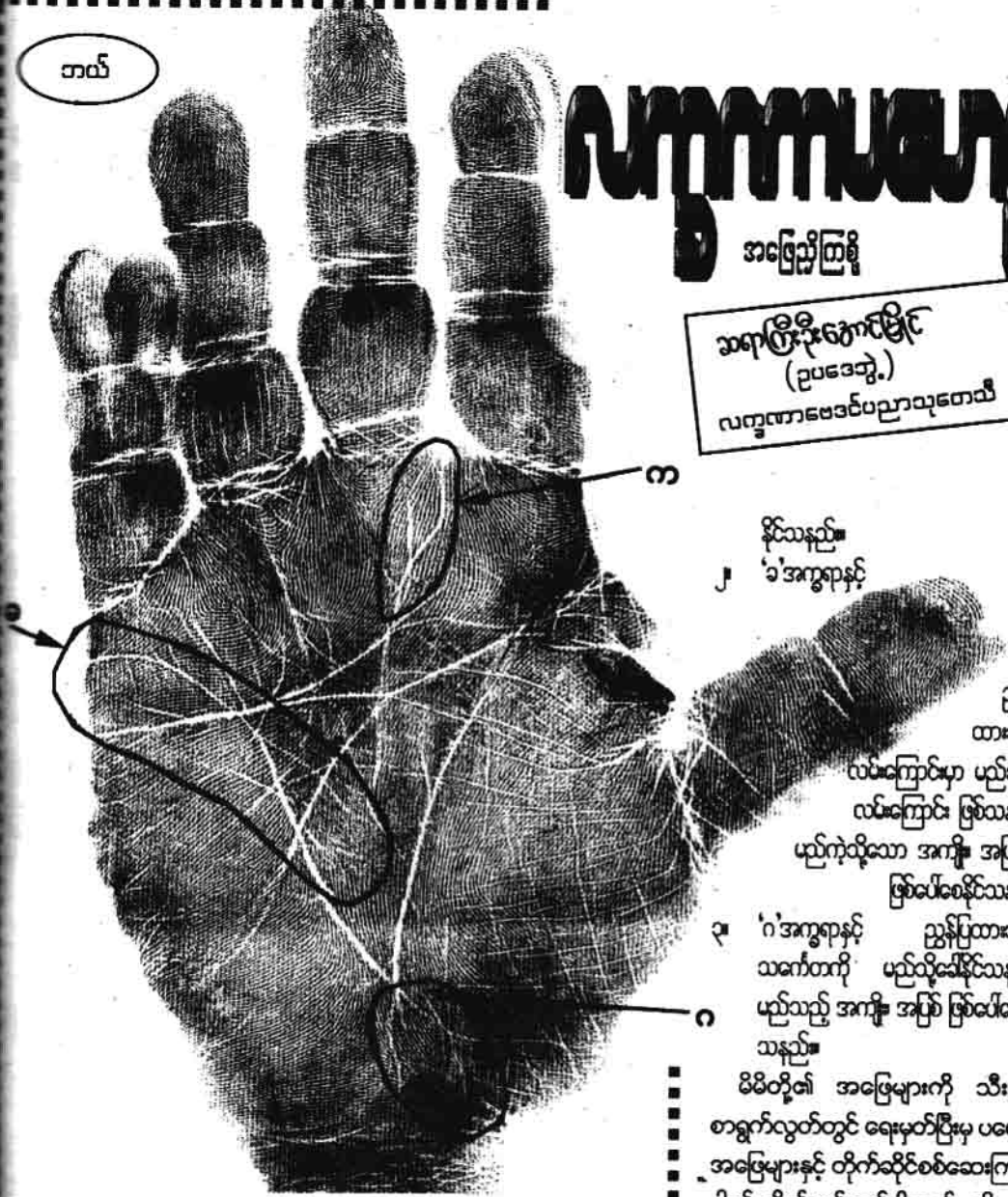

ဘယ်

လက္ခဏာပညာ

အဖြေညှိကြန့်

ဆရာကြီးဒီးစောင့်မြိုင်
(ဥပဒေသ့.)
လက္ခဏာပညာပညာသုတေသီ

၂ နိုင်သနည်း
'ခ'အက္ခရာနှင့်

၃ ညွှန်ပြ
တာသည်
လမ်းကြောင်းမှာ ယှဉ်သည်
လမ်းကြောင်း ဖြစ်သနည်း။
ယှဉ်ကဲ့သို့သော အကျိုး အပြစ်ကို
ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်သနည်း။
၄ 'ဂ'အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြတာသည်
သင်္ကေတကို ယှဉ်ယိုခေါင်းနိုင်သနည်း။
ယှဉ်သည် အကျိုး အပြစ် ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်
သနည်း။

မိမိတို့၏ အဖြေများကို သီးခြား
စာရွက်လွတ်တွင် ရေးမှတ်ပြီးမှ ပဟောဋ္ဌီ
အဖြေများနှင့် တိုက်ဆိုင်စစ်ဆေးကြည့်
ပါရန် တိုက်တွန်းအပ်ပါသည်။ သို့မှသာ
လက္ခဏာပညာသုတ ပိုမိုတိုးပွား ရရှိ
ကြပါလိမ့်မည်။

သခု ဖော်ပြပေးလိုက်သော ဘယ်
ဘက်ဖမ်းပုံစံ ပိုင်ရှင်မှာ ရန်ကုန်တိုင်း
သကြီးအတွင်း မွေးဖွားခဲ့သော
သက်ငါးဆယ်ခန့် အမျိုးသမီးတစ်ဦး
ဖြစ်ပါသည်။
သက်ချောင်းများနှင့် လက်ဖမ်းပြင်
28A.October, 2015.

တို့ကို သေချာစွာ ကြည့်ရှုစစ်ဆေး
လေ့လာပြီးမှ အောက်ပါမေးခွန်းတို့ကို
ဖြေကြည့်ပါ။
၁ 'က'အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြတာသည် မင်္ဂလာ
အခြေအခံသင်္ကေတကို ယှဉ်ယို ခေါင်း
သနည်း။ ယှဉ်ယိုအကျိုး အကျိုးပျက်စီး

ပဟောဋ္ဌီ အဖြေများကို
စာမျက်နှာ(၂၂၄)တွင်
ကြည့်ရှုပါရန်

နက္ခတ္တဗေဒနှင့်မြေဗေဒပညာရှင် ဒုဂျော

www.burmeseclassic.com

“သဗ္ဗရောဂမူလံ အ၊စိတ္တံ” အနာရောဂါအပေါင်းတို့ ဖြစ်ပေါ်စွက်ပတ်လာခြင်းဟာ အစာအိမ်ကို အကြောင်းခံပြီး ဖြစ်လာရတယ်လို့ တိုင်းရင်းဆေးပညာရှင်ကြီးများက မိန့်ဆိုထားပါတယ်။

အစာအိမ်ရောဂါဟာ ကျန်းမာရေးအသိနဲ့ ကျန်းမာရေးသတိ မရှိသူများ ဖြစ်လွယ်တဲ့ရောဂါလဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါ့ပြင် နောက်ဆက်တွဲ ဆင့်ပွားရောဂါများကို မွေးထုတ်ရာရောဂါရဲ့ ရေသောက်မြစ်လဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် အဲဒီ အစာအိမ်ရောဂါကို ကြိုတင် ကာကွယ်နိုင်ဖို့အတွက် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ စမ်းချောင်းမြို့နယ်ကို ရောက်တဲ့အခါ ဆရာမဒေါ်မြင့်စန်း(သိမ်ဖြူ)က သိမ်ဖြူဆရာတော်ကြီး ရှင်နာဂသေဓာတ်ဝံသနဲ့ သိမ်ဖြူဆရာကြီးဦးအောင်ကျော်တို့ရဲ့ တပည့်တစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။

ဆေးကုသက် နှစ်(၃၀)ကျော်နေပြီဖြစ်တဲ့ ဆရာမဒေါ်မြင့်စန်း(သိမ်ဖြူ)နဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေး မေးမြန်းခဲ့သမျှ ပြန်လည် တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

▲“ဇာနည် သရားနဲ့ ဆွေးနွေးရင် တာကထာ အစာအိမ်ရောဂါ ကာကွယ် စောင့်ရှောက်နည်းများကို ဆွေးနွေးရင်ပဲတယ်။ ဝေဖန်အစာအိမ်ရောဂါဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်းရင်းများကို ခြောငြိအပေါ်”

- ‘အစာအိမ်ရောဂါ ဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်းရင်းများကတော့...
  - ၁။ အစာကို ကြေညက်အောင် ဝါးမစားခြင်း။
  - ၂။ အရက်၊ ဆေးလိပ် လွန်ကျူးစွာ သောက်သုံးခြင်း။
  - ၃။ အချိန်အခါမဲ့ အစား စားသုံးခြင်း။
  - ၄။ တစ်ခါတစ်ရံ အနည်းငယ်သာ စားပြီး တစ်ခါတစ်ရံ လွန်ကျူးစွာ

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ စမ်းချောင်းမြို့နယ်၊ နန်းစန္ဒာတိုင်းရင်းဆေးကုသနိုး

သရားနဲ့မြင့်စန်း

(တဆ-၀၁၅၇) နှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့သော

အစာအိမ်ရောဂါ

ကာကွယ် စောင့်ရှောက်နည်းများ

◆ ဆရာမဒေါ်မြင့်စန်း(သိမ်ဖြူ) (တဆ-၀၀၅၇)

- စားသောက်ခြင်း။
- ၅။ အေးလွန်း၊ ပူလွန်းသော အစားအစာများ လွန်ကျူးစွာ စားသောက်ခြင်း။
- ၆။ ဝမ်းဗိုက်ဆာလျက် အစား မစားခြင်း။
- ၇။ ရေကို လွန်တဲ့စွာသောက်ခြင်း။
- ၈။ နေပူ၊ မီးပူ၊ ရေအေး၊ လေအေးတို့ကို လွန်တဲ့စွာ ခံစားခြင်း။
- ၉။ ကျင်ကြီး၊ ကျင်ငယ်၊ လေတိုရဲ့ အဟုန်ကို တားမြစ်ခြင်း။
- ၁၀။ ဣဿာ၊ မန္တိဗိုလ၊ လောဘာ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ သောက၊ မာန်မာန စတဲ့

အကုသိုလ်စိတ်များ ယှဉ်တွဲပေါ်နေခြင်း... စတဲ့ အကြောင်းများကြောင့် ဝမ်းမီး ပျက်စီးပြီး မန္တ၊ ဝိသမတိဘသ္မ စတဲ့ ဝမ်းမီးပျက်များအပြောင်းလဲပြီး အစာအိမ်ရောဂါ ဖြစ်ရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်’

▲ ‘အစာအိမ်ရောဂါဖြစ်စေ လက္ခဏာများကို ထက်ပြီး ခြောငြိအပေါ်’

○ ‘အစာအိမ်ရောဂါ ဖြစ်ဆဲလက္ခဏာများကတော့...

- ၁။ ရင်ညွန့်တွင် အောင့်ခြင်း၊ ပူခြင်း၊ အစာတင်းနေသလို ဖြစ်ခြင်း။

- ၂။ လေချဉ်တက်ခြင်း၊ ပျို့အန်ခြင်း၊
- ၃။ ခေါင်းကိုက် ခေါင်းပူးခြင်း။
- ၄။ ဝိုက်ထဲတွင် မအိမသာဖြစ်ခြင်း။
- ၅။ အစာအိမ်ထဲတွင် တစ်စုံတစ်ရာ ရှိသလို ခံစားရခြင်း။
- ၆။ အကြောတက်ခြင်း။
- ၇။ ဝမ်းသွားလိုစိတ်ရှိခြင်း။
- ၈။ အချို့နေရာတွင် အောင့်ခြင်း။
- ၉။ အစာအိမ် ရောင်ခြင်း၊ အနာဖြစ်ခြင်း။
- ၁၀။ အူသိမ်ပိုင်းအနာဖြစ်ခြင်း စတဲ့ အကြောင်းအချက်များဟာ အစာအိမ်ရောဂါဖြစ်ဆဲ လက္ခဏာများ ဖြစ်ပါတယ်။
- ▲ 'အစာအိမ်ကို အခြေခံပြီး ခြစ်တတ် တဲ့ လေထိုး၊ လေအောင့် လေနာ ကျေ ခြစ်ဆဲလက္ခဏာများကို ထက်ပြီး ဝေဠာဠာပေးပြီး ထား။'
- အစာအိမ်ကို အခြေခံပြီး လေထိုး၊ လေအောင့်၊ လေနာရောဂါရဲ့ ဖြစ်ဆဲ လက္ခဏာတွေကတော့...
  - ၁။ အသားအရေ ခြောက်ကပ်ခြင်း။
  - ၂။ ခန္ဓာကိုယ်နဲ့ မျက်စိ စတဲ့ ယသားရုပ်တို့ ကျန်မရခြင်း။
  - ၃။ အသားအရေ စမ်းကြည့်ရင် အမြဲ ကြမ်းပြီး အေးစက်နေခြင်း။
  - ၄။ ရုတ်တရက် အမျက်ဒေါသ ထွက်တတ်ခြင်း။ ကြောက်တတ်ခြင်း။
  - ၅။ ရုပ်လက္ခဏာ မကြည့်လင်၊ ဖိုပြည့်ခြင်း။
  - ၆။ အစာအိမ်တွင် အစာမရှိဘဲ ပူလောင်ပြီး အနိုးထခြင်း၊ တိုးဝှေ့နေခြင်းကြောင့် အလွန်အောင့်ခြင်း။
  - ၇။ လေတက်တဲ့အခါ အချဉ်နဲ့ နံလာပြီး အနိုးတက်လာခြင်း၊ အချဉ်ပေါက်ခြင်း။
  - ၈။ အစာအိမ် ရောင်လာခြင်း။
  - ၉။ လည်ချောင်းနာပြီး အစားအစာ

မျိုးမရခြင်း။

၁၀။ အန်သောအခါ သွေးစနဲ့ အမြှေးဖတ်များပါလာခြင်း စတဲ့ လက္ခဏာများဟာ အစာအိမ်ကို အခြေခံပြီးဖြစ်တဲ့ လေထိုး၊ လေအောင့် လေနာရောဂါ လက္ခဏာများ ဖြစ်ပါတယ်။

▲ 'အစာအိမ်အချဉ်ပေါက် ကျေ၊ အစာအိမ်အနာကျေ၊ ကုသုံး အကျဉ်းကို ထက်ပြီး ဝေဠာဠာပေးပြီး'

○ အစာအိမ် အချဉ်ပေါက်ရောဂါရဲ့ ကုသုံးကတော့ နန္ဒင်းပုန်အစစ်(၁) ကျပ်သာ။ နို့သားဖြူပုန်(၁)ကျပ်သာ။ စားဆော်ဒါ(၁)ကျပ် (၈)ပဲသာ။ ယောက်သွားနို့ပြာ(၁)ကျပ် (၈)ပဲသာ။ သောက်ဆေး(၅)မျိုး ဆေးချိန်(၁၂)ကျပ် (၈)ပဲသားကို သမအောင် ရောစပ်ပြီး... တစ်ကြိမ်လျှင် ဆေးလက်ဖက်ရည် ဖွန်း တစ်ဖွန်းခန့် နံနက်၊ နေ့လယ်၊ ညနေ တစ်နေ့(၃)ကြိမ် ရေခွေးနဲ့ သောက်ရပါမယ်။ အဲဒီနည်းအတိုင်း သောက်သွားရင် (၇)ရက်မှ (၁၅)ရက်အတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အစာအိမ်အနာ ကုသုံးကတော့ အစားအစာ မစားမီ ဆေးတစ်မျိုးနဲ့ အစားအစာစားပြီး ဆေးတစ်မျိုး။ ဆေးနည်းနှစ်မျိုးနဲ့ ကုသရပါတယ်။ အစားအစာမစားမီ ဆေးတစ်မျိုး ကတော့ ပိတ်ချင်းသီး ကြာဗလီး၊ သိန္ဓောစတဲ့ ဆေး(၃)မျိုးကို (၁)ကျပ်သားစီ ဆတူရောစပ်ပြီး ဆေး လက်ဖက်ရည် ဖွန်း တစ်ဖွန်းခန့် အစာမစားမီ (၁၅) မိနစ်ခန့် ကြိုတင်ပြီး ရေခွေးနဲ့သောက်ရပါမယ်။

ဆေးစားပြီး (၁၅)မိနစ်မှ မိနစ်(၂၀) ကြာရင် ထမင်းဖြစ်စေ၊ အာဟာရဖြစ်မယ့် အစားအစာဖြစ်စေ စားနိုင်ပါ

တယ်။ အဲဒီအစာမစားမီ ဆေးသောက်ပြီး အစာစားပြီး (၁)နာရီခန့်ကြာရင် ဆေးအမှတ်(၂) မတဲမြင်နိုင်ကုန်းဆေး တစ်ဆင့် ဆေးအမှတ်(၃) နွယ်ချိုကဲ ဆေး နှစ်ဆကို သမအောင် ရောစပ်ပြီး ဆေးလက်ဖက်ရည်ဖွန်း တစ်ဖွန်းခန့် ရေခွေးနဲ့ သောက်ရပါမယ်။

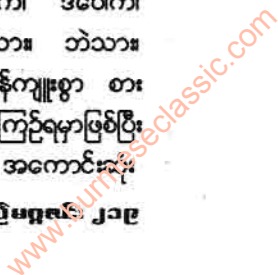
အဲဒီနည်းလမ်းအတိုင်း နံနက်စာ မစားမီ ဆေးတစ်ကြိမ်သောက်ပြီး အစာစားပြီး တစ်နာရီခန့်အကြာ ဆေးတစ်ကြိမ်၊ ညနေ(၄)နာရီခန့်မှာလဲ အဲဒီနည်းအတိုင်း (၂)ကြိမ်၊ တစ်နေ့ (၄)ကြိမ်သောက်သွားရင် အစာအိမ် အနာဟာ (၇)ရက်မှ (၁၅)ရက်အတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

▲ 'အစာအိမ်ကျေ၊ မမြစ်အောင် ကြိုတင်ကာကွယ်ရည်များကို ထက်ပြီး ဝေဠာဠာပေးပြီး'

○ အစာအိမ်ရောဂါ မဖြစ်အောင် ကြိုတင် ကာကွယ်ဖို့ဆိုရင် နံနက် ထမင်းစားချိန်နဲ့ ညနေထမင်းစားချိန်ကို ပုံမှန်သတ်မှတ်ပြီး စားရပါတယ်။

ညမာ- နံနက်(၁၀)နာရီမှ နံနက်စာ ထမင်းစားပြီး ညနေ ထမင်းစားချိန်ကို (၄)နာရီ (သို့မဟုတ်) (၅)နာရီ သတ်မှတ်ပြီး ပုံမှန် စားရပါတယ်။ ဖြည့်စာအဖြစ် စားမယ်ဆိုရင် နေ့လယ်ချိန်မှာ လက်ဖက်ရည်နဲ့ မုန့် ဖြစ်စေ အာဟာရဖြစ်မယ့် အစားအစာ တစ်မျိုးကို စားရပါမယ်။ အဆာမခံရပါဘူး။

ဆီကြော်မှုန့်များ၊ ကောက်ညှင်းပါ တဲ့မှုန့်များ၊ လက်ဖက်၊ ဒံပေါက်၊ အုန်းထမင်း၊ ဝက်သား၊ ဘဲသား၊ အမဲသားများကို လွန်ကျူးစွာ စားသောက်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ရမှာဖြစ်ပြီး လုံးဝ ရှောင်ကြဉ်ရင် အကောင်အထည်

ဖြစ်ပါတယ်။

အထူးသဖြင့် လူကို အကျိုးပြုတဲ့ ဓာတ် လုံးဝမပါတဲ့ တညင်သီးကို လုံးဝရှောင်ကြဉ်ရပါမယ်။ ဆန်ကြမ်း မစားဘဲ ဆန်ချောကို စားရပါမယ်။

ဥပမာ။ ငစိန်ဆန်၊ ဧည့်မထဆန် မစားဘဲ မီးဒုံးဆန်ဖြစ်စေ၊ ငကျွဲဆန် ဖြစ်စေ တစ်မျိုးမျိုးကို ချက်စားရပါ မယ်။

ရာသီစာဖြစ်တဲ့ ပန်းသီး၊ လိမ္မော် သီး၊ ကျွဲကောသီး၊ စပျစ်သီး၊ နဂါး မောက်သီး၊ သရက်သီး၊ ထောပတ် သီး စတဲ့ အသီးအနှံများကို အစာလဲ ဆေး၊ ဆေးလဲ အစာအဖြစ် စားသုံး ရပါမယ်။

တစ်ပတ်ကို ငါးရံ၊ ငါးကြင်း၊ ငါးမြစ်၊ ချင်း စတဲ့ ရေချိုငါး တစ်မျိုးမျိုးကို (၂)ကြိမ် စားရပါမယ်။ ကြက်သား၊

ဆိတ်သား အသားတစ်မျိုးမျိုးကို တစ်ပတ်(၂)ကြိမ် စားသင့်ပါတယ်။ ကန်စွန်းရွက်၊ မုန်လာရွက်၊ ဂေါ်ဖီ၊ ပန်းဂေါ်ဖီ၊ ပန်းဂေါ်ဖီစိမ်း၊ မုန်လာဥ၊ မုန်လာဥနီ စတဲ့ အသီးအရွက်များကို နေ့စဉ် တစ်မျိုးမျိုးပါအောင် ချက်ပြုတ် စားသင့်ပါတယ်။

အပူ၊ အစပ် အစားအစာများ၊ တစ်ဖက်သတ် ချဉ်လွန်း၊ ချိုလွန်းသော အစားအစာများကို လုံးဝ ရှောင်ကြဉ် သင့်ပါတယ်။

အထူးသဖြင့် ဆေးလိပ်နဲ့ အရက်ကို လုံးဝ ရှောင်ကြဉ်ရပါမယ်။ ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန်တရား (၄)ပါးကို လွန်း၊ ယုတ်၊ လွဲမှား နေထိုင် မှုမျိုးကို ရှောင်ကြဉ်မယ်ဆိုရင် အစာ အိမ်ရောဂါသာမက ရောဂါအမျိုးမျိုးကို ကာကွယ်ပြီးသား ဖြစ်ကြောင်း ပြောပါ

ရခေ' **▲ 'ကျေးဇူးတင်စိတ်' ထားမှ**
○ 'ဆရာမဒေါ်မြင့်စန်း (သိမ်ဖြူ) ဆက်သွယ်နိုင်တဲ့ လိပ်စာ' တော့...

ဆရာမ ဒေါ်မြင့်စန်း(သိမ်ဖြူ)
နန်းစန္ဒာတိုင်းရင်းဆေးကုခန်း
အမှတ်(၂၃) ဟံသာလမ်း
စမ်းချောင်းမြို့နယ် ရန်ကုန်မြို့
ဖုန်း-၀၀ ၅၀၀၇၀၀ ၀၉-၃၀ ၉၇၇၂၅၅
၀၉-၅၀ ၀၂၄၆၂
ဆေးခန်းဖွင့်ချိန်
နံနက်(၇)နာရီမှ ညနေ (၅)နာရီထိ
ဥပယ်နေ့တိုင်း ဝိတ်သည်။

ပြောင်းမြဲ မောင်ယဉ်တင့်

စာမျက်နှာ (၂၂)မှ အဆက်

နောက်ပြီး ဦးဆွတ္တန်က ဓာတ်တော်ကို အခိုင်အမာနဲ့ ပြောပြတော့ နောင်တစ်ချိန်မှာ ပြောပြနိုင်ပါလိမ့်မယ် ဟု ဆရာဦးဆွတ္တန်က ဆိုသည်။ ဓာတ်တော်ကို လိုက်နာသူများ ကျွန်ုပ်တို့ နှစ်ဦးကြားမှာ စာအုပ်လေးသည် ပန်ကာလေးကြောင့် တဖျပ်လျှပ်လျှပ်နေ၏။

ဦးဆွတ္တန်သည် သူ၏ စာအုပ်လေးကို ဆွဲယူလိုက်သည်။ သူ၏ စာအုပ်ထဲမှပါသောနည်းကို နှစ်ဦးကြားကနေတစ်နေရာမှ သူက ထိုနည်းကို နှစ်ဦးကြားသော်လည်း ကျွန်ုပ်ပါနှစ်ဦးကြား မည်ဟု ထင်ထားစာန်တူသည်။ သို့သော်...

ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် ထိုနည်းကို နှစ်ဦးကြားသည် မနှစ်ဦးကြား သည်ကို ဘာမှ မပြောလိုသေးပါ။ နောင် အပင်ပန်ဆဲစီရင်ပြီး မီးထွန်းမှသာ ကိုယ်တွေ့များ ပြောပါဦးမည်။

ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ယောက်သည် ပညာရပ်တစ်ခုကို ဆွေးနွေးပြီး သွားသည်။ ထိုင်နေရာမှ မထနိုင်ကြသေးပါ။

အိမ်၏ အပြင်ဘက်တွင် နေပူကဲ့ကျဲတောက်နေသည်။

နေပူချိန်နှင့် ခရမ်းရောင်သည် ကျွန်းမာရေကို ထိခိုက် ကြောင်း နေ့စဉ် သတင်းထုတ်ပြန်ချက် ကြားဖူးသော ဦးဆွတ္တန်သည် စာအုပ်လေးနှင့်အတူ နေရာမှ နုတ်ထွက် ထွက်သွားသည်။

လွန်လွန်ကဲကဲ အပူချိန်ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် ရေ လိုလာသည်ကား မှန်ပါသည်။

သို့သော် ဘာဆိုတာမှ လုပ်ချင်စိတ် မရှိတော့ပါ။ ကိုယ်၏ စားဝတ်နေထိုင်ရေးအတွက် နံနက်အိပ် နိုးသည်နှင့် လုပ်ရမည့် အလုပ်တွေကို စဉ်းစားထားရသော် မလုပ်တဲနေလျှင် မရပါ။ ကျွန်ုပ်ရော ဦးဆွတ္တန်ပါ လုပ် ရမည်ဖြစ် သည်။

လုပ်ငန်းအားလပ်သော ရက်မှာ ရုက္ခဗျူနယ်တစ်ကလေး ချွင်းပည့် နည်းသစ်ကို တကယ်ဖြစ်မဖြစ် စဉ်းစဉ်းစားစား သုတေသန ပြုကြည့်တော့မည်ဖြစ်ရာ...

ခေတ်ပြန်(မြင်စွဲ)

ရုက္ခစိုးနတ်တင်က

ယာဘ်ရွှင်သည်

စော်မြော် (မြင်းမူ)

မေလဆန်းပိုင်းက ဖြစ်သည်။
ငုတ်တုတ်လေပန်ကာမှ မြင်းခြံမြို့
၏ အပူချိန်သည် (၄၃)သို့ ညွှန်းပြနေ
ပါသည်။ အပူချိန်နှင့် ခရမ်းရောင်ဖြင့်
တက်သောကြောင့် ကျွန်ုပ်သည်
ကိုယ်၊စိတ်ပင်ပန်းလျက် ငရဲပြည်သို့
အကြိုရောက်နေရောလား မှတ်ထင်
မှားနေသည်။

ထိုသို့ အပူဒဏ်ကို ခံစားနေရသော်
လည်း အစပြု တွက်ထားပြီး ဆုံးခန်း
တိုင် မရောက်သေးသော သူဌေးတစ်ဦး
ဇာတာကို အာယုဒါယ (သက်တမ်း
ရှည်၊ မရှည်) တွက်နေ၏။ ချွေးတပြိုက်
ပြိုက် ကျစ်လျက်ရှိသည်။

ထိုသို့ ရှိနေစဉ်...
အမှတ်(၆)ရပ်ကွက်မှ ဗေဒင်ဆရာ
ဦးဆွေညွန့်သည် စာအုပ်တစ်အုပ်ကို
ကိုင်လျက် ရောက်ရှိလာသည်။

'ချွေးတဒီးဒီးနဲ့ ဘာအလုပ်များ
အရေးကြီးနေလဲ ဆရာ'
ဟု မေးလိုက်သည်။

'အာယုဒါယ တွက်နေတယ်'
ဟု ကျွန်ုပ်က စိတ်မပါဘဲ စကားကို
တုံ့နှေးနှေးဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

'အာယုဒါယဆိုလို့ ပြောစရာစကား
တစ်ခု အမှတ်ရသေးတယ်'

ဟု ဦးဆွေညွန့်က ပြောလိုက်သည်။
ကျွန်ုပ်က ခေါင်းမောကြည့်ပြီး...

'ဘာများတုံး'
ဟု မေးလိုက်သည်။

'ဪ သတ္တရာစ် ၁၀၀၀ ပြည့်နှစ်၊
တော်သလင်းလဆန်း (၁၀)ရက်နေ့မှာ

သာလွန်မင်းတရားကြီး အနိစ္စရောက်
လိမ့်မယ်လို့ အစာဂရုမင်းဆရာ
ပုဏ္ဏားတော် ပညာရှိကြီးက မှန်ကန်စွာ
ဟောပြောနိုင်ခဲ့တယ်လို့ ဆိုထားတယ်။
ဆရာ အခုတွက်နေတဲ့ အာယုဒါယ
တွက်နည်းလဲ အတူတူပဲလားလို့ မေး
ချင်တာပါ'

ဆရာဦးဆွေညွန့်သည် ကျွန်ုပ်
တွက်နေသော ပညာရပ်ကို ချည်ပြီး
တုတ်ပြီး စကားနှင့် ပြောလိုက်သည်။

'အတူတူပဲလေ'
ဟု ရယ်သွမ်းသွေးကာ ပြီးပြီး
ပျောက်ပျောက် သဘောဖြင့် ပြန်လည်
ပြောလိုက်သည်။

'ကဲ ဆရာမော် နောက်မှ ဆက်
တွက်ဗျာ၊ ဆရာ့ကို ဟောဒီစာအုပ်ထဲ
မှာပါတဲ့ နည်းကို ပြချင်လို့ နေပူပူမှာ
လာခဲ့တာ'

ဟု ပြောလိုက်သည်။
ဆရာဦးဖင်မော်က...

'ဘာနည်းများလဲ
ဟု မေးလိုက်သည်။

'ဆရာ သိရအောင် ဖတ်ကြည့်ပါဦး'
ဟု သူပြချင်သော နေရာကို စာရွက်
ခေါက်ထားပြီး ရှေ့သို့ ထိုးပေးလိုက်
သည်။

သူ ပြသော နေရာသို့ ကြည့်လိုက်
သောအခါ အောက်ဖော်ပြပါအတိုင်း
ရေးမှတ်ထားသော စာများကို မြင်
တွေ့ရလေသည်။

**"ရုက္ခစိုးနတ်တင်က ယာဘ်ရွှင်
မယ့်နည်း"**

ဟု နာမည်တပ်ထားသည်။
ဦးဆွေညွန့်ကို ကျွန်ုပ်က ကြည့်
လိုက်သည်။ သူက အဝေးတစ်နေရာ
ဆီသို့ ငေးမောနေသည်။

'အင်း... ဒီစာအုပ်ထဲက နည်းက
စဉ်းစားစရာပဲ'

ဟု သူ ကြားသွားအောင် ကျွန်ုပ်က
ပြောလိုက်သည်။ ထိုအခါမှ သတိဝင်
လာဟန်ရှိသည့် ဦးဆွေညွန့်က...

'ဘာမှ မစဉ်းစားနေနဲ့ စာကိုဆုံး
အောင် ဆက်ဖတ်ပါဆရာ'

စာကို ဆက်ဖတ်ကြည့်ရာ...
လာဘ်လာဘရွှင်လိုသူ၊ ရောင်းဝယ်

ကောင်းလိုသူ၊ လုပ်ငန်းလုပ်နေရသော်
လည်း ငွေဝင်ခက်ခဲနေသောသူ၊ ချေး
ထားသော ငွေအတွက် စိတ်သောက
များနေသူ...

အထက်ပါလူတို့သည် ဤအင်းကို
မီးထွန်းစေလိုပါသည်။ အင်းကို
မီးထွန်းရသဖြင့် လိုအင်ဆန္ဒ ပြည့်ဝ
မည်ဖြစ်ကြောင်း အာမခံပါသည်။

အင်းကို စီရင်မည့်နည်းမှာ...

သန့်ရှင်းသော ပိုင်းကိုင်စက္ကနပ်စ် မီးတွက်
ဖတ်လည် ကိုယ်တိုင်ရေးပါ။

ဝါးကွက်အင်း၏ ထောင့်လေးထောင့်က
 “ရုက္ခဒေဝီ”၏ “ဒေဝတာပူဇော်ယော
 တယာ တုဗ္ဗဝိယယ”ကို ပြင်းသွားရေး
 ထိုးနောက် “စတုလသံ”ကိုရေး၊ အလယ်
 ကွက်မှာ (၁) စသော (၇)နံကိုရေးပါ။
 အင်းကို (၃)ရွက်ရေးပြီး ဖယောင်း
 တိုင်မှာ တစ်တိုင်လျှင် တစ်အင်းပတ်ရ
 သည်။ ဖယောင်းတိုင်များကို အမွှေးနံ့
 သာနှင့် ပက်ဖျန်းပါ။

‘ဥ ဒေဝတာ ပူဇော်ယော တယာတုဗ္ဗ
 ဝိယယ’

ဂါထာနှင့် (၃၇)ခေါက် ရွတ်ဆိုပေး
 ပါ။ အင်းပုံစံမှာ အောက်ပါအတိုင်း
 ဖြစ်ပါသည်။ အင်းသွားနိုင်ရန် နံပါတ်
 စဉ်ကိုကြည့်ပြီး ရေးသွင်းပါ။

၇	ဒေ	ဋ	ယေ	ကွ-
၁	၅	၁၆	၁၁	၂
တု	တော	စ	ဝ	ဝိ
၁၅	၁၀	၂၁	၆	၁၇
မ	ဘံ	၁၇	တု	ဝ
၂၀	၂၄	၂၅	၂၂	၁၂
၆	ယာ	လာ	ယ	တာ
၉	၁၄	၂၃	၁၈	၇
ဝါ	မ	ပူ	တ	ဒေ
၄	၁၉	၈	၁၃	၃

ဤအင်းကို နတ်ကြီးသော
 သစ်ပင်သို့ဖြစ်စေ၊ နတ်ကွန်း၊
 နတ်စင်ရုံသော သစ်ပင်သို့ဖြစ်စေ
 သွားရောက်ပူဇော်ရမည်။

မပူဇော်မီ အမွှေးနံ့သာနှင့် နတ်စင်
 (သို့မဟုတ်) သစ်ပင်ကို ဖျန်းပါ။ မိမိ
 တတ်နိုင်သည့်မှန်ကို တင်သပါ။ လှပ
 သော ပန်းကို တင်ပါ။

ပြီးလျှင် မိမိအလိုရှိရာ ဆုတောင်း
 ပြီး အင်းကို မီးထွန်းပါ။ သုံးရက်ဆက်
 တိုက် ထွန်းနိုင်ပါက ပိုမိုကောင်းပါ
 သည်။ တစ်လအတွင်းမှာ ကောင်းကျိုး

၂၂၂ နက္ခတ္တရေးခြေခံမဂ္ဂစင်း

သိသာပါမည်။
 မည်သည့်ဆရာ၏နည်းဟု ဖော်ပြ
 ထားခြင်းမရှိပေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆို
 လျှင် လောကီပညာရပ်တိုင်း အဆင့်
 ဆင့် လက်ဆင့်ကမ်းသည်က များ
 သည်ဟု ရေးထားသည်။ စာအဆုံး
 မှာ...

ယုံကြည်သူလုပ်ပါ။ မယုံလျှင် မလုပ်
 နှင့် စာကို တုံးတိတ်ရေးပြီး ရပ်ထား
 သည်။ ကျွန်ုပ်က စာကို ဖတ်ပြီး
 လျှင်...

‘အင်း...စဉ်းစားစရာပဲ’
 နောက်တစ်ကြိမ် ပြောမိသွားသည်။
 ‘သိပ်ယုံကြည်မှု မရှိတူးလို့ ပြောချင်
 တာလား’

ဟု အသံနေထားဖြင့် ဦးဆွေ
 ညွန့်က မေးလိုက်သည်။ ဆရာ
 ဦးစင်မော်သည် အားတုံ့အားနာ
 သွားဟန်ဖြင့်...

‘ယုံကြည်တယ်။ မယုံကြည်
 ဘူးလို့ ပြောရမှာ စောနေသေး
 တယ်။ ဘာကြောင့်ဆိုတော့
 ကိုယ်တိုင် မလုပ်ရသေးဘူး။ လုပ်
 နေကျနည်းတွေတောင်မှ ဖြစ်တဲ့
 အခါမှာဖြစ်၊ မဖြစ်တဲ့အခါမှာ မဖြစ်
 တော့ စဉ်းစားစရာပဲ။ လေ့လာသင့်

တဲ့နည်းပဲလို့ ဦးဆွေညွန့် အမေးကို
 ဖြေချင်တယ်’

ဟု ပြောလိုက်သည်။ ဦးဆွေညွန့်
 သည် စိတ်ကျေနပ်ဟန် မရှိဘဲ တစ်စုံ
 တစ်ခုကိုပြောရန် စဉ်းစားနေဟန်တူ
 သည်။

‘ဆရာ့ကို တစ်ခုတော့ ပြောကြည့်
 မယ်’

ဟု ဦးဆွေညွန့်က ပြောသည်။

‘ဘာများ ပြောဦးမှာလဲ’

ဟု ပါဝါမျက်မှန်မပြီး ဆရာ
 ဦးစင်မော်က မေးလိုက်သည်။ ဦးဆွေ

ညွန့်က ဆက်ပြောသည်မှာ...
 ‘ဆရာဖတ်ဖူးချင် ဖတ်ဖူးမယ်။
 ငါးရာ့ငါးဆယ်ဇာတ်တော် ကုဏ္ဍက
 ပူဇော်တာမှာ...’

“ရွာသူရွာသားများသည် မိမိတို့၏
 ဆိုင်ရာ ရုက္ခစိုးနတ်များကို ပူဇော်၍
 အသီးသီး ကျင်းပကြစဉ် ဆင်းရဲသား
 တစ်ယောက်သည် အခြားသော လူ
 များလို ဖွယ်ဖွယ်ရာရာ မပူဇော်နိုင်
 သဖြင့် ကြက်ဆူပင်စောင့်နတ်ကို
 ဆန်ကွဲဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော မုန့်
 အနည်းငယ်နှင့် ရေတစ်ပုတ်မျှကို
 ပူဇော်သည်။

ကြက်ဆူပင်စောင့် ရုက္ခစိုးနတ်
 သည် ဆန်ကွဲမုန့်နှင့်ရေတစ်ပုတ် ပူဇော်
 သော ဆင်းရဲသားကို ကျေးဇူးဆပ်
 သည့်အနေဖြင့် ကြက်ဆူပင်အောက်ရှိ
 ရွှေအိုးများ ပေးသည်။

ဆင်းရဲသားသည် သူဌေးဘဝသို့
 ရောက်သွားသည်”

ဟု ဆိုတယ်’

ဟု ဦးဆွေညွန့်က ပြောလိုက်သည်။

‘တော်လောက်ပါပြီ ဦးဆွေညွန့်’

ဟု ဦးစင်မော်က ပြောလိုက်သည်။

ဦးဆွေညွန့်သည် စကားကို ရပ်ထား
 လိုက်သည်။ ဆရာဦးစင်မော်က
 ဆက်ပြောသည်။

‘ဒီ ရုက္ခစိုးနတ်တင်မှ လာဘ်ရှင်
 မယ့်နည်း ကိုယ်တိုင် စမ်းသပ်ကြည့်ပါ
 ဦးမယ်’

‘ဆရာ စမ်းသပ်ကြည့်ပါ။ ထူးခြားမှု
 ရှိမရှိကို ပြောပြပါဦး’

ဟု ဦးဆွေညွန့်ကပြောသည်။

‘အေးဗျာ သာမည စိတ်ချမ်းသာမှု
 ရအောင် လုပ်ပေးသော အင်းစီရင်
 နည်းတော့ ဖြစ်မယ်မထင်ပါဘူး။
 ကတညုတ ကတစေဒိ သဘောအ
 အကျိုးရှိနိုင်ပါတယ်။

ခွေးတောက်ရွက်နှင့်

ကြက်သားအရည်သောက်ဟင်း

သက်ရှိသတ္တဝါ ဟူသမျှတို့သည် "သဗ္ဗေသတ္တာ အာဟာရဋီတိကာ" ဟု ဆိုအပ်သော အစာအာဟာရ အပေါ်တွင် မှီတည်၍ အသက်ရှင် လှုပ်ရှား သွားလာနေရပေသည်။

ထိုသို့ မိမိ၏ ခန္ဓာကိုယ် ကြံ့ခိုင် တည်မြဲ၍ အသက်ရှင် ရပ်တည်နိုင်စေ ရန်အတွက် စားသောက်အပ်သော အစာအာဟာရတို့တွင် စားသုံးသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အသက်အရွယ်(ကြီး၊ငယ်၊ လတ်) အရွယ်(၃)ပါးနှင့် ရုပ်ခန္ဓာတွင် စွဲကပ်နေသော အနာရောဂါ အမျိုး အစား၊ အနုအရင့်၊ ရာသီဥတုစက်ဝန်း က...

လူတို့အပေါ် စိုးမိုးခြယ်လှယ် မင်းမှု နေမှု စသည့် အကြောင်းတရားတို့၏ အပေါ်တွင် နှိုင်းနှိုင်းချိန်ချိန် "သတိပညာ"ဖြင့် စားသောက်သုံး ဆောင်ကြမည်ဆိုလျှင်...

လူသားတို့ စားသောက်သမျှသော အစာအာဟာရ အပေါင်းတို့သည် "စားတတ်လျှင်...ဆေးအဖြစ်သို့" သက်ရောက်၍ "မစားတတ်ခဲ့လျှင် ဘေးအဖြစ်" အဖြစ်ပြု၍ အစာ အာဟာရ ခိုက်သည့်ဒဏ်ကြောင့် ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်ကြီး ညှိုးနွမ်း၍ အနာ ရောဂါကို ဖြစ်ပေါ်စေပါသည်။

သို့ပါ၍ လူသားတိုင်း နေ့စဉ်နှင့်အမျှ မကင်းနိုင်ကြသော စားသောက်သမျှ သော အစာအာဟာရ အပေါင်းတို့ကို အာဟာရ ရသဗေဒ သိမှုအဖြာဖြာ ဆေးပညာအမြင်ဖြင့် ချင့်ချိန်၍ စားသုံး နိုင်ကြစေရန် စာရေးသူမှ စေတနာ အရင်းခံဖြင့် လစဉ် တင်ဆက်ပေးပါ မည်။

မိသားစု ကျန်းမာရေး အတွက်

တန့်ဆေး လွန်ဆေး နှိုင်းနှိုင်းချိန်ချိန် စားသောက်ရမည့် အစားအစာများ (၁)

မင်းချွမ်းမြေ (ပုသိမ်)

အိမ်ကြက်သား(မြန်မာကြက်သား)ကို သုံး၍ ချက်ပြုတ်မှသာ အစွမ်းအာနိသင် ရှိပါသည်။(မွေးမြူရေး ကြက်သားကို မသုံးရပါ။)

မြန်မာအာဟာရ ဗေဒကျမ်းတစ်ဆူ ဖြစ်သော ဥတုဘောဇနသင်္ဂဟကျမ်း တွင် တောကြက်သား (အိမ်ကြက်)သည် ဆူ၏။ ဝစေတတ်၏။

သလိပ်ပွားစေ၍ လေ၊ သည်းခြေကိုခိုင်၏။ ခွန်အား

ထို့ကြောင့် စာရှုသူ မိဘပြည်သူများ အတွက် ပထမဦးဆုံး အရပ်ထဲတွင် လူပြောများပြီး စားသုံးနေကြသည့် ကစော်သမားများ၊ အလုပ်ကြမ်း လုပ်ကြသူများ၊ ဒုလ္လာညောင်းကိုက် ရောဂါရှင်များအတွက်...

ဒဏ်ကြေစေသည့် "ဆေးဖက်ဝင် ဟင်းလျာ"အဖြစ် စားသုံးကြသော "ခွေးတောက်ရွက်နှင့် ကြက်သား အရည်သောက်ဟင်း"အကြောင်းကို တင်ပြပေးပါမည်။

ထိုဟင်းကို စီမံချက်ပြုတ်မည်ဆို လျှင် (ဆေးဖက်ဝင် ဟင်းလျာအဖြစ် ချက်မည်ဆိုလျှင်) ကြက်သားကို

ကုန်ခန်းသောအနာ၊ အော့အန်သော အနာ၊ ချမ်းဖျား တုန်ဖျား၊ နာလန်ထစ ရောဂါများနှင့် သင့်တော်သည်ဟု ညွှန်းဆိုထားပါသည်။

သို့သော် ခွေးတောက်ရွက်မှာက အစာကြေ ဝမ်းဗီးတောက်၍ နှုတ်ကို ခြိန်စေတတ်သော ပူခါးသော အရသာ နှင့် ကာမဂုဏ်ကို အားပေးစေတတ် သော ဟော်မုန်းကို လှုံ့ဆော်ပေးစေ သည့် အာနိသင်ထူးရှိပြီး သွေးကို ပွားစေသည်။

အထူးသတိပြုရမည့် အချက်မှာ ခွေးတောက်ရွက်သည် သွေးပေါင်ချိန်၊ သွေးဖိအားကို တက်စေသည်။

ဝါယောဇာတ်၊ လေအား များစေသည့် အသီးအရွက်မျိုး ဖြစ်ပါသောကြောင့်...

ခွေးတောက်ရွက်နှင့် ကြက်သား အရည်သောက် ဒဏ်ကြေ ဆေးဖက် ဝင်ဟင်းကို သွေးတိုးရောဂါ မရှိသော ပုံမှန် သွေးပေါင်ချိန်ဖိအားရှိသူများ အတွက် ဒဏ်ကြေ အကြောပြေ၍ အားအင်ကို ပေးစွမ်းနိုင်ပါသော် လည်း...

သွေးတိုးရောဂါ၊ နှလုံးရောဂါနှင့် ကျောက်ကပ်အားနည်းသော ရောဂါ အခံရှိသူများနှင့် သွိုင်းရွိုက်ဂလင်း ပုံမှန် အလုပ်မလုပ်သော ရောဂါရှင် များအတွက်ကတော့ အန္တရာယ်ရှိစေ သည့် ဟင်းလျာ ဖြစ်နေပေသည်။

မိမိတို့ခန္ဓာကိုယ်တွင် အထက် ဖော်ပြပါ ရောဂါအခံရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်များ သည် ခွေးတောက်ရွက်နှင့် ကြက်သား အရည်သောက်ဟင်းလျာကို စား သောက်သုံးဆောင်ခြင်းကို ရှောင်ကြဉ် မည်ဆိုလျှင် အန္တရာယ်ကင်းစေပါ သည်။

ထို့ကြောင့် "စားတတ်လျှင်ဆေး... မစားတတ်လျှင်ဘေး" အဖြစ် အပြစ် ပြု အန္တရာယ်ပေးစေတတ်သော အစား အစာများ စာရင်းတွင်...

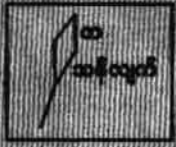
ထိုခွေးတောက်ရွက်နှင့် ကြက်သား ဟင်းလျာသည် ပါဝင်နေပါ၍ စာရွှေသူ မိတ်ဆွေအပေါင်းတို့ သတိပြု၍ ဆင်ခြင်စားသုံးနိုင်ကြစေရန် ရည်ရွယ် ၍ ဤဆောင်းပါးကို ရေးသားတင်ပြ လိုက်ပါသည်။

လူသားတိုင်း စားသမျှ ဆေးဖြစ်၍ ကျန်းမာပျော်ရွှင်နိုင်ကြပါစေ။

မင်းချမ်းမြေ့(ပုသိမ်)

စာမျက်နှာ (၂၁၇)မှ အဆက်

သေတ္တာဝေးဝေး၌ အမျိုးမျိုး
၁။ 'ဝ' အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထား သည့် သင်္ကေတမှာ လက်ညှိုးနှင့် ထက်လေးထိုးကြား ကြားသပတေး ပြိုဟပ်ခုံနှင့် ခေ့ပြိုဟပ်ခုံကြား တွင်ရှိပြီး ခေ့ပဒေသရာဇ်ထုရင် များ လက်ထက်က အသုံးပြု ကိုင်းဆောင်သော သန်လျက်နှင့် သတ္တန်ထုသဖြင့် သန်လျက် ဖော်ပြခြင်းအရ ခေါ်နိုင်ပါ သည်။

ဤ သန်လျက်သင်္ကေတကြောင့် ဦးစီးခေါင်းသောင် ဖြစ်ရခြင်း ဩဇာ အာဏာရှိခြင်း၊ ခွဲစွမ်းသတ္တိရှိခြင်း၊ စည်စိမ်ချမ်းသာ ပြည့်စုံခြင်းဆိုသော အကျိုးများ ရရှိစေနိုင်သည်။

၂။ 'ခ' အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထား သည့်မှာ လက်ထမ်းဆောက် ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်ခုံမှာ ဆောက် ဘက်သို့ ကွေးနေသော အိမ် ထောင်ဓမ္မလမ်းနှင့် သောကြာ ဂြိုဟ်ခုံဘက်မှ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်ခုံ ဘက်သို့ ထောင်ထက်နေသော သံတနေီလမ်း (ပြည်ပဆက် သွယ်ဓမ္မလမ်း)တို့ ထိတွေ့နေ ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤလမ်းကြောင်းကြောင့် ခင်ပွန်းနှင့် ခွဲခွာနေထိုင် လုပ်ကိုင်ရတတ်သည်။ ခင်ပွန်းဖြစ်သူမှာ နိုင်ငံခြားသဘော လိုက်သော အလုပ် (သို့မဟုတ်) နိုင်ငံ ခြားမှာ သွားရောက်လုပ်ကိုင်ရသူမျိုး

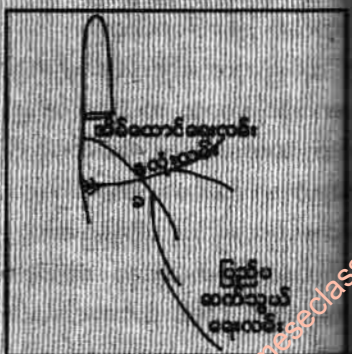
ဖြစ်တတ်သည်။
၃။ 'ဝ' အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထား သော သင်္ကေတမှာ အသက် လမ်းကြောင်း ဆောက်ခြေ လက်ခေ့နှင့်စွန့်၊ သောကြာ ဂြိုဟ်ခုံနှင့် တနင်္လာဂြိုဟ်ခုံ ကြား သောကြာဂြိုဟ်ခုံဘက် ပိုနီးသော ခေ့ရာမှာ ထည့်၍ သော ဝါးကြောင်းပြီး မင်္ဂလာအခြေ အခုံ ဖြစ်ပါသည်။

ဤမင်္ဂလာအခြေအခုံကြောင့် အိမ် တွင်အိမ်ပြင် ဆောင်ရွက်ပွယ်ကိစ္စများ ရွာတိုက် ကျွမ်းကျင်စွာ ဆောင်ရွက် နိုင်စွမ်းရှိခြင်း၊ သားသမီးခြေခံနှင့် ဥစ္စာပစ္စည်း ပြည့်စုံခြင်း ရှိမည်ဟု အလောထုတ်နိုင်သည်။

ကျွမ်းကျင် သူတစ်ယောက်ကတော့ အခြေ အားမရှိ ကြီးမားခြင်းတွင် မြို့ကြီးကြီးမှာ အပေါင်းခြင်း တွန့်ကူး ခက်ခဲ ခိုခင်းကြီး များကို ဦးဆောင်တည်ထောင် လုပ်ကိုင် ရခြင်း ဘိုးဘေးအောင်ခြင်း ဆည်းခံ ရှမ်းသာ ခြေခံခြင်းကို ဖြစ်ကြောင်းသည် လက္ခဏာပညာသုတ တို့မှာကြည့် စေ။

အောင်မြင်ကျော်ကြား ရှမ်းသာ ကြီးများအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင် (ဥပဒေဘွဲ့) လက္ခဏာပေဒင်ပညာသုတေသီ

သုဗ္ဗင် (မင်းကင်း)

ရွာပျက်နိမိတ်

ကင်းတပ်သည်မှ ရွှေတို မဟာနန္ဒာ ကန်သို့ သွယ်တန်း ဖောက်လုပ်ထား သော လက်ျာတူးမြောင်းနှင့် အရှေ့ အနောက် စီးဆင်းနေသော အင်တော ဆောင်းတို့ဆုံရာ ကုန်းမြင့်မို့ပေါ်မှနေ၍ အရှေ့အရပ်သို့ မျှော်ကြည့်လိုက်ပါက မြေနုကျွန်းမြေအဆုံး ဖီးဖြူကုန်းရွာ လေးကို ရွာဦးထိပ်ရှိ ရွှေအင်တုံစေတီ၊ ငွေအင်တုံစေတီနှင့်အတူ လှမ်းမြင်နေ ရသည်။

ရွာတောင်ဘက် မလှမ်းမကမ်း အင်တောရွာပျက်ကုန်းပေါ်ရှိ သက် အမ်းရင့် နန်ကျည်းပင်ကြီးနှင့်အတူ နတ်ကုန်းတစ်ခုကလည်း ရွာစည်းရပ် စည်းကို ကလနားသတ်ပေးသကဲ့သို့ အညံ့ရှိနေသည်။

လက်ရှိ ဖီးဖြူကုန်းရွာ၏ အခြေအနေ အ ရွာကြီးစာရင်းဝင် မဟုတ်ပေ။ အိမ်ခြေ သုံးဆယ်ရှိသည့် ရွာသိပ်ရွာ F.29A. October, 2015.

ငယ်မျှသာ။ သို့သော် ကျေးရွာအုပ်စု အမည်ပေါက် ဖြစ်သည်။ **ဖီးဖြူကုန်း ကျေးရွာအုပ်စု။**

ကျေးရွာအုပ်စုထဲတွင် ဖီးဖြူကုန်း ရွာ၊ မင်းကုန်း(က)ရွာ၊ မောင်းတိုင်ရွာ တို့ ပါဝင်သည်။ စင်စစ် မင်းကုန်း(က) ရွာသည် အိမ်ခြေနှစ်ရာကျော်ရှိပြီး အခြေခံပညာ အထက်တန်းကျောင်းခွဲ ရှိသည့်အပြင် စီးပွားရေးအခြေအနေ အထူးကောင်းမွန်သော်လည်း အုပ်စု အမည်မပေါက်။

ခေတ်အဆက်ဆက် ဖီးဖြူကုန်း အုပ်စုသည်သာ အမည်ပေါက် တွင်နေ မြဲ ဖြစ်သည်။ အတိတ်မှ သမိုင်း ကောင်း အစဉ်အလာများက ရွာဂုဏ် သိက္ခာကို ယခုအချိန်ထိ လွှမ်းမိုးထား သောကြောင့် ဖြစ်မည်ထင်သည်။

ပုဂံပြည်ရှင် နရပတိစည်သူမင်း (၅၃၆-၅၄၃)လက်ထက် သက္ကရာဇ်

၅၄၀ ပြည့်ခန့်တွင် ကင်းတပ်သည် တည်ဆောက်ရာ၌ မင်းမူထမ်း ရဲမက် တို့အား ဒေသအလိုက် တာဝန်ခွဲဝေ ကြပ်မတ် ဆောင်ရွက်တော်မူစေသည်။

ထိုအခါ မင်းမူထမ်းတို့၏ စီးတော် မြင်းတို့က ဖီးဖြူကုန်းရွာရှိ စပါးပျိုးခင်း များကို ဝင်ရောက် စားသောက် ဖျက်ဆီးသဖြင့် ဒေသခံ လယ်သမား တို့မှာ ကိုယ်စိတ်နှလုံး ညှိုးနွမ်းကာ ပူလောင်ပြင်းပြရွာ ခံစားကြရလေ သည်။

ရာသီဥတု မှိုမှိ၍ အချိန်ကာလ တွက်ချက်ပြီး စိုက်ပျိုးရသော လယ် သမားထုအတွက် ပထမဦးဆုံး ပျိုးခင်း ဖျက်ဆီးခံရခြင်း၊ ပျက်သွားခြင်းတို့ ကြုံ ရပါက ဒုတိယအကြိမ် ပျိုးထပ်ထောင် ရခြင်းသည် မရေရာ မသေချာဘဲ တစ်နှစ်အတွက် သီးနှံထုတ်ကုန် ဆင်း ယုတ် ကျဆင်းသွားမည် ဖြစ်သည်။

တစ်နှစ် သီးနှံအထွက်နှုန်း ဆုတ်ယုတ်သွားပါက စားဝတ်နေရေးအတွက် အကြွေးပင်လယ်တွင် နှစ်မြှုပ်နေရတော့မည်ကို ကြိုတင်တွေးမိသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

သက်ဦးဆံပိုင် ပဒေသရာဇ်ခေတ် ဖြစ်သဖြင့် မည်သူမျှ ရွှေ့နားတော်ကြားအောင် သံတော်ဦးမတင်ရဲဘဲ ဝမ်းတွင်းလိုက်ဆူ သည်းအူပြတ်မျှ ပူဆွေးသောကရောက်နေချိန် ရွာသူရွာသားများ၏ဒုက္ခကို မကြည့်ရက်သောသူကြီးက ခေါင်းဆောင်ကောင်းပီသစွာ နရပတိစည်သူမင်းမြတ် ရှေ့တော်မှောက် အရောက်ခစား၍ မမြင်းမချန်အဖြစ်မှန် တင်လျှောက်သည်။

ဘုရင်မင်းမြတ်လည်း အဖြစ်မှန်စုံစမ်း၍ ပြည်သူတို့ဘဝ မနစ်နာစိမ့်သောငှာ “ရွှေအင်တုံတစ်လုံး” ပေးသနားတော်မူလိုက်သည်။

ဘုရင်မင်းမြတ် ပေးသနားတော်မူလိုက်သော ရွှေအင်တုံကို ဖီးဖြူကုန်းရွာသားများသည် ထိုခွဲဝေငှာယူခြင်းမပြုဘဲ မင်းမြတ်၏ စာနာညှာတာသည့် စိတ်စေတနာကို တန်ဖိုးထားသည့်အနေဖြင့် ရွာဦး၌ “ရွှေအင်တုံစေတီ” တည်ထားပြီး ဘုရင်မင်းမြတ်အား ကြည်ညိုပါရန် နားတော်လျှောက်၏။

ဘုရင်မင်းမြတ်လည်း နှစ်ထောင်းအားရ ရှိတော်မူကာ နောက်ထပ် “ငွေအင်တုံတစ်လုံး” ချီးမြှင့် ပြန်သည်။ ချီးမြှင့်ခြင်းခံရသည့် ငွေအင်တုံကို ရွှေအင်တုံစေတီအနီးမှာပင် ပုံစံတူအရွယ်အစားတူ စေတီတော်တစ်ဆူ ထပ်မံတည်ထား၍ ဌာပနာသွင်းကာ “ငွေအင်တုံစေတီ” ဘွဲ့တော်ချီ ကိုးကွယ်ကြပြန်သည်။

(အင်တောချောင်းမှ ရွှေအင်တုံ)

၂၂၆ နက္ခတ္တရာဇ်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

ငွေအင်တုံစေတီတော် နှစ်ဆူအထိ နရပတိစည်သူမင်းမြတ် ကြံချီလာရန် မင်းလမ်းအဖြစ် အသုံးပြု ခင်းထားသော ရွှေခေတ်အုတ်ချပ်များသည် မြေသားထု ဖုံးလွှမ်းသွားသော်လည်း အချို့နေရာများတွင် တူးဖော်ပါက ယနေ့ထက်တိုင် တွေ့နိုင်ပါသေးသည်။ (စာရေးသူ)

သမိုင်းစာမျက်နှာထက် မော်ကွန်းမတက်ခဲ့သော ဤဖြစ်ရပ်လေးက ဖီးဖြူကုန်းရွာသားများ၏ ရဲဝံ့မှု သစ္စာရှိမှု၊ ကျေးဇူးသိမှုတို့ကို ဖော်ကျူးနေသကဲ့သို့ မဟာနန္ဒာကန်အထိ ဖောက်လုပ်ထားသော စည်သူတူးမြောင်း (ယခု တူးမြောင်း) ကြီးကလည်း နိုင်ငံတော် တည်ဆောက်ရာတွင် ဖီးဖြူကုန်းရွာသားများ တစ်တပ်တစ်အား ပါဝင်ခဲ့မှုကို အထင်အရှား သက်သေပြနေသည်။

မင်းကေရာဇ် မြှောက်စားမှုကြောင့် ညောင်ကုန်း၊ ဖီးဖြူကုန်း၊ အင်တောစသည် အစုသုံးစု ပေါင်းထားသော ဖီးဖြူကုန်းရွာသည် ဩဇာတိက္ကမကြီးမားလာကာ ရွာနီးချုပ်စပ်များက ရိုသေလေးစားလာရသည်။

ငြိမ်ငြိမ်ညောင်းညောင်း စီးဆင်းနေသော အင်တောချောင်း နှုတ်ခမ်းအထက်မှ ဖီးဖြူကုန်းရွာသည် ထင်ပေါ်ကျော်ကြားမှုနှင့်အတူ အလှကြီး လှပနေခဲ့သည်။

ဖီးဖြူကုန်း သူကြီးဦးတိုက်မောင်းမြင်းဝယ်လာသည်ဆို၍ ရှမ်းတပ်၊ ကျွန်းပင်ကုန်း၊ မင်းကုန်း၊ မင်းရွာတော၊ မောင်းတိုင်၊ ကြာဘက္ကံ စသော ရွာများမှ တခုတရ လာရောက်ကြည့်ရှုကြသည်။

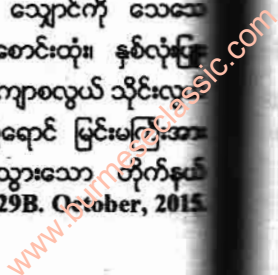
ကိုလိုနီခေတ် နယ်ပိုင်မြို့ပိုင်များ တိုင်းခန်းလှည့်လည်လာသည့် အခါမှ မြင်းကောင်းမြင်းသန်ကို မြင်ဖူးသည့် နယ်သူနယ်သားများအတွက် မိမိတို့ တိုက်နယ်သူကြီး မြင်းကောင်းကောင်း ဝယ်စီးလာသည်က ဂုဏ်ယူစရာ၊ မြင်းက အုန်းခွဲရောင်၊ မြင်းမ၊ ဖြစ်သော်လည်း လည်ဆံဖွားဖွားနှင့် ပေမီဒေါက်မီ။

‘မြင်းမကောင်းကောင်းရရင်လို နှစ်တကာနွံကရောပ၊ ရမယုံ စတော့ ကသံဇာက ရဲခဲတာ၊ အဟိုကတော့ အတွာယဲဗို ပိုက်ဆံကို ကျပ် မပြုပဲတူး မြင်းမက ဖီးရိုတယ်လေး မြင်းသာလေးပေါက်ရင် အရပ်ကျော် လေးတက်ကျသူး၊ စီရတာ ကောင်းချစ်ကတော့ သပ်ကွတ်ရော’

လာရောက် ကြည့်ရှုကြသူအားလုံးကို ဆေး၊ ကွမ်း၊ လက်ဖက်တို့ဖြင့် အကျအန ညှော်ခံကာ သူကြီးက ဤသို့ဆိုပြန်။

ကြည့်သူအချို့က မြင်းမ၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို ဖွတ်သပ်ကြည့်ကြသည်။ မြင်းမကလူကို ရန်မလုပ်။ ယဉ်လှသည်။

အုပ်ချုပ်ရေးရုံးစိုက်ရာ မြို့သို့သွားသည့်အခါ ဖြစ်စေ တစ်ရွာမှ တစ်ရွာသို့ အလည်အပတ် သွားသည့်အခါဖြစ်စေ ဆီခွဲနေသည့် သျှောင်ကို သေဆေးသပ်သပ် တစောင်းထုံး၊ နှစ်လုံးဖြူသေနှုတ်ကို ကျောစလွယ် သိုင်းလှလျက် အုန်းခွဲရောင် မြင်းမကြီးအား အသားကျ စီးသွားသော တိုက်နယ် F.29B. October, 2015

သူကြီးဦးတိုက်မောင်းကို တစ်နယ်လုံး အားကျသူမရှား။

အပြစ်လွတ် မြင်းမ ကောင်းကောင်း ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရခြင်းပင်လျှင် တိုက်နယ် သူကြီးအတွက် ဂုဏ်ယူစရာ ဖြစ်နေ သည်။ မျက်နှာ ပွင့်နေသည်။

သို့သော် အချိန်တန်၍ မြင်းမ မွေး လာသောအခါမှ သူကြီးဦးတိုက်မောင်း ရင်ကျိုးရလေတော့သည်။ မြင်းမမှ မွေးရာပါ မျက်စိစုံလုံး မမြင်သည့် မြင်းကန်းလေး မွေးလာသော ကြောင့်တည်း။

ထိုသံတိုက်ကို ဖုံးဖိထားသော်လည်း မရ။ တစ်ရွာလုံး လာရောက်ကြည့်ရှု ကြပြီး စုတ်တသပ်သပ်နှင့် ကရုဏာ ပွားကုန်ကြတော့သည်။ လာရောက် ကြည့်ရှုသူများထဲတွင် ဦးရန်ဝေး ဆိုသော သက်ကြီးရွယ်အို ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦးလည်း ပါသည်။

ဦးရန်ဝေးက နယ်နယ်ရရ ပုဂ္ဂိုလ် မဟုတ်။ လောကီရေးရာတွင် ကျွမ်း ကျင်လှသည်။ လောကီရေးရာ လုပ်ငန်းမှန်သမျှ ဦးရန်ဝေး မပါလျှင် မပြီး။ သူ၏ အကြံဉာဏ်ကို ရယူရခြေ ဖြစ်သည်။

‘ဘုရား...ဘုရား ဒုက္ခတော့ များကုန်ကြ တော့မှာ’

အမြင်အာရုံ လုံးဝ ချို့တဲ့နေသည့် မြင်းကလေးကို စေ့စေ့စစ်စစ် သေသေ ချာချာကြည့်ပြီး ဦးရန်ဝေး မျက်စိ မျက်နှာပျက်နေသည်။ လာကြည့်နေ သူတို့က ဦးရန်ဝေး၏ အပြုအမူကို နားမလည်။

‘ဘာဖြစ်လို့လဲဗျ’
‘သူကြီးမင်း မြင်းမက မြင်းကန်းလေး မွေးတယ်လေ’
‘အဲဒါဘာဖြစ်သလဲ ဦးရန်ဝေးရဲ့ မြင်းကောင်းကလဲ မြင်းကျိုးထွန်းချင်

ထွန်းမယ်။ မြင်းကျိုးကလဲ မြင်းကောင်း ထွန်းချင် ထွန်းမယ်။ ဒါ ကံတရားပဲလ ဗျာ။ ခင်ဗျားဟာကလဲ...’

သူကြီးအသံက အလိုမကျ ဖြစ်နေ သည်။

‘ကံတော့ ကံတရားပေါ့ သူကြီးရယ်။ ဒါ ကောင်တဲနိုဝီတ် မဟုတ်ဘူး။ မြင်းကန်း တစ်ရွာ ဆင်ကန်းတစ်ပြိုင်၊ ရွာတစ်ရွာ မြင်းကန်းတစ်ကောင် မွေးလာရင် ရွာပျက် မယ်။ အနည်းဆုံး ရွာမစည်တော့ဘူး။ ခြောက်သန်းသွားမယ်။

ပြီတစ်ပြီမှာ ဆင်ကန်းတစ်ကောင် မွေး လာရင် ပြီပျက်မယ်။ မည်ကာ မတ္တပြီ၊ ရွာသာသာရှိတဲ့ပြီအဖြစ် ကုန်နေရစ်မယ်။

ပြီးတော့ မြင်းလေးတိုင်နေတာ သေသေချာချာကြည့်ပါဦး။ နောက် ခြေနှစ်ချောင်းကား ပင်ချထိုင်ပြီး ဓမ္မထက်နှစ်ချောင်းက ထောက်လို့ ရွာဘက်ကို ကြည့်နေတယ်။ သဘာဝတရား လွန်ဆန်ပြီးနေတာ ဟာ ကောင်းတဲ့နိမိတ် မဟုတ်ဘူး။ ရွာအတွက် ရင်လေးစရာပေပဲ’

လာကြည့်သူအားလုံး ငြိမ်ကျသွား သည်။ တိတ်ဆိတ်မှုကို ဖြိုခွင်းလိုက် သူက သူကြီးသား ငတ်။
‘အခြေအမြစ်မရှိတဲ့ စကားတွေ

ဘာလို့ လာပြောနေရတာလဲ အဘိုး ကြီး။ ဒါ... အမိန့်တော်ရ တိုက်နယ် သူကြီးမင်းအိမ်။ ခင်ဗျား ဒုက္ခရောက် သွားမယ်။ ခြောက်ပေါက်ထဲ ဝင်ချင်လို့ လာ။ ဘာလဲ နိမိတ်မကောင်းလို့ ကျုပ်တို့ ပိုင်တဲ့မြင်းကို သတ်ပစ်ရမှာ လား။ ခင်ဗျား... မြင်းမဝယ်နိုင်လို့ ဒီစကားပြောတာလား။

‘ငတ်၊ ငါ့မှာ မနာလိုစရာ ဘာ အကြောင်းမှ မရှိဘူး။

ငါ့ပယောဂကြောင့် ဘယ်သူ့ကိုမှ ဒုက္ခမရောက်စေချင်ဘူး။ အခုပြောတာ တစ်ရွာလုံး အတွက် ဘေးဆိုး ရန်ဆိုးက ကာကွယ်ဖို့’

‘မလိုပါဘူး ဗြိတိသျှသခင်ကြီးတွေ က သူတို့အင်ပါယာကို ဘေး အန္တရာယ်က ကာကွယ်နိုင်အောင် လက်နက်တွေ တပ်ဆင်ပေးထားတာ’

‘ငတ်၊ အရေးပိုင်အိမ်သွားပြီး နှစ်လ၊ သုံးလ ကျွန်သွားခံဖူးတာနဲ့ မျက်နှာဖြူတွေကို အထင်ကြီးလွန်း နေပြီ။ မင်း သခင်ကြီးတွေက တို့ရွာကို အခွန်လာကောက်ရုံကလွဲလို့ ဘာ တစ်ခုမှ လာလုပ်ပေးမှာ မဟုတ်ဘူး။

ကိုယ့်ကိုကြိမ္မာကို ကိုယ့်ဟာကိုယ် ဖန်တီးယူရမှာ။ ငါ ပြောတဲ့ ဘေးဆိုး ရန်ဆိုး ဆိုရာမှာ သူ့ဆိုးဝါးပြန်တွင် မကဘူး။ သဘာဝဘေးအန္တရာယ်တွေ ပါတယ်’

သဘာဝဘေးအန္တရာယ် အိုး... မိုင်ဂေါ့... ကြကြောက် လှည်းအောက် ဝင်မခိုချင်စမ်းပါနဲ့။ ဒီမှာ နေလာတဲ့သူ တွေမေးကြည့် သဘာဝဘေးအန္တရာယ် ဆိုတာ ကြုံဖို့လောစေး ကြားတောင် မကြားဖူးဘူး။

အဲ...အဲ...အဲ...အင်တောချောင်း လေးတော့ သတိထားရမှာပေါ့။ ကလေးလေးတွေ ရေထဲမနစ်ရ

အောင်။ ချောင်ညွှာက စီးလာတဲ့ရေ
တွေကို ကသံဆည်က ဆီးခံထားလေ
တော့ ရေဘေးကြုံစရာလဲ မစိုးရိမ်ရ
ဘူး။ လေခွန်နေရုံပဲ။ ဟဲ...ဟဲ...
ဟဲ...ဟဲ'

ငတီး အကြောင်းပြချက်က မှန်သင့်
သလောက် မှန်သည်ဟု ဆိုရပေမည်။
ဘိုးတော်ဘုရားလက်ထက် မဏိပူရကို
အောင်မြင်သောအခါ
သို့မနီးအဖြစ် ခေါ်ဆောင်
လာခဲ့သော ကသံ (ကသည့်)

လူမျိုးများအား ယခု သရက်တောရွာ
အနီး မြေသားရေလှောင်တံဆံဆည်
တည်ခိုင်းရာမှ ကသံဆည်ဟု
တွင်နေခြင်းဖြစ်သည်။

ယင်းဆည်တစ်ဝိုက် ကသံလူမျိုး
နွယ်များ နေထိုင်သော နေရာကို
ကသံစုဟု ခေါ်သည်။ ထိုကသံစုမှ
ဦးတိုက်မောင်း မြင်းဝယ်လာခြင်းဖြစ်
သည်။ (ကဦးပင်အက်ဆည် ဆောက်
ပြီးချိန်တွင် ကသံဆည်မှာ ဗိုက်မျိုးရေ
ပေးရာတွင် အရေးမပါတော့ဘဲ
တိမ်ကောသွားလေပြီ။)

'တော်ပြီး ငတီး မင်းလို လူ့အန္တနဲ့
စကားမပြောလိုဘူး။ ဒီမယ် သူကြီး။
မောင်ရင့်ကို ကျုပ် တစ်ခုပေးမယ်'
သူကြီး ဦးတိုက်မောင်းက ဦးရန်ဝေး
မျက်နှာကို မော့ကြည့်သည်။ မေးဆို
သည့်သဘော။

'သတ္တဝါတွေ သက်တမ်းကုန်ရင်
ဘာဖြစ်သလဲ'

'ဟား...သေတာပေါ့'
'နှစ်လိုက်လေတယ်ကွယ်။ အေး လူတွေမှာ
အသက်ရှိသလို ပြုစောပျော့ပျော် အသက်ရှိ
တယ်။ ပြုသက် ရွာသက်တဲ့ ပြုစောတွေ
အသက်ကုန်ရင် တဖြည်းဖြည်းနဲ့ တိမ်ကော
သွားကြတယ်။
တွက်ချက်ကြည့်တော့ တိရစ္ဆာန်ရွာသက်

ကုန်နေပြီ။ ကျားထိုင် ထိုင်နေတဲ့ မြင်ကမ်း
လေး ဝွေလာပြီဆိုတော့ ရွာပျက်ဖို့ သေချာ
နေပြီပေါ့။
ရွာမှာ ကုရောက်လာယုံ ဘေးဆိုး
ကပ်ဆိုးကနေ ကာကွယ်ထားဆီးရမှာ
မောင်ရင့်တာနဲ့ပဲ မောင်ရင့်က ကျားရွာ
ခေါင်းဆောင် ဖြစ်နေတာကို'

'ကျုပ် သဘောပေါက်တယ်
ဦးရန်ဝေး။ ပုဂံခေတ်ကစလို့ ရွာခေါင်း
ဆောင်အဆက်ဆက်ဟာ ရပ်ကျိုးရွာ
ကျိုးအတွက်ဆိုရင် ရှေ့က မားမား
မတ်မတ် ရပ်ခဲ့ကြတယ်။

အစဉ်အလာကောင်းကို ကျုပ်
လက်ထက်မှာ အပျက်မခံနိုင်ဘူး။
ကျုပ် ဘာလုပ်ပေးရမလဲ။ ဘေးဆိုး
ရန်ဆိုးက လွတ်ကင်းမယ်ဆိုရင် ကျုပ်
မြင်းကို စွန့်ထွတ်ဖို့ ဝန်မလေးဘူး'
သူကြီးက ခေါင်းဆောင်ကောင်း
ပီသလွန်းလှသည်။ ပရိသတ်မှာ ခက်ခဲ
လှသော ပုစ္ဆာတစ်ပုဒ်ကို အဖြေရ
အောင် မတွက်နိုင်ဘဲ သူကြီး တစ်
လှည့်၊ ဦးရန်ဝေး တစ်လှည့်စီသာ
ကြည့်နေကြသည်။

မြင်းဟာ ကံကြမ္မာရဲ့ စီရင်ချက်အတိုင်း
စေ့ကျက် ဖြစ်လာခဲ့တာပဲ အပြစ်မရှိပါဘူး။
ပျက်ချိန်တန်လာရင် ဘာ အတားအဆီး
အစီအမံမှ လုပ်ရဘူး။

မြင်ကမ်းပိုမိုကြောင့် တို့မှာ ဆုံးရှုံးမှု
နည်းအောင် ပြင်ဆင်ချိန်ရတယ်။ အကောင်
ဆိုး မောင်ရင့်ကို အကြံပေးချင်တယ်။ အဲဒီ
ကတော့ ရွာပျက်ခင် ရွာပြောင်းဖို့ပဲ'

'ရွာပြောင်းရမယ်' တဲ့။ ပရိသတ်က
တီးတီးတီးတီးနဲ့ လှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်လာ
သည်။

'ရွာပြောင်းရမယ် ဟုတ်လား ဦးရန်
ဝေး'

'ဟုတ်တယ် ဇီးဖြူကုန်းရွာဟာ
သဘာဝဘေး ပေးနိုင်ဆုံးက အင်စုတာ
ချောင်းပဲ။ မတော်တဆများ ကသံ
ဆည် ကျိုးသွားပြီဆိုပါတော့။ တစ်ရွာ
လုံး ရေဘေး သင့်တော့မယ်။

ရေဘေးက လွတ်အောင် ငါးရတွင်း
(လေးဖာလုံ)လောက်သာ ဝေးတဲ့
အင်တိုင်းစုနဲ့ သွားပေါင်းတာ
အကောင်းဆုံးပဲ။ အင်တိုင်းမြေက
အတန်မြင့်လေတော့ ရေဘေး စိတ်ချ
ရတာပေါ့'

ဦးရန်ဝေးစကားက ပရိသတ်ကို
ဒွိဟ ဖြစ်စေသည်။ အချို့က ပြောင်း
လိုသည်။ အချို့က ပိုနေပြီ ကျားနေပြီ
နေလိုသည်။ များသောအားဖြင့် မရွေ့
ပြောင်းလိုသူက များသည်။

သူကြီးသားကတော့ ပြုံးနေသည်။
သူကြီးမင်းမှာမူ ဆုံးဖြတ်ချက် ချရ
ခက်နေလေပြီ။ တစ်ရွာလုံး၏
အနာဂတ်သည် သူ့အပေါ်တွင်သာ
တည်မိနေလေသောကြောင့် ဆုံးဖြတ်
ချက်အမှား ချလိုက်မိပါက သမိုင်း၌
ဖျက်မရသည့် အမည်းစက်ကြီး ထင်
ကျန်နေရမည်ကို စိုးရိမ်နေသည်။

'လောကီပညာနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့
ဦးရန်ဝေး ပြောတာကို ကျုပ်လက်ခံပါ
တယ်။ ခက်တာက ရွာအပြောင်းအစေ့
ကိစ္စဟာ အပြောကတော့ လွယ်တယ်။
အခု မိုးဦးတစ်ချက် ကျားရွာဖို'

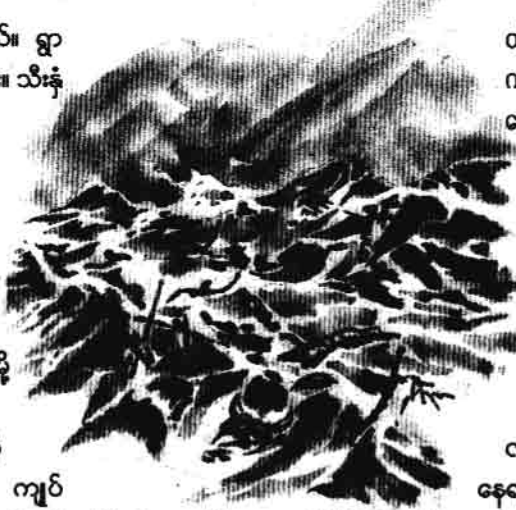
လုပ်ငန်းခွင် ဝင်ကြရတော့မယ်။ ရွာ
သစ်တည်ဖို့ အချိန်မရတော့ဘူး။ သီးနှံ
ရိတ်သိမ်းပြီးမှ စီစဉ်ကြရုံ
နို့တော့တယ်။ ဒါပေမယ့်
ပြောင်းလိုတဲ့သူတွေရှိခဲ့ရင်
ကျုပ် စီစဉ်ပေးပါ့မယ်။
စာရင်းလာပေးကြပေါ့'

သူကြီးစကားက အကျိုး
အကြောင်း ဆီလျော်လှသည်မို့
အားလုံးက လက်ခံသည်။
'ကောင်းပြီလေ ပြောရမယ့်
ဝတ္တရားရှိလို့ ကျုပ်ပြောတာ ကျုပ်
တာဝန်ကျေပြီ။ ပညာရပ်တစ်ခုကို
ယုံကြည်တဲ့အနေနဲ့ ကျုပ်ကတော့
နေ...ည... ပြောင်းမှာ။ ဘေးဆိုကြံ
လာမှ နောင်တရချိန်တောင် မရလိုက်
ရင် မောင်ရင်တို့ထက်မိုက်တဲ့သူ ရှိမှာ
မဟုတ်တော့ဘူး။ ကဲ ကျုပ်သွားပြီ'
စိတ်ပျက်လက်ပျက်စွာနှင့် ဦးရန်
ဝေး ထွက်ခွာလာခဲ့ပြီးနောက် သူကြီး
သား ငတီး၏ လျှောင်ပြောင်ရယ်မော
သံတို့က တိုက်နယ်သူကြီးမင်း အိမ်
တော်ဝင်းအပြည့် လွှမ်းခြုံသွားတော့
သည်။

'ဟား...ဟား...ဟား လာမယ့်ဘေး
ပြေးမတွေ့ရဲတဲ့ အဘိုးကြီး။ သူ
ကြောက်မွေးက အမြစ်တော်တော်
ကျပ်နေပြီ။ နုတ်ပစ်ရအောင် ဇာကနာ
အကြီးစားတောင် ရပါ့မလား ဟင်း...
ဟင်း'

* * *

'ကိုသော်တာအောင် သွားကြရ
အောင်လေ။ ဘာတွေ တွေးနေတာလဲ'
ဟု ပါလာသည် အဖော်က သတိ
ပေးလိုက်တော့မှ သတိဝင်လာပြီး သူ
မိလိုက်သော ပုံရိပ်ဟောင်းကို ပြန်
ပြောပြလိုက်သည်။
'ဦးရန်ဝေး မိသားစု ရွာကို စွန့်ခွာ

ပြီးတဲ့နောက် ဘာတွေ ဖြစ်ခဲ့သေးလဲ'
'ဦးရန်ဝေးတို့ မိသားစုဟာ
သက္ကရာဇ် ၁၂၉၀ ပြည့်နှစ်မှာ
ထန်းတပင် စီးကုန်းကို အပြီးပြောင်း
ရွှေသွားခဲ့ကြတယ်။ သူတို့ ပြောင်းသွား
တဲ့နှစ်ကျမှ မိုးကလဲကောင်း၊ လယ်
တွေလဲ စောစောစိုက်ကြရတယ်လေ။
ရွာသားတွေအတွက် ဦးရန်ဝေးရဲ့
နိမိတ်ပုံဟာ ပြက်လုံးကောင်းတစ်ခု
ပေါ့။

ငါဆိုလဆန်းပိုင်းကတည်းက ရွာ
တဲ့မိုးဟာ စဲတယ်လို့ မရှိဘူး။ ချောင်း
ရေကလဲ ကမ်းလုံးပြည့်ဆိုတော့
မြောက်ဘက်က ရွာတွေနဲ့ပါ အဆက်
အသွယ်ပြတ်တောက်နေပြီ။ ဖြစ်မိုး
ဖြစ်စဉ်ကိစ္စဆိုတော့ လူတွေကလဲ
ဘာသိဘာသာပဲလေ'

ကိုသော်တာအောင်က ပြောလက်စ
စကားကို ရပ်ပစ်လိုက်သည်။ သူတို့
နှစ်ဦးရှေ့တွင် အင်တောချောင်းရေ
သည် ရေငုပ်ပြွန်ဖြင့် သွယ်တန်းထား
သော ကင်းတစ်ဆည်ရေပေါ်မှ ဖြတ်
ကာ စီးဆင်းနေသည်။

'အခု ပြင်နေတဲ့ ချောင်းဟာ မူလချောင်း
ယဟုတ်ဘူး။ တပ်မတော်အစိုးရ လက်ထက်
ချောက်မှ စက်ယန္တရားတွေနဲ့ အောက်ထား

တဲ့ လူလုပ်ချောင်းပဲ။ မူလချောင်းဟောင်း
က ကျွန်တော်တို့ ဖြတ်လာခဲ့တဲ့ အနိမ့်
နေရာလေ။

အဲဒီနေရာမှာ မြေသားတပ်ပိတ်
ဆည်ကြီး ရှိခဲ့ဖူးတယ်။ ဆည်ကြီးဝတဲ့
ချောင်းရေ ပိတ်လျှောင်ပြီး တူးမြောင်း
တစ်လျှောက် ယဟာနန္ဒာကန်ထဲ
ပို့တာပေါ့။ ချောင်းရေ အဆယ်တန်
ပျားလာရင် လွှဲနိုင်အောင်
ရေပိုလွှဲတွေတောင်ပိမိပိ'

လွှမ်းမြင်နေရသော ချောင်းကျော
နေရာတွင် ကမ်းငါးယံ မြင့်မြင့်ကြီးများ။
ထူထပ်စွာ ပေါက်နေသော ကိုင်းပင်
နှင့် မုရိုးပင်တို့ ကျန်ရစ်နေသည်။

'ဪ... စကားပြန်ဆက်ရအောင်၊
ဒီလိုနဲ့ ဝါဆိုလကွယ်ညမှာ မှောင်ကလဲ
မှောင် မိုးကလဲသည်ဆိုတော့ လူတွေ
အိပ်ကောင်းကောင်းနဲ့ အိပ်နေလိုက်
တာ အိမ်အောက်က ကျွဲတွေ၊ နွားတွေ
ဝရန်းသုန်းကား ဖြစ်သံကြားမှ လူတွေ
နိုးလာတော့တယ်။

အိမ်အောက် ဆင်းလိုက်တော့မှ
တစ်ရွာလုံး ရေနင်းနေတာ တွေ့လိုက်
ရတော့တယ်။ ကသဲဆည်ကျိုးလို့
ကျလာတဲ့ရေတွေက ဆည်ကြီးဝမှာ
တောင်ခံထားပြီး ရွာရေနင်းတာလေ။
ဆည်ကြီးဝ ကျိုးထွက်သွားပြီဆို
တော့ ချောင်းရေဟာ ကမ်းပါးတွေကို
တိုက်စားပြီး အိမ်အချို့နဲ့အတူ လူတွေ၊
ကျွဲ၊ နွားတွေပါ သယ်ဆောင်သွားပါ
တော့တယ်။ မိုးမှောင်ကျတဲ့ ညအလယ်
မှာ ကယ်သူပဲ့ ဒုက္ခသည်တွေရဲ့ အသံ
ဟာ ဘဝင်ထိ ညံ့လို့ပေါ့။

သတင်းဆိုး ကြားကြားချင်း ဦးရန်
ဝေး ရောက်လာတဲ့အခါ အနိဋ္ဌာရုံမြင်
ကွင်းကြီးသာ တွေ့ရတော့တယ်။
ဆွေမျိုးတွေရဲ့ အလောင်းတောင် သူ
မြင်တွေ့ခွင့် မရလိုက်တော့ဘူး။

ထိုခိုက်ကြောင့်နေရုံနဲ့တော့ ပြီးတာ မဟုတ်လေတော့ ကျန်ရစ်သူတွေ အတွက် ပြန်လည်ထူထောင်ရေးတွေ လုပ်ကိုင်ပေးခဲ့တယ်။ ရွာကို မူလ အတိုင်း ပြန်ဖြစ်ဖို့ အဘက်ဘက်က ကြိုးစားခဲ့တယ်။

ဥပမာဗျာ ဖီးဖြူကုန်းရွာလာနေ မယ်ဆိုရင် အိမ်ဝင်းအခမဲ့ပေးတာမျိုး ပေါ့။ မရပါဘူး။ စိတ်ဒဏ်ရာ ရသွား ကြတဲ့သူတွေဟာ ချစ်သင်း၊ ကောလင်း၊ ရှမ်းတပ် စတဲ့ နေရာတွေ ပြောင်းရွှေ့ သွားလိုက်ကြတာ ရွာဟာ အခုချိန်ထိ ခြောက်ခန်းနေဆဲပဲ’

စကားကို အဆုံးသတ်လိုက်သော ကိုသော်တာအောင်၏ မျက်နှာမှာ ကြောင့်ရိပ်များဖြင့် လွှမ်းခြုံနေလျက်။ ‘ကိုသော်တာအောင် သိလှရည် လား’

‘သိဆို ကျွန်တော်ဟာ ဦးရန်ဆေးရဲ့ ပြစ် တော်တယ်လေ။ အတိုရဲ့ပုတ်တမ်းဟောင်း တွေ ဖတ်မိလို့ ပြောပြနိုင်တာပေါ့။ ယူကြား မရဖြစ်ခဲ့တဲ့ အတိုဟာ ကွယ်လွန်ချိန်ထိ

သူ့ဇာတိရွာကို ပစ်ထားကြဖို့ ဟုကြားသွား ခဲ့တယ်။’

‘ခင်ဗျားအဘိုး တာဝန်ကတော့ ကျွဲခဲပါတယ်ဗျာ။ သံသရာခရီး တစ်ထောက်မှာ အကုသိုလ်လုပ်ငန်း အတူတကွ လုပ်ဆောင်ခဲ့ကြတဲ့သူ တွေဟာ ဘဝတစ်ခုမှာ အကျိုးပေး ဖို့ အချိန်ကျရောက်လာရင် ဘယ်သူ မှ တားဆီးလို့ မရဘူး။ အတူတူခံကြ ရမှာပဲ။ ဒီလို ဖြေရတော့မှာပေါ့’

‘သံသရာလည်နေသရွေ့ ကုသိုလ် အကုသိုလ်တွေဟာ ဖဝါးခြေထပ် လိုက်နေမှာပဲ။ ကျွန်တော့်မှာလဲ ဘဝတစ်ခုက ဥပါဒါနီအစွဲ ပါလာခဲ့ ဟန်တူတယ်။ လူမှန်းသိစကတည်း က ဖီးဖြူကုန်းရွာ အပို့ခိုင်းခဲ့တယ်တဲ့။ ရွာဝန်းကျင် ရောက်လေတိုင်း ဝမ်းနည်းမှု၊ ကြောင့်မှုတွေ ခံစားရ တယ်။ ဒီလို ကြောင့်မှုမျိုး မျိုးဆက် သစ်တွေ မခံစားရလေအောင် အဘိုး ဆန္ဒအတိုင်း ကျောင်းဆရာအဖြစ် ရောက်လာခဲ့ပြီ’

‘သိပ္ပံပညာ ဦးစားပေးလွန်း ခေတ်မှာ လောကီပညာတွေ ပြန်ပြန် လွယ်ပါ့မလား ကိုသော်တာ’

‘လောကီပညာရပ်တွေ ထွန်းကား နေတဲ့ အရှေ့ကမ္ဘာမှာ အညွန့်ရှင်၊ ခွင့်နည်းလဲ ဥကတော့ ကျန်နေမှာ လေ။ ခင်ဗျားကားထဲမှာ ပါလား အထုပ်တွေဟာ ဘာသာရပ်ပေါ် စာအုပ်တွေပေါ့။ ကလေးတွေ စာပေးရင်း စာကြည့်တိုက် ဖွင့်ရအောင် လို့လေ။ ကဲ...ကဲ ပြောကြား နေတောင် အတော်ကျသွားပြီ’

ဆည်းဆာအိုကို ချန်ထားရမိ ဆရာကိုသော်တာအောင်တို့ ထံ လေသည် ဖီးဖြူကုန်းရွာသို့ ဦးထွက် လိုက်သည်။ သာမန် နေ့သစ်နှင့် မသော မနက်ဖြန်သည် မွေးဖွားလာ တော့မည်ဖြစ်သည်။

စာမျက်နှာ (၂၃၂)မှ အဆက်

အဘိုးသည် ဖခင်ကြီးနောက် မန်းမဝေးမှပါလာပြီး ဖခင် ကြီးရစ်လျှင် အဘိုးကရပ်နေပြီး ဆက်သွားလျှင် အဘိုးသည် တောင်ဝှေးထောက်သံပေးပြီး လိုက်ပါလာပါသည်။

ရှေ့နားရို အမရပူရ ဘော်လုံးကွင်းကို ကျော်မိက လူနေ ရပ်ကွက်များ စိတ်သွားပြီး ကြောက်စရာလည်း မရှိတော့ပါ။ ဘော်လုံးကွင်းအနီးရှိ ရေပိယာန်ကျောင်းနားအရောက်နောက် သို့ လှည့်ကြည့်ရာ တစ်လမ်းလုံးပါလာသော အဘိုးကိုမတွေ့ ရတော့ပါ။

ထိုအခါမှ ဖခင်ကြီးသည် နောက်မှ လိုက်ပါလာသော အဘိုးသည် သာမန်လူသားတစ်ဦးမဟုတ်ဘဲ နယ်တော်ရင် တောင်သမန်ဘိုးဘိုးကြီး ဖြစ်ကြောင်း သိသွားပါတော့သည်။

ဖခင်ကြီးသည် နောက်ဘက်သို့ လှည့်ပြီး မတ်တတ်ရပ် လျက် လက်အုပ်ဖိုကာ တောင်သမန်ဘိုးဘိုးကြီးကို လှမ်းကန် တော့လိုက်ပါသည်။

ဖခင်ကြီးသည် သူ(၉)နာရီလောက်တွင် အန္တရာယ်ကင်းစွာ ဖြင့် နေအိမ်သို့ ပြန်ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ ဖခင် ကြီးသည် တောင်သမန်ဘိုးဘိုးကြီးကို ယခင်ကထက်

ပိုမို ရိုသေ ကိုးကွယ်ခဲ့ပါသည်။

တောင်သမန်ဘိုးဘိုးကြီးသည် ဒုက္ခရောက်သူများကို ထူ တင်ပေးကြောင်းကို သိသောစု သာသမီးမြေးများကို အမြဲပြော ပါသည်။

တောင်သမန်ဘိုးဘိုးကြီး၏ ကျေးဇူးကိုလည်း အမြဲသတိ နေပါသည်။

တောင်သမန်ဘိုးဘိုးကြီး နတ်ပွဲသည် နှစ်စဉ် တော်သံ လပြည့်ကျော် (၈)ရက်နေ့မှတော်သလင်းလကွယ်နေ့ထိစဉ် စွာ ကျင်းပပါသည်။

နယ်သူနယ်သားများသည် ရိုသေစွာ နတ်နန်းထံ ဒု ရောက် ကန်တော့ကြပြီး တောင်သမန်ဘိုးဘိုးကြီး၏ ဓမ္မ ဖြင့် စောင့်ရှောက်မှုကို ရရှိရန် ဆုတောင်းကြပါသည်။

ကျွန်မတို့ မိသားစုသည်လည်း အရှိအသေကန်တော့ ရေစင်ကြေး ပဝါ၊ အောင်သပြေပန်းတို့ဖြင့် သွားရောက် တော့လျက် မိသားစု ကျန်းမာချစ်သာ အန္တရာယ်ကင်းစွာ ဆုတောင်းကြပါသည်။

(ဖခင်ကြီးပြောပြသော ဇာတ်လမ်းကို ဖေဖွဲ့...)

www.burmeseclassic.com

အထူထူ နှယ်တော်တော်

တောင်သမန်ဘိုးဘိုးကြီး

စောင့်ရှောက်မှုကို လှိုင့်ခဲ့သော
လူငယ်လေးတစ်ဦး၏ ဖြစ်ရပ်ဆန်း

ခွီ (အမေဂျာ)

ကျွန်မတို့ ငယ်စဉ် ကလေးဘဝ အရွယ်တွင် ဖခင်ကြီးပြောပြသည့် ဖြစ်ရပ်များ၊ ထူးဆန်းသော ဖြစ်ရပ်များသည် စိတ်ဝင်စားဖွယ် ဗဟုသုတဖြစ်စရာအကြောင်းများ ဖြစ်ပါသည်။

ညစဉ် အိမ်ရှေ့ ခုတင်ကြီးပေါ်တွင် ညီအစ်မများ လဲလျောင်းကြရင်း တစ်ညတစ်မျိုး ဖခင်ကြီးပြောပြသော ဖြစ်ရပ်များ၊ ဖြစ်ရပ်ဆန်းများကို နားထောင်ကြပါသည်။

ထိုသို့ နားထောင်ကြပြီး မကောင်းမှုကို ရှောင်ပြီး ကောင်းမှုကို ဆောင်ရမည့် အသိအလိမ္မာများလည်း ရရှိလာ

ကြပါသည်။

ဖခင်ကြီးပြောပြသော ဖြစ်ရပ်ဆန်းများတွင် စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော ဖခင်ကြီး ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည့် နှယ်တော်ရှင် တောင်သမန်ဘိုးဘိုးကြီးအကြောင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဖခင်ကြီး ငယ်ရွယ်စဉ်(၁၃)နှစ်သား အရွယ်တွင် သူငယ်ချင်းယောက်ျားလေးများနှင့် ညနေစောင်း နေထိုင်ချိန်တွင်

ဦးပိန်တံတားကို လမ်းလျှောက်၍ တောင်သမန်ဘိုးဘိုးကြီးနတ်ပွဲသို့ သွားကြပါသည်။

ဦးပိန်တံတား အရှေ့ထိပ်ရောက်ပြီး တောင်ဘက်သို့ အနည်းငယ်သွားပါက တောင်သမန်ဘိုးဘိုးကြီး နတ်နန်းသို့ ရောက်ပါသည်။

တောင်သမန် ဘိုးဘိုးကြီးပုံတော်သည် ခေါင်းပေါင်း၊ တိုက်ပုံအင်္ကျီ၊ ပုဆိုးအကွက်ဝတ်ထားပြီး တောင်ပုံး

ကိုင်ထားသော နှုတ်ခမ်းမွှေးနှင့် အဘိုး
တစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

ဘိုးဘိုးကြီးပုံတော်ရှေ့တွင် ဖခင်ကြီး
သည် အောင်သပြေ ပန်းစည်းကိုကိုင်
ပြီး လက်အုပ်ချီကာ မိသားစုများ
ကျန်းမာချမ်းသာစေရန် စောင့်ရှောက်
ပါရန် ဆုတောင်းလိုက်ပါသည်။ ထို့
နောက် အောင်သပြေပန်းစည်းကို
ဘိုးဘိုးကြီးပုံတော်တွင် ဆက်လိုက်ပါ
သည်။

ဘိုးဘိုးကြီးနန်းထိန်းမှ ပြန်ပေးသော
အောင်သပြေပန်းကို ယူပြီး သူငယ်ချင်း
များနှင့် ဆိုင်းဝိုင်းဘေးတွင် ထိုင်ပြီး
နတ်ကတော် နတ်ချောသည်ကို ထိုင်
ကြည့်ကြပါသည်။

အချိန်အတော်ကြာ နတ်ကတော်
က သည်ကို ကြည့်ရင်း မိုးချုပ်သွားပါ
သည်။ ဘေးတွင် အတူထိုင်ကြည့်နေ
သော သူငယ်ချင်းများ ထသွားသည်ကို
မသိလိုက်တော့ပါ။ သူငယ်ချင်းများနှင့်
အတူ အိမ်ပြန်ရန်ရာသော်လည်း
မတွေ့တော့ပါ။

ထိုအခါ အိမ်ပြန်လျှင် ဦးပိန်တံတား
ပေါ် တစ်ယောက်တည်း အဖော်မပါဘဲ
ပြန်ရမည်ကို တွေးပြီး ကြောက်ရွံ့နေပါ
သည်။

ထိုအချိန်က ဦးပိန်တံတားအလယ်ရှိ
အလယ်ရေပြင်ကြီးတွင် သရဲကြီးရှိသည်
ဟု လူကြီးများက ပြောကြပါသည်။
အလယ်ရေပြင်ကြီးထဲတွင် သရဲကြီး
သည် ကိုယ်ခန္ဓာအမွှေးထူထူ မျက်လုံး
လင်းကွင်းဝိုင်းလောက်ရှိပြီး မီးကျီခဲ
ကဲ့သို့ နီရဲကာ တစ်တောင်လောက်ရှိ
သည့် လျှာကြီးကို ဖြန့်ခင်း၍ နားရွက်
ကြီးနှစ်ဖက်ကိုခြုံ ဖြစ်အပြည့် ခြေ
ဆင်း အိပ်နေတတ်သည်ဟု ပြောကြ
ပါသည်။

တောင်သမန်အင်းတွင် ငါးဖမ်း

သော တံငါသည်များထံမှ ငါးများကို
အမွှေးထူ လက်ကြီးဖြင့် တောင်းစား
တတ်သည်ဟု ကြုံဖူးသူများက ပြော
ကြသည်ကို ဖခင်ကြီး သတိရလိုက်မိပါ
သည်။ တော်ရုံသတ္တိဖြင့် တစ်ယောက်
တည်း အလယ်ရေပြင်ကြီးကို မဖြတ်ခဲ့ပါ။

ည(၈)နာရီ ပတ်ဝန်းကျင်ခန့်တွင်
ဦးပိန်တံတား အလယ်ရေပြင်ကြီးကို
ဖြတ်ပြီး ဖခင်ကြီးတစ်ယောက်တည်း
မပြန်ခဲ့ပါ။ မိဘများဖွင့်သည့် လက်ဖက်
ရည်ဆိုင်အတွက် ထတ္တရာမှန်လုပ်ရန်
ဂျုံမှုန့် ဖောက်ပေးရမည်ဖြစ်သဖြင့်
မပြန်လျှင်လည်း မရပါ။

ဖခင်ကြီးသည် ထိတ်လန့်
ကြောက်ရွံ့စွာဖြင့် လူပြတ်နေသော
ဦးပိန်တံတားပေါ်သို့ တက်လာခဲ့ပါ
သည်။ အလယ်ရေပြင် မနီးမဝေး ရေထဲ
တွင် တောင်သမန်ဘိုးဘိုးကြီး၏ နတ်
ကွန်းတိုင်ရှိပါသည်။

တောင်သမန်ဘိုးဘိုးကြီး၏ နတ်
ကွန်းတိုင်ရှေ့တွင် ဖခင်ကြီးသည် ဖိနပ်
ချွတ်ပြီး ထိုင်ကန်တော့လိုက်ပါသည်။
ဖခင်ကြီးသည် နှုတ်မှ အသံထွက်
ကာ...

'ဘိုးကြီး... ကျွန်တော် ထောပိဋ်

ဘက်သို့ ပြန်ရမည်ဖြစ်ပါသည်။ တစ်ယောက်
တည်း အလယ်ရေပြင်ကြီးကို ဖြတ်ပြီး မပြန်
သင့်ကြီးနှင့် တွေ့မည်ကို ကြောက်မ
သည်။

အဖော်တစ်ယောက်လောက်ရှိလျှင် ဖြစ်
ပါသည်။ ဘိုးဘိုးကြီးမှ ကျွန်တော်ကို ဖော်
ရှောက်ပေးပါ'

ဟု ဆုတောင်း ကန်တော့လိုက်
သည်။

ထိုသို့ ဖခင်ကြီး ကန်တော့ပြီး မကြာ
ခင် တောင်သမန် ဦးပိန်တံတား အ
ဘက်ထိပ်မှ ဆေးလိပ်

ရဲရဲဖွာကာ တောင်ဝှေးသံကြားရ
အဘိုးတစ်ဦး လာနေသည်ကို မြင်လို
ရပါသည်။ ဖခင်ကြီးသည် ဝမ်းသာ
သွားပြီး မတ်တတ်ရပ်လိုက်ကာ ရှေ့
သွားလိုက်ပါသည်။ နောက်မှ အ
အဘိုးတစ်ဦး ပါလာသဖြင့် ကြောက်
စိတ်များ လျော့သွားပြီး အလယ်ရေ
ကြီးနားသို့ ရောက်လာပါသည်။

တောင်ဝှေးသံ ဒေါက်... ဒေါက်...
ကြားနေပြီး အလယ်ရေပြင်ကြီး ရောက်
၍ ရေထဲသို့ ကြောက်လန့်စွာ ကြည့်
သောအခါ မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်
မျှ မရှိပါ။

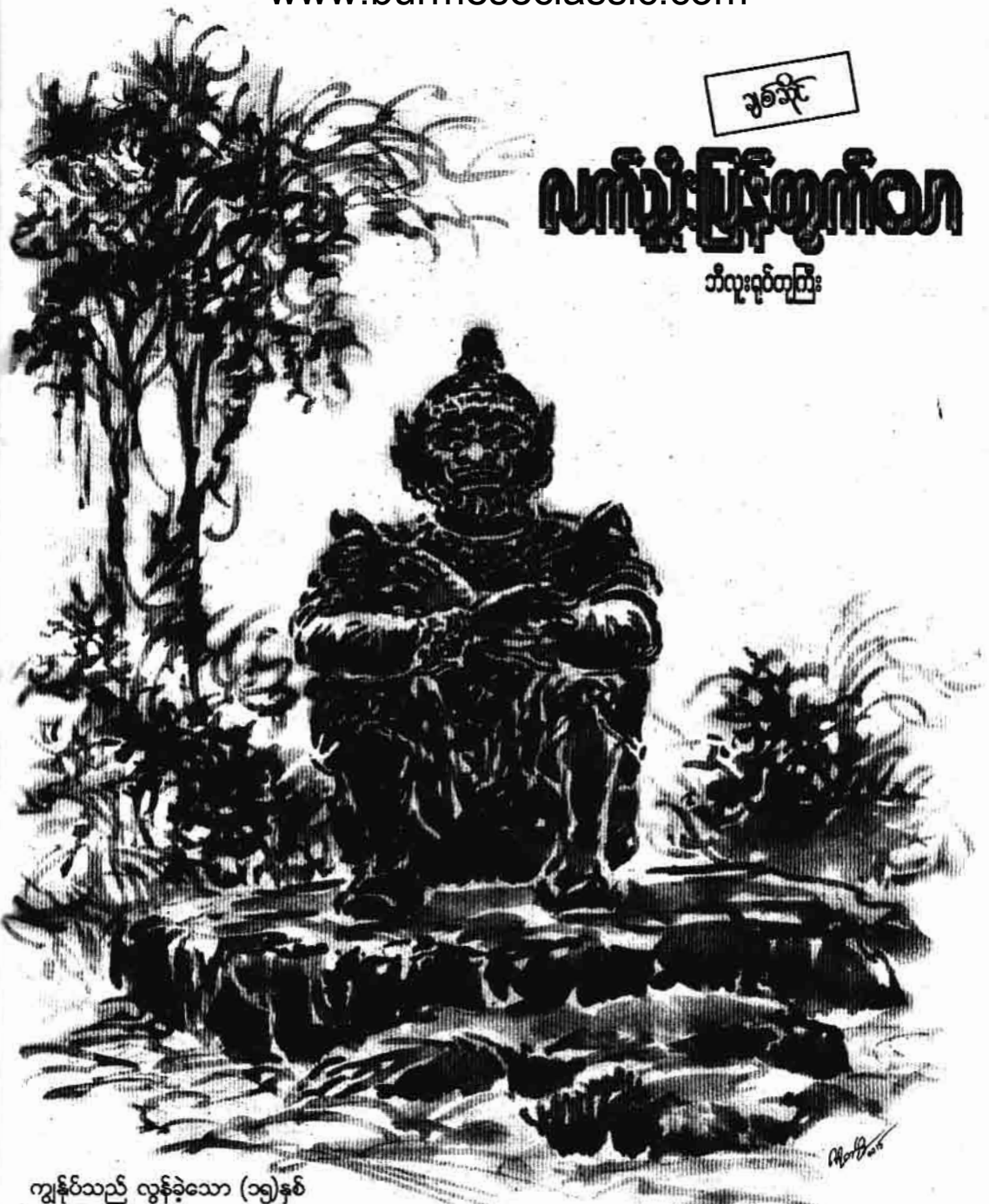
အလယ်ရေပြင်ကြီးကိုဖြတ်ပြီး နောက်
သို့ လှည့်ကြည့်ရာ ဆေးလိပ်မီးရဲရဲ
တောင်ဝှေးထောက်ပြီး ငါးတစ်ကြီး
အကွာမှ အဘိုးက လိုက်လာပါသည်။
ဦးပိန်တံတား အနောက်ဘက်ထိ
တောင်မင်းကြီးဘုရားကို ကျော်
သစ်ပင်ကြီးများ ထူထပ်နေသော
ဘုရားနီနားသို့ ရောက်လာပါသည်။

ဘုရားနီဘုရား နောက်ဘက်ထိ
လင်းစင်းကုန်းသုသာန်ရှိသဖြင့် ဖခင်
ကြီးသည် နောက်သို့ လှည့်ကြည့်ရာ
အဘိုးပါလာသဖြင့် မကြောက်တော့
ရှေ့ဆက်သွားပါသည်။

၅၈၁

လက်ရွေးစင်ပြန်ထွက်လာ

ဘီလူးရုပ်တုကြီး

ကျွန်ုပ်တို့သည် လွန်ခဲ့သော (၁၅)နှစ် ဝန်းကျင်လောက်က ရှမ်းပြည်နယ်၊ ကျောက်မဲခရိုင်အတွင်းရှိ မိုင်းလုံရွာ (ယခုတော့ မြို့ဖြစ်ပြီဟု သိရ)တွင် လှုပ်ရှားစစ်ကြောင်း စစ်ကြောင်းမှူး တာဝန်ဖြင့် လှုပ်ရှားသွားလာခဲ့ရပါဖူး F.30A. October, 2015.

ပါသည်။ ကျွန်ုပ် တာဝန်ယူပြီး လှုပ်ရှားရသည့် စစ်ဆင်ရေး ဧရိယာအတွင်းတွင် ကျေးရွာပေါင်း (၄၀)ရွာလောက် ရှိပါ သည်။ သောင်းကျန်းသူများနှင့် တိုက်ရ

ခိုက်ခြင်းတော့ မရှိပါ။ မိုင်းလုံ တပ် စခန်းတွင် ကျွန်ုပ်၏ လက်အောက်ခံ တပ်ခွဲတစ်ခွဲက စခန်းထိုင်ထားရ သည်။

ကျွန်ုပ်တို့စီးသော လှုပ်ရှားစစ်
ကြောင်းအဖွဲ့များက ရိက္ခာကုန်သော
အခါ မိုင်းလုံတပ်စခန်းတွင် ပြန်ပြီး
ထုတ်ကြရသည်။

ရိက္ခာထုတ်ပြီးသောအခါ
သတ်မှတ်ထားသော
လှုပ်ရှားစစ်ကြောင်း၏
နယ်မြေအတွင်းသို့ ပြန်လည်
ဝင်ရောက်ရသည်။ ဤနည်းဖြင့်
ကျင်လည်နေရသည်။

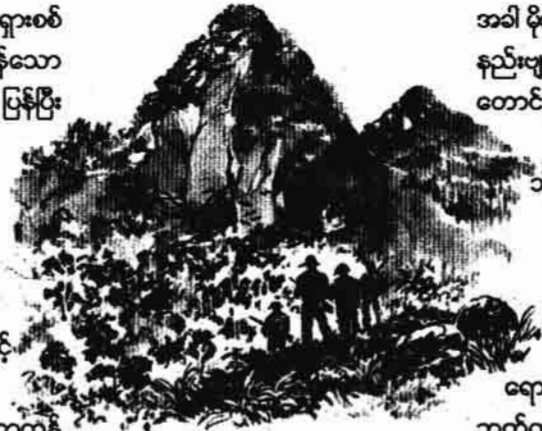
တစ်နေ့တွင် ကျွန်ုပ်က ရိက္ခာကုန်
သဖြင့် မိုင်းလုံတပ်စခန်းတွင် ပြန်ပြီး
ရိက္ခာထုတ်ရသည်။ ရိက္ခာထုတ်ပြီး
သောအခါ ထိုနေ့မှာပင် မိုင်းလုံရွာ၏
အနောက်ဘက်တွင်ရှိနေသော မြို့
ဟောင်းရွာသို့ ဆက်ပြီး ချီတက်ခဲ့ကြရ
သည်။ နေအတော်စောင်းသောအခါ
မြို့ဟောင်းရွာကို ရောက်ခဲ့ကြသည်။

ရောက်သောအခါ ကျွန်ုပ်က ရွာလူ
ကြီးနေအိမ်တွင် မတည်။ ထိုရွာတွင်
စစ်မှုထမ်းဟောင်း ကိုအေးလွင်ဆိုသူ
ရှိသည်ဆို၍ ထိုအိမ်ကို မေးမြန်းပြီး
သွားရောက် တည်းခိုဖြစ်သည်။

ရေခိုးချိုး အဝတ်အစားလဲပြီးသော
အခါ ရွာတစ်လျှောက်ကို ကျွန်ုပ်
တစ်ယောက်တည်း လိုက်ကြည့်ဖြစ်
သည်။ ထိုအခါ ရှေးယခင်က ထိုရွာတွင်
ကြီးမားခိုင်ခံ့သော အဆောက်အအုံ
အချို့ ဆောက်လုပ်ခဲ့ဟန်တူသည်။

ကျွန်ုပ် ယခု မြင်တွေ့ခဲ့ရသည်မှာ
ရှေးယခင်အခါက ဖုတ်ခဲ့ဟန်တူသော
အုတ်ကျိုးအုတ်ပွဲများ ပြီးတော့ အုတ်
အင်္ဂတေတို့ဖြင့် တည်ဆောက်ခဲ့သော
အဆောက်အအုံအချို့၏ ဖောင်တားရှင်း
များအပြင် ရှေးဟောင်းဘုရားပုထိုး
စေတီများကိုပါ တွေ့ရှိနေရ၍ ဖြစ်ပါ
သည်။

နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာပြီဖြစ်သော

ကံ့ကော်ပင်အချို့ကိုလည်း တွေ့နေရ
သည်။ လူကြီးတစ်ယောက်စာလောက်
ကြီးသော ကံ့ကော်ပင် တော်တော်များ
များကို တွေ့ခဲ့ရသည်။

ကျွန်ုပ်၏စိတ်ထဲတွင် ထိုရွာကို
အဘယ်ကြောင့် မြို့ဟောင်းဟု ခေါ်ခဲ့
ကြပါသနည်းဟု။ တွေ့နေရတာက ရွာ။
ခေါ်နေကြတာကတော့ဖြင့် မြို့ဟောင်း
တဲ့။

မြို့ဟောင်းဆိုတော့ ဟိုအရင်က
မြို့ကြီးပြကြီးများ ဖြစ်ခဲ့လေသလား။
မြို့ကြီးပြကြီးဖြစ်ခဲ့ပြီးမှ အကြောင်း
အမျိုးမျိုးကြောင့်အဆိုပါ မြို့ကြီးပျက်စီး
သွားခဲ့ရရာမှ ယခုအခေါ်အဝေါ်အတိုင်း
မြို့ပျက်မြို့ဟောင်းဟူ၍ ခေါ်ဆိုနေကြ
လေသလား စသည်ဖြင့် အတွေးပွား
စရာတွေက ဖြစ်လာခဲ့ရသည်။

မြို့ဟောင်းဆိုသော အခေါ်အဝေါ်
နှင့်ပတ်သက်၍ ကျွန်ုပ် တည်းခိုနေ
သော စစ်မှုထမ်းဟောင်းကြီးအား မေး
ရန် ကြံစည်ခဲ့ပါသေးသည်။

သို့သော်လည်း သူက သိနိုင်မည်
မဟုတ်။ သူကလည်း မကြာခင်ကမှ
တပ်က ထွက်လာပြီး ရောက်လာသူပေ
ပဲ။ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်က မေးဖြစ်ခဲ့တော့
ပါ။

နောက်တစ်နေ့ မိုးလင်းလာသော

အခါ မိုးကုတ်တွင် အခြေပြုထားသော
နည်းယူဟာအဖွဲ့က ကျွန်ုပ်အား
တောင်နီရွာသို့ ဦးတည်ပြီး ချီတက်ရန်
ညွှန်ကြားလာပါတော့သည်။
သို့ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်က မြို့ဟောင်း
ရွာ၏ အနောက်ဘက်တွင်
ရှိနေသော ရွာဆီသို့
လယ်ကွင်းလမ်းအတိုင်း
ချီတက်ခဲ့ကြသည်။

ရောက်သောအခါ ထိုရွာ၏ မြောက်
ဘက်တွင်ရှိသော ရွာတစ်ရွာဆီသို့
ဆက်ထွက်ခဲ့ရပြန်သည်။ ထိုရွာများမှာ
တောင်ခြေရှိ ကျေးရွာများ ဖြစ်ကြ
သည်။

ထိုရွာသို့ ရောက်သောအခါ ထိုရွာမှ
အစပြုပြီး တောင်တက်ခရီးကြီးကို
စတင်ခဲ့ကြရတော့သည်။ တောင်နီရွာ
ဆိုသည်မှာ မြေပြန့်တွင် မဟုတ်။
တောင်ထိပ်ပေါ်တွင်ရှိနေသော ကျေးရွာ
တစ်ရွာပင်ဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့များက အနောက်
မြောက်ယွန်းယွန်းသို့ ဦးတည်ပြီး
ရှိနေသော လမ်းအတိုင်း တဖြည်းဖြည်း
ချင်း ချီတက်ခဲ့ကြရသည်။

တောင်တက်လမ်းမှာ နွားလှည်း
လမ်းကြီးပင်ဖြစ်သည်။ တောင်ပေါ်
တောလမ်းဖြစ်သည်နှင့်အညီ လမ်း
တစ်လျှောက်လုံး ချိုင့်တွေ ခွက်တွေနှင့်
ဖြစ်နေသည်။

သစ်တောသစ်ပင်တွေက ထူထပ်
နေပါသဖြင့် နေအပူဒဏ်ကိုတော့
ကောင်းစွာ မခံစားရ။ သို့သော်လည်း
တောင်တက်နေရသဖြင့် ချွေးတပြိုက်
ပြိုက်ဖြင့် ဖြစ်နေရသည်။

သွားရင်းနားရင်းဖြင့် ချီတက်လာခဲ့
ကြရာ နေအတော်ကလေး စောင်းပူ
ရွာတစ်ရွာကို ရောက်ခဲ့ကြရသည်။
တောင်နီရွာနှင့်တော့ သိပ်ပြီး မဝေးလှ

တော့ပါ။

မဝေးလှတော့သော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့က ထိုရွာမှာပင် ညအိပ်ပြီး အခြေပြုခဲ့ကြရတော့သည်။

* * *

နောက်တစ်နေ့ မိုးလင်းလာသောအခါ တောင်နီရွာသို့ ဆက်ပြီး ချီတက်ရန် ပြင်ဆင်ကြရသည်။ ထိုအခါ ရွာလူကြီးဖြစ်သူက...

‘ခဏစောင့်ပါဦး ဗိုလ်ကြီးရဲ့ ဗိုလ်ကြီး အဲဒီရွာကို သွားဖို့အတွက် ကျွန်တော့်သားကို အဲဒီတောင်နီရွာမှာ ရှိနေတဲ့ တောင်နီရွာဥက္ကဋ္ဌရဲ့ တပည့်ကို သွားခေါ်ခိုင်းထားတယ်။’

ကျွန်တော့်သားက ဆိုင်ကယ်စီးတတ်ပေမယ့် သူ့ဟာနဲ့သူ တစ်ယောက်လောက်ပဲ တက်စီးပြီး မောင်းနိုင်တာပါ။ ဒါကြောင့် ဗိုလ်ကြီးကို လိုက်မဖို့ခိုင်းတာပေါ့။

အဲ... အခုသွားခေါ်ခဲ့မယ့် တောင်နီရွာဥက္ကဋ္ဌရဲ့ တပည့်ကတော့မှာ ဆိုင်ကယ်စီး ကျွမ်းသလားမမေးနဲ့။ ဒီတောင်တက်ခရီးကို မြို့ပေါ်က ကတ္တရာလမ်းပေါ် မောင်းရတဲ့အတိုင်း သူမောင်းပြပါလိမ့်မယ်။ ရောက်လာတော့မှာပါ’

ဟု ပြောလေသည်။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က ကျွန်ုပ်အား လာကြိုမယ့် ဆိုင်ကယ်သမားကို စောင့်ပြီး စီးရန် သဘောတူလိုက်သည်။

နောက်ထပ် နာရီဝက်ကျော်ကျော် လောက်ကြာသောအခါ ဆိုင်ကယ်ဖြင့် သွားခေါ်သူရော ဆိုင်ကယ်ဖြင့် ကျွန်ုပ်အား လာခေါ်သူတို့ပါ ရောက်လာခဲ့ကြတော့သည်။

ထိုအခါကျမှသာ ကျွန်ုပ်၏ အဖွဲ့တော်သားများကလည်း တောင်နီရွာ

သို့ စတင် ထွက်ခွာခဲ့ပါတော့သည်။ လမ်းကတော့ မှားစရာမရှိဟု ဆိုပါသည်။ ယခု လှည်းလမ်းအတိုင်း ဆက်ပြီး တက်သွားလျှင် တောင်ကြောပေါ်ရောက်သည်နှင့် အရှေ့ကနေ အနောက်ကို ဖြတ်ပြီး သွားနေသည့် ကန်လန်ဖြတ် လှည်းလမ်းကြောင်းကြီးကို တွေ့ရမည်ဖြစ်ကြောင်း...

ထိုကဲ့သို့ တွေ့ရပါက ညာဘက် (အရှေ့ဘက်) လှည်းလမ်းကြောင်းအတိုင်း လိုက်သွားပါက တောင်နီရွာထဲသို့ ဝင်ရောက်သွားမည်ဖြစ်ကြောင်း ရွာသားများက မှာပေးခဲ့ကြပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်က ဆိုင်ကယ်ဖြင့် တက်ရသူဖြစ်ရာ ကျွန်ုပ်၏ အဖွဲ့တော်သားများကို ကျော်ပြီး တက်ခဲ့ကြရတော့သည်။

တောင်ကြောပေါ်သို့ ရောက်သောအခါ ကန်လန်ဖြတ် လှည်းလမ်းကြီးကို တွေ့ရတော့သည်။ ကျွန်ုပ်အား လာခေါ်သော ဆိုင်ကယ်သမားက ကျွန်ုပ်အား...

‘ဗိုလ်ကြီး... ရောက်တုန်းရောက်ခိုက် အခြားတော့ကိုပါ လိုက်ပြီး ကြည့်ရှုပါဦး’

ကျွန်တော် လိုက်ပို့ပေးပါ့မယ်’ ဟု ဆိုကာ လှည်းလမ်းကြောင်း၏ ဘယ်ဘက်အတိုင်း ချိုးကျွေပြီး မောင်းခဲ့သည်။ ကျေးရွာနှစ်ရွာအထိ သူက မောင်းပြီး ပို့ပေးပါသည်။

မိုးကလည်း ရွာလာသဖြင့် ကျွန်ုပ်က “တော်ပြီဗျာ တောင်နီဘက် ပြန်ရအောင်” ဟု ပြောလိုက်သောအခါ သူက တောင်နီရွာရှိရာဘက်ဆီသို့ ပြန်မောင်းခဲ့ပါသည်။

တောင်ကြောပေါ်ရှိ လှည်းလမ်းကြောင်းတစ်လျှောက်တွင် မိုးရေများက အိုင်ထွန်းနေကြသည်။ ချိုင့်တွေခွက်တွေအပြင် တစောင်းဖြစ်နေသော မြေသားလမ်းကြောင်းများပေါ်တွင် သူက ကောင်းစွာ မောင်းနှင်နိုင်သည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ကျွန်ုပ် တွေ့ခဲ့ဖူးသမျှသော ဆိုင်ကယ်မောင်းသူများထဲတွင် သူသည် အကောင်းဆုံး အကျွမ်းကျင်ဆုံး မောင်းနှင်နိုင်သူဟု ပြောချင်ပါသည်။

သူ၏နာမည်ကို ကျွန်ုပ် ကောင်းစွာ မမှတ်မိတော့ပါ။ သို့သော် တောင်နီရွာဥက္ကဋ္ဌ၏တူ (သို့မဟုတ်) တပည့်ဟု ပြောလိုက်လျှင် ထိုတစ်လျှောက်က လူတွေသိကြသည်။

ကျွန်ုပ် မှတ်မိသလောက် သူ၏ အမည်မှာ သိန်းအောင်ဖြစ်သည်။ ငယ်ရွယ်သူမို့ ကျွန်ုပ်က သူ့အား မောင်သိန်းအောင်ဟု ခေါ်ခဲ့သည်။

ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ယောက် ပြန်မောင်းလာပြီး လမ်းခွဲခဲ့သော လမ်းဆုံသို့ ကျော်လာခဲ့တော့သည်။ ထိုအခါ မိုးကလည်း ပွဲခွဲကလေးမျှသာ ရွာနေလေတော့သည်။ မောင်သိန်းအောင်က...

‘ဗိုလ်ကြီး ရောက်တုန်းရောက်ခိုက် အထူးအဆန်တစ်ခုကိုပါ ထပ်ပြီး ပြောပြပါဦးမယ်’

ဟု ဆိုကာ ဆိုင်ကယ်ကို ရပ်လိုက်သည်။

နှစ်ယောက်သား ဆိုင်ကယ်ပေါ်မှ ဆင်းလာပြီး လှည်းဆမ်းကြောင်း၏ ညာဘက်ထဲသို့ဝင်ခဲ့ကြရာ ထူနှစ်ရပ် စာလောက် မြင့်သော သီလူးရုပ်တုကြီးကို တွေ့ရလေတော့သည်။

ဘီလူးရုပ်တုကြီးမှာ ထောင့်ကြောင့် ဆိုင်ထားပြီး တစ်ထောင်ဆန် နှစ်ထောင် လှည်းကို နှစ်ထောင်ထား၏။ လက်ခံ များက သူ၏ ရင်ဘတ်သို့ မြှောက်ထား၏။ သို့သော် လက်ခံနှစ်ထောင်မျှသာ ရင်ဘတ်ရှိရာအတွင်းတစ်သို့ မြှောက်မထား။

မျက်နှာများက အရှေ့ဘက်ဆီသို့ လှည့်ထားပြီး လက်ညှိုးထောင်းကလေးများက တောတူ အရှည်ဝယ်၍ ထွားထား၏။ ထိုကဲ့သို့ ထွားထားသဖြင့် ရှေ့သို့ ထိုးထွက်နေ၏။

တရုတ်သိုင်းကားထဲကလို လက်ပါး နှစ်ဖက်ကို ပြန်ကားထားပြီး ရန်သူအား တွန်းထုတ်တော့မည်ပုံ သို့မဟုတ် တစ်စုံတစ်ရာကို ဆွဲကုတ်ယူတော့မည် ပုံနှင့်တူလေသည်။

မျက်နှာအမူအရာနှင့် လက်တို့၏ အနေအထားတို့ကြောင့် လွန်စွာမှ မာန်ပါလှပါသည်။ ဘီလူးရုပ်ကြီးရှိနေရာက နေပြီး ဘေးပတ်ဝန်းကျင် တော်တော် များများကို လှမ်း၍ တွေ့နိုင်ပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်က ဘီလူးရုပ်တုကြီး မျက်နှာမူထားရာအရပ်ကို ကြည့်လိုက်သောအခါကျွန်ုပ်တို့ ညအိပ်ခဲ့ကြသော မြို့ဟောင်းရွာဘက်သို့ မျက်နှာမူထားကြောင်း မြင်တွေ့ရပါသည်။

ဘီလူးရုပ်တုကြီးမှာ ကျွန်ုပ်တို့ ဆိုင်ကယ်စီးလာသော လှည်းဆမ်းကြောင်းကို ကျောခိုင်းထားခြင်း ဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်အား လာကြိုသော မောင်သိန်းအောင်က...

'ဒီဘက်ကို လာကြည့်ပါဦးခိုလ်ကြီး' ဟု ခေါ်သဖြင့် ကျွန်ုပ်က သူပြုသော အရာကို သွားကြည့်ရာ ဟက်တက်ကွဲနေသော ကျောက်တုံးကြီးကို တွေ့ရသည်။

ကျောက်တုံးမှာ အလုံးမဟုတ် ခပ်ပြားပြားလေးဖြစ်နေ၏။ ပြားချပ်ချပ်ကြီးဖြစ်နေသည်လည်း မဟုတ်ပြန်ပါ။ လူကြီးနှစ်ဖက်စာလောက် ရှိနိုင်သော ကျောက်အရွယ်အစားဖြစ်သည်။

ဤသည်ကို မောင်သိန်းအောင်က...

'အဲဒါက အဲဒီဘီလူးကြီးရဲ့ အသည်းပေါ်' ဟု ပြောလေသည်။

ကျွန်ုပ်က လွန်စွာမှ စိတ်ဝင်စားသွားရပြီး...

'ဘယ်လိုတွေ့ဖြစ်ပြီ ဒီဘီလူးကြီးရဲ့ အသည်းက အပြစ်ကို ရောက်နေရတာလဲ' ဟု မေးလိုက်ရာ...

'စားနဲ့ အဆုတ်ခံရလို့ပါ။ မင်းသားတစ်ပါးက ဒီဘီလူးကြီးကိုစားနဲ့ ခုတ်လိုက်ရာကနေ ဘီလူးကြီး ဖိုက်ပွင့်ထွက်သွားပြီး အသည်းထွက်လဲ အပြင်ဘက်ကို ထွက်ကျလာခဲ့တာပေါ့။ ဒီမှာကြည့်ပါလား အဲဒီဘီလူးကြီးရဲ့ အသည်းကို အပြင်ရောက်လာခဲ့ပြီကားပဲ။

နောက်ထပ်တစ်ခါ ထပ်ပြီး စားနဲ့ ပိုင်းထားတဲ့ အရာ'

ဆိုပြီး ပြပြန်၏။

ကျွန်ုပ်က သေချာစွာကြည့်သောအခါ ဟုတ်ပါသည်။ သစ်တုံးကြီးကို လွှဲနှင့်ပိုင်းထားသကဲ့သို့ ပြောင့်ပြောင့် စင်းစင်း

တိတိရိရိနှင့် ပြတ်တောက်နေခြင်းဖြစ်ကြောင်း မြင်တွေ့ရလေသည်။ တကယ်တမ်းနှင့်ခုတ်ပိုင်းထားသကဲ့သို့တူပါသည်။

'ကဲဗျာ... ခင်ဗျာသိသလောက် ဒီဘီလူးကြီးရဲ့ အကြောင်းကို ပြောပြစမ်းပါဦး'

ဟု တောင်းဆိုလိုက်ရာ မောင်သိန်းအောင်က...

'ဟိုးရှေးရှေးတုန်းက ဆိုပါတော့ဗျာ ကျွန်တော်တို့ ဟောဒီနယ်တစ်လျှောက်မှာ အခုမြင်ရတဲ့ ကျောက်ရုပ် ဘီလူးကြီးက သောင်းကျန်းနေခဲ့တယ်လို့ ဆိုတယ်။

အဲဒါကို မင်းသားတစ်ပါးက သိသွားပြီးတဲ့နောက် အဲဒီဘီလူးကြီးကို နှိမ်နင်းဖို့ လိုက်တော့သတဲ့။ ဘီလူးကြီးကလဲ မင်းသားတစ်ပါး လိုက်လာခဲ့ ဖြစ်ကြောင်း သိရတော့ ထွက်ပြေးသတဲ့။

မင်းသားကလဲ နယ်နယ်စပ် မင်းသားတော့ ဟုတ်ဟန်မတူပါဘူး ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဘီလူးကြီးက ထွက်ပြေးနေရင်းကနေ တစ်နေရာကို ရောက်တော့ ခဏတဖြုတ်နားပြီး အမောဖြေသတဲ့။

အဲဒီဘီလူးကြီး အမောဖြေခဲ့တဲ့ နေရာကို အစွဲပြုပြီး နောင်သောအခါ မောဖြေဆိုတဲ့ ရွာတစ်ရွာ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ရတယ်။

www.burmeseclassic.com

အဲဒီ မောမြေဆိုတဲ့ရွာဟာ ကာလ
တွေ ရွေ့လျော့လာခဲ့တဲ့ အခါမှာတော့
အခေါ်အဝေါ်တွေကလဲ ပြောင်းလာခဲ့
တယ်။ ဒါကြောင့် ဟိုတုန်းက မောမြေ
ဆိုတဲ့ ရွာဟာ ခုချိန်မှာ မိုးပြေရွာအဖြစ်နဲ့
အခုရှိနေတယ်'

ဟု ပြောလေသည်။
ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က...

'ဟုတ်ပြီဗျို့ ဟုတ်ပြီ။ အဲဒီ မိုးပြေဆို
တဲ့ရွာကို ကျွန်တော် ရောက်ခဲ့ဖူးပါ
တယ်။ အခု ဒီတောင်ကနေကြည့်ရင်
အရှေ့ဘက်လောက်မှာရှိတယ်။ ကဲ-
ဆက်ပြောဗျာ'

ဟု ပြောလိုက်ရာ မောင်သိန်းအောင်
က...

'အဲဒီလို အမောမြေပြီးတော့ ဘီလူး
ကြီးက ဆက်ပြေးပြန်တာပေါ့။
မင်းသားကလဲ နောက်ကနေ လိုက်
ပေါ့။ ပြေးရင်းလွှားရင်းနဲ့ တစ်နေရာကို
ရောက်တော့ မင်းသားက ဘီလူးကြီး
ရဲ့ပေါင်ကို သူ့ရဲ့ဓားနဲ့သွားပြီး ခုတ်မိ
သတဲ့။

အဲဒီလို ဘီလူးကြီးရဲ့ ပေါင်ကို ခုတ်မိ
ခဲ့တဲ့ နေရာကို အဖွဲ့ပြုပြီး နောင်သော
အခါ ပေါင်ခတ်ဆိုတဲ့ ရွာတစ်ရွာ
ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ရတယ်။

ဒီရွာကလဲ ကာလတွေ ရွေ့လျော့
လာခဲ့တဲ့ အခါမှာတော့ ပေါင်ခတ်က
နေပြီး အခုတော့ ပေါင်ခေါ်ဆိုတဲ့ ရွာ
အဖြစ်နဲ့ အခုထိရှိနေဆဲပါ'

ဟု ပြောလေသည်။ ထိုအခါ
ကျွန်ုပ်က...

'ဟုတ်ပြီဗျို့ ဟုတ်ပြီ အခုခင်ဗျား
ပြောတဲ့ ပေါင်ခေါ်ဆိုတဲ့ ရွာကိုလဲ
ကျုပ်က ရောက်ခဲ့ဖူးတယ်ဗျို့။ အခု
ဒီတောင်နီရွာရဲ့ မြောက်ဘက် တောင်
အောက်ထဲမှာ ရှိပါတယ်။ ကဲ...ကဲ...
ဆက်ပြောစမ်းပါဦးဗျာ။

အဲဒီဘီလူးကြီးရဲ့ ပေါင်ကိုလဲ
ခုတ်မိလိုက်တော့ ဘီလူးကြီးက
ဘာတွေ ဆက်ဖြစ်သွားလဲ'

'အဲဒီဘီလူးကြီးရဲ့ ပေါင်ကိုလဲ ခုတ်မိ
လိုက်ရော ဘီလူးကြီးက အော်ဟစ်ပြီး
အခု ဒီတောင်ပေါ်ကို ပြေးတက်လာခဲ့
သတဲ့။ တောင်ပေါ်ကို ပြေးတက်လာခဲ့
တဲ့ လမ်းကြောင်းတစ်လျှောက်မှာ
တော့ ဘီလူးကြီးဆီကနေ ပန်းထွက်
လာတဲ့ သွေးတွေကြောင့် နီရဲနေတော့
တာပဲတဲ့။

အဲဒီလို ဘီလူးကြီးက ရှေ့ကပြေး
မင်းသားကလဲ နောက်ကလိုက်နဲ့ ပြေး
တက်လာခဲ့ကြတာမှာ အခု ဒီနေရာကို
လဲ ရောက်လာရော မင်းသားက အဲဒီ
ဘီလူးကြီးကို ဖိလာပြီး သူ့ရဲ့လက်ကိုင်
ဓားနဲ့ ပိုင်မြတ်လိုက်တာမှာ ဘီလူးကြီး
ဗိုက်ပွင့်ထွက်သွားတယ်။

ဗိုက်တွေ ပွင့်ထွက်သွားပြီး သူ့ရဲ့
အသည်းတွေကလဲ အခု ဒီလမ်းဘေး
မှာ ထွက်ကျသွားရတော့သတဲ့။ ထွက်
ကျလာပြီး အသည်းက လှုပ်စိလှုပ်စိ
ဖြစ်နေတော့ မင်းသားက ဒေါက်နီပြီး
သူ့ဓားနဲ့ ပိုင်မြတ်လိုက်တာမှာ အခုလို
ပဲ နှစ်ခြမ်း ကွဲသွားရတော့သတဲ့။

အဲဒီအချိန်မှာ ဘီလူးကြီးရဲ့ ခန္ဓာ
ကိုယ်မှာလဲ သွေးတွေက ဒလဟော
စီးထွက်ပန်းထွက်နေသတဲ့။ ဘယ်
လောက်အထိ စီးထွက်ပန်းထွက်ခဲ့
သလဲဆိုရင် အခု ဒီတောင်ကြီးတစ်ခု
လုံး သွေးတွေနဲ့ နီရဲသွားခဲ့သတဲ့။

အဲဒီလို ဘီလူးကြီးရဲ့ သွေးတွေ
ကြောင့် တောင်ကြီးတစ်ခုလုံး နီရဲခဲ့ရ
တာကို အကြောင်းပြုပြီး နောင်သော
အခါမှာ ဒေသခံလူတွေက ဒီတောင်
ကို တောင်နီတောင်ဆိုပြီး ခေါ်ခဲ့ကြ
သတဲ့။

မကြာခင်မှာပဲ အဲဒီ တောင်ပေါ်မှာ
ရွာတစ်ရွာ ပေါ်ပေါက်လာတယ်။ အဲဒီ
ရွာက တောင်နီတောင်ပေါ်မှာ ရှိနေတဲ့
အတွက် တောင်နီရွာဆိုပြီး ခေါ်ခဲ့ကြ
သတဲ့။ အခုထိ ရှိနေဆဲပါ။

အဲဒီရွာကိုတော့ ဗိုလ်ကြီး မရောက်
ဖူးသေးပါဘူး။ ဒါပေမယ့် မကြာခင်
တော့ ရောက်ဖူးရတော့မှာပါ။ ဗိုလ်ကြီး
နဲ့ ကျွန်တော် အခုသွားမယ့် ရွာပဲလေ။

အဲဒီလိုနဲ့ ဘီလူးကြီးဟာ မကြာခင်
အသက်ထွက်ရတော့မယ် ဆိုပါတော့၊
ဒီအခါ ဒီနေရာမှာ လာထိုင်ပြီး အခု
ခေတ်မှာ မြင်တွေ့နေရတဲ့ မြို့ဟောင်း
ဘက်ကို မျက်နှာမူလို့ အသက်ငင်ခဲ့
သတဲ့။

အဲဒီတုန်းက မြို့ဟောင်းဆိုတာက
မြို့ကြီးတစ်မြို့ ဖြစ်ခဲ့ပါသတဲ့။ ဘီလူး
ကြီးက အဲဒီမြို့ကိုကြည့်ပြီး အသက်ငင်
တဲ့ အခါမှာ သူတို့ရဲ့ ကမ္မဗိသုကာနိဗ္ဗာန်
ကြောင့်လား ဘာလားတော့ ကျွန်တော်
မပြောတတ်ပါဘူး။ နဂါးမျိုးဆိုရင်တော့
သူတို့ ဒေါသဖြစ်လာပြီး တစ်ချက်
လောက် မျက်စောင်းထိုးလိုက်တာနဲ့
ပြာဖြစ်သွားတယ်လို့ ကြားဖူးပါတယ်။

ခုလဲ အဲဒီဘီလူးကြီးက နဂါးတွေ
မျက်စောင်းထိုးသလို ဒီမြို့ကြီးကို

မကျေနပ်လို့ စေ့စေ့ကြည့်ပြီး အသက်
လဲ ထွက်သွားရော အဲဒီမြို့ကြီးပါ
ပျက်စီးသွားရတော့တယ်လို့ ဆိုတယ်။
အခုခါမှာတော့ အဲဒီမြို့ကြီးကို
မြို့ဟောင်းလို့ ခေါ်နေကြတယ်လို့
ဆိုတယ်။ ခုလဲ ရှိနေပါတယ်’
ဟု ပြောလေသည်။ ထိုအခါ
ကျွန်ုပ်က...

‘အဲ...အဲဒီ မြို့ဟောင်းချွာကိုတော့
ကျွန်တော်ရောက်ခဲ့ဖူးသေးပေ။ ဒီကိုလာ
ရင်းလမ်းမှာတောင်ညအိပ်ခဲ့ဖူးတယ်’
ဟု ပြောလိုက်ရာ မောင်သိန်းအောင်
က...

‘ဟုတ်ကဲ့ ထားပါတော့ဗျာ၊ ဒါနဲ့
ကျွန်တော် ဗိုလ်ကြီးကို တစ်ခုမေးချဦး
မယ်’

ဟု ပြောလေသည်။
ကျွန်ုပ်ကလည်း...

‘မေးဗျာ ကျွန်တော် သိသလောက်
ပြောပြမယ်’

ဟု ပြောလိုက်သည်။ မိုးကလည်း
စဲသွားပြီ။ အချိန်ကလည်း စောသေး
သည်။ ပြီးတော့ သူနှင့် စကားပြောရ
သည်မှာ အဆင်ပြေပြီး အထူးအဆန်း
ကလေးတွေကလည်း ပါနေသည်မို့
အလိုက်သင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

သူက...

‘ရုပ်တုတစ်ခုရဲ့ ဆိုပါတော့ဗျာ၊ အဲဒီရုပ်တု
တစ်ခုရဲ့ ကိုယ်အင်္ဂါ အစိတ်အပိုင်းထဲက
တစ်မျိုးမျိုးလောက် ကျိပ်ပျက်စီးသွားတယ်
ဆိုပါတော့၊ ဒါကိုလုထွက် ပြန်လည်ပြုလုပ်
ပေးတာမျိုးမျိုးနဲ့ သူ့ဟာနဲ့သူ အလိုလို
နေရင်း နဂိုပုလအတိုင်း ပြန်ဖြစ်လာတာမျိုး
တွေ့ဖူးသလား။’

ဥပမာဗျာ ရုပ်တုတစ်ခုရဲ့ နားရွက်တစ်ဖက်
ပြတ်သွားတယ်ဆိုပါတော့’ အဲဒီနားရွက်
တစ်ဖက်ကို လုထွက် ပြန်မလုပ်ပေးဘဲနဲ့
သူ့ဟာနဲ့သူ နားရွက်တွေ ပြန်ထွက်လာတာ

မျိုး တွေးမကြား၊ ကြားဖူးသလားလို့ပါ’
ဟု ပြောရာ ကျွန်ုပ်က...

‘ကြားစဉ်ရာ မောင်သိန်းအောင်
ရာ အသက်မရှိတဲ့ ရုပ်တုမပြောနဲ့
အသက်ရှိတဲ့ သတ္တဝါတွေတောင် ပြန်
မထွက်ဘူး’

ဟု ပြောလိုက်ရာ မောင်သိန်းအောင်
က...

‘ဒီလိုကြီးတော့ မပြောပါနဲ့ဗျာ
အိမ်မြှောင်အပြီးတို့ ကဏန်းလက်မတို့
ကျတော့ ပြန်ပေါက် ပြန်ထွက်လာ
တတ်ပါသေးတယ်။ ကျွန်တော်ပြော
တာက အခုလိုမျိုး ရုပ်တုကို ပြောတာ
ပါ’

ဟု ပြောလေသည်။ ထိုအခါ
ကျွန်ုပ်က...

‘တွေ့လဲ မတွေ့ဖူးပါဘူး။ တွေ့ဖူးမို့
မပြောနဲ့ ကြားတောင် မကြားဖူးပါဘူး။
ဘာကြောင့် ဒီစကားကို မေးရတာလဲ’

‘ဘာကြောင့် မေးရတာလဲဆိုတော့
ဒီဘီလူးရုပ်တုကြီးအကြောင်းကို ဆက်
ပြောချင်လို့ပါ’

‘ကဲ ပြောဗျာ နားထောင်ဖို့ အဆင်
သင့်ပါပဲ’

‘အခြားသော ရုပ်တုတွေကသာ သူတို့ရဲ့
ခန္ဓာကိုယ် အစိတ်အပိုင်းတွေ ပြန်မထွက်ဘဲ
ရှိနေကြတာပါ။ ဒီပေယံ၊ ယောဒီ ဘီလူး

ရုပ်တုကြီးကတော့ဖြင့် သူရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်
အစိတ်အပိုင်းတွေ ပြန်ထွက်လာသမျှ’
‘ထူးဆန်းပြီး အံ့သြစရာကောင်း
လှချည်းလား မောင်သိန်းအောင်ရယ်
ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ကွက်ကွက်ကွင်း
ကွင်းဖြစ်အောင် ပြောပြစမ်းပါဦး’
ဟု မေးလိုက်ရာ မောင်သိန်းအောင်
က...

‘အခု ဒီဘီလူးရုပ်တုရှိတဲ့ နေရာကို
လူကြီးတွေရော ကလေးတွေပါ
ရောက်ရောက်လာတတ်ကြတယ်။ တို့
ရွာသွားရှာရင်း၊ တောထဲတောင်ထဲ
မို့ရှာမျှစ်ရှာသွားရင်း၊ တောင်ယာသွား
ရင်းပြန်ရင်း ဆိုသလို ဒီနေရာမှာ ခဏ
တဖြုတ်ဝင်ပြီး နားတတ်ကြတယ်။
ဒီနေရာက လေကလေးကလေး
တဖြူးဖြူးနဲ့ ပြီးတော့ ရှုခင်းတွေကလေး
ကောင်းတော့ ခဏတဖြုတ် ဝင်နားကြ
တာပေါ့။ အဲဒီလို ဝင်နားရင်းကနေ
ကလေးတွေက ဘာရယ်လို့တော့
မဟုတ်ဘူး အထူးသဖြင့် ဆော့ကြတာ
ပေါ့ဗျာ’

ဘယ်လိုတွေ ဆော့ကြသလဲ
ဆိုတော့ အဲဒီဘီလူးကြီးရဲ့ လက်ညှိုး
လက်ချောင်းတွေကို ကျောက်တုံး
ကျောက်ခဲတွေနဲ့ ပစ်ပေါက်ပြီး ရိုက်ချိုး
တတ်ကြတယ်။

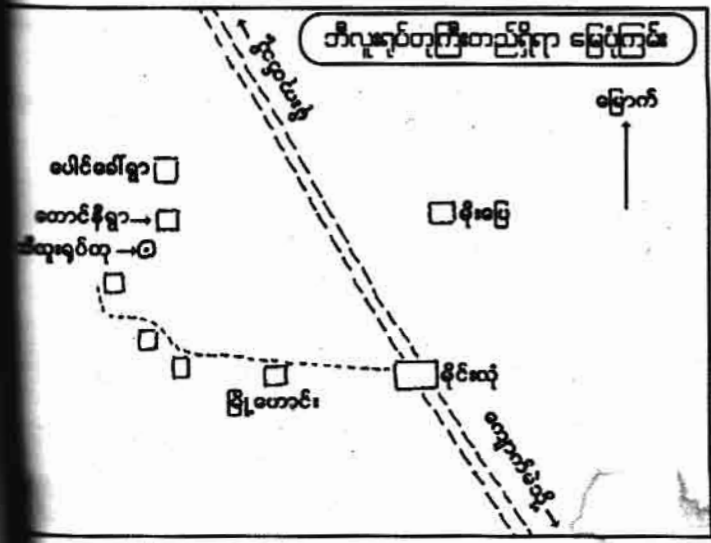
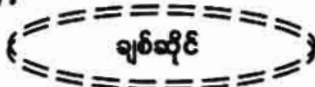
အစကတော့ ရှေးလူကြီးသူမတွေ
က အဲဒီဘီလူးကြီးရဲ့ လက်ညှိုးချောင်း
လေးတွေကို ရိုက်ချိုးလိုက်ရင် သူ့ဟာ
နဲ့သူ အသစ်တွေ ပြန်ထွက်လာတယ်
ဆိုပြီး ပြောတာကို သူတို့ ကြားထား
တယ်။

အဲဒါ ဟုတ်မဟုတ် သိချင်တာနဲ့
လက်တည့်စမ်းပြီး ရိုက်ချိုးရိုက်နဲ့
တတ်ကြတယ်။ ဟော... မကြာပါဘူး
ဗျာ။ လူကြီးသူမတွေ ပြောတဲ့အတိုင်း
ပဲ မကြာခင် သူရဲ့ နဂိုမူရင်းအတိုင်း

ဖြစ်လာတာကို တွေ့ကြရတယ်။
 ရိုက်ချိုးလိုက်တဲ့ လက်ချောင်းတွေ
 ဖြစ်ထွက်လာတာပေါ့ဗျာ။ အဲဒီလို လုပ်
 ကြရင်းကနေ နောင်သောအခါမှာ
 ဆည်းပြသဘောမျိုးနဲ့ ရိုက်ချိုးတဲ့
 သူတွေလဲ ရှိလာတယ်။ ရိုက်ချိုးလိုက်
 ခဲ့လဲ ပြန်ထွက်လာတာချည်းပါပဲ။
 ဘီလူးရုပ်တုကြီးကို စကြနောက်ကြတဲ့
 သဘောမျိုးနဲ့ ရိုက်ချိုးကြတာပါ။ တခြား
 ရှည်ရွယ်ချက်တော့ မရှိပါဘူး။ ကဲ...ဘယ်
 ထောက် ဆန်ကြယ်သလဲနော်
 ဟု ပြောလေသည်။ ကျွန်ုပ်က
 ချည်း...
 လွန်စွာမှ ထူးခြားဆန်းကြယ်လှပါ
 သေးဗျာ။ အဲဒီလို ထူးခြားဆန်းကြယ်
 တဲ့တဲ့ရုပ်တုမျိုး ကျွန်တော်တစ်သက်
 နေတော့ ဒီတစ်ခါပဲ တွေ့ဖူးရပါ
 သေးနော်
 ကျွန်ုပ်၏ စကားအဆုံးတွင်
 ဆင်သိန်းအောင်က...
 ကဲ...သွားကြတာပေါ့ ဗိုလ်ကြီး။
 နေရာ ဗိုလ်ကြီးရဲ့ တပည့်တွေလဲ
 ထောက်နေလောက်ပါပြီ။ ရွာမှာ ဥက္ကဋ္ဌ
 တော့ မရှိဘူး။ ရန်ကုန်ဆင်းသွား

တယ်။ ဒါပေမယ့် ဘာမှ ပူစရာ မရှိပါ
 ဘူး။ ဟိုမှာ ဗိုလ်ကြီးစားဖို့ရော
 သောက်ဖို့ပါ အဆင်သင့် ဖြစ်နေ
 လောက်ပါပြီ’
 သူ့စကား အဆုံးတွင်တော့
 နှစ်ယောက်သားဆိုင်ကယ်ပေါ် တက်ခွ
 ပြီး တောင်နီဆိုသော ရွာဆီသို့
 ဦးတည်ပြီး မောင်းထွက်ခဲ့ကြပါတော့
 သည်။
 တောင်နီရွာသို့ တစ်ခါတစ်ခေါက်
 မျှသာ ရောက်ခဲ့ဖူးသော ကျွန်ုပ်အတွက်
 ကတော့ ဖော်ရွေတတ်သော ဒေသခံ
 ပြည်သူများနှင့် လက်ချောင်းတွေ
 ပြန်ထွက်နေတတ်သော ထူးဆန်း
 သည့် ဘီလူးရုပ်တုကြီးကိုတော့ဖြင့်
 ယနေ့အထိ အမှတ်ရနေဆဲပါ။
 သွားရောက် လေ့လာလိုသူများ
 အတွက် ပြောပြကြမ်းဖြင့် ဖော်ပြအပ်ပါ
 သည်။
 * * *
 စာဖတ်သူများအား လေးစားစွာ
 ဖြင့်...

စာပေရှင်များသို့...
 ပေးဖို့သော
 စာပေများထို
 ရွေး
 ထားကြပါရန်နှင့်
 ရွေးချယ်ပါက
 ပြန်လည်ပေးဖို့ခွင့်
 ဖောက်ပါကြောင်း
 အသိ
 ပေးအပ်ပါသည်။
 မေးစရာရှိ...
 ကျွန်တို့ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ရောဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ ဟင်္သာတမြို့နယ်၊ စစ်ကုန်းကျေးရွာအုပ်စု၊ ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ ဧရာဝတီမြစ်ကမ်း၊ သောင်စပ်ပေါ်တွင် အင်္ဂိုလ်တိုင်းရာတွင်သုံးသော လုံတစ်ခု ရရှိပါသည်။

ရရှိစဉ်က ယင်းလုံအား မမြင်ဘူး၍ သိမ်းဆည်းခဲ့ပြီးနောက်မှ ဆရာတော်၏ မိန့်ကြားချက်ကြောင့် အင်္ဂိုလ်လုံ ဖြစ်ကြောင်း သိရှိခဲ့ရပါသည်။

ထို့နောက် (၅)ရက်ခန့်တွင် ကျွန်တော်၏ အဖေနှင့် အမေမှ ထင်းစိုက်ရန်အတွက် လှေနှင့် မြစ်ထဲတွင် ရေမြှုပ်နေသောတုံးများကို လှေပေါ်သို့ ဖော်တင်ခဲ့ရာတွင် ကျွန်တော် ရရှိခဲ့သော လုံနေရာမှ အရှည် တစ်တောင့်ထွာခန့် လုံးပတ် (၃)ပေ ခန့်ထိပ်နှင့် ဖင်အညီ ဖြတ်ထားပြီး ဖတ်ရာဖတ်ရက် မရှိသည့် တုံးအား ခွဲစိတ်ရာတွင် တုံးအတွင်းမှ လက်ချောင်းလောက်၊ လက်မလောက် အရှည်(၃)လက်မ၊ (၄)လက်မခန့်ရှိ အနက်ရောင် အချောင်းများ ရရှိပြီး အချောင်းအား ချိုးကြည့်ရာ အချောင်း၏ အထဲတွင် အဖြူရောင် ဝင်းလက်လက်များ တွေ့ရှိရပါသည်။

ယင်း ရရှိသော ပစ္စည်းများအား ဟင်္သာတမြို့ နတ်မော်ဘုရားကြီး ဆရာတော် ဦးကေတုမာလ အရှင် သူမြတ်အား ပြသရာတွင် ယင်းပစ္စည်းများသည် အလွန်တန်ဖိုးရှိသော ပြဒါးသေ ဓာတ်ချောင်းများဟု မိန့်ကြားပြီး ကျွန်တော် ရရှိသော လုံနှင့် ဖိုထိုးရန်လည်း မိန့်ကြားခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော် မိန့်ကြားသည့်အတိုင်း ၂၄၀ နေရာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တုံးတွင်လည်း သူ့အလိုလို ဖိမလောင်ဘဲ ပြာများဖြစ်ပြီး ယင်းပြာအား လျက်ကြည့်ရာတွင် ချဉ်ဖန်၊ ချို(၃)မျိုး အရသာထွက်ပေါ်ပါသည်။ ဆရာတော်၏ မိန့်ကြားချက်အတိုင်း ထပ်မံဖိုထိုးရာတွင် ပျောက်ဆုံးခြင်း မရှိဘဲ အိပ်မက်ထဲတွင်လည်း ဘိုးတော်

ဧရာဝတီမြစ်ထဲရှိ ရေမြှုပ်နေသော တုံးထဲမှ

ပြာ၊ သစ်၊ ချောင်းများ ရရှိခြင်း

ဖြစ်ရပ်သန်း

ကျွန်တော်၏အဖေ ဖိုထိုးရာတွင် တစ်ကြိမ်ထိုးလျှင် (၃)ရက်၊ (၄)ရက်ခန့် ကြာပါသည်။ ကျွန်တော်၏ အဖေသည် ဆင်းခဲ၍ ရွှေအဖြစ် ဖိုထိုးရာတွင် (၃)ကြိမ်တိုင် လုံထဲမှ ဓာတ်ပစ္စည်းများ အလိုလို ပျောက်ဆုံးခဲ့ပါသည်။

ယင်းဖြစ်ရပ်များအား ဆရာတော်ထံသို့ မေးမြန်း လျှောက်ထားရာတွင် ရွှေလုပ်ခြင်းကို မကြိုက်နှစ်သက်၍ စောင့်ရှောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်များမှ ပြန်ယူခြင်းဖြစ်သည်။ နောက် ထပ်ပြီး ထိုးရာတွင် မိမိသည် သာသနာပြုလုပ်ငန်းများ လုပ်ဆောင်ပါမည်ဟု ကတိပေးပြီး ထိုးခိုင်းပါသည်။

ယင်း ဓာတ်ပစ္စည်းများ ရရှိသော

အနေအထားနှင့် ကျွန်တော်၏ အဖေအား ဝိဇ္ဇာဆေးဆီပြီး နဖူးအား (၃)ချက် ပေါက်ပေးပါသည်။ နောက် (၃)ရက်ခန့်တွင် အိပ်မက်ထဲ၌ "မိမိဓာတ်လုံး မပြီးသေးဘူး ဆက်ထိုးဟု ထပ်ပြောပါသည်။

ယခု ထိုဓာတ်လုံးသည် ရေထဲမှ ရပ်ဝေးမှ (၅)ရက်သားသမီးအဖေတို့ ခံစားနေရသော ရောဂါဝေဒနာတော်တော်များများ ပျောက်ကင်းပါသည်။

ခိုင်စိုးဦး
(စစ်ကုန်းအုပ်စု၊ ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ ဧရာဝတီမြို့နယ်)

ဘာသာရေး ပန်ကြားချက်...
ဤစာမျက်နှာ (၆၁၀၂၀၁)ခုနှစ်ဇွန်လ ရရှိသောစာမူ ဖြစ်ပါသည်။ အခြေခံဥပဒေနှင့်အညီ ဖယ်လုပ်ငန်းနှင့်ဆိုင်ဆိုင် ယခုအခါ မော်ဂျီအိတ်ပါသည်။ သို့သော်လည်း ဗဟိုအဖွဲ့များမှ အကျိုးအကြောင်း ဆက်သက်မော်ထုတ်ပေးပါမိန့် မိန့်ကြားခဲ့ပါသည်။
www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော် ယခု ရေးသား
 ဆက်ပြရမည့် ဖြစ်ရပ်မှန်
 ကလေးမှာ လွန်ခဲ့သော
နှစ်(၅၀)ဝန်းကျင်ခန့်
 ထောက်က ကျွန်တော်၏
 ဦးထွန်းဖြစ်သူ ဦးထွန်းလှိုင်၏
 ကိုယ်တိုင် တွေ့ကြုံခဲ့ရသည့်
 ဖြစ်ရပ်မှန်တစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။
 ဦးထွန်းလှိုင်သည် ကျွန်တော်
 ဦးရွှာ၏ အနောက်(၂)ပိုင်ခန့်
 နာဂါဝေးသော တောကျွန်းမှာ
 နေထိုင်ပြီး အရွယ်ရောက်လာ
 သောအခါ ကျွန်တော်တို့
 ဦးထွန်းလှိုင်မှ ဒေါ်အုံးကြည်နှင့်
 အိမ်ထောင်ကျခဲ့ကြပါသည်။
 ဦးထွန်းလှိုင်သည်
 ကျွန်တော်တို့ မှတ်မိလောက်
 သည့်အချိန်မှာ သူသည်
 ခရစ်အမေရိကန်နှင့် ကိုယ်ခန္ဓာမှာ
 နှစ်ပြည့်တင်းတင်းဖြင့်
 ယောက်ျားပီသလှပေသည်။
 သူမှာ အမြဲလိုလို ခေါင်းတုံးရိတ်
 ဖြစ်ပြီး အထဲခံ စွမ်းကျယ်အဖြူနှင့်
 အပေါ်လည်ကတုံးအင်္ကျီကို ကြယ်သီး
 အယ်အခါမှ မတပ်ဘဲ ပုဆိုးကိုလည်း
 အောက်လောက်တွင် အမြဲဝတ်
 ခတ်သည်။
 ပုဆိုးတိုတို လည်ကတုံး အင်္ကျီပွပွ
 ကို ကြယ်သီးမတပ်ဘဲ ဝတ်ဆင်
 စေသည်မှာ တစ်မျိုးကြည့်၍
 အင်းလှပါသည်ဟု ကျွန်တော်
 ခင်မိပါသည်။
 သူသည် ယောက်ျားတစ်ယောက်၏
 နှစ်နှင့် ညီညွတ်သလို မဟုတ်မခံ
 စာစိတ်ကတော့ ရှိသည်။ သို့သော်
 သောကောင်းသည်။ အမြဲလိုလို
 နာမှာ ချိုလှသည်။ သူငယ်ချင်း
 သိမိတ်ဆွေများနှင့် ကြုံတွေ့သည့်

31A, October, 2015.

မြိုင်ပင်း အမိန့်နှင့်ပု

ထွက်သွားသော ဘဝကြီး

အခါ နောက်နောက်ပြောင်ပြောင်ဖြင့်
 ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် နေတတ်သည်။
 အရက်ကိုတော့ အနည်းအကျဉ်း
 သောက်သည်။ သို့သော် လွန်လွန်
 ကျူးကျူး ဘယ်အခါမှ မသောက်၊
 စားကောင်း၊ သောက်ကောင်း သွား
 လာကောင်းရုံလောက်သာ သောက်
 လေ့ ရှိသည်။

သူသည် သူ့ကိုယ်သူလည်း
 ယုံကြည်ထားသူတစ်ယောက် ဖြစ်
 သကဲ့သို့ လူလူချင်းလည်း မကြောက်၊
 သရဲတစ္ဆေကိုလည်း လုံးဝ မကြောက်
 ပါ။
 ခရီးသွားစရာ လာစရာရှိလျှင်လည်း
 ဘယ်လောက်ကြမ်းတမ်းသော ခရီး
 ဖြစ်ဖြစ် မှောင်မှောင်မည်းမည်း

နက္ခတ္တဓာတ်မြေဥပဂ္ဂလေး ၂၄၁

www.burmeseclassic.com

တစ်ယောက်တည်းလည်း သွားခဲ့သည် သတ္တိ ရှိသည်။

ခရီးသွားလျှင်လည်း ဘေးလွယ် အိတ်နှင့် လောက်စာလုံး(လေးသီး) အပြည့် ပါသည်။

သူသည် လူမျိုးဘဝကတည်းက ငဖြူလေးနှင့် တောကျွေ့ရွာကို အိမ်ဦး နှင့် ကြမ်းပြင်ဆိုသလို အဖော်မလိုဘဲ သွားနေကျ။ လမ်းတည့်တည့်တွင် သင်္ချိုင်းကုန်းသုသာန် ရှိသော်လည်း သူ လုံးဝ ဂရုမစိုက်။

အိမ်ထောင် ကျပြီးသောအခါ တောကျွေ့ရွာတွင် လယ်လုပ်ကာ တင်းကုပ်အိမ်လေးတစ်လုံး ဆောက် ထားသည်။ ထိုနည်းတူ ငဖြူလေးရွာ တွင်လည်း သုံးပင်အိမ်ကလေးတစ်လုံး ဆောက်ထားကာ ဟိုမှာနေလိုက်၊ ဒီမှာနေလိုက် အလွှင်းသင့်သလို နေကြ ပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် သွားသွားလာလာ လုပ်ကိုင် စားသောက်ရင်းနှင့်ပင် သမီးကလေးတစ်ယောက် မွေးဖွား လာပါသည်။ သမီးလေး မွေးဖွားပြီး ကတည်းက ငဖြူလေးရွာမှာ ဆောက် ထားသည့် အိမ်မှာသာ နေပါတော့ သည်။

ဦးထွန်းလှိုင်သည် တောကျွေ့ရွာ လယ်များဆီသို့လည်း နှစ်ရက် တစ်ခေါက်၊ သုံးရက်တစ်ခေါက် ဆိုသလို အမြဲ သွားခဲ့သည်။

တစ်နေ့တွင် တောကျွေ့ရွာသို့သွားရာ ငဖြူလေးရွာသို့ပြန်ရန်အချိန် နောင်းနေ ပြီ ဖြစ်သဖြင့် သူ၏ သောက်လက်စ အရက်ကလေးကို မော့ချပြီး ညနေ(၅) နာရီခွဲလောက်တွင် တောကျွေ့ရွာမှ ပြန်လာခဲ့ပါသည်။

ခပ်ထွေထွေကလေးဖြင့် ခပ်သုတ် သုတ် ပြန်လာခဲ့ရာ ရွာ၏ အနောက်

ဘက် သင်္ချိုင်းကုန်းနားရှိ တံတားသို့ ရောက်လျှင် မိုးချုပ်၍ သွားပါပြီ။

ချောင်းဘေးတွင် ပေါက်နေသော ပါးပင်၊ သစ်ပင်မှာ တစ်ချက်တစ်ချက် လေတိုးလိုက်လျှင် သရဲခြောက်သကဲ့ သို့ ယိမ်းထိုး၍ နေပါသည်။

ထိုအချိန်တွင် ကြက်သီးထသလို၊ ခေါင်းကြီးသလို ဖြစ်လျှင်...

'ငါ့ ဘာကို ကြောက်ရွာလဲ ဒီလမ်း ငါ သွားနေကျလမ်းပဲ ဟာ ဂရုစိုက်ရွာလဲ'

ဟု ခပ်တိုးတိုး ပြောဆိုကြိမ်းဝါး လိုက်သည်။ လကလေးကလည်း လဆန်း(၄)ရက်ဖြစ်၍ မှန်ဝါးဝါးလမ်း က ဝေးဝေးမျှပင် မြင်ရ၏။

နောက် ဆက်လက် လျှောက်ခဲ့ရာ သင်္ချိုင်းကုန်းသို့ရောက်လျှင် လမ်း ဘေးတွင်ရှိသော ကုက္ကိုပင်ခပ်အုပ်အုပ် ကြီးပေါ်မှ မသဲမကွဲ မထင်မရှား မည်းမည်းသဏ္ဍာန်ကြီးသည် ဦးထွန်း လှိုင်နှင့် ဘေးတိုက် မနီးမဝေး နေရာ တွင် "ဗုန်း"ဟု မြည်သောအသံနှင့် ကုက္ကိုပင်ခြေရင်းသို့ ကျလာ၏။

ဦးထွန်းလှိုင်သည် ထိုမည်းမည်း သဏ္ဍာန်ကို အချိန်အနည်းငယ် ကြောင်တောင်တောင် ကြည့်နေရင်းမှ သတိဝင်လာကာ...

'ဟင်က ငါ့ကို ကြောက်မယ် ထင်လို့ဟေ့ ဝါက ဒီမျိုးတော့ ရှိချေပြီ ဟင်း အလို လာကြည့်တာ ငါ ကျေနပ်တယ်ကွာ'

ဟင်း ငါ့ကို ခပ်တယ်ဆိုရင် ငါ့ ငါ့အိမ် လိုက်ခဲ့ ငါ့အိမ်နောက်က ငါ့ရုပ်ပုံပေး စားတာသောက်တာကတော့ မင်းဟာမိတ် ကြံဖန်စားသောက်ပျောက်ကွာ။

အေး...ဒီပေယံ ငါ့ပိထားရုကိုပေး မခြောက်မလှန့်နဲ့ ပနောင့်ယုကိုပေး ပြီးတော့ ငါ့အိမ်၊ ငါ့မြို့၊ ငါ့ရွာထဲကို စောင့်ရှောက်ရမယ် ကြာလား။

ငါ့ပိထားရုကို ခြောက်မယ် လှန့်ပေး အနောင့်အယုကပေးမယ် ဆိုရင်တော့ ငါ့ကို ချက်ချင်းနှင်ထုတ်ပစ်မယ်။ ဟင်း လိုက်မယ်ဆိုရင် ငါ့ပိထား နားထောင်မိ ဆိုရင် ငါ့နောက်က လိုက်ခဲ့ သွားမယ် ဟု အရက်ကလေး ခပ်ထွေထွေ

ပြောလိုက်သည်။ ဤအခါတွင် အိမ် မည်းမည်းကြီးသည် ချက်ချင်း ပျောက် သွားပြီး သူ၏ နောက်မှ ခြေသံလုံး တစ်ချက် တစ်ချက် ကြားရ၏။

အိမ်သို့ ရောက်သောအခါ ည နာရီခန့်မျှ ရှိနေပါပြီ။ သူလည်း အနောက်ဘက်သို့သွားကာ အခါ အချိန်ကလေးဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

'ဟေ့ကောင် ဟင်း ငါ့နောက် လိုက်ထား ဆိုရင် ဟင်း အဲဒီထိရုံပဲဟာ နေပေမယ့် ဟု ပြောပြီး ခြေလက်ဆေး ကိုယ် လက်ရေ ဆေးကြောပြီး အိမ်ပေါ်တက် ပြီး အိမ်လိုက်ပါသည်။

သည်လိုနှင့် ဒီသရဲ၏ အကြောင်း ကို မေ့မေ့ပျောက်ပျောက် နေထာ သည်မှာလည်း တစ်နှစ်ကျော်မျှ ရှိချေပြီ။ ဘယ်သူ့ကိုမျှ မခြောက်မပူ အနောင့်အယုက မပေးသည့်အထူး သူ့ကိုလည်း ရှိမည်မထင်၊ ဂရုထူး မစိုက်။

ပြီးတော့ အရက်မူးပြီး ခပ်ထွေထွေ ဖြင့် ပြောမည့် ပြောချင်ရာ ယုကလေး ချော် ပြောခဲ့တာကြောင့် သွေးနာထဲ တက်မယ် လိုက်လာမည်ဟုထင်

ပြီးတော့ အရက်မူးပြီး ခပ်ထွေထွေ ဖြင့် ပြောမည့် ပြောချင်ရာ ယုကလေး ချော် ပြောခဲ့တာကြောင့် သွေးနာထဲ တက်မယ် လိုက်လာမည်ဟုထင်

ထင်ခဲ့။

ယခုတော့ ဒီသရဲသည် တစ်နေ့ သာ ညနေမှန်းချုပ်စအချိန်တွင် သမီးလေး အိပ်နေသည့်အတွက် အိပ်ရှေ့ခန်းတွင် သိပ်ထားပြီး သူတို့လင်မယားနှစ်ယောက်က သမီးလေး၏ဘေးတွင် ဆုနေကြမ်းသောက်နေကြ၏။

ထိုခဏ၌ ထိုမည်းမည်းသဏ္ဍာန် ဦးသည် အိမ်နောက်ခြေရင်းဘက်မှ အိမ်ထဲသို့ ဝင်လာပြီး လှေကားမှ ဘစ်ထစ်ချင်း မတက်ဘဲ သုံးပေခွဲမျှ မြင့်သော အိမ်အဆင့်ကို တစ်လှမ်း ညည်းဖြင့် လှမ်းတက်လိုက်သည်မှာ လေးအိပ်နေသော နေရာသို့ ခြေလှမ်းကြီး ရောက်သွား၏။

ဦးထွန်းလှိုင်သည် သတ္တိရှိသူပီ... 'ဟေ့ကောင်...ဟေ့ကောင် ဘယ်သူလဲကွ ကလေး တက်နင်းပီပီပယ်'

ဦးထွန်းလှိုင် ဒေါသနှင့် မတ်တတ် ခုန် ပြောလိုက်သည်တွင် ယင်း မည်းမည်းကြီးသည် အိမ်အောက်သို့ ဘစ်လှမ်းတည်း ဆင်းသွားပြီး အိမ်နောက်ဆီသို့ ခြေရင်းဘက်မှ အေးအေးဆေးဆေး ထွက်သွားပါတော့သည်။

သို့သော် ဦးထွန်းလှိုင်သည် သူ့မိလားသည်အကြောင်းကို မပြောမိ။ ဦးထွန်းလှိုင်သည် သူ့တော့ကွေ့ကွေ့ ပြန်လာတော့ အရက်ထွေထွေ လေးဖြင့် သရဲကို နောက်နောက် ခြောင်ပြောင် ခေါ်လာခဲ့မိခြင်းကို သတိမိသည်။

သည်လိုနှင့် နေလာခဲ့ရာ နောက် ခုတ်ရက်လောက်အကြာ ယခင်အခါ ညနေမှန်းချုပ်စ မီးတိုင်ကလေးထွန်း သူတို့မိသားစု ကလေးကို ချီထားသော စကားပြောနေစဉ်မှာ ခြေရင်း ဘစ်ဆီမှ အရိပ်မည်းမည်းကြီး ဝင်လာ ထောင့်တိုင်ကို ဆွဲကိုင်ရင်း အိမ်ကို

လှုပ်ယမ်းနေပါတော့သည်။

ဦးထွန်းလှိုင်သည် ယခင်အတိုင်း ကြိမ်းမောင်းလိုက်ပါသည်။

'ဟေ့ကောင် တို့ပိယားစုကို လာအောင် အဟုက် ပေးပနေနဲ့ မင်း အထွက်သွား မင်း-ပိုကို ဘာကောင် မှတ်နေသလဲ'

ဟု ဓားကိုဆွဲပြီး ထလိုက်ရာ ထို အရိပ်မည်းကြီးသည် အေးအေးဆေးဆေးပင် အိမ်နောက်ဆီသို့ ခြေရင်း ဘက်မှ လှည့်ထွက်သွားပါသည်။ အိမ်နောက်ရောက်သွားတော့ ထိုမည်းမည်းကြီးမှာ ပျောက်သွားပါသည်။

ဒီတော့မှ အခက်တွေ့ပါတော့သည်။ ညနေဘက် ရောက်လာပြီဆို လျှင် တောကြည့်တောင်ကြည့်နှင့် သူတို့လင်မယားနှစ်ယောက် အတွေးကိုယ်စီ ဖြစ်နေကြပါသည်။

ဦးထွန်းလှိုင်သည် ညနေ ညနေဆို လျှင် အိမ်နောက်ဝါးရုံပင်နားသို့ သွားကာ ကြိမ်းမောင်း၏။ နှင်ထုတ်၏။ အမျိုးမျိုးအပုံပုံ ပြော၍ နှင်၏။

သို့သော် ဘယ်လိုမှ ပြောမရတော့ဘဲ ယခင်အတိုင်းလို ရက်ခြားရက်ခြားဆိုသလို လုပ်ပါတော့သည်။

သူတို့လင်မယားနှစ်ယောက်လည်း ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောဘဲ ကြိတ်မှတ်၍ "ဘယ်လိုလုပ်ရင် ကောင်းမလဲ" ဟု

တိုင်ပင်နေကြပါသည်။

သည်လိုနှင့် တစ်နေ့တွင် သူ့အိမ်သို့ ဦးစိုင်းဆိုသော ဆရာကြီးတစ်ယောက် သူတို့အိမ်သို့ လာလည်ရာ သူတို့လင်မယားနှစ်ယောက်လည်း အဲဒီတော့မှ ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင် ဖွင့်အန် ပြောပြလိုက်ပါတော့သည်။

'ဒီလိုပဲကြည့်ပါလား မောင်ထွန်းလှိုင် ဝါကြာဖူးတာတော့ ဒီလိုအကောင်တွေဟာ မင်းအာဏာနဲ့ဆိုရင်လဲ နှင်ထုတ်လို ရတာလို ဝါကြာဖူးတယ်ကွ'

အဲဒီတော့ သူကြီးအိမ်သို့ သူကြီးအာဏာ ဆိုရင်လဲ ရမှာပဲ။ အဲဒီတော့ သူကြီးကို အကျိုးအကြောင်း ပြောပြပြီး အကူအညီ တောင်းကြည့်ပေါ့ကွ'

ဦးထွန်းလှိုင်သည် နောက်နေ့ နံနက် (၈)နာရီ အချိန်လောက် ငါးဆယ်သား လောက်ရှိသော ကြက်သေ့ကောင် လေးကို လွယ်အိတ်ထဲထည့်ပြီး သူကြီးအိမ်သို့ သွားပါတော့သည်။

သူကြီးအိမ်တွင်လည်း သူကြီးနှင့် အရာရှိတစ်ယောက်ဟု ထင်ရသော မျက်နှာစိမ်း ဧည့်သည်မှာ စကားပြောနေသည့်အတွက် အိမ်နောက်ရှိ မီးဖိုဆောင်ဘက်သို့ အိမ်ခြေရင်းဘက်ဆီမှ သွားလိုက်သောအခါ မီးဖိုဆောင်ထဲတွင် သူကြီးကတော် ထမင်းဟင်းချက်ပြုတ်နေသည်ကိုတွေ့တော့...

'ဒီမှာ သူကြီးကတော်တို့အတွက် ကျွန်တော် ဟင်းစား လာပို့တာပါ'

'မောင်ထွန်းလှိုင်ရယ် နေရာရှာလို့ ကွယ်၊ ဪ... ဒါထက် ဘာများ အကြောင်းထူး ပြောစရာ ရှိသေးလို့လဲ' ဟု သူကြီးကတော်မှ ပြောလိုက်ပါသည်။

'ဪ ဒီလိုပါ ကျွန်တော် သူကြီးမင်းနဲ့ ခဏလောက် တွေ့ချင်လို့ပါ' သူကြီးကတော်နှင့် ပြောနေစဉ်...

'ဟော့ကောင် ပြောစရာရှိရင် ဒီကို လာခဲ့လေကွာ၊ လာလို့ ရပါတယ်' သူကြီးက လှမ်းခေါ်ရာသို့ သူ ခပ်ယိုယိုကလေး သွား၍ သူကြီးနှင့် ဧည့်သည်ရှေ့တွင် ဝင်၍ထိုင်လိုက် သည်။

'ဒါက ပြိုင်မင်းတဲ့ကွ'

သူကြီးက ပြောလိုက်ပါသည်။

'ဪ...ဟုတ်ကဲ့'

'ပြောစရာရှိလဲ ပြောပါ။ ပွင့်ပွင့် လင်းလင်းသာပြော၊ ကူညီစရာရှိရင်လဲ ကျွန်တော်လဲ ကူညီပါမယ်'

ဟု မြို့ပိုင်မင်းက ပြောလိုက်ပါ သည်။

'ဪ... ကျေးဇူးပါပဲခင်ဗျာ ကျွန်တော့်ရဲ့ကိစ္စကို ပြောရမှာ တော် တော်တော့ ခက်ပါတယ်။ ဒီ...ဒီလိုပါ'

ဟု ဦးထွန်းလွင်မှာ အထစ်ထစ် အငေါ့ငေါ့ ဖြစ်နေ၏။

'ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းသာ ပြောပါ။ ကျွန်တော်တို့ကို ကြောက်မနေပါနဲ့၊ ခင်ဗျား ပြောပြမှ ကျွန်တော်တို့လဲ သိရမှာပါ'

ဟု မြို့ပိုင်မင်းက အားပေးစကား ပြောလာ၏။

'ဒီလိုပါခင်ဗျာ ကျွန်တော် တော့ကွေ့ ရွာက အရက်နည်းနည်းသောက်လာ ပြီး ဒီရွာထိပ်က သုသာန်ရောက်တော့ သရဲကိုခေါ်လာပြီး ကျွန်တော်လဲ အဲဒီ ဝါးရုံပင်မှာနေဆိုပြီး နောက်ရွတ်ရွတ် နဲ့ ပြောလိုက်မိတယ်'

'အေး မင်းကလဲ ရွတ်နောက်နောက် သမား၊ မကြောက်တတ်ဘူးဆိုပြီး နေရာတကာ ရွတ်နောက်နောက် မလှုပ်သင့်ဘူးကွာ၊ က...ဆက်ပြီး ပြော စမ်းပါဦး'

ဟု သူကြီးမင်းက ပြောလိုက်သည်။
'အဲဒီလို ခေါ်လာခဲ့မိတာ တစ်နှစ်ကျော်

လောက်ရှိတာပါပြီ၊ ဒီပေယံပေယော့ ဘာမှ ပြဿနာမရှိဘူး။ အခုကျတော့မှ အပျိုမျိုးအဖုံဖုံ အနှောင့်အယှက် ပေးနေ တယ်။

ဒါကြောင့် လူကြိုက်မိတဲ့အိမ်အာဟာနဲ့ ဒီအကောင်ကြီးကို နှင်ထုတ်ပေးပါလော့၊ ကျွန်တော် တောင်းယူပါတယ်'

ဟု ဦးထွန်းလွင်က ပြောလိုက်ပါ သည်။

'အင်း သရဲတစ္ဆေ ပရလောကဏားတွေနဲ့ အရောတင် မနေတာတော့ အကောင်းဆုံး ပေါ့ဗျာ၊ ဒီကောင်တွေဟာ ခေါ်ရင်သာ ထွယ် တာ၊ ပြန်အနှင်ရ သိပ်ခက်တာ၊ သင်ခန်းစာ ဖြစ်တာပေါ့ဗျာ၊ က...ဘာမှ ပူမနေပါနဲ့၊ ကျုပ်ကိုယ်တိုင်ပဲ အိမ်နဲ့စာ ရေးပေးမယ်'

ဟု မြို့ပိုင်မင်းမှ ပြောပြောဆိုဆို နှင့်ပင် လျှောက်လွှာ စာရွက်ကို ယူပြီး ဤကဲ့သို့ ရေးလိုက်ပါသည်။

အမိန့်စာ

ယခု မောင်ထွန်းလွင်နေသော ခြံဝင်းထဲမှ ဝါးရုံပင်တွင်းနေသော သရဲကြီးသည် မောင်ထွန်းလွင်တို့ ဖိသားစုအား အပျိုမျိုး အဖုံဖုံ နှောင့်ယှက်နေ၍ နှင်ထုတ်ပေးပါလို လာရောက် တိုင်ကြားပါသည်။

အဲဒီတော့ မင်းကို သူကလဲ မထားနိုင် တို့ကလဲ ရွာထဲမှာ မထားနိုင်သောကြောင့် မင်း ဒီနေ့ပဲ မင်းနေတဲ့နေရာက အပြန်ဆုံး ထွက်သွားပါ။

မြို့ပိုင်မင်း

အမိန့်

ဟု တိုတိုနှင့် လိုရင်းသာ ရေးပေး လိုက်၏။

မြို့ပိုင်မင်းမှ အမိန့်စာကို ရေးပေးပြီး ဦးထွန်းလွင်အား လှမ်းပေးလိုက်ပါ သည်။

'ဒီစာကို ခပ်မာမာ လေသံနဲ့ဖတ်ပြီး သူနေတယ်ထင်တဲ့ ဝါးပင်မှာ ညှပ်ထား လိုက်ပေါ့ဗျာ'

'ဟုတ်ကဲ့ အခုလို ကူညီတာ မြို့ပိုင် မင်းနဲ့ သူကြီးမင်းကို ကျေးဇူးအမှာ ကြီးတင်ပါတယ်။ က... ကျွန်တော့် ပြန်ခွင့်ပြုပါဦးခင်ဗျာ'

ဟု အမိန့်စာရွက်ကို ရိုဂိုသေသေ ယူပြီး အိမ်သို့ ပြန်ခဲ့ပါသည်။

ဦးထွန်းလွင်သည် အိမ်ကို ရောက် သည်နှင့် တစ်ယောက်တည်း အမိန့် စာကို မထစ်မငေါ့ရအောင် ဌာန်ကနိမ် ကျကျ ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် ခပ်တိုတို ဖတ်နေပါသည်။

ညနေ(၅) နာရီခန့်လောက်ထု အမိန့်စာကို ဝါးရုံပင်ရင်းတွင် အခဲ ခပ်မာမာဖြင့် ဖတ်လိုက်ပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ အမိန့်စာကိုဖတ်ပြီး ညနေ ဦးထွန်းလွင်အား အခါ အခါတိုင်းလိုလို တွေ့ရကြရဦးမလားဟု လင်မယား နှစ်ယောက် အကဲခတ်၍ နေကြ ပါသည်။

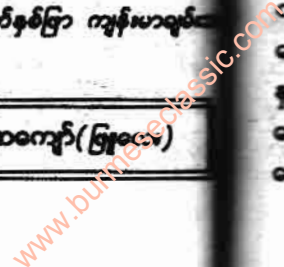
သို့သော် တစ်ညလုံး မိုးစင်စင်ထွက် သည်အထိ ဘယ်လို အနှောင့်အယှက် ဘယ်လိုအသံများမှလည်း မကြား တော့ပါ။

ယင်းခြံတွင် မြို့ပိုင်မင်း အမိန့် စာပြန်ပြီးသည့် အချိန်မှစ၍ ယနေ့ထိတိုင် အနှောင့်အယှက် လုံးဝ မရှိတော့ဘဲ အိမ်သူအိမ်သားအားလုံး စိတ်ချမ်းသာ ကိုယ်ချမ်းသာဖြင့် နေထိုင်လျက် ရှိ ပါတော့သည်။

ကျွန်တော်၏ ဦးလေး ဦးထွန်းလွင် တို့၏ ကိုယ်တွေ့ကြုံ ဖြစ်ရပ်မှန်ကို ပြောပြခဲ့သည့်အတိုင်း ရေးသားဖော် လိုက်ပါသည်။

ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျွန်မာချစ်သော ကြပါစေ။

ဉာဏကျော်(မြို့ပိုင်)

သစ်တောထွက် ကုန်ပစ္စည်းများ ထုတ်လုပ်သော ကုမ္ပဏီကြီးတွင် ကျွန်ုပ် လုပ်ကိုင်ခဲ့စဉ်အခါက အဖြစ် အပျက်တစ်ခုပါ။

ထိုအချိန်က ကျွန်ုပ်သည် ကုမ္ပဏီ၏ လိုအပ်သော ကုန်ကြမ်းများ ရရှိနိုင် သည့် တောတောင်တို့ကို ကိုယ်တိုင် သွားရောက်၍ ရှာဖွေထုတ်လုပ်ရသလို ရရှိလာသည့် ကုန်ကြမ်းများကို ကျွန်ုပ် ကိုယ်တိုင်ပင် ကုန်ချော ထုတ်လုပ်ပြီး ကာ သဘောတင်သည်အထိ အစ အဆုံး လုပ်ကိုင်ရသော ကုမ္ပဏီ၏ အဓိကနေရာ အထွေထွေ တာဝန်ခံ မန်နေဂျာအဖြစ် လုပ်ကိုင်ရသည်။

တောင်ပေါ်တွင် ကုန်ကြမ်းထုတ် လုပ်သော လုပ်သားများသည် အောက်ကျင်းမြေပြန့်မှ ဖြစ်ကြသည်။ နှစ်များစွာ အတူလုပ်ကိုင်ခဲ့ကြခြင်း ကြောင့် လုပ်သားအားလုံးနှင့် သိက္ခန်း လေသည်။

ဖွားချွေးဖွား (၇မည်းသင်း)

ပိညာဉ် ကိုယ်တင်ဖြည့် နှုတ်ခမ်းချ

လူပေါင်းစုံဖြစ်ခြင်းကြောင့် လူမှု ပြဿနာအမျိုးမျိုးတို့ကိုလည်း ကျွန်ုပ် မြေရှင်းပေးခဲ့ရသည်မှာ မကြာခဏ ဖြစ်လေသည်။ မြေပြန့်က လူတွေ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ကျန်းမာရေးပိုင်းမှာ ငှက်ဖျားရောဂါက အမြဲ နှိပ်စက်လေ့ ရှိသည်မို့ ဆယ်စုနှစ်ကာလအတွင်း ငှက်ဖျားရောဂါကြောင့် ဆုံးပါးသွားကြ သူတွေလည်း ရှိလေသည်။

ကျွန်ုပ်အနေနှင့် ကလေးသူငယ်၊ အသက်အရွယ်ကြီးရင့်သူများ တောင် ပေါ် အလုပ် လိုက်လုပ်ခွင့် မပြုခဲ့ပါ။ ငှက်ဖျားနှင့်ပတ်သက်ပြီး အထူး အလေးထား ကျွန်ုပ် ကူညီပေးသည်။

တောင်ပေါ်တွင် ငှက်ဖျားထိနေသူ များကို ဒေသခံဖြစ်သူ ကိုအိုက်မောင် က ခေါ်ယူပြီး သူကိုယ်တိုင် ဆေးခန်း ပို့ပေးသည်။ လုပ်သားများ၏ ကျန်းမာ ရေးကို အထူးစောင့်ကြည့် ကူညီပေး သူဆိုလျှင် မမှားပေ။

လူမှုရေးစိတ်ဓာတ်ရှိသည့် ကိုအိုက် မောင်ကို လုပ်သားအားလုံးက လေးစား ချစ်ခင်ကြသည်။ ကျန်းမာရေး နှင့်ပတ်သက်လျှင် အားကိုးအားထား ပြုခြင်းကို ခံရလေသည်။

ကိုအိုက်မောင်မှာ ဆင်းရဲသော် လည်း လူမှုရေးစိတ်ဓာတ် အပြည့်ရှိ နေခြင်းကြောင့် သူ၏မိသားစု စားဝတ်

နေရေးကို အားလုံးက ဝိုင်းဝန်း ကူညီ စောင့်ရှောက်ပေးကြသည်။

ကိုအိုက်မောင်မှာ လူမှုရေးလုပ်ငန်းတွေ လုပ်ကိုင်နေခြင်းကြောင့် သူ့မိသားစု စားဝတ်နေရေး မည်မျှပင် အခက်အခဲရှိရှိ ကျွန်ုပ်ထံ အကူအညီ တောင်းခံသည်ဟူ၍ မရှိပေ။

လူမှုရေးစိတ်ဓာတ် ကြီးမားသော ကိုအိုက်မောင်တို့မိသားစုကို ကျွန်ုပ် အလိုက်သိစွာ လိုအပ်သည့် အကူအညီများ ပေးသော်လည်း ကိုအိုက်မောင်က လက်မခံ။

'မလုပ်ပါနဲ့ဟု ကျွန်တော်မှာ ကုသိုလ်ဆိုလို့ ဒီ လူမှုရေးအလုပ်လေကလဲ ကုသိုလ်ယူနေရတာပဲ'

ဟု ပြောဆို ငြင်းပယ်လေ့ရှိသည်။ ကိုအိုက်မောင်လို လူမှုရေးစိတ်ဓာတ်ရှိသည့်သူတွေ တို့နိုင်ငံမှာ အများကြီး ရှိနေရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲဟု တွေးမိသည်။

ကိုယ်ကျိုးစွန့် အနစ်နာခံသူဆို၍ ကျွန်ုပ်နှင့် လက်တွဲ လုပ်ကိုင်နေကြသူ (၅၀၀)ကျော်ထဲတွင် သူတစ်ယောက်သာရှိသည်။ ကျွန်ုပ်သည်ပင် ကိုအိုက်မောင်လို လူမှုရေးစိတ်ဓာတ်မရှိသေးသည်ကို ဝန်ခံရမည်ဖြစ်သည်။

ဆင်းရဲနွမ်းပါးသော်လည်း မြင့်မြတ်သော စိတ်ဓာတ်နှင့်အတူ အမြဲပင် ပြုံးရွှင်နေသည့် သူ့မျက်နှာခြင်ကြရသူတိုင်း ရင်းနှီးမှုမရှိကြသေးသူများပင် ချစ်ခင်သွားလေ့ရှိသည်။

နှစ်လိုဖွယ်ရာအပြုံးကို အမြဲတမ်း မျက်နှာပေါ်တွင် ရှိနေသည့် ကိုအိုက်မောင်။

* * *

တစ်ရက်တွင် ကိုအိုက်မောင်တစ်ယောက် ကျွန်ုပ်အမြဲရှိနေသည့် ကုန်ချောထုတ်လုပ်သော စခန်းသို့ အရေး

တကြီး ရောက်ရှိလာသည်။ မျက်နှာမကောင်းလှ။

သူရောက်လာသည့် အချိန်မှာ ညနေချိန်၊ နေရောင်ပင် ပျောက်လုနေပြီ ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ခုံတွင် ထိုင်၍ သူ့သွားလေရာ အမြဲပါလာလေ့ရှိသော လွယ်အိတ်ညိုကြီးကို ဘေးနားချထားလိုက်ပြီးနောက်...

'ဆရာကို ကျွန်တော် လာဖွယ်ဆက်တာပဲ' ဟု ကျွန်တော် ထင်မှတ်မထားသောစကား ကိုအိုက်မောင်ထံမှ ကြားလိုက်ရတော့...

'အထူးအဆန်းပါလား ကိုအိုက်မောင် တောင်ပေါ်က အလုပ်သမားတွေ တစ်ယောက်ယောက်များ ကျန်းမာရေးမကောင်းလို့ လာတယ် ထင်နေတာ' ခင်ဗျားကြည့်ရတာ တစ်မျိုးပဲ။ လုပ်ကိုင်ရတာ အဆင်မပြေလို့လား'

'အဲလို မဟုတ်ဘူး ဆရာ... အခြေအနေ အရ သွားကျမှာပဲ။ ဆရာအလုပ်ထဲမှာ လုပ်ရတာ အဆင်ပြေပါတယ်။ ကျွန်တော့် ဖိသာစု ဆရာအလုပ်ထဲမှာ ဆက်လုပ်မှာပဲ ကျွန်တော်သာ...'

ကိုအိုက်မောင်အတွက် ကော်ဖီနှင့် မုန့် လာချပေးသည့် အလုပ်သမားလေး ရောက်လာ၍ စကားစ ပြတ်သွားလေသည်။

'ကဲ...ကော်ဖီသောက်ဦးဗျာ၊ ခမီးဝေးက လာခဲ့တာဆိုတော့ ဗိုက်ဆာနေ ရောပေါ့'

ကိုအိုက်မောင်က သူ့ရှေ့တွင် ချထားပေးသော ကော်ဖီနှင့် မုန့်တွေကို

အတန်ကြာ ငေးကြည့်နေသည်ကို ကျွန်ုပ် သတိထားမိလေသည်။ ကော်ဖီနှင့် မုန့်ပန်းကန်တို့ကို သူ့ရှေ့နား ရောက်သည်အထိ ရွှေပေးလိုက်ရင်းမှ...

'ကော်ဖီတွေ အေးကုန်လိမ့်မယ်။ သောက်လိုက်ဦးဗျာ။ ဒါနဲ့ ခင်ဗျား ဘယ်သွားစရာ ရှိနေလို့လဲ အေးဗျာ... စပ်စုသလိုတော့ ဖြစ်သွားပြီ'

ကော်ဖီနှင့် မုန့်ပန်းကန်ကို ငေးကြည့်နေရာမှ အကြည့်ကို ကျွန်ုပ်ထံ ရွှေလိုက်ပြီးနောက် သက်ပြင်းချသံ သဲ့သဲ့ကို ကြားလိုက်ရသည်။ စကားသံကတော့ ထွက်မလာ။

'ကော်ဖီတွေ အေးကုန်မယ် ကိုအိုက်မောင် သောက်လိုက်ဦးဗျာ။ ခင်ဗျားကိစ္စ စပ်စုပီတာ ဆော့ချို့ ကျွန်တော် ခင်ဗျာမရှိရင် အထုပ် သမားတွေရဲ့ ကျန်းမာရေးစိတ်ပိုပိုသွားလို့။ 'ကျွန်တော် နားလည်ပါတယ် ဆရာ၊ ကျွန်တော်လဲ သံယောဇဉ် တကယ်ကြီးပါတယ်။ လူမှုတာဝန်တွေကို ဒီထက် ကျွန်တော် ထမ်းရွက်ချင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဆရာ'

ဟု ပြောနေသည့် ကိုအိုက်မောင် အသံ တုန်ယင်၍ တိမ်ဝင်သွားလေသည်။ ကျွန်ုပ်အနေနှင့် ယခု ကိုအိုက်မောင်နှင့် စကားပြောဆိုနေရသည်မှာ တစ်မျိုးဖြစ်လို့ နေလေသည်။

မျက်နှာအမြဲ ပြုံးနေလေ့ရှိသော ကိုအိုက်မောင် ယခုမှ တစ်ခုခုထိ ထိခိုက်၍ ပြောနေသလို ကျွန်ုပ် စိတ်မှာ ခံစားရသည်။ နားလည်ရမိလည်း ခက်နေလေသည်။

'လူ့ဘဝဆိုတာ ဒီလိုပါပဲဗျာ၊ ကိုယ် ဖြစ်ချင်တာထက် သူဖြစ်လာနေသလိုပဲ နေကြရတာပဲဗျာ။ စိတ်မကောင်း မဖြစ်ပါနဲ့။ ဒီည ဒီမှာ အိပ်ပြီး မနက်စခန်းက ကားနဲ့ ခင်ဗျား သွားလိုရ'

www.burmeseclassic.com

လိုက်ပို့ခိုင်းပေးမယ်လေ။ အခုလဲ ကား ကြီးနဲ့ လာခဲ့တာပေါ့'

'ဟုတ်တယ်ဆရာ၊ ကားကြီးနဲ့ပါ။ ဆရာ့ကို နှုတ်ဆက်ချင်လွန်းလို့ လာခဲ့တာ ညမအိပ်တော့ပါဘူး။ ဆရာ့ကို နှုတ်ဆက်ခွင့်ရတာကိုပဲ ဝမ်းသာလှပါပြီ။ ကဲ...ကျွန်တော့်ကို ပြန်ခွင့်ပြုပါဦး ဆရာ'

'ဟာ... မဟုတ်သေးဘူးလေဗျာ ကိုအိုက်မောင်၊ ဝိုးလဲချုပ်နေပြီ။ သွားစရာရှိတာ မနက်မှ သွားပါဗျာ'

'ရတယ် ဆရာ၊ ရတယ် ကျွန်တော့်ကို ပြန်ခွင့်ပြုပါဦး'

ဟု ပြောပြောဆိုဆိုပင် သူ့ဘေးတွင် ချထားသော လွယ်အိတ်ကြီး ကောက်လွယ်ကာ ရုတ်တရက် ထပြန်သွားသည့် ကိုအိုက်မောင်ကို ကျွန်ုပ် နားလည်ရခက်စွာ အံ့ဩကျန်ရစ်ခဲ့လေသည်။

ကော်ဖီနှင့် မုန့်ကိုလည်း ဒီအတိုင်း ထားခဲ့သည်။ ယခင်ကဆိုလျှင် "ကော်ဖီ မသောက်ရသေးဘူးလေဗျာ" ဟုပင် တောင်းဆိုလေ့ရှိသူ၊ ကော်ဖီကြိုက်သူ ကိုအိုက်မောင် ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ။

သူ့အကြောင်းနှင့် သူ့အပူ ရှိနေ၍ သာ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု တွေးမိသည်။ ဘာပဲပြောပြော တစ်ဖုထူးခြားနေသည့် ကိုအိုက်မောင်ကိုတော့ ကျွန်ုပ် နားလည်ရခက်သည်ကတော့ အမှန်။

* * *

တောင်ပေါ်မှ ကုန်ကြမ်းသယ်သည့် ကားက ည(၁၂)နာရီမှာ ညစဉ် ရောက်နေကျအချိန် ရောက်လာသည်။ ကားပေါ်မှာ ပါလာသည့် ကုန်တွေ ချရန် အသင့်စောင့်နေကြသော လုပ်သားကောင်လေးတွေက ကားရောက်လာသည်နှင့် သူတို့ လုပ်စရာရှိသည်များ

လုပ်ဆောင်ကြလေသည်။ ကားပေါ်ပါလာသူနှစ်ဦး ကျွန်ုပ် နားရောက်လာသည်။ ဘယ်သူတွေများ ဖြစ်လေမလဲ ဆိုတဲ့သဘောနှင့် ကျွန်ုပ် ကြည့်နေစဉ်မှာပင်...

'အစ်ကိုကြီး ကျွန်တော်ထွန်းနိုင်ပါ။ ဈေးကုန်ဝယ်ဖို့ လိုက်လာခဲ့တာ အစ်ကိုကြီးကို ပြောစရာ ရှိတယ်ဗျာ။ စိတ်တော့ မကောင်းဘူးဗျာ'

'ဟ...ဘာများလဲ မောင်ထွန်းရဲ့' 'ကျွန်တော်တို့ အချစ်တော်ကြီး ကိုအိုက်မောင် အကြောင်းပါ'

'ကိုအိုက်မောင်အကြောင်း ထူးထူး ထွေထွေ လုပ်ပြောမနေပါနဲ့ကွာ။ ဒီညနေပဲ ကိုအိုက်မောင် ဒီကို လာသွားသေးတာ'

'ဗျာ... ဘယ်လို အစ်ကိုကြီး မောင်ထွန်း၏ တအံ့တဩ အမှုအရာ နှင့် စကားကြောင့်...'

'မင်း မူးကြောင်မူးကြောင်နဲ့ဆို လာစကားမပြောနဲ့'

ဟု ကျွန်ုပ်က ခပ်မာမာပြောလိုက်တော့...

'ကျွန်တော် မမူးဘူး အစ်ကိုကြီး၊ ကိုအိုက်မောင် ဒီညနေ လာသွားတယ်

ပြောလို့ပါ' 'အေးလေ ကိုအိုက်မောင် ဒီညနေပဲ လာသွားတာ ဘာ ထူးထူးဆန်းဆန်း လုပ်ပြောနေရတာလဲ'

'ကိုအိုက်မောင် ဒီကို လာသွားတယ်ဆိုတော့ ဘယ်လိုပြောရမှန်း တောင် မသိဘူးဗျာ။ ကိုအိုက်မောင် အကြောင်း အစ်ကိုကြီးသိပြီးပြီလား'

'ဘာမှတော့ ထွေထွေထူးထူးတော့ မသိပါဘူးကွာ။ သူ သွားစရာရှိလို့ ငါ့ကို ညနေက လာနှုတ်ဆက်တာ လောက်ပဲ။ သူ့သွားစရာရှိလို့ ပြောတာပဲကွာ'

'အဲဒီလို လာနှုတ်ဆက်တာ ဘယ်အချိန်လဲ အစ်ကိုကြီး'

'ရော...မင်းနဲ့တော့ ခက်ပြီ။ ဒီညနေကွာ။ မူးရင်လဲ ကိုယ့်နေရာကိုယ်နေ'

စိတ်ချဉ်ပေါက်ပေါက်နှင့် ဟောက်လိုက်တော့...

'ဒီဆို တကယ်ကို ထူးဆန်းနေပြီ အစ်ကိုကြီး၊ ကိုအိုက်မောင် ဒီယနက်(၉)နာရီ လောက်မှာ အောက်ကုန်းဆင်းတဲ့ ကားနဲ့ လိုက်သွားတာ (၉)မိုင်ဆင်းမှာ ကားထိုးကျတာပဲ ပါသွားလို့ အဲဒီမှာပင် ဆုံးသွားတာ'

'ဟေ...ဟုတ်ရဲ့လား မောင်ထွန်း၊ နောက်စရာမဟုတ်ဘူးလေ။ ညနေက ငါ့မို့ သူလာခဲ့သေးတာ။ သူနဲ့ငါ စကားတောင် ပြောခဲ့ကြသေးတာကွ။ ငါ တစ်ယောက်တည်း မြင်တွေ့ စကားပြောရတာ မဟုတ်ဘူး။ ဒီက အလုပ်သမားတွေပါ မြင်တွေ့နေကြတာပဲ။ နာမည်တူတာ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ် မောင်ထွန်းရာ'

မောင်ထွန်း ပြောနေတာတွေကို ကျွန်ုပ် လက်မခံနိုင်ပါ။ ဒီကောင် မူးပြောနေတာပဲ ဖြစ်မည်။ နာမည်တူတာကို ပြောတာပဲဖြစ်မည်။ မောင်ထွန်း

ကျွန်တော်တို့

ကျွန်တော်သည် ကချင်ပြည်နယ်၊ ရွှေကျီမြို့နယ် တောတွင်းတစ်နေရာ၌ လမ်းခင်းကျောက်တူးဖော်ရေး လုပ်ငန်း လုပ်နေစဉ်ကာလက ဖြစ်ပါသည်။

လုပ်ငန်း တာဝန်ကျနေရာသည် ကျောက်တစ်လုံးရွာနှင့် နီးပါသည်။ လုပ်သားများအတွက် ရိက္ခာကို ရွှေကျီမြို့သို့ သုံးရက်တစ်ခါ ဈေးလိုက်ပေးရသည်။ အသေးအဖွဲ့ကိစ္စများကို ကျောက်တလုံးရွာမှပင် အဆင်ပြေနေသည်။

တစ်နေ့သော အလုပ်ဝင်နေကြသောအခါတွင် ကျွန်တော်လုပ်သားတစ်ဦး မြွေကိုက်(ပိုးထိ)ခံရသည်။ ကျွန်တော်လည်း ရွှေကျီဆေးရုံသွားရန် အလောတကြီး စီစဉ်ရတော့သည်။ ဤတွင် ကျောက်တလုံးရွာမှ စက်လှေက အချိန်မီ မရဘဲ ဖြစ်နေသည်။ ယခင်က အကျွမ်းတဝင် ခင်မင်ပြီးဖြစ်သော ဦးကျင်ရွှေနှင့်တွေ့၍ ဆောင်ရွက်ပေးရာ မြွေကိုက်ခံရတာရသော ကျွန်တော် လုပ်သားမှာ ဒဏ်ရာကို ဆွဲယူပစ်လိုက် သလို ဖြစ်သွားသည်။ လူပုံသဏ္ဍာန်လည်း လန်းဆန်းသွားသည်။

ဦးကျင်ရွှေ ဆောင်ရွက်ပေးသည်မှာ မြွေကိုက်သော ဒဏ်ရာကြည့်၍ မန်းပေးလိုက်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ တစ်ဆက်တည်း “လွတ်စေ ခြေလိုက်ပြီ” ဟု ဆိုကာ “ကံ အားလုံး အန္တရာယ် ကင်းသွားကြပါပြီခင်ဗျာ” ဟုပင် ထပ်၍ ပြောလိုက်သေးသည်။

ကျွန်တော်လည်း ဝမ်းသာအားရ

ကြည်နူးမိသည်။ ဦးကျင်ရွှေအပေါ်ကို ကျေးဇူးတင်မဆုံး ဖြစ်နေသည်။

ဦးကျင်ရွှေသည် အောက်အုပ်ဖြစ်သော မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးနှင့် မကွေးတိုင်းဒေသကြီးတို့မှ မြွေများ လောက် ဤကချင်ပြည်နယ်မှာရှိသော မြွေသတ္တဝါများ အဆိပ်ပြင်းထန်ခြင်း မရှိကြောင်းနှင့် အကိုက်ခံရပါက အဖိတ်အစဉ် မရှိကြောင်းကိုလည်း ပြောပြပါသည်။

သို့ကြောင့်ပင် ဦးကျင်ရွှေ၏ ကူညီဆောင်ရွက်ပေးမှု အပေါ်တွင် ကျွန်တော်သည် လုံးဝ ယုံကြည်မှုရှိ သွားသည်။ တစ်ဆက်တည်း သူ မန်းပေးသော “မြွေအဆိပ်ခြေ” ဂါထာကို မေး၍ မှတ်သားလိုက်ပါသည်။ ဦးကျင်ရွှေက ပြောပြသည်။

မြွေဒဏ်ရာကို စူးစိုက်ကြည့်ကာ...
'ဥုံ အာပိတ် တိတ်စ'

ဟု (၇)ခေါက် ရွတ်ဆိုရမည်။
နောက်ပြီး...

'လွတ်စေ ခြေလိုက်ပြီ'
ဟု ဆိုရန်ဖြစ်သည်။

“လွတ်စေ ခြေလိုက်ပြီ” ဟု မဆိုလိုက်မီပါက ကိုက်လိုက်သော မြွေမှာ သေနိုင်စေကြောင်းကိုလည်း ပြောပြသည်။

သို့ပါ၍ ကျွန်တော်သည် မြွေအန္တရာယ် ကင်းဝေးစေခြင်းငှာ အများအကျိုးကို ရည်သန်၍ ဖြစ်ရပ်မှန်အတိုင်း တင်ပြလိုက်ရပါကြောင်း...။

အညာသာ(ကသာခြေ)

စာချက်မှာ (၂၄၇)မှ စာဆက်

ကို ကျွန်ုပ် အတိတ်ကြည့်နေရင်း...
ဟုတ်တယ်အစ်ကိုကြီး... ကျွန်တော်ကို တစ်ခါတစ်ရံ ကူညီတော့ ကိုအိုက်မောင်မှ ကိုအိုက်မောင် အစစ်ပဲ

ဟု ဝင်ပြောလာသည် ကားမောင်းသည် ဒရိုင်ဘာ၏စကားကြောင့်...
အဲဒါ ဒါဆို ညနေက ဦးဆီလာခဲ့တဲ့ ကိုအိုက်မောင်က...

ကျွန်ုပ်မှာ ဆက်ပြောရာ စကား မရှိတော့ဘဲ ပါးစပ်အဟောင်းသားနှင့် ကိုအိုက်မောင်လာခဲ့တဲ့က ပုံရိပ်တွေကို ပြန်သတိမိခဲ့သည်။

'ဒါဆိုရင်တော့ တစ်ခုခု လွဲနေတာတော့ အမှန်ပဲကွ။ လူမမှားတာတော့ သေချာတယ်နော်'

'နောက်ပြောင် ပြောရမယ်စကား မဟုတ်ပါဘူး အစ်ကိုကြီး၊ နောက်ပြောင် ပြောရမယ့်သူတွေလဲ မဟုတ်ဘူး။ ကိုအိုက်မောင် ဒီခေန်လာတယ် ပြောတော့ ကျွန်တော်တို့လဲ အံ့ဩနေတယ်'

ကိုအိုက်မောင် ဒီကံလာတာ ဒီကံ အလုပ် သယံဇာတအင်ပင် သိပြီးတော့ပဲ ဝမ်းကြပ် ကူး တစ်ခုတော့ ပြောစရာ ရှိတယ်ကွ။ ကိုအိုက်မောင် ဝီဒီယိုကတ် ကော်ဖီရုံနဲ့ အခြား ရေချိုတယ်။

ဝါက ပေးချော်ဆောင် အရက် ကော်ဖီ၊ ပျံ့နေတာပေး ဆွဲခံမိတာပဲ သတိပေး ဆောင်ဆိုတတ်တဲ့ ကိုအိုက်မောင် ဒီကံပဲ ဝီဒီယိုကပ်လာတော့ ယုတ်အတိုင်း ကော်ဖီ၊ ပျံ့နေပေတယ်။

စားပွားတူး ကော်ဖီပန်းကန်ကပ် ဝေကြည့်နေတာ သတိထားမိတယ်။ သူ့ကို ကြည့်တာ ဒီကံပဲပဲ မဟုတ်တာတော့ သေရာ သတိထားတာ အမှန်ပဲကွ'

'ကျွန်တော်တို့အားလုံးကို သူတော်တော် ထိယောရ်ပြုထား ဒါကြောင့်မို့ကို အရောက်လာပြီး နတ်ဆက်တာ ဖြစ်မှာပဲ။ ကျွန်ုပ်မှာ ကိုအိုက်မောင်နှင့် ပတ်သက်ပြီး ပြောရာ စကားရှားမရတော့ပါ။ ဝမ်းနည်း စိတ်မကောင်း ဖြစ်ရမည်။

အမြဲပြောခဲ့နေလေ့ရှိသော ကိုအိုက်မောင် ကျွန်ုပ်ထံ လာခဲ့သည်မှာ ဝိသုတ်မှန်ဆိုင်တာသော ကိုအိုက်မောင်မှာကတော့ အငြိုးရိပ်များကတော့ မပါလာခဲ့ပါ။ နောက်ထပ် ခြင်္သေ့ခံရသော ကိုအိုက်မောင်၏ ပုံရိပ်နှင့် စကားများက ကျွန်ုပ်ထံပါး ရစ်ဝလို့သာ နေလေသည်။

အေးချမ်းအောင် (ရမည်းပင်)

သည်ဘဝ သည်ဇာတ်ကြောင်းကို
လေရာ ဘဝတိုင်းမှာ ပြန်လည်
ထိရနိုင်ရန်အတွက် ဇာတ်သရ
ဇာတ် ရပါလို၏ဟု လွမ်းစေတီထံပါး
အခါခါဆုတောင်းမိရသူက အလွမ်း
သတ။

ဖြစ်လေရာ ဘဝတိုင်းမှာလည်း
လွမ်းဝေဒနာ မခံစားရဘဲ ချစ်ရသူ
သက်ဆုံးတိုင် ပေါင်းရစေကြောင်း
ဆုတောင်းမိရသူက သုတပင်
လေ၏။

လောကကြီးတစ်ခွင်လုံးရှိ အရာရာ
သည် သူ့အမြင်တွင် အမြဲတမ်း
အဆုံးမရှိသော နေတော့သည်။
သားလေး မောင်စိမ်းသူကို လက်ဆွဲ
လွမ်းစေတီထံပါးသို့ ကိုသူတ
တော်လာခဲ့ပါသည် မလေးငယ်။

လွမ်းစေတီ

ဇွဲ (မတ္တာ)

'စိမ်းကားရက်လေသူ တစ်ယောက်
ရယ်လို့ မလေးငယ်ကို မဆိုရက်ပါ။
ဘဝက အကြောင်းကြောင့်လို့သာ
ကိုသူတ ဖြေသိမ့်ပါမယ် မလေးငယ်
ရယ်'

ဟု တိုးညှင်းစွာ ညည်းညူရင်းဖြင့်
လွမ်းစေတီခြေရင်းရှိ ကမ္ဘာကြီးက
စာကို ဖတ်ကြည့်လိုက်သည်။ "ဇွဲ
ပြောင်းတည်ထားသော လွမ်းစေတီ
အလှူရှင်" ထို၏ အောက်တွင်...

"မလေးငယ်(ခ)ပိုင်ဖြူနှင့် သိုက်ဖြူ
များကို ရည်စွာ ကိုသူတနှင့် သားလေး

မောင်စိမ်းသူ ကောင်ယု"
'မကြာခင်ရက်မှာ သားလေးရှင်ပြု
နဲ့ လွမ်းစေတီ ရေစက်ချပွဲ ပြုလုပ်တော့
မှာပါ။ မလေးငယ် ဒီမှာများ ရောက်
နေခဲ့ရင် သိရှိနိုင်ပါစေ'

ဟု ပြောရင်း သုတမှာ သူ့အနီးတွင်
ငြိမ်သက်စွာထိုင်နေသော သားလေး
မောင်စိမ်းသူကို ကြည့်မိသည်။

(၂)နှစ်ကျော်ကျော် အရွယ်သား
လေးကတော့ ဘာမှ မသိရှိနိုင်ပါ။
မိခင်၏ မေတ္တာကို မခံစားရရှာသော
သားလေးကိုကြည့်ပြီး ရင်မှာမချီအောင်
ခံစားရလေသည်။

သားလေးအတွက် မချီသော
ဝေဒနာ၊ ချစ်ရသူဇနီးကို လွမ်းရသော
ဝေဒနာတို့၏ တိုက်ခိုက်ခံမှုကြောင့်
ကိုသူတတစ်ယောက် အတိတ်နယ်မြေ

www.burmeseclassic.com

သို့ တစ်ခေါက်တစ်ဖန် ပြန်လည်၍
ရောက်ရှိသွားရလေတော့သည်။

* * *

လွန်ခဲ့သော နှစ်(၄၀)ခန့်က ဖြစ်လေ
သည်။ ရွာသာယာရွာသည် ဧရာဝတီ
မြစ်၏ အရှေ့ဘက်ကမ်း၌ တည်ရှိသော
ရှေးဟောင်းရွာတစ်ရွာ ဖြစ်၏။

ရှေးရွာကြီးဖြစ်ခဲ့ကြောင်း အထောက်
အထားကလည်း ရွာသာယာရွာထိပ်ရှိ
လွမ်းစေတီကလေးပင်ဖြစ်၏။

လွမ်းစေတီသည် (၉)တောင်ပြည့်
စေတီမျှသာ ဖြစ်သော်လည်း ရေးထိုး
ထားသော ကျောက်စာက ပါဠိ၊ ပျူ
ဘာသာများဖြင့် ရေးထိုးထားသော
ကြောင့် နှစ်ပေါင်းမှာ မနည်းတော့
ကြောင်း သက်သေခံနေလေသည်။

လွမ်းစေတီသည် ရွာသာယာရွာ၏
တောင်ဖျားရွာထိပ်ပိုင်းတွင် တည်ရှိ၍
ဧရာဝတီမြစ်ကမ်း ဖြူဖြူကြောင့် ယခုဆို
မြစ်ကမ်းနှင့် စေတီမှာ လယ်တစ်ကွက်
ကြားလောက်သာ ရှိတော့လေသည်။

ရွာသာယာရွာ တောင်ပိုင်းတွင်
ဦးထွန်းနှင့် ဒေါ်မုံ ဇနီးမောင်နှံမှာ
လယ်ယာလုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်ကြ
သည့်အပြင် ကုန်စုံဆိုင်ကြီးတစ်ဆိုင်ပါ
ဖွင့်လှစ်ပြီး ရောင်းချနေထိုင်ကြ၏။

လယ်မြေကလည်း ဧကများများ
ပိုင်ဆိုင်၍ လယ်သူရင်းငှားများဖြင့်
လုပ်ကိုင်ကြလေသည်။ ဦးထွန်းနှင့်
ဒေါ်မုံတို့တွင် မလေးကြီးနှင့် မလေး
ငယ်ဟူ၍ သမီးနှစ်ယောက်ရှိ၏။

မလေးကြီးမှာ (၂၃)နှစ်ခန့်နှင့်
မလေးငယ်မှာ (၂၀)နှစ်ခန့် ရှိကြပေ
ပြီ။ ညီအစ်မနှစ်ယောက်စလုံးကို (၈)
တန်းအောင်အဆင့်နှင့်ပင် ကျောင်း
ထုတ်လိုက်ကြပြီး မိဘ၏ ကုန်စုံဆိုင်မှာ
ပင် ရောင်းချခဲ့ကြ၏။

မိဘများမှာ ယခင်က ဆင်းရဲခဲ့

သော်လည်း ယခုအချိန်တွင် တော
သူဌေးအဆင့်လောက်ရှိပြီး ရွာမျက်နှာ
ဖုံးများ ဖြစ်ကြသလို သမီးနှစ်ယောက်
မှာလည်း အလှချင်းပြိုင်နေသည့်
အလား ချောမောလှပကြသဖြင့် ရွာ
သာယာရွာ၏ ကွမ်းတောင်ကိုင်အလှ
ညီအစ်မ ဖြစ်ကြ၏။

ညီအစ်မနှစ်ယောက်တွင် အကြီးမ
မလေးကြီးက အိမ်အလုပ်နှင့် စီးပွား
ရေးကို အထူးဂရုစိုက်၍ လုပ်ကိုင်
သဖြင့် အိမ်တွင် မိဘအားကိုးရသော
သမီးကြီး ဖြစ်လေသည်။

မလေးကြီးက အိမ်အလုပ်နှင့်
စီးပွားရေးမှအပ အချစ်ရေး အိမ်ထောင်
ရေးများကို စိတ်မဝင်စားပေ။

အငယ်မ မလေးငယ်ကတော့
တစ်မျိုး အိမ်ရေးရောင်းခြင်းနှင့်
အခြားအိမ်မှုကိစ္စများကို လုပ်ဆောင်
ပြီး ဘာသာရေးဘက်၌ အထုံဝါသနာ
ပါ၏။

ဥပုသ်နေ့များတွင်တော့ မိခင်ဖြစ်သူ
ဒေါ်မုံထံ ခွင့်တောင်းပြီး ရွာတောင်ပိုင်း
ရှိ လွမ်းစေတီသို့ သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ
အေးမာနှင့်အတူ သွားကာ ဘုရားပန်း
ကပ်ခြင်း၊ ဘုရားရင်ပြင်တော် သန့်ရှင်း
ရေးပြုလုပ်ခြင်းကို အမြဲတမ်း ကုသိုလ်
ယူလေ၏။

ဥပုသ်နေ့တိုင်း အမြဲတမ်း ကုသိုလ်
ယူသော မလေးငယ်၏ ဘာသာရေး
ကိုင်းရှိုင်းမှုမှာ လေးစားလောက်စရာ

ဖြစ်ခဲ့ရ၏။ မိခင်၊ ဖခင်တို့ကထော
မလေးငယ်ကို လွမ်းစေတီသို့ မသွား
စေချင်ပါ။

လွမ်းစေတီတွင် ဥဇ္ဈာစောင့် သို့
ရှိမှန်း သိနေကြ၍ သမီးလေးကို နှုတ်
ရောက်မှာ အလွန်စိုးရိမ်ကြသည်။

သို့သော်လည်း သမီးလေး၏ ဆန္ဒ
ကိုလည်း မတားရက်သလို အဖော်
လည်း ပါနေသဖြင့် ခွင့်ပြုပေးရ
သည်။

မလေးငယ်၏ ဆန္ဒကို မတားရ
ရခြင်း၏ အကြောင်းကလည်း ချစ်
ပေသည်။ ကိုထွန်းနှင့် မမုံတို့
သမီးကြီး မလေးကြီးကိုမွေးပြီး (၂)
ခန့်အကြာမှာ ဖြစ်၏။

တစ်ညတွင် မမုံတစ်ယောက်
အိပ်မက် ပြင်မက်ခဲ့၏။ အိပ်မက်
အစိမ်းရောင်ဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်
သော မိန်းမပျိုတစ်ယောက်ကို တွေ့
၏။

မိန်းမပျို၏လက်တွင် လှေ
ချစ်စရာကောင်းသော ကလေး
တစ်ယောက်ကို ပွေ့ထား၏။ မ
မိန်းမပျိုမှ မမုံအား...

‘အစ်မကြီးရဲ့ ကျွန်မတို့ လွမ်းစေတီ
ကပါ။ ဒါက ကျွန်မညီမလေးပါ။ လူဖြူ
ကုသိုလ်ပြု၍ လာချင်တယ်ဆိုလို့ အစ်မ
ထံ အပ်နှံပါတယ်။ အစ်မကြီး မွေး
အစ်မကြီးတို့ကိုလဲ ကျွေးမွေးထောက်
ပယ်’

ဟု ပြောကာ ကလေးကို မမုံထံ
ပေးပြီး ပျောက်ကွယ်သွားလေသ
ထို၏နောက်တွင် မမုံတစ်ယောက်
ကိုယ်ဝန်ရှိလာခဲ့၏။

ကိုယ်ဝန်ရှိသည်မှစ၍ ကိုထွန်း
မမုံတို့အိမ်တွင် ရွှေတိုငွေစုများ
ခဏဆိုသလို ကောက်ယူနေကြ
သမီးလေး မလေးငယ် မွေးပွား

ဆိုင်တော့ မပွဲတို့တွင် စီးပွားရေး
အတော်ပင် ချောင်လည်နေကြပေပြီ။
ငယ်စဉ်ကပင် မိဘများမှ ထိန်းသိမ်း
သက်သာခဲ့လေသည်။ ပုခက်ထဲ၌
တစ်ယောက်ယောက်မှ ချော့ဖြူ
သလို ကလေးမှ အမြဲတမ်း ရယ်ပြီး
အသည်ကို တွေ့ရ၏။

ဤလိုနှင့် မလေးငယ် (၃)နှစ်သမီး
အရွယ်ခန့်တွင်ဖြစ်၏။ ကိုထွန်းနှင့် မပွဲ
တို့၏ အိမ်အနောက်တွင် ရောဝတီမြစ်
နင်း

ရောဝတီမြစ်ရေ တိုက်စားမှုကြောင့်
ကမ်းပါးများ အတော်ပင် ပြိုနေသည်
ကိုထွန်း၊ မပွဲတို့ ခြိတ်သို့ပင်
ရောက်နေပြီ။

ခြိတ်တွင် ကမ်းပါးပြိုမည့်အထဲ
တော့မည့် ရေသဖန်းပင်တစ်ပင်ရှိ
တစ်နေ့ ညနေပိုင်းတွင် ကိုထွန်း
တစ်ယောက် နွားစာအတွက် ပြောင်းရိုး
ညှင်းနေ၏။

ထိုစဉ် မလေးငယ်မှဖခင်၏ လက်
ကိုင်ပြီး မြစ်ကမ်းစပ်ဘက်သို့ ဆွဲခေါ်
သွား၏။ ကမ်းစပ်ရေသဖန်းပင်ဘက်
သို့ ရောက်သောအခါ ကမ်းပါးပြိုသဖြင့်
အမြစ်များပေါ်နေသော ရေသဖန်းပင်
အမြစ်များကြားသို့ လက်ညှိုးထိုးပြကာ
မျှခိုင်း၏။

ကိုထွန်းမှ သမီး မလေးငယ်
သက်ညှိုးထိုးပြရာ နေရာသို့ ကြည့်
လိုက်ရာ ရေသဖန်းပင် အမြစ်များ
ကြားတွင် စဉ့်အိုးငယ်လေး တစ်အိုး
အား တွေ့ရသဖြင့် သွား၍ ယူလိုက်၏။

စဉ့်အိုးငယ်မှ အပေါက်ကို အင်တေ
သားသလို ဝိတ်ထား၏။ စဉ့်အိုးလေး
ထဲယူပြီး အိမ်ဝင်းအတွင်း ပြန်လာခဲ့
ခြင်း။

ထို့နောက် အိမ်ပေါ်သို့တက်၍
စဉ့်အိုးအဖုံးကို တူတစ်ချောင်းဖြင့်

အသာအယာ ထုဖွင့်လိုက်ရာ အတွင်း
တွင် ဖယုံကြည်နိုင်စရာ ရွှေထည်
ပစ္စည်းများကို အိုးနှင့်အပြည့်တွေ့ရ
၏။

ရွှေလက်စွယ် လက်ကောက်၊ ဆွဲကြိုး
များအပြင် ပတ္တမြားများပါ ပါရှိလေ
သည်။ ကိုထွန်းနှင့်မပွဲတို့မှာ သမီးလေး
၏ အမျိုးအဆွေတို့မှ ထောက်ပံ့မှုကို
သိရှိလက်ခံလိုက်ရ၏။

ထိုပစ္စည်းများမှ အချို့ကို ထုခွဲ
ရောင်းကာ လယ်ကွက်များ ဝယ်ယူ
သည်။ ထို့နောက် အိမ်ကောင်းကောင်း
ဆောက်ပြီး ကုန်စုံဆိုင်ကြီးပါ တည်
လိုက်ကြ၏။

သမီးလေး၏ အမျိုးအဆွေများ
အတွက် ဖရပ်တစ်ဆောင် ဆောက်
လုပ်ပြီး ကုသိုလ်ပြုကာ အမျှအတန်း
ပေးဝေခဲ့ကြလေ၏။

ယနေ့ ဥပုသ်နေ့ နံနက်(၈)နာရီခန့်
တွင် မလေးငယ်တစ်ယောက် ဘုရား
ပန်းကပ်ရန် မေ့မြို့ပန်းများဝယ်၍
ရသဖြင့် မေ့မြို့ပန်းများကို ရေဆေးပြီး
လက်တစ်ဖက်မှ ကိုင်ခဲ့ပြီး ကျန်လက်
တစ်ဖက်မှ ရေပါသော ပုံကလေး
တစ်ပုံးကို ကိုင်ကာ အေးမာတို့အိမ်
ဘက်သို့ လာခဲ့သည်။

‘အေးမာရေ ဘုရားကို သွားကြစို့
ဟေ့’

‘အေး အေး သွားကြမယ်လေ
ငါလဲ နင့်ကို စောင့်နေတာ’

ထိုသို့ပြောပြီး အေးမာသည် မလေး
ငယ်၏ လက်မှ ရေပုံးကို လှမ်းယူကာ
နှစ်ယောက်သား ရွာတောင်ပိုင်း
လွမ်းစေတီသို့ လာခဲ့ကြ၏။

လယ်ကွက်(၃၄)ကွက်ခန့် ကျော်ပြီး
နောက် လွမ်းစေတီသို့ ရောက်ကြ၏။
စေတီသို့ရောက်လျှင် အေးမာမှ ဘုရား
ပန်းအိုးအတွင်းရှိ ခြောက်သွေ့သော
ပန်းများကို ဘုရားပရိဝုဏ်အတွင်း
တစ်နေရာသို့ စွန့်ပစ်သည်။

လေးငယ်က ဘုရားပန်းအိုးအတွင်း
မှ ရေများကို သွန်ပစ်ပြီး အသစ်လဲ
ထည့်သည်။ ထို့နောက် မေ့မြို့ပန်းများ
ကို ရေထပ်ဆေးပြီး ဘုရားပန်းအိုးထဲ
သို့ထည့်သည်။

ထို့နောက် အသစ်လဲပြီးသော
ဘုရားပန်းအိုးကို လွမ်းစေတီထံပါး
ဆက်ကပ်ကြပြီး ဘုရားကို ကန်တော့
ကြသည်။ အမျှအတန်း ပေးဝေကြ
သည်။ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်တို့
ဘုရားပရိဝုဏ်အတွင်း၌ သန့်ရှင်းရေး
ပြုလုပ်ကြ၏။ ပြီးမှ အမောဖြေရင်းဖြင့်
နှစ်ယောက်သားတို့ ရောက်တတ်ရာရာ
စကားများ ပြောကြ၏။

ထိုစဉ် မိမိတို့ ရွာသာယာရွာမှ
တောင်ဘက် ကျွန်းကြီးရွာဘက်သို့
လွမ်းစေတီဘေးရှိ လှည်းလမ်းမှဖြတ်
သွားသော လူတစ်ယောက်ကို အေးမာ
လှမ်းတွေ့လိုက်ရသည်။ အေးမာမှ...

‘ဟေ့ သုတ ဘယ်သွားမလို့လဲဟ’

‘ဪ အေးမာရေ ကျွန်းကြီးရွာ
ဘက် ခဏသွားမလို့’

‘ဒါထက် နင်တစ်ယောက်တည်း
လား’

'မဟုတ်ဘူးဟာ ဒီမှာ လေးငယ်လဲ ပါတယ်။ ဒီမှာ ဝင်နားပါဦးလား'
 'အေး အေး လာပြီဟေ့'
 ဟု ပြောကာ သုတက သူတို့ဆီသို့ လာခဲ့သည်။ လေးငယ်က...
 'အေးမာကလဲ ဟယ် ဘာလို့ခေါ် လိုက်တာလဲ၊ ရှက်စရာကြီး'
 'မရှက်ပါနဲ့ လေးငယ်ရယ်၊ နင်နဲ့ သုတနဲ့ စကားပြောရအောင်လို့ ငါ ခေါ်လိုက်တာပါ'
 ပြောနေဆဲမှာပင် သုတက လွမ်း စေတီအနီးသို့ ရောက်လာခဲ့၏။
 ထိုအခါမှပင် သုတလည်း လေးငယ် ကို တွေ့တော့သည်။ အေးမာနှင့် လေးငယ်တို့၏ မလှမ်းမကမ်းတွင် သုတက ထိုင်လိုက်၏။
 အေးမာက အလိုက်သိစွာဖြင့် ဘေးနားသို့ ရှောင်ထွက်သွားသည်။
 'ဪ လေးငယ် ဘုရားပန်းလာ ကပ်တာလား'
 'ဟုတ်တယ် ကိုသုတ၊ ဒါထက် ဟို ဘက်ရွာကို ဘာကိစ္စလဲ'
 'အဲဒါက အမေက ခိုင်းလိုက်လို့ပါ။ ဟိုတလောက နွားတစ်ကောင် ရောင်း လိုက်တာ ဒီဥပုသ်နေ့မှာ လက်ကျန်ငွေ လာယူပါဆိုလို့ သွားမလို့ပါ'
 'ဪ ဟုတ်လား ဒါထက် နွားကို ဘာလို့ရောင်းလိုက်တာလဲ နှမြောစရာ ကြီး'
 'လေးငယ်ရယ် အဖေ မရှိတော့ ကတည်းက သိပ်ပြီးအဆင်မပြေပါဘူး ဟာ၊ ကျောင်းထွက်ပြီးချိန်ကစလို့ ငါလဲ အမေ့ကို တတ်နိုင်သလောက် ရှာဖွေ ကျွေးမွေးပါတယ်။
 အခုချိန်က နေ့စားအလုပ် ရှားပါး ချိန်ဖြစ်နေတော့ ငွေလုံနေတာနဲ့ ရှိတဲ့ (၅)ကောင်ထဲက (၁)ကောင် ရောင်း လိုက်ရတာပဲ။ ငါလဲ မရောင်းချင်ပါဘူး

ဟာ'
 ဟု သုတမှ ပြောပြသည်။ လေးငယ် က သုတကို အကြင်နာမျက်ဝန်းများ ဖြင့် ကြည့်နေမိ၏။ မုဆိုးမ သားအမိ၏ အဖြစ်ကို ကြားရတော့ လေးငယ်၏ နုနယ်သော နှလုံးသားဝယ် ကရုဏာ မိုးများ ဖြိုင်ဖြိုင်ရွာမိတော့သည်။
 နောက်ပြီး သုတ၏ နှလုံးသား အကြည့်များကိုလည်း ယခင်ကတည်း က လေးငယ် သိပြီးဖြစ်လေသည်။ အေးမုတစ်ဆင့် သုတ၏ နှလုံးသား ခံစားချက်များကိုလည်း လေးငယ် သိပြီးဖြစ်ပါ၏။
 'ကျွန်မ ဘာများ ကူညီပေးရမလဲ၊ ကိုသုတ'
 'လေးငယ်က ဘာများ ကူညီမလို့ လဲ'
 'ဟိုလေ ကိုသုတ ငွေရေး ကြေးရေး အခက်အခဲဖြစ်ရင် ကျွန်မ ကူညီပေး ချင်ပါတယ်'
 'နေပါစေ လေးငယ်ရယ် သူများ တွေသိသွားရင် ကိုသုတကို ပြောနေ ကြပါဦးမယ်။ လေးငယ် ကူညီမယ် ဆိုရင် ကိုသုတ တောင်းဆိုစရာ ရှိပါ တယ်။ ဘယ်နှယ်လဲ ကူညီမှာလား'
 'ဘာများလဲ ကိုသုတရယ်၊ လေး ငယ်တတ်နိုင်တာဆိုရင် ကူညီပါမယ် ပြောပါ'
 'တခြားတော့ မဟုတ်ပါဘူး လေး ငယ်ရယ် အေးမာလဲကတစ်ဆင့်လဲ

ပြောခိုင်းပြီးပါပြီ။ လေးငယ်ကို ကိုသု တသိပ်ပြီး ချစ်မိနေလို့ပါ။ အဲဒါ ကိုသု တကို ကူညီတဲ့အနေနဲ့ ပြန်ချစ်လိုက်မိ အကူအညီတောင်းခံပါတယ်'
 'ဟင်း ကိုသုတကလဲ ပြောတာ လိုက်တာ ရှက်စရာကြီး'
 'မရှက်ပါနဲ့ လေးငယ်ရယ်၊ ကိုသု တ လေး လေးငယ်ကို သိပ်ချစ်တယ်။ ငွေ ခဲကွမ်းတောင်ကိုင်ဆိုတော့ ချစ်သူ ရောင်းနေတာ တွေ့ရလို့ ကိုသုတ အ ငယ်မိရတယ်။
 ကိုသုတက မုဆိုးမသား ဆစ် သား ဖြစ်ရလို့ ပိုပြီး အလှမ်းဝေးတယ် လို့လဲ ခံစားရတယ်'
 'အားမငယ်ပါနဲ့ ကိုသုတရယ် လေးငယ်ကလဲ ကိုသုတရဲ့ ရိုးသားမှုကို သိပြီးဖြစ်လို့ အေးမာပြောကတည်း စဉ်းစားထားပါတယ်။
 ကဲ ကိုသုတ ကျွန်းကြီးရွာဘက်က သွားစရာရှိတာသာ သွားပါ။ နောက် ဥပုသ်နေ့မနက် ဒီလွမ်းစေတီမှာ ထ စောင့်နေပါ။ လေးငယ် အဖြေပေး မယ်'
 'ကောင်းပါပြီ လေးငယ် ကိုသု တ သွားပြီနော်၊ နောက် ဥပုသ်နေ့ လာစောင့်နေပါမယ်'
 ဟု ပြောကာ သုတတစ်ယောက် ကျွန်းကြီးရွာဘက်သို့ ကြွေးတောင် ဆက်လက် ထွက်ခွာသွားလေသည်။ သုတ၏ နောက်ကျောကို လှမ်း ကြည့်နေပြီး နှလုံးသွေးများ လှိုက်လှိုက် ခုန်ကာ ကျန်ရစ်ခဲ့သူက လေးငယ် ဖြစ်လေသည်။ လေးငယ်ကလည်း သုတကို ချစ်နေခဲ့ပါလေသည်။
 အချစ်ဆိုသော ဝေဒနာကို သူ နှင့်တွေ့ပါမှ ငယ်လေး ခံစားသိမ်း ရသည်။ ချက်ချင်း အဖြေပေးမိ မသင့်တော်၍သာ ကျွန်းကြီးကို ထွက်

လိုက်ရသည်။

“ကိုသုတကို လေးငယ် ချစ်ပါ တယ်” ဟု လေးငယ် အသံတိတ်ပြော နေမိလေသည်။

အချစ်ဆိုသော အရာသည် ဆန်းကြယ်လွန်းလှ၏။ အချစ်မှာ မျက်စိမရှိဆိုသော စကားပုံသည်လည်း မှန်နိုင်လွန်းလှသည်တကား။

ဘဝ...ဘဝက ရေစက်ပေပဲလား မသိရပေ။ သုတနှင့် လေးငယ်တို့က တော့ နောက်တစ်ပတ် ဥပုသ်နေ့တွင် ချစ်သူများ ဖြစ်သွားခဲ့ကြသည်။

သေတစ်ပန် သက်တစ်ဆုံး ချစ်သွား ကြပါမည်ဟု လွမ်းစေတီထံပါး၌ သစ္စာ ပြုခဲ့ကြသည်။ အေးမာတစ်ယောက် မှာတော့ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်တို့၏ ချစ်ကြင်ယုယုများကို တွေ့မြင်ရ၍ ဝမ်းသာနေလေသည်။

ဥပုသ်နေ့တိုင်းတွင် သူတို့(၃) ယောက်မှာ လွမ်းစေတီ၌ တွေ့ဆုံ၍ ဘုရားပန်းကပ်ခြင်း၊ သန့်ရှင်းရေးပြု လုပ်ခြင်းများဖြင့် ကုသိုလ်ယူကြ၏။

ပြီးတော့ သုတနှင့် လေးငယ်တို့က တီးတိုးတီးတိုးဖြင့် အချစ်အကြောင်း ပြောကြ၏။ ထုံးစံအတိုင်း အေးမာ ကတော့ ခပ်ဝေးဝေးမှာ။

အချစ်ကို စိတ်မချနိုင်သူက သုတ။ အချစ်ဆိုသည်မှာ ရယူပိုင်ဆိုင်လိုခြင်း ဟုသာ သုတက အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ချင်၏။ ထို့ကြောင့် လွမ်းစေတီထံပါး၌ တွေ့ဆုံစဉ် သုတမှ လေးငယ်ကို အတူ နေချင်ပြီဖြစ်ကြောင်း ပြောပြခဲ့လေ သည်။

လေးငယ်မှလည်း ချစ်သူအလိုကျ ခေါင်ညှိတ်ခဲ့လေ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုညမှာပင် သုတတစ်ယောက် လေး ငယ်ကို ကျွန်းကြီးရွာရှိ ဘကြီးလှမောင် အိမ်သို့ ခိုးပြေးလေသည်။

ဘကြီး၏အိမ်တွင် (၂)ရက်မျှ ကြာ ပြီးနောက် ဘကြီးနှင့် အမေတို့မှ ဦးထွန်းနှင့်ဒေါ်မုံထံသို့ အကျိုး အကြောင်း သွားပြောကြ၏။

ဦးထွန်းနှင့်ဒေါ်မုံတို့မှာ မိဘကို အကျိုးပြုခဲ့သော သမီးလေးဖြစ်၍ သူတို့နှစ်ယောက်၏ ချစ်ခြင်းကို မခွဲရက်ကြပေ။

ထို့ကြောင့် သမီးကို လာအပ်ကြရန် နှင့် ပေးစားမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြော လိုက်၏။

ထိုသည်၏နောက်တွင် သုတနှင့် လေးငယ်တို့၏ မင်္ဂလာဆောင်ကို ထိုက်ထိုက်တန်တန်ပင် ပြုလုပ်ပေးခဲ့ ကြ၏။

မင်္ဂလာဆောင်ပြီး လေးငယ်က သုတတို့အိမ်မှာ လိုက်နေ၏။ ရောဝတီ မြစ်ကမ်းပြိုမှုကြောင့် သုတတို့အိမ်မှာ မြစ်နှင့် အတော်နီးကပ်နေပြီဖြစ်၏။

မကြာမီမှာပင် ဦးထွန်းမှ ရွာအရှေ့ ပိုင်းတွင် မြေကွက်ကျယ်တစ်ကွက် ဝယ်ပေးပြီး နံကပ်(၂)ထပ်တိုက် ဆောက်ပေးကာ သုတ၊ လေးငယ်နှင့် သုတ၏အမေတို့ကို ပြောင်းရွှေ့နေစေ သည်။

မြေကွက်နှင့် တိုက်အိမ်ပိုင်ဆိုင်မှုကို လည်း သမီးနှင့်သမက်တို့ကို လက်ဖွဲ့ အဖြစ် တရားဝင်ပေးခဲ့ကြသည်။ ပြီး နောက် သမီးနှင့်သမက်တို့အား ကုန်စုံ ဆိုင်တစ်ဆိုင် ထောင်ပေးခဲ့ကြလေ

သည်။

သုတ၏အမေ ဒေါ်တိုးမ၊ သုတနှင့် လေးငယ်တို့(၃)ဦးမှာ တက်ညီ လက်ညီဖြင့် စီးပွားရေးကို လုပ်ကြ၏။ ကုန်များ ပြန်ပြည့်ရန်အတွက် မန္တလေး မှ ဦးထွန်းတို့၏ ဖောက်သည်ဆိုင်မှာ ပင် သွား၍ဝယ်ယူကြ၏။

သုတနှင့်မလေးငယ်တို့၏ ဘဝတွင် ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့စရာများဖြင့်သာ နေ့ ရက်များကို ကုန်ဆုံးစေခဲ့လေသည်။ ရက်မှလ လမှနှစ်သို့ ပြောင်းခြင်းနှင့် အတူ သူတို့နှစ်ဦးတွင် မောင်စိမ်းသူ ဟူသော သားလေးတစ်ယောက်ပင် ဖွားမြင်ခဲ့သည်မှာ (၂)နှစ်ခန့်ပင် ရှိခဲ့ လေပြီ။

ရောဝတီမြစ်ရေ တိုက်စားမှုကြောင့် သုတတို့ အိမ်နေရာဟောင်းလေးပင် မြစ်ထဲသို့ ပါသွားချေပြီ။ ဦးထွန်း၊ ဒေါ်မုံ တို့ အိမ်သည်လည်း ရွာအရှေ့ဖျားသို့ ပြောင်းလာခဲ့ရာ သုတတို့နှင့် မလှမ်း မကမ်းတွင် ရောက်ရှိနေပေပြီ။ ရွာ ဟောင်းနေရာ ကုန်သလောက် မြစ်ထဲ ပါသွားကြချေပြီ။

ထို့အတူ သုတနှင့် လေးငယ်တို့ အချစ်ဇာတ်လမ်း စခဲ့သော လွမ်းစေတီ သည်လည်း မကြာမီပင် မြစ်ထဲပါသွား တော့မည်ဖြစ်၏။

ရွာမှ လူကြီးသူမများ ဆွေးနွေး တိုင်ပင်ပြီး လွမ်းစေတီကို ရွာသစ် အရှေ့ဖျားသို့ ရွှေ့ပြောင်းတည်ထားရန် ဆုံးဖြတ်ကြ၏။

စေတီကို ရွှေ့ပြောင်းတည်ထားရန် ဆုံးဖြတ်ပြီး မကြာမီတွင် လေးငယ် တစ်ယောက်မှာ တပိုင်ပိုင် တတွေတွေ ဖြစ်နေသည်ကို သုတမှ သတိပြုမိ၏။ ‘လေးငယ်ရေ ဘာဖြစ်လို့လဲ ကိုသုတကို ပြောပြပါဦး’ ‘ကိုသုတရေ ဘဝဟောင်းက အစ်မ

လာပြီအိပ်မက်ပေးတယ်။ လွမ်းစေတီ
ရေထဲပါတော့မှာပဲ သိုက်ပြောင်းရတော့မယ်
တဲ့။ အဲဒါ လေးငယ်ကိုလဲ တစ်ခါတည်း
လိုက်ခဲ့ရမယ်တဲ့’

‘လေးငယ်ရယ် မလိုက်ဖို့ ပြောလိုက်
ပါနော်၊ ကိုသုတတို့ သားအဖကို
ခွဲမသွားပါနဲ့’

‘မရနိုင်တော့ဘူး ကိုသုတရယ် အထက်က
အမိန့်တဲ့ အမှန်တော့ လွမ်းစေတီသာ
ရေထဲမပါရင် လေးငယ်လဲ ကိုသုတတို့
သားအဖနဲ့ တစ်သက်တာလုံး နေလိုရပါ
တယ်။ ခုတော့ အဟင့်... အဟင့်’

ချစ်ဇနီးအား ရင်ခွင်တွင်း ထွေးထိုက်
ရင်းဖြင့် သုတလည်း မျက်ရည်ကျခဲ့ရ
ချေပြီ။ သိုက်နန်းမှ လာသူလေးဖြစ်၍
သိုက်ပြောင်းရာတွင် ပြန်ခေါ်ပေတော့
မည်ဖြစ်၏။

တစ်ည ထိုတစ်ညသည် သူနှင့်
လေးငယ်တို့၏ နောက်ဆုံးညပင် ဖြစ်ခဲ့
ရ၏။ လေးငယ်က သားလေးကို
အားရပါးရနမ်းပြီး အိပ်ရာထက်သိပ်
သည်။ ပြီးနောက် ဝရန်တာတွင်ထိုင်
နေသော သုတထံပါးသို့ လာခဲ့သည်။

ပြီးတော့ သုတရင်ခွင်တွင်းဝင်ပြီး
သုတမျက်နှာကို မမှိတ်မသန် ကြည့်နေ
၏။ သုတမှာတော့ လေးငယ် ဘာဖြစ်
နေသနည်းဟုသာ စဉ်းစားပြီး ရင်ခုန်
လိုက်မောနေခဲ့ရ၏။

‘ဒီညတော့ လေးငယ်လေ ကိုသုတ
ရင်ခွင်မှာပဲ အိပ်ပါရစေ လေးငယ်ကို
ထွေးပွေ့ထားပါနော်’

‘ရပါတယ် လေးငယ်ရယ် ကိုသုတ
ထွေးပွေ့ထားပါ့မယ်’

သုတတစ်ယောက် လေးငယ်ကို
ထွေးပွေ့ထားခဲ့လေသည်။ ထိန်ထိန်
သာသော လမင်းကြီးက ချစ်သူနှစ်ဦး
ကို ကရုဏာသက်စွာဖြင့် ကြည့်နေ
သယောင်ယောင်ပင်။

နံနက်လင်းချိန်တွင် အိပ်ရာမှ နိုးထ
လာသော သုတတစ်ယောက် ရင်ခွင်
တွင်းမှ လေးငယ်ကို လှုပ်နှိုးကြည့်
လိုက်ရာ လေးငယ်မှာ အသက်မရှိ
တော့ကြောင်း သိရ၏။ လေးငယ်ရယ်
ဟုသာ သုတတစ်ယောက် အက်ကွဲစွာ
ခေါ်မိရတော့၏။

လေးငယ်တစ်ယောက် သုတတို့
သားအဖကို ခွဲခွာသွားသည်မှာ တစ်လ
ခန့်ပင် ကြာခဲ့ချေပြီ။ နေပြင်လေ အရှူး
ရင့်လေ ဖြစ်ရသူက သုတ။ ချစ်ဇနီး၏
အုတ်ဂူနံဘေးတွင်သာ နေ့ရက်တို့
ကုန်ဆုံးခဲ့ရ၏။

ရင်မှ သောကဝေဒနာကြောင့်
အိပ်မရသော ညများကလည်း များလှ
ချေသည်။ တစ်ညတွင် ပင်ပန်းနွမ်းနယ်
စွာဖြင့် ခေတ္တမျှ အိပ်ပျော်သွားစဉ်
ချစ်ဇနီးကို အိပ်မက်ထဲတွင် တွေ့ရ
လေသည်။ အစိမ်းရောင်ဝတ်စုံကို
နန်းဆန်ဆန် ဝတ်ဆင်ထားသော
မလေးငယ်ကို ညှိုးလျှလျ တွေ့ရ၏။
သူမက...

‘ကိုသုတရေ ကျွန်မက လွမ်းစေတီဘုရား
မှာရှိတဲ့ သိုက်ကပါ။ ကျွန်မနာမည်က
စိမ်းမြင့်ပါ။ ကျွန်မအစ်မနာမည်က စိမ်းပယ်ပါ။
ကိုသုတနဲ့ ယာတ်ယာတ်လို့ ခွဲခွာခဲ့ရပေမယ့်
အပြန်လျက်ပါ။ ကျွန်မတို့ ဒီညပဲ သိုက်
ပြောင်းကြတော့မယ်။ ပြန်တည်မယ့် လွမ်း
စေတီမှာဘုရား ဒီယကာပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ သားလေး
ကို ရုပ်ပြုဖို့အတွက် ဣစ္ဆာပေချစ်လို့

အခုလာခဲ့ပါ။
ကိုသုတ မဟာရင် ကျွန်မကို ဒီတစ်သက်
မတွေ့နိုင်တော့ဘူးနော်’
ဟု ပြောကာ ပျောက်ကွယ်သွား
လေသည်။

သူတို့မှာ မလေးငယ်ခေါ် စိမ်းမြင့်
ပျောက်ကွယ်သွားလျှင် ချက်ချင်းပင်
အိပ်ရာမှ လန့်နိုးလာခဲ့ပြီး အနီးရှိ
နာရီအား ကြည့်လိုက်ရာ ညဆယ့်နှစ်
နာရီခွဲ ရှိနေပြီကို တွေ့ရ၏။

သားလေးမှာ သူ့အဘွားနှင့် အိပ်
နေသဖြင့် မခေါ်တော့ဘဲ အိမ်မှ လွမ်း
စေတီရှိရာသို့ အပြေးတစ်ဝိုင်းဖြင့်
လာခဲ့လေသည်။

လွမ်း တစ်လျှောက်သည်ကား
မှောင်မည်း တိတ်ဆိတ်လွန်းလှ၏။
လွမ်းစေတီသို့ သုတရောက်ချိန်၌ စေတီ
တစ်ဝိုက်တွင် မီးတုတ်များ ထွန်းထား
ကာ ထိန်လင်းနေသည်ကို တွေ့ရ၏။
လွမ်းစေတီအနီး ဖြစ်ဆိပ်တွင်
ကြီးမားသော ရှေးခေတ်လှေကြီးကို
တွေ့ရ၏။ လှေကြီးပေါ်တွင်လည်း
မီးတုတ်များ ထွန်းညှိထား၍ ထိန်လင်း
နေလေသည်။

ထိုအချိန်တွင် လွမ်းစေတီ ပရိဝုဏ်
အတွင်းမှ လူများတန်းစီပြီး ထွက်လာ
သည်ကို တွေ့ရ၏။ ရှေ့ဆုံးမှ ဝတ်စုံဖြူ
ကို ဝတ်ဆင်ထားသော မုတ်ဆိတ်ဖြူ
နှင့် အဘိုးအို သူ့နောက်တွင်တော့
စိမ်းမမ ဖြစ်ဟန်တူသော မိန်းမချော
တစ်ယောက်၊ ထို၏နောက်တွင်တော့
သူ့ချစ်ခဲ့ရသော မလေးငယ်ခေါ် စိမ်းမြင့်
ပါတကား။

သူတို့နောက်တွင် သိုက်စောင့်များ
က ရုပ်ဆိုးဆိုးပုံစံများဖြင့် တင်းပုတ်
ထမ်းသူက ထမ်း၊ လုံ့ထမ်းသူက ထမ်း
ဖြင့် စီတန်း လမ်းလျှောက်လာကြ၏။
သူတို့နောက်တွင်လည်း ဘာမျှ

www.burmeseclassic.com

မှန်းမသိ စိတ်နိုး၍ လိုက်ပါလာကြ၏။ သူရပ်နေရာအနီးမှ မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီး နှင့် စိမ်းမေတို့ ကျော်လွန်သွားပြီး သူ့အနီးသို့ စိမ်းမြမြ ရောက်လာပြီး...

'ကိုယုတရေ စိမ်းမြမြ မျက်နှာကို တာဝကြီး ကြည့်သွားတော့နော်၊ စိမ်းမြမြ သွားတော့ ယယ်'

သိုက်စောင့်တွေ ကျော်သွားလို့ နောက်မှာ တွေ့တဲ့ ဘုန်းကြီးဖြစ်ဖြစ် သီလရှင်ဖြစ်ဖြစ် မြေပုံဖြစ်ဖြစ် တစ်ခုခုကို အရိုက်လိုက်ပါ ယကြောက်ပါနဲ့ အဲဒီတွေက ရွှေ တွေ့တယ်'

ဟု သူ့ကို ကြင်နာစွာကြည့်ပြီး ပြောကာ ရှေ့မှ မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးနှင့် သူ့အစ်မတို့ကဲ့သို့ပင် ရှေးလှေကြီးပေါ် သို့ သစ်ပြားတံတားပေါ်မှ တက်သွား လေ၏။

သူ့နောက်မှ သိုက်စောင့်များ၊ ထို့နောက်တွင်တော့ ရွှေရောင်သင်္ကန်း ကိုတင့်တယ်စွာ ဝတ်ရုံထားသော သံဃာတော်များမှာ တန်းစီပြီး ကြွလာ သည်ကို တွေ့ရ၏။

သံဃာတော်များမှာ ကြည့်ညိုစရာ ကောင်းလှသဖြင့် သုတမှ ထိုင်ပြီး ရိုနှိုးနေမိ၏။

'ကိုယုတရေ အဲဒီ ရွှေတံတွဲပဲ၊ ရိုက်လိုက် ပါ ရိုက်လိုက်ပါ'

ဟူသော စိမ်းမြမြ၏ စကားကို ကြားရမှ အနီးရှိ (၅)ပေခန့် ရှည်သော တုတ်တစ်ချောင်းကို ကောက်ပြီး ကြည့်လိုက်ရာ သံဃာတော်များမှာ ရှေးလှေကြီးပေါ်သို့ တဖြည်းဖြည်း ချင်း လှမ်းတက်၍ ကုန်သွားချေပြီ။

သံဃာတော်များ ကုန်သွား၍ မကြာမီ နောက်မှ သီလရှင်များ တန်းစီ ၍ ကြွလာကြသည်ကို တွေ့ရ၏။

သီလရှင်များမှာလည်း ကြည့်ညို စရာ ကောင်းလှသဖြင့် သုတမှာ ထိုင်၍ ကန်တော့နေမိ၏။

'ကိုယုတရေ ရိုက်လိုက် ရိုက်လိုက် အဲဒါ' တွေ့တံတွဲပဲ'

ဟူသော စိမ်းမြမြ ခေါ်လေးငယ်၏ အသံကို ကြားရမှ ရိုက်မည်ဟု သတိ ရ၍ ကြည့်လိုက်ပြန်ရာ သီလရှင်များမှာ ရှေးလှေကြီးပေါ်သို့ တန်းစီ၍ တက် သွားကြချေပြီတကား။

သုတမှာ ကြောင်တောင်တောင်ဖြင့် ကြည့်နေစဉ် များပြားလှသော မြွေ တန်းကြီးကိုတွေ့ရပြန်၏။ မြွေများမှာ ပါးပျဉ်းများထောင်ပြီး ရှေ့နောက်တန်း စီကာ သွားနေကြ၏။

သုတမှာ မြွေများမှာ အန္တရာယ် ပေးပါက ရိုက်နှက်ရန် တုတ်ရှည်ကို ကျစ်ကျစ်ကိုင်ကာ ကြည့်နေလေသည်။

'ကိုယုတရေ ဘုရားဒါယကာ ဖြစ်အောင် မြွေတစ်ကောင်တော့ ရိုက်လိုက်ပါ၊ စိမ်းမြမြ ကို ချစ်ရင် ရိုက်လိုက်ပါ'

ဟူသော စိမ်းမြမြ၏ ရင်နှင့်စွာဖြင့် အော်ပြောသောအသံကို ကြားမိမှ ကြည့်လိုက်မိရာ သူ၏ မန်းပဝေးတွင် သူ့ကို ကျော်ဖြတ်သွားသော နောက် ဆုံးမြွေကြီးတစ်ကောင်ကိုသာ တွေ့ရ တော့သဖြင့် လက်ထဲမှ တုတ်ရှည်ဖြင့်

မြွေကြီး၏ ခါးကို တအား လွှဲ၍ရိုက် လိုက်လေ၏။

ထိုသို့ ရိုက်လိုက်ရာတွင် ရိုက်မိ သော မြွေ၏ ခါးမှာ ပြတ်ကျကုန်ခဲ့၍ ခါးအပေါ်ပိုင်းမှာ ဟန်ပယုက်ပင် အခြား သော မြွေများနှင့်အတူ ရှေးလှေကြီး ပေါ်သို့တက်သွားလေသည်။ မြွေခါး ပြတ်မှာ ရွှေတံကြီးဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။

'ကိုယုတရေ သွားပြီနော်၊ အဲဒီရွှေတံကို တွဲပြီး သာလေလဲ ရှိပြီပေမယ့် လွယ်စေတီ ကိုလဲ အသစ်ရွှေတည်ပြီ၊ ကျွန်ုပ်တို့ကို အပူအတန်း ပေးပေးပါ၊ ကံပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသေး ရင်တော့ ပြန်ချကြည့်မယ် ကိုယုတရေ'

ဟူသော စိမ်းမြမြ၏အသံကို ကြားရပြီးနောက် ရှေးလှေကြီးပေါ်မှ အောင်စည်အောင်မောင်သံများ ကြား ရပြီး ရှေးလှေကြီးမှာ ဇရာဝတီမြစ်၏ အောက်ဘက်သို့ မီးထိန်ထိန်လင်းစွာ ဖြင့် စုန်ဆင်းသွားသည်ကို တွေ့ရလေ သည်။

ရှေးလှေကြီး စုန်ဆင်းသွားပြီးချိန် တွင် ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခွင်လုံး အလင်း ရောင်များ ပြန်လည်ပျောက်ကွယ် သွားပြီး အမှောင်ကမ္ဘာသာ လွှမ်းမိုး လာလေ၏။

သုတမှာ အလွမ်းဝေဒနာကို ခံစား ရင်းဖြင့် စိမ်းမြမြ ပေးလိုက်သော ရွှေတံကြီးကိုယူကာ အိမ်သို့ ပြန်လာ ခဲ့လေသည်။

ဪ...လွမ်းစရာ လွမ်းစေတီတစ် ခွင်လုံးမှာတော့ မှောင်မည်းတိတ်ဆိတ် နေဆဲပင် ဖြစ်လေသတည်း။

ဦးစိုး(မတ္တရာ)

ဝန်ခံချက် ။ ။ ဥစ္စာစောင့်ဝင်စားသူ တစ်ယောက်အကြောင်းအား ခံစား ရေးပွဲပါသည်။

အလောင်းထမ်းမွေးခြင်း ဆရာ

ကိုယ်တွေ့အတွေ့အကြုံ

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မတ်လ၊ အမှတ်(၃၂၀)၊ စာမျက်နှာ(၂၆၄) နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းမှ ဆရာလှမြင့်သစ်၏ဆောင်းပါး။

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မေလ၊ အမှတ်(၃၂၂)၊ စာမျက်နှာ(၃၀)နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ ဆရာဦးညွန့်ဝင်း ၏ အဖြေဆောင်းပါး။

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ၊ အမှတ်(၂၃၅)၊ စာမျက်နှာ(၁၃၉) နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် “အလောင်းထမ်းမွေးခြင်း အတွက် အန္တရာယ်ကင်း ကုသိုလ်ကံမြှင့် ယတြာအစီ အစဉ်” ဆောင်းပါးကို ဖတ်ရှုရပြီး စာရေးသူ၏ ကိုယ်တွေ့

ကြုံသည့် အဖြစ်အပျက်ကို ရေးသားတင်ပြလိုက်ရပါသည်။ စာရေးသူတို့ လင်မယားသည် ၁၉၇၅ ခုနှစ်၊ မေလတွင် အိမ်ထောင်ကျပြီးယခုအခါ သားလေးယောက် သမီးတစ်ယောက် ထွန်းကားခဲ့ပါသည်။

စတုတ္ထမြောက် ကိုယ်ဝန်ကို မမွေးဖွားမီ သားကြောဖြတ်ရန် လျှောက်လွှာတင်ပါသည်။ သားယောက်ျားလေး ထပ်မံမွေးဖွား သဖြင့် သားကြောမဖြတ်တော့ဘဲ နောက်ထပ် ကိုယ်ဝန်ဆောင် ၍ မွေးပြန်ရာ သမီးမိန်းကလေး မွေးပါတော့သည်။

ရှေးလူကြီးသူများကသားလေးယောက်၊ သမီးတစ်ယောက် မွေးလျှင် အလောင်းထမ်းမွေးသည် ဖြစ်၍ မကောင်းပါဟု ကြားသိရသဖြင့် ရွာမှ ဘုရားကျောင်းဆရာတော် ဦးနာရဒ အား သွားရောက် လှူဒါန်းခဲ့ပါသည်။

ယခုအခါ စာရေးသူ၏ သားသမီး (၅)ယောက်စလုံးပင် ဘွဲ့အသီးသီး ရရှိကြပြီး ဖြစ်ပါသည်။ အကြီးဆုံးသား (၃) ယောက်မှာ အလုပ်အကိုင်ကိုယ်စီဖြင့် အိမ်ထောင်ကျပြီး မြေး(၄)ယောက်ပင် ရရှိနေပါပြီ။

သမီးအငယ်နှင့် သူ့အစ်ကိုဖြစ်သူမှာ အပျိုလူပျိုဘဝပင် ရှိပါသေးသည်။ သမီးအငယ်ဆုံးပင် (၂၇)နှစ် ရှိပြီဖြစ်သည်။ စာရေးသူ၏အသက်ပင် (၆၅)နှစ်ကျော်ပါပြီ။

စာရေးသူတို့ ဖြတ်သန်းလာရသော ဘဝသက်တမ်း တစ်လျှောက်မှာ စီးပွားပျက်ကိန်း (၄)ကြိမ်မျှ ခံရသော်လည်း သေကိန်းတော့ မကြုံခဲ့ရပါ။

ထို့ကြောင့် “အလောင်းထမ်းမွေးခြင်းသည် မကောင်း ပါ” ဟူသော ဆောင်းပါးကို စာရေးသူအနေဖြင့် မထောက်

၂၅၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ခံလိုပါ။
သို့သော် အလောင်းထမ်းမွေးခြင်းဟူသည့် သား (၂)ယောက်၊ အငယ်တွင် သမီး(၁)ယောက်၊ နောက်သား (၂)ယောက်၊ မွေးခြင်းကို ဆိုလိုပါသည်။ သို့မဟုတ် စာရေးသူကဲ့သို့ သား(၄)ယောက်၊ မွေးပြီး သမီး(၁)ယောက်၊ မွေးခြင်းကို ဆိုလို ပါသည်။

စာဖတ်သူများ သိရှိပါလျှင် နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်း မှတစ်ဆင့် ဖြေကြားပေးစေလိုပါသည်။

အချုပ်ဆိုရလျှင် စာရေးသူကဲ့သို့ သား(၄)ယောက်၊ သမီး(၁)ယောက်မွေးခြင်းသည် အလောင်းထမ်းမွေးခြင်း ဖြစ်သည်ဆိုပါက သမီးလေးအား ဆရာတော်ထံတွင် သွား ရောက် လှူဒါန်းခဲ့ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်မည်ဟု စာရေးသူ၏ ကိုယ်တွေ့ ကြုံရခြင်းမှတစ်ဆင့် တင်ပြလို ရပါသည်။

သင်္ဃာတင်စာအုပ်

ဆရာကြီး ဦးစိန်ဆိုင်

နှင့် ထူးခြားသော အိုးကလေး (၂)

ခလင် ဦးကျော်

သဘင်လမှ ဆရာကြီး

သို့သော် ဆရာကြီးသည် ကျင်းထဲ
သို့ မြေကြီးများ ထပ်မံဖို့လိုက်ပါသည်။
အဲဒီလို နောက်ထပ်တစ်ဖန် ခြင်း
ဆောင်းထဲမှ မြေကြီးများကို ကျင်းထဲ
သို့ ဖို့ရန် ကြည့်လိုက်သောအခါ
ဆရာများသည် ပြန်လည် ပေါ်နေ
သည်ကို တွေ့ရပြန်သည်။ ဆရာကြီး
သည် တစ်ယောက်တည်း စကား
ပြောလိုက်သည်။

‘ရတနာပစ္စည်းတွေကို ပြန်ဖို့လိုလို
ကျွန်တော် မြေကြီးများနဲ့ ပြန်ဖို့ပဲတယ်
မြေကြီးနဲ့ ပြန်ဖို့နေသော်လဲ မြေကြီး ဖို့ပြီး
သော ရတနာများဟာ ပြန်ပေါ်နေပဲတယ်။
ဒီတစ်ခါ မြေကြီးများနဲ့ဖို့ပြီးလို့ ပေါ်လာတဲ့
ပစ္စည်းကိုတော့ ကျွန်တော်ယူတာဖြစ်တယ်။
ကျွန်တော်ကို ယူစေချင်လို့ ပြန်ပေါ်ခြင်း
ဖြစ်တယ်လို့ ယူဆပါတယ်’
ဟု ဆရာကြီးဦးစိန်ဆိုင်သည် ခြင်း
တောင်းကလေးထဲသို့ မြေကြီးများ

ထည့်ကာ ရတနာကျင်းထဲသို့ ဖို့လိုက်
ပါသည်။
တစ်ဖက်သို့လှည့်ကာ ခြင်းထောင်း
ထဲသို့ မြေကြီးများထည့်ပြီး ကျင်းထဲသို့
လောင်းဖို့ရန် ကြည့်လိုက်သောအခါ
အနက်ရောင်ရှိသော အိုးကလေး
တစ်လုံးသာ ပေါ်နေသည်ကို တွေ့ရ
သည်။
ဆရာကြီးသည် အိုးအနက်ကလေး
ကို ကောက်ယူပြီး ကျင်းထဲမှ အိုး
ကလေးနေရာကို မြေကြီးများ လောင်း
ဖို့လိုက်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

အိုးနက်ကလေးကိုယူကာ တံကြီး ဆီသို့ ပြန်ခဲ့သည်။ တံသို့ ပြန်ရောက် သောအခါ အိုးနက်ကလေးအတွင်းသို့ အသေအချာကြည့်လိုက်သည်။ ဝင်း မှည့်တောက်ပြောင်သော ရွှေရောင် အတောင့်အခဲကလေးကို တွေ့ရ သည်။

အိုးကလေးကို အသေအချာကြည့် ရာ သပ်ရပ်ချောမွေ့ပြီး သပိတ်ရောင် ကဲ့သို့ နက်မှောင်ပြောင်နေသည်။ အိုးကလေး၏ ကိုယ်ထည်အချင်းမှာ (၅)လက်မခန့်ရှိသည်။

အိုးကလေး၏ဖင်ကို နေရောင်ဘက် မှာထားပြီး အိုးအဝမှကြည့်လျှင် သေးငယ်သော အပေါက်ကလေး တစ်ပေါက် ပါသည်ကိုတွေ့ရသည်။

အိုးကလေးထဲသို့ ရေထည့်ကြည့် ပါက ယင်းအပေါက်ကလေးမှ ရေစိမ့် ယိုခြင်းမရှိချေ။ ထူးခြားလှသည်။

ထိုနေ့ညတွင် ဆရာကြီးသည် ထုံးစံ အတိုင်း အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်၍ အိပ်ရာ ဝင်ခဲ့သည်။ ဖိုးသူတော်ကြီး အိပ်မက် ထဲတွင် လာပြောသည်မှာ...

◆ အိုးနက်ကလေးထဲမှာပါတဲ့ ရွှေတုံးကလေး ကို ထုခွဲရောင်းချပြီး လျှာလဲလျှာပါး စားလဲစား ပါ။

◆ အိုးကလေးကို ဘယ်သူ့ကိုမှ မရောင်းပါ မပေးပါနဲ့။ သားတော်အိမ်မှာထားပါ။

◆ လျှာတုံးအခါ ဘယ်လမ်းဆီ လပြည့်နေမှာ လျှာပါ။

◆ အလျှာ သံဃာ(၁၅)ပါး ဟပ်ပါ။

◆ လျှာတုံးအခါ သက်နိုး သို့မဟုတ် အဝတ် တစ်ဖျိုးဖျိုး ထည့်လျှာပါ။

◆ အလျှာ ထပ်မံကျွေးလျှင် လက်ရည် တစ်ပြင်တည်းကျွေးပါ။(လူတန်းစားရွေးပြီး မျက်နှာလိုက် မကျွေးပါနဲ့)

◆ လျှာတုံးအခါ ကျုပ်တို့ကို တရားနာရန် ဖိတ် ကြားပါ။

◆ အလျှာရောက်ချပြီးလျှင် အလျှာထည့် ကျုပ်တို့ ကို ရည်စူးပြီး အမှုပေးဆပ်ပါ။

အထက်ပါအတိုင်း ဖိုးသူတော်ကြီး သည် အိပ်မက်ထဲတွင် ပြောသွားပါ သည်။

ဆရာကြီးဦးစိန်ဆိုင်သည် အလုပ် အားသောနေ့တစ်နေ့၌ သားသမီးတို့ ရှိရာ ရွာသို့ပြန်ခဲ့ပါသည်။ အိုးနက် ကလေးထဲမှရသော ရွှေရောင်ဝင်းမှည့် နေသည့် အတောင့်ကလေးကို မြို့သို့ ယူသွားသည်။

ပန်းထိမ်ဆရာမှ မှတ်ကျောက်တင် ကြည့်ရာ အရည်မီသော ရွှေအစစ် ဖြစ်နေသည်။ အလေးချိန်မှာ တစ်ကျပ် ခွဲသားအတိရှိသည်။

ယင်းရွှေ တစ်ကျပ်ခွဲသားကို ထုခွဲ ရောင်းချပြီး ရွာသို့ပြန်ခဲ့သည်။ အိမ် ရောက်လျှင် ဇနီးအား အကျိုး အကြောင်း ပြောပြပြီး အလျှာဒါနပွဲ ပြုလုပ်ရန် စီစဉ်ကြသည်။

‘ရှင်မရေ ရွာဦးကျောင်းဆရာတော် က မင်းဘကြီးကွ၊ အဲဒီတော့ အလျှာ ကိစ္စအတွက် မင်း သွားလျှောက်ချေ ကွာ’

ဆရာကတော်သည် ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်းသို့သွားပြီး ဆရာတော်အား အလျှာကိစ္စအတွက် လျှောက်ထား

သည်။ ဆရာတော်က...

‘အခုကျင်းပမယ့် အလျှာက တစ်မျိုး တစ်ဖုံ ဖြစ်နေတယ်။ ဒကာ မောင်စိန် ဆိုင်ကို လွှတ်လိုက်’

ဟု မိန့်ကြားသည်။

ဆရာကြီးဦးစိန်ဆိုင် တစ်ဖန် သွားပြီး ဆရာတော်အား ဖြစ်ကြောင်းကို စင် လျှောက်ထားရသည်။

ဆရာတော်မှ...

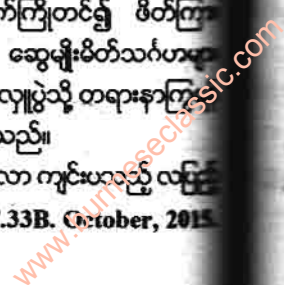
‘သူတို့တစ်တွေ ဘဝကျွေးကောင်း အောင်လို့ အလျှာပေး အမှုရေခိုင်းတဲ့ သဘောပဲကွယ်။ တစ်ဖက်သားအား ကူညီတာလဲ ရောက်တယ်။ အားထု လဲ ကုသိုလ်ကောင်းမှု ရကြတာပေါ့ ဒါထက် တရားနာဖိတ်ဖို့ အလျှာက သူတို့ တရားနာလာတာတို့ မြင်နိုင်ဖို့ မလား ဒကာရဲ့’

‘တပည့်တော်နဲ့ အရှင်ဘုရား မြင် သင့် မြင်အပ်ရင်တော့ မြင်ရမှာပေါ့ ဘုရား။ မြင်ရသည်ဖြစ်စေ၊ မမြင်ရ သည်ဖြစ်စေ၊ တပည့်တော်က တရား နာ ကြိုတင်ဖိတ်ရမှာပါဘုရား။ အမှု ပေးဝေရမှာလဲ သူတို့ကို ရည်စူးပြီး အမှုပေးဝေရမှာပါဘုရား’

ဆရာတော်နှင့် ဆရာကြီးဦးစိန်ဆိုင် တို့သည် လပြည့်နေ့တစ်နေ့ကို အထွ ရက် သတ်မှတ်လိုက်ကြသည်။ ဖိုးသူ တော်ကြီး ဖြစ်စေချင်သည့် အချက် အလက်တွေနှင့် ကိုက်ညီအောင် ပြု လုပ်လျှာဒါနမည်ဟု စီစဉ်လိုက်သည်။

ဆရာကြီးသည် ဖိုးသူတော်ကြီးနှင့် အပေါင်းပါတို့အား ဆရာထံ ကျောင်းသို့ တရားနာ ကြွရောက်ကြရန် တစ်ရက်ကြိုတင်၍ ဖိတ်ကြား လိုက်သည်။ ဆွေမျိုးမိတ်သင်္ဂဟတော် ကိုလည်း အလျှာပွဲသို့ တရားနာကြွရောက် ဖိတ်ကြားပါသည်။

အလျှာမင်္ဂလာ ကျင်းပသည့် လပြည့်

အသို့ ရောက်ပါပြီ။ သံဃာ(၁၅)ပါး
သည် ကျောင်းတော်ပေါ်သို့ ကြွ
ဆောက်ပါပြီ။ လှူဖွယ်ဝတ္ထုများတွင်
သက်န်းများလည်း ပြည့်စုံပါပြီ။

ကြွရောက်လာသော ရဟန်း
အိုသတ်၊ လူပရိသတ် အားလုံးတို့အား
အခြောက်ကြော်ပွဲရိုးဖြင့် လက်ရည်
ဆစ်ပြင်တည်း လှူဒါန်းကျွေးမွေးပြီးပါ
ပြီ။ တရားနာချိန်နီးပြီမို့ ဆရာတော်
ကျောင်းပေါ်၌ တရားနာပရိသတ်
ညင်ကားလှပါသည်။

ထူးခြားသည့် အလှူမို့လားမသိ
ဆရာနာပရိသတ် စည်ကားလှခြင်း၊
ကျောင်းပေါ်၌ ပရိသတ်အပြည့် ဖြစ်
နေသည်။

ဆရာတော် တရားဟောမည့်ပလ္လင်
အနီး၌ ဆရာကြီးဦးစိန်ဆိုင်တို့ ဇနီး
မောင်နှံသည် တရားနာပြီးလျှင် ရေစက်
ချရန် ရေစက်ခွက်များ ကိုယ်စီနှင့်ပါ။
ဘားမှာလည်း သားသမီးမြေးများ ခြံရံ
နေပါသည်။ မြင်ရသူများ ပီတိ ဖြစ်နေ
ပါသည်။

တရားဟောချိန်ရောက်၍ ဆရာ
တော်သည် သက်န်းရုံလျက် တရား
ဟောပလ္လင်ပေါ်၌ တင်ပျဉ်ခွေထိုင်
လိုက်ပါသည်။

ဆရာတော်သည် ကျောင်းလှေကား
ထိပ်တံခါးမကြီးသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်
သည်။ တစ်ခါတစ်ရံမျှ မမြင်ဘူးသော
ပုဂ္ဂိုလ်များ တံခါးဝတွင် မတ်တတ်ရပ်
လျက် နေကြတာကို တွေ့လိုက်ရ
သည်။ ဆရာတော်သည် ချက်ချင်း
သတိရလာသဖြင့်...

'မောင်စိန်ဆိုင်'

'ဘုရား'

'ပင်မိတ်ကြားထားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ကျောင်း
လှေကားထိပ် တံခါးမကြီးမှာ မတ်တတ်ရပ်
နေကြတယ်။ ငါ့ပလ္လင်ရှေ့ကို လာဖိုဖိတ်ခေါ်

လိုက်ပါ'

ဆရာကြီးသည် လှေကားထိပ်တံခါး
မကြီးဆီသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ
တကယ်ပင် ပုဂ္ဂိုလ်အချို့ မတ်တတ်
ရပ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

အခြားသော ပရိသတ်ကြီးသည်
လှေကားထိပ်သို့ လှည့်ကြည့်ကြသော်
လည်း မမြင်ကြစေပေ။ ထူးခြားလှပါ
သည်။

ဆရာကြီးသည် လှေကားထိပ်
တံခါးမကြီးမှ ဆရာတော်၏ တရား
ပလ္လင်ရှေ့မှောက်ရောက်အောင် လူ
တစ်ယောက်စာ သွားနိုင်သည့် လမ်း
ကလေးဖြစ်အောင် တရားနာ ပရိသတ်
ကြီးအား ဘေးသို့ ကျွဲစေပါသည်။

ဆရာကြီးသည် မတ်တတ်ရပ်
လျက်နေသော ပုဂ္ဂိုလ်များကို ဆရာ
တော်၏ တရားပလ္လင်ရှေ့သို့ ကြွ
ရောက်ပါရန် ဖိတ်ကြားလိုက်ပါသည်။

'မောင်စိန်ဆိုင် တရားနာကြွလာတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်များကို ထိုင်ခိုင်းဦးလေ'

ဆရာတော်စကားကြောင့် ဆရာ
ကြီး လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ ဆရာတော်
ပလ္လင်ရှေ့၌ မတ်တတ်ရပ်နေကြသည်
ကို တွေ့မြင်ရပြန်သည်။

'မိတ်ဆွေကြီးတို့ ထိုင်ကြပါခင်ဗျာ'
ဟု ဆရာကြီးက ပြောမှ ဆရာတော်
ရှေ့မှောက်၌ ထိုင်ကြပါသည်။

တရားနာပရိသတ်ကြီး ကန်တော့
ခန်းဆိုပြီးနောက် လပြည့်နေ့ဖြစ်သည့်
အတွက် ရှစ်ပါးသီလ ချီးမြှင့်ပါသည်။
ရှစ်ပါးသီလချီးမြှင့်ပြီးလျှင် ဆရာတော်
သည် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ
ဆိုတာ ရန်သူအစစ်ဖြစ်ကြောင်း ဟော
ကြားပါသည်။ တရားဟောအပြီး
ရေစက်ချပါသည်။ ရေစက်ချအပြီး
ဆရာကြီးဦးစိန်ဆိုင်နှင့် ဇနီးတို့သည်
(၃)ဘုံသားတို့ကို အမျှပေးဝေပါ
သည်။

ဤအလှူဒါန ပြုလုပ်နိုင်ရန်
ပေးကမ်းချီးမြှင့် ထောက်ပံ့ကြသော
မြင်အပ်မမြင်အပ် ပုဂ္ဂိုလ်များကိုလည်း
အသံထွက်၍ အမျှပေးဝေကြပါသည်။

အမျှပေးဝေပြီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်
နက် တရားနာ ပရိသတ်ကြီးအားလုံး
"သာဓု...သာဓု...သာဓု" ဟု ခေါ်ကြ
ပါသည်။ သာဓုခေါ်အပြီး၌ ဆရာတော်
နှင့် ဦးစိန်ဆိုင်တို့သာ မြင်ရသော
တရားနာပုဂ္ဂိုလ်အချို့ကို မမြင်ရတော့
ပါ။ ထူးခြားအံ့ဩစရာပင် ဖြစ်နေ သည်။

အလှူမင်္ဂလာ ပြီးမြောက်ပြီးနောက်
ကျန်ရှိသော အိုးနက်ကလေးကို အသေ
အချာ စစ်သပ်စစ်ဆေးကြည့်သည်။
တစ်အိုးလုံး နက်မှောင်နေပြီး အခြား
သော အရောင်ကွဲ အစက်အပြောက်
များ လုံးဝမတွေ့ရချေ။

အနက်ရောင်၏ အောက်ခံ၌ အခြား
သော အရောင်များ ရှိလိုရှိငြား အိုးကို
ပွတ်တိုက်ကြည့်သည်။ အနက်ရောင်
မှလွဲ၍ အခြားအရောင်များကို မတွေ့
ရ။

ဤသို့ ဆရာကြီး ပွတ်တိုက်ကြည့်
ခြင်းမှာ "နာ၊ ဂ္ဃတံ၊ သံ၊ သင်္ဃိ၊

ပြဒါ၊စင်၊ သွပ်လျှင်ခန်း၊ ဘော်၊ ရွှေ”
စတဲ့ ဘက်မ(၉)ပါးမှ တစ်ခုခုဖြစ်နေ
မည်လားဟု သိလို၍ဖြစ်သည်။

ယင်းအိုးနက်ကလေးသည် နှစ်ချီ
ကြာလာသောအခါ သူ့အလိုလို အဖြူ
ရောင်(စတီးရောင်)သို့ ပြောင်းလဲသွား
သည်။ အနက်ရောင်၊ အနက်ပျောက်
မကျန်ဘဲ တစ်အိုးလုံး ဖြူနေသည်ကို
တွေ့ရသည်။

အိုးကလေးသည် ထူးခြားနေပါ
သည်။ ဆရာကြီးတို့မိသားစုအတွက်
အလွန်ထူးခြားဆန်းကြယ်နေပါသည်။
အိုးကလေးသည် နှစ်ချီကြာလာသော
အခါ တစ်အိုးလုံး အဝါရောင် ပြောင်း
လဲသွားပြန်ပါသည်။

အိုးကလေး၌ အဖြူရောင် အစက်
အပျောက်များကို လုံးဝ မတွေ့ရချေ။
ဒုတိယအကြိမ် ထူးခြားမှုကို တွေ့ရ
ပြန်ပါသည်။

ဆရာကြီးဦးစိန်ဆိုင်သည် အိုး
ကလေး၏ ထူးခြားစွာ ပြောင်းလဲမှု
များကြောင့် ရေများနှင့် ဆေးကြော
သန့်စင်စေပြီး ဘုရားစင်အနီး စားခွဲ
ပေါ်တွင် ထားပါသည်။

ဇနီး သားသမီး မြေးများကိုလည်း
မကိုင်တွယ်ရန် တင်းကျပ်စွာ တားမြစ်
ထားပါသည်။

ဆရာကြီးတို့မိသားစုတွင် သား
သမီးမြေးများသည် လူကောင်ကြီးများ
ကြီးထွားလာသည်။ စားဝတ်နေရေး
စရိတ် ယခင်ကထက် ပိုမိုကုန်ကျလာ
သည်။ အတန်းများလည်း ကြီးလာ
သဖြင့် ပညာရေးအတွက် ကုန်ကျများ
လည်း ကြီးမားလာသည်။

ဝင်ငွေနည်း၍ ထွက်ငွေ များလာ
သောကြောင့် လူကြီးများ စဉ်းစားဆန်း
စင်၍ ခေါင်းခြောက်ကြရသည်။
အဓိက ခေါင်းခြောက်ရသူမှာ ဆရာ

ကတော်ပင်ဖြစ်သည်။ ငွေကြေးကိုင်ရ
သူမှာ အိမ်ရှင်မ မဟုတ်ပါလား။

မိမိအိမ်၌ ငွေကြေးပြည့်စုံမှု ရှိမရှိ
ကို အိမ်ရှင်မများသာ အသိဆုံးဖြစ်
သည်။ မိသားစု ငွေကြေးပြတ်လပ်
သောအချိန်၌ ဆရာကတော်သည်
အိုးကလေးကို ရေနံချောင်းမြို့သို့ သွား
ပြီး ပန်းထိမ်ဆရာကိုပြကာ ရောင်းရန်
စိတ်ကူးလိုက်သည်။

ရေနံချောင်းမြို့သည် ရောဝတီမြစ်
၏ အရှေ့ဘက်ကမ်းတွင် တည်ရှိ
သည်။ ဆရာကြီးဦးစိန်ဆိုင်တို့၏ ရွာ
ကလေးမှာ ရောဝတီမြစ်၏
အနောက်ဘက်ကမ်းတွင်ရှိသည်။

ရေနံချောင်းမြို့သည် ဆရာကြီးတို့
ရွာကလေး၏ အရှေ့မြောက်ထောင့်
တွင်ရှိသည်။ ရေမော်တော်(စက်လှေ)
တို့နှင့် ရေလမ်းသွားရသည်။ နံနက်
သွား ညနေ ပြန်ရောက်နိုင်ပါသည်။
နေချင်းပြန်ခရီး ဖြစ်ပါသည်။

တစ်နေ့မှာ ဆရာကြီးသည် ဆေး
ကုသရန်နှင့် ဗေဒင်ဟောပြောရန်
အခြားရွာတစ်ရွာသို့ သွားရန် ရှိသည်။
နံနက်စောစောထကာ အဓိဋ္ဌာန်ပုတီး
စိပ်သည်။ ရေနေ့ကြမ်းနှင့် ထမ်း

ကြမ်း စားသောက်သည်။ ပြု
စက်ဘီးနှင့် ခရီးထွက်ခဲ့သည်။

ဆရာကတော်သည် ခင်ပွန်း
ထွက်သွားသဖြင့် အိုးကလေး
ရောင်းရန် ရေနံချောင်းမြို့သို့ မော်
ဖြင့် လိုက်လာခဲ့သည်။ (၁၀)နာရီ
ရေနံချောင်းမြို့ပေါ်သို့ ရောက်သ
ရေနံချောင်းမြို့ပေါ်မှ ပန်းထိမ်ဆိုင်
ဆိုင်သို့ ပြကြည့်သည်။ ရောင်
လည်း ပြောပြသည်။

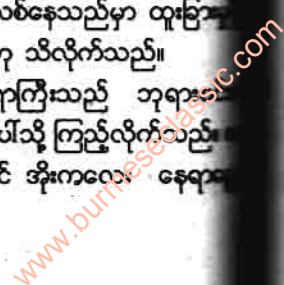
ထူးခြားသည်မှာ ပန်းထိမ်ဆရာ
သည် အိုးကလေးကို ကိုင်၍
မကြည့်ကြပါ။ ထူးခြားလှပါသ
ဆရာကတော်သည် မိမိရည်မှန်း
မအောင်မြင်သဖြင့် ရေနံချောင်း
ပေါ်မှ ညောင်လှသင်္ဘောဆိပ်သို့
လာခဲ့သည်။

ရေမော်တော်ပေါ်သို့ ရောက်
ခေါင်းမူးလာသဖြင့် လဲလျောင်း
ရာ သတိမရတော့ချေ။ ဒီလိုနှင့်
မော်တော်သည် အချိန်ကုန်
နေရပ်သို့ ပြန်လည်ခုတ်မောင်း
သည်။

သို့သော် ဆရာကတော်ကဖြင့်
ခေါ်မရပါ။ ရွာဆိပ်ကမ်းသို့
မော်တော်ဆိုက်ပါပြီ။ သတိမရ
ဆရာကတော်ကို အိမ်သို့ ပွေ့ခေါ်
သည်။

အိမ်သားများသည် ခရီးထွက်
သော ဆရာကြီးဦးစိန်ဆိုင်ကို
တကြီး လိုက်ခေါ်ကြရသည်။
ကြီးသည် အိမ်သို့ ပြန်ရောက်
ဇနီး၏ ဖြစ်ပျက်ပုံကို မေးမြန်း
သတိလစ်နေသည်မှာ ထူးခြား
သည်ဟု သိလိုက်သည်။

ဆရာကြီးသည် ဘုရား
စားခွဲပေါ်သို့ ကြည့်လိုက်သည်။
ပေါ်တွင် အိုးကလေး နေရာ

သည်ကို တွေ့ရသည်။ ဇနီးသည် ရုတ်တရက် သတိလစ်သွားသည်မှာ အိုးကလေးနှင့် ပတ်သက်နေသည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်သည်ဟု ယူဆလိုက်သည်။
ဆရာကြီးသည် နွားနှင့်တံ တစ်ချောင်းကို အနားတွင်ချထား သည်။ သားသမီးမြေးများကို ခေါ်လိုက် သည်။ သားသမီးမြေးများ အနားသို့ ရောက်လျှင်...

'မင်းတို့ကို ငါမေးမယ်။ မှန်တာကို ပြောကြ။ လိမ်ပြောတဲ့သူကို ဟောဒီ နှင်တံစာကျွေးမယ်'

ဟု ဆိုကာ တစ်ဦးစီကို မေးတော့ သည်။ ပထမဦးစွာ မြေးကလေးကို မေးသည်။

'ကဲ...ငါ့မြေး ဒီအိုးကလေးကို ဘယ်သူကိုင်သလဲ မင်းကိုင်သလား'

'အဘ အနော်မကိုင်ဘူး ခင်ည၊ ဘယ်သူကိုင်တာမှန်းလဲ အနော်မသိပါ ဘူး ခင်ည'

သမီးကို မေးပြန်သည်။

'သမီး ဒီအိုးကလေးကို ဘယ်သူ ကိုင်သလဲ'

'အိုးကလေးကို ကျွန်မ မကိုင်ပါဘူး ဖေဖေ'

ဆရာကြီးသည် သားကို နောက်ဆုံး မေးပြန်သည်။

'လူကလေး... ဒီအိုးကလေးကို ဘယ်သူကိုင်သလဲ မှန်မှန်ပြော'

'လိမ်ပြောပြန်ရင်လဲ ဖေဖေက ရိုက် မယ်၊ အမှန်ပြောရင်လဲ အမေက ရိုက် မယ်တဲ့။ သားဘယ်ဟာကို ပြောရမလဲ'

'မှန်တာကိုသာ ပြောပါ ငါ့သားကို ဘယ်သူကမှ မရိုက်စေရဘူး'

'ဒီကနေ့မနက် အိုးကလေးကို ရောင်းဖို့ ရေနံချောင်းမြို့ကို အမေယူ သွားခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် အိုးကလေး နေရာရွေ့နေတာပါ ဖေဖေ'

ဝိုးသူတော်ကြီးသည် ဆရာကြီးအား အိပ်မက်ပေးစဉ်က အိုးကလေးကို မည်သူ့ကိုမှ မပေး၊ မရောင်းရန် မှာ ကြားခဲ့ဖူးဟု ပြန်လည်သတိရလိုက်သည်။
သူ၏ ဇနီးသည် အိုးကလေးကို ရောင်းမည်လုပ်၍ အခုလို မေ့မြောနေ အောင် ပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်သည်။ နောက် မလုပ်အောင် သတိပေးခြင်းဖြစ်သည် ဟု ယူဆသည်။

ဆရာကြီးဦးစိန်ဆိုင်သည် ဘုရား ရှေ့တော်၌ ငါးပါးသီလ ခံယူသည်။ ပြီးလျှင် ဂိုဏ်းတော်မှ ဆရာကြီးများ ကို ပင့်ဖိတ်သည်။ ဇနီးသည် ပြန်လည် သတိရ ကောင်းမှန်လာစေရန် တိုင် တည်ပါသည်။

သောက်ရေအိုးမှ ရေတစ်ခွက် ယူပြီး ရေကိုမန်းလိုက်သည်။ ပြီးလျှင် ရေမန်းဖြင့် သူ၏ဇနီးအား တောက်ဖျန်း ဖျန်းလိုက်သည်။

မကြာမီ ဆရာကတော် သတိပြန်ရ သည်။ ဆရာကြီးသည် ကျန်ရှိသော ရေမန်းတို့အား သောက်စေပါသည်။ အဲဒီအချိန်မှစပြီး ဆရာကြီးတို့မိသားစု သည် အိုးကလေးကို မည်သူ့ကိုမှ ပေးရန်၊ ရောင်းရန် စိတ်မကူးတော့ပါ။ ထိုထူးခြားသော အိုးကလေးသည် ဆရာကြီးဦးစိန်ဆိုင်ထံတွင် ယခုတိုင် ရှိနေပါသေးသည်။

မှတ်ချက်။ ။ ဆရာကြီးဦးစိန်ဆိုင် ၏ ခွင့်ပြုချက်အရ ရေးသားတင်ပြ လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

သတ္တဝါအားလုံး ကျန်းမာ ရှမ်းသာကြ ပါစေ။

စာမျက်နှာ (၂၆၂)မှ အဆက်

လွင်တိုက်တိုက်လွင်တိုက်လွင်... ကလေးတွေ လည်း ရာထူးထိသွားသည်။ ပုံမှန် အလုပ်အမြင် ဆခြားလိမ့်မူ့မူ့သည်။ သိလာ၏။ လုပ်ကော်ကိုင်ကော်တစ်ဦး နှင့် ညှိနှိုင်းကော်စပ်လုပ်ကိုင်သော လုပ်ငန်းထပ်ရမှာလည်း ပုံမှန် တစ်တွေ လာ၏။

ထိုဝင်ငွေများနှင့်ဝင် စာရေးသူ၏ ဆောက်လက်စ ဝိသေသလေတို့ ဆည်း ဆက်ဆောက်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ ထူးခြား ဆည့်မှာ ဝိသေသ ဆောက်လုပ်သူများ ဆည့်အခါ များများ ထုံဆခြင်းခွေ ဆွားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ မိမိအေးအိမ်နှင့် ခြင်္သေ့များ တွင် များခဲ့လျှင် ဝိသေသလိလနိရရာ မလိုပါ။ မိမိထက်မြင့်သော နေရာတွင် များခဲ့နေခဲ့သည့် များတို့အေးအိမ်သွား၍ အတ္တကိစ္စပေးပြီး နောက်ထပ် ဆင့်တင် သောနေရာတွင် မြောင်စွဲရန်ပြောဆို ပါ။

မိမိထက်မြင့်သော အရပ်များတွင် ရွဲရွဲပျံ မှု ဘာထွက်မိခဲ့အေးပါ။ အတ္တက ဝားများပြီး အနီးတွင် ရေညှင်ရေပိုင်း များ ချပေးလျက် ကုသိုလ်ပြုပါ။ ဤ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကြောင့် ကောင်းစွာ ဖေးပါသောထည်းဟု ပြောဆိုရပါ သည်။

ဤသို့ဆိုလျှင် ကာယကံရှင်၏ စီးပွားလာတံလာတန်နှင့်တကွ ကောင်း ကျန်းလုံရာဆန္ဒများ တဖြည်းဖြည်း ပြည့်ဝလာမည်ဖြစ်ကြောင်း တင်ပြ လိုက်ပါသည်။

တောင်ချိုင့်ထဲမြို့နှင့် တောင်ချိုင့်ဝေရီစံ ဖြစ်ပါစေ။

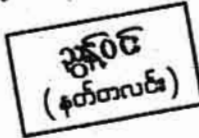
ညွှန်ဝင်း (မှတ်တမ်း)

www.burmeseclassic.com

ပျားစွဲနိမိတ်ကောင်း

အတိတ်ထူးသော်

ပျားစွဲနိမိတ်နှင့် ပတ်သက်၍ ကောင်းကျိုးဆိုးပြစ်များကို ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ မတ်လထုတ်နှင့် ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလထုတ် နက္ခတ္တဇာန် ခြည့်မဂ္ဂဇင်းများတွင် ဖတ်ရှုခဲ့ရပါ သည်။

အပေါင်းများ၌ မကောင်းသော ကောင်းသော ကြီးထွားရာတော်ကြောင်းများ ခြုံငုံပါသည်။
ပျားစွဲလျှင် ကောင်းကျိုးခံစားခြင်း၊ ဆိုးပြစ်ကြုံရ ခြင်းများသည် ပျားစွဲရာ နေရာနှင့်ဆိုင် ကြောင်း တွေ့ရသည်။

ပျားသည် လူထက်နိမ့်ကျသော သတ္တဝါဖြစ်သဖြင့် မြင့်မြတ်သော တစ်နေရာရာ၌ ပျားစွဲလျှင် လူကို ခိုက်ထတ်၏။ ဥပမာ ဒေါင်းရင်း ဘက်လိုနေရာမျိုး၊ လူ့အပေါ် မျက်နှာ ကြက်လို နေရာမျိုးတွင် ပျားစွဲလျှင် လူကို တစ်နည်းနည်း ထိခိုက်အကျိုး ယူတိစေသည်။

လူထူးထိုင်းကန် လေးကားဆုံအောက် နေရာများတွင်ခြုံငုံပါက လူကို မထိခိုက်ဘဲ အကျိုးတစ်ခုမှ ပေးတတ်ပါ သည်။

စာရေးသူတို့ နေအိမ်၏ ခြေရင်း ဘက်တွင် ဆယ်တောင်ခန့် ခြံအကျယ် မြေနေရာလေးရှိ၏။ မူလက စာရေးသူ တို့ အိမ်နှင့်မြဲသည်။ အံ့ကိုက်သာ ဆောက်လုပ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

အဆိုပါ မြေအကျယ် ဆယ်တောင် ၂၆၂ နက္ခတ္တဇာန်ခြည့်မဂ္ဂဇင်း

ခန့် မြောင်ရှည်ရှည်လေးကို အဘွားအို တစ်ဦးထံမှ ဝယ်ယူခဲ့သည်။ အဘွားအိုနှင့်

စာရေးသူတို့သည် အိမ်နီးချင်းများ ဖြစ်ရာ သားထောက်သမီးခံမရှိ။ (အဘွားအိုထက် စောစွာဆုံးသွား) သဖြင့် တတ်အားသရွေ့ ဖေးမစောင့် ရောက်လျက် နေလာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အဘွားအို သေဆုံးသောအခါတွင် လည်း စာရေးသူတို့ကပင် ကမကထ ခံ၍ သဂြိုဟ်ပေးခဲ့သဖြင့် အဘွားအို၏ တူမများက ဤခြံလေးကို စာရေးသူ တို့အား ရောင်းပေးခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူသည် ထိုခြံကလေး ချဲ့ထွင်ရရှိပြီး နှစ်နှစ်ခန့်အကြာတွင် ခြံကလေး၏ နောက်ပေးဘက်၌ ကုန် ပစ္စည်းထားမည့် ဝိုင်းခေါင်တစ်လုံး ဆောက်ရန် အောက်ခံ ဖောင်ဒေးရှင်း လေး ချထားလိုက်ပါသည်။

နောက်နှစ်များတွင် ဝိုင်းခေါင် ဆက် လက်ဆောက်လုပ်မည်ဟု ရည်ရွယ် ထားသည်။ သို့သော် အကြောင်း အမျိုးမျိုးကြောင့် အုတ်ဖောင်ဒေးရှင်း ချပြီးနေရာမှာ ဝိုင်းခေါင်အဆောက်အအုံ ဖြစ်မလာခဲ့ပေ။

စာရေးသူလည်း ဒီအဆောက် အအုံကို တစ်နေ့ အခွင့်ကောင်း ကြုံ သည်နှင့် ပြီးအောင် ဆောက်မည်ဟု ရည်ရွယ်ချက် ခိုင်ခိုင်မာမာ ချထား

သည်။ ဝယ်ထားသော ခြံလေး၏ ရှေ့ဘက် စာရေးသူတို့နေအိမ်၏ ခြေရင်းဘက် တွင် ကမ္မလာပင်တစ်ပင် စိုက်ထားခဲ့ သည်။ တစ်နေ့၌ ထိုကမ္မလာပင်တွင် ပျားအုံကြီးတစ်အုံ လာစွဲ၏။

စာရေးသူတို့အိမ်သို့ လာသော တောရွာမှ အလုပ်သမားလေးများက ထိုပျားအုံကို ဖွပ်မည်လုပ်သဖြင့် သူ ဘာသာ ကောင်းကောင်းမွန်မွန်နေပါ စေ၊ မဖွပ်ပါစေနှင့်ဟု တားမြစ်ရသည်။

စာရေးသူအနေဖြင့် ပျားစွဲခြင်းနှင့် ပတ်သက်ပြီး စာတွေ့ရော လက်တွေ့ ပါ အသင့်အတင့် ဗဟုသုတ ရရှိပြီး ဖြစ်ရာ ကမ္မလာပင်၌ ပျားစွဲခြင်းကို ကောင်းသောနိမိတ်ဟုသာ မှတ်ယူ ထား၏။

ခွဲသားအနက်မှာလည်း စာရေးသူ တို့အနက် ခြေရင်းဘက်တွင် ခြံ သဖြင့် လူကို မထိခိုက်နိုင် ကောင်း ကျိုးတစ်ခုတစ်ရာသာ ပေးရမည်ဟု ယုံကြည်ထားသည်။

သို့နှင့် ပျားစွဲသည်မှာ တစ်နှစ် လောက်ကြာသွားသည်။ စာရေးသူတို့ တွင် ဘာထူးခြားမှုမှ မရှိခဲ့။ ပျားစွဲ လည်း အခြားနေရာသို့ ပြောင်း သွားခြင်းလည်းမရှိ။

ပျားစွဲပြီး နှစ်နှစ်မြောက် အရောက်

စာရေးသူသက်

ဒီထိုထုပ်

ကာသ သင်္ဃာ

စာရေးသူသည် (၁၉-၈-၂၀၁၃)
 ရက်နေ့က ကသာမြို့နယ်၊ နန့်စမ်းရွာ
 နေ ဦးလှအောင်အိမ်သို့ ရောက်သွား
 ခဲ့သည်။
 အကြောင်းမှာ နန့်စမ်းရွာ ဝေဘောင်
 ဆာထံတွင် တစ်ပါးကျောင်းများဖြင့်
 ဆီတင်းသုံး တရားကျင့်ကြံ အားထုတ်
 ကြသည့် သံဃာတော်များအတွက်
 ဦးလှသောင်းက တစ်ပါးကျောင်း
 ဆောင်တစ်ဆောင် ဆောက်လုပ်
 ထူဒါန်းပါသည်။
 ဝါခေါင်လပြည့် (၂၁-၈-၂၀၁၃)

ရက်နေ့တွင် ရေစက်ချမည်ဖြစ်၍
 ဖိတ်ကြားထားသဖြင့် ရောက်နေခြင်း
 ဖြစ်ပါသည်။
 ဦးလှသောင်းနှင့် အိမ်ချင်းကပ်
 လျက်ရှိသော ဦးလှသောင်း၏ သားနှင့်
 ချွေးမအိမ်သို့ အလည်ရောက်ပါသည်။
 စာရေးသူသည် မိုးတားကြီး အလယ်
 တန်းကျောင်းအုပ် လုပ်ခဲ့စဉ်က
 သိကျွမ်းခဲ့သော တပည့်များ ဖြစ်ကြပါ

သည်။
 အိမ်တွင် ဦးလှသောင်း၏သား
 စိန်တင်မောင်မရှိ ရွာလည်သွားနေ
 သည်။ ချွေးမဖြစ်သော သန်းသန်းအေး
 နှင့် အမည်မသိသော မိန်းမတစ်ယောက်
 တို့ စကားပြောနေကြသည်။
 စာရေးသူကသာ မသိသော်လည်း
 ထိုမိန်းမက စာရေးသူအား လျောင်း

www.burmeseclassic.com

အုပ်ကြီးဟောင်းမှန်း သိသလို စာရေးသူကလည်း ထိုမိန်းမကို မိုးတားရွာမှ ဈေးရောင်းဈေးဝယ်ဖြင့် လာနေသူ ဖြစ်ကြောင်း သိပါသည်။

အိမ်ရှေ့တွင် ဈေးတောင်းနှစ်တောင်းကို ချိတ်ဆွဲထားသော စက်ဘီးကို မြင်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

မိုးတားရွာသည် ရောဝတီမြစ်အနောက်ဘက်ကမ်းတွင်ရှိ၍ မိုးတားကြီး၊ နှစ်စမ်း၊ မှတ်တိုင်၊ ဟဲနားစသည် ရွာများက ကုန်းတွင်းပိုင်းမှာ ရှိသည်။

မိုးတားရွာမှ ထွက်သော ငါးဝက်သာ၊ အမဲသားတို့ကို ကုန်းတွင်းရွာများသို့ လှည့်လည်ရောင်းသလို ကုန်းတွင်းပိုင်းရွာမှထွက်သော တောဝက်၊ ချေ၊ ဆတ် စသည် အသားများကိုလည်း မိုးတားရွာသို့ သွားရောင်းကြသည်။

မိန်းမတို့ ထုံးစံအတိုင်း တစ်ရွာဝင် တစ်ရွာထွက်ရသမျှ သတင်းပေါင်းစုံကို ပြောနေကြသည်။ စာရေးသူကလည်း ဝင်ပြော၍မဖြစ်။ ရောက်တုန်းရောက်ခိုက် နှုတ်ဆက်စကားပြောပြီး အသာလေး နားထောင်နေလိုက်ရပါသည်။

ဈေးသည်မိန်းမက စာရေးသူအား ဘယ်နှနာရီရှိပြီလဲ မေးပြီး...

'ပြန်တော့မယ် အိမ်ရောက်မှ ထမင်းဟင်းချက်ရမှာ၊ ကျောင်းဖွင့်ရက်ဆိုတော့ အိမ်မှာ ကလေးတွေ မရှိဘူး။ သူကလဲ မြစ်ထဲ ဆင်းနေမှာ'

ဟု ပြောသာ ပြောသော်လည်း မထသေးပါ။ သူ့ဟု ဆိုသည်က သူ့ယောက်ျားကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်ပြီး ရောဝတီမြစ်ထဲ ငါးဖမ်းချီးမည်ဟု ၂၆၄ အရှေ့ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဆိုလိုပါသည်။

'ပါလာတာတွေကုန်ပြီ ယဟတ်လား ကြောက်စရာ မရှိပါဘူး'

ဟု သန်းသန်းအေးက ပြောလိုက်သည်။

'ရောင်စရာတွေက ကုန်ပါတယ်။ မိုးတားကြီးမှာလဲ ဝင်ထောင်းဦးမယ်။ ဒေါ်အောင်လျှိုက ပြန်ရလဲ ကြောက်စရာ မရှိတော့ပါဘူး'

ထိုမိန်းမက ပြန်ပြောပါသည်။

ထိုမိန်းမ ပြောစကားကို စာရေးသူ သဘော ပေါက်လိုက်ပါသည်။

ဒေါ်အောင်လျှို ဆိုသည်မှာ မိုးတားကြီးမှ မိုးတားသို့အသွား မိုးတားကြီးရွာက အထွက်တွင် လျှိုရှိသည်။ ရေကန်ကြီးလည်းရှိသည်။

ထိုရေကန်ကြီးတွင် နဂါးရှိသည်။

နဂါးတွင်းဟု ပြောစမှတ်ပြုကြပါသည်။

ထိုရေကန်ကြီးမှ ကုန်းပေါ်သို့ တက်သွားရသည်။

မိုးတားမှ သားငါး လာရောင်းကြသူများ ဝေလီဝေလင်း လာပါက လိုက်ဆွဲသည်ဟု နာမည်ကြီးသည်။

စာရေးသူ မိုးတားကြီးတွင် ကျောင်းအုပ်လုပ်ခဲ့ရစဉ်က ယခုလို ရထားလမ်း၊ ကားလမ်း မရှိသေး။ မိုးတားရွာသို့ ကသာထွက်မည့် မော်တော်မီအောင် နံနက်စောစော ထပြီး သွားရပါသည်။

မိုးတွင်းဆိုလျှင် မြေစေးကပ်သဖြင့် စက်ဘီးစီး၍ မရ။ ထိုဒေါ်အောင်လျှိုမှ ဖြတ်သန်းသွားခဲ့ရပါသည်။

ခြောက်သည်ဟု သိရသော်လည်း တစ်ခါမှ အခြောက်မခံခဲ့ရပါ။ မိမိကတော့ သားစိမ်းငါးများ မပါလို့လည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

'ကျွန်မက ဟိုတုန်းကလို မလုပ်

တော့ဘူး။ ဆိုင်ကယ် ကယ်ရီနဲ့ မိုးတားကြီးကို ပို့ခိုင်းလိုက်တယ်။ ဒါကြောင့် ကြောက်စရာလဲ မလိုတော့ဘူး'

ဟု ထိုမိန်းမက ပြောပါသည်။

ဆိုင်ကယ် ကယ်ရီဖြင့် ပို့ခိုင်းသည် ဆိုခြင်းမှာ သားစိမ်း၊ ငါးစိမ်းများ ရောင်းစရာ ပါလာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။

'ဖျားရင်တော့ တွက်ခြောက်မှာပေါ့၊ နည်းရင်တော့ ဘယ်တွက်ခြောက်ပါ့မလဲ' သန်းသန်းအေးက မှတ်ချက်ချပါသည်။

'ဖျားရင်တော့ ဟုတ်ပါတယ်။ နည်းရင်တော့လဲ သားစိမ်းငါးစိမ်း ပါလာတဲ့ တောင်းထဲ ကြက်သွန်ဖြူ ကြက်သွန်နီ၊ ပီးသွေးကို အပေါ်ကထားပြီး ထည့်လာခဲ့တယ်'

ဟု ထိုမိန်းမက ပြောရာ စာရေးသူလည်း ငြိမ်နားထောင်နေရာမှ မေးစရာအကွက် ပေါ်လာသဖြင့် "အဲဒီလို ကြက်သွန်ဖြူ ကြက်သွန်နီ၊ ပီးသွေးတွေ အပေါ်က တင်လာခဲ့ရင် တစ္ဆေက မဆွဲတော့ဘူးလား" ဟု မေးလိုက်ပါသည်။

'ဟုတ်တယ် ကျွန်မတို့ကတော့ ဒီလို လုပ်ကြတာပဲ'

ဟု ထိုမိန်းမက ပြောသလို...

'ကျွန်မတို့ဆီမှာ ဒီလိုလုပ်တဲ့ ထုံးစံရှိတယ်'

ဟု သန်းသန်းအေးကပါ ထောက်ခံ ပြောဆိုပါသည်။

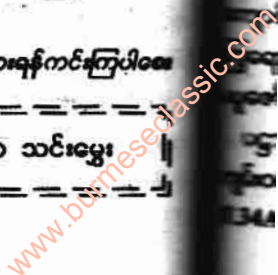
စာရေးသူလည်း မှတ်သားစရာ တစ်ခု တိုးလာပါသည်။

အားလုံး ဘေးရန်ကင်းကြပါစေ။

၇ = = = = =

|| ကသာ သင်းမွှေး ||

၉ = = = = =

ဝသန္တသင်္ကလွင်

1908

ပဋ္ဌာန်းပွဲလာသည့်

ဝရုလောကသားတစ်ဦး

နတ်တော်လဆန်း (၁)ရက်နေ့မှ နှစ်သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ကျောင်း၌ အသံမစဲ ဋ္ဌာန်းပွဲ ကျင်းပနေချိန်ဖြစ်သည်။

ပဋ္ဌာန်းပွဲအစီအစဉ်အရ နိဂုံးရောင်ခြည်ဘုရားပင့် ရွတ်ဆိုပူဇော် နှစ်ဖောင်စိန်သုသာန်ကျောင်း ဆရာ ဆော် ဦးပညာမှ တာဝန်ယူထားရ၏။

အလှည့်ကျရွတ်ဖတ်သူ (ဘာဇာက) သံဃာတော်များ မနစ်က ပြုလုပ်ခဲ့ သော ပဋ္ဌာန်းပွဲအတိုင်း စုံစုံညီညီ ကြွရောက်နိုင်ခဲ့ကြသော်လည်း ဦးပညာ အစ်ပါးသာ လျော့နေသည်။ သူ၏ ကျောင်းမှ ခန်းနေတစ်ပါး ကိုယ်စား ကြွရောက်ခဲ့သော်လည်း ပဋ္ဌာန်း ပူဇော်နိုင်၍ ပြန်ကြွသွားသည်။

ပဋ္ဌာန်းပွဲအစတွင် အဘိဓမ္မာ ခုနစ် ကျမ်းဝင် ယဇ်ကကျမ်းနှင့် ဓာတုကထာ

ကျမ်းများကို ပူဇော်ခဲ့ရာ တတိယ မြောက်နေ့တွင် ပဋ္ဌာန်းကျမ်းတော်ကြီး ကို စတင်ပူဇော်နေကြပြီ။

အလှူရှင်တို့ ကပ်လှူသော ဆွမ်းကို ဘုဦးပေးပြီးနောက် နေ့ခင်းဘက် သံဃာတချို့ ကျိန်းစက်နေချိန် ဒကာ ကလည်း အိုးခွက်ပန်းကန်များ ဆေးကြောသိမ်းဆည်းပြီး နားနေချိန် ဆွမ်းစားကျောင်း၌ ဒကာမတစ်ဦး ပယောဂ ပူးနေသည်ဆိုသောကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ သံဃာတော်တချို့ သွား ကြည့်ကြသည်။

သစ္စာအဓိဋ္ဌာန် ဆရာတော်က ဟက်လက်ကုလားထိုင်မှာ ထိုင်နေ သည်။ ဆွမ်းစားကျောင်း၌ ဒကာမ (၃၂)ဦးရှိသည့်အနက် ဒကာမပြုကြည် မှာ အသံတုန်တုန်နှင့်...

‘ဗိုကို ယုံထားကြပြီး ဘာမှလဲ မကျွေးကြ ပါလား’

ဟု ပြောလိုက်သံကြောင့် ဆရာ တော်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ သံဃာတော်များ တအံ့တဩ ဖြစ်သွားကြသည်။

အသံရှင်မှာ ပြုကြည် မဟုတ်ဘဲ ယောက်ျားသံ ဖြစ်နေခြင်း ထိုအသံကို လည်း ကြားဖူးသလိုလို ရှိသည်နှင့် ဆရာတော်က...

‘အခု ဝင်ပူးနေတာ ဘယ်သူလဲ’ ဝင်ပူးနေသူမှ...

‘ငါ ဦးပညာပေါ့ ဇောတိကရဲ့’

(ဦးပညာသည် သစ္စာအဓိဋ္ဌာန် ဆရာတော်ကို သွဲ့အမည် ဇောတိက ဟုသာ ခေါ်လေ့ရှိသည်။ ဦးပညာ သည် ဆရာတော်ထက် အသက် အရွယ်နှင့် ဝါလည်ကြီး၏။ ဆရာ တော်ကို မိမိ၏တူသားပမာ ရုတ်ခင် သောကြောင့် ယခုကဲ့သို့ ခေါ်လေ့ရှိ

www.burmeseclassic.com

ဖြစ်သည်။)

ဝင်းပူးနေသူက ဦးပညာဟု ပြောလိုက်သောကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး ပို၍ပင် အံ့သြခဲ့ကြရသည်။

ကျွန်ုပ်နှင့် သံဃာတော်တချို့က ဒကာမပြုံးကြည်အား ဦးပညာ ဝင်းပူးနေသည်ကို မယုံတစ်ဝက် ယုံတစ်ဝက် မဖြစ်နိုင်ဟု ထင်ခဲ့ကြသည်။ ပြုံးကြည်မှင်သေသေဖြင့် ပျော်ရွှင်စေရန် နောက်ပြောင်ပြောဆိုခြင်းဟု ယူဆထားကြသည်။

ဆိုရလျှင် ဦးပညာသည် သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ဆရာတော် နယ်လှည့်တရားဟောကြွနေချိန်များ၌ ဤကျောင်းတိုက်တွင် လာရောက်သီတင်းသုံးပေးခဲ့ရသည်။ ကျောင်းကိစ္စအဝဝကို ဆရာတော်က ဦးပညာကိုလွှဲ၍ စိတ်ချလက်ချ မွေခရီး ထွက်တတ်သည်။

ဦးပညာနှင့် ဤကျောင်းရှိ ဒကာဒကာမများ ရင်းနှီးကြသည်။ ဒကာမပြုံးကြည်မှာ အသက်လေးဆယ်ကျော်အမျိုးကြီးဖြစ်ပြီး ခပ်ပျော်ပျော်နေတတ်ခြင်း၊ နောက်ပြောင်ကျီစယ်တတ်ခြင်းတို့ကြောင့် ချစ်ခင်သူ ပေါလှသည်။

ယခု ပြုံးကြည်၏ စကားကို ကြားရသောအခါ ဦးပညာဝင်းပူးဟန်နှင့် အသံတုလုပ်ကာ နောက်ပြောင်နေသည်ဟု ထင်မှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဆရာတော်က...

'ဘယ်က ဦးပညာလဲ၊ ဒီကို ဘာလာလုပ်တာလဲ'

ဟု မေးလိုက်ရာ ဝင်းပူးနေသူက...

'ဘယ်က ပညာ ဖြစ်မှလဲ၊ ဖောင်စိန် သုဿန်ဆရာတော် ဦးပညာပေါ့၊ မင်းတို့ပွဲပွဲကို ပဋ္ဌာန်းပွဲပွဲထားပြီး ဘာလာလုပ်တာလဲလို့ မေးရက်ကြပေလော့'

ဦးပညာစကားကြောင့် ဆရာတော် ဦးဇောတိက တွေဝေသွားတော့သည်။

သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ကျောင်းသည် ကထိန်ခင်းကာလ လွန်မြောက်သည့် တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ကျော်လျှင် ပဋ္ဌာန်းပွဲ နှစ်စဉ်ကျင်းပပြုဖြစ်သည်။ နတ်တော်လဆန်း(၁)ရက်နေ့တိုင်းနှင့် တစ်နှစ်လျှင် သုံးကြိမ်မျှ ပဋ္ဌာန်းပွဲ ကျင်းပတတ်သည်။

နတ်တော်လဆန်း (၁)ရက်နေ့ ကျင်းပမည့် ပဋ္ဌာန်းပွဲ ပင့်စာများကို တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်ကျော်သည်နှင့် ဆယ်ရက်အလိုကပင် ကြိုတင် ဆက်ကပ်ထားလေ့ရှိသည်။

ဖောင်စိန်သူသားကျောင်း ဆရာတော် ဦးပညာကိုလည်း ပင့်စာ ဆက်ကပ်ထားခဲ့၏။ ထိုစဉ်က ဦးပညာ ဖျားနာနေသည်။ အသက်အရွယ်မှာလည်း ခုနှစ်ဆယ်ကျော်လာပြီဖြစ်၍ မကြာခဏ ဖျားနာလေ့ရှိသည်။

ဒါနပါရမီ တောရကျောင်းတွင် တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့က ကထိန်ခင်းရာတွင် ဦးပညာကို ပင့်ဖိတ်ခဲ့သေး၏။

ကထိန်အနုမောဒနာ တရားဟောကြားရန် ဦးပညာကို ကြိုတင် လျှောက်ထားပင့်ဖိတ်ခဲ့သော်လည်း မကျန်းမာသည့်အချိန်နှင့် ကြုံကြိုက်နေ၍ မကြွရောက်နိုင်ခဲ့ပါ။

တရားဟောကြားမည့် ဆရာတော်တချို့မှာလည်း ခရီးလွန်နေကြသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ကယ်တိုင်ပင် ကထိန်တရားဟောခဲ့ရ၏။

ကထိန်ပွဲပြီးသည်နှင့် မကြွရောက်နိုင်ခဲ့သော ကျောင်းများသို့ လှူဖွယ်ဝတ္ထုများကို ဒကာနှင့် သွားရောက်ကပ်ကပ်ခိုင်းခဲ့ရသည်။

ဦးပညာကိုလည်း ဒါနပါရမီတောရကျောင်းကထိန်တွင် တရားဟောဆရာတော်အဖြစ် ပင့်ဖိတ်ထားပြီးဖြစ်

၍ လှူဒါန်းရန် ရည်ရွယ်ထားသည့် ဝတ္ထုပစ္စည်းများကို မူလကတည်းက ထားရှိသော စေတနာသဒ္ဓါတရားအတိုင်း မပျက်မယွင်း ကျွန်ုပ် ဆက်ကပ်ခိုင်းခဲ့သည်။

ဦးပညာ မကျန်းမမာ ဖြစ်နေသည့်အတွက် ဆေးဝါး အထောက်အပံ့ရမရန် သီးသန့် ဝတ္ထုငွေ ကျပ်တစ်သောင်းနှင့် သက်န်းတစ်စုံကိုပါ မှတ်မှတ်ရလှူဖြစ်ခဲ့သည်။

တန်ဆောင်မုန်းလဆုတ်(၁၃)ရက်နေ့တွင် ဦးပညာ ပျံလွန်တော်မူခဲ့သည်။ ထိုစဉ်က ကျွန်ုပ်သည် ကရုဏာသို့ ရောက်ရှိနေသဖြင့် ဈာပနသို့ မကြွနိုင်ခဲ့ပါ။

သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ကျောင်း ဆရာတော်၏ ပဋ္ဌာန်းပွဲ ပင့်စာကို ဦးပညာ မပျံလွန်ခင်က လက်ခံရရှိခဲ့ပါသည်။ သို့သော် နတ်တော်လဆန်း(၁)ရက်နေ့တွင် ကျင်းပသည့် ပဋ္ဌာန်းပွဲရာသို့ ဦးပညာ မကြွလာနိုင်တော့ဘဲ ဘဝခြားခဲ့ပြီဖြစ်၍ ဘယ်ဂတိသို့ ဦးပညာ လားရောက်ခဲ့သည်ကိုမိမိ မသိရသော အချိန်၌ ဒကာမပြုံးကြည်ကို လာပူးသည်ဆိုခြင်းကြောင့် စိတ်မကောင်းဖြစ်ကာ ဦးဇောတိက တွေဝေနေရာမှ...

'ဦးပညာကို ပင့်ခဲ့တာ မှန်ပါတယ်၊ အခု ဦးပညာ ဘယ်မှာ နေပါသလဲ ဝင်းပူးသူ ။ ။' မင်းတို့ ပဋ္ဌာန်းပွဲမှာ

တဲ့ ပလ္လင်အောက်မှ ငုတ်တုတ်ထိုင်နေရတာပေါ့'

ဆရာတော် ။ 'ဖြစ်ရလေ ဦးပညာရယ်၊ ထိုင်ခဲ့တွေ မှီ

သားပဲ။ ခုံပေါ်မှာ ထိုင်ရောပေါ့'

ဦးပညာ ။ 'မလုပ်ပါနဲ့ ဇောတိရယ် ငရဲကြီးနေပါဦးပယ် ငါ့ဘဝက အခုဆိုရင် လူ့ထက်ထေ့

ကျတဲ့အဆင့် ရောက်နေပြီ
ဦးပညာစကားကြောင့် ကရုဏာ
စိတ်ဝင်ကာ သံဝေဂလည်း ဖြစ်ခဲ့
နသည်။ တစ်ချိန်က ထေရ်ကြီး
ထဲကြီး ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်
ဖြစ်ခဲ့ရရာသော ဦးပညာသည်
ယခုအခါမှာတော့ ပရလောက
သား ပြိတ္တာဘဝ ရောက်
နေရသည်ဟု အမှန်အတိုင်း
ဆိုရပေတော့မည်။

နေလို့ လာမကြည့်ဖြစ်တာ
အိမ်ထဲမှာ အစားအသောက်
အစားအသောက် အစားအသောက်

ဦးပညာ
ဦးပညာသည် ကျွန်ုပ်၏ ရဟန်း
ဘွဲ့အမည်နှင့် လူအမည်ကိုပါ
မှတ်မိနေသည်။ ဦးပညာ
ဆေးရုံတက်ခဲ့ရစဉ်က ကျွန်ုပ်
ကပို့ရရွာတွင် ရောက်ရှိနေသဖြင့်
သတင်းမကြားရ၍ မရောက်ဖြစ်သည်
ကို သတိတရ ပြောသဖြင့် စိတ်
မကောင်း ဖြစ်မိသည်။
သည်တွင် သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ဆရာ
တော် ဦးဇောတိကမှ...

သို့ဖြစ်၍ ယူကုံးမရ ဝမ်းနည်းစွာ
နှင့်...
ဆရာတော်။။'ဦးပညာ အခုနေရတဲ့
ဘဝမှာ အဆင်ပြေရဲ့
'လား'

ဦးပညာ။။'ဘယ် အဆင်ပြေပါ့မလဲ
ကွာ၊ စားချင်တာ မစားရ
သွားချင်ရာ မသွားရနဲ့ ဒုက္ခဆင်းရဲ
ရောက်နေတယ်။ ပဋ္ဌာန်းပွဲ လာချင်စိတ်
ဦးလို့ ခွင့်တောင်းပြီး လာခဲ့ရတာ'
ဆရာတော်။။'ဦးပညာ အခု ဘာစား
ချင်သလဲ'

ဦးပညာ။။'လက်ဖက် စားချင်တာ
ပေါ့ကွာ၊ ဆေးလိပ်လဲ
သောက်ချင်တယ်'

ဦးပညာစကားကြောင့် ဆရာတော်
သည် ဒကာမတစ်ဦးကို လက်ဖက်ပွဲ
ပြင်ဆင်လိုက်သည်။

အမှန်ပင် ဦးပညာသည် လက်ဖက်
ပွဲကို သူဖြစ်၏။ အသက်ကြီး၍ သွား
မရှိရာသော်လည်း လက်ဖက်နှင့်
မြွဲပဲဆန်ထောင်း၍ စားနေကျဖြစ်
သည်။

ယခု ဆီနှင့်စိမ်းထားသော လက်ဖက်
ပွဲကို ယခင်အတိုင်း ပြင်ဆင်၍
လက်ဖက်စားသည့်အတိုင်း တဖြုဖြု
စားနေသော ပြုံးကြည်မှာ ဦးပညာ

နှင့် တစ်ပုံတည်း။
မိညိုပေးသည့် ဆေးလိပ်ကို ဖွာနေ
သည်မှာလည်း ဦးပညာမှ ဦးပညာ
အစစ်။

[မှတ်ချက်။။ ဒကာမအပျိုကြီး
ပြုံးကြည်မှာ လက်ဖက်လည်း
မကြိုက်၊ ဆေးလိပ်လည်း သောက်
လေ့သောက်ထ မရှိပါ။]

သည်တွင် ကျွန်ုပ်တို့ သံဃာတော်
များသည် ဦးပညာကိုကြည့်လျက်
အတွေးကိုယ်စီနှင့် ငေးငိုင်နေကြ
သည်။

ဆရာတော် ဦးဇောတိကသည်
ကျွန်ုပ်ကိုကြည့်၍ ဦးပညာကို စကား
ပြောခိုင်းသဖြင့်...

ကျွန်ုပ်။။'ဦးပညာ တပည့်တော်ကို
သိလား'

ဦးပညာ။။'ဦးသီလာနန္ဒ၊ ဦးပွင်း
ဘသက် မဟုတ်လား။

အရှင်ဘုရား ကပ်လှူလိုက်တဲ့ ဝတ္ထုငွေ
တစ်သောင်းနဲ့ သက်န်းတစ်စုံ ရခဲ့ပါ
တယ်။ ဝတ္ထုငွေကတော့ ဆေးဝါးဝယ်
သုံးလိုက်တယ်။

သက်န်းကတော့ တပည့်တော်
ပျံလွန်တော်မူတဲ့အခါ ဝတ်ပေးလိုက်
ကြတယ်။ တပည့်တော် ဆေးရုံတက်
နေရတုန်းက အရှင်ဘုရား လာကြည့်
ဖော်တောင် မရဘူးနော်
ကျွန်ုပ်။။'တပည့်တော် ကရုဏာရောက်

'ဦးပညာ ဒီမှာ ဘယ်လောက်
ကြာကြာ နေမှာလဲ'

ဦးပညာ။။'ပဋ္ဌာန်းပွဲပြီးရင် ပြန်ရမှာ
ပေါ့ကွာ၊ မင်း ပဋ္ဌာန်းပွဲ
ပင့်ထားတဲ့အတွက် ငါ့စိတ်က ဒီရောက်
နေတော့ သွားရမယ့် နေရာမှန်ကို
မရောက်သေးဘူး။ ပဋ္ဌာန်းပွဲပြီးလို့
ရောက်ချ အမျှဝေရင် ငါ့အတွက်လဲ
မမှမထားကြပါနဲ့ကွာ။

မင်းတို့ ပြုပေးတဲ့ ကောင်းမှုကုသိုလ်
ရမှု ငါ အကျိုးခံစားရမှာ၊ ကံ ငါ့နေရာ
ကို ခဏပြန်လိုက်ဦးမယ်။ ညကျမှ
တစ်ခေါက် ပြန်လာမယ်'

ဦးပညာသည် ဆရာတော်
ဦးဇောတိကနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ သံဃာတော်
များကို ဦးချ၍ ထွက်သွားသည်နှင့်
ဝင်ပူးခံခဲ့ရသော မပြုံးကြည်သည်
ဘာမှ မသိသူပမာ ထိုင်နေသည်။

သည်တွင် ပဋ္ဌာန်းပွဲဖော်ပွဲသို့
ရောက်နေသော ပင့်သံဃာများထဲမှ
စိမ့်စမ်းမြိုင်ဦးပွင်း၊ ဦးဝေဇက ဆရာ
တော် ဦးဇောတိကကိုကြည့်၍...

ဆရာတော် ဦးပညာရဲ့ ခြံပုဂံပုဂံကြည့်
ပြီး တပည့်တော် တောင်တန်းသားနဲ့
ဆရာတော်ကြီး ဦးတ္ထုယာရ ရောက်

“အာပတ်နှင့်တကွ စုတေလျှင်” စာအုပ်ထဲက အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို သွားသတိရတယ်ဘုရား၊

ကျွန်ုပ်။ ။ ‘တပည့်တော်လဲ ဒီစာအုပ်ကို ဖတ်လိုက်ရတယ်။ ဆရာတော်ကြီး ရေးထားပုံက ပြည့်ပြီ၊ ရဲ့ အရှေ့ဘက်(၁၄)မိုင်လောက်ဝေးတဲ့ ရွာတစ်ရွာမှာ ဆရာတော်ဦးနန္ဒိယ ဆိုတဲ့ ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီးတစ်ပါး ရှိခဲ့တယ်တဲ့။

စာပေလဲ တတ်ကျွမ်း တရားဟောလဲကောင်း။ အသံဆရာ ရုပ်ဆင်းပါကောင်းပြီး ကိုးကွယ်တဲ့ ဒကာပရိသတ်ကလဲများ လာဘ်လာဘကလဲ ပေါကြွယ်သတဲ့။

တစ်နေ့တော့ ဒီဆရာတော်ကြီးက အလှူခံရရှိထားတဲ့ ငွေဒဂါးပြားတွေကို သပိတ်တွေထဲထည့်ပြီး ကျောင်းလှေကားအောက်မှာ တိတ်တဆိတ် မြှုပ်ထားခဲ့တယ်။

ဒီလို မြှုပ်ထားပြီး မကြာသောကာလမှာ မကျန်းမာလို့ ပျံလွန်တော်မူရတော့ ကောင်းရာဂတ်ကို မရောက်ဘဲ မြှုပ်နှံထားခဲ့တဲ့ ငွေဒဂါးတွေအပေါ်မှာ စွဲလမ်းတပ်မက်တဲ့ တဏှာဥပါဒါန်ဖြစ်ပြီး ဒီကျောင်းမှာ ဗြိတ္တာတစ္ဆေကြီး ပြန်ဖြစ်ခဲ့ရတာသတဲ့’

ဦးဝေဇာ။ ။ ‘ဒါနပါရမီ ဆရာတော်ရေ တပည့်တော်တို့ ဘုန်းကြီးတွေ ဗြိတ္တာတစ္ဆေ မဖြစ်ရအောင်၊ ပြည့်စုံအောင်သာ ပြောပြပါဘုရား’

ကျွန်ုပ်။ ။ ‘ဒီဘုန်းကြီး တစ္ဆေကြီးက သူ ကောင်းရာမွန်ရာ ရောက်နိုင်ရေးအတွက် ကျောင်းမှာ ရှိတဲ့ သံဃာတွေကို ကိုယ်ထင်ပြ အကူအညီ တောင်းခဲ့ရာပေမယ့် ကျောင်းနေဘုန်းကြီးတွေက ဒီကျောင်းက ဆရာတော်ကြီးဦးနန္ဒိယ ပျံလွန်တော်မူပြီး

ဘုန်းကြီးတစ္ဆေကြီး ဖြစ်နေပြီ။

သူ့ကျောင်းမှာ မနေရအောင် ခြောက်လှန့်တယ်ဆိုပြီး တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ပြောရာက သရဲခြောက်တဲ့ ဘုန်းကြီးကျောင်းလို့ သတင်းပြန့်တော့ ဒီကျောင်းမှာ ဘယ်သူမှ မနေရဲတော့ဘူးတဲ့’

သည်တွင် နောက်တစ်ပါးဖြစ်သူ ဦးမာလာက အပြုံးယျက်နာဖြင့်...

‘ဒါဆိုရင် ဒီကျောင်းကြီးမှာ ဘုန်းကြီးတစ္ဆေက ကျောင်းထိုင်နေတာပေါ့ဟား...ဟား...ဟား’

ကျွန်ုပ်။ ။ ‘ဒီလိုလဲ မဟုတ်ပါဘူး။ ပျံလွန်တော်မူသွားတဲ့ ဆရာတော်က သပိတ်ထဲက ငွေဒဂါးတွေကို တဏှာဥပါဒါန်စွဲပြီး ကြားကာလမှာ ဗြိတ္တာတစ္ဆေကြီး ဖြစ်နေရတဲ့ သူ့ဘဝကို သူကိုယ်တိုင်သိလို့...

သူ့အတွက် အမျှအတန်း ပြုပေးကြပါ။ အမျှကုသိုလ် လုပ်ပေးဖို့ သံဃာတော်ချင်း အကူအညီတောင်းမရတဲ့ အဆုံး တစ်နေ့မှာတော့ တခြားရွာက ဒကာတစ်ဦး ရောက်လာပြီး...

ဒီကျောင်းပေါ်မှာ တစ်ယောက်တည်း တက်အိပ်တော့ ဘုန်းကြီးတစ္ဆေဆိုသူက ဒီဒကာခြေထောက်ကို ဆွဲသတဲ့’

ဦးမာလာ။ ။ ‘ဒီဒကာလဲ လန့်ပြီး ပြေးရောလား’

ကျွန်ုပ်။ ။ ‘မပြေးပါဘူး။ ဒီဒကာက သတ္တိရှိတယ်။ ဘုန်းကြီးတစ္ဆေကို ပြန်ဆွဲပြီး ဘယ်သူလဲလို့မေး

ထိုးကြိတ်တော့တာပဲတဲ့။

ဒီတော့ ဘုန်းကြီးတစ္ဆေကြီးက သူ့မထိုးပါနဲ့ မိတ်ဆွေရယ်၊ ကျုပ် ဒီကျောင်းက ဆရာတော်နန္ဒိယပါ။ အကူအညီတောင်းပါရစေ။ ဒီကျောင်းလှေကားအောက်မှာ သပိတ်နဲ့ ထည့်ထားတဲ့ ငွေဒဂါးပြားတွေရှိတယ်။

မိတ်ဆွေ တူးဖော်ပြီး ကောင်းကုသိုလ်ပြုပေးပါ။ ကျန်တဲ့ငွေမိတ်ဆွေသုံးပါးဆိုပြီး တောင်းတောင်းပန်ပန် ပြောသတဲ့။

ဒီတော့ ဒီဒကာက ငွေဒဂါးအား အမှန်ရှိနေရင် သူ ဆောင်ရွက်ပေးမယ်လို့ပြောပြီး မနက်မိုးလင်းဆိုရင် တူးဖော်လို့တွေ့လဲ တွေ့ရော ကာသစ္စာစကားအတိုင်း ဆရာတော်ဦးနန္ဒိယအတွက် ရည်စူးပြီး ကောင်းကုသိုလ်ပြု အမျှအတန်းတွေ ပေးလိုက်တော့ ဗြိတ္တာတစ္ဆေ ဖြစ်ခဲ့ရတာ ဦးနန္ဒိယလဲ ကျွတ်လွတ်ပြီး ကောင်းတဲ့ အခြားဂတ်ကို ရောက်ခဲ့ရသလို ပြည့်ပြည့်စုံစုံ သိချင်ရင်...

“အာပတ်နှင့်တကွ စုတေလျှင်” စာအုပ်ကို ရှာဖတ်ပါ ဦးမာလာ ကျွန်ုပ်၏စကား ဆုံးသောအထိ ဗဟုသုတ မှန်သမျှ စုဆောင်းမှတ်တတ်သည့် စိန်စမ်းမြိုင်ဦးပဉ္စင်က...

‘ဒါနပါရမီဆရာတော်က သမားဆိုတော့ မေးလျှောက်ခေါ်အာပတ်ဆိုတာ ရဟန်းသံဃာအဖြစ်ကို ပြောတာမဟုတ်လား’

ကျွန်ုပ်။ ။ ‘မှန်တာပေါ့ဘုရား အာပတ်ဆိုတာ အပြစ်ကို ပြင်ဖြစ်ပါတယ်။ ရဟန်းသံဃာအာပတ်ရှိတာ မဟုတ်ပါဘူး။ တွေမှာလဲ အာပတ်တွေ ရှိတယ်တယ်။ ဒုစရိုက်ဆယ်ပါး

အာပတ်တွေပါပဲဘုရား။

ဒီနေရာမှာ နေနည်းတတ်ပြီး သေနည်းတတ်ဖို့ အရေးကြီးတယ်။ သေခါနီးမရဏဖောက်ကျချိန်မှာ ကောင်းတဲ့အာရုံ အာသန္ဓင်ဖြစ်ဖို့လဲ အရေးကြီးတယ်။ ကုသိုလ်အာရုံ တစ်ခုခုကို စိတ်ကြည်လင်အောင် နှလုံးသွင်းပြီး သေတတ်ဖို့ လိုတယ်။

စိတ်မစင်ကြယ်ရင် ဒုဂ္ဂတိဘုံဘဝ ရောက်မယ်။ စိတ်စင်ကြယ်ရင် သုဂ္ဂတိဘုံဘဝကို ရောက်မယ်။ အစွဲအလမ်း ဥပါဒါန်မရှိဘဲ စိတ်စင်ကြယ်အောင် ထားနည်းကို တပည့်တော်တို့ ကြိုတင်မွေးထားဖို့ လိုတယ်။

ကျွန်ုပ်သည် ဆရာတော်ကြီး ဦးဥတ္တမသာရ၏ “အာပတ်နှင့်တကွ စုတေလျှင်” စာအုပ်ပါ ကောက်နုတ်ချက်ကို ဖတ်မှတ်ထားမိသမျှ ရှင်းပြလိုက်ပါသည်။

သစ္စာအဓိဋ္ဌာန် ဆရာတော်ကလည်း ကျွန်ုပ်၏ လျှောက်ထားပြောဆိုမှုကို စိတ်ဝင်စားစွာ နားထောင်နေရာမှ စကားပိုင်းထဲသို့ ဝင်လာပြီး...

သစ္စာအဓိဋ္ဌာန် ဆရာတော်...

‘အာပတ်နှင့်တကွ စုတေလျှင် စာအုပ်ကို တပည့်တော်လဲ ဖတ်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ ဒီစာအုပ်ထဲက ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီး ဦးနန္ဒိယနဲ့ ဦးပညာ အဖြစ်က ပုံစံတူပေမယ့် သဘောကတော့ အတူတူ ဖြစ်ပါတယ်။

အခုဝင်ပူးခဲ့တဲ့ ဦးပညာလဲ ကောင်းရာမွန်ရာ ရောက်နိုင်တဲ့ သူ့ရဲ့ သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်တွေ၊ တရားဓမ္မပူဇော်ထားခဲ့တဲ့ အကျိုးတွေ၊ အားထုတ်ခဲ့ဖူးတဲ့ ဝိပဿနာစွမ်းအားတွေ ရှိပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ပျံလွန်တော်မူခါနီးကာလ မရဏသန္ဓင်ဖောက်ကျချိန်မှာ “ငါ့ကို သစ္စာ

အဓိဋ္ဌာန်ကျောင်းက ပဋ္ဌာန်းပွဲပင့်ထားတယ်။ ငါ ကြွရမယ်ဆိုတဲ့ စိတ်ရယ်၊ ပဋ္ဌာန်းပွဲကြွရင် ဓမ္မပူဇာဝတ္ထုလဲ ရကောင်းရဲ့ဆိုတဲ့ စိတ်လဲ ပါကောင်းပါမယ်ထင်ပါရဲ့။

အဲဒီ တပ်မက်စွဲလမ်းစိတ် တဏှာ ဥပါဒါန်ကြောင့် ကောင်းရာသုဂ္ဂတိဘုံကို တိုက်ရိုက်မရောက်နိုင်သေးဘဲ ကြားကာလမှာ အခုလို ဗြိတ္တာတစ္ဆေ ဖြစ်နေရတာဟန် ထင်ပါရဲ့။

ကျွန်ုပ်။ ။ ‘မှန်ပျံဘုရား ဦးပညာက ပဋ္ဌာန်းပွဲ ပင့်ထားတာကို စိတ်စွဲပြီး ဗြိတ္တာတစ္ဆေလို ပြောရမလား ပရလောကကသားအဖြစ် ဒီကျောင်းကို ရောက်နေတာပေါ့’

ဆရာတော် ။ ။ ‘ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဦးပညာရဲ့ စိတ်အစွဲက ပဋ္ဌာန်းပွဲမှာ ရောက်နေတယ်။ ပဋ္ဌာန်းပူဇော်နေတဲ့ ရက်တွေမှာ ဦးပညာ တစ်လည်လည်နဲ့ ဒီမှာရှိနေမှာ အမှန်ပဲ။ တပည့်တော်တို့က ဘာမှ ကြောက်ရွံ့စရာ မရှိဘဲ၊ သနားကရုဏာစိတ်နဲ့ ဦးပညာကို လမ်းမှန်ရောက်အောင် ကူညီရမယ်။ သူ့အတွက် နေ့စဉ်လဲ အမျှဝေ

ပေးရမယ်။

ပဋ္ဌာန်းပွဲသိမ်းတဲ့နေ့ ရေစက်ချအမျှ ဝေတဲ့အခါမှာ ဦးပညာအတွက် နာမည်တင်ပြီး သီးသန့်အမျှပေးဝေကြပါလို့ ပဋ္ဌာန်းပွဲလာ ဆရာတော် သံဃာတော်များကို တပည့်တော် ကြိုတင်မေတ္တာရပ်ခံ ပန်ကြားလျှောက်ထားပါတယ် ဘုရား’

သစ္စာအဓိဋ္ဌာန် ဆရာတော်၏ ပန်ကြားမှုကို ကျွန်ုပ်တို့ သံဃာတော်များ အလေးထား သဘောတူကြပါသည်။ ဦးပညာအတွက် အထောက်အပံ့ကုသိုလ်များ ကျွန်ုပ်တို့ ပေးရပါလိမ့်မည်။

ဦးပညာကို ဆရာတော်နှင့်တကွ ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး မေတ္တာမပျက် ခင်မင်လျက်ပါ။ စင်စစ် ဦးပညာသည် တဏှာဥပါဒါန်တည်းဟူသော တပ်မက်မှု အစွဲအလမ်းတစ်ခုကြောင့် သေသည်၏ အခြားမဲ့ ကြားကာလ၌ ယခုကဲ့သို့ ဗြိတ္တာတစ္ဆေ ဖြစ်ရရှာသည်ကို စာနာသနားလျက် မေတ္တာထားကာ တုံ့ပြန်ကျေးဇူးပြုနိုင်သည့် အမျှကုသိုလ်ပေးဝေနိုင်ရန် ယခုကပင်စ၍ အမျှပေးဝေလိုက်မိပါတော့သည်။

‘ဦးပညာရေ တပည့်တော်တို့ အပြုအမူပဋ္ဌာန်းပူဇော်တဲ့ ဓမ္မပူဇာကုသိုလ်၏ အဖို့ တာကို ပတ္တိဒါနအဖြစ် အမျှ...အမျှ...အမျှ...ပေးပေးပါ။ ဦးပညာ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစွာ သာဓု...သာဓု...သာဓု... ခေါ်နိုင်၍ ကောင်းရာသုဂ္ဂတိဘုံသို့ အချိန်မကြာ လားရောက်နိုင်ပါစေတည်း’

[လွန်ခဲ့သည့် (၆)နှစ်က ပျံလွန်တော်မူခဲ့ရှာသည့် ဦးပညာသို့...]

ဝသန်သက်လွင်

ဒိုလင်းဘော်
(မြန်မာအောင်)

စာရေးသူသည် ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ၊ အမှတ်(၃၄၅)၊ စာမျက်နှာ (၂၉၈) နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် "သူ့နေရာနှင့်သူ ဒေသ အမှတ်(၁)" ကို ရေးခဲ့ပါသည်။

ဇာတ်လမ်းအကျဉ်းမှာ ကိုကြီးကျော် နတ်က သူ ကြိုက်သော ထန်းရည်ခါး နှင့် ကြက်ကြော်ကို ဆက်သ၍ အကူ အညီတောင်းသောကြောင့် ဝါဆို ဝါခေါင်လကြီးတွင် လှေသမားတို့အား သူ့ဆိုင်ရာပိုင်ရာ ဒေသအဆုံးအထိ

၂၅၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သူ့နေရာနှင့် သူ့ဒေသ (၂)

မြောက်လေနှင့် ဝိုပေးကြောင်း ဖြစ်ပါ သည်။

ယခု ဇာတ်ကြောင်းမှာ... ကိုအောင်မြင်သည် ပြာသာရွာတွင် နေထိုင်၏။ ဖားရှာ၊ ငါးရှာ၊ ကြွက်တိုး၊ မြွေလိုက်(မှဆိုးတစ်ပိုင်း တံငါတစ်ပိုင်း လုပ်ငန်းများ) ကျွမ်းကျင်သည်။ တစ်နေ့တွင် ကိုအောင်မြင်

တစ်ယောက် အင်ပင်ဈေးသို့ သွား သည်။ ဈေးဝယ်ပြီး အပြန်တွင် ပက်တန်းအင်းထဲ၌ လူများ ငါးစမ်းနေ သည်ကို တွေ့၍ အကျိုးအကြောင်း မေးကြည့်ရာ ငါးတွေရကြောင်း ဝင်စမ်း ပါလားဟု အဖော်တွေက ဖိတ်ခေါ်၍ ငါးဝင်စမ်းပါသည်။ မီးလောင်ကွင်း ရွာတစ်ဝိုက်တွင်

www.burmeseclassic.com

ပက်တန်းအင်း၊ နွယ်ခွေ
အင်းဟူ၍ အင်းတွေရှိသည်။
ပက်တန်းအင်းက ကရင်
တစ်ပိုင်း၊ ဗမာတစ်ပိုင်း
စောင့်ရှောက်သည်ဟု
ပြောသည်။

ပက်တန်းအင်းကြီးသည်
(သူတို့အခေါ်) နတ်ကြီးသည်။
အင်းတစ်ပေါ်သို့ အမျိုးသမီး
မသွားရ၊ ဘောင်းဘီတိုနှင့်
မသွားရ၊ ကိုယ်လုံးတီး(အဝတ်
အစားမဲ့)မသွားရ၊ လျှာနှင့် ဦးထုပ်
နောက်ပြန် မဆောင်းရ၊ ဖိနပ်မစီးရ
အင်းနတ်တင်မည်ဟု ရည်စူးထား
သော ပစ္စည်းများ (ဥပမာ-အရက်၊
ငါးရုံတို့ကို) ခိုးယူ(ယူငင်) စားသောက်
မပြုရ ထိုအချက်များစွာထဲမှ တစ်ခုခု
ပြုလုပ်မိလျှင် အင်းစောင့်နတ်၏
ထိုက်သင့်သော အပြစ်ကို ခံစားရ
သည်။

တစ်ခါက ကိုအေးဆိုသူတစ်ယောက်
မှာ ငါး(၃၇)ကောင် မပြည့်သေး၍
အင်းနတ်တင်ရန် လှောင်ထားသော
ငါးရုံများကို ခိုးယူပြီး ရောင်းစားခြင်း၊
အရက်နှင့် လဲသောက်ခြင်းများ ပြု
လုပ်သည်။

နောက်နေ့တွင် အင်းနတ်တင်ဖို့ရာ
ငါးအကောင်ရေ ပြည့်ပြီလားဟု ရေ
တွက်ကြည့်ရာ မပြည့်သည့်အပြင် ငါး
များ လျော့နေကြောင်း တွေ့ရ၏။

ထိုအခါ အင်းသူကြီးက အင်းလုပ်
သားများကို မေးကြည့်ရာ ဘယ်သူမှ
မယူကြောင်း သိရှိရပြီး ဒေါသထွက်
သွားသည်။ ထို့နောက်...

'အင်းစောင့်နတ်ကြီးရယ် အင်းစောင့်နတ်ကို
တစ်မျှောက်ဖို့ထားတဲ့ ငါးသူခိုကို မှတ်
လောက်သားလောက်အောင် ပေါ်ကို နှင်းပြု
စမ်းပါဗျာ'

ဟု ပြောဆိုလိုက်သည်။
ညပိုင်းတွင် ငါးခိုးသူ ကိုအေး
တစ်ယောက် အင်းတဲပေါ်၌ ပေါင်
တစ်ချောင်းကို မြှောက်၍...

'အမလေး... လုပ်ကြံပြီးမှ လုပ်ကြံပြီးမှ
နောက် ယိုးတော့ပါဗျာဗျာ ကြောက်ပါပြီဗျာ
ကြောက်ပါပြီဗျာ'

ဟု ငယ်သံပါအောင် အော်နေပါ
တော့သည်။

ထိုအခါမှစ၍ အင်းထဲတွင် အင်း
နတ်တင်ရန် ပစ္စည်းများကို မည်သူမျှ
မခိုးခဲ့တော့ပါ။ ခိုးမိသူတိုင်း အင်း
စောင့်နတ်၏ ထိုက်သင့်သော အပြစ်
ပေးခြင်းကို ခံရပါသည်။

ကိုအောင်မြင်မှာ အင်ပင်ဈေးတွင်
ဈေးဝယ်၍ ပြန်လာသောကြောင့် ကုန်
ကျစရိတ် ကာမိစေရန် (ဝါသနာလည်း
ပါသည့်အလျောက်) ငါးစင်စမ်းပါ
သည်။ သို့သော် ဈေးက ပြန်လာသော
ကြောင့် အဝတ်အစားအသစ်များ ရွံ
ပေမည်စိုးမသဖြင့် အင်းထဲတွင် စိုက်
ထားသော အလံကို ဖြုတ်၍ ခါးမှာ
ပတ်ပြီး အဝတ်အစားသစ်များကို ချွတ်
လိုက်၏။

ဘေးမှာ ငါးစမ်းနေသော လူများ

က...

'ဟေ့ကောင် အောင်မြင်... ယုလ်ကောင်
ဘူး အလံကို ပြန်ချွတ်လိုက်'

ဟု ဝိုင်း(ပြော) တားသောကြောင့်
ခါးမှ အလံကို ပြန်ချွတ်၍
အင်းထဲက ချုံပုတ်ပေါ်
တင်ထားလိုက်ပြီး အဝတ်
အစားမဲ့ (ကိုယ်လုံးတီး)နှင့်
ငါးစမ်းနေသည်။

'မင်းကွာ... ယုလ်ကောင်တာတွေ
လျှောက်လုပ်နေတယ်၊ မင်းတော့ ဒုက္ခ
ရောက်တော့မှာပဲ'

ဟု ဝိုင်းပြောသော်လည်း ကိုအောင်
မြင့်က "ကိစ္စမရှိပါဘူး ရပါတယ်"
ဆိုပြီး ဆက်၍သာ ငါးစမ်းနေပါတော့
သည်။

သူများတွေက ငါးထည့်ရန် အို၊
ပလိုင်း၊ ငါးသီးတံ စသည်တို့ ပါလာခဲ့၍
အဆင်ပြေသော်လည်း ကိုအောင်မြင့်
မှာ ဈေးက ပြန်လာသူ ဖြစ်သောကြောင့်
ငါးထည့်ရန် အဆင်မပြေပါ။

ထို့ကြောင့် ရသောငါးတွေကို
ကမ်းစပ်သို့ လှမ်း၍သာ ပစ်တင်နေရပါ
သည်။

ကမ်းစပ်နှင့်ဝေးသော နေရာ
အရောက်တွင် ကိုအောင်မြင့်တစ်
ယောက် ငါးပြေမတစ်ကောင်ရ၍
ကမ်းစပ်သို့ လှမ်းမပစ်တော့ဘဲ ပါးစပ်
(သွား)ဖြင့် ကိုက်ထားလိုက်၏။ ဒါက
ကိုအောင်မြင့်အဖို့ လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်
သဘောတွေသာ ဖြစ်သည်။

နောက်ထပ် ငါးတစ်ကောင် လက်
ထဲတွင် တိုးနေပြန်၍ လက်နှင့် ဖိကာ
ဆုပ်ကိုင်လိုက်၏။ ဆုပ်ကိုင်ထားသော
ငါးကျည်းဆူးက ကိုအောင်မြင့်ကို စူး
လိုက်သည်။

ငါးကျည်း စူးသောကြောင့်

"အမလေး"ဟု တ,ကာ ပါးစပ်သွား

www.burmeseclassic.com

၏။ ထိုအခါ ကိုက်ထားသော ငါးပြေမမှာ ပါးစပ်(အာခေါင်)ထဲသို့ တိုးဝင်သွားသည်။

ငါးပြေမအမြီးကို ထပ်၍ ကိုက်လိုက်သောအခါ ငါးပြေမက အာခေါင်ထဲသို့ စွပ်၍ တိုးသွားပြန်သည်။ လက်နှင့် အမြီးဖျားကို ဆွဲထားသော်လည်း အမြီးဖျား ပြတ်ထွက်သွားသည်။

ငါးပြေမ၏ ဆူးတောင်များက အာခေါင်များနှင့် လည်ချောင်းတို့ကို စူးဝင်သွားသောကြောင့် သွေးများ ကျလာပြန်၏။

လက်နှင့် ဆွဲထုတ်(ကလော်ထုတ်) သော်လည်း ငါးပြေမမှာ ရှေ့သို့ တိုး၍ တိုး၍သာ ဝင်နေသောကြောင့် နောက်

ဆုံးတွင် မြန်အောင်ဆေးရုံသို့ ဆိုင်ကယ်ဖြင့် သွားကြရသည်။

မြန်အောင်ဆေးရုံသို့ မရောက်မီ ခွေးတောက်ကုန်း ရွာထိပ်တွင် ကိုအောင်မြင့်မှာ ပါးစပ်ထဲမှ သွေးများ ကျဆင်းရင်းဖြင့် သေဆုံးသွားပါသည်။

ထိုအခါ ငါးစမ်းသူ အားလုံးက...

'သူတို့ ပိုင်ရာဆိုင်ရာ အင်္ဂလိပ်မှာ သူ မကြိုက်တာမလုပ်နဲ့ဆိုတဲ့ ကြားထဲက သူ အလဲကိုလဲ ဖြတ်ပြီး ပုဆိုးလုပ်ထားသေး တယ်။ ကိုယ်လုံတီးလဲ ခွတ်ပြီး အင်္ဂလိပ်ဆင်း ဝါးစမ်းတော့ ခုလို သေတာပေါ့'

ဟု အမျိုးမျိုး ဝေဖန် ပြောဆိုနေ ကြပါတော့သည်။

ထို့ကြောင့် စာရှုသူများ ယုံသည့်

ဖြစ်စေ၊ မယုံသည်ဖြစ်စေ သူပိုင်ရာ ဆိုင်ရာ ဒေသတွေမှာ သူတို့ မကြိုက် တာ မလုပ်မိဖို့ သင်ခန်းစာရစေရန် ရေးသား တင်ပြလိုက်ပါကြောင်း။

သမ္မာစန္ဒ ပြည်ဝကြပါစေ။

၎င်းလင်းအောင်(မြန်အောင်)

ဝန်ခံချက် ။ ။ ကုန်းတလုံးရွာသို့ ငါးစုတ်လာသော ခွေးတောက်ကုန်း ရွာမှ ကိုလှသောင်း၏ညီ(စာမည် မေ့နေ)၏ပြောပြချက် (ဖြစ်ရပ်မှန်) ကို ဆီလျော်အောင် ရေးသားလိုက် ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

စာမျက်နှာ (၂၇၀)မှ အဆက်

ဆိုက်ကားဆရာများမှ ကံကောင်း တို့ ခရစ်လွင် ကျွန်တော်တို့အိမ်မှ ကလေးကိုဖွဲ့၍ ဆိုက်ကားနှင့် နင်းပြေ ထွက် ကံကောင်းမိအောင် လိုက်တော့ သည်။

မိလွင်တော့ ကလေးကို ထားခဲ့ပြီး လွတ်ကောင် နင်းပြေကြရသည်။ ကလေးက ချွန်ခဲလွင်တော့ ကံကောင်း ဆက်မလိုက်တော့ပါ။

မိမိလောက်ထိ သိစာတ်သော ကံကောင်းဆည် တစ်နေ့တွင် ကံကောင်းတော့ပါ။

ညနေတိုင်း ကျွန်တော်

“ကံကောင်းရေ” ဟုခေါ်လျှင် ပြေးလာ တတ်သော ကံကောင်းကို အစီအနား လမ်းများအထိ လိုက်ခေါ်သော်လည်း မလာတော့ပါ။

သိလိုက်ရသည်ကတော့ ကံကောင်း ၏ ခြေနှစ်ချောင်းကို ကြီးနှင့်ချည်ပြီး တိုက်ကြက်သုံးကောင်နှင့် တစ်လှည့်စီ ခွပ်စေကာ ကံကောင်း မထနိုင်တော့ မှ ယူသွားကြကြောင်း ကံကောင်း နောက်ဆုံးခွပ်ခဲ့သော နေရာကို ပြော လိုက်၍ သွားကြည့်ရာ ကြက်မွေးများ ကိုသာ တွေ့ရပါသည်။

ထိုနေ့မနက် “ကံကောင်းရေ” ဟု ခေါ်လိုက်လျှင် မလာတော့ပေမယ့်

ကျွန်တော် ညနေတိုင်း ခေါ်နေမိပါ သည်။

အတိတ်က ဝဋ်ကြွေးလား၊ ရေစက် လား မပြောတတ်ပေမယ့် ထူးဆန်း သော ကြက်တစ်ကောင်အဖြစ်နှင့် တော့ ကျွန်တော်တို့မိသားစုမှ ကျွန်တော်တို့ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် အမှတ်တရ ပြောစမှတ်အဖြစ် ကျန်ရ ခဲ့ရပါတော့သည်။

ကံကောင်း တောင်းရာဆုခံမိ နောက်ပါစေ။

ဦးသူရစိုး(ငါးတိုင်းကောင်း)

* * *

စာရှုသူ... သုတေသီနှင့် ပညာရှင်တို့ ခင်ဗျား...

ယခုဆောင်းပါးမှ ကြက်၏ အသက်ပြင်းပုံမှာ ဆုံကြလောက်ပါသည်။ သို့မဟုတ် စာရေးသူနှင့် ရေစက်ကြောင့် လားဆိုတာ မသိပါ။

သို့ဖြစ်၍ ဤဖြစ်ရပ်မျိုးကို ကြားတွေ့သူများမှ အကျိုးအကြောင်း ရေးသားပေးပို့ပါရန် စိတ်ခေါ်အပ်ပါသည်။

ထေးစားမှာဖြင့်...

ဦးကျော်မိုးသိန်း

စာတည်းချုပ်

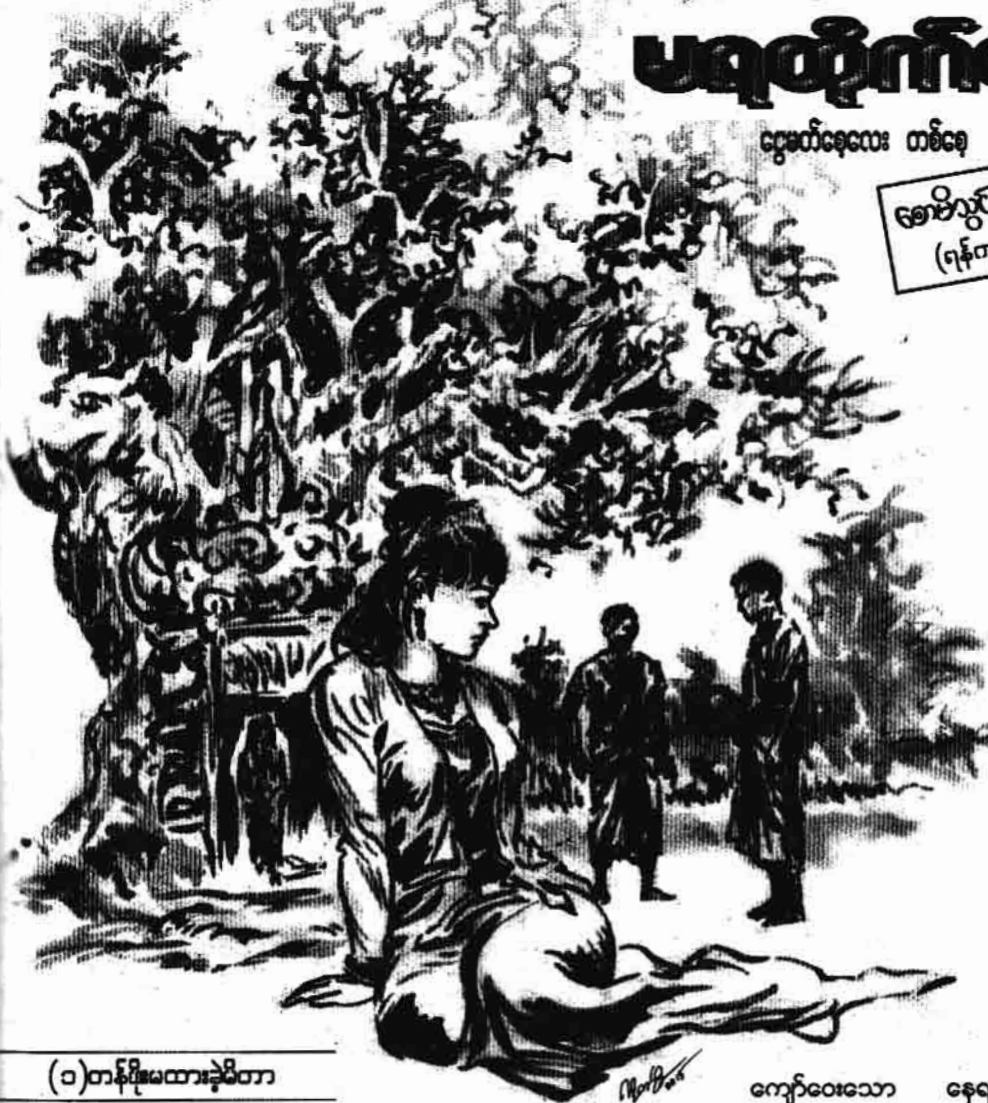
နက္ခတ္တရောင်ခြည်စက္ကနာ

ပရတိုက်တဲ့

ဌေးထံနေလေး တစ်နေ့

စောဗိသွင်
(ဂန်ကျန်)

(၁) တန်ဖိုးမထားခဲ့မိတာ

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ခြောက်ဆယ် ကျော်လောက်က မတ်စရာလေးတစ်စုံသည် ကြာဆန်သုပ်တို့၊ ခေါက်ဆွဲသုပ်တို့၊ မုန့်ဟင်းခါးတို့ တစ်ပွဲမှာစား၍ ရသောခေတ် ဖြစ်ပါသည်။

အချဉ်ပေါင်းတစ်ထုပ်ဆို ငါးပြားပဲ သေးရသောခေတ်တွင် ငိုနိုးတစ်မတ်စေ့ထက် ငွေမတ်စေ့လေးတစ်စုံထက် ဆောင်ရသော်လည်း ထွန်းဖေ ဝမ်းမသာခဲ့ပါ။ တကယ်ဆို ဒီထက်မက

လက်ဆောင်ပေးခဲ့သင့်သည်ဟု ထင်ခဲ့မိ၍ ဖြစ်ပါသည်။

(၂) ကစားဖော် သူငယ်ချင်းခြင်း

ကျွန်တော် သူတို့ မောင်နှမတွေနှင့် ခင်ခဲ့သည်မှာ နှစ်ပေါင်းကြာပြီ ဖြစ်ပါသည်။ အဖေတို့၊ အဘိုးတို့ တောထဲ ထင်းခုတ်၊ ဝါးခုတ်သွားလျှင်ဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော် ခွားလှည်းပေါ် ပါသွားတတ်သည်။ ကျွန်တော်တို့ရွာနှင့် မိုင်ငါးဆယ်

ကျော်ဝေးသော နေရာလေးကား သစ်ပေါ၊ ဝါးပေါသော နေရာလေး ဖြစ်ပါသည်။

ရှစ်နှစ်သားအရွယ် ကျွန်တော် လှည်းပေါ်မှာ ပါလာရသော်လည်း ကုလုပ်ဖို့ အသုံးမဝင်သေးသည့် ကလေးတစ်ယောက်သာ ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်နှင့်အတူ တစ်ရွာတည်း နေ သူငယ်ချင်းဖြစ်သော ကြွက်တိုးတို့ တွတ်နီတို့လည်း သူတို့အဖေ၏ လှည်းပေါ်တွင် ပါလာကြ၍ ဆော့ဖို့ အဖော်

www.burmeseclassic.com

သောဖြင့် မပျက်ကြတော့ပါပေ။ လူကြီးများ သစ်ထီးခတ်သွားစဉ် ကျွန်တော်တို့ကလေးများကို လှည်းစောင့်ထားခဲ့ကြ၍ ခွေးနှစ်ကောင်၊ ကလေးသုံးယောက်တို့ဖြင့် ဆူညံနေတတ်ပါသည်။

ခွေးများကိုလည်း တောတောင်ခရီးဖြစ်၍ ကျွန်တော်တို့နှင့် အဖော်ရရန်ခေါ်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ မြင့်မားသော ညောင်ပင်ကြီးအောက်တွင် လှည်းများကို ထားခဲ့၍ အရိပ်လည်းရ ဆော့၍လည်း ကောင်းပါသည်။ ထမင်းစားချိန်အိမ် ဝိဘာများ ပြန်လာတတ်၍ ဆော့၍မောလျှင် အပင်အောက်တွင် ဝင်အိပ်တတ်ကြပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ အိပ်နေစဉ် လာနှိုးခံရ၍ ထလိုက်ကြရာ ကျွန်တော်တို့ရွယ်တူကလေးသုံးယောက်ကို တွေ့လိုက်ရပါသည်။ မိန်းကလေးနှစ်ယောက်၊ ယောက်ျားလေးတစ်ယောက် ဖြစ်ပါသည်။

‘ငါက ဆိုင်းနော်၊ ဝါဒစ်မက နန်းရွှေညီမက နန်းတွေ နှင်တိုက်စားနေတာ ပြင်နေရတာ တူတူကစားရင်လို့ ပေးကစားမှာလား’

သူတို့၏ မိတ်ဆက်စကားနှင့် အတူတူ ခင်မင်သွားကြကာ အရင်က သုံးယောက်တည်းဖြစ်၍ မကစားဖြစ်သော ရွှေစွန်ညိုမှ မထွေးလေးကို ဖမ်းသော ကစားနည်းများ၊ တူတူပုန်းတမ်းကစားနည်းများ၊ လိပ်ဥဂုတ်တမ်းကစားနည်းကအစ ပျော်စရာကောင်းအောင် ဆော့ကြပါသည်။

ကျွန်တော်က ခေါင်သူကြီးလုပ်ကာ မထွေးလေးလုပ်သူ နန်းငွေကို ရွှေစွန်ညိုလုပ်သူ တွတ်နီမှ မဖမ်းမိအောင် လက်နှစ်ဖက်ဆန့်တန်း ကာကွယ်ကာ တစ်ယောက်ခါး တစ်ယောက်ဖက်ပြီး ကစားကြရပါသည်။

ထမင်းစားချိန် ကျော်သော်လည်း အဖေတို့အဖွဲ့ ပြန်မလာသေးလျှင် ဆိုင်းနော်က စားစရာများကို သူ့အိမ်ပြန်ပြီး ဖက်နှင့်ထုပ်ကာ ယူလာတတ်သည်။

‘မင်းတို့ထမင်းက မွှေးလိုက်တာကွာ၊ စားလို့လဲ သိပ်ကောင်းတာပဲ၊ ငါတို့ထမင်းလို ဆန်နီဆန်ကြမ်း မဟုတ်ဘူး။ မင်းတို့ ဆန်ကောင်းကောင်း စားရတာ သိပ်ကောင်းတာပဲနော်’

‘ဆန်တွေနဲ့ ချက်ထားလို့ မွှေးနေတာပါကွာ၊ ငါတို့က အသားထိ၊ သိပ်ပစားတော့ အသီးအရွက်တို့ အသီးအနှံတို့နဲ့ ထမင်းစားတာ မှာမာယ်ကွာ ဒါကြောင့် ဆန်တော့ ကောင်းကောင်း စားရတာပေါ့’

သူတို့ ယူလာသည့် သရက်သီးဆို မွှေးကြိုင်နေကာ အသားဟင်း မပါသော်လည်း စားကောင်းလှသည်။

‘လူကြီးတွေ ပြန်လာကြတော့မယ် ငါတို့ လာကစားမယ် ဆိုတာကို ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောနဲ့နော်၊ ငါတို့အတိုက်ကလဲ ငါတို့ကစားချင်လွန်းတယ် ပြောလိုတာ ပေးကစားတာ အပြင်လူတွေနဲ့ ပတ်သက်တာ သိပ်ကြိုက်တာ မဟုတ်ဘူး။ နှင်တို့ပြောလိုက်လို့ လူကြီးတွေသိသွားရင် လာကစားကြရတော့မှာ မဟုတ်ဘူး’

‘ငါတို့ လူကြီးတွေက သဘောကောင်းပါတယ်။ ပေးကစားမှာပါကွာ’ ဟု ပြောသော်လည်း သူတို့ မကြိုက်၍ ပြန်မပြောပြမိပါ။

သူတို့လာသည့်အခါ သင်းပျံ့သည့် အမွှေးရနံ့လေး ရသာလို သူတို့ပြန်သွား

သည့်အခါ ကြည့်နေရင်းနှင့်ပင် ညောင်ပင်ကြီးအောက် ရောက်သွားသည်နှင့် ပျောက်သွားတတ်ကြသည်။ ညောင်ပင်ကြီးကလည်း လူကြီးငါးဖက်ခန့် ကြီးမားကာ အကိုင်းအခက်တို့ဖြင့် အုပ်ဆင်းနေ၍ ကွယ်သွားသည်ဟုပဲ ထင်မိခဲ့ပါသည်။

တစ်လတစ်ခေါက်သာ ထင်းခုတ်ငါးခုတ် သွားတတ်ကြ၍ သူတို့နှင့် အမြဲမဆုံဖြစ်ကြပါပေ။ ကျွန်တော်သည်ပင် ရှစ်နှစ်၊ ကိုးနှစ်အရွယ် မဟုတ်တော့ဘဲ မိဘကို ကူညီလုပ်ကိုင်ပေးနိုင်သော အရွယ်ကို ရောက်နေပြီဖြစ်ပါသည်။ အရင်လို မကစားဖြစ်ကြတော့ဘဲ ကိုယ်တိုင် တောထဲဝင်ကာ ထင်းကူခုတ်ရ၊ ကိုယ်တိုင် လှည်းအရောက် အဆိုင်းနှင့်သယ်ရ၍ ထိုင်စကားပြောဖို့ပင် အချိန်မရတော့ပါပေ။

နံနက်ပိုင်း အဖေတို့၊ ဦးဇိုးတို့ တောထဲဝင်လျှင် တစ်ခါတစ်ရံလည်း လှည်းစောင့်၊ နွားစောင့်ရန် တစ်ယောက်နှစ်ယောက်တော့ ချန်ခဲ့တတ်လျှင် တွတ်နီနှင့် ကျွန်တော်က သူငယ်ချင်းတွေနှင့် စကားပြောလို၍ တမင် ကျန်ခဲ့တတ်ပါသည်။

ကလေးအရွယ်များ မဟုတ်တော့၍ နန်းရွှေနှင့်နန်းငွေတို့သည် ရုပ်အဆင်လှပသော မိန်းကလေးများ ဖြစ်နေကြပေပြီ။ ဆိုင်းနော်သည်လည်း နန်းထည်ထည်နှင့်။ သူတို့ထူးခြားချက်ကလေးလှပသော ထာဘီ၊ အင်္ကျီ အစိမ်းဝတ်တတ်ကြပြီး ဒူးအောက်ရောင်သော ဆံပင်အရှည်ထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကြွက်တိုးကလည်း လှည်းငွေနေခဲ့ရင်တတ်သည်။ သူလည်း နန်းရွှေတို့နှင့် စကားပြောချင်သည်ကို။

'ကျုပ် ဒီတစ်ခါတော့ လှည်းစောင့်
နေခဲ့ဖူးပါ။ ကျုပ်လဲ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့
တွေ့ချင်တာပေါ့။ သူတို့ချည်းပဲ နေနေ
ခဲ့တာ မတရားဘူး။ အဘက ကျုပ်ကိုပဲ
အတင်းခေါ်ခေါ်နေတာ'

'ဟကောင်ရ ငါက အသက်ကြီးပြီ
ကွ၊ သိပ်မရွက်နိုင်တော့ဘူး။ မင်းပဲ
အားကိုးရမှာ၊ ကိုယ်ရှာမှ
ကိုယ်စားရမှာကွ။ သူငယ်ချင်း
က ကျွေးမှာမဟုတ်ဘူး။ ကိုယ့်အိမ်မှာ
မိုးမကျခင် ထင်းတို့၊ ဝါးတို့ အဆင်သင့်
ရှိမှ မိုးတွင်းစာလုံလောက်ပြီး အိမ်ပြင်
စရာရှိလဲ ပြင်ရမှာပေါ့။

မျှစ်ထွက်တဲ့ အချိန်ကျမှပဲ မျှစ်လာ
ချိုးဖို့ လာကြရမှာ၊ ချောင်းရေတွေနဲ့
ဆိုတော့ လာဖို့တော့ တော်တော်ခက်
မှာပဲ'

ကြွက်တိုးမှာ မိဘတွေ မရှိတော့ဘဲ
အဘနှင့် နေရသဖြင့် အဘက သူ့
အကူအညီကို လိုနေပါသည်။

အသက်အရွယ် ကြီးလာတော့
လည်း အရင်လို သိပ်မလုပ်နိုင်၊ သယ်
ဖိုးရန် အခက်အခဲတွေရှိ၍ ကြွက်တိုး
ကိုသာ အဘိုးဖြစ်သူက အားကိုးလာရ
သည်။ ကြွက်တိုးကောင်းမှုဖြင့်
ကျွန်တော်တို့ ဆိုင်းနော်တို့ ခင်မင်ခဲ့
ကြသည်ကို လူကြီးများ သိသွားကြ
သည်။

'တောထဲတောင်ထဲမှာ အိမ်လဲ မတွေ့ပါ
ဘူး။ ဒီနေရာမှာ ထင်ဆုတ်၊ ဝါးဆုတ် မျှစ်ချိုး
ရောင်းစားနေလာတာ မင်းတို့ မငွေခင်
ကတည်းကပဲ မင်းတို့သူငယ်ချင်းတွေ ဒီ
တောထဲမှာ နေတယ်ဆိုတာ စဉ်းစားစရာပဲ။
နောက်တစ်ခါ တောထဲဝင်ရင် မင်းတို့ပဲ
ပထားခဲ့တော့ဘူး။ လူကြီးတစ်ယောက်နဲ့
တွဲထားခဲ့ရဖူးပါ။ ဘာမှန်းပဲ သာမှန်းပဲ
ဒုက္ခဖြစ်နေဦးမယ်'

'အဖေကလဲ ကျုပ်တို့ ခင်လာတာ

ဖြင့် ဆယ်နှစ်လောက်ရှိနေပြီ၊ ဒုက္ခဖြစ်
ရင် ဖြစ်တာကြာလှပေါ့။ သူတို့ကျွေးတဲ့
ထမင်းတွေ၊ အသီးအနှံတွေကိုလဲ
စားဖူးတာပဲ ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး။ သူတို့
က သူများအသားတွေ မစားကြဘူး
ဗျ'

အဖေတို့သည်လည်း မိဘများဖြစ်
၍ သားသမီးကို စိတ်ပူကြသည်။
သူတို့စိတ်ပူသည်က ဥစ္စာစောင့်မလေး
များနှင့်ကြိုက်၍ သိုက်ထဲအခေါ်ခံရမှာ
စိုးရိမ်ကြသည်။

နန်းရွှေ၊ နန်းငွေတို့နှင့် မောင်နှမတွေ
လို ခင်လာခဲ့ကြ၍ မကြိုက်မိပါပေ။
သူတို့က လူပဲ၊ ဥစ္စာစောင့်မှ မဟုတ်
တာလို့ အဖေတို့ အဘတို့ကို ပြန်ပြော
တတ်ကြပါသည်။

(၃) အလည်ခေါ်နေသည့်
သူငယ်ချင်းတွေ

'သူငယ်ချင်း တွန်းဖေ မင်းရယ် တွတ်နီ
ရယ် ဝါးတို့အိမ်ကို အလည်လိုက်ခဲ့နော်
ဘုရားတွေလဲ ဖူးအောင် မင်းတို့လဲ ချောက်
ဖူးအောင်ပေါ့။ ဒီလောက်ခင်နေတာ ကြာလှ
ပြီ၊ တစ်ခါမှ အလည်ပေါ်ဘူး။
အဘိုးကလဲ အခု ခွင့်ပြုပါတယ်။ ကြွက်တိုး
ဆိုတဲ့ကောင်က စကားမှာလို့ သူ တောထဲ
လိုက်သွားတုန်း လိုက်ခဲ့ကြနော်၊ မကြာပါ

ဘူး တစ်နာရီလောက်ပါ။'
'လှည်းတွေ၊ ခွားတွေ အစောင့်မရှိ
လို့ ပျောက်သွားရင် အဖေဆူတာခံနေ
ရဦးမယ်ကွာ၊ လိုက်တော့ လိုက်ချင်ပါ
တယ်။ အဖေတို့ ပြန်လာမှ လိုက်လို့
မရဘူးလား။ အခု ထမင်းအရင်စား
ထားပြီး အဖေတို့တွေ ထမင်းစားနား
ထဲအချိန်မှာ လိုက်လည်မယ်လေ'

နင်တို့ လူကြီးတွေက ထမင်းစားပြီး
ခဏနား တရေးတမောအိပ်ပြီး နေချိမှ
ပြန်တာတော့ သိပါတယ်။ ငါတို့အဘိုး
က နင်တို့ကို အလည်ခေါ်တာကို
လူကြီးတွေ မသိစေချင်ဘူးကွ၊ အရင်
ကတည်းက ငါတို့နဲ့ သူငယ်ချင်းဖြစ်
တာကို သူတို့ မကြိုက်တာ အဘိုးက
သိတယ်။

ငါတို့ဆီကလူကို အစောင့်ထားခဲ့
မယ်။ ခြင်တောင် အနားကပ်လို့မရ
ဘူး စိတ်ချမောင်။ နန်းရွှေတို့၊ နန်းငွေ
တို့ကလဲ ပူလာလို့ အဘိုးက ခွင့်ပြုလိုက်
တာ၊ လာပါကွာ သွားကြမယ်ဟေ့။
တာတူးကြီး သူတို့လှည်းတွေ၊ ခွားတွေ
ကို သေချာကြည့်ထားလိုက်'

ဆိုင်းနော် လက်ဆွဲခေါ်၍ လိုက်လာ
ခဲ့ကြရာ ညောင်ပင်ကြီးနှင့် တစ်တိုင်
ခန့်ဝေးသည့် နေရာသို့ ရောက်သည်
နှင့် မမြင်ဘူးသည့် ရေပြင်ကျယ်ကြီး
ကလည်း ရှေ့မှာ ကာဆီးနေသည်။
လှေတစ်စီးက အဆင်သင့် စောင့်ကြို
နေလေသည်။

လှေလှော်သူကနှစ်ယောက်၊ လှေ
ကလည်း အကြီးကြီး၊ လှေတွင်
ကနတ်ပန်းလို အလှခြယ်ထား၍ ထို
အရပ်တွင် မမြင်မတွေ့ဘူးသည့် လှေ
ဖြစ်၍ အံ့ဩနေမိသည်။ လှေပေါ်သို့
တက်လိုက်ကြသည်နှင့် လှေကို တရိုရို
နှင့် လှော်ခတ်သွားကြသည်။

မြင့်မားသောအရပ်၊ ညှိုးနွမ်းသော
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂလင်း ၂၇၅

အသားအရောင်ရှိသော လူထွားကြီး နှစ်ယောက်၏ မျက်နှာက ကျောက်ရုပ် မျက်နှာလို တင်းမာနေသည်။ လှိုင်း တွေကလည်း ကြီးလာပြီး လှိုင်းအရမ်း ပုတ်၍ လှေခံရကို ကိုင်ထားကြရသည်။ လိုက်လာသည်မှာ မှားပြီးလားဟု အဖေ့ကို သတိရလိုက်မိသည်။

ရောက်ပြီဆိုသော စကားသံနှင့် အတူ လှေကို ကမ်းကပ်လိုက်သည့် အခါ လှေပေါ်က ဆင်းကြပြီး တောထဲ သို့ ဝင်သွားရသေးသည်။ ကျောက်ဂူ ကြီးတစ်ခု၏ အဝသို့ ရောက်သောအခါ ဆိုင်းခေါ်ကာ သူတို့နေရာဟု ပြောလိုက် ၍ အိမ်နှင့်မနေဘဲ ဂူနှင့်နေသော သူတို့ကို အံ့သြမိသည်။

ဂူကြီးက အတွင်းရောက်သည်နှင့် အကျယ်ကြီးပါပဲ။ အတွင်းသို့ အကြာ ကြီး ဝင်လိုက်မှ အဆောင်ဆောင် အခန်းခန်းတို့နှင့် ကြီးကျယ်ခမ်းနား သော အဆင်အပြင်တို့အပြင် ဘုရား ကို အရင်ကန်တော့ကြရအောင်ဆိုကာ ခေါ်သွား၍ ပလ္လင်အသီးသီးပေါ်တွင် စံမြန်းနေကြသော စိန်ဘုရား၊ မြဘုရား၊ နီလာဘုရား၊ ဥဿဖရားဘုရား၊ ရွှေဆင်းတုဘုရားများအပြင် တခြား ဘုရားဆင်းတုတော် အမျိုးမျိုး၊ ရပ်တော်မှု ထိုင်တော်မှု လျောင်းတော်မှု တို့ကိုလည်း ကြည့်ညိုစွာ ဖူးတွေ့ကြရ သည်။

ပန်းပေါင်းစုံတို့ဖြင့် ပူဇော်ထားသည့် အပြင် သစ်သီးမျိုးစုံကိုလည်း ဆယ်မျိုး မက ကပ်လှူထားသည်ကို တွေ့ရ သည်။ ရာသီပေါ်ချိန် မဟုတ်သော သီးနှံများကို အလုံးလိုက် အဖီးလိုက် လှူခြင်းမဟုတ်ဘဲ အခွံနှာကာ ယွန်း ပန်းကန်ပြားတို့ဖြင့် သေချာကပ်လှူ ထားသည်ကို မြင်တွေ့၍ မေးလိုက် မိသည်။

‘မင်းတို့လူတွေက ဘုရားကို အသီးအနှံ ကပ်ရင် အလုံးလိုက် အဖီးလိုက် ကပ်ကြ တယ်။ အခွံနှာတာကို သေချာစိတ်ဖြာမှ ပလှူကြတာ။ ဆွမ်းတော်စွန့်လို့ စားကြရင် တော့ သေချာစွာ ရွာစားကြတယ်။’

ဘုရားကို လှူထားမိတာ သက်ရှိထင်ရှား ပြတ်ဘုရားရုပ်ကို ကိုယ်တိုင်လှူနေတယ်လို့ ရည်စူးပြီး အဆင်သင့် ဘုဉ်းပေးနိုင်အောင် ကပ်လှူရတယ်။

မင်းတို့ ပြန်သွားပြီရင် သေချာကပ်လှူ ကြနော်၊ ယောက်ျား ပြတ်စွာဘုရားရုပ် လောက် မြင့်မြတ်တာ မရှိလို့ လှူလို့ရင် စေတနာအပြည့်နဲ့သာလှူ၊ အကျိုးပေးလိမ့် မယ်။ ဆွမ်းတော်စွန့်ပြီးရင်လဲ တိရစ္ဆာန် လေးတွေ စားကြ သောက်ကြပါစေလို့ ဆွမ်းဟင်းသစ်သီးတို့ကို စေတနာနဲ့ စွန့်ကြ လှူဒါန်းကြပေါ့။

ရွယ်တူသူငယ်ချင်းက ထိုသို့သော စကားများပြောနေ၍ အိမ်တွင် ငှက်ပျောသီးအဖီးလိုက်၊ နာနတ်သီး အလုံးလိုက် ကပ်လှူထားသည်ကို မြင်ယောင်မိ၍ ‘ဟုတ်ပေသားပဲဟု တွေးလိုက်မိရသည်။’

ဘုရားများကို ကြည့်ညိုစွာ အခါခါ ကန်တော့မိကြသည်။ ဘုရားဆောင် တွင် အဝတ်ဖြူ အထက်အောက် ဆင်တူဝတ်ထားပြီး သျှောင်လေးထုံး ထားသော အဘိုးတစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်၍ သူတို့ပြောသော အဘိုး ဟု သိလိုက်ရပါသည်။

‘မင်းတို့ ရောက်ထိုက်လို့ ဘုရားတွေ ဖူးထိုက်လို့ ရောက်ရတာ၊ ဒီကို ရောက်

တယ်ဆိုတာကို ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောနဲ့ ထမင်းစားပြီးမှ ပြန်ကြ၊ ဟင်းကတော့ သစ်သီးတွေနဲ့ သက်သတ်လွတ် ဟင်း တွေပဲ ရှိပေမယ့် စားကောင်းမှာပဲ စားသောက်ပြီးသည်အထိ နန်းတွေ တို့ကို မမြင်ရ၍ မေးမိသည်။

‘သူတို့နေရာကို ခေါ်သွားမှာပဲ၊ မျက်စိမိတ်ပြီး လိုက်ခဲ့ကြ၊ ဖွင့်မကြည့် ရဘူးနော်၊ မင်းတို့စိတ်ထဲမှာ လိုချင် စိတ် ပေါ်သွားရင် ဂူတံခါးပိတ်သွားပြီး ပြန်ထွက်လို့ မရမှာစိုးလို့ပါ။’

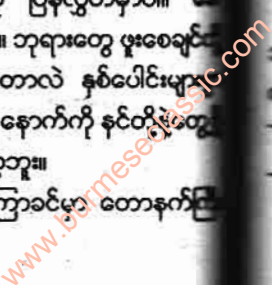
ဟု ပြောပြီး ဆိုင်းခေါ်ကာ မျက်စိတံ ပါတစ်ထည်စီဖြင့် ပိတ်ကာ လက်ခံ ခေါ်သွားသည်။ အခန်းပေါင်းများစွာကို ဖြတ်ကျော်ပြီးမှ နန်းရွှေတို့၊ နန်းငွေတို့ နေသော နေရာကို ရောက်ရသည်။ ရောက်ပြီဆိုကာ ပါဖြတ်လိုက်မှ လှပသော နန်းဝတ်နန်းစားများ ထိုင်မသိမ်းလုံချည်တို့ဖြင့် လှပစေ သော မောင်နှမသုံးယောက်ကို တွေ့ လိုက်ကြရသည်။

သူတို့အခန်းမှာလည်း ပန်းတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားသော သလွန်ပုံ၊ ခုတင်များ၊ ပန်းတို့ဖြင့် ရစ်ပတ်ထား သော ဒန်းများ၊ မွှေးကြိုင်သော အနံ့ များကို ရလိုက်ကြပြီး တခြားမိန်းမပုံ လေးများကိုလည်း တွေ့လိုက်ရသည်။ ‘နတ်တို့...နတ်တို့ လူမဟုတ်ဘူး၊ ဥစ္စာတွေ၊ တွေပေါ့။’

တုန်ယင်သော အသံဖြင့် မေးလိုက် ကြသည်ကို သူတို့က သဘောကနူး ရယ်မောပြီး...

‘နတ်တို့ကို ပြန်လွှတ်မှာပါ။ ခေါ် မထားပါဘူး။ ဘုရားတွေ ဖူးစေချင်တာ ပါ။ ခင်လာတာလဲ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာပြီလေ၊ နောက်ကို နတ်တို့ဖူးတွေ့ မလွယ်တော့ဘူး။’

ငါတို့ မကြာခင်မှာ တောနက်ကြ

တွေထဲကို ပြောင်းရတော့မယ်။ ဒီနေရာကလဲ မလုံခြုံတော့ဘူး။ သိုက်ဆရာတွေက နေ့နှင့်ယှက်ချင်နေတယ်။ အမိမေတွေယူ မြတ်စွာဘုရား ဖွင့်ရင် လှူရအောင် စောင့်ရှောက်နေရတဲ့ ဘုရား သိုက်ကို ပြစ်မှားချင်နေကြတာ။

“ဂူထိကျောင်း ရှေ့ခိုလောင်း မိကျောင်းပါးစပ် ဖွင့်လတ္တံ့။ ရဲရင့်သောသူဝင်၍ယူ အဆူဆူတုရား ရလတ္တံ့။ ရွှေစင်ရွှေသား ရွှေလောင်းများ သိုက်တံးမီး ပွင့်က ထွက်လတ္တံ့။ ဆိုတဲ့ တုဘောင်တွေ ပေါ်နေတာမို့ နေလို့မဖြစ်တော့ဘူး။ ဘုရားပစ္စည်းကို လွယ်လွယ်နဲ့ ရမယ်မှတ်နေတာ။ မိကျောင်းကိုက်မှာတော့ မမြင်ကြဘူး။ ‘တို့လာတာ ဂူမှာ ဘာမိကျောင်းမှ မတွေ့ခဲ့ပါဘူးကွာ။ ဘုရားပစ္စည်းတွေကိုလဲ ငါတို့ မမက်သလို ဘယ်သူ့ကိုမှလဲ ပြောမပြပါဘူး။ ငါတို့ ပြန်ချင်ပြီ။ အဖေတို့ အဘတို့လာလို့ မမြင်ရင်၊ ဆုနေဦးမယ်ကွာ။ ငါတို့ကို ယုံကြည်လို့ မင်းတို့နေရာကိုခေါ်ပြတာ။ ဘုရားတွေ ဖူးရတာကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ဖူးတိုက်လို့ ဖူးရတာမို့ ဝမ်းသာရပါတယ်ကွာ’

‘အဲဒီဘုရားတွေထဲမှာ တန်ခိုးကြီးတဲ့ သိဒ္ဓိဝင်ပစ္စည်းတွေ ဌာပနာထားတာကို မက်လို့ပဲ လိုချင်နေကြတာ။ ကဲ မင်းတို့ မျက်စိမှိတ်ထားလိုက်ကြပါ။ မစည်းတော့ပါဘူး။’

အပြန်ခရီးတွင် လှေပေါ်တက်လိုက်သည်နှင့် ဘယ်လိုအိပ်ပျော်သွားသည်ကို မသိလိုက်တော့ပါ။

တွေ ထကြဦး’
ဟု လှုပ်နှိုးမှ နီးလာတော့ ညောင်ပင်အောက်တွင် အိပ်လျက်ဖြစ်နေသည်။ တောထဲတောင်ထဲတွင် စောစီးစွာ နေလိုတတ်၍ ပြန်လာခဲ့ကြသည်။ တွတ်နီ၏ အိတ်ထောင်ထဲတွင်တော့ အပြန်လက်ဆောင်ဆိုတာ နန်းရွှေတို့ ပေးလိုက်သော ငွေမတ်စေ့လေး တစ်စေ့ ပါလာသည်။ ကျွန်တော်ကတော့ သူတို့ရှေ့တွင်ပင် ငွေမတ်စေ့လေးကို လွှင့်ပစ်ခဲ့မိပါသည်။

‘မင်းတို့လက်ဆောင်ကလဲ ဘာမှ အတိုးမဟန်ဘဲ မလိုချင်ပါဘူးကွာ။ ကိုယ်ကလဲ ဘာမှ ပြန်လက်ဆောင်ပေးနိုင်တာလဲ မဟုတ်ဘူး’

ကျွန်တော် ပစ်လိုက်တော့ စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားကြသော သူတို့ မျက်နှာကို မြင်လိုက်ရပါသည်။ အိမ်ပြန်ရောက်တော့ ထင်းတွေ ကုချပေးပြီး ရေဦးချိုးကာ ထမင်းစောစောစားပြီး မောမောနှင့် အိပ်ပျော်သွားမိသည်။

‘သူယ်ချင်းရေ မင်းက ဘော်တော် ယောဘကြီးတာကိုကွာ မင်းစိတ်ထဲမှာ ရွှေတွေ ငွေတွေ အများကြီးရှိရင်နဲ့ ငွေပတ်စေ့လေးတစ်စေ့ပဲ ပေးတယ်လို့ ထင်မှာပဲ။ ဒီပတ်စေ့က ရှိရုံပတ်စေ့ မဟုတ်ဘူးကွာ ဆန်အိုထဲ ထည့်ထားရင် ဆန်ပယ်ရတာဘူး။ ဆန်တွေ ပွားတယ် ပိုက်ဆံအိတ်ထဲ

ထည့်ထားရင် ပိုက်ဆံတွေ ပွားတယ်မင်း တို့ကိုဝင်လွန်းလို့ လိုတရ ငွေပတ်စေ့လေးတွေ ပေးလိုက်တာပဲ။

ရွှေတွေ ငွေတွေ ပေးလိုက်ရင် ဘယ်ကရ လာတာလဲလို့ ငါတို့ကို ဒုက္ခပေးမယ့်ကောင်တွေ လာမှာမို့လို့ မပေးတာပါ။

ငါတို့နဲ့ မင်းတို့နဲ့ ဘယ်တော့မှ တွေ့ရ တော့မှာ မဟုတ်ဘူး။

ငါတို့သိုက်ပြောင်းကြတော့မယ်။ ဒီကြောင့် မင်းတို့ကို အလည်ခေါ်သွားတာ။ တစ်ခါတည်း ပြောလိုက်ရင် စိတ်မကောင်းမှာမို့လို့ ငါတို့ ဒီညပဲ သွားကြတော့မယ်။ နှုတ်ဆက်ခဲ့ပါတယ်ကွာ’

အိပ်မက်နိုးတော့ ဘာလို့များ ဒီလို လုပ်မိသည်လဲလို့ နောင်တရခဲ့မိသည်။ ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်းတွေ သိုက်ပြောင်းသွားကြပါပြီ။ သူတို့ဆီက လက်ဆောင်ရခဲ့သော်လည်း ကျွန်တော် သူတို့ရှေ့တွင်ပင် ငွေမတ်စေ့လေး တစ်စေ့ကို လွှင့်ပစ်ခဲ့မိသည်မှာ ကျွန်တော့် အမှားပါပဲ။

လက်ဆောင်ပစ္စည်း ဆိုသည်မှာ တန်ဖိုးရှိရှိ မရှိရှိ အမှတ်တရ သိမ်းထားရမည်ဆိုသည်ကို ကျွန်တော် မေ့နေခဲ့သည်ပဲ။ ကျွန်တော့်အပြစ်နှင့် ကျွန်တော်ဖြစ်၍ စိတ်မကောင်းဖြစ်ရုံ ကလွဲ၍ ဘာမှ မတတ်နိုင်တော့ပါပေ။ မှတ်ချက်။ ။ နာမည်လွှဲပြောင်း ရေးထားပါသည်။ တစ်ဆင့်

သိရသော သူတို့ရွာမှာ လူကြီးတချို့၏ တကယ့်အဖြစ်အပျက်ကို ပြောပြသော ခင်လေးနွယ်အား ကျေးဇူးတင်ရှိပါကြောင်း...။

ဝဋ်ကြွေးဟူး ကံကြွေးဟူး

ရေစက်လား

ဒီးသူရဇိ
(ငါးသိုင်းချောင်း)

ဈေးသည်များနှင့် ရင်းနှီးနေပါသည်။
ဈေးသည်များထဲတွင် စောပြာဇာ
မှ ကြက်များကောက်၍ ငါးသိုင်း
ချောင်းကြက်ခိုင်သို့ ကြက်များ
ပို့နေသော အဖွဲ့နှင့် အလွန်ပင်
ရင်းနှီးကြပါသည်။
ကြက်ခိုင်သို့ ကြက်များ သွင်းလွှတ်
အရှင်မှ သွင်း၍ရပါသည်။
ကြက် အသေမှန်သော
ကျွန်တော့်ဆိုင်ရှေ့ ထား
ရောက်သည်နှင့် ကားပေါ်
ပစ်ချပေးခဲ့ပါသည်။
ကျွန်တော်တို့ကလည်း ကြက်အ
များကို မသတ်ရ၍ သူတို့အဖွဲ့
ချိတ်ဆက်ထားရပါသည်။
ကြက်များ ဝယ်လာတုန်းက အ
များ ဖြစ်ပါသည်။ ကားပေါ်ရှိ ကြ
ခြင်းကြီးများထဲတွင် တစ်ကောင်
တစ်ကောင် ကျပ်ညပ်ပြီး တို
ဝှေ့ရင်းနှင့် သေကြရပါသည်။

အတိတ်မှ ကံအကြွေးသည်
ပေးဆပ်ရကျိုး မှန်ပါလျှင်...

ကျွန်တော်၏ ယုံရခက်သော
ကံအကြွေးကြောင့်လား။ ဝဋ်အကြွေး
ကြောင့်လား မသိနိုင်သော ဇာတ်လမ်း
လေးတစ်ပုဒ် ရှိခဲ့ဖူးပါသည်။

မျက်မြင် မဟုတ်လျှင် ယုံရခက်ပါ
လိမ့်မည်။ သို့သော် အမှန်ပင် ဖြစ်ခဲ့ပါ
သည်။ ၂၀၀၄ ခုနှစ်တွင် ကျွန်တော်တို့
ငါးသိုင်းချောင်းကြိုဆိုပါ၏ ဝိတ်တွင်
စားသောက်ဆိုင်ဖွင့်၍ ရောင်းခဲ့ပါ
သည်။

ကျွန်တော်တို့ ငါးသိုင်းချောင်းသို့
ကွင်းကောက်၊ စောပြာ၊ လှော်ကထား။

၂၄၀ နှစ်ကျဆောင်ခြင်းမရှိမီ

ကျားကိုက်၊ သီတာကုန်းပြင် အစရှိ
သော ကျေးရွာများမှ နံနက်ပိုင်း ဈေး
အမီ ကားများဖြင့် ဟင်းသီးဟင်းရွက်၊
ကြက်၊ ဘဲ အစရှိသည့် စားသောက်
ကုန်များကို လာရောက်ရောင်းချကြ
ပါသည်။

ကျေးရွာများမှ ကားများသည်
ကျွန်တော့်ဆိုင်ရှေ့တွင် ကားဝိတ်
သဖွယ်ဖြစ်၍ ကားသမားများ

ကံကောင်း ရောက်လာဖို့

တစ်နေ့တွင် ကြက်လာရောင်း
အဖွဲ့မှ ကြက်ဖတစ်ကောင်၊ ကြ
တစ်ကောင် ကားအပေါ်မှ ကြ
ကောင်ကို အော်ပြီး ပစ်ခဲ့
သည်။

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်လည်း ကားထွက်သွား
သည်နှင့် ကားလမ်းဘေးသို့ ကြက်သေ
များ သွားယူရာတွင် ကြက်မမှာ သေ
နေပြီး ကြက်ဖမှာ မသေဘဲ လှုပ်၍နေ
ပါသည်။

ကျွန်တော်လည်း မသေသေးသော
ကြက်ဖကို မယူခဲ့ဘဲ ဒီအတိုင်း ထား
ခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ဆိုင်နှင့် အနီး
တွင် ဆိုက်ကားဂိတ် ရှိပါသည်။

ဆိုက်ကားဂိတ်မှ ဆိုက်ကားဆရာ
များနှင့်လည်း ခင်မင်ရင်းနှီးနေ၍
ကြက်မသေသေးကြောင်း သိသွား
သောအခါ ဆိုက်ကားဆရာ
တစ်ယောက်မှ မသေသေးသော
ကြက်ဖအား ခြေနှစ်ချောင်းမှ ကိုင်ပြီး
ကတ္တရာလမ်းနှင့် နှစ်ချက်၊ သုံးချက်
အားကုန် လွှဲရိုက်လိုက်ပါသည်။

ဆယ်မိနစ်ခန့် ကြာသောအခါ
ကျွန်တော်လည်း ကြက်သေပြီဖြစ်၍
သွားယူပါသည်။

အထက်ပြင်ပုံ

ထိုအခါတွင်လည်း ကြက်ဖမှာ
ကျွန်တော် ကိုင်လိုက်သည်နှင့်
လှုပ်လာပါသည်။ ကျွန်တော်
ကြောက်သွားပြီး ဒီအတိုင်းပင် ထားခဲ့
ပါသည်။

သုံးနာရီခန့် ကြာသောအခါ ကြက်
လာပို့သော အဖွဲ့သည် ရွာပြန်မည့်
ကားနှင့်ပင် ဆိုင်ရှေ့သို့ ရောက်လာပါ
သည်။

သူတို့အဖွဲ့သည် ကျွန်တော့်ဆိုင်
တွင် စားသောက်ကြပြီး ကြက်တန်ဖိုး
နှင့် စားသောက်စရိတ်များကို အပို
အလို စာရင်းရှင်းနေကြပါသည်။

ထိုနေ့တွင်လည်း စားသောက်ကြ
ပြီး စာရင်းရှင်းကြသောအခါ ကြက်
တစ်ကောင်ဖိုးပဲပေးပြီး ကျန်တစ်

ကောင်ဖိုး မပါသောအခါ ကြက်မသေ
သေးကြောင်း သိသွားပါတော့သည်။

ကြက်ရောင်းသော အဖွဲ့မှ တစ်
ယောက်သည် လမ်းဘေးတွင် လဲနေ
သော ကြက်ဖကို ခြေနှစ်ချောင်းမှ
ကိုင်ပြီး ကားဘော်ဒီနှင့် အားကုန်လွှဲ
ပြီး နှစ်ချက်၊ သုံးချက် ရိုက်ပါတော့
သည်။ တက်၍လည်း နင်းလိုက်ပါသေး
သည်။

စိတ်တိုင်းကျ သတ်ပြီးသောအခါ
ကြက်သေပြီဖြစ်၍ ကြက်ဖိုးငွေကို
ရှင်းလိုက်ပါသည်။

ကျွန်တော် ထိုကြက်သေကို သွားယူ
ရန် ကြောက်နေပါသည်။ ကြက်တစ်
ကောင်လုံး ဒဏ်ရာများမှာ ကြည့်
မကောင်းအောင်ပင် ရောင်ကိုင်း
ညိုမည်းနေပါသည်။

အထူးသဖြင့် ခေါင်းမှာ ကြေမွနေ
ပါသည်။ ရောင်နေသည်မှာလည်း
ပုံမှန်ကြက်ခေါင်းထက် သုံးဆခန့်မျှ
ရောင်ကိုင်းနေပါသည်။

ကျွန်တော် သွားမယူဘဲ ထားလိုက်
သည်မှာ ညနေ(၅)နာရီအချိန်ထိ ဖြစ်
ပါသည်။ (၅)နာရီလောက် အချိန်တွင်
ကြက်သေကို သွားယူသောအခါ လက်
နှင့် ကိုင်လိုက်သည်နှင့် မသေအေးဘဲ

လှုပ်လာပါသည်။

ကျွန်တော်လည်း မည်သူ့ကိုမျှ
မပြောတော့ဘဲ ဆိုင်နှင့် လှမ်းခေါ်လျှင်
ကြားနိုင်လောက်သော ကျွန်တော့်အိမ်
ပေါ်သို့ အသာအယာပွေ၍ ယူသွားပါ
သည်။

ပုဆိုး အဟောင်းတစ်ထည်ကို
အောက်တွင်ခွေပြီး ကြက်ဖကို
ညင်သာစွာ တင်ထားပေးပါသည်။
ကြက်ဖကိုလည်း ကံကောင်းဟု
အမည်ပေးလိုက်ပါသည်။

နံနက်လင်းလျှင် ကျွန်တော် သွား
ကြည့်တော့လည်း မသေသေးပါ။

အကျိုးပေးပုံ

အိမ်မှ ကျွန်တော့်မိသားစုက ထို
ကံကောင်းကြက်ဖကို သတ်လိုက်တော့
မည်။ ကြက်ဖကို အတိတ်ကောက်ပြီး
“ထီထိုးမည် ပေါက်လျှင် မသတ်
ဘူး။ မပေါက်လျှင် နင့်ကိုသတ်မည်”
ဟု ကြက်ဖအားပြောကာ ထီထိုးကြပါ
သည်။ ထီကလည်း ပေါက်ပါသည်။
ကံကောင်းကတော့ မလှုပ်နိုင်သေးပါ။

ကျွန်တော်ကတော့ ကံကောင်းကို
ထမင်းကို ပိတ်စနှင့်တိုက်ပြီး ကလေး
များ ခွံ့ကျွေးသလို နှုတ်သီးကို ဟပြီး
ခွံ့ကျွေးပါသည်။ ရေလည်းတိုက်ပါ
သည်။

ခေါင်းကိုလည်း ဆေးထည့်ပေးပါ
သည်။ ကံကောင်းခမျာ နာလွန်း၍
တဆတ်ဆတ် တုန်နေပါသည်။ အစာ
အစားရန်အတွက် သူ့ခမျာ မနည်း
ကြိုးစားရပါသည်။

ကံကောင်းတွင် မျက်လုံးတစ်လုံး
ကတော့ မရှိတော့ပါ။ ကတ္တရာလမ်း
နှင့် ရိုက်တုန်းက ထွက်သွားသလား။
ကားဘော်ဒီနှင့် ရိုက်တုန်းက ထွက်
သွားသလား မသိပါ။

တစ်လခွဲခန့်ကြာတော့ ကံကောင်းလမ်း နည်းနည်းလျှောက်နိုင်လာသည်။ တစ်လမ်း၊ နှစ်လမ်း လမ်းပြီးလျှင် လဲကျသွားသည်။ ကျွန်တော်က ထူးပေးရသည်။ ပြီးလျှင် ဆက်လျှောက်သည်။ ခြေချောင်းများကတော့ တုန်နေပါသည်။

ဒီအချိန်မှာ ကံကောင်းကို ကြက်သား၊ ဝက်သား၊ အမဲသား၊ ငါးအစိမ်းများကို နှပ်နှပ်စဉ်းပြီး ကျွေးပါသည်။ အမဲသားကို များများကျွေးသည်။ ကံကောင်း စားနိုင်လာသည်။

မျက်လုံးတစ်ဖတ် မရှိသော်လည်း ခေါင်းက နည်းနည်းကြီးသည်။ အထူးသဖြင့် ခြေထောက်များမှာ အလွန်ကြီးထွား သန်မာသည်။

ကံကောင်း သိတတ်ခြင်းနှင့် အစွမ်း

ကံကောင်းရှိလျှင် အိမ်လုံသည်။ ကံကောင်းသည် မျက်နှာစိမ်းလူများ၊ ခွေး၊ ဝက်၊ ကြက်၊ ကြောင်၊ ဘဲငန်းဘာကိုမျှ အိမ်သို့ အဝင်မခံပါ။ ကျွန်တော်တို့လမ်းထိပ်တွင် အလွန်ကိုက်တတ်သော ခွေးတစ်ကောင် ရှိပါသည်။

ကျွန်တော့်အိမ်မှ ကလေးလည်း အကိုက်ခံရဖူးသည်။ ထိုကိုက်တတ်သော ခွေးသည်ပင် ကံကောင်းကို မြင်လျှင်ပြေးပြီ။ ကံကောင်း၏ ခြေနှစ်ချောင်းအကြောင်း ကောင်းကောင်းသိသည်။ ခံခဲ့ဖူးသည်။

အိမ်ရှေ့တွင် ဘဲငန်းများ မွေးသော အိမ်ရှိသည်။ ဘဲငန်းများမှာ နှုတ်သီးများ ရှည်ပြီး လူကိုပင် ရန်ပြုတတ်သည်။ ထိုဘဲငန်းအုပ်သည်လည်း ကံကောင်းကို ကြောက်ရသည်။

ဘဲငန်းပိုင်ရှင်မှ အိမ်သို့လာပြီး ကြက်ဖကို ထိန်းသိမ်းထားရန် ပြော

၂၈၀ နက္ခတ္တဓာတ်မြစ်မဂ္ဂဇင်း

လာသည်အထိ ကံကောင်းက အစွမ်းပြနေသည်။ နောက်ဆုံးတော့ သူ့ဘဲငန်းများ ထွက်ပြေးနေရ၍ အားလုံးကို ရောင်းလိုက်ရတော့သည်။

ကျွန်တော်တို့အိမ်တွင် တစ်နှစ်သား အရွယ် ကလေးတစ်ယောက်ရှိပါသည်။ ကလေးက အလွန်ဝံ့၍ တစ်လမ်းလုံးက ချစ်ခင်ကြသည်။ အိမ်သို့လည်း လာကြသည်။

သို့သော် ကံကောင်းကိုတော့ သတိထားရသည်။ အိမ်မှ လူကြီးများ မရှိဘဲ ကလေးကို သွားချီပါက ကံကောင်းက ကြည့်မနေပါ။ ထွက်ပြေးအောင်ကို သဲသဲမဲမဲ ခွပ်တော့သည်။

ကျွန်တော်တို့ ခေါင်းရင်းအိမ်မှ အဘွား ဒေါ်အေးရင်ဆိုလျှင် သနားဖို့ပင် ကောင်းတော့သည်။ အိမ်တွင် လူကြီးများ မရှိခိုက် ကလေးငို၍ လာကြည့်ပြီး ကလေးကို ပွေ့ချီသည်တွင် ကံကောင်းခွပ်၍ အတင်းဆင်းပြေးရတော့သည်။

အဘွားနှင့် သုံးနှစ်အရွယ် သူ့ပြေးလေး၏ လက်များ၊ ခြေထောက်များတွင် ကံကောင်း၏ ခြေနှစ်ချောင်း တံဆိပ်များ အထင်းသား ညှိမည်းနေသည်။

အဘွားတို့အား တောင်းပန်ပြီး ဆေးရိုးများလည်း ပေးခဲ့ဖူးသည်။

ကံကောင်းသည် ထိုမျှလောက်နှင့် မပြီးသေးပါ။ ကျွန်တော်တို့အိမ်နှင့် တစ်လမ်းကျော်တွင် ကြက်တိုက်သော ကြက်ဝါသနာရှင်များ နေထိုင်ကြသည်။

ထိုကြက်ဝါသနာရှင်များတွင် တိုက်ကြက်ကောင်းများရှိသည်။ သူတို့ကြက်များကို အထူးဂရုစိုက်ကြသည်။ ကံကောင်းက ထိုတိုက်ကြက်များရှိရာသို့ သွားကာ ဗိုလ်လုပ်သည်။

ကြက် ဝိုင်ရှင်များကလည်း ကံကောင်းကို ဝိုင်းဖမ်းကြသည်။ တစ်ယောက်မျှ မကပ်ခဲ့ကြပါ။ အိမ်သို့ လာကြသူတိုင်း “ကြက် ကြည့်ပါဦးဗျို့” ဟု အော်ရသည့် ကံကောင်းပင်

အိမ်ရှေ့တွင် အထူးအဆန်း ဆိုင်းဘုတ်တစ်ခုရှိသည်။ “သတိ ကြက်ခွပ်တတ်သည်” အိမ်သို့ မည်သည့်ကလေးမှ မလာခဲ့ကြ။ ကျွန်တော်နှင့်လူကြီးများ ရှိနေလျှင် ကံကောင်းက ဘာမှ မလုပ်ပါ။

တိုက်ကြက် ဝိုင်ရှင်များက ကံကောင်းကို ထိန်းသိမ်းရန် လာကြရသည်အထိ ကံကောင်း နာမည်ကြီးလာသည်။

ကံကောင်းက ကျွန်တော့်အိမ်တွင်တော့ သံယောဇဉ်ကြီးသည်။ ကျွန်တော် ကြိုက်သည့်အချိန် “ကံကောင်းရေ” ဟု ခေါ်လိုက်လျှင် ရောက်သည့် နေရာမှ အတင်းပြောလာတတ်သည်။ တခြား မိသားစုဝင်များကိုတော့ ကျွန်တော့်လောက် မသိပါ။

ကျွန်တော်ကျွေးမှ စသည့် ကျွန်တော်သိပ်မှ အိမ်သည်။ အိမ်မိသားစုများကိုတော့ သူ မှတ်မိသည့် ကိုင်၍ ရသည်။ ကပ်၍ရသည်။ ရသည်။

www.burmeseclassic.com

ယုလေး (၂၀၁၅)

ထနောင်းပင် သစ်ပေါင်းပြုတ်

လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်းငါးဆယ် ကျော်မှ အဖြစ်အပျက်နှင့် အိပ်မက် ဆန်းကလေး ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်မတို့ မန္တလေးမြို့ကြီးသည် ထိုအချိန်ကာလ က နန်းမြို့ရိုးနှင့် ကျုံးတော်၏ အရှေ့ တောင်၊ အရှေ့နှင့် မြောက်ဘက်တို့ F.36A. October, 2015.

သည် သစ်ပင်ကြီး၊ ဝါးပင်ကြီး၊ ထန်းတော၊ လယ်ယာမြေများဖြင့် အံ့ဆိုင်ညှို့မိုင်းလျက် ရှိသည်။ ယခုကဲ့သို့ လူနေအိမ်ခြေ မထူထပ် သေး၊ လမ်းမကြီးများ အဆောက်အအုံ များလည်း မရှိသေးပေ။ အောင်တော်မှု

ရပ်ကွက် မဟာဇေယျာဘုံရပ်ကွက် များမှစ၍ နန်းတော်ရှေ့(နန်းရှေ့) ဒေသတစ်ခွင်လုံးသည် မန္တလေး တောင်၊ ရန်ကင်းတောင်၊ ရှမ်းရိုးမ တောင်တန်းများနှင့် မဝေးလှသဖြင့် တောရိပ်ညိုညို တောင်ရိပ်ဆိုင်းဆိုင်းနှင့် မြို့တွင်းနှင့်မတူ ရာသီဥတု ပို၍အေးမြ သည်။ ကျွန်မတို့ ခပ်ငယ်ငယ်က ကျွန်မတို့ မိသားစုသည် အဘိုး၊ အဘွားများနှင့် နာမဂ္ဂဇာတ်မြေညီမဂ္ဂဇာတ် ၂၈၁

အတူတူ အောင်တော်မူရပ်ကွက်မှာ နေကြသည်။ ထိုစဉ်က ကျွန်မ အဖေ၏ ညီဖြစ်သူ(ဘဒ္ဒေးလေး)၏ ကိုယ်တွေ့ ကြုံခဲ့ရသည့် ဖြစ်ရပ်ဆန်းနှင့် အိပ်မက် ဆန်းလေးအကြောင်းကို တင်ပြချင်ပါ သည်။

ဘဒ္ဒေးလေးသည် ထိုခေတ်က ကြေးတိုင်နှင့် မြေစာရင်း အင်စပက် တော်တစ်ဦးဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်က ဘဒ္ဒေးသည် လူပျိုလူလွတ်ဖြစ်၍ ညည ဆိုလျှင် သူငယ်ချင်းအပေါင်းအသင်း များနှင့်အတူ ဘူတာကြီးနားမှ စား သောက်ဆိုင်များတွင် စားသောက်ပြီး ပြန်လေ့ရှိသည်။

သီချင်းလေး တအေးအေးဖြင့် စက်ဘီးစီးရင်း လေညှင်းခံကာ နေထိုင် ရာ အောင်တော်မူရပ်ကွက်သို့ ပြန်လာ မြဲဖြစ်သည်။

ဘဒ္ဒေးသည် ညအချိန် အရက် ကလေး ခိုဝေဝေ လေကလေး တဖြူးဖြူးဖြင့် စက်ဘီးစီးရသည့် ခံစားမှု သည် ဘယ်ခံစားမှုနှင့်မျှ မတူဟု ပြောသည်။

အဘွားက သူ့သား လူပျိုကြီး အတွက် ညစဉ် စိတ်ပူ၍ သားပြန် မလာမချင်း မျှော်ရသည်က အဘွား အလုပ်ပင်၊ နှုတ်မှလည်း အမြဲတမ်း တဖွဖွ သတိပေးသည်။

‘ငိုသာရယ် ခော်အခါကလဲ ကောင်းတာ မဟုတ်ဘူး ညကြိုဆိုချုပ်ထိ မနေပါနဲ့ကွယ် ပြီး သောက်တာစားတာလဲ လျှော့ပိုပြီး ကျန်းမာရေး ထိခိုက်မယ်’

‘အို...အမကလဲ (ထိုခေတ်က အမေကို အမဟုတ်ဘဲ ခေါ်ကြသည်။) စိုးရိမ်စရာမရှိ စိုးရိမ်နေပြန်ပြီ။ အမ သားက လူမှန်းမသိအောင် သောက် တဲ့သူမှ မဟုတ်ဘဲ။ ပင်ပန်းပြေရုံ ဆေးဖြစ်ဝါးဖြစ်လေးပါ အမရယ်’

၂၀၂ နဂျာနယ်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဘဒ္ဒေးက အမြဲတမ်း အဘွားကို ဆင်ခြင်ပေးတတ်သည်။ အဘွားက စတု သားဖြစ်သူ အရာရှိဖြစ်၍ အသက်အရွယ် ရလာသော်လည်း မိဘတို့သဘာဝ ကိုယ့်သားသမီးကို ကလေးလိုပင် သဘောထားကာ စိုးရိမ် ကြီးမိသည်က မိဘတို့၏ မေတ္တာ အနန္တပါ။

* * *

ဘယ်သို့ပင် အဘွားပြောပြော နား မထောင်သူက ဘဒ္ဒေးပင်။ တစ်နှစ် သော တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ညတွင် ဘဒ္ဒေးတစ်ယောက် အရက် ကလေး ခပ်ထွေထွေဖြင့် လာနေကျလမ်း အတိုင်း စက်ဘီးလေး စီး၍ ပြန်လာခဲ့ တော့သည်။

ကောင်းကင်ယံမှာ လမင်းကြီးက ထိန်ထိန်သာလျက်ရှိပြီး အေးမြသည့် လေနအေး အထိအတွေ့ကို ခံစားရင်း စက်ဘီးလေးစီးလာ၍ ညအတော် မိုး ချုပ်သွားခဲ့သည်။

လမင်းကြီးက ခေါင်းတည့်တည့် ရောက်နေသည်ဖြစ်၍ သန်းခေါင်ချိန် ပင် ရောက်နေပေပြီ။ လမ်းများပေါ်

တွင် လူသွားလူလာ ပြတ်၍ ဘဒ္ဒေး တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်နေသည်။ ဘဒ္ဒေးလည်း ပြန်နေကျလမ်းဖြစ် သည့် နှစ်ဆယ့်ရှစ်လမ်းမှ သီချင်းလေး တအေးအေးဖြင့် စက်ဘီးနင်းလာခဲ့ သည်။

ဆပ်ကျောင်းဝင်း (ရဲသိပ္ပံ)ထောင့် နှစ်ဆယ့်ရှစ်လမ်းနှင့် ခြောက်ဆယ့် ခြောက်လမ်း (ကျုံးအရှေ့ဘက်လမ်း) ထောင့်ရှိ ထနောင်းပင်ကြီး(လူနှစ်ဖက် ခန့်ရှိ)အောက်သို့ ရောက်လာခဲ့ရာ ဘာကြောင့်မှန်းမသိ ကြက်သီးတဖြိုး ဖြန်း ထသွားမိသည်။

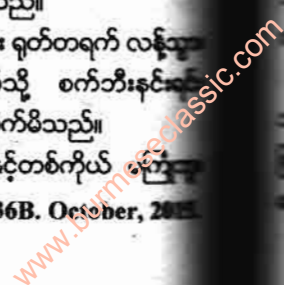
ထိုထနောင်းပင်ကြီးသည် နေ့ ယခင်ကတည်းက ရှိနေ၍ ဤနေရာ သည် မြေကြမ်း။ အဖွဲ့ကြမ်း၍ လာသမျှ လူကို ခြောက်သည်။ လူနဲ့သည်ဟု နာမည်ကြီးနေသော်လည်း ဘဒ္ဒေးက မကြောက်။ အမြဲတမ်း ဒီအပင်ကြီး အောက်မှ ဖြတ်နေကျ။

လပေါင်းများစွာ ဖြတ်နေသော် လည်း ဘာအခိုပ်အယောင်မှ မတွေ့ရ ဘာအသံမှ မကြားရ၍ ဘဒ္ဒေးလေးက အတင့်ရဲနေခြင်းသာဖြစ်သည်။

ထိုညက ဘဒ္ဒေးတစ်ယောက် သီချင်းလေးဆိုလိုက်၊ လေကလေးခွန် လိုက်နှင့် (၆၆)လမ်းကို ကူး၍ အရှေ့ အတိုင်း ဆက်ပြီးနင်းလာရာ (၆၅) လမ်းနား ရောက်ခါနီးတွင် နောက်မှ

‘ဝုန်း...ဖလယ်... ဖလယ်... ရှပ်... ရှပ်... ရှဲ့...ရှဲ့...ထောက်...ထောက်’ ဆိုသည့် ဝုန်းခနဲ အသံကြီးနှင့်အတူ အသံမျိုးစုံနှင့် သမင်အော်သံလိုက် ကြားလိုက်ရသည်။

ဘဒ္ဒေးလေး ရုတ်တရက် လန့်သွား ကာ နောက်သို့ စက်ဘီးနင်းရင်း လှည့်ကြည့်လိုက်မိသည်။ တစ်သက်နှင့်တစ်ကိုယ် ကြောင့်

သည့်မြင်ကွင်းဖြစ်၍ ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်ခြင်းများ ဖြစ်လာတော့သည်။

အကြောင်းမှာ ဝါးနှစ်ရိုက်သာသာ လောက်တွင် နောက်မှ လိုက်လာသည့် သမင်ခေါင်းပြတ်ကြီးကို လင်းထိန်နေသော လရောင်အောက်တွင် အထင်အရှား တွေ့လိုက် မြင်လိုက်ရသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

အမှန်တကယ်လည်း ထိုသမင်ခေါင်းပြတ်သည် ထနောင်းပင်ကြီးပေါ်မှ ဆင်းကာ လိုက်လာခြင်းဖြစ်သည်။ လူတစ်ရပ်သာသာ အထက်မှ လိုက်လာနေပြီး ဘဒ္ဒေးလည်း သောက်ထားသမျှ အမူးပြေသွားကာ စက်ဘီးကို အသားကုန်နင်းတော့သည်။

သို့သော် လူတို့၏သဘာဝ "ကြောက်လေလေ ထိုအရာကို ကြည့်ချင်လေလေ" ဆိုသည့် စကားအတိုင်း ဘဒ္ဒေးလည်း ကြောက်ကြောက်နှင့် စက်ဘီးစီးရင်း နောက်လှည့်ကြည့်ရာ ခန္ဓာကိုယ်မပါသော သမင်ခေါင်းပြတ်ကြီးသည် ဦးချိုတကားကားဖြင့် မျက်လုံးကြီးပြူးကာ အသံပေး၍ လိုက်လာမြဲ လိုက်လာလျက် ရှိသည်။

ဘဒ္ဒေးလည်း တတ်သမျှ မှတ်သမျှ ဘုရားစာတို့ကို ကပေါက်တိ ကပေါက်ချာရွတ်သည်။

(၂)လမ်းမှ အိမ်ရှိရာ လမ်းသွယ်လေးထဲသို့ ချိုးဝင်ခါနီး လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ နောက်မှလိုက်လာသည့် အသံမျိုးစုံဖြင့် သမင်ခေါင်းပြတ်ကြီးသည် ပျောက်သွားခဲ့သည်။ ဆက်၍ လိုက်မလာတော့ပေ။

အိမ်နားရောက်ခါနီး စက်ဘီးဘဲလ်သံ တည်ညံ့ တီးသံကို အဘွားကြားတော့ အလျင်အမြန် တံခါးထဖွင့်ပေးရှာသည်။ ထုံးစံအတိုင်း ကျန်သည်

အိမ်သားများက အိမ်မောက်လျက်။ ဘဒ္ဒေးတစ်ယောက် အမောတကောနှင့် စက်ဘီးကို ခေါက်ထောက်ကာ ရေအိုးစင်သို့ပြေး၍ ရေသောက်ရင်း မောနေပေသည်။ အဘွားမေးနေသည်ကို ပြန်မဖြေနိုင်သေး။ နောက်မှ ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင် ပြောပြလိုက်ရာ...

'အဲဒါကြောင့် ညဉ့်နက်သန်းခေါင် မနေပါနဲ့လို့ ဝါးကို အမ ပြောနေတာပေါ့ကွယ် ခုတော့ တွေ့လာပြီ ယဟုတ်လား'

အဘွားက ပြောပြောဆိုဆို သူ့လည်ပင်းမှာ အမြဲ ဆွဲထားသော သိမ်ဝင်ပုတီးကို ဖြုတ်၍ ဘဒ္ဒေးခေါင်းကို စွပ်ပေးလိုက်မှ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်မှုတွေ ပျောက်သွားတော့သည်။

* * *

ထိုညက ပုတီးကို အဘွားသို့ ပြန်ပေးပြီး ဘဒ္ဒေးလေး အိပ်ရာဝင်ခဲ့သည်။

ညက လိုက်ခဲ့သော သမင်ခေါင်းပြတ်ကြီးသည် အပြင်က အတိုင်းပင် ဘဒ္ဒေးလေးစက်ဘီးနောက်မှ လိုက်ကာ ပါးစပ်မှလည်း...

'ဟော့ကောင်လေး နေ့ပိုဦး ခဏလောက် စောင့်ပိုဦး ဝါပြောစရာရှိလို့ပါ။ ဖင်းကို ရန်ပုဂ္ဂိုလိုင်တာ ယဟုတ်ပါဟဲ့'

ဟု ပြောလည်းပြော လိုက်လည်းလိုက်နေရာ ဘဒ္ဒေးက ကြောက်ကြောက်နှင့် ပြန်မေးနေသည်။

'အဖြင့် ဘာလို့လိုက်နေတာတုန်း ပြန်ပါပြန်ပါ'

ဟု အော်ပြောတော့...

'ငါ လူ့တတန်းက မဆိုပါကွာ။ ဖင်းပြင်နေရာတဲ ရှမ်းရိုမတောင်တန်းတွေပေါ်မှာ ငါ အဖဲလိုက်ခဲ့တာပါ။ သမင်တစ်ကောင်ကို အရှင်လတ်လတ် ခေါင်းဖြတ်သတ်ခဲ့လို့ ဒီဘဝ ရောက်နေတာပါ။ ဒီဒုက္ခကြီးက လွတ်အောင် ဝါကို ကူညီပါကွာ'

ဟု ပြောတော့ ဘဒ္ဒေးက...

'ဘယ်လို ကူညီရမလဲ ပြောပါ'

'ဝါကို ထနောင်းပင်မှာနေတဲ့ သမင်ခေါင်းပြတ်ကြီး လူနာမည် မဆိုဖို့ထူးလိုအပ်ပြီး ဘုန်းကြီးသုံးပါးကို သင်္ကန်းသုံးစုံလှူ ဆွမ်းကပ် အပ္ပူပေးပါကွာ'

ဟု ဆိုပြီး ပြောသည်။

ဘဒ္ဒေးက ကတ်သီးကတ်သတ် သမားဖြစ်၍ အိမ်မက်ထဲမှာလည်း...

'နေ့ပိုဦး... ခပ်ဏှာက သမင်ခေါင်းပြတ်ဖြစ်ပြီး ဘယ်နှယ် မဆိုတွေ ဖိုးထူးတွေ ပြောနေတာလဲ။ ပြီး... သမင်က ဘာလို့ လူစကား ပြောတာလဲ' မေးလိုက်တော့...

'ဒီကောင် လျှာရှည်လိုက်တာ၊ ငါ့ဘဝ ငါ့အကုသိုလ်ကံ အကျိုးပေးကြောင့်ပေါ့။ သမင်ခေါင်းပြတ်ဘဝ ရောက်နေတာလဲ ငါပဲ။

အဲ...ဒီဘဝမရောက်ခင် လူ့ဘဝ တောတိရွှေ့နာတွေကို ရက်ရက်စက်စက် သတ်ခဲ့တဲ့ မုဆိုးဖိုးထူးအဖြစ် နာမည်နဲ့တကွ သိနေတာလဲ ငါ့ပါပဲကွာ။

ဘာကြောင့် ဒီလိုဖြစ်မှန်းတော့ ငါလဲ
မသိတော့ပါဘူး။ မင်း ကတ်သီးကတ်ဖဲ့
မေးမနေနဲ့တော့၊ လုပ်ပေးမှာလား၊
မလုပ်ပေးဘူးလား ဒါပဲပြောပါ'

အဲဒီတော့မှ ဘဒ္ဒေးလေးလည်း
ဆက်မမေးတော့ဘဲ...

'ဟုတ်ကဲ့ လုပ်ပေးပါ့မယ်၊ သဘက်
ခါ မနက်ပဲ ကျွန်တော့်မိခင်ကို အားလုံး
စီစဉ်ဖို့ပြောပြီး ဆောင်ရွက်ပေးပါ့မယ်။
ခင်ဗျား ကျုပ်ကို ဒီပုံစံကြီးနဲ့ ထပ်ပြီး
မခြောက်ပါနဲ့တော့ဗျာ'

'အေးပါ... ငါ ကတိပေးပါတယ်
အမှန်က မင်းကို ခြောက်တာ လှန့်တာ
မဟုတ်ပါဘူး။ မင်းကို အကူအညီ
တောင်းချင်လို့ လိုက်လာတာပါ။
မင်းတို့သားအမိ ဆောင်ရွက်ပေးမယ်
ဆိုလို့လဲ ငါဝမ်းသာပါတယ်ကွာ။
အဲဒီနေ့ကျရင် ငါ့ကိုသာ ခေါ်လိုက်ပါ'
လို့ ပြောပြီး သမင်ခေါင်းပြတ်ကြီး
လဲ အိပ်မက်ထဲမှာ ပျောက်သွားတယ်။
ဘဒ္ဒေးလဲ အိပ်မက်က လန့်နိုးတော့
ချွေးစေးတွေပြန်ပြီး ကြောက်နေတယ်။
ဒါနဲ့ ဘုရားခန်းမှာ အိပ်နေတဲ့
အဘွားကို နှိုးပြီး ပြောပြလိုက်တယ်။
အဘွားက ထုံးစံအတိုင်း သိမ်ဝင်ပုတီး
စွပ်ပေးပြီး ပရိတ်ရေမန်း တိုက်ရင်း
က...

'ငါ့သား... အိပ်မက်ထဲကအတိုင်း အမတို့
ဆောင်ရွက်ပေးကြတာပေါ့။ မကျွတ်မလွတ်
သေတဲ့ ဝေနေယျသတ္တဝါ ပရလောက
သားတွေကို ကယ်တင်ပေးခြင်းကလဲ မြတ်
သောကုသိုလ်ပါ။

ငါ့သားလေးလဲ အရက်သေစာ သောက်
စားတာ ညှဉ်းက်ထိ လည်တာတွေလဲ
လျှော့ပါတော့ သားရယ်'

အဘွားဆုံးမစကားကို ဘဒ္ဒေး ဒီ
တစ်ခါတော့ ဆင်ခြေမတက်တော့ဘဲ
လေးလေးစားစား နားထောင်ရင်း

အဘွားဖြစ်စေချင်တဲ့အတိုင်း ကတိ
ပေးခဲ့တယ်။ အဲဒီအချိန်ကစ အရက်
ကို ဖြည်းဖြည်းချင်း ဖြတ်လို့ ညဉ့်နက်
အောင်လဲ ဘယ်တော့မှ မလည်တော့
ဘူးတဲ့လေ။

* * *

အဘွားနှင့် ဘဒ္ဒေးလေးတို့ ကယ်
တင်ပြီးသည့်နောက်ပိုင်း သမင်ခေါင်း
ပြတ်ကြီး ကျွတ်လွတ်သွားခဲ့သည်။

သို့သော် ထို ထနောင်းပင်ကြီးမှာ
မိုးတင်းနေထိုင်ကြသည့် မကျွတ်
မလွတ်သေးသူ ဝေနေယျများနှင့်
နှစ်ပေါင်းများစွာ အကုသိုလ်က အကျိုး
ပေးကြောင့် ရင့်သထက်ရင့်ကာ တစ္ဆေ
ဘဝ ရောက်နေသူများသည် ထိုအပင်
ကြီးအောက်သို့ တစ်ယောက်တည်း၊
နှစ်ယောက်တည်းဖြစ်သူ (ညအချိန်)
အပေါင်းအား ဆက်လက်၍ ခြောက်
လှန့်နေခဲ့သည်။

ထိုထနောင်းပင်ကြီးမှ မကျွတ်လွတ်
သူများအား နှစ်အတော်ကြာသည့်တိုင်
ကယ်ချွတ်၍ မရခဲ့။ မည်သူမှလည်း
ထနောင်းပင်ကြီးအား ခုတ်လှဲခြင်း
မပြုသည်ကိုလည်း စဉ်းစားမရပေ။

ရဲသိပ္ပံ (ရှေးယခင် ဆပ်ကျောင်း)သို့
ကျွန်မတို့ အရာရှိငယ် (ဒုတိယရဲအုတ်)
သင်တန်းတက်ချိန် ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်
နောက်ပိုင်း ကြမ်းမြဲ ကြမ်းလျက်ပင်။

ကျွန်မတို့ သင်တန်းသူများ နေထိုင်
မကောင်းဖြစ်၍ (၆၆)လမ်း အရှေ့
ဘက်ရှိ ရဲသိပ္ပံဆေးခန်းသို့ ညပိုင်း
လိုင်းစစ်သွားသည့်အခါ ထိုထနောင်း
ပင်ကြီးအောက်သို့ ဖြတ်သွားရသည်။

တစ်ယောက်တည်း၊ နှစ်ယောက်
တည်း မသွားရဲသဖြင့် ဆရာ၊ ဆရာမ
များ တအုပ်တမဖြင့် သွားကြရသည်
အထိ အထင်ကရ နာမည် ကြီးခဲ့သော
ထနောင်းပင်ကြီး ဖြစ်ပါသည်။

ယနေ့အချိန်မှာ လမ်းများပြုပြင်
ဖောက်လုပ် ချဲ့ထွင်ခြင်းကြောင့် ထို
ထနောင်းပင်ကြီးကိုလည်း မင်းမိန့်ဖြင့်
အမြစ်ပါမကျန် တူးယူဖျက်လှဲ၍ မြေလှန်
မြေသန့်လိုက်ပြီ ဖြစ်ပါသည်။

မည်သည့် ပရလောကသားမှ
လည်း ခွေးတစ်ကောင်၊ ကြောင်တစ်ကောင်
မှ မတွေ့ရတော့ပေ။ လူအများ ည
အချိန်မတော် သွားလာနေသော်လည်း
ဘာအနှောင့်အယှက်မှ မရှိတော့ပေ။
တရားသဘောနှင့် ကြည့်မည်ဆို
လျှင် ရှင်တော်မြတ်ဘုရား ဟောကြား
တော်မူသကဲ့သို့ မုဆိုးဖိုးထူးသည် ဆို
ဖြစ်သည်။ သူပြုခဲ့သော မကောင်းမှု
ကံ သည်သံချေးဖြစ်၍ သူ့ကို ဖျက်ဆီး
ကာ အပါယ်ဘုံသို့ ပို့ဆောင်ခဲ့ခြင်းပင်
ဖြစ်ပေတော့သည်။

အယသော ယံ သပ္ပိတံ၊
အတုဋ္ဌာယ တယေ ဒါတိ။
စံ အတိ တေန စာရိနီ၊
သာနိ ကပ္ပာနိ ယန္တိ ဒုက္ကတံ၊
သံကို သံမှ ဖြစ်သော သံချေး
ဖျက်ဆီး၏။ မိမိပြုကျင့်သော မကောင်း
မှုကံသည် မိမိကိုသာ အပါယ်သို့
ဆောင်၏။ (ဓမ္မပဒ-မလဝဂ်)

ယုလေး (ဥပစော)

www.burmeseclassic.com

မိမိတို့အရပ်ရှိ တိမ်မြုပ်လျက်ရှိ
သော တိုင်းရင်းဆေးပညာရှင်ကြီးများ၊
မြန်မာ တိုင်းရင်းဆေးပညာရှင်များကို
မှတ်တမ်းတင်လိုပါသဖြင့် မိမိကိုယ်
ပိုင်သော်လည်းကောင်း၊ တခြားပုဂ္ဂိုလ်
တစ်ဦးဦးအားလည်းကောင်း လမ်းညွှန်
ပေးပါရန် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
ကြီး၏ စာတည်းချုပ်မှ မေတ္တာရပ်ခံ
ချက်အရ လက်ထောက်အကြွေပြင်
ပညာရှင်ကြီးအကြောင်းကို လမ်းညွှန်
ရေးသားလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူသည် အသက်(၃၀)နှစ်
ခန့်အရွယ်က ဘယ်ဘက်ခြေထောက်
နှင့် ဘယ်ဘက်လက်တို့ တစ်ပြိုင်တည်း
မသန်စွမ်းသည့် အခြေအနေ ရောက်
လာပါသည်။

ဘယ်ခြေထောက်မှာ ထုံနာကျဉ်နာ
ခံစားနေရသည်မှာ ငယ်စဉ် ကျောင်း
သား အသက်(၁၅)နှစ်အရွယ်လောက်
မှ စတင် ခံစားနေရပါသည်။

အသက် (၂၅)နှစ်လောက်တွင်
ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီးတွင် ကုသခံယူရာ
အနာကြီးရောဂါဟုဆိုကာ အနာကြီး
ရောဂါဌာနတွင် ကုသရပါသည်။

အလွန်အမင်း ရှက်ကြောက်လျက်
ရှိပါသည်။ အသက်(၃၀)နှစ်အရွယ်
တွင်တော့ ဘယ်ခြေထောက်မှာ လုံးဝ
မသန်စွမ်းတော့ပါ။ ခြေဆာသွားပါ
တော့သည်။

ဘယ်လက်ကလည်း လက်
ကောက်ဝတ်နေရာမှ မျက်နေပါသည်။
အလေးအပင် မ၊မနိုင်တော့ပါ။

ရန်ကုန်ဘူတာကြီးမှ ဆူးလေဘုရား
လောက်အကွာအဝေးကို (၅)ခါ
လောက်နားပြီးမှ လမ်းလျှောက်ရပါ
သည်။

ဘယ်ခြေထောက်မှာ မြေပြင်နှင့်
မလွတ်တော့ပါ။ ချိုင်းထောက်နှင့် သွား

လက်ထောက် အကြွေပြင်ပညာရှင်

သိပ္ပံပညာဆက် အမွေများမှ ဖော်ထုတ်ပေးစေချင်

ရမည့်ပုံ ရောက်လာပါတော့သည်။
ရုံးတွင် ခွင့်တင်၍ အိမ်တွင် နားနေရ
ပါသည်။

စာရေးသူ ခြေနာနေကြောင်း ရုံးမှ
လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များက ကြားသိ၍
အိမ်သို့ လာရောက် သတင်းမေးကြပါ
သည်။ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် သူငယ်ချင်း
ကိုရွှေသိန်းမှ ပြောကြားရာတွင်...

'မော်လမြိုင်ကျွန်းမြို့မှ အကြွေ
ပြင် ဆရာကြီးဦးသိန်းမောင်(အချိန်
ကြာမြင့်ပြီးဖြစ်၍ ဆရာကြီး၏ နာမည်
မှားယွင်းဖော်ပြမိပါက ခွင့်လွှတ်ပါရန်
တောင်းပန်အပ်ပါသည်။) တောင်
ဥက္ကလာပမှာ ရောက်နေတယ်။ မင်း
သွားပြီး နှိပ်ခံကြည့်ပါလား။

တိုရုံးက မတင်မြင့်နဲ့ မခင်မြင့်တို့
အဖေ လေဖြတ်ထားတာ (၇)နှစ်
လောက်ကြာပြီ လမ်းမလျှောက်နိုင်
ဘူး။ အဲဒီ ဆရာကြီးနဲ့ ကုလိုက်တာ
အခု အိမ်ပေါ်မှာ လမ်းပြန်လျှောက်နိုင်
ပြီ။

ဆရာကြီးက လက်ညှိုး၊ လက်မ၊
လက်ခလယ်တွေနဲ့ ထောက်ပြီး နှိပ်တာ

လုံးဝ မနာဘူး။ အကြွေပြင်ပညာရှင်
ကြီးကွ။ မင်း ဆန္ဒရှိရင် ငါလိုက်ပို့ပေး
မယ်။ ဆရာကြီးနဲ့ ငါလဲ ရင်းနှီးတယ်။
ဆရာကြီးတည်းခိုတဲ့အိမ်လဲငါသိတယ်'
သူငယ်ချင်း ကိုရွှေသိန်း ပြောကြား
ချက်ကြောင့် စာရေးသူလည်း ဆန္ဒရှိ
ကာ နောက်နေ့တွင် သက်န်းကျွန်းနေ
အိမ်မှ ဆရာကြီး တည်းခိုရာ တောင်
ဥက္ကလာပ(...)ရပ်ကွက် (တောင်
ဥက္ကလာပစေတီနှင့် မလှမ်းမကမ်းတွင်
ရှိပါသည်။) နေအိမ်သို့ ဆိုက်ကားဖြင့်
သွားကြပါသည်။

ကိုရွှေသိန်းမှာ ဆရာကြီးနှင့် ရင်းနှီး
သဖြင့် အပ်နှံပေးပါသည်။

ဆရာကြီးက စာရေးသူ၏ ရောဂါ
အခြေအနေအကြောင်း မေးပါသည်။
စာရေးသူမှ အသက် (၁၅)နှစ်သား
အရွယ်ကတည်းက ဘယ်ခြေကျင်း
ဝတ်တွင် ထုံနာကျဉ်နာဖြစ်နေ
ကြောင်း၊ ဆရာဝန်တွေက အနာကြီး
ရောဂါဆိုကာ ကုသသော်လည်း လုံးဝ
မပျောက်ကြောင်း၊ ယခု ဘယ်ခြေ
ထောက်မှာ ဆာနေ၍ လမ်းကောင်းစွာ

မလျှောက်နိုင်ကြောင်း...

ဘယ် လက်ကောက်ဝတ်နေရာမှ မျက်နေကြောင်း၊ အလေးအပင်ကို လုံးဝ မမနိုင်ကြောင်း ပြောကြားရာ ဆရာကြီးက စာရေးသူအား ရှေ့သို့ တိုးထိုင်ရန် ပြောကြားပါသည်။

ဆရာကြီးသည် စာရေးသူအား သွေးလေ ခွဲကြည့်မည်ဟု ပြောကာ သူ၏လက်ညှိုးနှင့် နဖူးသို့ တစ်ချက် ထောက်ပါသည်။ လည်တိုင်ဘေး ကြောသို့ တစ်ချက်ထောက်ပါသည်။ ပုခုံးစွန်းသို့ တစ်ချက်ထောက်လိုက် ပါသည်။

နောက်ဆုံး ဘယ်ခြေထောက်၏ ခြေမျက်စိအောက်မှာ အကြောတစ်ခု သို့ ထောက်လိုက်ပါသည်။ ထောက်ပုံ ထောက်နည်းမှာ ရိုးရိုးထောက်ပုံ မဟုတ်ပါ။ ထောက်၍ လှည့်လိုက် သည့်ပုံစံ ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာကြီးက အောက်ပါအတိုင်း မှတ်ချက်ပေးပါသည်။

'ဘယ်ခြေထောက်ကတော့ ခြေ သလုံးကြောက သိမ်သွားပြီ၊ လုံးဝ ကောင်းအောင် မကုနိုင်တော့ဘူး။ ဒါပေမယ့် သုံးရက်အတွင်း မင်း လမ်း လျှောက်နိုင်ရမယ်။ ဆိုက်ကားစီးစရာ မလိုဘူး။ ဘယ်လက်ကတော့ လုံးဝပြန် ကောင်းရမယ်။ ပျောက်မယ်ကွာ။ အာမခံတယ်။

အနာကြီးရောဂါ မဟုတ်ပါဘူးကွာ။ ယောက်ျားဆိုတော့ ဇူလာနဲ့ ယှဉ်ဖြစ် တာကွာ။ သွက်ချာပါခ ရောဂါပါ။ စောစောက သိရင် အခုလောက်ဆို ပျောက်ကင်းပါပြီ'

ဆရာကြီး၏ အာမခံချက်ကြောင့် စာရေးသူသည် အလွန်အမင်း ဝမ်းသာ သွားပါသည်။ ဆက်၍ ကုသမည်ဖြစ် ကြောင်း ကတိပေး၍ ကုသမှု ခံယူခဲ့ပါ

သည်။

ဆရာကြီး၏ အကြောပြင်ကုသပုံ မှာ တွေ့ဖူး၊ ကြုံဖူးသော အနိုင်သည် များ နှိပ်ပုံနှင့် လုံးဝ မတူညီပါ။

နှိပ်လိုသော အကြောလေးများကို လက်ညှိုး၊ လက်ခလယ်၊ လက်မတို့ ဖြင့်သာ အသာလေး ဘယ်လှည့်၊ ညာလှည့်ထောက်၍ ထောက်သွားရုံ သာ ရှိပါသည်။ လုံးဝ နာကျင်ခြင်း မရှိပါ။

ပထမရက် ကုသပြီး ဆိုက်ကားနှင့် ပြန်တော့ စိတ်ထဲက ဆရာကြီး ကုသပုံ ကလည်း လုံးဝမနာဘူး။ လက်ချောင်း လေးတွေနဲ့ ထောက်သွားရုံတစ်မည်ပဲ၊ ပျောက်မှ ပျောက်ပါမလား။ ဟုတ်မှ ဟုတ်ပါမလားဟု သံသယ ဝင်မိသည် မှာ အမှန်ပါ။

နောက်နေ့ နံနက်တွင်တော့ ခြေ ထောက် ဝေဒနာမှာ သက်သာသလို ဖြစ်လာပါသည်။ ဒုတိယမြောက်နေ့ အဖြစ် ဆရာကြီးထံသို့ ဆိုက်ကားစီး ၍သာ သွားခဲ့ပါသည်။

ဆရာကြီးထံရောက်သော် ရောဂါ အခြေအနေ မေးပါသည်။ အနည်း ငယ် သက်သာလာပြီဖြစ်ကြောင်းနှင့် ဆိုက်ကားစီး၍လာကြောင်း ပြောကြား ရာ ဆရာကြီးက...

'အခု ထိန်းပိုက်ပယ်၊ ပင်ပြန်ရင် ဆိုက်ကားပသာဘဲ ကိုယ်တိုင်လမ်းလျှောက် သွား ဆက်ပသွားနိုင်တော့မှ ဆိုက်ကားမှား နောက်နေ့လာရင် ဆိုက်ကားနဲ့ ပလာနဲ့ တော့ ခြေကျင်လျှောက်လာတော့'

ဟု တစ်ဆက်တည်း ပြောကာ ကုသပေးပါတော့သည်။

ဆရာကြီး ပြောကြားချက်မှာ အားလုံး မှန်ကန်ပါသည်။ အပြန်တွင် သယ်န်းကျွန်းသို့ ဆိုက်ကားမထားဘဲ လမ်းလျှောက်ပြန်ခဲ့ပါသည်။

နောက်နေ့တွင်လည်း သယ်န်းကျွန်း မှ ဆရာကြီးတည်းခိုရာ တောင် ဥက္ကလာပဒိမ်သို့ ခြေကျင်လျှောက် လာနိုင်ပါတော့သည်။

စာရေးသူသည် ဆရာကြီးနှင့် (၁၀)ရက်ခန့် အနိုင်ခံကုသမှု ခံခဲ့ရပါ သည်။ တကယ်တော့ ဆရာကြီးသည် လက်နှိပ်သည်မဟုတ်ပါ။ လယ်သမား ကြီးတစ်ဦးပါ။ လယ်လုပ်ကိုင်စား သောက်နေသူ တစ်ဦးပါ။

လယ် ခေတ္တနားချိန် တော်သလင်း လလောက်တွင် ရန်ကုန်မြို့၊ တောင် ဥက္ကလာပရို ဆွေမျိုးများထံ ခေတ္တ ရောက်လာခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ရောဂါ ကုသရာတွင်လည်း ရောဂါ သည်များထံမှ ကုသမ မည်ရွှေ မည်ရွှေ ပေးရမည်ဟု လုံးဝမပြောပါ။ စေတနာ အလျောက် ကန်တော့ခံကိုသာ လက်ခံ ပါသည်။

ရန်ကုန်တွင် ဆရာကြီးနှင့် ကုသမှု ပျောက်ကင်းသူ အများအပြား ရှိပါ သည်။ ဆရာကြီး ရောက်မှန်းသိကာ စာရေးသူကဲ့သို့သော ဝေဒနာရှင်များ ရောက်လာကြပါသည်။

တစ်ဦးကို မိနစ်(၂၀)ခန့်မျှ ကြား အောင် လက်ထောက်၍ ကုသပေး သည်။

တစ်ရက်တွင် စာရေးသူအား ပေးနေရက် တိုင်းရင်းသားတို့၏ ရောက်လာကာ ဆရာကြီးအထံတွင် လက်ဆောင်ပစ္စည်းများ ပေးပါသည်။

အာလာပသလ္လာပ စကားပြောဆိုပြီးနောက် ပြန်သွားပါသည်။ စာရေးသူက ကုသခြင်းမခံဘဲ သွားခြင်းအကြောင်း မေးမိသော် ဆရာကြီးက...

'ဒီကောင်က ယုန်က ဒုက္ခရောက် ချက်လာတာကွာ လေ့ရှိတာ'

ကုသရမယ် ဆိုတာကြောင့် ကြောက်လို့ ရောက်လာတာ။

ငါက သွေးလေစစ်ကြည့်တော့ ခွဲစရာ မလိုဘူး။ ငါ နှိပ်ပေးရင် ပျောက်ရမယ်ဆိုပြီး ကုပေးလိုက်တာလေ။ အခု ပျောက်သွားလို့ ကျေးဇူးတင်ကြောင်း လာပြောတာကွ။ မွဲရ တော့တူးလေ။

တစ်နေ့တွင် အသက်(၃၀)ကျော် အရွယ် အမျိုးသမီးတစ်ဦးအား ဘေး တိုက် လဲလျောင်းစေပြီး ဆရာကြီးက ဆက်ညှိဖြင့် နဖူးတွင်တစ်ချက်၊ ခြေမျက်စိအောက်နားရှိ အကြောအား တစ်ချက်ထောက်၍ နှိပ်လိုက်ရာ အဆို ခါ မိန်းမရွယ်သည် နတ်ဝင်သကဲ့သို့ ဆဆတ်ဆတ် တုန်နေပါသည်။

ထိုနောက် ဆရာကြီးက ပြန်နှိပ် ထိုက်ရာ ပုံမှန်အတိုင်း ပြန်ဖြစ်သွားပါ သည်။ ယင်းမိန်းမရွယ် ပြန်သွားတော့ ဆရာကြီးက စာရေးသူအား အောက် အတိုင်း ပြောပြပါသည်။

“အိကောင်ပလေက လက်ချောင်းလေးတွေ ကွေးနေတယ်။ လက်ဖြန့်လို့ မကျ။ မနှစ်က ထိပ်ပေးလိုက်တာ လက်တွေဖြန့်လို့ ကိုင်လို့ ရလာပြီလေ။ ဒါကြောင့် ငါ့ရောက်မှန်းသိလို့ ထပ်လာသူပေါ့။

စာရေးသူသည် ဤဆရာကြီးနှင့် ကုသနေကြောင်း စာရေးသူ၏မိတ်ဆွေ အုပ်စုဝင်ဦးခင်မောင်ဝင်း(ငြိမ်း) တိုင်း နှင်းဆေးပညာ(ရုံးချုပ်) သိရှိသွားရာ ဆရာနှင့်အတူ အခြားတိုင်းရင်းသမား ဆက်များပါ ဆရာကြီး၏ ပညာအား အာရောက် လေ့လာသွားခဲ့ကြပါ သည်။

စာရေးသူသည် ဆရာကြီးနှင့် (၁၀) နှစ်ခန့် ကုသနေစဉ် ဆရာကြီးက... 'ကဲ... ငါလဲ လယ်တောပြန်ဆင်ရဦးမယ်။ အခု မင်း လယ်တော့ လျှောက်မိပါပြီ။ လက်ကလဲ ပြန်ကောင်းစေရမယ်။ ငါ ပြယ်

အကြောလေးတွေကိုသာ ပြန်နှိပ် လုံးဝ ကောင်းသွားရမယ်’

ဟု ဆိုကာ နှိပ်ရမည့် အကြောလေး များအား စာရေးသူအား ပြသပေး သွားပါသည်။ စာရေးသူမှ ဆရာကြီး ပြသခဲ့သော အကြောလေးများကို နေ့စဉ် ဆက်နှိပ်ပေးရာ (၅)ရက်လောက် အကြာတွင် လက်မှာ လုံးဝကောင်း သွားပါတော့သည်။

ဆရာကြီးထံမှ ရလိုက်သော နှိပ် နည်းဖြင့် အောက်ပါဝေဒနာရှင် (၄)ဦး အား စမ်းသပ်နှိပ်ကြည့်ရာ သက်သာ ကြောင်းကို တွေ့ဖြစ်ပါသည်။

မန္တလေးမှ ဦးပဉ္စင်း ဦးဇေတိက ကျောင်းနံရံမှ မှန်တံခါး ဖုန်မှုန့်တက် သုတ်ရာ လိမ့်ကျ၍ လက်တံတောင် ဆစ် ပြန်လည် ဆန့်တန်းမရခြင်းအား နှိပ်ပေးခဲ့ခြင်းနှင့် ညောင်လေးပင်မြို့မှ လေဖြန်းသူနှစ်ဦးအပြင် စာရေးသူ၏ ဇနီးမှာလည်း (၂)ကြိမ်ဖြန်း၍ နှိပ်ပေး ခဲ့ဖူးပါသည်။

ဆရာကြီး၏နှိပ်နည်း ထူးခြားချက် တွင် လက်ညှိုး၊ လက်ခလယ်နှင့် ဘယ် ညာလှည့်ခြင်း၊ လုံးဝ နာကျင်မှုမရှိ ခြင်း၊ ဆရာကြီးနှင့် ကုသနေစဉ်အတွင်း မည်သည့် အကြောလိမ်းဆေးမှ မလိမ်း

ရန် ကန့်ကွက်ထားခြင်း။

ဆရာကြီးကိုယ်တိုင် ဖော်စပ်ထား သော လိမ်းဆေးကိုလည်း မတွေ့မမြင် ရခြင်း၊ ပျောက်စေဆရာကြီးလည်း မဟုတ်ခြင်း၊ လက်ထောက် အကြော ပြင်ဆရာ တစ်ဦးသာ ဖြစ်ပါသည်။ အခြားအနိုင်သည် ပညာရှင်များ နှိပ် နည်းနှင့် လုံးဝမတူညီပါ။

ဆရာကြီးက သူ့အား ဧရာဝတီ တိုင်းဒေသကြီး၊ မော်လမြိုင်ကျွန်း၊ မြို့တွင် လူသိများကြောင်း၊ စုံစမ်း နှိပ်ကြောင်းလည်း ပြောပြသွားပါသည်။

ယခုအချိန်တွင်တော့ ဆရာကြီး သည် အသက်ရှင်လျက် ရှိပါက သက်တမ်း (၁၀၀)ကျော်လောက် ပါပြီ။ စာရေးသူပင် အသက်(၇၀)နှစ် ရှိနေပါသည်။ ခြေဆာနေခြင်းသာ ရှိပါ သည်။ လက်ကတော့ လုံးဝ ကောင်း မွန်နေပါသည်။

ဆရာကြီး၏ ပညာအား မိသားစု တွင်းမှ လည်းကောင်း၊ အခြား အမွေ ဆက်ခံမည့် တပည့်များတွင်လည်း ကောင်း ဆက်လက်ထိန်းသိမ်းကောင်း ထိန်းသိမ်းဖွယ် ရှိပါကြောင်း လမ်းညွှန် ရေးသားလိုက်ပါသည်။

/// ဦးစိန်(တိုးချောင်ကြီး) ///

စာတို့လူ... သူ့အား... ပညာရှင်တို့ခင်ဗျား...

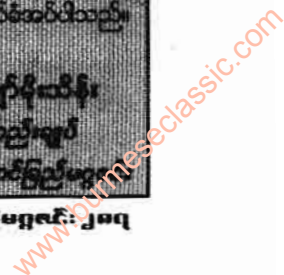
ယခုဆောင်းပါးကို ဖတ်မိပြီး ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ဤဆောင်းပါးရှင်မှာ ရှေးဦး မဂ္ဂဇာယ် ဤအကြောပညာရှင်ကြီးနှင့်တွေ့ကာ ခြေဆာခြင်းမှာ လုံးဝ ပျောက်ကင်း သွားမည်ဟု ယုံကြည်ပါသည်။

ဤဖြစ်ရပ်ကို သင်ခန်းစာယူ၍ ဆရာနှင့်ဆေး (သို့မဟုတ်) ဆရာနှင့်ဆရာ တွေ့ရှိ ဆရာကြီးလုပ်ပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ မိမိတို့ဆေးရုံ ရွက်ပန်းသီး ဆေးပညာရှင် အကြောပညာရှင်ကြီး များအား သိရှိပါက ရေးသားလိမ့်မည် ဖော်ထုတ်ပေးပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...

ဦးကျော်စိုသိန်း
 စာတည်းချုပ်
 နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇာယ်

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလအတွင်း

လတ်လတ်

ရွှင်လန်းကြူ

အောက်တိုဘာလတွင် လာဘ် လာဘာ ရွှင်လန်းစေရန် (မွေးလ)ရာသီ အလိုက် အောက်ပါအတိုင်း ယကြာ ပြုပါ။

● **ပိဿရာသီဇာတိ(မတ်လ ၂၁ရက်မှ ဧပြီလ ၂၀ ရက်အတွင်းမွေးသူ)**
ကံကော်ညွှန်(၁)ညွှန်း၊ အုန်းလက် (၁)ရွက်၊ ဆီးညွှန်(၁)ညွှန်း၊ သောက် တော်ရေ(၂)ရွက်တို့ကို အများပူဇော် သည့်စေတီတွင် သောကြာဂြိုဟ်တိုင် အနီးမှ ကပ်လှူပါ။ ကြာသပတေးနေ့ တွင် လှူဒါန်းရန်ဖြစ်သည်။

● **ပြိဿရာသီဇာတိ(ဧပြီလ ၂၁ ရက်မှ မေလ ၂၀ ရက်အတွင်းမွေးသူ)**
အုန်းညွှန်(၄)ရွက်၊ ကြာပန်း(၄)ပွင့်၊ ရွက်လှ(၄)ညွှန်း၊ ဖယောင်းတိုင်(၁) တိုင်တို့ကို အင်္ဂါနေ့တွင် အများကိုးကွယ် သော စေတီပုထိုး၌ ကြာသပတေး ဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူပါ။

● **မေထုန်ရာသီဇာတိ(မေလ ၂၁ရက် မှ ဇွန်လ ၂၀ရက်အတွင်း မွေးသူ)**
သရက်ညွှန်(၆)ညွှန်း၊ သီဟိုဠ်ညွှန် (၆)ညွှန်း၊ စံပယ်(၆)ပွင့်နှင့် ဆွမ်းထမင်း (၄)ပန်းကန်တို့ကို ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် အများဆည်းကပ်ပူဇော်သည့် စေတီ ပုထိုး၌ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူပါ။

● **ကရကဋ်ရာသီဇာတိ(ဇွန်လ ၂၁ ရက်မှ ဇူလိုင်လ ၂၁ရက်အတွင်း မွေးသူ)**
ဥသျှစ်ညွှန်(၃)ညွှန်း၊ ပိတောက်ညွှန် (၃)ညွှန်း၊ ဇော်စိမ်းပန်း(၃)ညွှန်း၊ ယပ် တောင်(၆)လက်တို့ကို စနေနေ့တွင် လူအများ ပူဇော်သည့် ဘုရားစေတီ၏ အင်္ဂါဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူပါ။

● **သီဟရာသီဇာတိ(ဇူလိုင်လ ၂၂ ရက်မှ ဩဂုတ်လ ၂၁ရက်အတွင်း မွေးဖွားသူ)**
နင်းဆိပ်ပန်း(၅)ပွင့်၊ ခရေပန်း(၅) သို့မဟုတ် ခရေညွှန်(၅)ညွှန်း၊ မေမြို့ ပန်း(၅)ပွင့်နှင့် သောက်တော်ရေ(၃) ရွက်တို့ကို တနင်္ဂနွေနေ့တွင် စေတီပုထိုး တစ်ဆူ၏ စနေထောင့်မှ ကပ်လှူပါ။

● **ကန်ရာသီဇာတိ(ဩဂုတ်လ ၂၂**

ရက်မှ စက်တင်ဘာလ ၂၁ရက် အတွင်း မွေးဖွားသူ)

ပေါက်ပန်းဖြူညွှန်(၇)ညွှန်း၊ သီဟိုဠ် ညွှန်(၇)ညွှန်း၊ စွယ်တော်ညွှန်(၇)ညွှန်း နှင့် ဖယောင်းဆိမ့်(၅)တိုင်တို့ကို တနင်္လာနေ့တွင် စေတီပုထိုးတစ်ဆူ၏ တနင်္လာဂြိုဟ်တိုင်အနီးမှ ထွန်ညှိပူဇော် ပါ။

● **တူရာသီဇာတိ(စက်တင်ဘာလ ၂၂ ရက်မှ အောက်တိုဘာလ ၂၂ရက် အတွင်းမွေးဖွားသူ)**

ပိတောက်(၁၀)ညွှန်း၊ အုန်းလက် (၁၀)ရွက်၊ စွယ်တော်(၁၀)ညွှန်းနှင့် ဆွမ်းတော်ထမင်း (၇)ပန်းကန်တို့ကို အများပူဇော်သည့် ဘုရားစေတီ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်တိုင်၌ သောကြာနေ့တွင် ကပ်လှူပူဇော်ပါ။

● **ဥဒ္ဓါရာသီဇာတိ(အောက်တိုဘာ လ ၂၃ ရက်မှ နိုဝင်ဘာလ ၂၁ ရက်အတွင်း မွေးဖွားသူ)**

စွယ်တော်ညွှန်(၅)ညွှန်း၊ အုန်းလက် (၅)ရွက်၊ အောင်သပြေ(၅)ခက်နှင့် ယပ်တောင်(၁၀)လက်တို့ကို သောကြာ နေ့တွင် လူအများ ပူဇော်သည့် ဘုရား ပုထိုး၌ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူပါ။

● **ဓနုရာသီဇာတိ(နိုဝင်ဘာလ ၂၂ ရက်မှ ဒီဇင်ဘာလ ၂၀ ရက် အတွင်း မွေးဖွားသူ)**

ဩဇာညွှန်(၃)ညွှန်း၊ အောင်သပြေ (၃)ညွှန်း၊ ဥသျှစ်ညွှန်(၃)ညွှန်းနှင့် သောက်တော်ရေ(၅)ရွက်တို့ကို အင်္ဂါ နေ့တွင် ဘုရားစေတီတစ်ဆူ၏ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူပါ။

● **မကာရရာသီဇာတိ(ဒီဇင်ဘာလ ၂၁ ရက်မှ ဇန်နဝါရီလ ၁၉ ရက်အတွင်း မွေးသူ)**

နင်းဆိပ်ပန်း(၆)ပွင့်၊ ကံကော်ညွှန် (၆)ညွှန်း၊ သီဟိုဠ်ညွှန်(၆)ညွှန်းနှင့် ဆိမ့် ဖယောင်းတိုင်(၃)တိုင်တို့ကို တနင်္ဂနွေ နေ့တွင် စေတီပုထိုးတစ်ဆူ၏ စနေ ထောင့်မှ ကပ်လှူပါ။

● **ကံရာသီဇာတိ(ဇန်နဝါရီလ ၂၀ ရက်မှ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၈ရက် အတွင်း မွေးသူ)**

ဥသျှစ်ညွှန်(၈)ညွှန်း၊ ပိတောက်ညွှန် (၈)ညွှန်း၊ ခရေညွှန်(၈)ညွှန်းနှင့် ဆွမ်း ထမင်း(၆)ပန်းကန်တို့ကို ဘုရားစေတီ တစ်ဆူ၏ အင်္ဂါထောင့်မှနေ၍ ကပ်လှူပါ။ စနေနေ့တွင် ကပ်လှူရန်ဖြစ်သည်။

● **မိန်ရာသီဇာတိ(ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၉ ရက်မှ မတ်လ ၂၀ရက်အတွင်း မွေးသူ)**

ခရေညွှန်(၂)ညွှန်း၊ ဩဇာညွှန်(၂) ညွှန်း၊ ငှေညွှန်(၂)ညွှန်းနှင့် ယပ်ထောင့် (၈)ခုတို့ကို လူအများ ပူဇော်သည့် စေတီတစ်ဆူ၏ တနင်္လာဂြိုဟ်တိုင် ကြာသပတေးနေ့၌ ကပ်လှူပါ။

ထိုကဲ့သို့ ကပ်လှူပြီးနောက် ငွေကြေးလာဘ်လာဘများ ဝေဆာ သောကြာပြဿနာ နည်းပါးစေ သောသေဝများအား တိုင်ပင်ဆောင် ဆုတောင်းရန်ဖြစ်သည်။

ထက်မင်းကျော်ဇွာ

www.burmeseclassic.com

နတ်ဂုဏ်တာအပြင်၊ နွယ်ဂုဏ်တာလဲ
ဂိုဏ်းတယ်

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မတ်လထုတ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင်
မောင်လေးကေ (ဘီးလင်း)
၏ နတ်ဂုဏ်မှု ဆောင်းပါး
ကို ဖတ်ရပါသည်။ မြန်မာတို့
နယ်ပယ်တွင် နတ်ဂုဏ်
သည်ဟု ဆိုလျှင် မည်သို့
ခြစ်သည်ကို သိကြပါသည်။
ခြစ်ရသည့်အကြောင်းမှာ
အများအယွင်း တစ်ခုခု
ပြုမိခြင်းနှင့် လိပ်ပြာငယ်
သေးသော (၁၂)နှစ်အောက်
ကလေးများတွင် အများဆုံး
တွေ့ရပါသည်။
ထိုသို့ဖြစ်လာလျှင်
ဆိုင်ရာပိုင်ရာတို့ကို အုန်းပွဲ၊
ထက်ဖက်ပွဲ၊ ဖယောင်းတိုင်၊
အမွှေးတိုင်တို့ဖြင့် ပသ
ဆောင်းပန်လျှင်
ပြန်တွေ့သည်ဟုလည်း
ဆိုရပါသည်။

အများအားဖြင့် နတ်ဂုဏ်
သည်ကို သိကြသော်လည်း
နွယ်ဂုဏ်သည်ကို သိသူ
လည်းပါးပါသည်။

အချို့တာများတွင် သစ်သားဖြူ
သစ်ကို နွယ်တက်နေသော နွယ်ပင်တွင်
လှေကားက တံခါးထိက်သဏ္ဍာန် ဖြစ်
နေပြီး အထိရောက်မှ နွယ်ပင်(၁)တည်း
ဖြစ်သွားကာ နွယ်ပင်(၁)တည်း
နွယ်ဂုဏ်မှုနှင့် ပတ်သက်၍
ကွန်တော်ကိုယ်တွေ့ အချို့ကို ဖော်ပြ
မည်။ ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ ကျွန်တော်
ဘာလခဲခရိုင် အုပ်ချုပ်ရေးမှူး တာဝန်
ထမ်းဆောင်စဉ်က ဘောလခဲ၊ ဖား
ဆောင်၊ မယ်စုံ၊ မယ်ဆည်နမ်၊

မောင်ကဲ
(တံတားရွာ)

နွယ်ဂုဏ်တွေ့တွေ့ ပြောချင်ပြောချင်

ရွာသစ်၊ မော်ချီးမြို့များသည်
ဘောလခဲခရိုင်အတွင်း ပါဝင်သဖြင့်
အဆိုပါမြို့များသို့ တာဝန်အရ မကြာ
မကြာ သွားရပါသည်။
တစ်နေ့တွင် ဖားဆောင်းမှ သံလွင်
မြစ်ကို ဖြတ်၍ မယ်စုံသို့ မော်တော်
ယာဉ်ဖြင့် သွားရာလမ်းတွင် မယ်ဆည်
နမ် မုန်ဆိုင်၌ ခေတ္တနားပါသည်။

နားသည့်ဆိုင်တွင် တပ်မတော်မှ တပ်ခွဲ
မှူး(၁)ဦးနှင့် စစ်သည် အနည်းငယ်ရှိပြီး
ဖြစ်စဉ်ကို မေးကြည့်ရာ ယနေ့
နေ့လယ်တွင် လုံခြုံရေး တာဝန်ကျ
သည့် တပ်ခွဲသည် တောတွင်းလမ်းမှ
မယ်ဆည်နမ်သို့ အလာလမ်းတွင်
ဒုဗိုလ်(၁)ဦးသည် အခင်းသွားမှုကို
အတွက် လမ်းဘေးတောသို့ လိုသွား

ကြောင်း...

ကျန် စစ်သည်များ တောလမ်း၌ပင်
စောင့်ဆိုင်းနေကြောင်း။ အချိန်
အတော်ကြာသည်အထိ ထိုအရာ
ရှိ ပြန်မလာ၍ ရဲဘော်အချို့
တောတွင်း လိုက်ရှာရာ
ရှာမတွေ့တော့ကြောင်း။
တောမှာလည်း အတော်ထူ
ကြောင်း...

ရဲဘော်များ လှည့်ရှာနေပြီဖြစ်ကြောင်း။
တပ်ခွဲမှူးနှင့် ရဲဘော်အချို့မှာ ရွာတွင်း
ဈေးဆိုင်မှ စောင့်ဆိုင်းနေကြောင်း
တွေ့ရပါသည်။ တပ်အမည်ကို ပြောပြ
သော်လည်း မမှတ်မိတော့ပါ။ ရှမ်း/
မြောက်ရို စကလက်အောက်ခံတပ်
ဟူ၍သာ မှတ်မိပါသည်။

ကျွန်တော် မယ်စုံမြို့တွင် (၃)ရက်
လုပ်ငန်းတာဝန်များ ထမ်းဆောင်ပြီး
နောက် မော်တော်ယာဉ်ဖြင့် ဖားဆောင်း
သို့ ပြန်လာရာတွင် မယ်ဆည်နယ်မှ
ဆိုင်တွင် ခေတ္တနားပြီး ဒုဗိုလ်ပျောက်
ဆုံးသည်ကိုစွဲကို မေးရာ ဖြစ်စဉ်ကို
သိရပါသည်။

ဖြစ်စဉ်မှာ ထိုအရာရှိကို နောက်
တစ်နေ့ နံနက်တွင် စတင်ဖြစ်ပွားသည့်
နေရာနှင့် (၇)မိုင်ခန့်ဝေးသော တော
လမ်းတစ်နေရာ၌ တောင်ယာသမားတို့
သတင်းပေးမှုကြောင့် တွေ့ရကြောင်း။
တွေ့သည်အချိန်တွင် ကုန်းကမူ(၁)ခု
ပေါ်တွင် ထိုင်နေပြီး အသိလွတ်ကင်း
နေကြောင်း။ ရဲဘော်များက လှုပ်ရမ်း
မေးမြန်းမှု တဖြည်းဖြည်း အသိပြန်ဝင်
လာကြောင်း...

ထိုနောက် စခန်းချရာ မယ်ဆည်နယ်
သို့ ခေါ်လာပြီး မေးမြန်းရာ ထိုအရာရှိ
က ပြောသည်မှာ မိမိသည် အခင်းသွား
ရန်အတွက် တောတွင်း ဝင်သွားပြီး
နောက် သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင် အောက်

တွင် တံခါးပေါက်ကဲ့သို့ ဖြစ်နေသော
လူတစ်ဦးဝင်နိုင်သည့် နွယ်ကင်းကြီးမှာ
မမြင်ဘူးသဖြင့် ကိုင်ကြည့်ပြီး ထိုနွယ်
ကင်းထဲသို့ ဝင်လိုက်ကြောင်း...

ဝင်ပြီးသည့် အချိန်မှစ၍ အသိလွတ်
ကင်းသွားကြောင်း။ ဆာလောင်ခြင်း။
အိပ်လိုခြင်းမရှိဘဲ လျှောက်လာရာ
မှောင်လာပြီး ပင်ပန်းလာသဖြင့် ကုန်း
ကမူပေါ်တွင် ထိုင်လိုက်ရာ အချိန်
မည်မျှ ကြာသည်မသိ၊ ရဲဘော်များ
လှုပ်ရမ်းမှသာ အသိပြန်ဝင်လာ
ကြောင်း ပြောပြပါသည်။ ထိုအရာရှိ
ပြန်တွေ့ရန်အတွက် ပူဇော်ပသမှုလုပ်
သည်။ မလုပ်သည်ကိုတော့ မသိခဲ့ပါ။

ဒုတိယဖြစ်စဉ်ကို ဖော်ပြပါမည်။
ဘောလခဲမြို့မှ ရွာသစ်မြို့နယ်ခွဲသို့
သွားသော ကားလမ်းဘေးရှိ တောကြီး
မှာ လွန်စွာ ထူထပ်လှပြီး သစ်ပင်ကြီး
များသည် အလွန်မြင့်မားကာ အပင်
များတွင် တွဲလဲကျနေသော နွယ်ပင်
များမှာလည်း ကြသောင်းဝါးအရွယ်မှ
ဝါးပိုးဝါးအရွယ်ထိရှိရာ ဤမျှကြီးသော
နွယ်ပင်ကို မမြင်ဘူးသော ကျွန်တော်
မှာ အံ့ဩရပါသည်။

ရွာသစ်မြို့နယ်ခွဲတွင် တည်ဆောက်
ရေးလုပ်ငန်းများကို ရက်အတန်ကြာ
သည်အထိ လုပ်ရသည်ဖြစ်ရာ

တစ်ရက်တွင် သံလွင်မြစ်ကမ်းဘေး
ဆွတ်ပိုင်တောတွင် ငါးရှာ၊ သစ်ခုတ်
သောမိသားစုမှ အသက်(၂၀)ခန့်
အရွယ်ရှိသော သားငယ်သည် တော
ထဲသို့ သစ်ခုတ်ရန် သွားစဉ် ညနေထိ
ပြန်မလာ၍ မိဘများက သက်ဆိုင်ရာ
သို့ သတင်းပို့ကြပါသည်။

ညအချိန်ရောက်ပြီမို့ ဆွတ်ပိုင်
တောထဲသို့ မည်သူမျှ မသွား
ရဲတော့ပါ။ နောက်တစ်နေ့နံနက်တွင်
ရွာသားများ စုရုံးပြီး တောတွင်းအဖွဲ့
လိုက်ရှာရာ မတွေ့ပါ။ ညနေပိုင်းတွင်
တောထဲ၌ မနေရဲသဖြင့် ရွာသို့ ပြန်
လာပါသည်။

ထိုညက ရွာထဲမှ အသက်အရွယ်
ကြီး၊ အတွေ့အကြုံရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်(၁)
ဦးက ဤလူငယ်သည် ငယ်စဉ်ကတည်း
က ဤတောထဲတွင် ကြီးပြင်းခဲ့သူဖြစ်၍
မိမိရွာသို့ ပြန်မလာတတ်စေ
အကြောင်းမရှိကြောင်း။ အမှားအယွင်း
ရှိ၍သာ ရှာမတွေ့ခြင်း ဖြစ်နိုင်ကြောင်း။
နောက်တစ်နေ့တွင် ကန်တော့
လက်ဖက်ပွဲတံဖြင့် ဆိုင်ရာပိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်
များကို ပသပြီးမှ ရှာကြရန် ပြောပြ
ပြောသည်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ကြ
သည်။

တင်မြောက်ပသပြီးနောက် လူငယ်
သွားသည့်လမ်းအတိုင်း တောထဲ
ဝင်ရောက်ရှာဖွေရာ ခရီးအတော်သွား
မိလျှင် ပျောက်ဆုံးသည့်လူငယ်
သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်အောက်တွင် ထိုင်
လျက် တွေ့ရပါသည်။

ရွာသားများက မေးမြန်းပြောဆို
ပြုသော်လည်း လူငယ်က မည်သို့
ပြန်မပြောပါ။ ကြည့်ရုံကြည့်ပြီး အသိ
လွတ်ကင်းနေပါသည်။

ရွာသားအချို့က လူငယ်ကို ထူ
ရမ်းခြင်း၊ မချီခြင်းများ ပြုမှ ပြန်လာ

အောင်သပြေပန်းတွေနဲ့

ထက်တမ်းလို ကြိုညှုတ်တိုင်

မျိုးတင်
(ညောင်လေးပင်)

Handwritten signature

ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် အမိဌာန်
စခန်းဝင်နေကြတာပါ။ (နေရာကတော့
ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ ဒိုက်ဦးမြို့နယ်၊
ဘုရားငုတ္တိ(ယခု အောင်ချမ်းသာ)
ရွာပါ။ ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်ဝန်းကျင်
လောက်ကပေါ့။

ဘုရားငုတ္တိရွာက ဆရာတော်ကြီး
ဟာ ရှေးဟောင်း သမိုင်းနောက်ခံရှိတဲ့
ဘုရားငုတ္တိကြီးတစ်ဆူကို အမိဌာန်

မြောက် တည်ထားကိုးကွယ်နေချိန်ပါ။
ဒီဘုရားငုတ္တိကြီးဟာ ရှေးနှစ်ပေါင်း
များစွာကတည်းက တည်ရှိနေခဲ့တာပါ။
ရှစ်မြှောင့်အုတ်ခုံကြီး တစ်ခုပေါ်မှာ
ဘုရားပျိုကြီးကို စေတီဝယ်လေး
ပေါက်ထားတာ ကြာခဲ့ပြီ။

ဒီဘုရားကြီးကို အသစ်မွမ်းမံတည်
ထားဖို့ကြိုးစားခဲ့သူတွေ သိမိသမျှ
(၄)ဆက်လောက် ကိစ္စတွေများ။

မရလနိုင်သေးတွေ ဖြစ်ကုန်ခဲ့ကြပါ
တယ်။ အစောင့်အရှောက်တွေ များ
ပြား ပဋ္ဌာန်းဆက်ကြီးမားတဲ့ စေတီ
တော်ကြီးလို့ ယူဆပါတယ်။

ပေါင်လုံးလောက်ရှိတဲ့ မြွေကြီးတွေ
ကို ရွာသားတွေ မျက်မြင်ဒိဋ္ဌ တွေကြ
ရလို့ တော်ရုံလူ ဘုရားမဓိပုဏ်ထံကို
မလာ မသွားခဲ့ကြပါဘူး။

ဒီအခြေအနေမျိုးမှာ မိတ္တီလာခရိုင်၊
မလှိုင်မြို့နယ်၊ ရွှေပေါ်ကျွန်းရွာ
စေတီဝင် ကျောင်းတော်ကြီးမှာ
သီတင်းသုံးတော်မူတဲ့ ကျေးဇူးခွင့်

ဇေယျသိဒ္ဓိဓမ္မဉာဏိက ရွှေပေါ်ကျွန်း ဆရာတော်ကြီးနဲ့ ဆက်သွယ်မိကြ ပါတယ်။

ဘုရားငုတ္တိရွာ ဦးပညာဝံသဆရာ တော်ကြီးဟာ ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော် ကြီးရဲ့ ဓာတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ လမ်းညွှန်မှု များကို ခံယူပြီး အနီးကပ်ကြီးကြပ်ကာ ဘုရားကြီးကို တည်ထားခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် အဓိဋ္ဌာန် ဝင်နေချိန်ဟာ စေတီတော်ရဲ့ရှစ်မြှောင် ပန်းတည်ခုံကြီးပေါ်မှာ ပစ္စယံ(၄)ဆင့် အပိုင်းကြီး (၄)ပိုင်းပတ်လို့ ပြီးစီးခါစ ဆိုပါတော့ ကျွန်တော်တို့ဟာ ဇာတိ ညောင်လေးပင်မြို့ ရောက်လာကြပြီး ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ခြေတော်ရင်းမှာ (၇)ရက် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ကြတာပါ။

သွေးသားလွတ်စားကြာ ရှစ်ပါးသီလ ခံယူဆောက်တည်ကြနဲ့ ကျွန်တော်ရော မိတ်ဆွေကြီးကိုသူရပါ တက်တက် ကြွကြွနဲ့ အဓိဋ္ဌာန်မြောက် စိတ်အကြံ ပေါက်ဖို့ ကြိုးစားနေကြတာ (၅)ရက် တောင် ရှိလာပါပြီ။

ကျွန်တော်က မေတ္တာကျင့်စဉ်နဲ့ ဂုဏ်တော်ပုတီး ပွားစီးနေသလို ကိုယ့်ရ ကလဲ သူ နှစ်သက်သလို အဓိဋ္ဌာန်တွေ ဝင်နေခဲ့ကြတာပါ။ အဲဒီညက လဆုတ် ရက် ညဉ့်သန်းခေါင်ယံအထိ ကျွန်တော် တို့နှစ်ယောက်သား ဘုရားကြီးရဲ့ပစ္စယံ ဒုတိယအပိုင်းကြီးပေါ်မှာ ထိုင်လိုက် လမ်းလျှောက်(စကြာသွား)လိုက်နဲ့ မေတ္တ သုတ်တော်ကို ရွတ်တဲ့အခါ ရွတ်ဆို တယ်။ ဂုဏ်တော်ပုတီး စိပ်တဲ့အခါ စိပ်ခဲ့တယ်။

ဘုရားငုတ္တိရွာကလေးဟာ အိမ်ခြေ (၈၀)လောက်သာရှိတဲ့ အနောက်ရိုးမ တောင်ခြေ ရွာကလေးဖြစ်လို့ တိတ် ဆိတ်ငြိမ်းချမ်းလှပါတယ်။

ဘုရားပရိဂုဏ်ထဲမှာ ကံ့ကော်ပန်း

တွေ ပွေးနေအောင်ပွင့်တဲ့ တပေါင်းလ ခာသီဇို့ ကုန်းတော်တစ်ခုလုံး ဆွတ်ပျံ မွှေးကြိုင်နေပါတယ်။

ကံ့ကော်ပန်းတွေဟာ ခက်ဖျားစုံ ရှိတဲ့ အကိုင်းဖျားပေါ်မှာ အခိုင်လိုက် အဆုပ်လိုက် ပင်လုံးကျွတ်အောင် လှနေတာပါ။ ရာသီအလိုက် လိုက်ဖက် တင့်မော့စွာ အလှဆင်ထားတာဆို ကံ့ကော်ဝတ်မှုန်တွေ ဖြန့်ခင်းပြီး သဘာဝတရားက စေတီတော်ကြီးကို ပူဇော်နေသယောင်ပါပဲ။

ကျွန်တော်ဟာ သတ်မှတ်ထားတဲ့ ပုတီးပတ်ရေစေ့ပြီဆို မေတ္တာပို့ရင်း စေတီတော်ကြီးရဲ့ ပစ္စယံအပိုင်း အုတ်ခုံကြီးပေါ်မှာ ခါတိုင်းနေတွေလို လက်ယာရစ် လှည့်ပတ်လျှောက်လှမ်း နေခဲ့ပါတယ်။ ဒီမှာတင် ပြဿနာက စခဲ့တာလေ။

ကျွန်တော် လျှောက်လှမ်းလိုက်တဲ့ ခြေလှမ်းတိုင်းမှာ နရီစည်းကိုက်ထား သလိုမျိုး အသံတွေ ထွက်လာတယ်။ စည်ကြီးတစ်ခုပေါ်မှာ လမ်းလျှောက် နေတာမျိုးပါ။ တဒိန်ဒိန် အသံတွေ ဟာ မြည်ဟိန်းနေတယ်။

ခြေသံကို ဖွဖွကလေးနင်းရင် အသံ က ခပ်တိုးတိုး ညင်ညင်သာသာထွက် တယ်။ ခပ်သွက်သွက်ကလေးလျှောက် ရင် အသံက ခပ်မြန်မြန်ထွက်တယ်။ ခြေနှင်းသံပြင်းရင်တော့ အသံထွက် က မြည်ဟိန်းပြင်းဆန်တယ်။

ခက်ပြီ၊ လျှောက်နေတာက ဘုရား ကြီးရဲ့ အုတ်ခုံကြီးပေါ်မှာ ဘာလို့များ စည်သံလို မြည်ဟည်းသံတွေ ထွက်နေ ပါလိမ့်။ ကျွန်တော်ဟာ ညဉ့်နက်ပိုင်း ကာလ အေးမြတဲ့ လေပြည့်ညင်းနဲ့ အတူ နာညွှန်ကို ချူတတ်တဲ့ ကံ့ကော် ရနံ့သင်းတွေကိုတောင် မခံစားနိုင်၊ သတိမရနိုင်တော့ဘဲ ချွေးတွေ စို့ထွက်

လာတယ်။

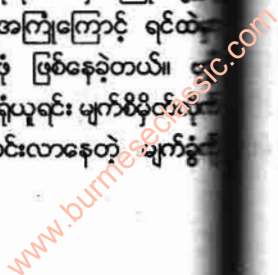
ရိုးရိုးသားသား ပြောရရင်တော့ ကြောက်ချွေးတွေ ထွက်လာတာပါ။ မိတ်ဆွေကြီး ကိုသူရကတော့ အေးအေးဆေးဆေးပါပဲ။ မတုန်မလှုပ် ကျောက်ရုပ်ကြီးတစ်ရုပ်လို တရား ဘာဝနာ ရှုပွားနေပါတယ်။ ကျွန်တော် ကတော့ စကြာဆက်မလျှောက်ခဲ့တာ ဘူး။ မိတ်ဆွေကြီးကိုလဲ ပြောလို့ မဖြစ် ပြန်ဘူး။

သူ့အဓိဋ္ဌာန်လုပ်ငန်းကို နှောင့်ယှက် သလို ဖြစ်မှာမို့ စေတီတော်မြတ်ကြီးကို ရိုသေစွာ ဦးချာန်တော့လိုက်ပြီး အမှု အတန်း ပေးဝေကာ ထိုညည့်တာ အဓိဋ္ဌာန်ကို နိဂုံးချုပ်ခဲ့ပါတယ်။

* * *

ကျွန်တော် ထိုအဓိဋ္ဌာန်ဝင်နေစဉ်မှာ တည်ဆိုဖို့ ဓာတ်နန်းသော့ကို ဆရာ တော်ကြီးက ပေးထားပါတယ်။ စေတီ တော်ကြီးရဲ့ တစ်နေရာမှာ ဓာတ်နန်း ဆောင် အုတ်တိုက်ကလေး ရှိပါတယ်။ အဘဘိုးဘိုးအောင်နဲ့ စကြာမင်း ရုပ်တုနှစ်ခုကတစ်တွဲ၊ အဘဘိုးမင်း ခေါင်နဲ့ ရက္ခန်းစင်တောင် ဆရာတော် ကြီး ရုပ်တုကတစ်တွဲ မြတ်စွာဘုရား ရှင်ကိုရံပြီး မတ်တတ်ရပ်အနေအထား စီမံထုလုပ်ထားပါတယ်။

ကျွန်တော် ဓာတ်နန်းထဲကို ခြံ ရောက်ပြီး ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ် ကြီးကို ပူဇော်ကန်တော့ပါတယ်။ သင် ဆိုင်ရာ ဘိုးတော်ကြီးများကိုလဲ ရိုသေ ဝါရဝပြုပြီး အိပ်ရာဝင်လိုက်ပါတယ်။ အချိန်ကာလက ညဉ့်(၁)ချက် တီးနေပြီ။ ဘုရားပေါ်မှာ ကြုံတွေ့ခဲ့ တဲ့ အတွေ့အကြုံကြောင့် ရင်ထဲနဲ့ တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ဖြစ်နေခဲ့တယ်။ နေ နုသတိအာရုံယူရင်း မျက်စိမှိတ်ယှက် ပါပြီ။ မှေးစင်းလာနေတဲ့ မျက်ခွံ

ပိတ်လိုက်လို့ မကြာခင်မှာဘဲ အိပ်ပျော် သလိုလို ဖြစ်သွားခဲ့ပါတယ်။

မေးခနဲ ဖြစ်သွားတုန်းမှာ အမျိုး သမီးတစ်သိုက်ဟာ ဓာတ်နန်းထဲကို အချိန်မဲ့ အခါမဲ့ကြီး ဝင်လာကြတာကို တွေ့ရပါတယ်။ ဝတ်ကောင်းစားလှ တွေဝတ်လို့ ရှေးခေတ် နန်းတွင်းယျိုဖြူ တွေ ဟန်ပန်မျိုးပါ။ မွှေးပျံ့သင်းကြိုင် တဲ့ ကိုယ်ရနံ့သင်းတွေနဲ့အတူ သူတို့ ပန်ဆင်ထားတဲ့ ကံ့ကော်ပန်းတွေရဲ့ ရနံ့ဟာ ရီဝေယစ်မှူးအောင် နှာဝကို ကလူကူ့စယ်ကြပါလေရော။

ဟောဗျာ အချိန်မတော် ညကြီး မင်းကြီး ဒီညမှ ထူးထူးခြားခြား ဘာများလာလုပ်ကြပါလိမ့်။ သူတို့တွေ ဘုရားရှင်ကို အသံသာသာနဲ့ ရှိခိုး ပူဇော်ကြတယ်။ မေတ္တာတွေပို့နေတဲ့ အသံဟာ ကြည်နူးဖွယ်ပါ။

သူတို့ ဘုရားဝတ်ပြုပြီးတော့ ပြန် ထွက်သွားခဲ့ကြပါတယ်။ မိန်းမပျို နှစ်ယောက်ကတော့ ကျန်နေခဲ့တယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော့်အိပ်ရာဘေး တစ်ဖက်တစ်ချက်ဆီမှာ ဝင်ထိုင်လိုက် တယ်။

'မောင်တော်ကလဲ အအိပ်ပျော်တာ ထမ်းပါဦး။ ဧည့်သည်တွေကို စကားပြော ဦးမှပေါ့'

လို့ ပြောပါတော့တယ်။

ကျွန်တော်ဟာ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိ အောင် ဖြစ်သွားတယ်။ အာရုံအသိထဲ မှာတော့ သူတို့တစ်တွေဟာ ပရ လောကသားတွေပဲလို့ သိလိုက်တယ်။

ဒါကြောင့်လဲ မျက်စိကို တင်းတင်း မိုတ်ပြီး အိပ်စက်ဖို့ ကြိုးစားနေမိတယ်။ မရပါဘူးလေ။ သူတို့နှစ်ယောက်က ကျွန်တော့်ကို အတင်းပဲ ချိုင်းကမပြီး ဆွဲထုဖို့ ကြိုးစားနေကြပြီ။

ရှက်ရှက်နဲ့ဝန်ခံရရင် သူတို့ရဲ့ နူးညံ့

တဲ့ အတွေ့အထိဟာ "ဖဿပစ္စယာ ဝေဒနာ" ဆိုတဲ့အတိုင်း ကျွန်တော့်ကို တုန်လှုပ်ချောက်ချားအောင် ခံစားမှု ဝေဒနာတွေ ပေးနေကြတယ်။

မတွေ့ဘူး။ မမြင်ဘူးလောက် အောင် ချောမောလှပတဲ့ နတ်သမီး တစ်ပိုင်းလို ဖြစ်နေတဲ့ အလှပိုင်ရှင်တို့ရဲ့ ကွန်ရက်ဟာ ရုန်းထွက်ဖို့ ကျွန်တော့်လို ပုထုဇဉ်အတွက် ခက်ခဲလှပါတယ်။

'ဘုရား...ဘုရား ဒါတွေဟာ သိုက်နန်းရှင် ဆွေ ဝါကို ဖျက်ဆီးဖို့ လိပ်ပြာနတ်ဖို့ လာကြတာ ဖြစ်မယ်။ ဝါ သတိရှိနေမှပယ်' ကျွန်တော်ဟာ သတိဦးစီးမှု ရှိလာ တာနဲ့အမျှ အာရုံကို တည့်မတ်လို့ရ လာတယ်။ မျက်စိကိုမှိတ်ထားရင်း "အရဟံ အရဟံ အရဟံ" လို့ ကိလေသာရန်တေးမှ ကင်းဝေးတော်မူ တဲ့ မြတ်စွာဘုရားရှင်ကို စိတ်ညွတ်ပြီး အာရုံယူလိုက်ပါတယ်။

လေ့ကျင့်ပွားများထားတဲ့ အရဟံ ဂုဏ်တော်ကြီးရဲ့ တန်ခိုးတော်က တုန်ခါင်းမရအောင် အစွမ်းထက်လှပါ တယ်။ ကျွန်တော်ရဲ့ လှိုင်းကြက်ခွပ် သလို မငြိမ်သက်တဲ့ ဘဝင်စိတ်ဟာ တည်ငြိမ်စ ပြုလာပါတယ်။

'ဪ...ခက်လိုက်ပါပီ မောင်တော်ရယ် ဧည့်သည်က တွေ့ချင်လို့ လာတာကိုတောင် လက်မခံနိုင်ဘဲ အဋ္ဌ အရဟံဂုဏ်တော် ပွားပြီး သူတော်ကောင်းကြီး လုပ်နေပြီပဲ

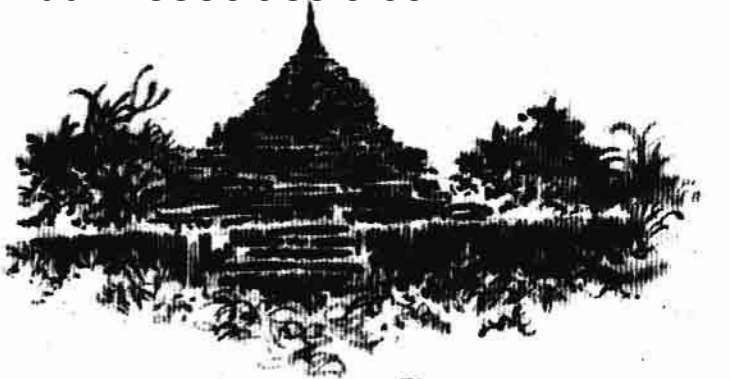
ပြီ' လို့ အမျိုးသမီးချောကလေးတစ် ယောက်က ညတုတု ခရာတာတာ အသံကလေးနဲ့ ပြောနေပါတယ်။

ကျွန်တော်ဟာ တည်ငြိမ်အား ကောင်းလာတဲ့ စိတ်အစဉ်ကို စုစည်း လိုက်ပါတယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော် တစ်စုံတစ်ခုကို သတိရပြီး ရုတ်တရက် ကောက်ကာငင်ကာ ထထိုင်လိုက် တယ်။ အနီးမှာရှိတဲ့ ဂက်(စ်)မီးခြစ်ကို ခြစ်လိုက်တယ်။

မီးတောက်တွေ ထွက်လာပြီး ဖယောင်းတိုင်ကို မီးညှိလိုက်တော့ ဓာတ်နန်းတစ်ခုလုံး လင်းထိန်သွား တာပေါ့။ အိပ်မက်လိုလို တကယ်လိုလို မြင်နေရတဲ့ သိုက်နန်းရှင် ယျိုဖြူနှစ် ယောက်လဲ ဘယ်ကိုရောက်သွားတယ် မသိရတော့ဘူး။ ရင်ထဲမှာ ပေါ့ပါးသွား တယ်။

ပြီးတော့ ကျေးဇူးရှင် ရွှေပေါ်ကျွန်း ဆရာတော်ကြီးကိုလဲ တမ်းတ သတိရ မိသွားလို့ "ဆရာတော်ကြီး တပည့် တော်ကို ကယ်တင်စောင့်ရှောက် တော်မူပါဘုရား" လို့လဲ တိုင်တန်း လိုက်ပါတယ်။

ကျွန်တော်ဟာ ရင်သိမ့်တုန် ခုန်လှုပ် နေဆဲပါ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် ဆောက်တည်ရာ ရလိုက်ပြီမို့ မျက်နှာ သစ် ဘုရားကို ဆီမီးတိုင်နဲ့ နေချမ်း

များ ကပ်လှူပြီး ကန်တော့လိုက်ပါတယ်။

ဓာတ်နန်းထဲမှာ ကျွန်တော် ဆက်လက်အိပ်စက်ဖို့ မသင့်တော်တော့ဘူးလို့လဲ ဆင်ခြင်မိပါတယ်။

အဲဒါကြောင့်လဲ ကျေးဇူးရှင် ဘုရားငုတ္တို ဦးပညာဝံသဆရာတော်ကြီး သီတင်းသုံးတော်မူရာ သစ်သားဆောင်ကျောင်းတော်ကြီးပေါ်ကို တက်ပြီး အိပ်စက်ခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီတော့မှပဲ အနှောင့်အယှက်ကင်းကင်းနဲ့ ချမ်းသာစွာ နှစ်နှစ် ခြိုက်ခြိုက် အိပ်စက်ခွင့် ရခဲ့ပါတော့တယ်။

ကျွန်တော် ကျောင်းကြီးပေါ်ကို တက်လာတဲ့အချိန်က ညဉ့်(၂)ချက်တီးနေပြီ။ အဲဒီအထိ ဘုရားငုတ္တိုကြီးပေါ်မှာ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ ကိုသူရ တစ်ကိုယ်တော် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်လျက် ရှိနေခဲ့ပါတယ်။

* * *

နောက်တစ်နေ့ အိပ်ရာကထဲ အရုတ်ဆွမ်း စားပြီးချိန်မှာတော့ ကျွန်တော်ဟာ မအောင့်နိုင်တော့တာကြောင့် ဘုရားငုတ္တိုကျောင်း ဦးပညာဝံသဆရာတော်ကြီးကို အဖြစ်စုံကို လျှောက်ထားခဲ့ပါတယ်။

ဆရာတော်ကြီးက သေသေချာချာ နားထောင်တော်မူပြီး...

'အိမ်... အကာကြီးလို ကြံရာတဲ့လူတွေ ဒီဘုရားမှာ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်တဲ့အခါမှာ ရှိတတ်ကြပါတယ်။ အဓိဋ္ဌာန်ရက်အောင်ဖို့ နီးလာလေလေ အနှောင့်အယှက်တွေက များလေလေ ဖြစ်တတ်ကြတယ်။ အကာကြီးတို့ ဒီတောင်ဆွေကို ကျော်ကြရာမှာပဲလေ။ အခု ဘယ်နှရက် ကျန်သေးလဲ'

'(၂)ရက်ပဲ ကျန်ပါတော့တယ် ဘုရား'

'အေးလေ ဆက်ပြီးကြိုးစားပါ။ အကာကြီးစိတ်ထဲက စနိုးစနောင့် ဖြစ်နေရင်တော့ ဓာတ်နန်းထဲမှာ မအိပ်ဘဲ ကျောင်းကြီးပေါ်မှာ ပြန်အိပ်ပေါ့' ဆရာတော်ကြီးရဲ့ စကားတော်ကြောင့် ကျွန်တော် တော်တော်ပျော်သွားပါတယ်။ နောက်တစ်ညမှာ ဓာတ်နန်းထဲမှာအိပ်ဖို့ ကျွန်တော် ဝန်လေးမိတာ အမှန်ပါပဲ။ ဆရာတော်ကြီးက ဆက်ပြီး မိန့်တော်မူနေပါတယ်။

'ဓာတ်နန်းဆိုတာ သူတို့တစ်တွေ(ဖုလောကသာများကို ဆိုလိုပါသည်။) ဝင်ထွက်ဖို့ ခွင့်ပြုထားတဲ့ နေရာမျိုးဆိုတော့ အချိန်မရွေး ရောက်လာနိုင်ကြတယ်။

သစ္စာအဓိဋ္ဌာန် ကျွန်ုပ်တို့လို အဖြစ်ဆိုးတိုးသွားတဲ့ ဂန္ဓာရိယာတွေ ဘုန်းကြီးကြံတွေမှတော့ များလှပြီ။ ကိုယ့်ဘက်က သက်ရှိပစ္စေ သီလထိန်း သမာဓိကို ဖယ်ဖယ် ယိုင်ပါစေနဲ့'

'တင်ပါ့ဘုရား တပည့်တော် သတိရှိရှိ ကြိုးစားအားထုတ်ပါ့မယ်'

ကျွန်တော်က ကျွန်တော့်အတွေ့အကြုံတွေကို လျှောက်ထားနေစဉ်မှာ ကိုသူရလဲ ရှိနေပါတယ်။ သူကတော့ တွေ့တွေ့ထူးထူး မလျှောက်ထားခဲ့ပါဘူး။ ကျွန်တော်ဟာ သူ့ကိုတော်တော်

ပဲ လေးစားအားကျမိပါတယ်။ ဒီလူနယ် ဘာမှ အခက်အခဲမရှိဘူး။ အဓိဋ္ဌာန်ကို ရဲရဲဝံ့ဝံ့နဲ့ စနစ်တကျ လုပ်နေနိုင်တယ်ဆိုပြီး စိတ်ထဲက ကြိုတ်ပြီး ချီးကျူးနေမိပါတယ်။

ကျွန်တော်က ညဉ့်နက်တုန်းက စကြံလျှောက်ရာမှာ ဘုရားပစ္စယ အတိုခုံကြီးဟာ စည်ကြီးလိုဖြစ်ပြီး အသံတွေ မြည်နေကြောင်း ဆရာတော်ကြီးကို လျှောက်ထားရင်းက ကိုသူရ ကိုပါ မေးမြန်းကြည့်ခဲ့ပါတယ်။

'ကိုသူရယ် ဖော်ကြီးရဲ့ ပစ္စယပေါ်မှာ စကြံလျှောက်တဲ့အခါ စည်သံကြီး မြည်သလို အသံတွေ မကြာရဘူးလား' လို့ မေးကြည့်တာပါ။

'အင်... ကြားရတယ်လေ ကြားရတယ်ဗျာ ဒါဟာ သူ့သဘာဝအတိုင်း ကြားရတယ်လေ။ ကြားတာကို ကြားတယ်လို့ သဘောထားပြီး ကျွန်တော်တော့ ကိုယ်လုပ်စရာရှိတာ လုပ်နေလိုက်တာပါ။' ကိုသူရက ပြောပါသေးတယ်။

'သူတို့ကို မိတ်ဆွေဖွဲ့ မေတ္တာပို့ပေါ့။ အကျွမ်းတဝင် ချစ်ခင်နေကြရင် ဘာပြဿနာမှ မရှိဘူး။ အားလုံး အဆင်ပြေပါတယ်ဗျာ။ များများသာ မေတ္တာပို့လွှတ်ပါ'

လို့ အကြံပြုနေခဲ့တယ်။ ဆက်ပြီး... 'ကျွန်တော်တို့ အားလုံးဟာ သံသရာခရီး သည်တွေပဲ။ သူတို့နဲ့တွေ့လို့ သူတို့က ခေါင်းပြောရင် အဆင်ပြေပြေ ပြန်ဆက်ဆံလိုက်ပေါ့။ အလိုက်အထိုက်နေရင် အဆင်ပြေပြီး ကိုယ့်လုပ်ငန်း ထိရောက်တာပေါ့။ ဟုတ်ဘူးလား' လို့လဲ ရှင်းပြပါတယ်။

ကျွန်တော်ကတော့ ကိုသူရရဲ့ သမာဓိစွမ်းအားကို အထူးပဲ လေးစားသွားမိပါတယ်။

* * *

ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်သား အဓိဋ္ဌာန်ပြီးမြောက်လို့ ဦးပညာဝံသ ဆရာတော်(နောင်သော် အသျှင် သုဝဏ္ဏသိဒ္ဓိအောင်ချမ်းသာ ဆရာတော်ကြီးရယ်လို့ ထင်ရှားခဲ့တဲ့ ဆရာတော်ကြီးကို) ရိုသေစွာ ကန်တော့ နှုတ်ဆက်ခဲ့ကြပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ အဆင်ပြေ ချောမောစွာ အဓိဋ္ဌာန်အောင်ခဲ့လို့ ဝမ်းသာနေမိပါတယ်။

ကိုသူရ ဆရာတော်ကြီးကို နှုတ်ဆက်ကန်တော့ရင်း လျှောက်ထားခဲ့တဲ့ စကားတွေကတော့ ကျွန်တော်အတွက် အနည်းငယ် ထူးဆန်းနေသလို ခံစားရပါတယ်။

ကိုသူရ လျှောက်ထားပုံက... 'ဆရာတော်ဘုရား တပည့်တော်တို့ ညက အဓိဋ္ဌာန်ပြီးမြောက်ကြပါတယ်။ ညက တပည့်တော် အိပ်မက်ထူးတစ်ခုကို မြင်မက်ပါတယ်ဘုရား'

'အိမ်း... လျှောက်စမ်းပါဦးဗျာ' ဆရာတော်ကြီးက "အိမ်း" လို့ အာလုတ်သံပြုပြီးမှ လျှောက်ထားဖို့ စကားလမ်းကြောင်း ပေးလိုက်ပါတယ်။ ကျွန်တော်လဲ ကိုသူရ ပြောမယ့်စကားကို နားစွင့်ထောင်နေမိတာပေါ့။

'အိပ်မက်ထဲမှာ တပည့်တော်ကို ဒီဘုရားငုတ္တို (အောင်ချမ်းသာစေတီတော်)မြတ်ကြီးရဲ့ အဝင်မှခံဦးကနေ ပရိသတ်တွေ ကြိုဆိုနေကြတယ်ဘုရား၊ လမ်းဘေးဝဲယာနှစ်ဖက်မှာ သာသနာ့အလံတွေစိုက်၊ အိုးစည်ပုံမောင်းတွေနဲ့ အားရပါးရကြီးပါပဲ။

ဒီပရိသတ်ဟာ တော်တော်တော့ ထူးဆန်းတယ်။ ရှေ့ခေတ် နန်းဝတ် နန်းစားတွေနဲ့ မင်းညီမင်းသား၊ အပျိုတော်တွေ စုံလို့ပါပဲ။ အသက်ကြီးကြီး

အဘိုးအိုကြီးကတော့ တောင်ဝေးကို ထောက်ရင်း လည်ပင်းမှာလဲ ပုတီးကြီး ဆွဲလို့ ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်နဲ့ တပည့်တော်ကို စေ့စေ့စပ်စပ် ကြည့်နေပါတယ် ဘုရား။

အဘိုးကြီးက ဝတ်ဖြူစင်ကြယ် ဝတ်ထားပါတယ်။ ကြိုဆိုသူတွေရဲ့ လက်ထဲမှာတော့ အောင်သပြေပန်း ကလေးတွေ ကိုယ်စီကိုင်လို့ သပြေပန်းနဲ့ လက်ကမ်း ကြိုနေကြတာပါဘုရား။ တပည့်တော်လဲ သူတို့ကို ကြည့်ရင်း အပျော်တွေ ကူးစက်နေမိတယ် ဘုရား။

ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ သူတို့ အားလုံးဟာ တပည့်တော်ကို နွေးနွေး ထွေးထွေးနဲ့ ချစ်ခင်ကြပုံရလို့ပါပဲ ဘုရား'

ဒီလို လျှောက်ထားနေတုန်းမှာ ကိုသူရက တက်ကြွရွှင်မြူးနေပေမယ့် ဆရာတော်ကြီးရဲ့ မျက်နှာတော်ကတော့ မူလကြည်လင်မှုက ညှိုးရောင်သန်းသလို ဖြစ်သွားတယ်လို့ ကျွန်တော် ခံစားလိုက်မိပါတယ် ဆရာတော်ကြီးက...

'ဒါထက် ဒကာကြီးက သူတို့ပေးတဲ့ သပြေပန်းတွေကို ကိုယ့်ထိလက် ရောက် လက်ခံခဲ့သလား၊ ဒါမှမဟုတ်

လက်မခံသေးခင်မှာ အိပ်မက်က နိုးသွားသလား၊ ဒါကို ကွဲကွဲပြားပြား လျှောက်ပါဦးလေ'

'ဟာ လက်ခံတာပေါ့ ဘုရား၊ သူတို့ထဲက မိန်းမချောကလေးတစ်ယောက် အကြီးအကဲလိုထင်ရတဲ့ မိန်းမပျိုက သပြေပန်းတွေ တင်ပကတည်း နှင်းဆီပန်းတွေနဲ့ ကိုထားတဲ့ ပန်းကုံးကို တပည့်တော်ရဲ့ လည်ပင်းမှာကို လာစွပ်တော့တာဘုရား၊ အဲဒီလိုစွပ်ပြီး သူတို့က အော်လိုက်ကြပါသေးတယ်။ ဘာတဲ့ "ဖိတ်ပေ အောင်ပြီ အောင်ပြီ" လို့ အော်ကြပါလေရာ။

တပည့်တော်လဲ အိပ်ရာကနိုးတော့ ပိုအဓိဋ္ဌာန် ကောင်းကောင်းအောင်တာမို့ အားလုံးက ကောင်းချီးပေး၊ ဂုဏ်ပြုကြတာ လို့ တွေ့မိပါတယ် ဘုရား'

အောင်ချမ်းသာ ဆရာတော်ကြီးက နှုတ်ဆိုတဲ့ ငြိမ်သက်တော်မှုနေပါတယ်။ ဘာမှတော့ ထွေထွေထူးထူး မှတ်ချက် စကား မမိန့်ကြားခဲ့ပါဘူး။

ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ခရီးဆောင်အိတ်ကို ကိုယ်စီလွယ်ရင်း ညောင်လေးပင်ကို ပြန်ခဲ့ကြပါတယ်။

မြို့ကိုရောက်ပြီး တစ်ပတ်လောက် အကြာမှာတော့ ကျွန်တော်ဟာ အံ့ဩတုန်လှုပ်ဖွယ်ကောင်းတဲ့ သတင်းစကားတစ်ခုကို ကြားရပါတယ်။

ကိုသူရတစ်ယောက် မမျှော်လင့်ဘဲ ကွယ်လွန်အနိစ္စ ရောက်သွားပြီဆိုတဲ့ စကားပါပဲ။

ကျွန်တော်လို့ပဲ မိတ်ဆွေများအားလုံး အံ့ဩခဲ့ကြတာပါ။

'မနေ့က အကောင်းကြီးပါပဲ။ သွားရင်းလာရင်းက ဘာဖြစ်လို့ သေရမှာလဲ ဟုတ်မှ ဟုတ်ရဲ့လားဗျာ'

စသည်ဖြင့် မယုံမရဲ စူးစမ်းလေ့လာကြတဲ့ အထိပါပဲ။

ကိုသူရရဲ့ ဇနီးသည် ဒေါ်မေနှင်းရီ နုဗ္ဗရာဇာဓိဋ္ဌာန်မြတ်စွာရင်း ၂၉၅

မှာ သမီးလေးတစ်ယောက်၊ သားလေး တစ်ယောက် ကျန်ရစ်ခဲ့ပါတယ်။ သူ့ရဲ့ ဇနီးသည် ပြောပြချက်အရ ည ဘုရား ရှိခိုးချိန်အထိ အကောင်းပကတိ။ ညဉ့်နက်ပိုင်းအထိ အိပ်ရာမဝင်ဘဲ တရားရှုပွားနေတာမို့ ဇနီးသည်က တစ်ဖုထူးနေတဲ့ လင်တော်မောင်ကို နေကောင်းရဲ့လားလို့ မေးခဲ့ပါသတဲ့။

'ကောင်းပါတယ်ကွယ် ငါ ဆီထွက်ဖို့ ရှိနေတယ်။ သူတို့က ငါ့ကို သပြေပန်းတွေနဲ့ ကြိုဆိုဖို့ ပြင်ဆင်နေကြတယ်။ ငါကလဲ လာမယ်လို့ ကတိစကား ပေးထားခဲ့တယ်' လို့ ပြောပြီး သူ့ဇနီးကို... 'မေရီတို့ အိပ်တော့ ငါလဲ အိပ်ရေး ဝအောင် အိပ်လိုက်ဦးမယ်' လို့ ပြောပြီး အိပ်တာပါပဲ။ မနက်ကျ တော့ အိပ်ရာထဲမှာ အသက်ပျောက် နေခဲ့တာပါ။ ကျွန်မလဲ ဘယ်လိုမှ

စဉ်းစားလို့မရတော့ပါဘူးရှင်လို့ ပြောပြ ရှာပါတယ်။

* * *

ဇနီးဖြစ်သူ ဒေါ်မေနှင်းဇိုက သူမရဲ့ လင်တော်မောင် ကိုသူ့ရဲ့ ဖြစ်ပုံများကို သနစ်စုံကို မသိရှာခဲ့ပေမယ့် ကျွန်တော် ကတော့ ကောင်းကောင်း သိနေပါ တယ်။

ကျွန်တော့်ထက်ပိုပြီး ကြိုတင် သိနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ကြီးကတော့ အောင်ချမ်းသာ ဦးပညာဝံသ ဆရာ တော်ဘုရားကြီးပါပဲ။

ဆရာတော်ကြီးကို ကိုသူရက သပြေပန်းတွေနဲ့ ကြိုနေတဲ့အကြောင်း ပြောတော့ ဆရာတော်ကြီး မျက်နှာ တော် ညှိုးသွားသလို ဖြစ်တာကို ကျွန်တော် သတိရမိပါတယ်။

ပန်းကုံးအစွပ်ခံပြီး ဘဝဟောင်းက

မြန်းတော်ဆီ ပြန်ချင်စိတ်နဲ့ ညွတ် ကိုင်းနေတဲ့ ကိုသူရကို ဆရာတော်ကြီး လဲ တားမြစ်နိုင်ခြင်း မရှိခဲ့ပါဘူး။

အမှန်ကတော့... အောင်သပြေပန်းတွေနဲ့ လက် ကမ်းလို့ ကြိုနေသည့်တိုင်...

မေတ္တာရည်လျက်...

၎င်းတို့အားလုံးအတွက်
မျိုးတင့်(ညောင်လေးပင်)

[ပြခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ (လေးကျွန်း စကြာ အောင်ချမ်းသာစေတီ) အောင်ချမ်းသာရွာ၊ ဒိုက်ဦးမြို့နယ် ၌ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခဲ့စဉ်က တွေ့ကြုံခဲ့ရ သော ဖြစ်ရပ်မှန်ဇာတ်လမ်း ဖြစ်ပါ သည်။ နာမည်များ လွှဲပြောင်းရေး သားပါသည်။]

စာမျက်နှာ (၂၉၀)မှ အဆက်

အသိဝင်လာပါသည်။ ယခင်နေ့ကလည်း ဤနေရာတွင် ရှာတွေ့ခဲ့သော်လည်း မတွေ့ရသဖြင့် ရွာသားများ အံ့ဩနေကြပါသည်။

လူငယ်ကို ရွာသို့ ပြန်ခေါ်လာပြီးနောက် ပြောပြသည်မှာ ယင်းသည် သစ်ပင်ခုတ်ရန် အတွက် လှည့်လည် ရှာကြည့်ရင်း သစ်ပင်ကြီးစာပင်မှ တွဲလဲကျနေသော နွယ်ပင်သည် လူတစ်ယောက်ဝင်၍ရအောင် ကျယ်သည့်အခေါက် ဖြစ်နေသဖြင့် ထိုအခေါက်ကိုဝင်ပြီး ဆက်လျှောက်လာရာ မိမိ သစ်ပင်ခုတ်ရမည်လုပ်ငန်းကို မသိတော့ကြောင်း...

ဆက်၍သာ လျှောက်လာကြောင်း ပင်ပန်းနွမ်းနယ်လာသဖြင့် ဤအပင်အခြေတွင်ထိုင် ကြောင်း၊ မနေ့ကတစ်နေ့လုံး ရွာသားများ မိမိကို ရှာသည်ကို တွေ့မြင်ရကြောင်းသို့သော် ကောင်းပြော၍ မရသလို၊ လမ်းလျှောက်၍လည်း မရကြောင်း၊ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးအင်အား ကုန်ခန်းပြီး မလှုပ်နိုင်သကဲ့သို့ ဖြစ်နေကြောင်း...

ပြီးခဲ့သည့် ညကလည်း ဤသစ်ပင်ရင်း၌ တစ်ညလုံး ထိုင်နေကြောင်း၊ အိပ်လိုခြင်း၊ ဆာလောင်ခြင်းမရှိဘဲ အားကုန် နွမ်းနယ်နေခြင်းသာ ဖြစ်ကြောင်း ပြောပါသည်။

ရွာသားများက လူငယ်မြတ်တော်ခဲ့သည့် နွယ်ပင်ကို လိုက်လံပြသခိုင်းရာ တောနက် ၌လား၊ ကမ္ဘီရုပစ္စည်းဖြစ်၍လား မသိပါ။ ရှာ၍ မတွေ့တော့ပါ။

နွယ်ပင်မှ ကွင်းထိုးပြီးဖြစ်လာသည့် နွယ်ပင်သည်ပင်လျှင် ကမ္ဘီရုပစ္စည်းဖြစ်၍ အစွမ်းရှိရာ နွယ်ပင်သည် ပို၍ အစွမ်းရှိသည်ဟု ထင်ပါသည်။ သို့ရာတွင် ယင်း၏အစွမ်းမှာအဖြစ်အပျက် များအရ ကောင်းကျိုးမပေးဘဲ ဆိုးကျိုးသာ ပေးနေပါသည်။

နတ်ဂုဏ်ရှိသည့် ဦးရွာများနှင့် တောတောင်တို့၌ ဖြစ်တတ်သော်လည်း နွယ်ပင်ကဲ့သို့ သစ်ပင်ကြီးများ ထူထပ်သည့် တောကြီးများ၌သာ ဖြစ်တတ်ပါသည်။ ဤအောင်းပါးကို ဖတ်ရှုခြင်းဖြင့် တောနှင့် မကင်းသူများ ဗဟုသုတ ရရှိစေရန် ရည်ရွယ်၍ ရေးသားလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မောင်ကဲ(ဘိတာရွာ)

စာရ ဝိုထိုက်...
ဦးကျော်မိုးသိန်း
ဗာတည်းရှင်
နက္ခတ္တဇရာဇ်မြည်ဓမ္မဝင်
အနတ် ၂၀၉ (ခမြည်)
၂၉-လမ်း (အဆက်)
ဝန်းသဲဇာန်းဇာတို့တံ၊
ရန်ကုန်မြို့၊
ဝုန်း-၀၁ ၂၄၂၂၀

မိုးခေါင်တ

ကရင်မဖင်လျှော

စာကြီး (၁)

စော့ရှေ့
(စိကုန်း)

“ကရင်မဖင်လျှောသို့”

ကျောပိုးအိတ်များ ကိုယ်စီ ကျောမှာ
လျှက် ဂန္ဓာရီဆရာလေးရဲဇော်နှင့်
ဆာနာတူ အကျင့်တူ ဆရာခင်မောင်
အေး၊ ဆရာလှထွဋ်တို့သုံးယောက်

38A. October, 2015.

လမ်းပြကြီး စောစံဖိုးသင်နှင့်အတူ
ပေပေါင်းတစ်ထောင်ကျော်၊ နှစ်ထောင်
နီးပါး မြင့်သည့် အလယ်ရိုးမတောင်
တန်ကြီးများကို ဖြတ်ကျော် လျှောက်ခဲ့
ကြသည်မှာ ညနေသုံးနာရီလောက်ပင်

ရှိခဲ့ပြီဖြစ်၏။ ထိုအတူ ခရီးကလည်း
အတော် ပေါက်ခဲ့ကြချေပြီ။
လူသွားလမ်းဟု မည်မည်ရရ မရှိ
သည့် တောင်ပေါ်လမ်းများ ဖြစ်သဖြင့်
ချုံ့နွယ်ပိတ်ပေါင်းတို့အား ခက်ခက်ခဲခဲ

နက္ခတ္တဗေဒနှင့်အညီ ၂၉၇

www.burmeseclassic.com

ကျော်ဖြတ်ခဲ့သဖြင့် လူတွေလည်း အတော် ပင်ပန်းကုန်ကြပြီ ဖြစ်သည်။

နွေဦးကိုရောက်ပြီနို့ တောတိုင်း တောင်တိုင်းရှိ သစ်တောဝါးတောကြီး များမှ ရော်ရွက်ဝါတို့ မြညာညောင်း၍ ညှိုးရော် ခွေပြောင်းကာ သက်လျှော ကြွေကျ မြေခဲခွဲကြပြီနို့ ခြောက် သယောင်းယောင်း ဖြစ်နေကြ၏။

'ဟိုး...ရှေ့မှာ မင်းတို့ သွားချင် တယ်ဆိုတဲ့ ကရင်မဖင်လျှောတောင် ကြီးကွ၊ သိပ်မဝေးတော့ဘူး ဟိုး... ရှေ့မှာပေါ့လေ'

လမ်းပြ ကရင်တိုင်းရင်းသားကြီး စောစံဖိုးသင်က ရှေ့ဘက်မှ ညှိညှိ မောင်းမောင်း ခြောက်သယောင်း ယောင်း တောင်တန်းကြီးကို လက်ညှိုး ထိုးပြရင်း ပြောလိုက်၏။

'ကရင် တဟိုးလား ဖထီး၊ ဟိုးရှေ့ မှာဆိုတော့...'

ဂန္ဓာရီဆရာလေးရဲဇော်က ကရင် တဟိုးဆိုသည်မှာ နံနက်ကနေ ညနေ မိုးချုပ်သည့်တိုင် မရောက်တတ်သည့် ခရီးမှန်းသိနေသည့်အတွက် စောစံဖိုး သင်ကို ခပ်နောက်နောက် မေးလိုက် ခြင်းဖြစ်သည်။

'မဟုတ်ဘဲ ဆရာလေးရ... တကယ် မဝေးတော့တာပဲ၊ ခု တို့ ရောက်နေတဲ့နေရာက မယ်တော်စင် တောင်လို့ ခေါ်တယ်ကွ၊ ဟိုရှေးရှေး က ဒီနေရာ တောင်ပေါ်တစ်ဝိုက်မှာ တို့ကရင်ရွာတွေ ရှိတယ်။

ဒီတောင်ပေါ်မှာတော့ တို့ရဲ့ ဘုရား ရှိခိုးကျောင်းကြီးနဲ့အတူ ခရစ်တော်ရဲ့ မယ်တော်၊ မယ်တော်မာရီးယား ကျောင်းဆောင်ကြီးရှိတယ်။ အဲဒါ ကြောင့် ဒီနေရာကို မယ်တော်စင်လို့ ခေါ်တယ်။ မယ်တော်စင်နဲ့ ကရင်မ ဖင်လျှောတောင်က သိပ်မဝေးဘူးပဲ

လေ၊ ဒါကြောင့် မဝေးတော့ဘူးလို့ ငါ ပြောတယ်ပေါ့'

စောစံဖိုးသင်က ရှင်းပြရင်း ကရင်မ ဖင်လျှောတောင်တန်းကြီးသီသို့ ရှေ့မှ ထွက်သွားသည်။ ဂန္ဓာရီဆရာလေး ရဲဇော်နှင့် ဆရာခင်မောင်အေး၊ ဆရာ လှထွဋ်တို့လည်း စောစံဖိုးသင် နောက် မှ တပေါက်ပေါက် စီးကျနေကြသည့် ခွေးများကို သုတ်ရင်း လိုက်ခဲ့ကြ၏။

နွေရောက်သည်နှင့်အညီ သူတို့ လာရာ လမ်းတစ်လျှောက်၌ နွေတေး ရှင် ဥသြငှက်ငယ်လေးများ၏ ခွန်းဟ သီကြွေးနေကြသည့် ချိုတေးသံ မြဲမြံ လေးများကို ကြားနေရသည်။ တောင်ကျစမ်းချောင်းလေး နှစ်ချောင်း လောက်ကို ဖြတ်ကျော်ပြီးသည့်အခါ တွင်တော့ ခပ်ဝေးဝေးမှ အော်လိုက် သော ဒေါင်းအော်သံလေးကိုပင် ကြား လိုက်ကြရလေသည်။

'အိုးဝေ...အိုး...ဝေ...'

'အင်း... ဒေါင်းတွန်းသံတောင် ကြားရပြီဆိုတော့ တောင်ပေါ်ပိုင်း တော်တော်ရောက်လာပြီပဲ'

ဆရာခင်မောင်အေးက မှတ်ချက် ချလိုက်၏။

'ဟုတ်တယ်ပေါ့ဗျာ၊ ဒေါင်းဆိုတဲ့ သတ္တဝါတွေက တောပေါ်တောင်ပေါ် တွေ၊ တောနက်တောင်နက်တွေမှာပဲ နေကြတာကလား'

ဆရာလှထွဋ်က ထောက်ခံလိုက်၏။ အမှန်တကယ်လည်း ယင်းတို့ ဂန္ဓာရီဆရာသုံးဦး ခရီးအတော် ပေါက် ခဲ့ကြပြီဖြစ်သည်။

ခရီးစဉ်က ဂန္ဓာရီဆရာလေးရဲဇော် က သူ၏ဆရာဖြစ်သူ ပြည်ဝင်ကျင့်စဉ် ကို ညွှန်ကြားခဲ့သည့် သထုံ နေမိန္ဒရ တောင်မှ ဘဆရာ၏ အမိန့်အရ ကရင်မဖင်လျှောတောင်၌ အမိဋ္ဌာန်

စခန်းဝင်ရင်း စေတီငယ်တစ်ဆူ တည် ထားရန် ညွှန်ကြားချက်အရ လာခဲ့ကြ ခြင်းဖြစ်သည်။

လောလောဆယ်တော့ သူတို့၌ စေတီတည်ရန် ဘာပစ္စည်းမျှ မပါ၊ ခရီးစဉ်ကို လေ့လာရင်း အစမ်းလာခဲ့ ကြခြင်းဖြစ်၏။ သို့သော် အမိဋ္ဌာန်(ဉ) ရက်တော့ ဝင်ကြမည်ဖြစ်၏။

ညနေ ငါးနာရီလောက်၌ သူတို့ ကရင်မဖင်လျှောတောင်သို့ ရောက် ကြလေသည်။ တောင်ကြီးက ကရင် မဖင်လျှောဆိုသည့်အမိဋ္ဌာန်ကို သူတို့ နားမလည်ကြသော်လည်း ဆေး စောက် တည့်မတ်နေသည့် တောင်ကြီး ဖြစ်၍ သတိမထားပါက တစ်ဖုဟုတ် ချင်း အောက်သို့ လျှောကျသွားနိုင် သည့် အနေအထားဖြစ်သည်။

တောင်နံရံဟူ၍လည်း ပြေချစ် လျောလျော မရှိလှဘဲ ထရံကြီးတစ် ဝောင်ထားသလိုဖြစ်နေ၏။

'ဟေး... ဆရာလေးတို့၊ ဒါ မင်း ရောက်ချင်တဲ့ ကရင်မဖင်လျှောပဲ... စောစံဖိုးသင်က စမ်းချောင်းထဲ တစ်ချောင်း ကျော်ပြီးသည်နှင့် ဆေး ရဲဇော်တို့အား ပြောလိုက်သည်။ ဆေး ရဲဇော်က တောင်ကြီးကို မော့ကြည့် ရင်း...

'လောလောဆယ်တော့ ဒီ ချောင်းလေးဘေးက လပုပင်ကြီး အောက်မှာပဲ ခေတ္တ စခန်းချကြမယ် ပေါ့ဗျာ၊ ဖထီး ဘယ့်နယ်လဲ' ဟု ပြော၍ တစ်ဆက်တည်း နေရာ၌ စခန်းချ၍ သင့်မသင့် ဆေး မကောင်း စောစံဖိုးသင်ကိုပါ မေးခဲ့ သည်။

စောစံဖိုးသင်ကတော့ ဆေး ဆေးရွက်ကြီး ခြေထည်ပြီး ဆေး စိပ်ပြေနပြေ သောက်နေရာမှ

'ဆရာလေးတို့ သဘောပေါ်နေ၊
ကောင်းတာပဲ'
ဟု ပြောလိုက်၏။

ထူးဆန်းသည့် အိပ်မက်

အားလုံး သဘော
တူသည်နှင့် ဆရာရဲဇော်သည်
ယင်းတို့နေမည့်နေရာအား
ဆန်မန်းများ ပက်ကြ၍
နေရာဒေသပိုင်းခြားကာ
"သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ဣဒ္ဓိပတ္တာ
ပစ္စေကာနဉ္စ ယာဣဒ္ဓိ
အရဟန္တာနဉ္စ တေဇေန"

အစရှိသော အရပ်(သ)မျက်နှာ
ညှင်းသားဂါထာများနှင့် ၂၄ ပစ္စည်းများ
ရွတ်ဆို စည်းသားကာ တောပိုင်
တောင်ပိုင်၊ ကွင်းပိုင်နယ်ပိုင်၊ တောလ
ပိုင်၊ တောင်လပိုင်၊ တောစောင့်နတ်
တောင် စောင့်နတ်တို့အား မေတ္တာပို့၍
ဘုရားရှင် အားရည်စူး၍ အမွှေးတိုင်း
အလင်းတိုင်းများ ပူဇော်ကာ ရှစ်ပါး
သီလယူပြီး ခန္ဓာကိုယ်ကို (၉)ရက်
အဓိဋ္ဌာန်ပြု၍ ဘုရားလှူလိုက်သည်။
ထို့အတူ ဆရာခင်မောင်အေးနှင့်
ဆရာလှထွဋ်တို့ကလည်း သီလ
ဆောက်တည် မေတ္တာဘာဝနာများ
ပွားများကာ ခန္ဓာကိုယ်များ ဘုရားလှူ
၍ ပဋ္ဌာန်းပူဇော်ခြင်း၊ ပရိတ်ရွတ်ခြင်း
အမှုတို့ကို ပြုကြလေ၏။ အတော်လေး
ညဉ့်နက်မှ ရှေးဦးပြုဖွယ် အကာ
အကွယ် အတားအဆီးကိစ္စများ ပြီးကျ
လေ၏။

စောစံဖိုးသင်ကတော့ ပင်ပန်းသွား
သည်လားမသိ၊ ရောက်သည်နှင့်
ကရင်သင်တိုင်းကြီးထဲ ခြေလှက်များ
ထည့်ပြီး တရူးရှူး အိပ်ပျော်သွားလေ
တော့သည်။
ထိုအချိန်တွင် စောစံဖိုးသင်သည်

အိပ်ရာမှ လန်နီးလာပြီး ကယောင်
ချောက်ချား ဟိုတိုသည်သည် လျှောက်
ကြည့်လျက်ရှိ၏။ ဆရာရဲဇော်က
ပြူးတူးပြတ်ဖြစ်နေသော စောစံဖိုး
သင်ကို ကြည့်၍...

'ဖထီး...အိပ်ရာက နီးလာပြီး ဘာ
တွေ လျှောက်ကြည့်နေတာလဲ'
ဟု မေးလိုက်သည်။

သည်တော့မှ စောစံဖိုးသင်လည်း
သတိရသလိုဖြစ်သွားပြီး "ဘာမှ
မဟုတ်ပါဘူးကား၊ ငါ အိပ်မက် မက်
သွားလို့"ဟု ပြောလိုက်၏။

'ဘာတွေ အိပ်မက်လိုလဲ ဖထီးရဲ့'
'အို...ဘာမှ မဟုတ်ပါဘူးကွာ၊ ငါ
မမှတ်မိပါဘူး။ ကဲ...ကဲ ဆရာလေးတို့
မင်းတို့လဲ အိပ်ကြည့်။ ငါစောင့်နေမယ်
နော်'

စောစံဖိုးသင်က ပြောသဖြင့် ဆရာ
လေးရဲဇော်တို့လည်း ပင်ကလည်း
ပင်ပန်းလာကြသည့်အတွက် နှစ်နှစ်
မြိုက်မြိုက် အိပ်ပစ်လိုက်ကြလေတော့
၏။

သို့သော် ကြာကြာ မအိပ်လိုက်ရ
ယင်းတို့သုံးဦးလည်း စောစံဖိုးသင်

ကဲ့သို့ လန်ဖျပ် နီးလာကြပြန်လေ၏။
နီးနီးချင်း သုံးယောက်သား ကျီကြည့်
ကြောင်ကြည့် ဖြစ်သွားကြသည်။
တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်
ကြည့်၍လည်း အံ့ဩ

တုန်လှုပ်သလို
ဖြစ်နေကြသည်။

'ဆရာလေးတို့... အေးအေးဆေး
ဆေး အိပ်နော၊
အိပ်ရေးမဝဘဲ နေမယ်။
ပြန်အိပ်...ပြန်အိပ်'

စောစံဖိုးသင်က
သူတို့သုံးဦးကို ကြည့်၍ ပြောလိုက်၏။

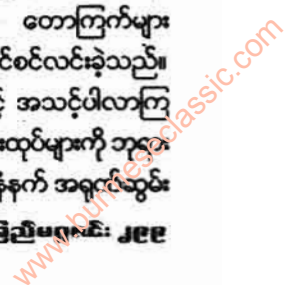
'မအိပ်တော့ဘူးဖထီး။ ကျွန်တော်
အိပ်ရေးဝသွားပြီ'

ဂန္ဓာဓိဆရာလေးရဲဇော်က စောစံဖိုး
သင်ကို ပြောရင်း ကျန်နှစ်ယောက်၏
မျက်နှာများကို ကြည့်လိုက်သည်။
ဆရာခင်မောင်အေးနှင့် ဆရာလှထွဋ်
တို့ကလည်း အိပ်ရာက နီးစကဲ့သို့သော
မျက်နှာများ မဟုတ်တော့ဘဲ ရင့်ကျက်
သည် သမာဓိများကို အထိုက်
အလျောက် ထူထောင်ထားကြသူများ
ပီပီ အေးဆေး တည်ငြိမ်သွားဖြင့်...

'ကျွန်တော့်တို့လဲ မအိပ်တော့ပါဘူး
ဗျာ'

ဟု ပြော၍ ထပြီး အလင်းတိုင်း၊
အမွှေးတိုင်းများ ပူဇော်ကာ ပုတီးစိပ်နေ
လိုက်ကြတော့သည်။

ဆရာလေးရဲဇော်ကတော့ မေတ္တာ
ဘာဝနာပွားများရင်း ပရိတ်တော်များ
ရွတ်ဖတ်၍ တစ်ညတာကို ကုန်လွန်စေ
ခဲ့လေ၏။ သည်သို့နှင့် တောင်ဘီစူး
ငှက်ကလေးများ၊ တောကြက်များ
တွန်ကျူးကာ မိုးစင်စင်လင်းခဲ့သည်။
မိုးလင်းသည်နှင့် အသင့်ပါလာကြ
သော ကောက်ညှင်းထုပ်များကို ဘုရား
ကပ်လှူ ပူဇော်ပြီး နံနက် အရင်လွှမ်း

ကို မြေပဲစေ့ကြော်များနှင့်အတူ စားလိုက်ကြ၏။ ဆွမ်းစားပြီးသည်နှင့် ဖထီးကြီးစောစံဖိုးသင်က သူ လမ်းပြတာဝန်ပြီးပြီမို့ သူနေထိုင်ရာ ရွာသို့ ပြန်ရန် ပစ္စည်းပစ္စယများကို သိမ်းဆည်းနေလေတော့သည်။

စောစံဖိုးသင်၌ သိမ်းဆည်းစရာ ပစ္စည်းဆို၍ များများစားစားတော့ မရှိလှ။ ကရင်လွယ်အိတ်ကြီးတစ်လုံး တုတ်ကောက်တစ်ချောင်း၊ ပလိုင်တစ်ခုနှင့် ဓားမတိုတစ်လက်၊ ဆေးတံနှင့် ဆေးရွက်ကြီး ထည့်ထားသော အိတ်ငယ်တစ်လုံးအပြင် ဥတုသုံးပါး ခံသည်ဟု ရေးထားသော နတ်သမီးတံဆိပ် “ယမ်း”မီးခြစ် တစ်ဘူးသာ ပါ၏။

အားလုံး ပစ္စည်းတွေသိမ်းပြီးသည်နှင့် စောစံဖိုးသင်က ဆေးတံကို မီးညှိရန် လက်က ကိုင်ရင်း...

‘ဆရာလေးတို့ ငါပြန်မယ်နော်’ ဟု နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

ထိုအခါ ဆရာလေးရဲဇော်က တစ်စုံတစ်ရာကို သတိရသွားပြီး...

‘ဖထီး ခဏနေပါဦး၊ ဖထီးကို မေးစရာလေးရှိလို့ပါ’

ဟု ဆို၍ တားလိုက်၏။

စောစံဖိုးသင်က ဆေးတံကို မီးညှိဖွာရှိုက်ရင်းမှ...

‘ဘာလဲကွ ဆရာလေး၊ ဘာမေးမှာပ’

ဟု ဆိုလိုက်ရင်း ပြန်ထိုင်လိုက်သည်။

‘ဒီမှာဖထီး၊ ဒီနေရာမှာ အစက ရွာရှိခဲ့ဖူးသလားဟင်၊ အဲဒါသိချင်လို့ပါ’

‘တန်တော့ ဆရာလေးလဲ ညက ငါ့လိုပဲ အိပ်မက်မက်ပြီနဲ့ တူတယ်နော်’

‘ဖထီးကြီးက ဘာအိပ်မက်လို့လဲ၊ ၃၀၀ နဂဏ္ဍရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း’

ညက ဘာလို့ မမှတ်မိဘူးလို့ ပြောတာလဲ’

‘မှတ်မိတယ်ဆိုရင် မင်းတို့က မေးမှာကိုးကွ၊ မင်းတို့ ကြောက်မှာစိုးလို့ ငါ မပြောတာပေါ့’

‘ဟုတ်တယ် ဖထီးရဲ့၊ ညက ကျွန်တော် ထူးထူးဆန်းဆန်း အိပ်မက်မက်တယ်။ အိပ်မက်ထဲမှာ ခု ကျွန်တော်တို့ ရောက်နေတဲ့ တောင်ခြေမှာ ကြီးမားတဲ့ ရွာကြီးတစ်ရွာ တွေ့ရတယ်။ ရွာသူရွာသားတွေအားလုံး ယောက်ျား၊ မိန်းမ၊ ကလေးလူကြီး ကရင်သင်တိုင်း တွေ ဝတ်လို့ ကရင်တိုင်းရင်းသား ရွာကြီးတစ်ရွာပဲ အောက်မေ့တယ်။

အားလုံး ကျွန်တော်တို့ ရောက်နေတာကို သိပ္ပံမရဘူး။ ကျွန်တော်တို့ကိုလဲ ဂရုမစိုက်ကြဘူး။ ဒါပေမယ့် သူတို့ အချင်းချင်းကတော့ တစ်ယောက်တစ်ယောက် ဖက်ပြီး ဝမ်းနည်းဟက်လက် ဖြစ် ပူဆွေးသောက ရောက်နေကြတဲ့ မျက်နှာတွေနဲ့ ကြည့်နေကြတယ်။ နောက်ပြီး အော်ဟစ်ငိုနေကြတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာပဲ ဆင်ဖြူကြီး တစ်ကောင် ရွာထဲကို အရှေ့ဘက်က နေ ဝင်လာတယ်။ နှာမောင်းမှာ ရဲရဲပြောင်ပြောင် တောက်လောင်နေတဲ့ မီးတုတ်ကြီး ပတ်လာတယ်။ နောက် ရွာကြီးတစ်ရွာလုံး အိမ်ခြေလျှောက် တစ်အိမ်ပြီးတစ်အိမ် မီးရှို့တော့တာပဲ တစ်ရွာလုံး မီးဟုန်းဟုန်းတောက်လောင် ကုန်တယ်။

အဲဒီအချိန်မှာပဲ ရွာသားတွေ အားလုံးလဲ အော်ဟစ် ပြေးလွှားကုန်ကြတယ်။ ဒါပေမယ့် ဆင်ကြီးက မီးရှို့ရုံမကဘူး။ အဲဒီလို ထွက်ပြေးနေကြတဲ့ ရွာသူရွာသားတွေကို လိုက်ပြီး နှာမောင်းနဲ့ ရိုက်၊ အစွယ်နဲ့ထိုး၊ ခြေထောက်နဲ့ နင်းသတ်နဲ့ လိုက်သတ်နေ

တယ်။ တချို့လဲ လွတ်သွားကြတယ်။

အများစုကတော့ မီးလောင်တာနဲ့ ဆင်ကြီးသတ်တာနဲ့ပဲ အစအန ရှာမရ လောက်အောင်ဖြစ် သေကုန်ကြတယ် ဖထီးရဲ့၊ ဒါပေမယ့် ဖထီးရေ ကျွန်တော်ကြည့်နေတုန်းမှာပဲ သူတို့ တွေ သေရာက ပြန်ထလာကြတယ်။ ဒါပေမယ့် လူ့ရုပ်အသွင်နဲ့ မဟုတ်တော့ဘူး အားလုံး အသားအရေ လုံးမရှိတော့တဲ့ အရိုးခြောက်ခြောက် တွေ ဂန္ဓာဓိဆရာလေးရဲဇော်က ညက သူ မှေးခနဲ အိပ်ပျော်သွားစဉ် မြင်မိခဲ့သော အိပ်မက်အကြောင်းကို စောစံဖိုးသင်ကို ပြောပြလိုက်သည်။

ထိုအခါ စောစံဖိုးသင်က တဟာဟား ရယ်ရင်း...

‘ငါလဲ မင်းမက်သလိုပဲ မက်ခဲ့တာပဲကွ’

ဟု ပြောလိုက်၏။

ဆရာရဲဇော်နှင့် စောစံဖိုးသင် ပြောနေကြသည့်စကားများကို ဆရာလှထွဋ်နှင့် ဆရာခင်မောင်အေးတို့ နားထောင်နေရာမှ ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ် ဖြင့် နှစ်ယောက်ပြိုင်တူ...

‘ဟာ... ကျွန်တော်တို့လဲ အဲဒီလို အိပ်မက်မက်တယ်ဗျ။ အိပ်မက်ဆရာရဲဇော်ပြောတာနဲ့ တစ်ထပ်တည်းပဲ’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

ကရင်မဖင်လျှောရွာကြီး၏ အတိတ်သမိုင်း

‘ဟိုအရင်တုန်းက ဒီနေရာမှာ ကြီးတစ်ရွာ ရှိခဲ့ဖူးတယ်။ ဘယ်တော့က စတင်ခဲ့သလဲဆိုရင်တော့ ဟိုနာရသီဟပတေ့ခေါ် မင်းလက်ထက်က မင်းခွေးနေ့မထွက်လေးကလို့ ငါတို့ ဘိုးဘေးဘေး

ကြီးတွေ အဆင့်ဆင့် ပြောခဲ့ကြတယ်' စောစံဖိုးသင်က ဤနေရာမှ ရွာကြီးနှင့် ပတ်သက်၍ အဆင့်ဆင့် တစ်ဆင့်စကား တစ်ဆင့်နား ကြားနာ မှတ်သားလာခဲ့ကြသော ပါးစပ် ရာဇဝင်လေးကို ဆရာရဲဇော်တို့အဖွဲ့ အား ပြောပြ၏။

'ပုဂံပြည်နရသီဟပတေ့ မင်းကြီး ဟာ တရုတ်တို့နှင့် စစ်ဖြစ်ရာက တရုတ် တို့ရဲ့ရန်ကို ကြောက်ပြီး အောက်ပြည် အောက်ရွာဖြစ်တဲ့ သားတော်များရှိရာ ပြည်၊ သန်လျင်၊ ပုသိမ်တို့အထိ စုန် ပြေးခဲ့တယ်။ အဲဒီမှာ ရှင်ဘုရင်နဲ့အတူ များကြီးမတ်ကြီးများ မင်းညီမင်းသား များနဲ့ စစ်သည်မိုလ်ပါ အချို့တို့လဲ ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ခရီးခြင်းကတော့ မတူဘူး။ အချို့က ရေကြောင်း၊ အချို့က ကုန်းကြောင်း အဆင်ပြေ သလို လာခဲ့ကြတာ။

အဲဒီမှာ မင်းရိုးမင်းနွယ်ဖြစ်တဲ့ မောင်ကြီး၊ မောင်လတ်၊ မောင်ငယ်တို့ လဲ ပါလာကြတယ်။ သူတို့က ကုန်း လမ်း ရိုးမကြီးအတိုင်း စုန်လာကြတာ သူတို့မှာ နောက်လိုက်နောက်ပါ အခြံ အရံတွေလဲ ပါလာကြတယ်။

ခု...ကရင်မပင်လျှောနေရာ ရောက် တော့ အကြီးဆုံးဖြစ်တဲ့ မောင်ကြီး နာမကျန်း ဖြစ်တယ်။ အဲဒီမှာ မောင်ကြီးနဲ့အတူ ပါလာကြတဲ့ ပညာရှိ ပုဂ္ဂိုလ်တော်ကြီးတွေက ဗေဒင်ကိန်း ခန်းတွေ တွက်ချက်ပြီး မင်းသား မောင်ကြီး နတ်ရွာစံကိန်းရှိတယ်။ ဒါ ကြောင့် အရပ်(၉)ပေရှိတဲ့ စွယ်စုံဆင် ရုပ်ကြီး ထုဆစ်ပြီး ဆင်ရဲ့ ဝမ်းခေါင်းထဲ စိန်ရွှေငွေ ကျောက်သံပတ္တမြားတွေ ဌာပနာသွင်းလို့ နောင်ပွင့်မယ့် မေတ္တေယျဘုရားကို ရည်စူးပြီး ပူဇော် လှူဒါန်းရမယ်။ ဒါမှ အနာဘေးက

ထမြောက်နိုင်မယ် ဘုန်းသဒ္ဓါကြီးမယ် လို့ အဟောထုတ်ကြတယ်။

ဒါကြောင့် မင်းသားမောင်ကြီးဟာ ပုဂ္ဂိုလ်တော်ပညာရှိကြီးများ ဟော ကြားတဲ့အတိုင်း အရပ်(၉)ပေရှိတဲ့ ဆင်ရုပ်ကြီး တစ်ရုပ်ကို စကျင်ကျောက် တွေနဲ့ ထုဆစ်ပြီး ဆင်ကြီးရဲ့ဝမ်းမှာ အဖိုးတန် စိန်ရွှေငွေ ကျောက်သံ ပတ္တမြားတွေ ဌာပနာလို့ နောင်ပွင့်မယ့် ဘုရားရှင်ကို ရည်စူး လှူဒါန်းခဲ့တယ်။ အဲဒီလိုလဲ ယတြာပြုပြီးရော မောင်ကြီး လဲ ပြန်လည်ကျန်းမာလာခဲ့တယ်။

အဲဒီမှာ ပြဿနာတစ်ခုက ပေါ်လာ တယ်။ ဘာလဲဆိုတော့ အဖိုးတန် ရတနာတွေ ဝမ်းခေါင်းတစ်လုံးအပြည့် သွတ်ထားတဲ့ ဆင်ကြီးကို စောင့်ရှောက် ဖို့ပေါ့။ ဒါကြောင့် ဆင်ကြီးနဲ့ မနီးမဝေး အရပ်မှာ ရွာတစ်ရွာတည်ဖို့ စိတ်ကူးခဲ့ တယ်။

အနီးအနားမှာ ရွာတည်ဖို့ လူလိုက် ရွာတော့ တောင်ယာလုပ်နေကြတဲ့ ကရင်တိုင်းရင်းသားတွေကို တွေ့ရတဲ့ အတွက် အဲဒီကရင်တိုင်းရင်းသားတွေ ကို စုပြီး ရွာတည်ပေးခဲ့တယ်။ သူတို့ အတွက် လက်ဆောင်ပစ္စည်းတွေ ရွှေငွေတွေကိုလဲ ပေးခဲ့တယ်။

စစဦး တည်တဲ့ရွာက တောင်ပေါ်

ကြီးမှာ တောင်ကြီးက ထရံတောင်ကြီး လို မတ်စောက်စောက်ကြီး ဖြစ်နေတဲ့ အတွက် ခဏခဏ ကရင်မတွေ တောင်ပေါ်ကြီးကနေ ဖင်လျှောလျှော ကျကြတယ်။ ဒါကြောင့် ရွာကြီးကို "ကရင်မဖင်လျှောရွာ"လို့ ခေါ်ပြီး တောင်ကြီးကိုလဲ ရွာနာမည်ကို စွဲပြီး ကရင်မဖင်လျှောတောင်ရယ်လို့ သမုတ် ခဲ့ကြတယ်လေ။ နောက်တော့ ရွာ ခေါင်းကြီးက ခဏခဏ ကရင်မတွေ လျှောလျှောကျတဲ့အတွက် ရွာကြီးကို တောင်ပေါ်ကနေ တောင်ခြေကို ပြောင်းတည်ခဲ့တယ်။

အဲဒီကစလို့ ကရင်မဖင်လျှောရွာ ကြီးဟာ တောင်ယာလုပ်ငန်းတွေ လုပ်ရင်း စည်စည်ကားကား ဖြစ်လာခဲ့ တယ်။ အိမ်ခြေ(၂၀၀)လောက်အထိ များလာတယ်။ ရွာသူရွာသားတွေ ကြာလာတော့ ရတနာတွေ သွတ်ထား တဲ့ ဆင်ကြီးကို စောင့်ရှောက်ဖို့အတွက် မင်းသားမောင်ကြီး၊ နောင် သာယာ ဝတီ သုံးမြို့ရှင် သတိုးဇော်ရထားမင်း က ရွာတည်ခဲ့တယ်ဆိုတာကို တဖြည်း ဖြည်းနဲ့ မေ့လာကြတယ်။ ဆင်ကြီး အကြောင်း လုံးဝ မသိကြတော့ဘူး ဖြစ်လာတယ်။

ကရင်မဖင်လျှောရွာကြီးဟာ ဂျပန် ခေတ်အထိ အေးချမ်းတဲ့ တောရွာကြီး တစ်ရွာအနေနဲ့ ရှိခဲ့တယ်'

စောစံဖိုးသင် ပြောပြသမျှ ဂန္ဓာဓိ ဆရာလေးရဲဇော်နှင့်အဖွဲ့က စိတ်ဝင် တစား နားထောင်ခဲ့ကြလေ၏။ စောစံ ဖိုးသင်က စကားကို ခေတ္တရပ်ပြီး ဆေးတံတို့မှ ပြာတွေကို ခါကာ နောက် တစ်ခါ ဆုံအတွင်း ဆေးထပ်ထည့်နေ သဖြင့် အားမလုံအားမချစ်၍...

'အာရုံပြတ်တယ်ဗျာ ဖထီ။ ဒေးတံ နောက်မှ သောက်ပါ ကရင်မဖင်လျှော

ရွာကြီး ဘယ်လိုက ဘယ်လို ပျောက်
သွားတယ်ဆိုတာ ပြောပါဦး'

ဟု အလောသုံးဆယ် တောင်းဆို
လိုက်ကြသည်။

ထိုအခါ စောစံဖိုးသင်က တဟား
ဟားရယ်ရင်း...

'မင်းတို့ကလဲကွာ ပြောပါမယ်၊
ဆန္ဒစောလိုက်တာ ဆေးတံလေးတော့
တစ်အိုးလောက် သောက်ပါရစေဦး'

ဟု ဆို၍ ဆေးတံကို ဥတုသုံးပါးခံ
နတ်သမီးတံဆိပ် ယမ်းမီးခြစ်ကလေး
ကို ရွဲခနဲ ခြစ်လိုက်ပြီး မီးညှို့လိုက်လေ
သည်။ ထို့နောက် ဆေးတံကို အားရ
ပါးရ ဖွာနေလိုက်သည်။

ဆေးတံထဲ ဆေးကုန်သွားမှ
ကရင်မဖင်လျှောရွာကြီး ပျောက်သွားပုံ
အကြောင်း ပြန်လေ့၏။

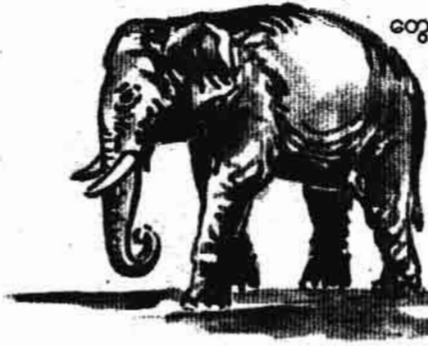
**လပြည့်လကွယ်ညတွင်
ယာခင်းထွေထဲ ဆင်ကြီး
တစ်ကောင် လာစား**

ကရင်မဖင်လျှောရွာမှ ရွာခေါင်းကြီး
စောဘိုဆေးက ကွမ်းတဖြူဖြူပါး
ရင်း...

'ဟဲ့... စောအယ်ကော့ရဲ့ မင်းပြော
တာ သေချာရဲ့လား'

ဟု သူ့ရှေ့၌ ဒူးတစ်ဖက်လှဲ
တစ်ဖက်ထောင်ဖြင့် စိတ်ပျက်လက်
ပျက်ထိုင်နေသည့် စောအယ်ကော့ကို
မေးလိုက်သည်။

'သေချာပါကော့ကွာ၊ ငါ့ယာခင်း
တွေ ဆင်နင်းသွားတဲ့ ခြေရာတွေ
တွေ့လို့ ငါနဲ့ ငါ့မီးခွားတို့ ညက ယာထဲ
သွားချောင်းတာကွာ၊ သန်းခေါင်
ယံလောက်လဲ ကြရာ၊ အရပ် (၉)ပေ
လောက်ရှိမယ့် ဆင်ဖြူတော်ကြီး
တစ်ကောင် ပေါ်လာပြီး ငါ့ ပဲခင်းကြီး
တစ်ခုလုံး နေရာအနှံ့ လျှောက်စား
ရမယ့် နဂျာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တွေ အသင့် လုပ်ထားဟေ့။ မနက်ခါ
တော့ ငါ မောင်းထု လူစုခေါ်ပြီး
အဲဒီ အကြောင်း
တိုင်ပင်ကြတာပေါ့။ တို့
တောင်ယာတွေ လာဖျက်
ဆီးနေတဲ့ ဆင်ကြီး
အပြတ်ရှင်းကြတာပဲကွာ'
'ကောင်းဟေ့...ကောင်း။
ဒီကောင်ကြီး မရှိမှ

တော့တာပဲ။ ဖရဲခင်းတွေကောလဲ
လျှောက်နင်းခြေသွားတယ်ကွာ၊ ရွာ
ခေါင်းကြီးရဲ့။ တောက်... တော်တော်
ဆိုးပါကွာ'

'ဟေ...ဟုတ်စ'

'ဟုတ်ပ...ဟုတ်ပ ရွာခေါင်းကြီးရဲ့၊
ခက်တာက ဒီဆင်ကြီးက လပြည့်
လကွယ် ညတွေကမှလာတာကွာ ကုန်
တဲ့ညတွေဆို အရိပ်တောင် မြင်ရဘူး။
နောက်ပြီး ဒီဆင်ကြီးမှာ အဖော်လဲ
မပါဘူး။ နောက်လိုက်လဲ မရှိဘူး။
တစ်ကောင်တည်းရယ်'

'အေး...မင်းပြောသလိုပဲ ရွာလယ်
က စောထူးသာလဲ လွန်ခဲ့တဲ့ လပြည့်
ကျော်တစ်ရက်နေ့က ငါ့ကို လာပြော
တယ်ကွာ။ သူ့ ငါ့မြင်ခင်းကြီးထဲ စွယ်စုံ
ဆင်ဖြူကြီးတစ်ကောင်လာပြီး လပြည့်
ညက စားသွားလို့ ကုန်ရောဆိုတဲ့
အကြောင်းကွ'

'ဟုတ်တယ်လေး... အရင်တုန်းက
ဒီဆင်ကြီးအကြောင်း ငါတို့ မကြားဖူး
ပါဘူး။ ခုရက်ပိုင်းတွေ အတွင်းမှ ဒီ
ဆင်ကြီးက ဘယ်က ဘယ်လို ပေါ်လာ
ရတယ် မသိပါဘူးကွာ၊ ဒီအတိုင်းဆို
တို့ယာတွေ ပျက်စီးကုန်ပါပြီ'

'ရှိစေတော့ပေါ့ စောအယ်ကော့ရဲ့၊
ဒါပေမယ့် လပြည့်နေ့ကြရင်တော့ ဆင်
ကြီးလာတတ်တဲ့ တောင်ယာဘက်ကို
သွားပြီး စောင့်ကြမယ်။ ဆိပ်လူးပြား

ကောင်းမှာ'
စောအယ်ကော့ ဆင်ကြီး
အကြောင်း ပြောပြသမျှ နားထောင်
ရင်း ရွာခေါင်းကြီးစောဘိုဆေး ဆင်ကြီး
၏ ရန်မှ မည်သို့မည်ပုံ ကာကွယ်ရ
မည်၊ မည်သို့ ရှင်းရမည်ကို ရွာသား
များနှင့် တိုင်ပင်၍ ပြုလုပ်မည့်အကြောင်း
စောအယ်ကော့ကို ပြောလိုက်သည်။
ယခုတလော သူတို့ "ကရင်မ
ဖင်လျှော့" ရွာကြီးအနီးရှိ တောင်ယာ
ခင်းများကို ဆင်ဖြူကြီးတစ်ကောင်
လာရောက်ဖျက်ဆီးနေသော သတင်း
မှာ တစ်ရွာလုံး ပျံ့နှံ့နေသည်။ ထိုဆင်
ကြီးမှာ စွယ်စုံဆင်ကြီးတစ်ကောင်ဖြစ်
ပြီး တစ်ကောင်တည်း ဖော်ပုံဖြစ်၏။

သူ့ကြောင့် တောင်ယာ အတော်
များများလည်း ပျက်စီးကုန်ကြပြီ ဖြစ်
သည်။ ယခုတလော အေးချမ်းထူ
သည့် သူတို့ရွာကြီး ဆင်ကြီးကြောင့်
သောကတွေ ရောက်နေကြရ၏။
သို့ကြောင့် ရွာခေါင်းကြီးက တစ်ရွာထဲ
ကို မောင်းထုခေါ်ကာ ဆင်ကြီး
အကြောင်း စုစမ်းတိုင်ပင်ကြပြီး ဆင်ကြီး
ကို အပြတ်ရှင်းရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြ
သည်။

ရှေ့လဆက်ဖတ်ပါရန်
အေးရွှေ(မီးကုန်)

တော်ဝင်နန်းပါး

လေလှော်ကြီး

လွန်ခဲ့သော တစ်လက စာရေးသူ၏ နေအိမ်သို့ ဆွမ်းခံကြွတော်မူသော ဟင်္သာတမြို့၊ မြဝတီရပ်ကွက် နိကြောဓာရုံကျောင်းမှ ဦးပွင့်၊ ဦးစိတ္တနှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးကာ ဦးပွင့်၏ ကျောင်းတိုက်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။ ဦးပွင့်၊ ဦးစိတ္တနှင့် ကျောင်းတွင် တွေ့ရှိ၍ အာလာပသလ္လာပ ရေခွေး သောက်ရင်း စကားလက်ဆုံကြခဲ့ပါ သည်။ ဦးပွင့်အား မြန်မာ့ဆေး စကားစပ်မိ၍ ပြောနေစဉ် စာရေးသူ အား လေဆေးနှင့်ပတ်သက်၍ အင်္ဂါရတ်နည်းဖြင့် ဖော်စပ်သော ဆေး နည်းမှာ သာမန်ဆေးတွေထက် ပို၍ အစွမ်းထက်သည်ဟု ပြောပါသည်။ ထို့ပြင် တစ်ဆက်တည်း ဦးပွင့်မှ ကိုယ်တိုင် ဖော်စပ်သုံးစွဲနေကြောင်း လေရောဂါမှာ မကြာခဏ ဖြစ်တတ်၍ ယင်းဆေးကို နန်းတွင်းကုထုံးဆေး ကျမ်းမှာ တွေ့ရှိ၍ ဖော်စပ်သုံးစွဲရာတွင် အမှန်ပင် လေရောဂါ ပျောက်ကင်းပါ သည်ဟု ပြောပြပါသည်။

လေရောဂါနှင့်ပတ်သက်၍ လေထိုး လေအောင့်၊ လေပျို့၊ လေအန်အတွက် လည်းကောင်း၊ အစာမကြေ၊ ဝမ်းဖော ၍ ပျို့အန်ခြင်း၊ ရင်ကယ်၍နေခြင်း များအတွက် လည်းကောင်း ဆေး ကောင်းတစ်လက်ဖြစ်ကြောင်း ဆေး၏ အမည်မှာ **ဓာတ်ခုနစ်ပါးလေဆေး** ဖြစ်ပြီး ဆေးဖော်စပ်ရာတွင် ပါဝင်သော ဆေးအမည် ပစ္စည်းများကို မှတ်

သားကာ တင်ပြခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ပါဝင်သော ဆေးပစ္စည်းများ...

- ၁။ သိန္ဓော့ (၁၀)ကျပ်သာ။
- ၂။ ဆားပုပ် (၁၀)ကျပ်သာ။
- ၃။ မြန်ဟူဆားခါး (၁၀)ကျပ်သာ။
- ၄။ အိမ်လုံးဆား (၁၀)ကျပ်သာ။
- ၅။ ကြက်ဟင်းခါရွက် (၁၀)ကျပ်သာ။
- ၆။ ကြော်ပ်ယန်ရွက် (၁၀)ကျပ်သာ။
- ၇။ ကြက်သွန်နီ (၁၀)ကျပ်သာ။

အထက်ပါ ဆေးပစ္စည်းများကို အပူ စ၍ ကြက်သွန်နီနှင့် ကြောင်ပန်းရွက်၊ ကြက်ဟင်းခါးရွက်တို့ကို ဦးစွာ သန့်စင် အောင် ရေဆေးပြီး လှီးဖြတ်ရပါမယ်။

အဲဒီနောက် သံဆုံထဲတွင် ထည့်၍ (၇)မျိုးတို့ကို ရောနှော၍ ကြေညက်စွာ ထောင်းရပါမည်။ ဆေးများကို ကြေ ညက်ပါက အင်္ဂါရတ်တွင် အသုံးပြု သော လုံနံပါတ်(၂၀)တွင် ထည့်၍ လုံ၏အဝကို လုံစွာပိတ်၍ ရွှံ့မံကာ လေမီးဖိုမှာ ထည့်၍ လေဖိုတင်ရပါ မည်။

နာရီဝက်အချိန်ခန့်တွင် လုံထဲမှ ဆေးများ အရည်ပျော်သွားပါမည်။ ထို့ နောက် ဆေးရည်များကို အရည်ကြည် လာအောင် ဖိနှင့် ထိုးရပါမည်။

ဆေးများ အရည်ကြည်လင်၍ လာပါက မီးဖိုထဲမှ လုံကို ဆယ်ထုတ် ပြီး အအေးခံရပါမည်။

ဆေးများ အေးပါ၊ ခဲသွားပြီး ဆေး၏ အရောင်မှာ အနက်ရောင် ဖြစ်ပါ မည်။ ဆေးခဲများကို လုံအတွင်းမှ

ထုတ်၍ သံဆုံနှင့် မှန်ညက်သွားအောင် ထောင်းရပါမည်။

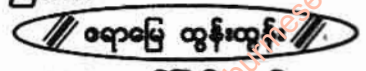
ဆေးမှုန့်များရရှိပါက လေလုံသော ပုလင်းတွင် ထည့်ထားကာ လေရောဂါ နှင့်ပတ်သက်၍ လေထိုးလေအောင့်၊ လေပျို့၊ လေပျို့၊ လေအန်အတွက် လည်းကောင်း၊ အစာမကြေ ရင်ပြည့် ရင်ကယ်၊ အော့အန်သူများအား လည်း ကောင်း ဆေးမှုန့်ကို တစ်ပဲသားခန့် တိုက်ရပါမည်။

အစာမကြေ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်သူ များအား သံပရာသီးတစ်လုံး အရည် နှင့် ဆေးတစ်ပဲသားကို ရောမွှေကာ တိုက်ရပါမည်။

ဝေဒနာဖြစ်သူများမှ (၁၅)မိနစ်ခန့် အကြာတွင် ထိုဝေဒနာများ ပျောက် ကင်း သက်သာရပါမည်။ ဓာတ်ခုနစ်ပါး ဆေးမှာ အင်္ဂါရတ်နည်းဖြင့် ဖော်စပ် ထားသည်ဖြစ်၍ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး များမရှိပါ။

ဆေး၏ အရသာမှာ ငန်၊ ပူ၊ စပ်၊ ခါး၊ ဖန်သည်အရသာများ ရရှိ၍ နေ့စဉ် ဖော်စပ်သုံးစွဲပါက လေ၊ ဝမ်း၊ ဆီးမှန်၍ ကျန်းမာရေး အလွန်ကောင်းမွန်ပြီး ဓာတ်ခုနစ်ပါး လေဆေးကြီး၏ အစွမ်း ထက်ပိုကို စာဖတ်သူအပေါင်း သိရှိကြ စေရန် ဤနက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း မှတစ်ဆင့် တင်ပြလိုက်ရပါတယ် ခင်ဗျာ။

ဓာတ်ခုနစ်ပါး သိုအင်ဆန္ဒ ပြည့်စုံ ကြပါစေ။

www.burmeseclassic.com

၂၀၁၅ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ
(၁)ရက်နေ့တွင် ဖွင့်လှစ်မည့် အောင်
ဘာလေထိပွင့်ပွဲတွင် ထွက်ပေါ်လာနိုင်
သည့် ထိဂဏန်းတွဲများအား အောက်
ပါအတိုင်း တွက်ချက် ဖော်ပြအပ်ပါ
သည်။

အကြိမ် ၃၂၁
အောက်တိုဘာလ ၁၀
ခုနှစ် ၂၀၁၅
 $\frac{၂၃၄၆}{၂၃၄၆} = ၁၅ = ၆$

အကြိမ်၊ လ၊ ခုနှစ် များအား
တစ်လုံးတည်းဖြစ်အောင် ပေါင်းပါက
(၆)ဂဏန်းရသည်။ သို့ဖြစ်၍ ၃၊ ၆၊
၇၊ ၈ ဂဏန်းများပါအောင်
ရွေးချယ်ပါ။ အထူးသဖြင့် ၃၊ ၆၊ ၈
ဂဏန်းများ ဦးစားပေးပါ။

ဥပမာ

၈...၃	၈...၃	၈...၃	၈...၃
၃...၃	၆...၁	၇...၃	၈...၃
၃...၆	၆...၆	၇...၆	၈...၆
၃...၇	၆...၇	၇...၇	၈...၇
၃...၈	၆...၈	၇...၈	၈...၈

မှတ်ချက် ။ ။ (...)ကွင်းအတွင်း

၂၀၁၅ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ

အတွက် ရွေးချယ်ပါ ဤဂဏန်း

တွင် ၃၊ ၆၊ ၈ ဂဏန်းများပါအောင်
ရွေးချယ်ပါ။
“အကြိမ်”ဂဏန်းမပါဘဲ “လ”
ဂဏန်းနှင့် “နှစ်”ဂဏန်းကိုသာ
ပေါင်းပါက (၁၀+၂+၀+၁+၅) = ၁၈ = ၉
ရသည်။ သို့ဖြစ်၍ “၉”ဂဏန်းမှာ ပို၍
အားကောင်းပါသည်။

၈... ၃

၃... ၃	၆	၇	၈	၉
၆... ၆	၇	၈	၉	၃
၇... ၇	၈	၉	၃	၆
၈... ၈	၉	၃	၆	၇

ဤလတွင် တနင်္လာနှင့်သောကြာ
သားသမီးများ ထိက် ပွင့်နေပါသည်။
သို့ဖြစ်၍ မိမိဒေသရှိ ရှေးဟောင်း

စေတီ တစ်ဆူခု၏ ရင်ပြင်တော်ကို
(၆)ရက် (သို့မဟုတ်) (၉)ရက်တိတိ
သန့်ရှင်းရေး လုပ်ပေးပြီး မိမိမွှေးနံ
အရပ်ထောင့်တွင် ဒီဝါတပတိ
အာဒိဇ္ဇာဂါထာကို မိမိသက်စေ ရွတ်
ပွားပူဇော်ပြီး အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ကြရန်ဖြစ်
သည်။ အဓိဋ္ဌာန်ပြီးပါက မိမိမွှေးနံအရပ်
ထောင့်ရှိ မြတ်ဘုရားရုပ်တုကို မိမိသက်
စေ ရေသဖျိယ်ပေးပါ။

ဤအဓိဋ္ဌာန်အောင်မြင်ပါက မိမိ
ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ နွမ်းပါးသူ အဘိုး၊
အဘွားတို့အား ဆေးဝါးအာဟာရ
တတ်နိုင်သမျှ လှူဒါန်းပြီး ထိက်စမ်း
ကြရန်ဖြစ်သည်။
အထူးဂဏန်း

+၆၃၈၈၉ +၃၃၆၆၇ +၇၆၆၃၉၇
ထိက် ပွင့်ပါစေ။
ဆရာရဲထက် (သုတေသီ)

'ဘကြီး အထုပ်အပိုးတွေနဲ့ပါလာ။ ဘယ်က ဆင်းလာတာလဲ'
'မန္တလေး-မော်လမြိုင် Express ကားပေါ်က၊ ညည်းကကော'
'အမေ ဆေးဝယ်ခိုင်းလို့ပါ။ ဘကြီးကော ဘာမှာဦးမလဲ'
'အေး လမ်းကြူတုန်း ခြင်ဆေးတစ်ဘူးလောက် ဝယ်ခဲ့ကွာ'
'သမီးတို့အိမ်ရှေ့အိမ်ကို ပြောင်းလာတဲ့ မိသားစုက ကလေးငယ်တွေ ခြင်ဆေးနဲ့
မွန်မှာစိုးလို့တဲ့။ ခြင်ဆေးခွေ မသုံးဘဲ သံပုရာသီး သုံးတယ်'
'ဟေ...ဘယ်လိုသုံးတာလဲ'
'သံပုရာသီးကို ထက်ခြစ်ပြီး လေညှင်ပွင့်(၂)ပွင့်စီကို အိမ်ခန်းလေးထောင့်မှာ တစ်ခြစ်စီ
ထားထားတာပဲ'
'ဒီလို လုပ်ရုံနဲ့ ခြင်ပြေးတာပဲလား'
'ဟုတ်တယ် ဘကြီး သမီးတို့အိမ်မှာ လုပ်ကြည့်တော့လဲ ခြင်မလာတော့ဘူး'
ထိုညတွင် သံပုရာခြင်ဆေးကို အသုံးပြုကြည့်ရာ အဆင်ပြေသဖြင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
စာဖတ်ပရိသတ်များသို့ ဝေငှပါသည်။
[သထုံခရိုင်၊ ပေါင်မြို့နယ်၊ နိဗ္ဗာန်လမ်းနေ တူမလေး နော်ရှူးဖောင်အား ကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။]

စောသိင်းလ

နဝင်းရွှေ ပြာသတ္တိ ရာသယနုဒါးဆေး ညွှာကိုယ်ငွေကောင်းဆေး

နဝင်း

နာ၊ ဘင်၊ ဘော်၊ ဂျတ်၊ ဒန်၊ သွပ်၊ သံ၊ ပြဒါ၊ ရွှေ ရုပ်ဓာတ်(၉)ပါးကို နဝင်းဟု ဆိုလိုပါသည်။

ရွှေပြာ

ရုပ်ဓာတ်(၉)ပါးတွင် နာ၊ ဘင်၊ ဘော်၊ ဂျတ်၊ ဒန်၊ သွပ်၊ သံ၊ ပြဒါ၊ ဓာတ်(၈)ပါး ပြာကျမှ ရွှေပြာကျပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ယင်းရွှေပြာသည် ဓာတ်(၉)ပါးလုံး ပြာကျသဖြင့် နဝင်းရွှေပြာဖြစ်သည်။

သတ္တိ

ထိုရွှေပြာသည် ပါဓကတေဇောရောက်ပါက လူသား၏ကျန်းမာရေးကို အကျိုးကျေးဇူးပြုနိုင်သဖြင့် သတ္တိရှိသည်ဟု ဆိုလိုပါသည်။ ပါဓကတေဇောမရောက်ပါက ဆိုးကျိုးပေးမည်ဖြစ်သည်။ သံဓာတ်၊ သွပ်ဓာတ်များကို နူးညံ့သိမ်မွေ့စားလို့ရအောင် ပြုပြင်ပြီး အနောက်တိုင်းဆေးများ တိုင်းရင်းဆေးများတွင် ထည့်သွင်းဖော်စပ်ကြသည်။ သို့သော် ထိုဓာတ်များကို ဓာတ်စင်ဖြစ်အောင် နိဗ္ဗာနဓာတ်ဆိုင်ရာအောင် မဆောင်ရွက်နိုင်သဖြင့် ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး ဖြစ်လာရပေသည်။

ပါဓကတေဇောရောက်သည်ဆိုသည်မှာ ပြာကွမ်းရိုးတစ်တို့ ကြေးတွင်ထောက်ပြီး မီးပေးလိုက်ပါက ငွေ/ရွှေအဖြစ် ပြောင်းလဲသွားခြင်းကို ဆိုလိုသည်။ ကြေးဟူသောအခြေအနေမှ ဘော်ဟူသော ရွှေဟူသော အခြေအနေအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားခြင်းကို ဆိုလိုသည်။ နိဗ္ဗာနဓာတ်ဆိုင်ရာရောက်ပြီး ဓာတ်စင်ဖြစ်သွားသည်ဟု ဆိုရပါမည်။ နိဗ္ဗာနဓာတ်ဆိုင်ရာရောက်ပါက အလွန်သန်သဖြင့် ဘေးထွက်ဆိုးကျိုးမရှိနိုင်ပါ။ ကြေးကို ပါဓကတေဇောဖြင့်ချက်ကာ ဓာတ်ကျက်သွားသောအခါ ငွေ/ရွှေဖြစ်သွားသကဲ့သို့ စားသမျှ အစာအာဟာရများကို ပါဓကတေဇောဖြင့် ကျက်အောင်ချက်သောအခါ ရသာရည် အသွေးအသားအဆီ အရိုးချဉ်ဆီ သုက်များစသည် ဓာတ်သန်ဓာတ်ကောင်းများ ဖြစ်လာနိုင်မည်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ဓာတ်သန်ဓာတ်ကောင်းများ ရှိနေ၍ မည်သည့် ရောဂါမျှမဝင်နိုင်ပါ။ ကျန်းမာနေမည်ဖြစ်ပါသည်။ (ရောဂါမှလွတ် အစိတ္တကံ)ရောဂါဟူသည် မကြေကျက်ခြင်းမှ စသည်ဟု အဆိုရှိပါသည်။

ဥသွားကိုယ်ငွေ

ထိုသို့ ဓာတ်စင်ဓာတ်ကောင်းများ ဖြစ်လာပါက ဓာတ်စင်ဓာတ်ကောင်းများတွင် ကိန်းနေသော ပါဓကတေဇော၏အရှိန် ဥသွားတေဇောရရှိနေမည်ဖြစ်သဖြင့် အဆုံးငါးပါးသည် နွေးထွေးနေမည်ဖြစ်သည်။

ဥသွားအားကောင်းပါက အဆုံးငါးပါး နုပူ လက်နှစ်ဖက် ခြေနှစ်ဖက်သည် နွေးထွေးနေမည်ဖြစ်ပြီး ကျန်းမာနေမည်။ ဥသွားအားနည်းပါက အဆုံးငါးပါး နွေးထွေးမှုမရှိ၊ ခြေအေး လက်ဖဝါးပူနေမည်ဖြစ်ပြီး ရောဂါဝင်လာနိုင်ပါသည်။ ဥသွား ချွတ်ယွင်းပါက ခုခံအား ခံနိုင်ရည်အား ကိုယ်ခံစွမ်းအားကျပြီး ကင်ဆာနှင့် ခုခံစွမ်းအားကျဆင်းမှု(HIV)ရောဂါများ ဖြစ်လာနိုင်ပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ ဥသွားကောင်းလျှင် ကျန်းမာမည်။ ဥသွားအားနည်းလျှင် ရောဂါရမည်။ ဥသွားချွတ်ယွင်းလျှင် ခုခံအားကျမည်။ ဥသွားပျက်လျှင်သေမည် ဖြစ်ပါသည်။

[ဥသွား အားနည်းကာ ခြေအေး လက်ဖဝါးပူ/ကြမ်း ကတည်းက ဥသွားကိုယ်ငွေကောင်းဆေးကို စားသုံးပါ။ (၁၅)ရက်စာ တစ်ဘူး ၃၀၀၀၇]

ဆေးသုံးစွဲရန်

- နံနက်ပျက်နာသစ်သောအခါ ရေထည့်ထားသောဖလားတွင် ဥသွားအရည် (၄)စက်ချပါ။ မွှေပြီး ပျက်နာသစ်ပါ။ ပါးစပ်တွင် ငုံ့ထားပါ။ ပျက်စိကို ဆေးရည်ဖြင့်စိမ်ထားပါ။
- ရေချိုးသောအခါ ရေချိုးရန် ရေထည့်ထားသောဇလုံတွင် (၄)စက်ချပြီးမှ ရေချိုးပါ။ (ဥသွားတေဇောအငွေ့ကို ပြင်ပမှ လွှမ်းခြုံထားရန်ဖြစ်သည်။)
- ရေကျက်နွေးနွေး အကြမ်းပန်းကန်တစ်ခွက်တွင် (၄)စက်ချပြီး တစ်နေ့ (၁-၂)ကြိမ် သောက်ပါ။ (ဥသွားတေဇောအငွေ့ကို အတွင်းရှိ ဝမ်းမီးအား အထောက်အကူပေးပြီး အစာများကို ခြေချက်ရန်ဖြစ်သည်။)

(ဦးထွန်းလင်း - သိမ်ခြုံဆရာတော် အရှင်နာဂသေဗာသီဝံထံ၏ တပည့်)
သယံဇာတကြီးရွှေပြာသတ္တိ ဦးတော်မြတ်(တ/မေ ၂၀၁၂ B.A. C.T.M.P)စေတီငိုင်းရင်းအထူးကုဆေးရုံ
၅၂၄(၈)၊ စေတီလမ်းဆုံ၊ မြောက်ဥက္ကလာပတိုင်း၊ ရန်-၀၉ ၅၁၅၆၀၃၊ ၀၉ ၉၆၉၉၇၇၉